PROGYMNASMA SCHOLASTICVM.

Hoc est,

Epigrammatum Græcorum, ex Anthologia selectorum ab HE. STEPHANO, duplicique ejusdem interpretatione explicatorum Praxis Grammatica, ordine facili & perspicuo, omnia quæ in his occurrunt alicuius momenti & difficultatis vocabula explanans, & enodans, ad magnum tam docentium quam discentium emolumentum & levamen.

Opera & industria IOHANNIS STOCKVVOODI, *Scholæ* Tunbridgiensis *olim Ludimagistri.*

Græca præterea sunt omnia per lineas interlineares Latinis expressa typis, ad faciliorem eorundem *lectionem, in studiosæ juventutis gratiam.*

LONDINI,
Ex Typographia Adami Islip.
M.D. XCVII.

PROGYMNASMATA SCHOLASTICVM.

Herôi illuſtriſsimo & inclytiſſimo, *Domino Roberto Deuorax*, Eſſexiæ Comiti, tam pietatis & eruditionis *veræque religionis nomine inſigni, quam* omnium heroicarum virtutum, nobilitatiſque titulis præclaro viro, IOHANNES STOCKVVOODVS intemeratam & *conſtantiſſimam tam præſentis, quàm futuræ* vitæ fœlicitatem exoptat, *& precatur.*

PRæclara ſane conſuetudo, moſq; nunquam ſatis laudatus Perſarum eſſe traditur (generoſiſſime Comes) qui liberos ſuos, cùm omni virtutum genere, à teneris (quod aiunt) unguiculis imbuendos curârunt: tum præcipuè in hanc rem omni ſtudio & labore incubuerunt, ut tetterrimum ἀχαριστίας & ingratitudinis monſtrum cane pejus & angue odiſſe diſcerent. Ingratos enim (teſte Xenophonte) tanquâ in Deum contumelioſos, in patriam ſceleſtos, in parentes impios, in amicos deniq; parum officioſos ſumma ſeveritate coercẽdos ſtatuerunt. Et ſiquem, cum poſſet, gratiam non retuliſſe noviſſent, τοιοῦτον (ut illius

lius verbis utar) κολαζον ἰχνεύω. Et meritò quidem. Nihil enim iniquius est, & nil magis contra naturam ingrato, quem si dixeris omnia convitia (juxta tritum illud) dixeris. Nam quemadmodum animi grati testificatio multas in se virtutes complectitur, iustitiam verò & veritatem cum primis, quibus tam Deo, quàm hominibus quod debetur, reddimus: ita contrá ingratus animus est cõgeries ac veluti cumulus multorum vitiorum, quem jure omnes aversantur & detestantur. Nec magis est vulgatum, quàm verum, perire omne illud quod facis ingrato. In quam sententiam præclarè Lucianus:

Φαυλος ανηρ πλοος εστι τετρημενος εις ὁν ἁπασας
Αντλων τας χαριτας εις κενον εξεχεας.

Hæc autem tam altè repetito principio, á me (Comes inclytissime) dicuntur, ut meipsum, quem fateor tuæ Celsitudini multis nominibus esse tuo merito, immeritò devinctissimum, tum fœdi & tetri vitij suspicione apud omnem venturam posteritatẽ liberem. Non est enim exiguus omnis ferè loci & ordinis hominum numerus, quibus non innotescat eximius & singularis tuus erga me favor, piaque & honorifica tenuitatis

tatis & inopiæ meæ levandæ cura, quam ſcriptis, & ob malevolorum quorundam calumnias repetitis ad generoſos quoſdam noſtrates (Cantiani nempe agri incolas) literulis honorificétiſſimé es teſtatus. Cumque illarum ope & ſublevata noſtra miſeria, longeque maximus acceſſiſſet ad eandem prorſus minuendam atque adeo omnino tollendam cumulus, niſi obſtitiſſet invidorum & parcorum nonnullorum tenax & avara malevolentia: non poſſum ulla mihi ratione ſatisfacere, ſi non pro eadem apud omnes animi gratiſſimi ſignificationem teſtatam relinquerem. Accipe igitur (Comes illuſtriſſime) ea, qua ſoles, frontis & vultus ſerenitate novum hoc noſtrum inventum, & ſedulò navatam operam in uſum ſcholarum præcipué trivialium, Græcarumque literarum iuventutis ſtudioſæ gratiam, cuius ego ſtudia manibuſque pedibuſque obnixè promovere nunquam pro mea mediocritate deſtiti, à quo primum tempore laborioſiſſimã & ingratiſſimam ludimagiſtri functionem per longam annorum ſeriem in me ſuſcepeſim, cuius ego numeris recordatione

adeo adhuc recreor & delector, ut licet ab eodem per satis longum temporis intervallum jam sim separatus & segregatus, nō tamen non possum ad eadē studia quoties per alia negotia graviora licebit recurrere, iisdemque tam animi quám tædij levandi gratia meipsum exercere. Hasce ergo lucubrationes nostras serò & quasi postliminio tandem horis succisivis repetitas, Honori tuo, & amplitudini velut, indelebile & æternum grati animi & pectoris pro accepto beneficio μνημοσυνον, dicatas extare volui, quas humillimè à tua C. cōntendo, ut in bonam partem accipias, tuoque patrocinio & favore, quo gratius & lætius in publicū prodeant, tutari & defendere cōtra Momi, & Zoili linguam rabiosam, & lividos dentes honorificè digneris. Tunbrigiæ 12. Octobris, anno á partu virginis, 1597.

Honori tuo & amplitudini dedi-

tissimus, & obstrictissimus,

Ioan. Stockwoodus.

Ad candidum Lectorem.

Noli quæso (candide Lector) expectare ut ego multis disseram, vel de operis hujusce humilitate, vel instituti mei ratione, in eodem ad hunc, quem vides, modum edendo & divulgando. Ad prius enim quod attinet: vino vendibili nihil opus est suspensa hedera. Ex primo enim intuitu multiplex sese ostendit utilitas, quæ à diligente ejusdē lectione studioso cuilibet redundare queat, sive lectionis facilitatem, seu interpretationis perspicuitatem, vel omnium dictionum inclinabilium inflexionem, vel denique epigrammatum ipsorum variam variorum & eruditam versionem cum summo voluptate & suavissimo lepôre conjunctam spectare libeat, adeo ut qui præceptoris destituuntur opera, non difficulter per sese obscurissima quæq; nullo prorsus labore & negotio enodare & explanare queant. Quoad vero instituti nostri rationem, vo-

lui Græca omnia Latinis typis exprimere, ne le-
ctionis difficultas iuniores à legendo deterreret.
Quodsi gratam hanc operam nostram tibi fu-
isse intellexerò, revocabuntur hæc dennò fortasse
sub incudem, & nun pœnitenda accessione in u-
sum tuum correctiora & locupletiora aliquando
prodibunt. Interim obnixè es rogandus, ut pro
tua humanitate Typographorum erratis cle-
menter ignoscas, eademq; siquando in illa inci-
deris, benigne velis corrigere & emendare. Va-
le, & fruare, quæ in tuum commodum non sine
summo nostro labore sunt desudata.

Othoni Comiti Solmensi,

Domino Minzebergæ & Sonnevaldi, Hen. Stephanus, S. D.

SI verum est, Comes generosissime, quod Bilbilitanus poeta canit, id demum extra fortunā esse quod donatur amicis: nunc certe epigrammata mea, quæ ut in variis locis, ita etiam in variis scripta chartulis, sparsa jacebant, ideoque multis & ipsa periculis obnoxia erant, extra fortunam tandem esse putabo, in unum collecta, & tibi donata, qui mihi multorum es amicorum instar, & e cujus manibus in alias complures, eorum etiam quos longissimum locorum intervallum a nobis separat, ventura confido. Sed & alia me, ut ea tibi dicarem, causa impulit: nimirum quod illorum epigrammatum pleraque te inscio, in tua rusticana domo nata fuerint: adeo ut quodammodo vernarum tuorum loco, seu velim, seu nolim, censeri debeant. Sed cur nolim? quum tantum absit ut hoc nomen epigrammata mea dedignentur, ut contra maximum sibi eum honorem maximamque eam fœlicitatem contigisse existiment, & habere etiam sibi videantur, quod

quod reliqua, quibus non iidem natales contigerunt, ipsis invideant? Ac profecto, si quid ego de ipsis (ceu pater de filiis) judicare possum, paulo melius cæteris nata mihi videntur: sive loco, sive potius tibi aliqua ad acuendum meum ingenium vis insita fuerit. Cætera autem alibi quidem, sed ruri tamen & ipsa propemodum omnia scripsi, & quidem equitans pleraque, (de iis præsertim loquor, quæ ex meo ingenio profecta, non de Græcis sunt versa) & tædium laboremque viæ tacito hoc lusu fallens. Verumenimvero ex quo etiam commissum prælo fuit opus, non paucis extemporaneis epigrammatis ipsum locupletavi. Quin etiam varias quarundam interpretationes eo ipso tempore numero auxi: quod me facturum nequaquam sperabam quum opus prelo tradidi. Hinc contigit ut quum in ipso libro, cuidam districho quinquaginta & unam interpretationes duntaxat adjecturum me pollicitus essem, adjectas centum & quinque inventurus sis. Quod si quis plura me præstare quam promiserim, & (ut ita dicam) superare promissa, nō putat esse stare promissis, (quum ego contra dupliciter stare promissis, appellandum id censeam) eum rogatum velim, ut earum quas promiseram lectione contentus sit. Equidem juvenes poetices studiosos non minori cum voluptate quam a me scriptæ sunt, eas lecturos confido. Quæ autem præter voluptatem utilitas ex hujusmodi varietate interpretationum elici que-

at,

, oſtendam aliquãdo, Deo favente, in eo quem
e poeticis adminiculis & ornamentis edam li-
o, ubi & de veteri ſcribendi carminis metho-
o agetur.

Cæterum quod ad eum attinet quem habui e-
grammatum delectum, in eo certe ſi omnibus
on ſatisfecero, nequaquam me ſpes mea fruſtra-
tur. Quum enim ſatis intelligerem quam diver-
ſint palato (quemadmodum Horatium illi con-
ivæ) ut aliorum ſcriptorum, ita etiam epigram-
atum lectores, adeo ut quod vim optime ſapit,
teri plane inſipidum videatur: minime dubitavi
ore ut aliqua hinc excluſa, magis quam quæ ad-
iſiſſem, aut etiam admiſſurus poſthac eſſem, le-
toribus nonnullis placerent. Atque ut de aliis e-
igrammatis taceam, ea profecto quæ ſub Palla-
æ nomine in Anthologia extant, non itidem ex-
uſurus fuiſſet Eraſmus, utpote ſummus ejus ad-
irator, atque laudator. Sed ego contra in eo
unc laudante, judicium (ſi quicquam in tanto vi-
o deſiderare fas eſt) deſidero, alioſque multos
idem deſideraturos mihi perſuadeo. Ne tamen
oc miror, atque ut potius ea etiam quæ infinitos
eprehenſores habeant, aliquem alicubi laudato-
em invenire poſſe exiſtimem, faciunt non diver-
ſolum ſed contraria duorum graviſsimorũ ſcri-
torum de uno eodemque dicto judicia. Id autẽ
ſt de natali Alexandri magni die: & a quibuſdã
egeſiæ Magneſio, ab aliis Timæo adſcribitur.

Quum

Quum enim eo ipso die, vel (ut alij) ea nocte qua natus Alexander esset, Ephesiæ Dianæ templum deflagravisset, minime id esse mirandum dixit: quod Diana, quum in portu Olympiadi adesse voluisset, abfuisset domo. Hoc enim dictum quum a Plutarcho (qui Hegesiæ adscribit) exhibetur, ut omnino frigidum, & quidem adeo frigidum vt vel magnum illud incendium extinguere potuerit: a Cicerone contra (qui Timæo tribuit) honorifice excipi & valde laudari comperio. Quæ ego tantorum virorum tam contraria judicia apud me considerans, cogitari cœpi, fore itidem fortasse ut quod aliquis Plutarchus in hoc libro reprehenderet, aliquem Ciceronem laudatorem inveniret. Verum si tu, generosissime Comes, cui hæc qualiacunque sunt, lubenter dico, lubenter exceperis, & lectione tua, inter præstantissimos utriusque linguæ autores, dignatus fueris, mihi profecto multorum Ciceronum instar esse poteris: idque in magni beneficij loco, & cujus nomine mihi gratulari debeam, deputabo. Vale, & me in eorum numero repone quos tua ista tam fœlicis & tantæ spei indoles sibi obstrictos habet.

Henricus

Henricus Stephanus Lectori, S. D.

QVum varia variis in locis diverſiſq; temporibus epigrammata è Græcis Latina feciſſem, & quidem habito eorum delectu, ea quæ ideo diſperſa in tenebris jacuerant, tandem recolligens, una eademque opera prelo committenda & luce donanda cenſui. Sed quum anteà in animo habuiſſem, omnia quæ ab aliis reddita nanciſci poſſem, iis quæque locis inſerta, unà cum eis edere, duo tunc fuerunt quæ me ad mutandã ſententiam impulerunt. Vnum, quòd ſelecta epigrãmata vocari non potuiſſent (quod nomẽ eis indere & volebã, & poterã) utpote nõ habito à ſingulis eorũ delectu: alterũ, quòd nõ ſolũ infœliciter & horridè ſcripta eſſent permulta, ſed etiã rã infideliter verſa, ut mihi earũ rerũ cõſcio illa obtrudere pro epigrãmatis quæ è Græcis expreſſa dici poſſent, religio eſſet. Quãobrẽ iis tantummodo quæ à me reddita erant, aliorũ interpretationes ſubnexi: non tamẽ omnibus, quòd nonnulla ab alio nemine (quod ſcirem) reddita extarẽt. Nec verò novæ ſunt hîc meæ duntaxat interpretationes, ſed illæ quoq; quæ *P. Sch. Meliſſi* nomen præfixum habent. In quibus quã fidelis interpretis officio functus ſit (ut cætera in præſentia taceã) collatio cũ interp. ad verbum, iis etiã qui Græcæ linguæ aut nullã aut parvã peritiã conſequuti ſunt, apertè oſtendet. Eadẽ cettè, quàm infideliter contra nonnulli in interpretando ſe geſſerint, iiſdẽ vel primo aſpectu patefaciet. Neq; n. diſſimulare velim, in iis quoq; epigrãmatis quæ hîc ab aliis reddita habes, eſſe non pauca in quæ jactari quiddã tale poſſit quale in ſticho in pictorem ſcripto jactatur in hoc volumine cũ videlicet pinxiſſe εἰκόνα, πλὴν τῶν μιμήσεται, (cujus vultum effingere & exprimere volebat) πάσην ὁμοιοτάτην. Ita n. illi epigrãmata Latinũ è Græco faciunt Πλὴν τῶν ὁ μιμήσεται, πάσην ὁμοιοτάτην. Quòd ſi quis exẽpla deſiderat, è multis duo proferã. Vnum lib. 2. ubi quũ dicat *Lucillius*, Siquis nudã Antipatrã Parthis oſtendiſſet, ultra columnas Herculis fugiſſent: quidam vertit,

Si quis apud Parthos nudam Antipatrã mihi monſtret,
Herculeas is me viderit ad ſtatuas.

Alterum

Alterum ex libro primo, ubi quum Palladas quoddam e pigramma ita ordiatur. Εκλήθην παρὰ σοῦ τοῦ ῥήτορος, id est, vo catus sum à te rhetore, (ad epulas videlicet, aut ad pran dium, vel cœnam) sive invitatus: is qui carmine ipsum re didit, ita vertit illa verba, Rhetora me dicis. Quod si in lo cis tam claris & perspicuis ruunt velut in tenebris, & om nia miscent, quid eos in obscuris facturos putemus? Quo quot tamen nactus sum epigrammatis alicujus à me ver interpretationes aliorum, eas, qualescunque sint, præt paucas, hîc invenies. Hoc enim fatebor, exeunte jam è pr lo volumine isto, quasdam in manus meas venisse quæ o missæ per incuriam fuerant: sed dignas certè quæ etia consultò (ut multæ ex iis quæ suis locis positæ fuerunt) o mitterentur. Ex illis enim est una hoc distichum secund habens,

Enumerans autem in lecto quantum dare oportet
Pro medicorum opera, si auxilientur ei.

Ex eo numero est & distichi cujusdam interpretatio, cuj hic posterior versus nihil minus esse videtur quàm vers

Quocirca sumto fune statim interijt.

Hæc autem ideo profecto, ut videns qualia sint quæ præte misi, eorum desiderium facilius feras: utpote qui, quum i ea incideris, non thesaurum profectò sed carbones reper rus sis. Nisi fortè thesaurum esse putas hoc distichum (quo certè non per incuriam, sed consultò prætermissum esse fa teor) quatuor erroribus insignitum, haud sanè vulgaribu & ejusmodi ut non typographo sed ipsi poëtæ laudem e rum tribuendam esse manifestissimum sit. Ita enim scri tum extat.

Me sequi si placuit errantem in invia taurum,
Mugitum, ut vocitem, adde Cupido mihi.

Vides lector quales interpretationes inter paucas illas e rum quæ selegi epigrammatum reperiantur: quid si igit omnes omnium quæ extant interpretationes in unum c pus redegissem! Tam monstrosum certè illud fuisset ut jus aspectus, potius quàm Antipatræ illius, ultra Herc columnas fugiendus esset. Adde quòd nonnulla ejusmo sunt ut Oedipis duntaxat, non item Davis, scripta esse

deantu

leantur: ex quibus sunt hæc duo cujusdam è Lib. 2. petiti pigrammatis disticha,

Hic præses semper sacram insipidam facit aram:
Hostia quum adducta est, cuncta iterum ille rapit
Est Jovis ambrosia hinc gratus cibus: unus ego essem
Si vestrûm, fame jam perditus ipse forem.

Omitto errorem circa quantitatem syllabæ hîc admissum n Fame: neque enim tam severus censor esse velim, ut huusmodi etiam minutias persequar. Et fateor quidem nonullos circa syllabarum quantitatem errores doctis etiam obrepere, sed non tam crassos, tamque pudendos. Alioqui enim vix veniam in his impetrant, qui in aliis tolerantur. Exemplo fuerit vox convitia, quam secunda brevi extulit lle idem hoc in versu, Convitia inclinant libram, sejuncta b amore. Nam hoc erratum non miramur, sed toleramus uodammodo in eo qui in (fame) posteriorem corripit: at non itidem in Vrsino Velio, ita scribente, Convitia ista puer imirum ridet, & ipsis, &c. Ideoque emendandum censuinus, quum mutari duntaxat ordinè verborum necesse esset. Omitto & alia non pauca, quæ in plerisque interpretatiibus meritò quis reprehendat. Neque verò hæc à me ita licuntur, quasi ex eorum, qui peccaverint numero eximêum me censeam, sed potius ut eorum quæ peccaverim antò facilius veniam impetrem. Eam certè si non in aliis pigrammatis, at in iis saltem quibus varias interpretatioes dedi, facilè me impetraturum confido, utpote non viam ab aliis jam tritam ingredientem, sed viam potius aliis ternentem, Vale, & meis laboribus fave.

Ad Lectorem Φιλέλλην.

Præscindit glaciem, facilemq; ad Achaica tempe
Hic liber aut nullus fert tibi, lector, opem.
Doctoris placido mulcebit tædia cursu
Discipulis rudibus grande levamen erit.

Præter duplicem omnium horum epigrammatum *Henrici Stephani* interpretationem, unam ad verbum, alteram carmine, eorundem pleraque carmine etiam interpretantur ab alijs.

Loci insuper aliquot ejusdem *Stephani* annotationibus sunt illustrati.

Adjiciuntur in fine ejusdem interpretationes centum & sex unius distichi.

Hic iam accessit nova horum omnium epigrammatum carmine interpretatio, per *Ioannem Stockwoodum*, imò cum alterius cujusdam distichi variationibus quadringenti & quinquaginta, & aliis nonnullis ab eodem ad rei literariæ Tyronum exercitium adjectionibus lectu non injucundis.

In has *Henrici Stephani* selectiones, earundemque varias, & doctas interpretationes *Joan. Stockwoodi* tetrastichon.

Vel Stephano Stephanus dignus, si quis fuit alter,
Vel nullus Stephano dignus in hoc opere.
Digni sunt alij: genere hoc tamen omnibus anteit,
Et Stephanus stephano dignior est aliis.

EPIGRAMMATA GRÆca, selecta ex libris Anthologiæ nomine inscriptis.

Cum duplici interpretatione, vna ad verbum, altera carmine, vtraq; HENRICI STEPHANI: quibus aliq; aliorum interpretationes plerisq; in locis accedunt, vna cum noua eorundem omnium interpretatione per *Ioannem Stockwoodum* Anglum.

Ex libro primo, Titulo { *Eis agōnas.* / *Εις αγωνας.* } *id est, In certamina.*

Pagina 1. editionis eiusdem Stephani.

Damagētou.

Δαμαγητου.

Oi' apo Messanas, oui' Argothen eimi palaistas:
Τι' απο Μεσσανας, υι' Αργοθεν ειμι παλαιστας·
Sparta moi, Sparta kudianeira patris.
Σπαρτα μοι, Σπαρτα κυδιανειρα πατρις.
Keinoi, technasntes: egōge men, hōs epeoike
Κεινοι, τεχνασντες· εγωγε μεν, ως εοικα
Tois Lakedaimoniōn paisi, biā kratō.
τοις Λακεδαιμονιων παισι, βια κρατω.

Μεσσανα pro Μεσσηνα, & Μεσσανας pro Μεσσηνας, doric. 2. d. simp. Παλαιστας, doric. pro παλαιστης, 1 d. pr. d. simp. Κεινοι, æolicè, & poeticè, pro εκεινοι.

Τεχνασντες, part. pass. acr. 1, à τεχναομαι. Εοικα, impersonaliter. Πας, σδε, σ, ι, 3. d. simp. Βια, ας, 2. d. simp.

Interpretatio Henrici Stephani *ad verbum.*

NEque à Meſſana, neque ab Argis ſum palæſtrita:
Sparta mihi, Sparta inclyta (eſt) patria.
Illi arte valent; ego verò, vt decet
Lacedæmoniorum filios, viribus vinco.

Idem Damageti epigramma carmine redditum ab Henric. Steph.

Non oriunda mea eſt Meſſana, Argiſuè palæſtra:
Sparta viris floren: Sparta mihi eſt patria.
Arte valent illi: mea vult victoria vires,
Si Lacedæmonio eſt digna futura viro.

A Paulo Schedio Meliſſo.

Non ego Meſsena pugil ortus ab vrbe, nec Argis:
Sparta mihi eſt, celebris Sparta, paterna domus.
Ars opus eſt illis, aſtúſque: ego robore vinco,
Ceu Lacedæmoniûm fortia corda decet.

Aliter ab eodem.

Non ego Meſsenam luctator iacto, nec Argos,
Clara viris Sparte, patria terra mihi eſt.
Arte illi vincunt, aſtúque: ego (quippe Lacônum
Condecet hoc gentis pectora) vi ſupero.

A Thoma Venatorio.

Non ego Meſſanæ, nec ego Luctator in Argis
Natus: ſed patria eſt inclyta Sparta mihi.
Illi fraude ſtudent, ego (quod Lacedæmone nati
Eſt proprium) didici vincere vi propria.

Ab Ioanne Gorræo.

Non me produxit pugilem Meſſana, vel Argos:
Sparta mihi, Sparta eſt patria, clara viris.

rte illi certant, ego magno robore vinco,
Vt quos Spartani progenuêre, decet.

A Fran. Bellicario.

Non ego Messâna venio luctare, nec Argis:
Patria Sparta mihi est, patria Sparta mihi.
rte illi superant: at ego, qua vincere fortes
Par Lacedæmonios, vincere vi didici.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Non ego iacto pugil Messenam, iacto nec Argos:
Inclyta Sparta mihi, Sparta mihi patria est.
rte illi præstant, sed ego, vt Lacedæmone natus,
Marte ferox vinco, Robore victor ego.

Ex titulo {*Eis ampelon.* / *Εις αμπελον.*} *i. In vitem.* Pag. 2.

Philippus.

Φιλιππος.

IS sepagos duserēmos, anēlios, exesthrepsen,
Ις σε παχυς δυσερημος, ανηλιος, εξεθρεψεν,
E boreon Skuthiēs, ampelon agriada?
Η βορεω Σκυθιης, αμπελον αγριαδα;
kelidōn niphoblētes aei krumōdees Alpeis
κελτων νιφοβλητες αει κρυμωδεις Αλπεις
Tēs te sidērotokou bōlos Ebēriados.
Της τε σιδηροτοκου βωλος Εβηριαδος.
s tous omphakorāgas egeinao tous apepantous
τυς ομφακοραγας εγειναο τυς απεπαντους
Botruas hoi stuphelēn execheon staguna.
Βοτρυας οι, στυφελην εξεχεον σταγονα.
xēmai Lucoerge teas cheiras, hās apo rhizēs
χημαι Λυκοεργε τεας χειρας, ας απο ριζης

Επηρσεν. Βορειος p. d. simp. Αμπελος, ου, 3. d. simp. Αγριας, αγριαδα, quint. d. simp. Νιφοβλητες, sine contractione pro νιφοβλητους pr. d. contract. Κρυμωδεις, sine contractione, pro κρυμωδους, pr. d. contract.

Klēmatos ōmorokon blaston holon sherisēs.
Κληματος ωμοτοκον βλαστον ολον θερισης.

Σιδηροτοκος, adiectiu. Ομφακοεις γης, ὁι. quint. simp. Εχηνεο, aor, pr. med. pro εχανου ἀ χαινω. Απτητος, πτυ Βοτρυς, υος, ὁ: quin. sim. Στυφελος, λη, λον. Εκχεω, Στυγων, ονος, ὁ: quin. sim. Λυκεργε, sine contr. pro Λυκεργη, ἀ Λυκεργος. Χερσε, poet, pro χειρσε, ἀ χειρ, χειρος quin. sim. Ριζα, ης, ἡ, s. d. simp. Κλημα, ατος, το, 5. simp. Ωμοτοκος, κη, κον. Βλαστος, ὁ. i. d. sim. Ολος, λη, λον. Θερίζω.

Interpretatio ad verbum.

QVis te collis desertus, sole carens, educauit,
An borealis Scythiæ (collis) vitem ingestem?
An Celtarum obrutæ niuibus, semper algidæ Alpes,
Et ferrum parientis gleba Iberiadis? (id est, Hispaniæ)
Quæ illos quib⁹ acerbi sunt acini genuisti, illos immaturos
Racemos, qui (dentium) habitatricē (seu constrictricē) effu-
derunt guttam?
Quæro Lycurge tuas manus vt à radice
Palmitis acerbipari germen totum metas.

Idem Philippi *epigram. carmine redditum ab* Henr. Steph.

Te vitem agrestem quis Phœbo imperuius ipsi,
Quis collis Scythiæ te borealis alit?
Celtarumne Alpes niuibus glacieque rigentes,
Glebáne te ferri nutrit Ibera ferax?
Proh quàm immaturis & acerbis fœta racemis,
Quorum scit dentes sic beberare liquor!
Quæro Lycurge tuam dextram, vt radicitus illud
Germen acerbipari palmitis omne metas.

AP. S. Melisso.

Quis te collis iners aluit, nec apricus? an axis
Frigentis Scythiæ, vitis agreste genus?
An niue Celtarum stantes; algoribus Alpes,
Anne metallifera sulcus Iberiados?
Te, quæ tam tristes immaturáque dedisti

Vuas vnde acidum protulerit laticem.
almas Quæro Lycurge tuas, vt stirpis ab imo
Germen abortiferi palmitis omne seces.

Ab Ioanne Baptista Pio.

greſtem vitem te numquid inhoſpita Phœbo
Saxa aluêre, Scythas propter Hyperboreos?
elcarum gelidæne Alpes, tumulíque niuales?
An tellus ferri mater Ibera trucis?
nmatura acinis, triſti fœcunda racemo,
Nil niſi duritiem, nil niſi virus habes.
uæro Lycurge tuas falces, radicitùs omnis
Turpis vt ancipiti pampinus ære cadat.

A Gorræo.

uis Phœbo inuiſus collis, vacuúſque colonis,
An Scythicus boreas te, fera vitis, alit?
n gelidæ & niuibus canæ brumalibus Alpes,
Anne ferax ferri gignit Iberus ager?
ora adeò cruda es, duríſque auſtera racemis,
Ex quibus ingratus fluxit in ora liquor.
uæſo Lycurge ades huc, radicitùs omnia crudi
Palmitis incurua germina falce metas.

A Bellicario.

uæ regio glacie concreta, incognita Phœbo,
Deſerta, agreſtis vitis alumna fuit?
n Scythia & denſis præruptæ montibus Alpes,
Glebáne ferriparæ triſtior Heſperiæ,
rudeles acinos & amaras protulit vuas,
mmite ac crudum quæ genuêre merum?
ę ades, & falcem qua concidat aſpera vitis,
Huc ades, & falcem mitte Lycurge tuam.

Ab Ioan. Stockwoodo.

uis locus incultus, regio quæ imperuia ſoli,
ylueſtrem vitem protulit atque aluit?

Num Scythiæ iuga dura, Alpes niuibúsue rigentes,
Fœta vel Heſperiæ gleba métalliferæ?
Quàm profers triſtes acinos, dentéſque hebetantes,
Qui crudum atque acidum progenuêre merum?
Nunc opus eſt Lycoërge tua (fidiſſime) dextra:
Stirpitùs hanc vitem demeto (quæſo) trucem.

Adēlon, } id eſt, Incerti autoris.
Αδηλον, }

TIs poē' akēdestōs oinotrophon omphaka Bakchou
Ις ποτ' ακηδεστως οινοτροφον ομφακα Βακχου
Anēr ampelinou klēmatos exetamen:
Ανηρ αμπελινου κληματος εξεταμεν·
Cheilea dē stuphtheis chamadis balen, hōs an hedoitais
Χειλεα δη στυφθεις χαμαδις βαλεν, ὡς αν ἡδοιτο
Eiē neisomenos hēmidaes skubalon?
Ειη νεισομενος ἡμιδαες σκυβαλον;
Eiē hoi Dionusos anarsios, hoia Lukourgō.
Ειη οι Διονυσος ἀναρσιος, οἱα Λυκουργω.
Horti min auxomenan esbesen euphrosunan.
Ὁρτι μιν αυξομενην εσβεσεν ευφροσυνην.
Toude gar an tacha tis dia pomatos ē pros aoidas
Τοὐδε γαρ αν ταχα τις δια ποματος ἡ προς ἀοιδας
Elusthen, ē goerou kēdeos esche lusin.
Ηλυθεν, ἡ γοερου κηδεος εσχε λυσιν.

Οινοτροφος, ε. Ομφαξ, ακος, ἡ, ξ: ſimp. Αμπελινος, η, ον. Κλημα, ατος, το, ξ. ſimp. Εξεταμεν, aor. 2. act. ab εκτεμνω. Χειλεα, pro χειλη, ſine contr. à χειλος, ους, pr. contract. Στυφθεις, part. paſſ. aor. 2. à στυφομαι. Βαλεν, ſine augmento poët. pro εβαλεν, aor. 2. act. à βαλλω. Οἱτινες, ε, pr. ſim. Νεισομενος, à νεισομαι, part. à νεισομαι. Ἡμιδαες, neut. ab adiect. Ἡμιδαης, ους, ὁ, ἡ, pr. contract. Μιν, pro ἱ, Doricè. Ἐμμενον. Αυξομενην, Doric. pro αυξομενην. Ευφροσυνην, Doric. pro ευφροσυνην. Εσβεσεν, aor. pr. act. ind. à σβεννυμι. Πομα, ατος, το, ξ. ſimp. Αοιδη, ης, 2. ſim. Ηλυθεν, aor. 2. act. ind. ab ερχομαι, anomalo. Γοερος, ερα, ερον. Κηδος, ους, το, pr. contr. Εσχε, 2. act. ind. à εχω. Λυσις, ιος, ἡ, 2. contr.

Interpretatio ad verbum.

QVi ſnam temere (vel inconſiderate) vini altricem vuã
Vir ex viteo palmite abſcidit: (maturam Ba
L

Labra autem hebetatus (seu constrictus) humi proiecit, vt
Esset iter facientibus semesæ quisquiliæ? (viatoribus
Sit illi Bacchus hostis, sicut Lycurgo,
Quoniam ipsi crescentem extinxit lætitiam.
Hunc enim fortasse aliquis per potum aut ad cantus
Veniisset, aut à luctuosa cura habuisset liberationem.

Idem incerti Autoris epigram. carmine red-
ditum ab Henric. Steph.

Vuam vinifero quis Bacchi è palmite vulsit,
Nacta fuit primam quam sua forte manus:
Moxque hebetata sibi quum sensit labra, reliquit
Semesa in mediâ frusta iacêre viâ?
Infestus sit Bacchus ei, velut aste Lycurgo;
Exoritura illi gaudia namque rapit.
Potus enim hic alicui dictasset carmina forsan,
Aut graue tristitiæ corde fugasset onus.

A P. S. Melisso.

Ecquis homo viridem divulsum impunè racemum
Pampineo Bacchi palmite deripuit:
Oribus infectis & humi semesa reiecit
Frustula, vadentum nempe terenda pede?
Tale sit huic Euan infestus, quale Lycurgo;
Ausus enim est augmen stinguere lætitiæ.
Forsitan hoc aliquis potu vel dicere cantus,
Vel nosset curas demere corde graues.

A Gorræo.

Quis temere hanc vuam tenero de corpore matris
Ausus vesana dissociare manu:
emesamque via media proiecit, acerbus
Quod tristi sensu strinxerit ora sapor?
Iuicodium Bacchus tantum gerat atque Lycurgo,
Crescentes quoniam perdidit ille iocos.
Hanc qui libasset quondam, vel ludere versu
Vel poterat cura soluere corda graui.

A Bellicario.

Quis temerè hinc Bacchi nutrices rusticus vuas
Fregit & à tenero palmite dissecuit:
Illisitque ad humum constrictus labra, viator
Calcet vti pedibus præterienſque terat?
Vltrix te soboles perdat Semeleia, quisquis
Ausus crescentem perdere lætitiam.
His aliquis tristes potuisset soluere curas,
Humidulo aut doctos ore ciere modos.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Quis temerè altricem vini decerpserat vuam,
Palmite vitifero, quis tibi Bacche rapit:
Atque reiecit humi constrictus labra, viator
Qua posset duram pellere forte sitim?
Sentiat infestum Bacchum prout ante Lycurgus,
Nascentes quoniam diripit ille iocos.
Hac poterat tristis duras propellere curas,
Ora vel in dulces soluere læta sonos.

Ex titulo { *Eis anapērous,* / *Eis anapyrus,* } *id est,*

In mutilatos, Pag. 4.

Philippus.

Φιλιππου.

PEros ho men guiois, hud' ar' ommasin: amphoteroi de
Πηρος ὁ μὲν γυιοις, οὐδ' ἀρ' ὀμμασιν· ἀμφοτεροι δὲ
Eis haustous to tuchēs endees ēranisan.
Εις αὐστους το τυχης ενδεες ηρανισαν.
Tuphlos gar lipogurion epōmadion baros airōn,
Τυφλος γαρ λιπογυιον επωμαδιον βαρος αιρων,
Tais keinou phōnais atrapon ōrthobatei.
Ταις κεινου φωναις ατραπον ωρθοβατει.

Γυιον, ι, το, 3. d. sim. Ομμα, ατος, το, quint. simp. Ενδεης, εος, ὁ, ἡ. το ενδει: pr. cont. Ηρανισαν, i. aor. act. ind. ab ερανιζω. Βαρος, εος,

Pan

panta de tauť edidaxe pikrẽ pantolmos anagkẽ,
Πάντα δὲ ταὐτ' ἐδίδαξε πικρὴ παντόλμος ἀνάγκη,
Allẽlois merisai tos' llipes eis eleon.
Ἀλλήλοις μερίσαι τὸ λλιπὲς εἰς ἔλεον.

το, pr. contract. Φωνη, ης, 2. d. simp. Ωρδοβατεω, pr. c. contr. Κεινος, ρτο ειν, ab εκεινος, Aeol. & poët. Παις, παιδος, παν. Εδιδαξε, 1. aor, act. ind. à διδασκω. Αλλήλος, λη, λον. Ιδιτολμος, ὁ, ἡ: το μεν. Τὸ λλιπὲς, pro το ελλιπες. Ανα, κη, ης, 2. simp. Μερίσαι, inf. act, aor. 1. à Μερίζω. Ελεος, υ, ὁ, 3. simp.

Interpretatio ad verbum.

Mancus hic quidẽ (erat) pedibus, ille verò oculis: ambo autẽ
in se (mutuò) fortunæ defectum (id est, quod deerat for-
tunæ vitio, vel culpa) erogarunt.
Cæcus enim defectũ pedibus superhumerale onus portãs,
illius verbis viam conficiebat recta incedendo.
Omnia autẽ hæc docuit acerba, quæ audet omnia, necessitas
sibi inuicem partiri quod deerat, ad misericordiam.

Idem Philippi *epigram. carmine redditum ab* Henric. Steph.

Vnus luminibus captus, pedibus fuit alter:
Alter ab alterius sorte leuamen habet.
Iam captum pedibus dum portat cæcus, ab illo
Discit quæ pedibus sit via recta suis.

Idem epigram. ab eodem redditum liberius alio carminis genere, quòd in præcedens ingredi Necessitatis vocabulum non potuerit.

Coque claudus esset vnus quum pede,
Coque captus esset alter lumine,
Omnium vt rependant illud sortis inuidæ,
Sunt mutuum atque mutuantur inuicem.
Portatur (ecce) claudus à cæco; viam
Rectam vicissim claudus hic cæcum docet.
Magister huius quis fuit solertiæ,
Et quæ magistra? Nempe tu necessitas,
Non insolens res insolentas edere;

Miseratione cogis

Miseratione regis illos mutua
Sortis malignæ damna sic rependere.

Ab Othomaro Luscinio.

Coniunxit fortuna duos fæliciter orbos
Quondam: alter cæcus, claudus at alter erat.
Illius hic humeris fertur (res mira) vicissim
Voce regens gressus, latiuagósque pedes.
Durior en ferro quid non molitur egestas.
Mutui & in sociis hic amor officij?

A Bellicario.

Hic oculis, pedibus captus sed & ille, rependunt
Fortuna inuectam nec minus inde vicem.
Fert humeris claudum cæcus, claudúsque vicissim
Signat voce regens & moderatur iter.
Indiga sic natura iubet, durúmque necesse
Alternas tetrica lege subire vices.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Hic pede mancus erat, sed & alter lumine luscus:
Præstat & alternas pars sibi quæque vices.
Námque humeris mancum portabat cæcus, eúndem
Claudus sed stabili dirigit ille gradu.
En sic naturæ compensat vterque necesse,
Mutui & officij dulce leuamen erat.

Eis hēmixēron aitēsanta Adrianon
Εις ἡμιξηρον αιτησαντα Αδριανον
ton basilea trophēn.
τον βασιλεα τροφην. } Pag. 5.

HEmisu mou tesbnēke, tod' hēmisu limos elegchei.
Ἡμισυ μου τεθνηκε, τοδ' ἡμισυ λιμος ελεγχει.
Sōson mou basileu mousikon hēmitonon.
Σωσον μου βασιλευ μουσικον ἡμιτονον.

Ἡμισυς. εος, ὁ: το ἡμισυ, adiect. 5. simp. Τεθνηκε, præt. act. ind. à θνησκω, anomalo. Ελεγχω, ind. præs. act. Σωσον, 1. aor. imp. act. à σωω, pro σωζω. Βα

Interpretati

Interpr. ad verbum.

In semiaridum, qui petierat ab Adriano
rege victum.

DImidia pars mei interiit, dimidiam autem partem fames
Serua meum rex musicum semitonum. (tentat:

Idem epigram. carmine redditum
ab Henric. Steph.

Pars nostri est defuncta fame, pars altera tabet:
Assere semisonæ, rex, mihi plectra lyræ.

A Bellicario.

Dimidius perij, reliquum premit acris egestas:
Hemitonum serua, rex Adriane, meum.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Pars nostri tentata fame perit, altera languet:
Hemitonum saluum serua Adriane meum.

Apokrisis ton basileōs.
Αποκρισις τυ βασιλεως.

AMphoterous adikeis, kai Ploutea kai Phaethonta
Αμφοτερους αδικεις, και Πλυτεα και Φαεθοντα;
Tou men es' eisoroōn, toud' apoleipomenos.
Τυ μεν ες' εισορεων, τυδ' απολειπομενος.

Αμφοτερος, εα, ερ. εν. Αδικαω, p. con. contract. Πλυτευς, εος, ε. contr. ο. Φαεθων, οντος, ϛ. simp. ὁ. Εισορεων, part. act. præ. sine contract. Tonice ab εισορεω. Απολειπομενος, part. præs. med. ab απολειπομαι.

Interpretatio ad verbum.

Responsum regis.

Ambobus iniuriam facis, & Plutoni, & Phaethonti (si soli.)
Hunc quidem quòd adhuc intueris, ab illo autē quòd abes.

Idem epigram. carmine redditum
ab Henric. Steph.

Vtrumque offendis, Plutonémque & Phaëtontem:
Illum quod fugias, hunc quia cernis adhuc.

A P. S. Melisso.

Offendis geminos, Phaethontáque Plutonémque:
Illum & contuitu, hunc & remorante fuga.

A Bellicario.

Certè vtrosque, ferum Ditem Phaethontaque frustras;
Illum non adiens, hunc etiam aspiciens.

Ab Ioanne Stockwoode.

Defraudas geminos, Plutonem cum Phaethonte,
Illum deuitans, hunc quòd adhuc videas.

Ex titulo { *Eis andreian kai andreious.* / Εις ανδρειαν και ανδρειους. } *id est,*
In fortitudinem & fortes viros. Pag. 6.

Ioulianos apo hyparchōn, Aigyptios.
Ιουλιανος απο ὑπαρχων, Αιγυπτιος.

A

Mēter hyia, liponta machēn meta potmon hetairōn
Μητηρ υἱα, λιποντα μαχην μετα ποτμον ἑταιρων
Ektanen, ōdinōn mnēstin anēnamenē.
Εκτανεν, ωδινων μνηστιν ανηναμενη.
Kai gar gnēsion haima diakrinei Lakedaimōn
Και γαρ γνησιον αἱμα διακρινει Λακεδαιμων
Allē marnamenōn, ou geneē brepheōn.
Αλλη μαρναμενων, ου γενεῃ βρεφεων.

Μῆτηρ, ερος, & ηρ, ὁ. 5. *simp.* Τηνε, ος, ὁ. *vide in Græcis grammaticis varias huius vocis inflexiones.* Λιπων, οντος, *part. act. aor. 2. à* λειπω. Μαχη, ης, 2. *sim.* Πόλεμος, υ, ὁ. 2. *sim.* Ἑταιρος, υ, ὁ. 2. *simp.* Εκτανεν, *aor. 2. act. ind. ab* κτεινω. Ωδινη, ης, 2 *simp.* Μνηστις, ιος, ἡ. 2. *contr.* Ανηναμενος, *part. aor. 1. med. ab* αναινομαι. Γνησιος, α, ον. Αἱμα, ατος, το, 5. *simp.* Διακρινω. Αλλη, ης, 2. *simp.* Μαρναμενος, *par. præs. med. à* μαρναμαι. Γενεη, *pro* γενια *Ionicè, à* γενια, ας, 2. *simp.* Βρεφος, εος, το, *pr. contract. sed hoc loco non contrahitur more Ionico, qui omnes ferè contractiones respuunt.*

Interpre-

Interpretatio ad verbum.

Mater filium, qui deseruerat aciem post necem sociorum,
Occidit, dolorum partus memoriam auersata:
Nam legitimum (vel germanum, vel genuinum) sanguine
discernit Lacedæmon
Virtute præliantium, non ortu (seu genere) infantium.

Idem Iuliani *epigram. carmine redditum ab* Henr. Steph.

Hæc natum occidit, socijs qui Marte peremtis
Fugerat, & partus noluit esse memor.
Namque haud legitimus Lacedæmone sanguis ab ortu
Censetur: laudem hanc dextera fortis habet.

A *Paulo Schedio Melisso.*

Occidit natum genitrix oblita dolorum,
Qui cæcis sociis signa reliquit iners.
Non serie sobolis metitur corda Laconum vrbs,
Robore pugnantum sed genuina putat.

A *Bellicario.*

Dum fugeret, natum mater Spartana cruento
Ense necat, patriæ dedecus vlta suæ.
Germanam sobolem non ortu Sparta, sed ipsis
Bellantumque animis roboribusque probat.

Ab *Ioanne Stockwodo.*

A bello fugiens post tristia fata suorum,
Truncatur matris vindice iure manu.
Legitimam sobolem discernit robore Sparta,
Ortu non generis, sanguinis aut serie.

Agathion Scholastikon eis ton Aiantos lithon.
Αγαθιου Σχολαστικου εις τον Αιαντος λιθον.

ΜΕ me ton Aianteion anochmasseias hodita
Με με τον Αιαντειον ανοχμασσειας ὁδιτα

Αιαντειος, α, ον.
Ανοχμασσειας,

Petron,

Petron, akoneisten siētheos Hektoreon,

Πέτρον, ἀκονείστην σιδηρέος Ἕκτορος.

Eimi melas, trēchus te: su d' eireo theion Homēron

Εἰμι μελας, τρηχυς τε· συ δ' ειρεο θειον Ὁμηρον?

Pōs ton Priamidēn exekulisa pedō.

Πως τον Πριαμιδην ἐξεκύλισα πεδῳ.

Nun de molis baion me parochlizousin arourēs

Νυν δε μολις βαιον με παροχλιζουσιν ἀρουρης

Anthrōpoi, geneēs aischea lougaleēs.

Ἀνθρωποι, γενεης αἰσχεα λυγαλεης.

Alla me tis krupseien epi chthonos: aideomai gar

Ἀλλα με τις κρυψειεν ἐπι χθονος· αἰδομαι γαρ

Paignion outidanois andrasi gignomenos.

Παιγνιον οὐτιδανοις ἀνδρασι γιγνομενος.

aor. pr. Aeolopsat. Act. ab αποχμαζω. Οὐδενος, ῃ, ον, pr. simp. Στηθος, εος, το. pr. constr. sine contractione (hic) Ionice. Μελας, αινα, αν. Τρηχυς, εια, υ, pro τραχυς, Ionice. Ειρεο, pro ειρε Ionice. imp. pass. præs. ab ειρομαι. Πριαμιδης, δου, ὁ. simp. Ἐξεκυλισα, aor. 1. act. ind. ab εκκυλιοω. *Angetur in medio Attice.* Πεδον, ου, το, pl. simp. Παροχλιζω ind. præs. act. Ἀρουρης, pro εσσι, Ionic. ab αρουρα, ας, 2. simp. Γενεης, pro ας, Ion. à γενεα, ας, 2. simp. Αισχεα, sine contr. pro αισχη, Ion. ab αἰσχος, εος, τ, pr. constr. Λυγαλεης, pro ας, Ionic. à λυγαλεος, α, ον. Κρυψειεν, aor. pr. act. opt. Aeol. à Κρυπτω. Χθονος, ονος, ῃ, ὁ. sim. Οὐτιδανος, ῃ, ον. Ανηρ, ειρος, & δρος, ὁ. ὁ. simp. Γιγνομενος, ῃ, ον, p. præs. pas. à Γιγνομαι.

Interpretatio ad verbum.

In Aiacis lapidem.

NE me Aiaceum illum è terra attollas viator
Lapidem, iaculatorem pectoris Hectorei.
Sum niger & scaber: sed pereontare diuinum Homerum
Quomodo Priamidem deuolui in solum.
Nunc autem vix parum me summouent à terra
Homines, seculi probra pernicioſi.
Verum me aliquis abscondat in terram: erubesco enim
Lusus hominibus nihili esse.

Idem Agathiæ Scholastici epigramma, carmine redditum ab Henric. Steph.

Illum me Aiacis lapidem ne tolle viator,
Me iaculatorem pectoris Hectorei.

Sum ſcaber atque niger : ſed perconteris Homerum
Qua vi proſtratus ſit mihi * Priamides.
Nunc me (quæ tetri magna eſt infamia ſecli)
Vix tantillum vllus tollere poſsit humo.
Sed me aliquis tellure tegat: nam mollibus iſtis
Nunc equidem luſum me pudet eſſe viris.

* Hector Priami filius.

A Gerreo.

Quid lapidem Aiacis de terra tollere tentas?
Sum quem ille intorſit pectus in Hectoreum.
Sum niger atque aſper : per me diuinus Homerus
Priamidem cecinit procubuiſſe ſolo.
Nunc me vix homines, huius ludibria ſecli,
Tantillum valeant ſede mouere mea.
Me ergo quiſquis ades, tellure reconde ſub ima:
Ludicrum ignauis me pudet eſſe viris.

A Bellicario.

Aiacis lapidem ne me, ne tolle viator,
Deturbatorem pectoris Hectorei.
Sum niger atque aſper : diuinum conſule Homerum
Quo tum Priamides impete ſtratus humi eſt.
Nunc me vix homines ſecli ludibria edacis,
Vix me, inquam, totis viribus vſque mouent.
Condite me terra miſerûm ſimulachra virorum:
Teſtis ego veſtræ non ero mollitiæ.

Ad Ioanne Stockwoodo.

Me lapidem Aiacis de terra tollere noli,
Conſtrenatorem corporis Hectorei.
Sum niger atque ſcaber : vatem ſed perlege Homerum:
Hectora quo fudi te docet ille modo.
Sed me vix homines (ingrati opprobria ſecli)
Tantillum è terra nunc remouere ſolent.
Si quis me tumulet? pudor eſt, ludibria vanis
Tantum Heroa prius, iam ſore grata viris.

Eis Rhomēn.

Eis Romulum.

Krinagorou.

Κεινηγορυ.

Oud' ēn Okeanos pasan plēmmuran egeirei,
Τοῦ' ὶω Ωκεανος πασαν πλημμυρα εγειρει,
Oud' ēn Germaniē Rhēnon hapanta piē,
Ουδ' ην Γερμανιη Ρηνον απαντα πιη,
Rhōmēs oud' hosson blapsei sthenos, achrike mimnē
Ρωμης ουδ' οσσον βλαψει σθενος, αχρις μιμνη
Dexia sēmainein Kaisari tharsaleē
Δεξια σημαινειν Καισαρι θαρσαλεη
Houtō kai hierai Zenos drues empeda rhizais
Ουτω και ιερη Ζηνος δρυες εμπεδα ριζαις
Hestâsin, phullōn d' aua cheous' anemoi.
Εστασιν, φυλλων δ' αυα χεους' ανεμοι.

Πας, πασα, παν. Πλημμυρα, ας, 2. simp. Εγειρω. Ρηνος, ου, ὁ, ι. sim. Απας, ασα, αν. Παω, aor. 2. act. sub. à πιω, anomalo. Βλαψ, f. 1. act. ind. à βλαπτω. Σθενος, ους, το, pr. contr. Μιμνη, præs. sub. act. à μιμνω. Σημαινειν, infini. σημαινειν. Καισαρ, αρος, ὁ. ς. sim. Θαρσαλεη, pro θαρσαλεα Ion. à θαρσαλεος, α, ον. Γενος, εος, εος, εον. Ζευς, Διος, anomalum. Δρυς, υος, ἡ, quinq. simp. Ριζα, ης, ἡ, 2. sim. Εστασιν, præs. ind. act. ab ιστημι. Φυλλον, υ, το, 3. simp. Αυος, α, ον. Χεους' per aphæresin, pro χεουσι, à χεω. Ανεμος, υ, ὁ, 3. simp.

Interpretatio ad verbum.

NOn si Oceanus omnem inundationem excitauerit,
Non si Germania Rhenum totum biberit,
Romæ vel tantillum labefactabit robur, donec manebit
Cæsaris dextra ad imperandum audax.
Sic & sacræ Iouis quercus firmiter radicibus
Stant, ex foliis autem ea quæ sunt arida decutiunt venti.

Idem Crinagoræ in Romam epigr. carmine tum ab Henr. Steph.

Non si vasta omnem potet Germania Rhenum,
Oceanus tumidis claustra reuellat aquis,

Scuti

Sentiet hinc vllam tua, Roma, potentia labem,
Cæsaris inuictâ sceptra tenente manu.
Sic sacrata Ioui quercus radicibus hæret
Fixa, leues frondes excutiente noto.

A P. S. Melisso.

Quamlibet Oceanus totis exæstuet vndis,
Cunctaque vel Rheni Teuto fluenta bibat:
Ausonias haud franget opes, dum salua manebit
Cæsaris imperio fulta potente manus.
Sic Iouis & quercus radice tenaciter hærent:
Aridulas solùnt ventilat aura comas.

Aliter ab eodem.

Oceanus cunctos vt vbique regurgitet æstus,
Sorbeat & Rheni flumina Teuto bibax;
Intactum vrbis erit robur, modò dextera dures
Cæsaris, imperij firmæ potentis ope.
Sic Iouis immotæ quercus radice tenaci
Stant; at sicca noti rapta ferunt folia.

Ab Ioanne Sleidano.

Oceanus moueat licèt omne vndique fluctus,
Et potet Rhenum Teutona terra suum,
Non cadet imperium Romæ, quo tempore Cæsar
Præerit, ac solus publica facta reget.
Sacra Ioui quercus nam sic radicibus hæret,
Et tamen aridulas huc rapit aura comas.

A Bellicario.

Oceanus quamuis omnes exuscitet vndas,
Rhenum Germanus ebibat vsque suum,
Nil Latias lædet vires, modò fida superstit
Promptaque ad imperium dextera Cæsaribus.
Sacra Ioui quercus firmis radicibus hæret,
At venti ex foliis aridiora ferunt.

Idem epigram. Andræas Alciatus partim interpretatus, partim imitatus est, hoc modo.

Oceanus quamuis fluctus pater excitet omnes.
Danubiumque omnem barbare Turca bibas,

Non tamen irrumpes præfracto limite, Cæsar
Dum Carolus populo bellica signa dabit.
Sic sacræ quercus firmis radicibus adstant,
Sicca licet venti concutiant folia.

Ab Ioanne Stockwoode.

Oceanus non si toras exuscitet vndas,
Vel tua, Rhene, bibant cuncta fluenta Scythæ,
Roma aut tantillum quatietur, sit modò salua
Cæsaris inuicti dextera prævalida.
Sic sacrata Ioui quercus sit firmiter, eius
Dum recidunt frondes, discutiente noto.

Aliter abeodem.

Oceani quamuis tumeant fera flumina magni,
Ebibat aut Rhenum Teutona terra suum,
Non cadet imperium tibi (Roma;) verùm vsque manebit
Hocque dabit tutum Cæsaris alma manus.
Sic Iouis immota quercus radice virebit,
Aridulæ quamuis dissiluêre comæ.

Archiou. } Pag. 7.
Αρχεω.

Hon polemos dediõs ouk ãlese, nun hupo nousou
Ὁν πολεμος δεδιως ουκ ἁλεσε, νυν ὑπο νουσε
Thlibomai. end' idiõ tẽcom' holos polemõ.
Θλιβομαι. ενδ' ἰδιω τηκομ' ὁλος πολεμῳ.
Alla dia sternõn ithi phasganon: hõs gar aristeus
Αλλα δια στερνων ἰθι φασγανον· ὡς γαρ ἀριστευς
Thnẽxom' apõsamenos kai nosou hãs polemou
Θνῃξομ' ἀποσαμενος και νοσου ἁς πολεμου.

Δεδιως, τυο Δεδιηως, Ionic. part. præt. med. à δεδω, anom. Ωλεσε, aor. 1. act. ind. ab ολλω, inusitato. Νουσε, Ionic. pro νοσου, à νοσος, ου, ὁ, 3 sim. Ιδιος, α, ον. Τηκομ' per apheresin, pro τηκομαι. Πολεμος, ε, ὁ, 3. simp. Στερνον, ε, το, 3. simp. imper. ab εμι, vado. Αριστευς, ῆος, ὁ, 3. contr. Θνῃξομ' pro θνῃξομαι, per apheresin, f. 1. medium à θνω, anomalo. Αποσαμενος, η, ον, part. med. aor. 1. ab αποδιω. νος, ε, ὁ, 3. sim.

Interpret

Interpretatio ad verbum.

Gc) quem bellū metuens non perdidit, nunc à morbo
Premor: inq; proprio (seu priuato) tabesco totus bello.
aque per pectora ito ensis: vt enim vir fortissimè se gere-
loriar, depulso etiam morbo sicut bello. (re solitus

Idem Archiæ epigram. carmine reddituum ab Hen. Steph.

Nunc premor à morbo, timuit quem perdere bellum,
Tabesco bello totus & in proprio.
At tu haurito ensis mea viscera: pellere morbum
Vt bellum, forti mors ea digna viro.

A Paul. Sched. Melisso.

Quem bellum metuens non perdidit, atterit ægror:
Omnis & in propria marceo militia.
Iade agè per pectus, mucro: ceu bella, quod ægrum est
Perpulero; fortem mors decet ista virum.

A Thoma Venatorio.

Omnia quem perdens bellum non perdidit olim
Me morbus bello nunc premit in proprio.
Hucigitur veniens feriat mea pectora ferrum;
Morbum ita, ceu bellum, vicero vel moriens.

Aliter ab eodem.

Quem non perdiderat bellum, consumor ab ipso
Morbo, ceu bello qui perit in proprio.
Huc ensis propera per languida pectora, victor
Scilicet vt morbum pellere morte queam.

A Gorræo.

erdere quem pridem timuerunt prælia, morbo
Nunc intestino captus, vt hoste, premor.
ed moriar vir fortis (ait) morbique leuamen
Ensis per nostrum corpus adactus erit.

A Leodeg. à Quercu.

ne ego quem trepidum nequiit disperdere bellum,

Opprimor à morbo, qui mihi militia est.
Vulnifice ergo ensis pectus mihi triste penetra,
Vt pellam morbum nunc quasi militiam.

A Bellicario.

Quem metuens Mauors non perdidit, angit eundem
Morbus atrox: bello sic domor ipse meo.
Vade, subi ô ensis languentia pectora; morbum
Ceu bellum euades, victor vt inteream.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Perdere quem meruit bellum, me morbus acutus
Affligit; bello si premor ipse meo.
Fortia nunc ensis per pectora transeat, ægrum
Quod fuerat, pellam: mors decet ista virum.

Timas an eipoi logous Hectōr tuxōsko-
Τινας ἀν εἰποι λογους Ἕκτωρ τυχωσκο-
menos hup' Hellenōn. } Pag. 8.
μενος ὑπ' Ἑλλήνων.

Βάλετε, imp. præs. act. à Βάλλω, anomalo. Ποτ', ποτι, ὁ, ἡ, ϑ. simp. Ἐμοι, ἡ, μοι, pronom. Δεμας, τὸ, indeclinabile. Αὐτος, τη, το, pron. Νεκρος, ὁ, & τὸ νεκρον. Λεων, οντος, ὁ, ὁ, simp. Ἐνυβρίζω, ind. act. præs. Λαγωοι, ὁ, ἡ, ϑ. simp.

Ballete nun, meta potmon, emon demas: hosti kai autoi
Βάλλετε νυν, μετα ποτμον, ἐμον δεμας· ὁστι καὶ αὐτοι
Nekrou sōma leontos ephubrizousi lagōoi.
Νεκρου σῶμα λεοντος ἐνυβριζουσι λαγωοι.

Interpretatio ad verbum.

Quæ verba dicere possit Hector, dum vul-
neratus à Troianis.

COnfigite (vel vulnerate) nunc post mortem meum cor-
pus: quoniam & ipsi (pore
Mortui corpus leonis iniuria contumeliaque afficiunt lo

Ide

Idem epigramm. carmine reddi-
tum ab Henric. Steph.

Exanime hoc nostrum Graij nunc cædite corpus:
Vel leporum insultat defuncto vt turba leoni.

A P. S. Melisso.

Nunc mea defuncti concerpite membra: vel ipsi
Infestant lepores quoque mortua terga leonis.

A Thoma Moro.

Proijcitote meum Danai post fata cadauer:
Non metuunt lepores defuncti membra leonis.

A Cornario.

Dehinc fato functum Danai iactate cadauer:
Extincti violant lepores quoque membra leonis.

A Vincentio Obsopæo.

Post mortem Danai nostrum configite corpus:
Et lepores audent cæso insultare leoni.

A Venatorio.

Hectora post obitum Danai lacerate: leonis
Audet in extincti corpore sæpe lepus.

Aliter ab eodem.

Post mortem Danai nostrum discerpite corpus:
Sæpe lepus risit fata leonis iners.

A Bellicario.

Exate ô nostrum Danai post fata cadauer:
Audunt cæso lepores quoque sæpe leoni.

Ab Alciato { *Paraphrastikῶs.* / Παραφραστικῶς.

Iacidæ moriens percussu cuspidis Hector.
Qui toties hostes vicerat ante suos,

Comprimere haud potuit vocem insultantibus illis,
Dum curru & pedibus nectere vincla parant.
Distrahite vt libitum est: sic cassi luce leonis
Conuellunt barbam vel timidi lepores.

Ab Ioanne Stockwoodo, verbum fere de verbo.

Figite nunc post fata meum corpus: quia & ipsi
Conculcant lepores defuncti terga leonis.

Aliter ab eodem,

Defunctum corpus Danai violate: leoni
Extincto illudunt vel timidi lepores.

Alkaios Meßēnios.
Αλκαιος Μεσσηνιος.

Μαχανα, *impera. præs. med. à* μαχανομαι. Τειχος, εος, το, I. *contr.* Ζευ, *voca. à* Ζευς, δος, *anomal.* Ολυμπιος, πια, ον. Ριξε, *poet. demto augmento, pro* ἐρριξε, *aor. p. ind. act. à* ῥιζω. Αμβατος, ὁ, ἡ, το, ον. Χαλκειος, α, ον. Κλειε, *imp. act. præs.* κλειω. Πυλη, ης, ἡ, 2. *simp.* Μακαρ, αρος, ὁ, ἡ, ϛ. *simp.* Σκηπτεσσι, *Dorice, pro* Σκηπτρασι, *& Ionice* σκηπτεοισι *à* σκηπτεον, ν, το, 3. *simp.* Φιλιππος, ν, ὁ, 3. *simp.* Διεσμαρται *pro* Διεδαιμαρται, *per syncopen. præt. pass. ind. à* Δαιμαομαι. Λοιπα, *Dorice, pro* λοιπη λοιπος, η, ον. *Sic hoc loco* α *pro* η.

Μακανα τειχη, Ζευ Ολυμπιε· ῥιξε Φιλιππος
Αμβατα· χαλκειας κλειε πυλας μακαρων.
Και γαρ χθων ἡ ποντος ὑπων σκηπτεσσι Φιλιππω
Διεσμαρται, λοιπαδ' ἁ προς Ολυμπον ὁδος.

Interpretatio ad verbum.

EXtende (in maiorē altitudinem) mœnia, Iupiter Olympice. effecit Philippus
Scansilia: æreas claude portas beatorum.

Nam tellus & pontus ſub ſceptris Philippi
Domita ſunt; reliquum autem (eſt) ad Olympum iter.

Idem Alcæi Meſſenij epigram. carmine reddituum ab Henric. Steph.

Iuppiter augeto tua mœnia: namque Philippo
Peruia ſunt: pateant ænea clauſtra cauę.
Iam mare iam tellus regis ſub ſceptra Philippi
Concedunt: ſupereſt nunc ad Olympon iter.

A P. S. Meliſſo.

Mœnia duc altè, pater: en rex illa paratus
Scandere ferratas claude fores ſupetûm.
Nam mare, nam tellus ſceptris ſubiecta Philippi
Iam parent: cœlo quid niſi reſtat iter?

A Gorræo.

Iuppiter aggeribus cœlum munito: Philippus
Nunc animo cœli ſcandere regna parat.
Iam mare iam tellus illius ſubdita parent
Imperio, ſupereſt ſidera celſa regat.

A Bellicario.

Mœnia ſtellati produc Saturnie Olympi,
Protegat auguſtos ærea porta deos.
Suppoſuit ſceptro terram Pontumque Philippus,
Quæ ferat in cœlum ſola relicta via eſt.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Alta magis Iupiter fac mœnia, claude Philippo,
Siderei claudas ænea clauſtra poli.
Nam mare nam tellus ſunt huic ſubiecta: quid vltra
Reſtat? ſtellati nil niſi tecta poli.

Reſponſum Iouis ad Alcæi Meſſenij epigram. per P. S. Meliſſum.

Nec volo nec poſſum protendere mœnia cœli,
Haud tanti eſt vllus rex mihi, nullus erit.
Peruia ſint quamuis & terra fretumque Philippo,
Clauſa via eſt cœli: reſtat ad Orcon iter.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Nolo, licèt possim, cœli præcludere portas:
Ecce Philippe tuas nil ego curo minas.
Si tibi terra patet, sceptris si subditur æquor,
Inuia sed cœli est ianua: adito Stygem.

Philippus. Pag. 9.

Φιλιππος.

Πωλυ, *pro* πολυ, *Ionice, ab anomalo* πολυς, πολλη, πολυ. Λεωνιδιω, *pro* λεωνιδᾳ, *Ion. à* λεωνιδης, ου, ι. *simp. Notandum etiã hoc loco quòd in mẽsuratione huius carminis pro* λεωνιδᾳ *dicendum* λεωνιδω, *contrahendo* εω *in* ω.

Πολυ Λεωνιδιω κατιδων δεμας αυτοδαικτον
Χερξης εχλαινεν φαρεϊ Πορφυρεῳ.
Κακ' νεκυων δ' ἐχεσεν ὁστας Σπαρτας μεγας ἡρως.
Ου δεχομαι προδοταις μισθον ὀφειλομενον.
Ασπις μοι τυμβος κοσμιος μεγας: ἐντεα Περσων
Ηξω εις αϊδην ὡς Λακεδαιμονιος.

Κατιδων, *par. act. aor.* 2 *à* κατειδω, *anomalo.* Δεμας, *indecl.* τ. 5. *simp.* Αυτοδαικτον, ν, ου. Εχλαινεν, *imperf. act. à* χλαινω 3 *conj.* Φαρει, *sine contr. Ion. à* φαρος, εος, το, ι. *contr.* Πορφυρεος, α, ον. Κακ', *pro* και εκ. Ηχυσεν, *Ion.* ι. *act. ind. ab* ηχω. Τας Σπαρτας, *pro* τους Σπαρτιατας. Dorice. Σπαρτας, ᾶ. *simp.* Μεγας, μεγαλη, μεγα, *anomalum.* Ηρως, ωος, ὁ. *simp.* Πεδοτας, ου, ι. *simp.* Μισθος, ου, ὁ. *simp.* Οφειλομενον, *par. ab* Οφειλομαι, *anomalo.* Ι. Δεμας, ατος, τ, ὁ. *simp.* Τυμβος, ου, ὁ. *simp.* Κοσμιος, α, ον. *simp.* Εστι, *ab* ειμι, *Aeol. pro* εἰμι. Ηξω, *fut.* 1. *ind. act. ab* ἱκω. Αϊδης, ου, ὁ. 1 *simp.*

Interpretatio ad verbum.

INgens Leonidæ conspicatus corpus à seipso interfectum
(id est, spontaneæ morti obiectum)
Xerxes amiciebat veste purpurea.
Etiam astanti e mortuis clamauit magnus ille heros Spartanus
Non accipio proditoribus mercedem debitam.

Clypeus

peus mihi tumuli ornamentum magnum: in malam
em abite (dona) Persarum:
iam & ad inferos ranquam Lacedæmonius.

Idem Philippi epigramma, carmine redditum ab Henr. Steph.

te, Leonidæ (ruerat qui in fata) cadauer
elari Xerxes purpureâ voluit.
ur sed Spartanus abusque hæc manibus heros,
on hæc, quæ merces proditionis, amo.
tumulum exornat clypeus. dij Persica perdant:
rco etiam subiens, sim Lacedæmonius.

A P. S. Melisso.

ate Leonidæ passi sua fata, tegebat
urpureâ Xerxes grandia membra togâ;
um sic ex vmbris Spartanus rugiit heros,
roditor hæc pretij, non ego, dona ferat.
rma decus tumuli magnum est: Persæa facessant:
Vt Lacedæmonius Ditis adibo domum.

A Gorræo.

sa Leonidæ quum Xerxes membra videret,
nduere optauit purpureâ chlamyde.
rtani heroïs de terra reddita vox est,
Non munus dignum proditione fero.
gnus honos tumuli clypeus mihi: Persica nolo
Dona: petam manes vt Lacedæmonius.

A Bellicario.

sa Leonidam cœsum quum sponte videret,
Ostro præcepit corpus inane tegi.
rrendùm sed enim ex vmbris sacer intonat heros,
Non fero: dominus proditor hisce fuit.
clypeus tumulo decus ingens: Persica cedant:
Concedam ad manes vt Lacedæmonius.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Membra Leonidæ conſpexit ſponte peremti
Xerxes, purpureâ condecoratque togâ.
Mortuus at non vult reclamans fortiter heros:
Proditor accipiat talia dona iube.
Exornat tumulum clypeus ſatis: euge faceſſant
Perſica dona; obiens ſim Lacedæmonius.

Proximè præcedenti Epigrammati ſubiungendum cenſui hoc ex titulo { Εἰς ἐχθρὸν, / Εἰς ἐχθρὸς, } *id eſt, In hoſtes: utpote de eodem Leonida & argumento eodem ſcriptum.*

Antiphilon.

Ἀντιφίλου.

1 POrphureán toi tande Leōnida hupaſe chlainan
1 Πορφυρέην τοι τανδὴ Λεωνίδα ὑπαὶ χλαῖναν
Xerxes, tarbēſ.is erga teās aretās.
Ξέρξης, ταρβήσας ἔργα τεᾶς ἀρετᾶς.
2 Ou dechomai: prodotais hauta charis. aſpis echei me
2 Οὐ δέχομαι· προδόταις αὐτὰ χάρις. ἀσπὶς ἔχει με
Kai nekumcho ploutos d' ouk emon eleuphion.
Καὶ νεκύων· ὁ πλοῦτος δ' οὐκ ἐμὸν ἐλεύφιον.
1 All' ethanes: ti toſonde kai en nekueſſin apechthēs
1 Ἀλλ' ἔθανες· τί τοσοῦνδε καὶ ἐν νεκύεσσιν ἀπῆχθες
Perſais? 2 ou thnaiskei zalos eleutherias.
Πέρσαις; 2 οὐ θνᾴσκει ζῆλος ἐλευθερίας.

Οπυζω, unde ωπυσα, in aor. 1. act. indic. Τῷ χλαρδω, pro τῳ χλαρῳ, Doricè, ἀ χλαινα, ης, ἡ, 2. ſimp. Λεωνιδης, ου, 1 ſimp. Ξερξης, ου, 1. ſimp. Ταρβησας, par. act. aor. 1. ἀ ταρβεω. Εργον, ου, το, 3. ſimp. Τεᾶς ἀρετῶς, pro τῆς ἀρετῆς, ab ἀρετη, ης, ἡ, 2. ſimp. Εθανες, aor. 2. act. ind. ἀ θνησκω anomalo. Νεκυεσσιν, pro νεκυσι, poët. ἀ νεκυς, υος, ὁ, 3. ſimp. Απηχθες, aor. 1. ind. paſſ. ab απεχθανομαι. Πεφασεσι, Θνησκει, Dorice, pro θνησκει, ἀ θνησκω anomalo. Ζᾶλος, Doricè, pro ζηλος, ου, ὁ, 3. Ελευθερια, ας, ἡ, 2. ſimp.

Interpretatio ad verbum.

1 PVrpuream tibi hanc Leonida præbuit veſtem
Xerxes, quòd ſtupuerit facta tuæ virtutis.

Non accipio; proditoribus hoc munus (conuenit, vel debetur:) clypeus habet me
Iam mortuum; at opulentia non (est) meum sepulchrale ornamentum.
Verum mortuus es: cur adeò & inter mortuos infensus es Persis? Non moritur zelotypus amor libertatis.

Idem Antiphili epigramm. carmine redditum ab Henr. Steph.

Ista Leonidæ dat Xerxes munera lænæ
Purpureæ, ob dextræ fortia facta tuæ.
Proditor hæc habeat: procul à me talia dona.
Defuncto est clypeus nunc vice solus opum.
Siccine tu Persas odisti & mortuus? At non
Libertatis amor zelotypus moritur.

A Bellicario.

Purpureæ donat te Xerxes munere lænæ,
Admirans animi robora simque tui.
Non capio (Spartanus ait,) cape proditor ista,
Sat tumulo clypeus: quid mihi diuitiæ?
Mortuus es: Persas odisti & mersus in orcum?
Quid? libertatis morte sepultus amor?

Ab Ioanne Stockwoodo.

Veste hac purpureâ te (dux clarissime) donat
Xerxes, pro patria fortia facta stupens.
Munera nil curo: tibi proditor hæc cape dona.
Est mihi defuncto gloria parma, vale.
Siccine tu Persis infensus mortuus? imò
Libertatis amor non simul interiit.

Krinageron. *Kειναγερων.* } Pag. 9.

O *Thruadēn, Spartēs mega kleos, ē Kunegeiron*
Οδρυαδην, Σπαρτης μεγα κλεος, ἠ Κυνηγειρον

Οδρυαδης, υ, Ι. sim. Σπαρτα, ης, 2.

Nammachon

Naumachon, ẽ pantõn erga kaliptomenõn?
Ναυμαχον, ἢ παντων ἐργα καλυπτομενων;
Areos aichmẽtẽs Italos para cheumasi Rhẽnou
Αρεος αιχμητης Ιταλος παρα χευμασι Ρηνου
Klintheis, ek pollõn hẽmithanẽs belcõn,
Κλιν θεις, εκ πολλων ἡμιθανης βελεων,
Aieton hærpasthenta philou stratou hõs id' hup' echthrois
Αιετον ἁρπασθεντα φιλου στρατου ὡς ἰδ' ὑπ' ἐχθροις
Authis arẽi phatõn anthoren ek nekuõn.
Αυθις ἀρηϊφατων ἀνδρων ἐκ νεκυων.
Kteinas d' hos sph' ekomizen, heois anesõsato lagois.
Κτεινας δ' ὁς σφ' ἐκομιζεν, ἑοις ἀνεσωσατο λαοις,
Mounos aẽttẽton dexamenos thanaton.
Μουνος ἀνικητον δεξαμενος θανατον.

Αιχμητης, ου, ὁ. simp. Χευμα, ατος, τ. simp. Ρηνος, ου, ὁ, ζ. simp. Κλιν θεις, εισα, εν, part. pass. aor. 1. à κλινω. Πολυς, πολλη, πολυ, anomalum. Ἡμιθανης, ες, adiect. 1. contract. Βελος, εος, το, 1. contr. hic sine contractione Ionicè. Αιετος, ου, ὁ, ζ. simp. Ἁρπασθεις, εισα, εν, part. pass. aor. 1. ἁρπαζομαι. Φιλος, λη, λον. Στρατος, ου, ὁ, ζ. simp. Ἰδ' pro ἰδὼν, aor. 2. ind. act. ab εἰδω anom. Ἐχθρος, ου, ὁ: ζ. simp. Ἀρηϊφατος, ου, ον. Ἀνδρων, sine augmento ab ἀνηρ. Νεκυς, υος, ὁ, ζ.

Simp. Μεγας, μεγαλη, μεγα, anomalum. Κλεος, εος, το: ζ. simp. Κυνηγερος, ου, ζ. simp. Ναυμαχος, ου, ζ. simp. Πας, πασα, παν. Εργον, ου, το, ζ. simp. Καλυπτομενος, νη, νον. Αρης, εος, ι. cont. vide in Lexicis variã huius vocis inclinationẽ.

Interpretatio ad verbum.

OThryadem, Spartæ magnum illud decus, aut Cynegi
Nautalem pugnatorem, aut omnium facta qui pulch
se gesserunt in bello: (quid attinet, vel quid necesse
commemorare?)
Martis miles Italus apud fluenta Rheni
Stratus ex multis semimortuus telis,
Aquilam raptam amici exercitus vbi vidit sub hostibus,
Rursus Marte interemtis exiluit ex mortuis:
Quumque interfecisset (eum) qui illam portabat, suis re
perauit ducibus,
Solus inuictam consequutus mortem.

Idem Crinagoræ *epigram. carmine red-ditum ab* Henric. Steph.

Othryadem posthac quis narret, vel Cynegirum,

Qui

Quiue alij fortes antè fuere viri?
e, Italus miles poſt vulnera multa iacebat
d Rheni celebres iam moribundus aquas:
ſuis aquilam quum raptam vidit ab hoſte,
Morte animam rurſus colligit è media,
portanti aquilam vitam ſimul & rapit illam;
nuictam ſolus ſic habet ergo necem.

A Paulo Schedio Meliſſo.

ande quid Othryadem Spartæ decus, aut Cynegiron
Iauali doctum bella ciere tuba,
t alios referam, quorum clariſſima facta
erpete victuri Martis honore vigent?
us en miles, telorum quem prope Rhenum
ferrea ſeminecem ſtrauerat orta ſeges,
ota ſuæ cernens aciei vexilla per hoſtes,
rotinus è media ſtrage reſurgit humo,
niferumque necans, aquilam dat habere tribunis
ncolumem: inuicta ſic nece ſolus obit.

A Iacobo Colino.

rutus innumera Latialis arundine miles
Martis, & ad Rheni ſemiperemptus aquas,
raptam ſocijs aquilam conſpexit ab hoſte,
roſilit è mediis cecc cadaueribus:
raptore ſuis cæſo ſeruauit ademptam,
olus ab inuicta morte ferens titulum.
nc, Othryadem patrium decus obijce Sparta,
t ſi quid bello Græcia maius habet.

A *Vidone Baldo.*

nianimis miles transfixus * vndique telis
alus, ad Rheni magna fluenta iacens,
it & Othryadem Spartæ decus, & Cynegirum
Naumachon & veterum fortia facta virum.
n quum aquilà ordinibus charis raperetur ab hoſte,
n iterum è mediis cædibus erigitur:

Videtur deeſſe (&) poſt (trãſfixus.)

Abſtulit

Abstulit hosti animum, signumque recepit amicis,
Inuictæ solus mortis honore cadens.

A Benedicto Theotreno.

Othryadem, Spartæ rarum decus, & Cynegirum
Naumachon, atque alios Marte vbicunque bonos,
Anteit Ausonius Miles: qui vulnere multo
Dum iacet ad Rheni iam moribundus aquas,
Charæ vbi raptam aquilam prospexit ab hoste cohorti,
Colligit extremæ relliquias animæ:
Irruit, obtruncat raptorem, signa reportat;
Inuictæ titulos mortis & vnus habet.

A Bellicario.

Te Cynegire, mari magnum, te gloria Spartæ,
Othryade, & fortes quid numerare decet?
Vidimus egregium duri in certamina Martis
Ausonidem, ad Rheni flumina seminecem:
Qui dum rapta videt sociis sua signa reuixit,
Et celer ex imis manibus exiluit;
Atque suis ducibus prostrato reddidit hoste:
Vixit & inuictus, victor & interiit.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Othryadem, Spartæ magnum decus, aut Cynegirum
Naumachon, aut alios robore prævalidos?
Martis ab Italia miles per flumina Rheni
Vulneribus multis iam moriturus erat.
Ast aquilam cernens socio de milite raptam,
Cæsorum è turba protinus exiliit.
Reddidit atque aquilam sociis raptore perempto,
Inuictam solus sic obiitque necem.

Adēlon.
Ἄδηλον.

Ἄδηλος, δηλος, ὁ, ἡ. simp. Τυμβος, υ, ὁ.

Aiantos para tumbon ataribētoio parastas
Ἄιαντος παρὰ τυμβον ατειβητοιο παστας

hrux, epeõn kakẽs ẽrchen epeſboliẽs,
ρυξ, επων κακης ηρχεν επεσβολιης.
s d' ouketi mimnen: hod' antigegõnen enerthe:
δ' ουκετι μιμνεν· ὁδ' ἀντιγεγωνεν ἐνηρθε·
Mimnein d' ouk atlẽ zõon apophthimenon.
Μιμνειν δ' ουκ ατλη ζωον αποφθιμενον.

3. *ſimp.* Ανηρθε-τον, *Ionicè, pro* ανηρβητο, *ab* ανηρβητος, α, ον. Παραστας, ασα, αν. *part. act. aor.* 2. *à* παριστημι. Φρυξ, υγος, ὁ, ς *ſimp.* Ενος, ους, το, 1. *contr. hic ſine contractione Ionicè.* Κακος, ον, ον. Ηρχεν, *ind. act. ab* αρχω. Επεσβολιης, *pro* ας, *Ionicè, ab* επεσβολια, ας, 2. *ſimp.* Μιμνεν, *ſine mento poët. pro* εμιμνεν. *imperf. ind. act. à* μιμνω. Αντιγεγωνεν, *præt. ind. med. ab* γανω. Μιμνειν, *inf. præſ. act. à* μιμνω. Ενδε, *imperf. ind. act. à* νδημι. Ζωος, α, ον. Αποφθιμενος, η, ον, *part. paſſ. præt. ab* αποφθιμομαι, *pro* αποφθιμενος.

Interpretatio ad verbum.

Aiacis ad tumulum intrepidi quum aſtitiſſet
Phryx (quidam,) verba malæ conuitiationis incipiebat,
i. cœpit illum conuitiis petere, dicens iſta Homerica.)
AIAX AVTEM NON AMPLIVS RESISTEBAT
vel, ſuſtinebat hoſtiũ impetũ;) at hic reclamauit ab imo;
ſiſtere autem non auſus: eſt viuus (ille) mortuo.

Idem incerti Auctoris epigramma, carmine redditum ab Henric. Steph.

Pauida Aiacis tumulo Phryx cœperat aſtans
illum ſic verbis increpitare malis:
SSIT TANDEM AIAX: altũ hic reclamat ab Orco.
Extincto viuus cedit at ille viro.

A Gorræo.

tumulum intrepido Phryx inſultabat Achilli,
t iacere inſano cœperat ore probra.
lamat tumulo non talis paſſus Achilles,
Aſt is ad exanimi verba repentè fugit.

A Fran. Bellicario.

guanimo fortè Aiaci conuitia iactat
hryx tumulo inſultans: vix bene & orſus erat,

Quum

Quum iam non tolerans hetos reclamat ab imo,
Vmbram nec viuus sustinet ille, fugit.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Aiacis tumulo intrepidi Phryx astitit olim,
Sicque illum verbis increpat ille malis:
SVSTINET HAVD VLTRA: verū is dum clamat,
Defunctum viuus Phryx fugit attonitus.

Alkaion. } Pag. 10.
Αλκαιου. }

Agage kai Xerxēs Persan straton Hellados eis gān,
Αγαγε και Ξερξης Περσαν στρατον Ελλαδος εις γαν,
Kai Titos eureias agag' ap' Italiās.
Και Τιτος ευρειας αγαγ' απ' Ιταλιας.
All' ho men Europa doulon zugon aucheni thēsōn
Αλλ' ὁ μεν Ευρωπα δουλον ζυγον αυχενι θησων
Elthen, hos' ampausōn Hellada doulosunas.
Ηλθεν, ὁς' αμπαυσων Ελλαδα δουλοσυνας.

Αγαγε, Doric. pro αγαγε, aor. 2. act. ind. ab αγω anomalo. Περσαν, Dor. pro περσαν à περσης, ες, 1. simp. Ελλας, αδος, ἡ, 5. sim. Γας, pro γης, Dor. à γη, ης, ἡ, 2. simp. Τιτος, ου, ὁ, 3. simp. Ευρυς, ευρεια, ευρυ. Ιταλιας, ας, 2. simp. Ευρωπα, pro Ευρωπη, ab Ευρωπη, ης, 2. simp. Δουλος, η, ον. Ζυγος, ου, ὁ, 3. simp. Αυχην, ενος, ὁ, 5. sim. Θησων, ων, part. act. fut. 1. à τιθημι. Ηλθεν, aor. 2. act. ind. ab ερχομαι anomalo. Αμπαυσων, ων, part. act. fut. 1. ab αμπαυω, pro διαπαυω. Δουλοσυνας, Doric. pro δουλοσυνης, à δουλοσυνη, ης, 2. simp.

Interpretatio ad verbum.

ADduxit & Xerxes Persicum exercitum in Græciæ regē
Et Titus spatiosâ adduxit ab Italiâ:
Sed hic quidem Europæ seruum iugum ceruici impositu
Venit, ille autem liberaturus Græciam seruitute.

Idem Alcæi *epigr. carmine redditum*
ab Henric. Steph.

Agmina Persarum Xerxes vt in Hellada duxit,
Agmina duxit eò sic Titus Ausoniâ.

e ſed Europam miſſurus ſub juga venit,
Helladis hic fecit libera colla jugo.

Aliter ab eodem.

rſidas adduxit Xerxes ut in Hellada turmas,
Duxit in hanc turmas ſic Titus Auſonias.
d Xerxes olim ſubigendam venit ad illam,
Iſte levat duro colla ſubacta jugo.

Aliter.

enerat ad Graios Xerxes cum milite Perſa,
Milite cinctus adeſt nunc Titus Auſonio.
e ſed Europæ ſua demere jura volebat,
At jura Europæ reddit adempta Titus.

Aliter.

raiorum Xerxes cum Perſis venit in oras
Hîc Titus Auſonibus nunc comitatus adeſt.
bdere ſervitio ſed Graios ille volebat,
Servitium Græcis excutit iſte Titus.

Aliter.

matos Perſas Xerxes ut in Hellada duxit,
Armatos ducit ſic Titus Auſonios.
e ſed imperium Graiis cupiebat ademptum,
Hic demtum Craiis reddidit imperium.

Aliter.

rſarum triſtis quæ viderat antè catervas
Nunc Italas contra Græcia læta videt,
m ſervile jugum Xerxes imponere Graiis
Venerat, at Titus his libera colla facit.

A P. S. Meliſſo.

xit ab Eois Xerxes in Achaida terram
Agmen, itemque Titus duxit ab Heſperiis.
e ſed Europæ juga ſerva imponere collo
Venit, hic Argîvum ſolvere colla jugis.

Aliter ab eodem.

Et Titus & Xerxes invasit milite Græcos,
Perseo Xerxes, at Titus Ausonio.
Alter, vt Europæ seruilia vincla pararet:
Alter, vt eximeret vincula Graiugenis.

A Bellicario.

Duxit & ante manum in sacram ferus Hellada Xerxes,
Nunc Titus & lata duxit ab Italia.
Europæ servile iugum rex Persa parabat,
Græcia sed Latiis reppulit auspiciis.

Ab Ioan. Stockwoodo.

Hellada deduxit Xerxes magno agmine Persas,
Et Titus Ausonios duxit ab Italia.
Xerxes Græcorum sibi subdere colla parabat,
Vult Titus ast duro demere seruitio.

Aliter ab eodem.

Hellada deuenit Persa cum milite Xerxes
Et Titus huc lata venit ab Italia.
Dissimili sed proposito venit alter, & alter:
Hic venit ut servet, perdat ut ille venit.

Aliter.

Perses atque Italus Graiûm peruenit ad oras
Hic seruare venit, destruere ille venit.

Aliter.

Rex Perses & rex Italus venit Hellada vterque,
Hic venit auxilians, ille venit spolians.

Aliter.

Inuadit Græcos numeroso milite Xerxes,
Et Titus hoc fecit non ratione pari
Xerxis propositum Græcos sibi subdere: at alter
Seruitium Græcis venit vt excutiat.

Aliter.

Aliter.

erxes atque Titus peruadunt Hellada vterque,
Non eadem causa est; vel ratio similis.
erxes ereptam Græcis cupit esse salutem,
Seruitio demit colla grauata Titus.

Ex titulo { *Eis asebeis.* / *Eis asebeis.* } id est, *In impios.*

Eis ton phtheiranta tēn heautou mētruian. } Pag. 12.
Εις τον φθειραντα την ἑαυτου μητρυιαν. }

ΜΗ thapsēs ton athapton, ea kusi kurma genesthai.
Μη θαψης τον ἀθαπτον, εα κυσι κυρμα γενεσθαι.
Gē mēter pantōn mētrophthoron ou dechet' andra.
Γη μητηρ παντων μητροφθορον ου δεχετ' ἀνδρα.

Θαψης, aor. 1. subi. à θαπτω, anom. Ἀθαπτος, υ, ὁ, ζ. simp. Εα, impera. præs. ασ, pro ατω. Κυων, υνος, ὁ, ἡ: 5. simp. Κυρμα, ατος, το, 5. simp. Γενεσθαι, aor. 2. inf. à γιγνομαι, anomalo. Γη, ης, 2. simp. Μητηρ, τερος, vel τρος, ἡ, 5. simp. Πας, παντος, παν. Μητροφθορος, ὁ, ἡ, το ον. Δεχετ' pro δεχεται, per apostrophum. Ανηρ, ανδρος, vel ἀνερος, ὁ, 5. simp.

Interpretatio ad verbum.

In eum qui suam nouercam interfecerat.

E sepelias istam sepultura indignum: sine canibus lacerramentum esse.
ra mater omnium matricidam non recipit virum.

Idem epigram. carmine redditum ab Henric. Steph.

ne caue ne tumules, canibus sine habere recusat
niparens tellus pollutum cæde parentis.

A P. S. Melisso.

tumulo condas tumulo indignum: scelus ille
da canum iaceat, consparsum sanguine matris
nium humus mater gremio accepisse recusat.

A Bellicario.

Ne ſepeli: tumulo eſt indignus, cæde parentis
Pollutum terra omniparens non accipit alvo.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Hunc ſepelire cave: canibus ſit præda voranda.
Qui matrem occidit, non vult hunc condere terra.

Ex titulo { Eis aſōtous. / Eis ασωτους. } *id eſt,* In prodigos.

Loukianou. } Pag. 13.
Λυκιανου. }

Πατρικας, κη, κον.
Πλυτος, υ, ὁ, ζ. *ſimp.* Νεος, α, ὁ, ζ. *ſimp.* Ων, ουσα, ον, *part. ab* ειμι, *anomalo.* Θηριον, ου, τὸ, ζ. *ſimp.* Μειπτος, υ, ὁ, ζ. *ſim.* Ακρατης, ους, ὁ, ἡ, το ακρατες, Ι. *contra.* Εξειχεν, *imperf. ind. act. ab* εχω, *anom.* Δαπανη, ης, ζ. *ſim.* Μιν, *pro* ἑ, *vel* αυτον. Ευκτιμων, ονος, ὁ, ζ. *ſimp.* Πατρικως, κη, κον. Φιλος, η, ὁ, ζ. *ſimp.* Ενενοει, *aor.* Ι. *act. ind. à* νεεω. Καρηβολος, α, ον, &

Ον πατρικον πλουτον νεος ων Θηρων ὁ Μενιππ
Ον πατρικον πλυτον νεος ων Θηρων ὁ Μειπτο

Aiſchrōs eis akrateis execheen dapanas.
Αισχρως εις ακρατεις εξειχεν δαπανας.

Alla min euktemōn patrikos philos hōs enoēſen
Αλλα μιν ευκτημων πατρικος φιλος ὡς ενοησεν

Edē kærphaleē teiromenon penïē.
Ηδη κερφαλεῃ τειρομενον πενιῃ.

Kai min dakrucheōn anelambane, kai poſin auton
Και μιν δακρυχεων ανελαμβανε, και ποσιν αυτον

Theke thizgatros heēs, poll' epimeilia dous.
Θηκε θυγατρος ἑης, πολλ' επιμειλια δους.

Autar epei thērōni par' elpidas ēluthe ploutos,
Αυταρ επει θηρωνι παρ' ελπιδας ηλυθε πλυτος,

Autika tais autais etrepheï en dapanais.
Αυτικα ταις αυταις ετρεφεν' εν δαπαναις.

Gaſtri charizomenos pāſan charin ou kata koſmon.
Γαστρι χαριζομενος πᾶσαν χαριν ου κατα κοσμον.

Tē th' hupo tēn miaran gaſtera margoſunē.
Τῃ θ' ὑπο την μιαρην γαστερα μαργοσυνῃ.

Houtō nēn Thērōna to deuteron amphekalupſen
Ουτω νυν Θηρωνα το δευτερον αμφεκαλυψεν

Orcus

Oulomenēs peniēs kuma palirrhothion.
Ουλομένης πενίης κυμα παλίρροθιον.
ukrēmōn d' edakruse to deuteron ouk ei keinon.
κτεμων δ' εδακρυσε το δευτερον ουκ ει κεινον.
Alla thugatros heēs proika se kai thalamon.
Αλλα θυγατρος ἑης προικα τε και θαλαμον.
gnō d' hōs ouk esti kakōs kechrēmenon andra
νω δ' ὡς ουκ εστι κακως κεχρημενον ανδρα
Tois idiois, einai piston en allotriois.
Τοις ιδιοις, ειναι πιστον εν αλλοτριοις.

& hoc loco καρφίζεις, pro κερφίζεις, Ionicè. Τετραμμένος, νη, νον, part. præs. pas. à τετρεμμαι. Πενιης, pro ας, Ionicè, à πενια, ας, 2. simp. Δακρυσαν, ασα, αν, part. præs. à δακρυω. Αμβωσι, imperf. ind. act. ab ἀμφικαλυμβδιω, anomalo. Πωτις, τος, ὁ, 2. contr. Αυτος, τη, pro. Θηκε, Ion. pro ἐθηκε, aor. ind. act. à τιθημι. Θυγατηρ, τερος, & θυς, ὑ, quin. syn. Ἑος, ἑη, ἑον, Doricè, pro ὁς, ἡ, ὁν. Πολλ' pro πολλα, ab anomalo πολυς. Επιμειλια, τα, 3. simp. caret singulari. Δους, δουσα, δον, part. act. aor. 2. à διδωμι. Ελπις, ιδος, η, simp. Ηλυθε, aor. 2. ind. act. ab ἐρχομαι anomalo. Επειρεν per apostr. pro επειφε- simp. pas. ind. à περιφερομαι. Γαστηρ, τερος, & θυς, ὑ, 5. simp. Χαριζομενος, νη, νον, part. à χαριζομαι. Πας, παση, παν. Χαρις, τος, ἡ, 5 simp. Κοσμος, ν, ὁ, 3. simp. Μιαιφονος, ον, ον. μιαιφονωτατης, ης, 2. simp. Αμφικαλυψεν, aor. 1. act. ind. ab αμφικαλυπτω. Ουλομενος, νον. Κυμα, ατος, το, 5. simp. Παλιρροθιος, α, ον. Εδακρυσεν, aor. 1. act. ind. à δακρυω. κεινον, pro εκεινον, Ionicè, ab εκεινος, νη, νο, pron. Πενιης, τος, ὑ, 5. simp. Θελημος, ν, ὁ, 3. simp. Εγνω, aor. 2. act. ind. à γινωσκω, anomalo. Εστι, impersonal. ab ειμι, sum. Κεκραμενος, νη, νον, part. pas. præt. à κεραννυμι. Ανηρ, ερος, & δρος, ὁ, 5 simp. Ιδιος, α, ον. Ειναι infinit. præs. ab ειμι, sum. Πιστος, η, ον. Αλλοτριος, α, ον.

Interpretatio ad verbum.

aternas divitias iuvenis dū erat Theron Menippi filius
Turpiter in intemperantes profudit sumtus.
d eum Euctemō paternus amicus postquā animadvertit
n arida premi paupertate,
eum plorans erigebat (id est, animum eius afflictum e-
rigebat, seu recreabat) & maritum ipsum
cit filiæ suæ, multa dotalia munera largitus.
d postquam Theroni advenerunt diuitiæ,
ntinuo iisdem alebatur in sumtibus,
ntri gratificans omnem gratiam non juxta decorum,
ciquæ (est) sub scelerato ventre ingluvici (vel libidini)
quidem Theronem secundo circumtexit

Perniciosæ paupertatis vnda refluens.
Euctemon autem deplorabat secundo non amplius illu
Sed filiæ suæ dotémque & thalamum:
Cognouítque quod non possibile est male vsum homin
Propriis, esse fidelem in alienis.

Idem Luciani *epigram. carmine red-*
ditum ab Henric. Steph.

Acceptas iuuenis Theron à patre Menippo
Infami sumptu dilapidauit opes.
Cuius pauperiem patrius quum vidit amicus
Euctemon, maciem vidit & huic comitem,
Solatur lacrymans, sortísque misertus iniquæ
Hunc generum grandi non sine dote facit.
At Theron nummos, spem præter, nactus & istos
Ad sumptus solitos mox repetivit iter,
Iamque iterum ventris satiata est fœda libido,
Et sub ventre simul quæ latet ingluvies.
Sed paupertatis subito refluentibus vndis,
Absorptus Theron mergitur in mediis.
Fleuit at Euctemon rursus, non amplius illum,
Sed dotem natæ coniugiúmque suæ:
Ac didicit, nunquam, propriis qui nescíit uti,
Rebus in alterius posse tenere fidem.

A Gorræo.

Sumptibus immodicis iuuenili ætate paternas
Effudit Thero luxuriosus opes,
Quem postquam Euctemon patris intellexit amicus,
Et squalere fame pauperiémque pati:
Suscipit illacrymans, magna & cum dote maritum
Theronem natæ deligit ipse suæ.
Ille insperatò diues, prodegit, ut ante
Coniugis & cunctas dilapidavit opes.
Turpiter indulsit ventrísque gulæque, libido
Et luxus quicquid concupiisse potest.
Rursus Thero miser sic paupertatis acerbæ
Opprimitur refluis obruitúrque vadis.

Rur

ursum etiam Euctemon flevit, non amplius illum,
Sed natæ dotem coniugiúmque suæ,
didicit, nunquam, propriis qui nescit vti,
Rebus in alterius posse tenere modum.

A Bellicario.

em patris ut Theron prodegit, patris amicus
Euctemon miserum flens adit, atque iuuat.
ollocat huic natam, dotem persolvit: at excors
Rursus ad insanas vertitur illecebras.
c prius officium patrij male sanus amici
Et peni & fœdæ prodigit ille gulæ:
auperiésque suo refluens intercipit æstu,
Mergit & exhaustis horrida diuitiis,
um bonus Euctemon nebulonem haud amplius illum,
Sed natam & dotem tristius illacrymans,
lterius didicit nec fidum in rebus habendum,
Dissipat ipse suas qui malefidus opes.

Ab Ioanne Stockwoodo.

cceptis à patre bonis Theron adolescens,
Hæc turpi sumptu prodigit, atque gula.
uius egestatem patrius cernebat amicus
Euctemon, sortem tam miseram lacrymans.
lloquitur iuuenem & verbis solatur amicis:
Dat natæ sponsum non sine dote graui.
t subito Theron diues iam factus, vt ante,
Ingluuie & luxu has dilapidauit opes
c cito pauperies rediens, Therona prehendit,
Mergit & hunc vndis luxuriæ in mediis,
unc iterum Euctemon luget, non amplius autem
Deplorat generum, filiæ eum miseret.
t sero didicit fore fidos vix bene tandem
Rebus in alterius, qui sua dilapidant.

Ex titulo { *Eis autarkeian.* / Εις αυταρκειαν. } *id est, virtutem*
qua fit vt rebus nostris contenti simus,
vel, iis quæ frugalitati satis
esse possunt.

Loukianou. / Λουκιανου. } Pag. 15.

Hōs tethnēxomenos tōn sōn agathōn apolaue:
Ὡς τεθνηξομενος των σων αγαθων απολαυε·
Hōs de biōsomenos, pheideo sōn kteanōn,
Ὡς δε βιωσομενος, φειδευ σων κτεανων,
Esti d' anēr sophos houtos, hos amphō tauta noēsas,
Εστι δ' ανηρ σοφος ουτος, ὁς αμφω ταυτα νοησας,
— Pheidoi kai dapanē metron ephērmosato.
Φειδοι και δαπανη μετρον εφηρμοσατο.

Τεθνηξομενος, νη, νον, *cum poëtica reduplicatione, pro* θνηξομενος, *fut. pr. ind. med. à* θνησκω, *anom.* Αγαθος, η, ον, *& plur.* αγαθα, ων, *substantiuè, pro rebus, & facultatibus, siue opibus, &c.* Απολαυε, *imper. act. præs. ab* απολαυω. Βιωσομενος, νη, νον, *par. med. fut. 1. à* βιοομαι. Φειδευ, *Ion. sine contractione, pro* φειδου, *imperat. præs. med. à* φειδομαι. Κτεανων, ων, τα, 2. *simp. est ab* κτημι, *sum.* Ανηρ, ερος, *& Λεως,* ω, ς. *simp.* Σοφος, η, ὁ, ὴ, τὸ, ον. Ουτος, αυτη, τουτο. Αμφω, *duo per omnes casus, & genera.* Νοησας, ασα, αν, *par. act. aor. 1. à* νοεω. Φειδω, ους, 4. *contr.* Δαπανη, ης, 2. *simp.* Μετρον, ου, τὸ, 3. *sim.* Εφηρμοσατο, *aor. 1. med. ind. ab* εφαρμοζω.

Interpretatio ad verbum.

TAnquam moriturus, bonis tuis fruere:
Tanquam victurus autem, parce tuis opibus.
Est certe vir prudens is qui ambo hæc postquam considerauit,
Parsimoniæ & sumtibus modum adhibuit. (vel, aptum modum adhibuit. q.d. modum aptauit.)

Idem Luciani *epigramma, carmine redditum ab* Henric. Steph.

Vtere divitiis mortali ut sorte creatus:

Rursus

ursum, ut victurus, parcito diuitijs.
sapit demum, qui mente utrunque volutans,
itere scit, sumtus sit quoque qui facere.

Ab Ausonio.

fruere vt natus mortalis, dilige sed rem
quam immortalis, fors est in vtroque verenda.

Ab Alciato.

e diuitiis ut morti proximus, idem
nquam victurus, parce tuis opibus.
sapit verè, qui callens hæc duo, norit
Non nimium largus, nec nimis esse tenax.

A Lilio Gyraldo.

itiis utare tuis tanquam moriturus,
anquam victurus, denuò parce tuis.
sapiens est ille quidem, qui hæc ambo volutans
arcit, quique modum sumtibus applicuit.

A Moro.

quam iam moriturus partis vtere rebus,
nquam victurus denuo parce tuis.
sapit qui perpensis his rite duobus,
rcus erit certo munificusque modo.

A Venatorio.

e diuitiis veluti jamjam moriturus:
eu sis victurus tu quoque parce tuis.
apit verè, qui res perpendit utrasque:
rcus erit, certo tempore largus erit.

A Bellicario.

e diuitiis ceu jam moriturus, easdem
pretio, nunquam ceu moriturus, habe.
vtrumque vola, nec parcus, nec male rerum
odigus: & punctum providus omne feres.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Divitiis tanquam victurus parcito, rursus
Ceu mortem expectans utere divitiis.
Is demum sapiens hæc ambo qui bene præstat;
Divitiis parcens, divitiisque fruens.

Aliter ab eodem.

Vtere divitiis tanquam moriturus, iisdem
Tanquam victurus parcito diuitiis.
Is merito sapiens dicatur, qui bene nouit
Parcendo & dando semper habere modum.

Ex Titulo { *Eis gamon.* / Εις γαμον. } *id est, In nuptias.*

{ *Adēlon.* / Αδηλον. } Pag. 19.

Ετις, ιτος, ὁ, ἡ, ετι, το, 5. simp. Γημας, αντα, dv, par. act. aor. pr. ἀ γαμεω, anom. Δευτερος, α, ον. Λεχθεν, ν, το, 3. sim. δευκω, ind. præs. act. Ναυηγος, ν, ὁ, ἡ, ον, το. Ind. præs. act. Βυθος, ν, ὁ, 3. simp. Αργαλεος, α, ον.

Ετις ἁπαξ γημας, παλι δευτερα λεκτρα διοκει,
Ναυηγος πλωει δις βυθον αργαλεον.

Interpretatio ad verbum.

Si quis postquam semel vxorem duxit, iterum ad secundum connubium contendit,
Naufragus navigat bis profundum periculosum.

Idem incerti Autoris epigram carmine redditum ab Henric. Steph.

Altera post vnam coniux cui ducitur, audet
Naufragus infidum rursus adire salum.

Aliter ab eodem.

ede mihi, uxorem ducit quicunque ſecundam
Naufragus expandit vela ſecunda notis.

Ab Eraſmo.

gera connubium experto cui ducitur uxor,
lic fracta repetit æquora ſæva rate.

A Moro.

i capit uxorem defuncta uxore ſecundam,
Naufragus in tumido bis natat ille freto.

Ab Alciato.

niux cui perijt prior, & connubia rurſus
roſequitur, rurſus naufragium patitur.

A Luſcinio.

noritur coniux, thalamoſque ſequare ſecundos,
Naufragus immenſum iam repetis pelagus.

A Thoma Venatorio.

i repetit thalamos poſt primi funera lecti,
is petit inſanum naufragus ille fretum.

Aliter ab eodem.

i ſequitur rurſus thalamos uxore ſepulta,
Naufragus horriſono bis perit ille ſalo.

A Bellicario.

i ducta repetit thalamos uxore ſecundos,
is g ave & iratum navigat ille fretum.

A Claudio Eſpencæo.

niugium experto cui ducitur altera coniux,
Naufragus in tumido bis natat ille freto.

Ab Ioanne Stockwoodo.

rtua cui prior eſt vxor, ducitque ſecundam,

Naufragus

Naufragus infido bis perit ille ſalo.

Aliter ab eodem.

Qui ſemel uxorem duxit, rurſuſque ſecundam
Ducit, bis tumido perditur in pelago.

Aliter.

Poſt primos, rurſus thalamos, cui ducitur uxor,
Naufragus obſtrepero bis natat ille ſalo.

Aliter.

Qui ſemel uxore amiſſa vult denuò habere
Poſt, aliam, ſævo bis cadit ille mari.

Aliter.

Qui nova poſt primos thalamos connubia quærit,
Dignus bis ſævis qui tumuletur aquis.

Aliter.

Orbatus prima qui conjuge, rurſus habere
Vult aliam, rabido bis ruit ille ſalo.

Aliter.

Primam qui ſepelit ſponſam, quæritque ſecundam,
Inſano dignus qui pereat pelago.

Aliter.

Qui nova poſt primas quærit connubia tædas,
Fluctibus horriſonis bis perit ille miſer.

Aliter.

Qui ſemel expertus connubia, vultque ſecunda,
Quis dolet infido ſi cadat ille ſalo?

Aliter.

Prima per mortem ſublata conjuge conjux
Poſt ducens aliam, bis perit hic pelago.

Alit

Aliter.

ra poſt unam cuj ducitur uxor, ut alto
t dignus rurſus qui pereat pelago.

Aliter.

ertus primos thalamos, repetitque ſecundos,
s pereat tumido (quid moror) ille ſalo.

Reſponſum ad epigramma incerti autoris, quo damnantur ſecundæ nuptiæ.

Per HENRIC. STEPH.

HOs tis hapax gēmas, pali deutera lektra diōkei,
Ὅ̓ς τις ἅπαξ γήμας, παλὶ δευτερα λεκτρα διώκει,
Ouch houtos memphēs axios oudemiēs.
Οὐχ οὗτος μομφῆς ἄξιος οὐδεμιῆς.
kē hē prōtē, tacha deuterē ou kakē eſtai:
κὴ ἡ πρώτη, ταχα δευτερη ου κακη ἐσται·
d' agathē, agathēn elpida kai toi' echoi.
δ' ἀγαθὴ, ἀγαθὴν ἐλπίδα καὶ τοι' ἐχοι.

Ὅ̓ς τις, ἥ τις, ὅ, τι. *Reliqua huius carminis vocabula quære in epigramm. præcedente.* Μομφή, ῆς, *2. ſimp.* Ἄξιος, α, ον. Οὐδείς, οὐδεμία, οὐδέν. Κακὸς, Πρῶτος, τη, τον. Δευτερη, *pro* ἐκ, *Ionice, à* Δευτερὸς, ὲκ, ὸν. Ἔσται, *pro* Ἔσται, ου, *ſim.* Ἀγαθὸς, ὴ, ὸν. Ἐλπὶς, ίδος, ἡ, *ſ. ſimp.* Ἔχοι, *opt. præſ. act.* ab ἔχω, *habeo.*

Interpretatio ad verbum per Ioann. Stockw.

Viſquis ſemel vxorem duxerit, (ſi) rurſus ſecundos
thalamos perſequatur,
eſt hic ulla dignus reprehenſione.
nim) mala fuit prima (vxor) fortaſſis ſecunda non e-
mala:
ero) bona fuit, bonam ſpem etiam tunc habeat. (id eſt,
ret etiam ſecundam bonam futuram.)

Reſponſum

Responsum latinum in eandem sententiam carmine redditum per Henric. Steph.

Immo equidem vxorem ducet quis iure secundam,
Seu bona prima fuit, seu mala prima fuit.
Si mala, non talis forsan metuenda secunda:
Sin bona, speretur non minus ista fore.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Cur non post primam ducenda est altera coniux?
Seu proba prima fuit, seu minus illa fuit.
Si proba post talis rursus speranda secunda,
Si mala, quo melior sit noua sponsa viro.

Aliter ab eodem.

Immo quis haud frustra repetat connubia rursus,
Seu bona, siue minus prima fuere bona.
Nam bona si fuerint, ita erunt fortasse secunda:
Si mala, tunc melius forte secunda cadent.

Aliter.

Seu bona, siue minus fuerint connubia prima
Haud minus ista tibi sunt repetenda tamen.
Si bona prima, magis bona forte putanda secunda,
Si mala, fac speres nunc meliora fore.

Aliter.

Læta parum fuerint connubia prima, secusue,
Hæc merito rursus sunt repetenda tibi.
Læta fuere: puta quoque læta futura secunda:
Læta minus fuerint, proxima crede fore.

Aliter.

Quo tibi grata magis fuerant connubia prima,
Hoc magis hæc iterum sunt repetenda tibi.
Sed si grata parum fuerant, mage grata putabis
Posse tibi fieri proxima connubia.

Alit

Aliter.

e quis hoc vitio vertat, post funera primæ
i sponsæ, thalamos forte sequare nouos?
m mala si fuerat coniux tibi prima, secundam
xperiere illi moribus haud similem.

Aliter.

era seu fuerint connubia prima, secusue,
tera facientes post modo connubia.
ra quæ fuerant in primo, læta secundi
alcebunt thalami, denuò si repetas.

Aliter.

a minus, seu grata magis connubia prima?
enuò tentabis (me duce) Menodote.
ior asperior fuerat coniux, meliorem
periere aliam, tu modo ne dubites.

Aliter, verbum fere de verbo.

semel uxorem duxit, si denuò ducat
imæ post mortem, crimine iure vacat.
la prima fuit, forte altera non mala fiet,
bona, sit bona spes hanc fore tunc similem.

Apollōnidou.

Απολλωνιδου.

Ros paidōn, eipen, gounazomai, ēn me thanoussan
Πεφε παιδων, ειπεν, γουναζομαι, ην με θανουσαν
Steilēs, mē speisais deutera philtra gamou.
Στειλης, μη σπεισαις δευτερα φιλτρα γαμου.
ho d' eis heterēn espondasen, alla Philinna
ὁ δ' εις ἑτερην εσπουδασεν, αλλα Φιλιννα
enē lēthēs sisato kai phthimenē.
ην λαθης σωσειν και φθιμενην.

Hanc, δε, ὁ, ἡ, ς. *simp.* Εσπεν, *aor.* 2 *ab* σπω *inusitato, quod augetur per* ει. Μι, *pro.* ab εγω. Θανων, ουσα, ον, *par. aor.* 2 *act.* ἀθνησκω.

Nuksi

omen

ωω anom. Στειλας, aor. 1. act. ſub. à στελλω. Σαωσαμι, aor. 1. act. opt. à σαωδω anomalo. Δευτερος, ερα, ερον. Φιλεω, ω, ησω, 2. ſimp. Γαμος, υ, ὁ, 3. ſimp. Ἐτερος, ερα, ερον. Εκαυδασον, aor. 1. act. ind. à σαυδαζω. Φιλιννα, ης, 2. ſimp. Διογενης, ους, contr. Λαθη, ης, 2. ſimp. Τιυετο, ſine augmento, pro επευετο, aor. 1. med. ind. Φθιμβρος, ον, pro εφθιμβρος, part. præt. paſſ. à φθινυθω, anomalo. Νυξ, κτος, ſimp. Πρωτος, η, ον. Θαλαμος, υ, ὁ, 3. ſimp. Σχασι, pro εχασι, aor. 1. act. à χαζω. Μιωις, ιδος, ἡ, 3. ſimp. Αφυκτος, ον, pro αφθικτος, ὁ, ἡ, ον, το. Λιχθον, υ, του, 3. Ιδοιτ, aor. 2. act. inf. ab οιδω anomalo. Δευτερος, ερα, ερον. Ηελιος, υ, ὁ, 3. ſimp.

Nukti gar en prōtē thalamon ſchaſe mēnis aphuktos,
Νυκτι γαρ εν πρωτη θαλαμον χασε μηνις αφυκτος,
Hōs mē lekτron idein deuteron ēelion.
Ὡς μη λεκτρον ιδοιτ δευτερον ηελιον.

Interpretatio ad verbum.

PEr liberos (dixit) ſupplex oro, ſi me mortuam
Sepelieris, ne paciſcaris ſecundos amores nuptiarum
Dixit: at hic ad aliam contendit (ſeu ſtudium conver
ſed Philinna
Diogenem oblivionis ulla eſt, etiam mortua.
Nocte enim in prima thalamum diffidit ira inevitabil
Ita vt non viderit connubium ſecundum ſol.

Idem Apollonidis epigr. carmine reddidum ab Henr. Steph.

Per natos oro, poſt funera noſtra, ſecundum,
Ne chare ô conjux experiare torum.
Dixit: at ille aliam mox deperit. ulla Philinna
Immemorem eſt, quamvis mortua, Diogenem.
Nocte etenim prima, thalamus diſrumpitur ira
Numinis, & nec Sol ſtrata ſecunda videt.

A *Paul. Sched. Meliſſo.*

Te per ego hos ſupplex oro, mea viſcera natos,
(Talia Diogeni verba Philinna dedit)
Ne mea defunctæ quum membra ſepulta quieſcent,
Dormiat in thalamis altera nupta tuis.
Dixerat. ille aliam perit. aſt obliuia conjux

lla memor, quamuis æthera cassa, viri est.
na nocte torum vindex ita diffidit ira
iderit ut nunquam strata secunda dies.

A Bellicario.

morior, sed enim per natos supplico mi vir,
e liba thalamis philtra secunda meis.
erat. ille alio flagrat securus amore:
mmemorem sed sic ulla Philinna virum est.
na nocte inhibet thalamos grauis ira: secundos
on vidit lectos orta secunda dies.

Ab Ioanne Stockwoodo.

ego te supplex, oro per pignora natos,
e studeas thalamos rursus inire nouos.
moriens dulci dixit Faustina marito)
unera post hujus ducit at hic aliam.
ed obliti satis ulla est facta mariti:
ulcia námque parum sunt nova connubia.
etenim, prima disrumpunt jurgia nocte,
rursus nullo juncta fuere die.

Ex titulo { Eis gēras. / Eis γηρας. } *id est, In senectutem.*

Sequentia duo disticha seperanda censui, vtpote conjunctam sententiam non habentia, *licet eodem pertinentem.*

Philōtos. / Φιλωτος. } Pag. 21.

Hai polliai sun nō gerarōterai, hai gar ater nou
Αι πολλαι συν νω γηρατερωτεραι, αι γαρ ατερ νου
Mallon tōn pollōn eisin oneidos etōn.
Μαλλον των πολλων εισιν ονειδος ετων.

Πολυς, ας, 2. sim. Νους, ου, υ, ῦ, ὐ, 3. simp. Γηρατερωτερος, ερα, ερον, comp. grad. à γηρατερα.

Πολυς, πολλη, πολυ, *anom.* Εἰσιν, *ab* εἰμι *sum, præ. ind. act.* Ουειδος, εος, το, I. *contr.*

Hai triches, ēn sigās, eisi phrenes: ēn de lalēsēs,
Αἱ τριχες, ἢν σιγᾳς, εισι φρενες. ἢν δε λαλησης,
Hōs hai tēs hēbēs, ou phrenes, alla triches.
Ὡς αἱ της ἡβης, ου φρενες, ἀλλα τριχες.

Ετος, εος, το, I. *contr.* Θριξ, τριχος, ἡ, ς *simp.* Σιγαω, 2. *conjug. contr.* Φρην, ε ς. *simpl.* Λαλησης, *aor.* I. *act. sub.* ἀ λαλεω. Ἡβη, ης, 2. *simpl.*

Interpretatio ad verbum.

CAni cum mente honoratiores (sunt) qui enim sine
Potius multorum sunt probrum annorum.

Crines (cani) si taceas, sunt mens (i. prudētia) sin loqu
Vt crines pubertatis, non mens, sed crines.

Idem Philenis epigramm. carmine redditum ab Henr. Steph.

Sunt cani, cum mente, decus: sine mente sed iidem
Annorum potius dedecus esse solent.

Cani, si taceas, sunt mens. libet esse loquacem?
Vt juvenem, haud mentem, sed vocitabo pilos.

A Bellicario.

Canities cum mente, decus: sine mente, peractæ
Dedecus est vitæ morbida canities.

Qui tacit, huic mentis sunt cani insigne: loquacis,
Non minus ac juvenum dixeris esse pilos.

Ab Arnolde Vesaliensi.

Si mentem sociam teneant in vertice cani,
Oblectant: aliàs sanna perennis erunt.

Si taceas, cani mentis sunt signa disertæ:
Sunt pilus, ut juvenum, si blaterare velis.

Ab Ioanne Stockwoodo.

cani prudentis honor: ſunt dedecus autem
norum potius, ſi modo mente carent.

eas, crines ſunt mentes: cumque loqnêris,
u pubis crines, non nota mentis erunt.

Ex titulo { *Eis dendra.* / Εις δενδρα. } *id eſt, In arbores.*

Antipatrou, hoi de, Platõnos. / Αντιπατρυ, οι δε, Πλατωνος. } **Pag. 25.**

Inodiẽn karuẽn me parerchomenois ephuteusan,
Ενοδιην κηρυλω με παρερχομενοις εφυτευσαν,
Paiſi lithoblẽton paignion euſtochiẽs.
Παισι λιθοβλητυ παιγνιον ευστοχιης.
us d' akremonas te, kai euthaleas orodamnous
ς δ' ακρεμονας τε, και ευθαλεας ορεδαμνυς
laſmai, pukinais chermaſi ballomenẽ.
ασμαι, πυκιναις χερμασι βαλλομενη.
eſin euskarpois ouden pleon: ẽ gar egõge
ν ευκαρποις ουδεν πλεον· η γαρ εγωγε
daimõn eſ' emẽn hubrin ekarpophoroun.
δαιμων επ' εμην ὑβριν εκαρποφορυν.

Ενοδιος, α, ον, hîc vero ponitur ενοδιλω Joni. pro ενοδιῳ. Καρυα, ας, ἡ, ſed hîc eſt κηρυλω pro κηρυδι, Ionic. Μι, pro. ab εγω. Παρερχομαι, anomal. Εφυτευσαν, aor. 1. act. ind. à

. Παις, δος, ὁ, ἡ, 5. ſimp. Λιθοβλητος, ὁ, ἡ. Παιγνιον, ν, το, 3. ſimp. Ευστοχιης, pro. ab δυστοχεω, ας. 2. ſimp. Πας, πασα, παν. Ακρεμων, ονος, ὁ, 5. ſimp. Ευθαλεος, εοδαμνυς, υ, ἡ, υ. 3. ſimp. Κεκλασμαι, præt. paſſ. ind. à κλαομαι. Πυκινος, νη, ερμα, ατος, το, 5. ſimp. Βαλλομενος, η, ον, part. præſ. paſſ. à βαλλομαι anomalo. ς, εος, το, 5. ſimp. Ευκαρπος, ν, ὁ, ἡ, ον, το. Ουδεις, ουδεμια, ουδεν. Πλεων, ονος, ὁ, ἡ, πλεον, pro πλειων. Εγωγε, pro. pro εγω. Δυσδαιμων, ονος, ὁ, ἡ. Εμος, μη, μον, βρις, ιος, ἡ, 2. contr. Εκαρποφορυν, imperf. act. ind. à Καρποφορεω.

Interpretatio ad verbum.

VIæ junctam nucem me, prætereuntibus ſeverunt
Pueris ludicrum lapidum jaculatricis peritiæ. (qui
delicet ſcopus petitur)
Omnes autem ramos & virides ſurculos
Fracta ſum (i. fractos habeo) crebris lapidibus dum pe
Arboribus fructiferis nihilo melior eſt conditio. nam
Infœlix in mei injuriam fructum ferebam.

Idem Antipatris, ſive Platonis epigr. carmine reditum ab Henric. Steph.

Sum vicina viæ plantata hîc, inter eundum
Collimaturis ſim ſcopus ut pueris.
Sic mihi jam ramus, ſic fractus ſurculus omnis.
Saxa in me crebra tot iaculante manu.
Frugiferas nos eſſe juvat? nil me juvat: immo
Heu miſera ex fructu quem fero, damna fero.

A P. S. Meliſſo.

Conſita quâ ſto nux, iter eſt, fundæq; peritis
Ludibrio pueris obvia mela petor.
Multa ſilex in me jacitur. viden' ut mihi frondes
Germináque & rami fractáque ruptáque ſint?
Hoccine fructiferæ pretium arboris? in mea damna
(Væ miſeræ) fœtus ingenioſa tuli.

Ab Alciato.

Ludibrium pueri lapides jacientibus in me,
In trivio poſuit ruſtica cura nucem.
Quæ laceris ramis, perfrictóque ardua libro,
Certatim fundis per latus omne petor.
Quid ſterili poſſit contingere turpius? eheu,
Infœlix fructus in mea damna tuli.

A Gorræo.

Quid me quiſque petit? cur in me deſtinat ictum?
Hei mihi quòd fuerim tam prope iuncta viæ.

t mihi rami omnes, ſunt & viridantia fracta
ermina, tam crebris obruta miſſibus.
id mihi profuerit, quòd ſim fœcunda parenſque?
e miſeram, fructus in mea damna tuli.

A Bellicario.

ſta viæ, ſcopulus pueris errantibus: heu ſic
lantavit miſeram ruſtica cura nucem.
chiaque & viridi frondentia germina ramo,
liſſilibúſque mihi dilacerata coma eſt
undis nihil arboribus mage profuit eſſe:
um miſera, & damnis fertilis ipſa meis.

Ab Ioanne Stockwoodo.

ego iuncta viæ, puerorum ludicra mela.
bruor (heu) duris undique miſſilibus.
fringunt ramos, vitidis mihi ſurculus omnis
uptus, & à crebro conteritur lapide.
giferæ ſua ſors ſterilis ſic arboris (eia)
t peior, fructus in mea damna fero.

Leonidou.

Λεονιδᾶ.

ME mempſé m' apepeiron aei thallouſan opôrēn,
Με μεμψη μ' απειρεσον αει θαλλουσαν οπωρην.
Achrada, tēn karpois pantote brithomenēn.
Αχρηδα, τὴν καρποις παντοτε βριθομενην.
oſa gar kladoiſi pepainomen, allos huphelkei:
οσα γαρ κλαδοισι πεπαινομεθ', ἀλλος ὑφελκει·
ppoſa d' ōma menei, mētrì perikrematai.
πωσα δ' ωμα μενει, μητρι περικρεμαται.

Μεμψη, aor. 1. med. ſub. à μεμφομαι. Απειρεσον, ου, ὁ, ἡ. Θαλλων, ουσα, ον, par. preſ. act. à θαλλω. Οπωρα, ας, ἡ. ſimp. Οπωρην, hoc loco pro οπωραν.

Αχρηδα, ας δα, ἡ. 5. ſimp. Καρπος, ου, ὁ, 3. ſimp. Βεβριθομενην, ην, νον, part. à βεβριθω. Οπωσα, ση, σαν, poët. pro ὁπόσα. Κλαδοισι, Ion. pro κλαδοις. à κλαδος, ου, ὁ, p. Πεπαινομεθ', 1. plur. à πεπαινω. Αλλος, λη, λο. Υφελκω. Ωμα: μη, ον. Μενει, ρυσι Attice, à μενω. Μητηρ, τερος, & τρος, ἡ, 5. ſimp. Περικρεμαται, ſine aug. Ionice, pro περικρεμασται, perf. paſſ. ind. à κρεμαζομαι: & eſt tertia ſing. ri. plurali. Attice,

Interpretatio ad verbum.

NE queraris de me quod immaturis ſemper viream fructibus,
Pyraſter (vel, tanquam pyraſter) quum fructibus nunquam non onuſta ſim.
Quæcunque enim (pyra) ramis ad maturitatem perduximus, alius ſubtrahit:
Quæcunque autem acerba manent, matri circum ſuſpenſa ſunt.

Idem Leonidæ epigr. carmine redditum ab Henric. Steph.

Ne me ideo damnes, quòd cum mihi fructus abundet,
Stem ſine maturo conſpicienda pyro.
Nam matura alij rapiunt: at quotquot acerba,
Circumſtant matrem pendula ſola ſuam.

A Paulo Schedio Meliſſo.

Parce queri, pyra ſylueſtrem non eſibus apta
Ferre, licet fructu circum amicta graver.
Mitia quot ramis producimus, abſtrahit alter:
Quotquot acerba manent, matris inhæret onus.

A Bellicario.

Ne crudam ſobolem ſemper geſtare pyraſtrum
Inſimula. fructus ſemper onuſta gero.
Maturos rapiunt: at ſi quis crudus in illis,
Æternum matri linquitur ille ſuæ.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Fructu vix bene maturo ſi ſemper onuſta
Conſpicor, haud mirum eſt, nec mihi ſit vitio.
Maturos mihi quiſque rapit fructus, manet acer,
Ingratuſque cibo: ſic pyra cruda gero.

Ex titulo {*Eis dikēn.* / Εις δικην.} *i. In ultionem divinam.*

Vel, In judicium quod ultio divina, seu providentia exercet. Sed additur esse quædam

& {*eis pronoian,* / εις προνοιαν,} *i. In providentiam.*

Adēlon. / Αδηλον. } Pag. 28.

Aspid' Achillēos tēn Hektoros haima pioysan
Ασπιδ' Αχιλληος την Εκτορος αιμα πιουσαν
Laertiadēs Danaōn heile kakokrisiē
Λαερτιαδης Δαναων ειλε κακοκρισιη.
Nauēgou de thalassa katespase, kai para tymbon
Ναυηγου δε θαλασσα κατεσπασε, και παρα τυμβον
Aiantos nēkstēn hōrmisen ouk Ithakē.
Αιαντος νηκτην ωρμισεν, ουκ Ιθακη.

Ασπις, ιδος, ἡ, 5. simp. hic autem per apocopen est ασπιδ' pro ασπιδα. Αχιλλευς, εως, & νος Ionice, ὁ, 3. contr. Εκτωρ, ορος, ὁ, 5. sim. Αιμα, ματος, το, 5. simp. Πιων, ουσα, ον, aor. 2. act. part. à πινω anomalo. Λαερτιαδης, ου, ὁ, 1. simp. pro λαερτιαδης. Δαναος, ου, 3. simp. Ειλε, aor. 2. act. ind. ab αιρεω anomalo. Κακοκρισιη pro κακοκρισια, ας, 2. simp. Ναυηγος, ου, ὁ, 3. simp. Θαλασσα, ης, 2. simp. Κατεσπασε, aor. 1. act. ind. à καταπασπαζω. Τυμβος, ου, ὁ, 3. sim. Αιας, αντος, ὁ, 5. sim. Νηκτος, η, ον, Ω'ρμισεν, aor. 1. act. ind. ab ὁρμιζω. Ιθακη, ης, 2. simp.

Interpretatio ad verbum.

Achillis clypeum qui Hectoris sanguinem biberat
Laertiades (Vlisses) Danaorum consequutus est iniquo judicio:
naufrago autem (ipso Laertiade) mare detraxit, & ad sepulcrum
Aacis natantem appellere fecit, non ad Ithacam.

Idem incerti Autoris epigram. carmine reditum ab Henric. Steph.

Hectoreo clypeum quem sanguine tinxit Achilles,

Lartiadæ immeritò turba Pelasga dedit.
Naufragium passo rapuit mare, mox & eundem
Ajacis bustis appulit, haud Ithacæ.

A P. S. *Melisso.*

Aeacidæ clypeum, Phrygis ante cruore madentem,
Dulichio Graiûm fâsque nefâsque dedit.
Naufragii spolium rapuit Thetis, inde natantem
Busta sub Ajacis compulit, haud Ithacen.

A Gorræo.

Pelidæ clypeum non æquo cepit Vlysses
Iudicio, plenum sanguinis Hectorei.
Sed mare naufragio detraxit namque natando
Is tumulum Ajacis. non Ithacam petiit.

A Bellicario.

Aeacidæ clypeus, qvi Graiûm ereptus iniquis
Iudiciis, Ithaco cesserat antè duci,
Naufragio eripitur. rapuit mare iustius illis,
Et tumulo Aiacis reddidit, haud Ithacæ.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Pelidæ clypeum Hectorea de cæde madentem
Dulichio Danaûm grex dedit immeritò.
Navifrago pelagus rapuit, lymphisque natantem
Ajacis tumulo devehit, haud Ithacæ.

Adēlon. }
Ἀδηλον. } Pag. 29.

Κρανιον, ου, το, 3. *simp.* Τετροδιον, *pro* δδις, Ion. ἀτετροδος, ου, ὁ, 3. *simp.* Κατοιχομενος, ου, ον, *part.* ἀ κατοι-

Κρανιον εν τριοδοισι κατοιχομενου τις εσωσεν
Κρανιον εν τετροδοισι κατοιχομενου τις εσωσεν
Eikona tēn koinēn ouk edakruse bios.
Εικονα την κοινην ουκ εδακρυσε βιος.
Dexiterēn d' errhipsen epi chthona, kai lithon hēke.
Δεξιτερην δ' ερριψεν επι χθονα, και λιθον ηκε,

Κῶφ

Kōphon men dokeonta, alla pneonta dikēn.
Κωφον μὲν δοκεοντ', ἀλλα πνεοντα δικην.
steon hōs gar eplēxen, aphēlato, kai ton aphenta
στεον ὡς γαρ επληξεν, αφηλατο, και τον αφεντα
Pērōse, gluker on blemmatos orphanisas.
Πηρωσε, γλυκερων βλεμματος ορφανισας.
Kai palin eis aidēn ekolazeto. tēn idiēn de
και παλιν εις αἰδην εκολαζετο. τὴν ἰδιην δε
Eklausen cheirōn eustochon aphrosunēn.
Εκλαυσεν χειρων ευστοχον αφροσυνην.

κατοεχομεν. Τις, ινος, ἰ, ῑ, τι, ς. simp. Εσυδρων, part. ab εσυδρεω. I. conj. contract. Εικων, ονος, ι, ς. sim. Κοινος, η, νον. Εδακρυσεν, aor. I. act. ind. à δακρυω. Βιος, ι, ὁ. 3. simp. Δεξιττω pro εχω, Ion. à δεξιτερος, α, ον. Εβρηξεν aor. I. act. ind. à ῥηγνυω. Χθων, ονος, ὁ, ς. impl. Λιθος, ι, ὁ. 3. simp. Η'κα pro Η'κα aor. I. act. ind. ab ἱημι, mitto. Κωφος, η, ον. κοχουτ', pro δακνυτ', Ion. & ablato α per apocopen, part. præs. act. à δακνω. Sic πνεοντα à πνεω. Δικη, ης, ἁ. simp. Οστεον, ι, το, Ion. sine contract. pro οστεν. Επληξεν, aor. I. act. ind. à πληττω. Αφηλατο, aor. I. med. ind. ab αφελαυνομαι. Αφεις, εντος, part. præs. act. ab αφιημι, mitto. Πεπρωσε, Ionic. sine augmento, pro επηρωσε, aor. I. act. ind. à πηροω. Γλυκερος, α, ον. Βλεμμα, ατος, το, ς. simp. Ορφανισας, ασα, αν, part. aor. I. act. ab ορφανιζω. Λιθος, ι, ὁ. simp. Κολαζομαι. Ιδιος, α, ον, hîc autem ιδιην, pro ον, Ion. Εκλαυσεν à κλαιω, Aeol. aor. I. act. Χειρ, ειρος, ἡ, ς. simp. Ευστοχος, ὁ, ἡ, ον, το. Αφροσυνη, ης, ἁ simp.

Interpretatio ad verbum.

CAlvariam in triviis mortui aliquis intuens,
Imaginem communem non deploravit vitæ,
Sed dextram projecit in terram, & lapidem immisit,
Mutus quidem qui videbatur, sed spirabat ultionem.
Os enim postquam percussit, resiluit, & eum qui jecerat
Mutilauit, quum dulci aspectu privasset.
Et rursus in orco puniebatur: propriam autem
Deploravit manuum bene collimantem (seu petendi scopi peritam) stultitiam.

Idem incerti Autoris epigram, carmine redditum ab Henric. Steph.

In triviis calvam quum quidam fortè videret,

Haud

Haud gemuit, ſortem commiſerans propriam:
Sed ſaxo hanc petiit, ſaxo quod vindicis iram
Spirabat (ſenſit protinus ille) Dei.
Oſſe etenim tacto, reſilítque, & lumine dulci
Illum orbat, miſſum quo jaculante fuit.
Rurſus apud manes pœnas luit, & ſibi plorat
Tam ſtulte certas ille fuiſſe manus.

A P. S. Meliſſo.

Intuitus quidam, triviis quæ ſorte jacebat
Exanimis teſtam, pondus inane, viri:
Immemor humanæ ſortis, vitæque caducæ,
Nec gemitu, nec flens triſtia ſigna dedit.
Sed lapidem arreptum dextra contorſit in illam:
Qui quamvis mutus, numinis inſtar erat,
Spirabatque minas. nam protinus oſſe reſultat
Vltor, & exculptum lumen vtrunque rapit.
Iámque orco pœnas luit. I nunc, & geme plorans
Stultitiam certæ mittere ſaxa manus.

A Bellicario.

Intorſit lapidem calvæ quis forte, retorquet
Illa, ſui & vindex lumen vtrumque fodit.
Impietas mulctara, alto miſer ingemit Orco,
Et jaculum certum ſtultitiamque ſuam.

Ab Ioan. Stockwoodo.

Defuncti calvam in trivio vir forte videbat,
Communem vitæ nec gemit effigiem.
Sed lapide arrepto, lapidem iaculavit in illam,
Ira qui mutus vindice plenus erat.
Nam calvam feriens reſilit cito, lumine dulci
Mittentem privans (ſic voluit Nemeſis)
Ad ſtyga iam pœnas patitur, propriamque gemiſcit
Stultitiam certa mittere ſaxa manu.

Bianor.

Bianeros.
Βιάνερος.

Aggeliēn par Zēnos epei pheren ēerodinēs
Αγγελιὴν παρ Ζηνος ἐπει φερεν ἠεροδινης
Aietos oiōnōn monos enouranios,
Αἰετος οἰωνων μονος ἐνουρανιος,
uk ephthē ton krēta: thoēn d' eneteinato neurēn,
ουκ ἐφθη τον κρητα· θοὴν δ' ἐνετεινατο νευρὴν,
Ptēnon rha proeroeis ïos elēïsato.
Πτηνον ῥα προερεις ἰος ἐλεϊσατο.
ēnos d' outi diken elathen nomos: empese d' ornis
ηνος δ' ουτι δικην ἐλαθεν νομος· ἐμπεσε δ' ορνις
Andri, tà d' eustochiēs antapetise belē.
Ἀνδρι, τα δ' ευστοχιης ἀνταπετισε βελη.
tucheni d' ïon epēxen, hon hēpati koimisen autos.
ὐχενι δ' ἰον ἐπηξεν, ὃν ἡπατι κοιμισεν αὐτος.
Hen de belos dissōn haim' epien thanatōn.
Ἓν δὲ βελος δισσων αἱμ' ἐπιεν θανατων.

Αγγελιλω, pro ἀγγελλω, Ioni. ab αγγελια, ας, 2. simp. Ζλως, λωος, ὁ, vide ζευς. Φερεν, pro ἐφερεν, imperf. ind. act. à φερω anomalo. Ηεροδινης, εος, ὁ, ἡ. 1. contr. Αιετος, ου, ὁ. 3. simp. Οιωνος, ου, ὁ. 3. simpl. Μονος, η, ον, Ion. pro μονος. Ενουρανιος, ας, ον. Εφθη, aor. 1. à φθανω, anom. Κρης, τος, ὁ. 3. sim. Θοὴν, pro θοὸν, Ion. à θοος, α, ον. Ενετεινατο, aor. 1. ind. med. ab ενετεινομαι. Νευρὴν, ης, τὸ. 3. simp. ἡ νευρα, ας, 2. simp. unde hîc νευρὴν pro ἐχεν, Ionice. Πτηνος, ου, ὁ. 3. simp. Πτερωεις, εντος, ὁ. Εοντ. ὑ. Πτερωεν, το. ἰος, ου, ὁ. 3. simp. Ελεϊσατο, resolutione diphthongi pro ἐλειετο, aor. 1. med. ind. à λειζομαι. Δικη, ης, 2 simp. Ελαθεν, aor. 2. ind. act. à λαθω anomalo. Νομος, ου, ὁ. 3. simp. Εμπεσε, aor. 2. act. ind. ab εμπιπτω anom. Ορνις, ιθος, ὁ, ἡ, 5. simp. Ανηρ, ερος, & δρος, ὁ. 2. simp. Αντεπετισε, aor. 1. act. ind. ab ἀντεπιπτω. Βελος, εος, το. 1. contract. Ευστοχιης pro ας, Ionic. ab ευστοχια, ας. 2. simp. Αυχην, ενος, ὁ. 5. simp. Επηξεν, aor. 1. act. ind. à πηγνυμι. Ἡπαρ, ατος, το. 5 simp. Κοιμισεν, ρoet. pro ἐκοιμισεν, aor. 1. act. ind. à κοιμιζω. Αυτος, τη, το. pro εἱς, μια, ἑν. Διανος, η, ον. Αἱμ', ατος, το. 5. simp. aufertur α per apostrophum. Επιεν, aor. 2. act. ind. à πινω anomalo. Θανατος, ου, ὁ. 3. simp.

Interpretatio ad verbum.

NVntium à Ioue dum ferebat aëtivaga
Aquila, avium sola cœli incola,

Non

Non antevertit Cretenſem (quendam) ſed celerem teten-
dit nervum (ille)
Alitem autem alata ſagitta prædata eſt.
At Iovis ultionem non latuit lex. concidit enim avis
In hominem, & ulla eſt ſagittas peritiæ collimandi.(i à pe-
ritia collimandi profectas.)
Cervici enim ſagittam infixit, quem jecori immiſerat ipſe
Vnaque ſagitta duarum ſanguinem potavit mortium.

Idem Bianoris epigram. carmine red-
ditum ab Henr. Steph.

Forte aquilam cœlo (ſola hæc avis hoſpita cœli)
Nuntia laturam miſerat Altitonans.
Interrumpit iter veniens à Crete ſagitta,
Quæ volucris volucrem prævenit atque ferit.
Hoc vindex oculus Iovis aſpicit: ecce viciſſim,
Cretem collimans ales & ipſa ferit.
Figit & in collum quam fixerat in jecur ille.
Vna ſagitta duplæ pota cruore necis.

Ab Alciato.

Regia quæ puerum volucris ſuper æthera traxit,
Portabat ſummo nuntia dicta Iovi.
Gnoſiacæ interea male cavit tela pharetræ:
Fixerunt rapidum ſpicula certa jecur.
Noxam pœna ſubit, nec vulnus manſit inultum:
Nam caput in Cretis miſſa ſagitta redit.
Fallaces veram populi torſere ſagittam;
Sed non certa minus tela fuere Iovis.

A Fran. Bellicario.

Ab Iove ſublimi volitabat in aere penna
Nuntia avis, ſuperas quæ tenet una domos.
Cres videt, intendit nervum, mittitque ſagittam:
Aligeram ſtridens illa peremit avem.
Iuſta ſed irati præſto eſt Iovis ultio in ipſum:
Concidit & miſero tela retorquet avis;
Cervici infigens jecori quæ fixerat ille.

Sic

Sic pariter casu procubuere gravi.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Cœlo dum volitat (cœli incola sola) reportans,
Nuntia certa Iovis præpete penna aquila:
Figitur (heu) Cretis celeri male cauta sagitta,
Qua jecori immissa, lumine cassa cadit.
Sed Iovis ultrices merito Cres pertulit iras
Cujus cervicem figit & illa cadens.
Fixaque figentem propriis tranverberat armis:
Vna sagitta necis causa duobus erat.

Philippou.
Φιλίππου.

Baion apoplaniẽn lipomẽtora paida koruptõn
Βαιον αποπλανιῆν λιπομητορα παιδα κορυπτῶν
Krios helixõkerõs theine thrasumonemos.
Κριος ἑλιξωκερως θην θρασυμονεμος.
Kapros d' Hērakleios aporrhẽxas apo desmõn,
Καπρος δ' Ηρακλειος απορρηξας απο δεσμων,
Esnẽdun krios pasan ebapse genun.
Ες νηδυν κριος πασαν εβαψε γενυν.
Zõẽn nẽpiachõ d' echarissato. ar' apo Hērẽs
Ζωην νηπιαχῶ δ' εχαρισατο. αρ' απο Ηρης
Hērakleẽs brepheõn õktisen hēlikiẽn?
Ηρακλεης βρεφεων ωκτισεν ἡλικιην;

Βαιος, α, ον. Αποπλανιῆν, arbitror nẽdose scriptum, pro αποπλανιων. Λιπομητωρ, ορος, ὁ, ὴ, 3. simp. Παις, δος, ὁ, ἡ, 3. simp. Κορυπτῶν, τουσα, ον. Κριος, ου, ὁ, 3. simp. Ἑλιξωκερως, ω, ὁ, ὴ, 4. simp. Θεην pro εθην per aphere-

sin. aor. 1. act. ind. à θημι. Θρασυμονεμος, ου, ον. Καπρος, ου, ὁ, 3. simp. Ηρακλειος, α, ον. Απορρηξας, ασα, αν, part. act. aor. 1. ab απορρηγνυμι. Δεσμος, ου, ὁ, & plur. οι δεσμοι, & τα δεσμα, heteroclitum. Νηδυς, υος, ὑ, 3. simp. Πας, ασα, αν. Εβαψε, aor. 1. act. ind. à βαπτω. Γενυς, υος, ὁ, 3. simp. Ζωη, ης, 2. simp. Νηπιαχος, ου, ὁ, 3. simp. Εχαρισατο, geminato σ, pro εχαρισατο, aor. 1. med. ind. à χαριζομαι. Ηρης, pro εχης, Ion. ab ἑχης, ας, 2. simp. Ηρακλεης, varie inclinatur, de quo consule grammaticas. Βρεφεος, εου, ου. 1. contr. hîc vero Ionice non contrahitur. Ωκτισεν, aor. 1. act. ind. ab οικτιζω. Ἡλικιην pro ην, Ion. ab ἡλικια, ας, 2 simp.

Interpretatio

Interpretatio ad verbum.

PAruum errabundum desertorem puerum cornupetens
Aries inflexicornis feriebat audacia utens. (vel, in audaciam prorumpens)
Aper autem Herculeus erumpens effractis ex vinculis,
In ventrem arietis totum mersit rostrum,
Vitam autem infanti largitus est. utrum à Iunone
Hercules infantium commiseratus est ætatem?

Idem Philippi epigram. carmine reddi-tum ab Henr. Steph.

Quum tenerum puerum per devia forte vagantem
Matre procul vervex cornibus impeteret,
Hetculeus non passus aper, sed vincula rumpens,
Vervecis lacerat viscera dente truci.
Sic dedit infanti vitam. à Iunone noverca
Infantum Alcides quòd miseretur habet?

A Bellicario.

Cæderet errantem tenerum quum matre relicta,
Truxque aries curvis cornibus impeteret,
Laxatis vinclis immitem perforat alvum
Herculeus, puerum commiseratus, aper.
Servat & incolumem. sic ô, Iunone magistra,
Alcide, pueris auxiliator ades?

Ab *Ioanne Stockwoodo.*

Trux aries puerum, longe dum matre relicta
Deviat, inflexis cornibus aggreditur.
Ast aper Herculeus, queis vinctus, vincula rumpens
Vervecem armatis dentibus impetiit.
Sic puer est salvus. pueris Iunone docente
Alcides didicit ferre benignus opem?

Apollonidæ

Apollonidou.

Απολλονιδου.

Gethēsan peri paidos Aristippoio tokēes,
Γηθησαν περι παιδος Αριστιπποιο τοκηες,
Kai klausan, moirēs d' ēmar hen amphoterēs.
Και κλαυσαν. μοιρης δ' ημαρ εν αμφοτερης.
Ēute gar aithomenon domon ekphugen, ithus keraunos
ευτε γαρ αιθομενον δομον εκφυγεν, ιθυς κεραυνος
Zeus kata hai kephalēs aspeton hēke selas.
Ζευς κατα οι κεφαλης ασπετον ηκε σελας.
Touto d' epos tot' elexan hosoi nekun ōduronto,
τουτο δ' επος τοτ' ελεξαν οσοι νεκυν ωδυροντο,
O puri daimoniō elēmon opheilomene.
Ω πυρι δαιμονιῳ τλημον οφειλομενε.

Γηθησαν pro εγηθησαν, aor. 1. act. in. à γηθεω. Παιδος, ος, ὁ, ὐ, ϛ. simp. Αριστιπποιο, pro ου, Ion. ab Αριστιππος, ου, ϛ. simp. Τοκηες, pro κεις, Ionice. à τοκευς, εος, ὁ, ϛ. contr. Κλαυσαν, pro εκλαυσε. aor. 1. act. ind. à κλαιω. Μοιρης, pro ης, Ion. à μοιρα, ας, 2. simp. Ημαρ, ατος, το, ϛ. simp. Ειʃ, μια, ἑν. Αμφοτερης, pro ας, Ionice ab αμφοτερος, α, ον. Αιθομενος, η, ον. Δομος, ου, ὁ, ϛ. simp. Εκφυγεν, aor. 2. act ind. ab εκφευγω, anomalo. Κεραυνος, ου, ὁ, ϛ. simp. Ζευς, διος, ὁ, anomalum. Οι, ab ος, ὴ, pron. Κεφαλης, ης, 2. sim. Ασπετος, ου, ὁ, ἡ, ον το. Ηκε, aor. 1. act ind. ab ιημι, mitto. Σελας, ατος, ἐν αος, το, ϛ. simp. & ϛ. contr. Ουτος, αυτη, τουτο. Επος, εος, I. contr. Ελεξαν, aor. 1. act. ind. à λεγω. Οσοι, αι, ὁ. Νεκυς, υος, ὁ, ϛ. sim. Ωδυροντο, imperf. ind. med. ab οδυρομαι. Πυρι, υρος, το, ϛ. simp. Δαιμονιος, α, ον. Τλημων, ονος, ὁ, ἡ, ϛ. simp. vocativus casus. Οφειλομενος, η, ον.

Interpretatio ad verbum.

GAvisi sunt de filio Aristippo parentes,
Et lachrymati sunt: sortis autem (seu fortunæ) unus dies utriusque.
Postquam enim ardentem domum effugit, rectà fulminis Jupiter in ejus caput immensum demisit jubar.
Hoc autem verbum tunc dixerunt quotquot mortuum lugebant,
O miser, qui igni divino debebaris,

Idem

Idem Apollonidis *epigram. carmine red. ditum ab* Henric. Steph.

Gaudia Ariſtippus lacrymaſque parentibus unà
Attulit: uno hæc ſors & fuit illa die.
Ardentes is namque lares effugerat: at mox
In caput illius fulmina miſſa Iovis.
Ergo frequens ejus fuit hoc in funere verbum,
Cœleſti flamma debitus iſte miſer.

A P. S. Meliſſo.

Gaudebant ob Ariſtippum, flebántque parentes:
Scilicet una vicis lux utriuſque fuit.
Aedibus incenſis rapidos ubi fugerat ignes,
Ignibus infeſti fulminis ictus obit.
Funera tum quotquot flerunt, Miſer ô miſer (omnes
Dicere) debebas ſic Iovis igne mori.

A Bellicario.

Et gaudere ſuper puero, & lugere parentes,
Ambiguæ ſortis compulit una dies.
Puſio Ariſtippus fugiens flagrantia tecta,
Fulmineo magni ſternitur igne Iovis.
Tum miſerum flentes, ô ſævis debite flammis,
Vote (aiunt) flammis ô miſerande puer.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Gaudia cum lachrymis ſimul effudere parentes
Propter Ariſtippum (ſic mala ſors voluit)
Gaudent, quòd tectis evaſit ſalvus aduſtis,
Sed lachrymant, tactus fulmine quòd periit.
Vtrunque hoc dedit una dies, dicuntque viciſsim
Funera deflentes talia verba ſimul:
Heu miſerande puer, quàm triſtia fata tuliſti!
Effugis (ah) flammas, ut Iovis igne cadas.

Archion.
Αρχεν. } Pag. 30.

EN pote pamphainonti melanteros aitheri nōmōn
Εν ποτε παμφαινοντι μελαντερος αιθερι νωμων
Scorpion ek gaiēs eide thoronta korax.
Σκορπιον εκ γαιης ειδε θοροντα κορακ.
on marpsōn ōrousen. hod' aïxantos ep' oudas
ν μαρψων ωρουσεν. οδ' αϊξαντος επ' ουδας
Ou bradus eukentrō pezan etupse belei
Ου βραδις ευκεντρω πεζαν ετυψε βελει
i zōēs min amersen. id' hosson eteuchen ep' allō,
ζωης μιν αμερσεν. ιδ' οσσον ετευχεν επ' αλλω,
Ek keinon tlēmōn autos edekto moron.
Εκ κεινυ τλημων αυτος εδεκτο μορον.

Παμφαινων, ουσα, ον. part. act. præſ. à παμφαινω. Μελανερος, ερα, ερον. Αιθηρ, ερος, ὁ, 5. ſim. Νωμων, part. act. præſ. à νωμαω, 2. coni. contract. Σκορπιος, ε, ὁ, 3. ſim. Γαιης pro ας, Ionice, à γαια, ας, 2. ſimp. Ειδε, aor. 2. act. ab eidō anomalo. Θορων, ουσα, ον, part. præſ. act. à θορω. Κορακ, ακος, ὁ, 5. ſimp. μαρψων, ουσα, ον, part. act. fut. 1. à μαρπτω. Ωρουσεν. aor. 1. act. ind. ab ορυω. Αϊξας, αντος, part. act. aor. 1. ab αϊσσω. Ουδας, αος, το, 5. ſimp. Βραδις, εια, υ. Ευκεντρος, ον. Πεζα, ης, 2. ſimp. Ετυψε, aor. 1. act. ind. à τυπτω. Βελος, ους, το, 1. contr. Ζωη, ης, ſim. Αμερσε pro ημερσε, aor. 1. ind. act. ab αμερδω. Μιν, pro. Doricum, & poët. ωσον pro οσον. Ετευχεν, imp. ind. act. à τυγχω. Αλλος, λη, λο. Κεινυ pro εκεινυ, pron. λημων, ονος, ὁ, ἡ. Αυτος, τη, το. Εδεκτο pro εδεδεκτο, pluſquam perf. paſ. ind. à δεχομαι. Μορος, ε, ὁ, 3. ſimp.

Interpretatio ad verbum.

undique collucente aliquando niger æthere verſans
corpium ex terra conſpicatus eſt proſiluiſſe corvus:
em correpturus deſiliit. at ille delapſi in terram
piger bonum aculeum habente pedem feriit telo,
vita illum privavit. ecce, quam moliebatur in alium,
illo miſer ipſe accepit mortem.

Idem Archiæ epigram. carmine redditum ab Hen. Steph.

Præluſtri quondam conſpexit ab æthere corvus
Scorpion è latebris proſiluiſſe ſuis
Ingruit ut raperet: ſed ſcorpius impiger hoſtis
Tela imprudentis figit acuta pedi.
Ille cadit moriens, cui mortem inferre parabat,
Mors ab eo contrà certa parata fuit.

A Paul. Sched. Meliſſo.

Quum niger ætherio volitaret in æthere corvus,
E latebra vidit repere forte nepam.
Fertur in hanc raptim. fera cuſpidis ilicet ictu.
Prædonis feriens, virus habente, pedem,
Anticipat vitæ ſpolium. ſic quam dare letho
Credidit, hac meritam fert miſer ipſe necem.

Ab Eraſmo.

Scorpius è terra prorepſerat, ídque vidente
Corvo, qui cœlo victitat in liquido:
Corripuit viſum, fugitque: ſed hic ut humum ales
Contigerat, telo mox ferit, atque necat.
Ecce tibi, quod in hunc avis inſidioſa parabat,
Inde ſibi accivit ipſa necem miſera.

Ab Alciato.

Raptabat volucris captum pede corvus in auras
Scorpion, audaci præmia parta gulæ.
Aſt ille infuſo ſenſim per membra veneno,
Raptorem in ſtygias compulit ultor aquas,
O riſu res digna. aliis qui fata parabat,
Ipſe perit propriis, ſuccubuitque dolis.

A Bellicario.

Perſpicuo volitans vidit niger æthere corvus
Lethifer ut gelida ſcorpius exit humo
Fertur in hunc ales, caudæque inſultat: at ille

Torquet in audacem certa venena pedem.
c mortis pœnas quas nunc inferre parabat,
Continuo has ipſas cæſa pependit avis.

Ab Ioanne Stockwoodo.

orpius è latebris prorepſerat, idque videbat
Corvus præcipiti dum natat æthra gradu.
uem correpturus deſcendit: at ille viciſſim
Cautus in hoſtiles trajicit arma pedes.
a ſic hoſtem privavit, quam quoque mortem
ntendit ſocio, pertulit ipſe miſer.

Adēlon:
Ἀδηλον.

Ndrophonō ſathron para teichion hupnōonti
Ανδροφονῳ σαθρον παρα τειχιον ὑπνωοντι
Nuktos epiſtēmai phaſi Sarapin onar.
Νυκτος επιστημαι φασι Σαραπιν οναρ.
chrēſmōdēſai, katakeimenos houtos aniſtō,
χρησμωδησαι, κατακειμενος ὁυτος ἀνιστω,
ai koimō metabas ō talas allochothi.
αι κοιμω μεταβας ω ταλας αλλοχοθι.
de diupniſtheis metebē. to de ſathron ekeino
δε διυπνιαθεις μετεβη. το δε σαθρον εκειν
eichion exaiphnēs euthus ekeito chamai.
ειχιον ἐξαιφνης ευθυς εκειτο χαμαι.
ra d' eōthen ethue theois chairōn ho kakourgos,
να δ' εωθεν εθυε θεοις χαιρων ὁ κακουργος,
ēdeſthai nomiſas ton theon androphonois.
δεσθαι νομισας τον θεον ανδροφονοις.
ho Sarapis echrēſe, pálin dia nuktos epiſtas,
ὁ Σαραπις εχρησε, παλιν δια νυκτος επιστας,
ēdeſthai me noeis, athlie, tōn adikōn?
δεσθαι με νοεις, ἀθλιε, των ἀδικων;
ē mun ſe methēka thanein, thanaton men aluton
η μην σε μεθηκα θανειν, θανατον μεν ἀλυτον

Ανδροφονος, ν, ὁ, ὴ, ʒ. *ſimp.* Σαθρος, θεα, θεον. Τειχιον, ν, του, ʒ. *ſimp.* Ὑπνωοντι, *ſine contr. Ion. pro* ὑπνουντι, *par. præſ. act. ab* ὑπνοω. Νυξ, κτος, ἡ, ϛ. *ſimp.* Επιστημι, *inf. mod. aor. 2. act. ab* ἱστημι. Φασι, ʒ. *plur. pr. à* φημι. Σαραπις, ιδος, ὁ, ϛ. *ſimp.* Οναρ, *ponitur hîc aduerbialiter.* Χρησμωδωσαι, *aor. 1. med. inf. à* χρησμωδεω. Κατακειμενος, νη, νον, *à* κατακειμαι,

ταχειμεν. Ουτος, αυτη, υτο, pronom. Ανιςω, pro ανιςαμαι, imp. mod. ab ανιςαμαι. Κοιμω, præſ. imperf. paſſ. à κοιμαω 2. contract. Μεταβας, ασα, αν, part. aor. 2. act. à μεταβαινω, anomalo. Τλ δυος, ὁ, ȝ. ſimpl. Διυπνιαθεις, θεισα, θεν, part. paſſ. aor. 1. à διυπνιζομαι. Μ τιβη, aor. 2. act. ind. à μεταβαινω, anomalo. Εκειτο, imperf. à κειμαι. Σω ς, το, 2. ſimp. ſeu potius σωȝρα, ων, τα, ſine ſingulari. Εδυς, imperf. ind. act δυω. Θειος, ς, ὁ, ἡ, 3. ſimp. Χαιρων, ουσα, ον, part. præſ. act. à χαιρω, anomalo. Καλυ ς, ὁ, 3. ſimp. Η'δεσθαι, inf. paſſ. præſ. ab ἡδομαι. Νομισας, ασα, αν, part. aor. 1. à νομιζω. Εχρησε, aor. 1. act. ind. à χραω, 2. contract. Εμȝας, ασα, αν, part. præſ. ab εμȝημι. Καδεσθαι, inf. præſ. paſſ. à καθομαι. Νοσω, 1. conj. contract. Αθλιος, Αδικος, κον. Μεθηκε, aor. 1. act. ind. à μεθημι, anomalo. Θανειν, aor. 2. act. inf θνησκω, anomalo. Θανατος, ς, ὁ, ȝ. ſimp. Αλυτος, η, ον. Εφυγες, aor. 2. act. ind. à γω. Σταυȝος, ς, ὁ, 3. ſimp. Ιδι, per ſyncopen pro ισταθι, imperat. ab ισημι, anom φυλαττομενος, η, ον, part. præſ. paſſ. à φυλαττομαι.

Nun ephuges, ſtaurō d' iſthi phulattomenos.
Νυν εφυγες, ſταυρῳ δ' ἱσθι φυλαττομενος.

Interpretatio ad verbum.

Homiçidæ putrē (vel ruinoſum) juxta murum dormi
Noctu aſtitiſſe ferunt Sarapin in ſomnis,
Et admonuiſſe tanquam oraculo, Heus tu qui recu
(hîc) ſurge,
Et digreſſus dormi ô miſer alibi.
Hic autem expergefactus digreſſus eſt, at putris ille
Murus repentè (i. repentina ruina) ſtatim jacebat hum
Sácrificia igitur pro ſalute conſervata mane ſacrificaba
is gaudens ille facinoroſus,
Delectari arbitratus deum illum homicidis.
Sed Sarapis prædixit tanqnam oraculo, rurſus per no
ſuperveniens,
Curam gerere me exiſtimas, miſer iniquorum?
Si non nunc te ſivi mori, mortem quidem dolore ca
Nunc effugiſti, ſed cruci ſcias te ſervari.

Idem incerti Autoris epigramm. carmine redditum per Henric. Steph.

Sub muto recubans homicida minante ruinam,

Aſſa

Affantem in ſomnis iſta Sarapin habet,
eus tu ſurge agedum, ſurge ô miſer, hocque relicto,
Quo recubes, alium jam tibi quære locum.
e experrectus diſceſsit, at ille ruinam
Exeſus paries ecce repente dedit.
ne is perſolvit pro ſoſpite ſacra ſalute,
Ceu ſit grata deo cæde cruenta manus.
c compellat eum ſed rurſus voce Sarapis,
Méne ſceleſtorum facta probare putas?
nc à me ereptus, placidæ genus effugis iſtud
Mortis, ſervari te quia malo cruci.

Ab Vrſino Velio.

ne ruinoſas homicida quieverat ædes,
ui viſus tacita nocte Sarapis ait
ſcius, Hinc ô qui ſtertis te protinus aufer,
tque alio cubitum progrediare miſer.
gilans homicida abiit, parieſque ruinam
apſus humi vaſta mole repente dedit.
ita dehinc fecit diis ſacra nefarius, orto
ole, ratus lætum cædibus eſſe deum.
deus in ſomnis iterum ventura ferebat,
én' fontes ſcelerum, perdite, amare putas?
ppe quod averti facilis diſcrimina lethi,
inc te ſervandum noveris eſſe cruci.

A. Luſcinio.

um caperet ſomnos murum prope latro vetuſtum,
ſomnis præſto numen adeſſe videt:
bito oraclum monuit, Latro mitte ſoporem.
que miſer aliò confer, abique celer.
it ut ille loco, parens, mox concidit ingens
que ſolum paries ſternitur innocuus.
a memor tantæ fecit latro mane ſalutis,
tque deo gratos prædicat eſſe reos.
ra ſed reddit nox verba, deumque latroni,
uî mala jactantis contudit ora viri:
(ait) hac nece te viſum fuit orbe moveri,

Quin magis immanis crux malefacta luet.

A Bellicario.

Captabat ſomnos murali homicida ruinæ
Proximus: huic viſus nocte Sarapis ait,
Atque ait, ô quiſquis dormis, te proripe curſu:
Cervici impendet quanta ruina tuæ?
Ille fugit, proſtratus humi ruit illico murus:
Præmia diis vitæ mane homicida refert.
Scilicet & ſuperos lætari cæde putavit:
Sed redit & rurſus nocte Sarapis ait,
Et curare malos etiam me ſtulte putaſti,
Fortuito quòd te morte perire veto?
Mitior illa fuit, monco graviora parari:
Servatur meritis mors truculenta tuis.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Ad murum putrem recubat latro: talia noctu
Verba Sarapis habet, Quin miſer hinc properas?
Evigilans citus ille fugit, mox decidit ille
Corruptus murus præſtrepero ſonitu.
Mane latro ſolvit pro grata ſacra ſalute,
Lætus quòd fatum tam grave diffugeret:
Talibus eſſe ſacris gaviſum forte Sarapin
Credebat ſtolidus, ſed negat ille palam.
Poſthæc nam clara compellans voce latronem,
Anne putas (inquit) talia grata mihi?
Si te non ſivi nunc mortem occumbere talem,
Te tamen (ô nequam mors manet aſperior,

Bianoros. *Bidvoegs.* } Pag. 31.

Ιχθυς, υος, ὁ, ϛ. *ſim.* Ποταμος, ϗ, ὁ, ʒ. *ſimp.* Κλειτωνυμος, ϗ, ὁ, ʒ. *ſimp.*

Ichthuſi kai potamō kleitōnumon echthros homilos
Ιχθυσι και ποταμω κλειτωνυμον εχθρος ὁμιλος
Oſen, hot' eis akrēn ēthe turannophonos.
Ωσεν, ὁτ' εις ακρην ηθε τυραννοφονος.

Alla dika min ethapsen. apospastheisa gar ochihē.
Αλλα δικη μιν εθαψεν. αποσπασθεισα γαρ οχθη.
Pan demas eis koruphēn ek podos ekterisen.
Πᾶν δεμας εις κορυφην εκ ποδος εκτερισεν.
Keitai d' ouch hudatessi diabrochos: aidomena de
κειται δ' ουχ ὑδατεσσι διαβροχος· αιδομενα δε
Gā keuthei ton heās hormon eleutherias.
Γᾶ κευθει τον ἑᾶς ὁρμον ελευθερίας.

sim. Εχθεσε, θεσ, θεν. Ομιλος, υ, ὁ, ζ. simp. Ωσεν, aor. 1. act. ind. ab ωθω, innsitato, pro quo frequentius est ωσθεω. Αχρι, pro αχρις, Ion. ab α-

α, ας, ᾱ. simp. Ηλθε, aor. 2. act. ind. ab ἐρχομαι, anomalo. Τυμβοφορος, υ, ὁ, ζ. simp. ινα pro ιν, Dorice à δινη, ης, ᾱ. simp. Μιν pro ἑ, poët. pron. Εθαψεν, aor. 1. act. ind. θαπτω, anomalo. Απεσπασθεις, εισα, εν, part. paß. aor. 1. ab αποσπαζομαι. Οχθη, ης, ᾱ. sim. Πας, πασα, παν. Δεμας, indeclin. Κορυφη, ης, ᾱ. simp. Πους, ποδος, ὁ, ζ. simp. κτερισεν, aor. 1. act. ind. ab κτερίζω. Κειται, à κειμαι, anomalo. Υδατεσσι, dat. poët. pro υδασι ab ὑδωρ, ατος, το, ζ. simp. Διαβροχος, ὁ, ἡ, χον, το. Αιδομενα pro η, Dor. part. ab αιδομαι. Γᾶ pro γη, Dorice ab ἑος, ἑα, ον, pron. Ορμος, υ, ὁ, ζ. simp. Ελευθερία, ας, ᾱ. simp.

Interpretatio ad verbum

OIscibus & fluvio Clitor sumum inimica turba (satellitum)
Præcipitem dedit, quūm in arcem venit tyrannicida. (i.
ad patrandam tyranni cēdem)
ed justitia divina eum sepeli vit. avulsa enim ripa (i. ripæ
pars avulsa à cætera terra)
otum corpus à pede usque ad verticem humavit, justa sol-
vendo.
cet igitur non rigatus aquis. nam reverentia prosequēs
erra tegit portum suæ libertatis.

Idem Bianoris epigram. carmine redditum ab Henr. Steph.

Qui scansa occîdit Clitonymus arce tyrannum,
Vicini in fluvij præcipitatur aquas.
Numen at hunc tumulat divum: nam ripa revulsa
Totum ad postremos contegit usque pedes.
Ne in eum nil juris aquæ dare terra volebas,
Qui libertatis jam tibi portus erat.

A P. S. Meliſſo.

Squamigeris fluvij gregibus Clitonymon eſcam,
Præcipitem ſub aquas hoſtica turba dedit:
Cauſa, quòd aſcenſa jugulaverat arce tyrannum:
Sed Nemeſis tumulum dedit habere viro.
Ripa revulſa pedes à vertice corpus ad imos
Texit humo, ſolvens manibus inferias.
Haud igitur jacet udus aquis, tellus quia portum
Libertatis humat non male grata ſuæ.

A Bellicario.

Perculit ut ſævum Clitonymus enſe tyrannum,
Piſcibus & liquidæ præcipitatur aquæ.
Iuſtitia miſerante tamen ſepelitur, & omne
Avulſo tumulum littore corpus habet.
Libertate etenim tellus donata, recepto
Vltore, Hic meus eſt: cedite (dixit) aquæ.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Cæſurus ſcanſa Clitonymus arce tyrannum,
A turba in tumidas præcipitatur aquas.
Iuſtitia hunc ſepelit divina. à littore namque
Pars terræ avulſa hunc undique contumulat.
Irriguus jacet ergo ab aquis: ſic ſolvere juſta
Vult, libertatis (dux) tibi terra ſuæ.

Ex titulo { *Eis duſpragian.* / *Εἰς δυσπραγίαν.* }

Adēlon. / Ἀδήλου. } Pag. 29.

Τέλειος, α, ον.
Παις, δος, ὁ, ἡ, 5. ſimp. Ἀλλήλοιν, pro ἀλλήλαις, Ion.

Hai trissai pote paides en allēlēsin epaizon
Αἱ τρισσαὶ ποτε παῖδες ἐν ἀλλήλοισιν ἔπαιζον
Klērō eis proterē bēsetai eis aïdēn.
Κλήρῳ εἰς πρότερον βήσεται εἰς ἀΐδην.

ab

ai treis men cheirōn ebalon kubon, ēlthe de paseōn
ς τρεις μεν χειρων εβαλον κυβον, ηλθε δε πασιων
Es mian. hē d' egela klēron opheilomenon.
Ες μιαν. η δ' εγελα κληρον οφειλομενον.
k negeos d' ar' aelpton apōlisthēse pesēma
τηγεος δ' αρ' ανελπτον απωλισθησε πεσημα
Dusmoros. eis aïdēn d' ēluthen hōs elachen.
Δυσμορος. εις αϊδην δ' ηλυθεν ως ελαχεν.
lpsendēs ho klēros, hotō kakon: es de to lōon,
ψευδης ο κληρος, οτῳ κακον· ες δε το λωον,
Out' euchai thnētois eustochoi, oute cheres.
Ουτ' ευχαι θνητοις ευστοχοι, ουτε χερες.

ab δυηλος, λη, λον.
Επαιζον. imperf. ind. act. à παιζω.
Κληρος, ρυ, ὁ, 3. sim. Τις, τινος, ὁ, ἡ, τι, τι, 5. simpl.
Πεσεται, pro πεσειται, Ion. à πεσουμαι, εσῃ, εται. Βησεται, fut. 1. ind. med. à βαινω, anomalo. Αϊδης, ου, ὁ, 1. simp. Τρεις, ὁι, τα, τρια. Χειρ, ειρος, ἡ, 5. simp. Εβδον, aor. 2. act. ind. à βδυω, anomalo. Κυβος, υ, ὁ, simp. Ηλθε, aor. 2. act. ind. ab ιημι, anomalo. Πασιων pro πασων, Ion. à πας, σα, ν. Εις, μια, εν. Εγελα, imperf. act. ind. à γελαω, 2. contr. Οφειλομενον, νη, νον, part. οφειλομαι. Τεγος, εος, τος, 1. contract. Ανελπτος, ὁ, ἡ, 3. simp. Απωλισθησε, aor. 1. act. ab. απολισθαω. Πεσημα, ατος, το, 5. simp. Δυσμορος, ὁ, ἡ, 3. simp. Ελαχεν, aor. 2. ind. à λαγχανω anomalo. Αψευδης, εος, ὁ, ἡ, δες, το, 1. contract. Οτος, τη, τον. Κακος, κη, κον. Λωον, Attice pro λοϊον, comp. irregularis ab αγαθος. Ευχη, ης, 2. simp. Θνητος, η, ὁ, ἡ, 3. simp. Χερες, poetice pro χειρες, à χειρ, ειρος, ἡ, 5. simp.

Interpretatio ad verbum.

TRes quondam puellæ inter se ludebant
Sorte, quæ prima esset itura in Orcum,
tres quidem è manibus emiserunt talum, venit vero ex
omnibus
dunam. at hæc ridebat sortem debitam.
tecto autem inopinato delapsa est casu
infortunata: & in Orcum venit sicut sortita est.
Non mendax (est) sors, cui malum (eventurum est) ad bo-
num autem
neque preces mortalibus (sunt) peritæ collimandi (seu,
gerendi scopi) neque manus.

Idem incerti Autoris epigram. carmine reddi-tum ab Henric. Steph.

res sorte inter se ludebant forte puellæ,

Quænam

Quænam prima, Orci præda futura foret.
Tres talum jecere manu: sors obvenit uni,
Quæ ridet sorti debita fata suæ.
Sed tecto infœlix alto delapsa repentè,
Orci umbras sorti convenienter adit.
Ad mala sors non est mendax; verum ad bona nunquam
Collimare hominum vota manúsve queunt.

Ab Alciato.

Ludebant parili tres olim ætate puellæ
Sortibus, ad Stygias quæ prior iret aquas.
Ast in jactato male cesserat alea talo,
Ridebat sortis cæca puella suæ:
Quum subito icta caput labente est mortua tecto,
Solvit & audacis debita fata joci
Rebus in adversis mala sors non fallitur, ast in
Faustis, nec precibus nec locus est manui.

A Bellicario.

Tres missa quondam certabant sorte puellæ,
Iret ad inferni quæ prior antra Iovis.
Tres manibus talum jecerunt: omnium in unam
Sors versa est, sortem risit at illa suam.
Sed cadit infœlix summi de culmine tecti
Et sortem implevit lapsa repente gravem.
Sors mala certa homini est: sed enim nec vota, nec ullæ
In meliora preces, nec tibi certa manus.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Annis æquales, tres olim sorte puellæ
Ludebant, mortis quæ prior esca foret.
Sortibus ast jactis, sors pejor venit ad unam,
Cui jocus & risus sors male jacta fuit.
Infœlix subita de tectis lapsa ruina
Vt sortita fuit, fit prior esca stygis.
Ad mala sors raro fallit, sed si bona quæras
Vota manusque hominum vana, parumque valent:

Antiphanous.
Αντιφανους.

Dysmoirōn thalamōn epi pastasin ouch Humenaios
Δυσμοιρων θαλαμων επι παστασιν ουχ Υμηναιος
All' aïdēs estē pikrogamou Petalēs.
Αλλ' αϊδης εστη πικρογαμου Πεταλης.
Deimati gar Moboïn prōtozugakuprin an' orphnōn
Δειματι γαρ Μοβοϊν πρωτοζυγακυπριν ἀν' ορφνων
Pheugousan, xunon parthenikēsi phobon,
Φευγουσαν, ξυνον παρθενικησι φοβον,
Phrourodomai nēleis kunes ekteanon. hēn de gunaika
Φρουροδομαι νηλεις κυνες εκτεανον. ἣν δε γυναικα
Elpis idein, aiphnēs eschomen oude nekun.
Ελπις ιδειν, αιφνης εχομεν ουδε νεκυν.

Δυσμοιρος, α, ον, ῶν, 5. Θαλαμος, ου, ὁ, 3. simp. Παστας, ἀδος, ἡ, 5. simp. Υμηναιος, ου, ὁ, 3. sim. Αϊδης, ου, Ι. simp. Εστη, aor. 2. act. ind. ab ἱστημι. Πικρογαμος, ου, ὁ, ἡ. Πεταλη, ης, 2. sim. Δειμα, ατος, το, 5. simpl. Μοβεῖς, εως, ἡ, 5. simp. Πρωτοζυγος, ὁ, ἡ, 5. simp. Κυπρις, ιδος, η, 5. simp. Ορφνη, ης, 2. simp. Φευγων, ουσα, ον, part. præs. act. à φευγω. Ξυνος, η, ον. Παρθενικη, ης, 2. simp. Φοβος, ου, ὁ, 3. simp. Φρουροδρομος, ου, ὁ, ἡ. Νηλης, εος, ὁ, ἡ, λες, το. Ι. contr. Κυων, υνος, ὁ, ἡ, 5. simp. Εκτεανον, aor. 2. act. ind. à κτεινω. Ος, ἡ, ὁ, pron. Γυνη, αικος, anom. Ελπις, ιδος, ἡ, 5. simp. Ιδειν, aor. 2. act. inf. ab εἰδω anomalo. Αιφνης, adverb. Εχομεν, aor. 2. act. ind. ab ἐχω anom. Νεκυς, υος, ὁ, 5. simp.

Interpretatio ad verbum.

INfœlicium thalamorum cœnaculis non Hymenæus
Sed Orcus astitit Petales, quæ acerbas nuptias conciliavit (filiæ suæ)
Præ metu enim Moboin, primijugem veneré per tenebras
Fugientem, (communem virginibus metum)
Custodes domus crudeles canes interfecerunt, quam autem uxorem
Spes (erat) videndi, repentè ne mortuam quidem habuimus.

Idem

Idem Antiphanis epigram. carmine redditum ab Henr. Steph.

His thalamis Hymenæus abeſt, thalamis niger iſtis
Orcus adeſt, ſtruxit quos Petale miſera.
Nam Moboin, primam venerem dum nocte recuſat
Atque fugit, (ſolet hic virginis eſſe timor)
Diſcerpſere canes. ſperatur quæ fore conjux,
Hanc vel defunctam nullus habere poteſt.

A P. S. Meliſſo.

Luctificos thalami Petale quos junxit amores,
Præfuit his Orcus, non genialis Hymen.
Quippe metu Mobois ſolvendæ territa zonæ,
(Virginibus timor hic nam ſolet eſſe frequens)
Dum noctu venerem fugit, heu crudeliter ipſam
Diſcerpſit vigilum turba cruenta canum.
Atque ita, quam fuerat nuptam ſpes certa videndi,
Tam ſubito raptam non habuiſſe datum eſt.

A Bellicario.

Infœlix nuptæ thalamus, cui præfuit Orcus,
At non lætitiæ conciliator Hymen.
Congreſſus primæ fugientem & prælia noctis,
Cuſtodes Moboin diſſecuere canes.
Sic quam ſperabant matronam cernere amici,
Nec merſam miſera cernere morte queunt.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Non genialis Hymen, nigri ſed janitor Orci
Præfuit infauſto conjugio Petales.
Nata cui Mobois primæ dum gaudia noctis
Effugit, eſt canibus præda cruenta feris.
Sic quam ſperabant veneris poſt ludicra lætam
Exoriente die nemo videre poteſt.

Aliter ab eodem.

Non genialis Hymen, Orcus ſed præfuit iſtis,

Quæ

Quæ ſtruxit natæ connubiis Petale.
Nam Moboin caſtam metuentem ſolvere zonam,
(Eſt hæc virginibus cura timorque frequens)
Dum fugit è thalamis multa de nocte nefaſtis,
Cuſtodes domum dilaniare canes.
Atque ita quæ fuerat pridem ſpes unica matris,
Hanc cito defunctam cernere nemo poteſt.

Loukianou.
Λουκιανου.

TOiſi men eu prattouſin pãs ho bios brachus eſti:
Τοισι μὲν ευ πραττουσιν πᾶς ὁ βιος βραχυς εστι.
Tois de kakõs, mia nux apletos eſti chronos.
Τοις δὲ κακως, μια νὺξ απλετος εστι χρονος.

Τοισι, *pro* τοις, *Ion.* Πραττω, ττουσι, ττουσιν. Πας, πασα, παν. Βιος, ου, ὁ, 3. *ſimpl.* Βραχυς, χεια, χυ. Εστι, *ab* ειμι *ſum.* Εις, μια, ἑν. Νυξ, κτος, κτι, κτα, 3. *ſimp.* Απλετος, η, ον. Χρονος, ου, ὁ, 3. *ſimp.*

Interpretatio ad verbum.

IS quidem quibus res proſperè cedunt, tota vita brevis eſt:
At quibus infeliciter, una nox immenſum eſt tempus.

Idem Luciani *epigram. carmine redditum ab* Henric. Steph.

Illis vita brevis, quibus eſt fortuna ſecunda:
Noctem unam miſeri ſecula multa putant.

Aliter ab eodem.

Vita omnis brevis eſt, ſi ſit fortuna ſecunda:
Noctem unam miſeri ſecula multa putant.

Aliter.

Qui fœlix, huic vita omnis brevis eſſe videtur:
Nox miſero eſt annis longior una tribus.

Aliter.

Aliter.

Prospera cui sors est, huic nullum sufficit ævum:
Vnica nox misero plurima lustra dabit.

Aliter.

Qui fœlix, nimium queritur properare senectam:
Noctem unam infœlix tempora tarda vocat.

Aliter.

Fœlici brevis est sua vita: at qui miser, ille
Noctem unam multas censet olympiadas.

Aliter.

Vita favente brevis fortuna est: non favet illa?
Annorum spatium nox habet una trium.

Aliter.

Quum ridet fortuna, brevis tunc terminus ævi:
Quum sævit, nox est unica mille dies.

Aliter.

Sors juvat? omne ævum breve creditur: illa repugnat?
Nox una immensi temporis instar erit.

Aliter.

Fœlix angustis queritur de finibus ævi,
Noctem quam dicit tempora longa miser.

Aliter.

Sors favet? haud ulli satis est sua longa senectus,
Non favet? hanc longam nox facit una nimis.

A P. S. Melisso.

Queis bene res cedunt, breve, quàm longum est, abit ævum!
Queis male, nox una est his quasi mille foret.

A Luscinio.

A Luscinio.

ita brevis tota est, albis numerata lapillis,
At mala nox ævo longior una manet.

A Cornario.

ui bene semper agunt, his vita brevissima cuncta est:
Qui male, nox una his integer annus erit.

A Fran. Bellicario.

nnis vita brevis fœlicibus omnibus: unam
Noctem infœlices secula longa putant.

Ab Ioanne Stockwoodo.

uste qui degunt, illis longissima vita
Est brevis, ast miseris nox modò, longa nimis.

Aliter ab eodem.

ui fausta est fortuna, dies putat esse fugaces:
Cui mala, quàm longos deputat esse dies.

Aliter.

bus in aduersis una est nox secula multa:
Ast bene qui vivunt, tempora curta putant.

Aliter.

ta cui læta est, curtam nimis esse putabit:
Cui tristis, longam judicat esse nimis.

Aliter.

ui res læta cadit, vitam putat esse volucrem:
Cui tristis, longos is putat esse dies.

Aliter.

animo res eveniunt? cita tempora censes:
Infauste eveniunt? tempora tarda puta.

Aliter.

Aliter.

Quam tardos putat ire dies, cui turbida vita eſt:
Veloces nimium, proſpera vita vocat.

Aliter.

Tardos eſſe dies queritur miſer: eſſe fugaces
Cenſet, cui ſemper res ſua læta cadit.

Ex Titulo { Εἰς ἐλπίδα. / Εἰς ἐλπίδα. } *id eſt, In ſpem.*

Adēlon. / Ἄδηλον. } Pag. 33.

ΕΛπίς, ίδος, ἡ, ϛ. ſim. Νεμεσις, ιος, ἡ, ſ. contract. Ευνους, ους, ὁ, ἡ, & per contractionem ευνους: eſt enim ex illis nominibus quæ contrahuntur in omnibus caſibus. Ευ, ὁ, ϛ. ſimp. Ετυχα, aor. 1. act. ind. à τυγχω. Ελπίζῃς, præſ. ſub. act. ab ελπίζω. Θεὶς, μηδημια, μηδὲν. Ἔχῃς, præſ. ſub. act. ab ἔχω anomalo.

ELpida kai Nemeſin eunous para bōmon eteuxa,
Ελπίδα καὶ Νεμεσιν ευνους παρὰ βωμον ετευξα,
Tēn men, hin' elpizēs. tēn d' hina mēden echēs.
Τὴν μὲν, ἵν' ἐλπίζῃς. τὴν δ' ἵνα μηδὲν ἔχῃς.

Interpr. ad verbum.

SPem & Nemeſin propitias apud aram effeci:
Hanc quidem, ut ſperes: illam autem, ut nil habeas.

Idem incerti Autoris epigram. carmine redditum ab Henric. Steph.

Spem ſimul & Nemeſin nos hac placavimus ara:
Nempe illam, ut ſperes: hanc uti nil habeas.

A Luſcinio.

Dum quereris, ſperaſque pius licet ingere vota
Templis: ut poſcas, id volo, nilque habeas.

Ab *Alciato.*

Spes simul & Nemesis nostris altaribus adsunt:
Scilicet ut speres nil nisi quod liceat.

A Bellicario.

Spem Nemesinque simul sacris erexímus aris:
Scilicet ut speres plurima, nil habeas.

Ab *Ioanne Stockwoodo.*

Spem Nemesinque simul sacris placamus iisdem:
Illam: ut adhuc speres: hanc uti nil habeas.

Ex titulo {Eis erōta,} {Εις ερωτα,} *id est, In amorem.*

Meleagros. Μελεαγρος. } Pag. 28.

TRissai men Charites, treis de glukuparthenoi Horai,
Τρισσαι μὲν Χαριτες, τρεις δὲ γλυκυπαρθενοι Ὡραι,
Treis de me thēlumaneis oistrobolousi pothoi.
Τρεις δέ με θηλυμανεις οιστροβολουσι ποθοι.
Par toi tria toxa katēruse, hōs ara mellōn
Παρ τοι τρια τοξα κατηρυσε, ὡς αρα μελλων
Ouchi mian trōsein, treis d' en emoi kradiais.
Ουχὲ μιὴν τρωσειν, τρεις δ' ἐν ἐμοι κραδιαις.

Τρισσος, ση, σον. Χαρις, ιτος, ἡ, 5. sim. Τρεις, plur. οἱ, αἱ, τα τρια. Γλυκυπαρθενος, ὁ, ἡ. Ὡρα, ας, 2. sim. Με, pro accus. ab ἐγω. Θηλυμανης, ους, ὁ, ἡ, νες, το, 1. contract. Οιστροβολεω, 1. contract. Ποθος, ου, ὁ, 3. simp. Τοξον, ου, το, 3. sim. Κατηρυσε, 1. act. ind. à κατερυω. Μελλων, ουσα, ον, part. præs. act. à μελλω. Τρωσειν, fut. 1, act. finit. mod. à τρωω. Εις, μια, ἑν. Καρδιας, pro καρδιας.

Interpretatio ad verbum.

TRes quidem (suot) Charites, tres autem dulcem habentes virginitatem Horæ,
Tres item me, insaniam erga fœminas inducentes, exagitant

tant Oestro suo cupidines.
Nimirum tres arcus tetendit, tanquam futurum esset
Vt non unum vulneraret sed ttia in me corda.

Idem Meleagri epigram. carmine reddi-
tum ab Henr. Steph.

Horarum est ternus numerus, Charitum quoque ternus
Exagitat pectus terna puella meum.
Nam tres in me arcus miserum puer ille tetendit,
Ceu mihi terna vini corda ferire parans.

A *Cornario.*

Sunt Charites ternæ, tres pulchræ Horæque puellæ,
Et desiderium me impetit inde triplex.
Spicula trina tuli, tanquam quæ noxia vellent
Non unum ast triplex cor penetrare mihi.

Ab *Alciato.*

Tres Charites, tres blanditrahis Sirenes ocellis,
Trina quoque in nostro corde puella sedet.
Cur crudelis Amor triplices jaculare sagittas?
An me trina, puer, corda tenere putas?

A *Gorræo.*

Tres Charites, totidemque habitu sunt virginis Horæ:
Insano quodam raptor amore miser.
Me ternis stimulavit Amor fixitque sagittis,
Tanquam non unum, sed tria corda geram.

A Bellicario.

Tres Charites, tres sunt Horæ, triplexque Cupido,
Qui me fœmineo sævus amore cremat.
Nimirum tres in me arcus deus ille tetendit,
Ceu mihi non unum sed tria corda forent.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Tres Charites, totidemque horæ, triplices & Amores
Pungunt fœminea pectora nostra face.

Ceu mihi terna forent, cur pungis corda Cupido?
Cur tripli telo pectora nostra petis?

Adēlon.

Ἀδηλον.

Tis theon eipen erota; theou kakon ouden horōmen
Τις θεον ειπεν ερωτα; θεου κακον ουδεν ορωμεν
Ergon' hod' anthrōpōn haimati meidiaei.
Εργον' ὁδ' ανθρωπων αιματι μειδιαει.
Outhoon en palamais katechei xiphos, ēni d' apista
Ουθοον εν παλαμαις κατιχει ξιφος, ωι δ' απιστα
Tēs theodēlētou skulamiaiphoniēs.
Της θεοδηλητου σκυλα μιαφονιης.
Mēter men sun paidi katephthito, autar ep' autais
Μητηρ μεν συν παιδι κατιφθιτο, αυταρ επ' αυταις
Poinimos ekteinen phōta lithoktoniē.
Ποινιμος εκτεινεν φωτα λιθοκτονιη.
Kai tauta out' Aidos, out' Areos, erga d' Erōtos
Και ταυτ' ουτ' Αϊδος, ουτ' Αρεος, εργα δ' Ερωτος
Leussomen, hois paizei keinos ho nēpiachos.
Λευσομεν, οις παιζει κεινος ὁ νηπιαχος.

Τις, ινος, ὁ, ἡ, το. Θεος, υ, ὁ, ἡ, 3. *simp.* Ειπεν, *aor. 2. act. ind. ab* επω, *inusitato.* Ερως, ωτος, ὁ, 3. *simp.* Κακος, κη, κον. υδεις, υδεμια, υδεν. Ὁρωμεν, *præ. ind. act. ab* ὁραω, *anomalo.* Εργον, υ, το, 3 *simp.* Αἱμα, ατος, το, 5. *simp.* Μειδιαει, *sine cōtract. Ionice à* μειδιαω. Θοος, α, ον. Παλαμη, ης. *simpl.* Κατιχει, *à* κατιχω *anomalo.* Ηι, *Doric. adverb.* Απιστος, υ, ὁ, ἡ, 3 *simp.* ξιφος, εος, το, 1. *contract.* Θεοδηλητος, υ, ὁ, ἡ, 3. *simp.* Σκυλον, υ, το, 3. *simp.* Μιαφονιης *pro* ας, *Ion. à* μιαφονια, ας, 2. *simp.* Μητηρ, τερος, & θος, ἡ, 5. *simp.* Παις, δος, ὁ, ἡ, ς. *simp.* Κατιφθιτο, *præt. plus. pas. ind. à* φθινω *anomalo.* Αυτος, τη, το, *pro.* Ποινιμος, ὁ, ἡ, 3. *simp.* Εκτεινεν, *imperf. act. ind. à* τεινω. Φως, ωτος, ὁ, 5. *simp.* Λιθοκτονιη *pro* ας, *Ion.* 2. *simp.* Αϊς, ιδος, ὁ, 5. *sim.* Αρης, εος, αρος, ωτος, ὁ, *anomalum.* Λευσομεν, *à* λευσω. Παιζω, *in tertia pers. sing.* παιζει. Κεινος *pro* εκεινος *poët. pro.* Νηπιαχος, υ, ὁ, 3. *simp.*

Interpretatio ad verbum.

QVis Deum dixit Amorem? Dei improbum nullum videmus
ictum. at ille hominum sanguine ridet (i. gaudet)
on acutum manibus tenet ensem: at ecce infidelis

Dei noxa perpetrat ſpolia homicidij.
Mater quidem cum filia interempta fuerat, at poſt ipſa
Vltrix occidit virum lapidatio interfectrix.
Atque hæc neque Orci, neque Martis, ſed facta Amoris
Intuemur, quibus ludit ille puerulus.

Idem incerti Autoris epigram. carmine redditum ab Henric. Steph.

Eſſe Deus cui dictus Amor? nulla improba facta
Sunt divûm: humano ſanguine gaudet Amor.
Non enſe eſt armata manus: tamen ecce triumphos
De ſtrage horrenda nunc agit ille ſuos.
Cæſa fuit mater cum nata: cædis & autor
Vindicibus ſaxis contumulatus obit.
Non à Plutone hæc, non à Mavorte patrantur,
Sed ludit factis talibus ille puer.

A *Bellicario.*

Ergo Deum quiſquam pennatum dicet Amorem?
Dij faciles: noſtro ſanguine ridet Amor.
Non promptum in manibus tenet enſem: proh dolor, et
Diis etiam inflictæ cædis opima vides.
Sævus amans natam obtruncat matremque, viciſſim
Vindicibus ſaxis obrutus ipſe perit.
Nec Plutonis opus, nec opus Mavortis: Amoris
Totum eſt; hiſce ferox luſitat ille puer.

Ab Ioan. Stockwoodo.

Tunè deus crudelis Amor diceris ab ullo?
Dic (rogo) quæ fuerint improba facta Dei?
Non gerit in manibus ferrum crudele: ſed ecce
Facta exoſa Deo ſanguinolenta patrat
Filia nam cum matre perit, tum criminis autor
Tam tetri interiit vindice poſt lapide.
Non opus hoc Pluti, non eſt Mavortis, Amoris
Aſt opus eſt, illi talia facta placent.

Antipatrou. } Pag. 36.
Αντιπατρυ. }

ME klaiōn toin Erōta dokei Tēlembrote peisein,
Μη κλαιων τον Ερωτα δοκει Τηλεμβροτε πεισειν,
Mēd' oligō pausein hudati pur apnees.
Μηδ' ολιγῳ παυσειν ὑδατι πυρ απνεες.
Chrusos Erōtos aei paiōnios. esbesthē de
Χρυσος Ερωτος αει παιωνιος. εσβεσθη δε
Oude tot' en pollō tiktomenos pelagei.
Ουδε τοτ' εν πολλῳ τικτομενος πελαγει.

Κλαιω, ειν, ον. Ερως, ωτος, ὁ, 3. *simp.* Δοκει, *imp. præ. act.* à δοκεω, *pr. conju. contr.* Τηλεμβροτος, ε, ὁ, 3. *simp.* Πεισειν, *fut.* 1. *inf. act.* à πειθω. Ος, η, ον. Παυσειν, *fut.* 1. *inf. act.* à παυω. Υδωρ, ατος, το, 3. *simp.* Πυρ, υος, το, 3. *simp.* Απνεης, εος, ὁ, ἡ, ες, το, 1. *contract.* Χρυσος, ε, ὁ. 3. *simp.* Παιωνιος, α, ον. Εσβεσθη, *v.* 1. *pass. ind.* à σβεννυμι, *anomalo.* Πολυς, πολλη, πολυ, *anomalum.* Τικτομενος, νη, *part. præs. pas.* à τικτομαι. Πελαγος, εος, το, 1. *contract.*

Interpretatio ad verbum.

ME lacrymans Amorem puta Telembrote te flexurum,
Nec pauca extincturum aqua ignem non spirantem (seu valde spirantem)
urum Amori semper medicandi peritum: extinctus est autem
e tum quidem quum in spatioso pareretur pelago.

Idem Antipatri *epigr. carmine redditum ab* Henric. Steph.

e te flexurum lacrymis speraris Amorem,
Tantanè tantilla flamma necetur aqua?
uro auro est potius senabile vulnus Amoris,
Nascentem extinxit quem mare nec medium.

AP. S. *Melisso.*

ud lacrymis flectendus Amor Telembrote, tanquam
Sedet inextinctas paucula gutta faces.

Aurum adhibe medicum: vastis quia nec pote quondam
Extingui natam Cypridos æquoribus.

Ab Alciato.

Quid fles? an validum sedari credis Amorem
Fletibus? haud minima perditur ignis aqua.
Nam, nisi dura Venus rapidas contemneret undas,
E medio nunquam nata foret pelago.

A *Bellicario.*

Ne lacrymis durum flectas Telembrote Amorem:
Cesserit haud paucis maximus ignis aquis.
At medium conquire aurum. puer ille nec olim est
Extinctus mediis natus in æquoribus.

Ab *Ioanne Stockwodo.*

Flexurus non es lachrymis Telembrote Amorem,
Nec modica spirans stinguitur ignis aqua.
Est aurum, est aurum vulnus quod curat Amoris:
Non perit in mediis Cypride natus aquis.

Tinas an eipoi logous pros Erōta Pasiphaē,
Τινας αν ειποι λογους προς Ερωτα Πασιφαη,
erōsa tou taurou. } Pag. 37.
ερωσα του ταυρου.

Ποθιειν, *sine cō-tract. Ionice pro* ποθειν, *inf. præs. act. à* ποθεω, 1. *contract.* μι *pro* μι, *per Apocop.* Εδιδαξας, *aor.* 1. *act. ind. à* διδασκω. Ουρεσι *pro* ορεσι, *ab* ορος, ους, το, 1. *contr.* Ταυρος, ου, ὁ, 3. *simp.* Αλητης, του, 1. *simp.* Μινωδμος, ου, ὁ, 3. *simp.* Διδαξον, *imper. aor.* 1. *act. à* διδασκω. Φιλος, λη, λον. Ανηρ, ερος, & δρος, ὁ, 5. *simp.* Καλεσσι, *pro* καλεσου, *poëtice.* 1. *act. ind. à* καλεω.

EI potheein m' edidaxas en oureſi tauron alētēn
Ει ποθειν μ' εδιδαξας εν ουρεσι ταυρον αλητην
Mēkuthmon me didaxon, hopōs philon andra kalessi
Μηκυθμον με διδαξον, οπως φιλον ανδρα καλεσσι

Interpretatio

Interpretatio ad verbum.

Quæ dicere possit verba Amori Pasiphae, *amore capta tauri.*

I amare me docuisti taurum vagum in montibus,
Mugitum me doce, ut charum maritum vocem.

Idem incerti Autoris epigram. carmine redditum ab Henric. Steph.

Montivagi ut tauri docuisti ardore teneri,
Mugitu doceas charum inclamare meritum.

A P. S. Melisso.

Si juga per tot amans disquirere docta juvencum,
Ac docear mugire, virum vocitabo cupitum.

A Cornario.

Qui insano tauri feciſti percitam amore,
Mugitum adde precor, quo mihi vir veniat.

A Bellicario.

Quærere qui taurum docuisti per juga, amantem
Quo revocare queam, me nunc mugire doceto.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Montivagum taurum quæ (te doctore) adamavi,
Mugitum doceas, quo vocitabo virum.

Zēnodotou. Ζηνοδοτου. } Pag. 58.

Tis glupsas ton Erōta para krēnēsin ethēken,
Τις γλυψας τον Ερωτα παρα κρηνησιν εθηκεν,
Oiomenos pausein touto to pur hudati;
Οιομενος παυσειν τουτο το πυρ υδατι;

Τις, ινος, ὁ, ἡ, το, π, Γλυψας, ασα, αν, part. aor. 1. act. à γλυφω. Ερως, ωτος, ὁ. sim. Κρηνησι, το. κρηναις, Ion. 2. simp. κρηνη, ης. Εθηκεν, aor. 1. act. ind. à τιθημι. Οιομενος, η, ον, part. Παυσειν, inf. præs. act. à παυω. ὑτος, αὐτη, τουτο, pro. Πυρ, υρος, το, ὁ. simp. Υδωρ, ατος, το, ὁ. simpl.

Interpretatio ad verbum.

QVis quum sculpsisset Amorem apud fontes statuit,
Existimans se extincturum hunc ignem aqua?

Idem Zenodoti epigram. carmine redditum ab Henr. Steph.

Quis fonti admovit tenerum quem sculpsit Amorem,
Huncque ignem extingui posse putavit aquis?

A *P.S. Melisso.*

Ecquis ad hos fontes simulacra locavit Amoris,
Hanc ratus extingui flumine posse facem?

A *Iano Lascari.*

Quis puerum Veneris statuit prope fluminis haustus?
Providus: hanc flammam scilicet unda premet.

A *Bellicario.*

Ad liquidos fontes quis sævum insculpsit Amorem
Scilicet hunc ignem, sedet vt unda fluens.

Ab Ioanno Stockwoodo.

Vndarum ad fontes tenerum quis sculpsit Amorem?
Hunc ignem extingui posse putavit aquis?

Aliter ab eodem.

Ad fontes tenerum posuit quis primus Amorem?
Talibus hic ignis numvè fugandus aquis?

Ex titulo { Eis Eusebeian. / Eis Eυσεβειαν. } *i. In pietatem.*

Karpullidou.
Καρπυλλιδου.

Ιχθυς, υος, ὁ, 5. *simp.* Αγκιστρον.

Ichthuas ankistrō tis ap' ēonos eutrichi ballōn,
Ιχθυας αγκιστρω τις απ' ηονος ευτριχι βαλλων,

Heilkus

eilkuse nauēgon krāta lipotricheа.
ιλκυσε ναυηγ κρᾶτα λιποτριχεα.
teiras de nekun ton aſōmaton, ex aſidēros
τειρας δ νεκυν τον ασωματον, ἐξ ασιδηρ
heiros epis kaptōn, lison echōſe taphon.
ειρος επι σκαπτων, λιτον εχωσε ταφον.
re de keuthomenon chruſou ktear. ē rha dikaiois
δ κευθομενον χρυσου κτεαρ. η ῥα δικαιοις
ndraſin euſebiēs ouk apolōle charis.
νδρασιν ευσεβιης ουκ απολωλε χαρις.

χιτρον, υ, το, ζ. simp. Τιτ, ιτος, ὁ, ἡ, το, τι. Ηων, ονος, ὁ, ἡ, ζ. simp. Ευδριξ, ιχος, ὁ, ἡ, το, ζ. simp. Βδιγων, ουσα, ον, part. præ. act. à βδιγω anomal. Ειλκυσε, aor. 1. act. ind. ab ἑλκυω, et in aug-

o pro υ. Ναυηγος, υ, ὁ, ἡ, ζ. simp. Κρας, ατος, ὁ, και, το, ζ. simp. Λιποτριχης, εος, ὁ, ἡ, nstr. hic autem Jon. eſt λιποτριχεα, pro χη, ſine contractione. Οικτειρας, ασα, rt. aor. 1. act. ab οικτειρω. Νεκυς, υος, ὁ, ζ. simp. Ασωματος, υ, ὁ, ζ. simpl. Ασι-ος, υ, ὁ, ἡ, ον, το. Χειρ, ειρος, & poët. ερος, ὁ, ζ. simp. Επισκαπτων, ουσα, ον, part. act. ab επισκαπτω. Λιτος, τη, τον. Εχωσε, aor. 1. act. ind. à χωννυω, anomalo. Τα-ος, ὁ, ζ. simp. Εὑρε, aor. 2. act. ind. ab ευρισκω anomalo. Κευθομενος, νη, νον, à κευ-ω. Χρυσος, υ, ὁ, ζ. simp. Κτεαρ, ατος, το, ζ simp. Δικαιος, α, ον. Ανηρ, ερος, & ηρος, ὁ, ηρ. Ευσεβιης pro ας, Jon. ab ευσεβια, ας, 2. simp. Απολωλε præt. med. Atticum, ab απολλυω anomalo. Χαρις, ιτος, ἡ, ζ. simp.

Interpretatio ad verbum.

ces quidā hamo bene inſtructo ſetis dum à littore ferit,
xtraxit naufragi caput defectum pilis:
ratus autem defunctum corpore carentem, (id eſt, ca-
ut à corpore avulſum) ferro carente
u fodiens, minime ſumptuoſum tumulum extruxit
quaſi dicas, extruxit aggerem tumuli)
nit autem reconditum auri theſaurum. Certe juſtis
pietatis non periit (i. non ſolet perire) gratia.

Idem Capyllidæ epigramm. carmine reddi-tum ab Henr. Steph.

quidam ad littus venatur arundine piſces,
traxit glabrum naufragi arundo caput.
que imperfectum miſeratus id ille cadaver,
ſtum quale poteſt abſque ligone fodit.

Dum

Dum fodit, offendit maſſam auri. Sic pietatis
Officij juſtis gratia nulla perit.

Ab *Alciato.*

Quum curvos piſcator aquis educeret hamos
Naufragi anfractum ſuſtulit ære caput.
Maxima mox hominis flens infortunia, parvo
Quæ ſuper hinc fuerant condidit oſſa ſolo.
Pondera ſed fodiens ingentia repperit auri.
Juſto homini nunquam gratia facta perit.

Ab Vrſino Velio.

Capturo piſces hamata in littore ſeta,
Naufraga forte hominis calva prehenſa fuit:
Qui caput avulſum membris miſeratus, inermi
Pro ſubigen fecit vilia buſta manu:
Pondus ubi infoſſi terræ grave repperit auri.
Gratia ſic juſtis nulla bonisque perit.

Ab *obſopæo.*

Quidam ſquamoſos dum prendit arundine piſces,
Extrahit humanum, ſed ſine crine, caput.
Hoc miſerans, & humare volens, ibi repperit auri.
Cum foderet terram, multa talenta manu.
Hoc pietatis opus duplo tulit ille repenſum,
Deperiit juſtis gratia nulla viris.

A Bellicario.

Captandis aliquis demiſit piſcibus hamum,
Immerſum referunt humida lina caput.
Condidit is terra miſeratus lumine caſſum,
Defodiens nuda mœſta ſepulcra manu.
Occultum at fulvi theſaurum repperit auri,
Officium alterno vincitur officio.

Ab *Ioanne Stockwoodo.*

Algoſa quidam dum captat arundine piſces,
Littore in æqueo, vitæ alimenta ſuæ;

Ext

rahit humanum caput hamo, ſed ſine crine,
Æſtus quod reliquo corpore præripitur.
ſtmodò defoſſa manibus dum condit arena,
Repperit argenti pondera magna ſatis.
homini juſto cumulatim redditur omnis
Gratia facta aliis, & ſua lucra feret.

Ex titulo {*Eis eutuchian,* / *Εις ευτυχιαν,*} *id eſt, Infœlicitatem.*

Antiphilou. / *Αντιφιλε.* } Pag. 39.

Κthoinēs phaos eſchen ep' achrada mēkas iousa,
Εκ δεινης φαος εσχεν επ' ακρεσδα μηκας ιουσα,
Ek d' ephanē tuphlēn mēkeť echousa korēn.
Εκ δ' εφανη τυφλην μηκετ' εχουσα κορην.
ntēn heterēn gar ekentriſen oxus akanthēs
ν την ἑτερην γαρ εκεντρισεν οξυς ακανθης
os. id' hōs technēs dendron energoteron.
ος. ιδ' ὡς τεχνης δενδρον ενεργοτερον.

Θοινα, ης, ἡ. 2. ſim. Φαος, εος, το, I. cōtract. Εχεν, aor. 2. act. ind. ab εχω, anomalo. Αχερδες, αδος, ἡ, 5. ſimp. Ιων, ουσα, ον, par. ab εἰμι, vado. Εκ δ' εφανη, poſito δ', per Tmeſin pro εξεφανη, aor. 2. paſſ. ind. ab εκφαινομαι. Τυφλος, η, ον. Εχων, ουσα, ον, part. præſ. act. ab εχω, anomalo. Κορη, ης, 2. ſimp. Διαιτος, ση, σον. ω pro εχω, Ion. ab ἑτερος, ερα, ερον. Εκεντρισεν, aor. 1. act. ind. à κεντριζω. Οξυς, Ακανθα, ης, 2. ſimp. Οζος, ε, ὁ, 3. ſimp. Ιδ' pro ιδε per apoſtroph. aor. 2. act. mat. ab ειδω anomalo. Τεχνη, ης, 2. ſimp. Δενδρον, ε, το, 3. ſimp. Ενεργοτερον, grad. ab ενεργητικος, η, ον.

Interpretatio ad verbum.

cibo lucem (oculorum) conſequuta eſt ad pyraſtrum
capella veniens,
ſpectaque eſt cæcam non amplius habens pupillam.
um enim alteram pupugit acutus ſpinæ
lus (pro ſurculi acuti ſpina) vide ut arte arbor effi-
ior.

Idem

Idem Antiphili epigramma, carmine reddituṁ ab Henric. Steph.

Nacta ſuo ex victu chari quoque luminis uſum,
Agreſtem accedens cæca capella pyrum.
Altera nam ſpina terebrata eſt pupula rami.
Magis ut arte vides arboris hoc fit opus.

A P.S. Meliſſo.

Dum fruticem veſcum paſcit capra cæca pyraſtriſ
Reſpicit, & nuſquam pupula lucis eget.
Alter ocellorum nam ſpina punctus acuta eſt
Germinis, en docta plus valet arte frutex.

A Bellicario.

A paſtu rediens impegit capra pyraſtro:
Reddita lux oculis nuper adempta ſuis.
Alterutrum pungens ramus terebravit acutus,
Arboris auxilium doctius arte fuit.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Cæca capella pyrum ſylvis depaſcit agreſtem,
Et viſum amiſſum ſic habet illa ſuum.
Namque unum ex oculis ſpinæ pungebat acutus
Surculus; ut fructus plus valet arte vides.

Ex titulo { *Eis eucharistous, kai acharistous,* } *id eſt*
{ Εις ευχαριστους, και αχαριστους, }

In gratos, & ingratos.

Loukianou.

Λουκιανου.

Χαρις, ιτος, ἡ, ſ.

Ὀξειαι χαριτες γλυκερωτεραι· ἡ δε βραδυτης,
Ὀξειης χαριτος γλυκερωτερη· ἡν δε βραδυνῃ,

ασα charis, keneē, mēde legoito charis.
Πασαι χαριτες, κενη, μηδ' λεγοιτο χαριτες.

ä, 5. simp. γλυκερωτερος, ερα, ερον. com. grad. à γλυκ-

ις. Βεβαιων, præs. sub. act. à βεβαιωω. Πας, πασα, παν. Κενη pro α, Ionice, à ος, η, ον. Λεγοιτο, præs. opt. pass. à λεγομαι.

Interpretatio ad verbum.

Beneficia cita (i. quæ cito dantur) dulciora: at si tardet
Omne beneficium, vanum, neque appelletur beneficium.

Idem Luciani epigram. carmine redditum ab Henric. Steph.

Gratia gratior est properans: at gratia tarda,
Vana est, nec dici gratia jure potest.

Aliter ab eodem

Officium præstare cupis? præsta cito. tardo
Officio officij gratia nulla subest.

Aliter.

Gratum officium, mora quod tardarit, habetur:
Vis gratum officium cui mora nulla datur.

Aliter.

Grata officij quæ tardat gratia: contra
Quæ venit propere, gratia grata venit.

Aliter.

Gratia quæ tardat, non grata est gratia cuiquam:
Esse autem properans gratia grata solet.

Aliter.

Quæ celeri gressu venit ad nos gratia grata est:
Tardipedi contra gratia nulla subest.

Ab Ausonio.

Gratia quæ tarda est, ingrata est: gratia námque

Quum fieri properat, gratia grata magis.

Aliter ab eodem.

Si bene quid facias, facias cito. nam cito factum,
Gratum erit, ingratum gratia tarda facit.

A Bellicario.

Gratia grata magis subita est: dilata, molesta est,
Gratia nec gratis creditur illa dari.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Gratia grata magis, festinans gratia, pigra
Tam grato non est nomine digna mihi.

Aliter ab eodem.

Gratia quæ tarda est, non est cur gratia dici
Debeat: est properans gratia grata magis.

Aliter.

Tardè quam præstas, vix grata est gratia: velox
Gratia fit miseris grata & amica viris.

Aliter.

Non est cur dici mereatur gratia tarda:
Gratia sed properans hoc vocitanda modo.

Aliter.

Gratia tarda mihi vix gratia digna vocari:
Sed properans tali nomine digna magis.

Adespoton. } Pag. 40.
Ἀδιαφόρου. }

Λυκος, υ, ὁ, ζ. *sim.* Ἰδιος, α, ον. Μαζος, υ, ὁ, ζ. *simp.* Τρεφω, *fut.* 1. θρεψω. Ἐθρε-

Τὸν λυκον ἐξ ἰδιων μαζων τρεφω ουκ ἐθελουσ
Ton lukon ex idiōn mazōn trephō ouk ethelous
Ἀλλα μ' ἀναγκαζει ποιμενος ἀφροσυνη.
Alla m' anankazei poimenos aphrosunē.

Ann

xĕtheis d' hup' emou, kai' emou pali thērion estai.
ξηθεις δ' ὑπ' ἐμου, καὶ ἐμου παλι θηριον εσται.
Hē charis allaxai tēn phusin ou dunatai.
Ἡ χαρις ἀλλαξαι τὴν φυσιν οὐ δυναται.

Ἐθέλων, ονος, ὁ, part. præs. act. ab ἐθέλω, fut. 1. ἐθελήσω. μ' pro με. per apostroph. ab pron. Ἀναληζει, præs. ind. act. ab ἀναληζω. Ποιμὴν, ενος, ὁ, 5. simp. Ἀφεφσομαι, 2. simp. Αὐξηθεις, εισα, ηθεν, part. pass. aor. 1. ab αὐξανομαι. Ἐμε, genit. ab ἐγω, 1. Θηριον, ε, τὸ, 3. simp. Εσται pro εσεται per syncopon, fut. 1. ab εἰμι sum. Ἀλλαξαι aor. 1. act. infi. ab ἀλλασσω. Φυσιν, εως ἡ, 2. contract. Δυναται, ἀ δυναμαι, anomal.

Interpr. ad verbum.

Vpum propriis uberibus alo nolens,
Sed me cogit pastoris dementia.
Ncatus enim à me, adversus me rursus fera erit.
Beneficium mutare naturam non potest.

Idem incerti Autoris epigramm. carmine redditum ab Henric. Steph.

Sic invita lupo sugendas trado papillas:
Stulti hoc pastoris cogor ab imperio.
Nec ubi nutriero, rursum ut fera sæviet in me.
Mutare ingenium nec bene facta queunt.

Ab Erasmo.

Sto lupum uberibus propriis, non sponte, sed horsum
Ille demens adigit pastor ut id faciam.
Ne rursus erit fera, postquam creverit ex me.
Natura haud unquam vertitur officiis.

Ab Alciato.

Fera lupum non sponte meo nunc ubere lacto,
Quod male pastoris provida cura jubet.
Verit ille simul, mea me post ubera pascet.
Improbitas nullo flectitur obsequio.

Ab *Vrsino Velio.*

Moveo nolens catulo distenta lupino

Vbera:

Vbera: cò me amens sed trahit vpilio.
In me lacte meo nutritus, sæviet olim.
Flectere naturam gratia nulla potest.

A Iano Pannonio.

Agna lupum pasco propriis invita mamillis
Pastoris fatui sed jubet imperium.
Nutritus per me, rursus (scio) sæviet in me:
Vertere naturam gratia nulla potest.

A quodam anonymo.

Lacto lupum uberibus propriis invita: quid heu non
Pastoris levitas cogit iniqua pati?
Creverit ille simul, rursum ferus irruet in me.
Gratia naturam vertere nulla potest.

A Fran. Bellicario.

Pasco lupum lactoque meis invita papillis:
Pastoris stolidum cogit id imperium.
Creverit hic ex me, rursum fera sæviet in me.
Ingenium nullis flectitur obsequiis.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Vberibus non sponte meis alitur lupus iste:
Pastoris stolidi sic jubet imperium.
Hunc postquam eduxi, rursus scio mî fore sævum.
Mutatur nullis ingenium officiis.

Loukianou.

Λυκιδιω.

PHaulos anēr, pithos esti tetrēmenos: eis hon ba

Φαυλος, λυ, λοι. Α-νηρ, ερος, & ηρος, ὁ, 5. *simp.* Πιθος, ου, ὁ, 3. *simp.* Εστι, 3. *sing. ab* ειμι, *sum.* Τετρημενος, νη, νον, *part. pass. præt. à* τρεω *inusitato.* Λαμβανε, *imp.* Αντλων, *part. act. ab* αντλαω, *fut.* 1. ησω. Χαρις, ιτος, ιδος. *simp.* Κενος, νη, νον. Εξηχεας, *ind. ab* εξηχεω, *anomalo.*

Interp

Interpretatio ad verbum.

Improbus vir dolium est pertusum: in quem omnia
infundens beneficia, in vanum effudisti.

Idem Luciani epigram. carmine reddituum ab Hen. Steph.

Ne nequam, vas est pertusum: gratia in illum
Mox effusa perit, fusa simul fuerit.

A Cornario.

Pertusum vas est ingratus homuncio semper:
Omne quod infundis perfluit in nihilum.

A Luscinio.

Omnarum plenus perdit tua dona sceleſtus:
Si sapis, integro vina reconde cado.

A Bellicario.

Ne nihili vas est pertusum: gratiam in illum
Fundis, & in vacuum fundis & in nihilum.

Ab Ioanne Stackwoodo.

Grato quicquid dederis cito perditur: est vas
Pertusum ingratus, diffluit in nihilum.

Tinas an eipoi logous Klutaimnestra,
Τινας αν ειποι λογους Κλυταιμνηστρα,
Mellontos autēn sphaxein Orestou.
Μελλοντος αυτην σφαξειν Ορεστου.

E xiphos isthuneis? kata gasteros, ē kata mazōn?
Η ξιφος ισθυνεις; κατα γαστερος, η κατα μαζων;
Gaster hē s' elocheusen, aneirepsanto de mazoi.
Γαστηρ η σ' ελοχευσεν, ανειρεψαντο δε μαζοι.

Ξιφος, εος, το. Incontract. Ισθυνω. 5. conj. simp. Γαστηρ, τερος, & Γαστηρ, ηρος, 5. simp: Μαζος, 3 simp. Ελοχευσεν, aor. 1. act. ind. ἀ λοχευω. Ανειρεψαντο, aor. 1. med. ind. ἀπὸ ἀνειρεπω.

Interpretatio ad verbum.

Quæ verba dicere possit Clytæmnestra, Oreste *parante eam interficere.*

QVo gladium dirigis? in ventrem, an in mammas? Venter (est is) qui te peperit (seu enixus est) educarunt autem mammæ.

Idem epigram. carmine redditum ab Henric. Steph.

Quo gladium figes? in ventrem nè, annè mamillas? Venter te hic peperit, te lactavere mamillæ.

A Moro.

Quâ gladium intrudes? per ventrem nè, annè papillas? Te peperit venter, te lactavere papillæ.

A Bellicario.

Vtri vulnus ages? utero, mammænè sæuili? Edidit ille, cibos hæc tibi prima dedit.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Quo gladium immites? uteronè an forte mamillæ? Vtrus te peperit, teque mamilla aluit.

Agathion Scholastikon, Eis ton en Ilio naon Athēnas.
Ἀγαθίου Σχολαστικοῦ, Εἰς τὸν ἐν Ἰλίῳ ναὸν Ἀθήνας.

Ilēkois poliouche: se men chrusaugēi nēō,
Ἱλήκοις πολιοῦχε· σὲ μὲν χρυσαυγέϊ νηῷ,
Hōi shemis, hē tiemōn Ilios egasamēn.
Ὡϊ θέμις, ἣ πλεόνων Ἴλιος ἠγασάμην.
Alla su me proleloipas helōrion, anti de mēious
Ἀλλὰ σὺ μὲ προλέλοιπας ἑλωρίον, ἀντὶ δὲ μείους
Pasan apedrepsō teicheos aglaïēn.
Πασῶν ἀπέδρεψω τειχέος ἀγλαΐην.

Πολιοῦχος, ὁ, ἡ, χον, το. Σὺ, accus. ἀ σύ, pron. Χρυσαυγῆς, ους, ὁ, ἡ, ες, το. I. contracti. hic autem est χρυσαυγεῖ,

rkion ēn thnēskein ton boukolon, ei gar atheſmos
ιον ἦν θνησκειν τον βυκολον, ει γαρ ἀθεσμος
Epleto, tēs patrēs ouk alitēma tode.
Επλετο, τῆς πατρης ουκ ἀιτημα τοδε.

γεϊ, ſine contra. pro χρυσαυγει, Ionice. Νιος, ᾱ, ὁ, ζ. *ſim.* Θεμις, ιστος, ἡ, ϛ. *ſimp.*
ιμων, ονος, ὁ, ἡ. Ιλιος, ᾱ, ὁν, ᾱ, ζ. *ſimp.* Ηγασαμην, αον. 1. *med. act. ab* αγαμαι, *ολλοιπας, præt. med. ind. à* απολειπομαι. Ἴλαος, ᾱ, τον, ζ. *ſimp.* Μηλον, ᾱ, τον, ζ. *pp.* Πας, πασα, παν. Απορρηξω, αορ. 1. *med. ind. ab* απορρηγνυμι. Τειχος, εος, το, 1. *ntract.* Hîc vero τειχος eſt ſine contractione Ionice pro τειχεϊ. Αγλαϊω, Ioni- *dialyſi pro* αγλαιω, *& deinde* αγλαιω *pro* ω, *etiam Ionice, ab* αγλαια ας, ζ. *pp.* Αρχιος, α, ον. Ην, *imperf. ab* ειμι, *ſum.* Θησειν, *inf. præſ. act. à* θησω *anom.* *ικολος, ᾱ, ὁ, ζ. ſimp.* Ἀθεσμος, ᾱ, ὁ, ἡ. Επλετο, *pro* επελετο, *per ſyncopen, imperf. paſſ.* *à* πιλνημι. Πατρη, ης, ζ. *ſimp.* Αλιτημα, ατος, το, ϛ. *ſimp.*

Interpretatio ad verbum

In templum Minervæ, quod erat *apud Trojam.*

Ropitia ſis præſes urbis (ſeu cuſtos) te quidem templo,
quod fulgebat auro (ſeu radiabat)
fas erat, illa ego miſera Ilios venerata ſum:
tu me deſeruiſti prædam, & pro pomo
maem decerpſiſti muri venuſtatem (ſeu decorem)
is erat mori illum bubulcum. Si enim nefarius
it, patriæ non peccatum eſt hoc.

Idem Agathiæ Scholaſtici epigramma carmine redditum ab Henr. Steph.

veniam cuſtos Pallas. miſeranda ego Troja
Templum auro radians, te venerata dedi:
me diſcerpi paſſa es, mali unius ergo
Tam pulchra æquari mœnia paſſa ſolo es.
n mors paſtoris ſat erat tibi? nam quod iniquus
lle fuit, patriæ non ea culpa fuit.

A P. S. *Meliſſo.*

ſpera ſis, patrona. te enim ſplendente ſacello
Vt decet) infœlix Ilios emerui:

Præda relicta fui tamen, obque volubile malum
Diruta tot pinnis mœnia pulchra jacent.
Pastorem sat erat succumbere. nam quod in illo
Crimen erat, patriæ non, dea, crimen erat.

A Bellicario.

O Troiæ patrona, meis ignoſce ruinis.
Aurata culta es semper in æde mihi.
Per te præda tamen feror hostibus: hæ emihi malum
Dat mala, fama vetus Pergama strata jacent.
Pastorem sat erat periisse. injustus & exlex
Si fuit, at patriæ non scelus illud erat.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Sis mitis clemensque. tui nam numinis ergô
Auratum infœlix templum ego Troja dedi.
Sed tamen ab pomum per te sum præda relicta,
Atque æquata solo mœnia nostra jacent.
Sit Paridis mors sæva satis. si perfidus ille,
Illius est, patriæ non ea culpa fuit.

Ex Titulo { Eis euchēn. / Εις ευχην. } *id est, In preces, seu, In vota.*

{ Adespoton. / Ἀδεσποτον. } Pag. 41.

Ζευς, εως, ὁ, ἀπο- Ζεῦ βασιλεῦ, τα μὲν εσθλα και ευχομενοις και ανο
malis. Βασιλευς, Ζεῦ βασιλευ, τα μὲν εσθλα και ευχομενοις και ανο
εως, ὁ, ζ. contract. *Ammi didou, ta de lugrà kai euchomenōn aperu*
Εσθλος, η, ον. Ευ- Αμμι διδου, τα δ' λυγρα και ευχομενων απρυ
χομενος, η, ον, par. præs. ab ευχομαι. Απυκτος, η, ὁ, ὑ. Αμμι pro ἡμιν, Æolice. Διδου, imperat. act. à διδωμι. Δυγερος, γρη, γερον. Απρυκτος, opt. præs. act. ab απρυκω.

Inter

Interpretatio ad verbum.

piter rex, bona quidé & precãtibus & minime precatis
obis largire, mala autem & à precantibus depellas.

Idem incerti Autoris epigram. carmine redditum ab Henric. Steph.

piter immittas bona, ſeu nos illa precemur
non: contra inhibe mala, quamvis illa precemur.

A Moro.

bona, ſive rogêre Deus, ſeu nulla rogêre:
rocul à nobis mala quæque petentibus aufer:
Vel,
ala ſive petare nega, vel nulla petare.

A Bellicario.

ona poſcenti Saturnie: triſte precanti
damnum dederis: dandi hîc fac optime finem.

Ab Ioanne Stockwoodo.

na te petimus, Iuppiter, bona reddito: ſed ſi
mala ſunt, petimus, nobis mala reddere noli.

Aliter ab eodem.

na poſcamus, Iuppiter, bona redde: nefaſta
etimus noli (quæſo) nefaſta dare.

Aliter.

piter petimus, vel non petimus, bona redde:
mala ſi petimus, vertito (quæſo) procul.

---

x titulo { Εἰς ζῶα. / Εἰς ζωα. } *id eſt, In animantia.*

Poluainon. / Πολυαινου. } Pag. 42.

kados artisokoio tithēnēterion outhar
ngados αρτισοκοιο τιθηνητηριον ουθαρ

Αερημος, ακαθος, in 5. ſimp. Apium.

πτοηθεις, pro υ, Ionice ab αρτιτοκος, ος, ὁ, ἡ. Τιθηνητηριος, α, ον. ελκεος, ους, το, ζ. simp. Εμπλεος, α, ον. Εδυσατο, part. præs. act. ab εδων, ουσα, ον, ab εδω, anomalo. Πικρος, α, ὁ ἡ, ον, το.

Empleon ei dousa pikros etupsen echis.
Εμπλεον ει δ'ουσα πικρος ετυψεν εχις.
Nebros d'iomigē thēlēn spase kai to dusalthes
Νεβρος δ' ιομιγη θηλειαν εσπασεν και το δυσαλθες
Traumatos ex oloou pikron ebrōxe gala.
Τραυματος εξ ολου πικρον εβρωξε γαλα.
Adēn d' ēllaxanto, kai autika nēleï moirē
Αδην δ' ηλλαξαντο, και αυτικα νηλεϊ μοιρη
Hēn eporen gastēr, mastos apheile charin.
Ην επορεν γαστηρ, μαστος αφειλε χαριν.

act. ind à τυπτω. Νεβρος, α, ὁ, ζ. simp. Ιομιγη, accus. 1. contract. ab ιομιγης, εος, ἡ, το. Θηλην, ης, 2. sim. Σπασεν, sine augmento pro εσπασεν, aor. 1. act. ind. à Δυσαλθης, εος, ὁ, ἡ, ες, το. Τραυματος, ατος, το, ζ. simpl. Ολοος, η, ον. Εβρωξε, aor. 1. act à βρωσκω, anomalo. Γαλα, λακτος, το, ς. simp. Αδης, ου, ὁ. simp. Ηλλαξαντο, med. ind. ab αλλασσω. Νηλεϊ, Ionic. sine contract. pro νηλει, à νηλης, εος, ὁ, ἡ, 1. contr. Μοιρη pro ρα, Ionice, à μοιρα, ας, 2. sim. Επορεν, imperf. act. ind. à πορ, ζηρ, ιφθορε, & θρε, ὁ, ἡ, ζ. simp. Μαστος, ου, ὁ, ζ. simp. Αφειλε, aor. 2. act. ind. ab αφαιρεω, anomalo. Χαριτος, ιτος, ἡ, ς. simp.

Interpretatio ad verbum.

CApreæ quæ nuper pepererat, nutricium uber
Plenum conſpicata acerba pupugit vipera.
Hinnulus autem veneno mixtam mammam traxit, & illud
ſanatu difficile.
Vulnere ex exitiali acerbum voravit lac.
Mortem autem permutarunt, & ſtatim crudeli fato
Quod dederat venter, mamma abſtulit beneficium.

Idem Poliani epigram. carmine redditum ab Henr. Steph.

Vber diſtentum capreæ mala vipera cernens,
Huic morſu infudit dira venena ſuo.
Voxque venenatum ſuxit tener hinnulus uber,
Et tetrum è tetro vulnere lac petiit.
Nec mora, permutant Orcum: quamque hinnulus alvi
Munere habet lucem, nunc rapit uber ei.

Ab Vrsino Velio.

era vix posito capreæ nutricia fœtu
Plena videns te tigit vipera dente gravi.
inde venenatæ lac immedicabile mammæ
Himnulus attactis hausit ab uberibus:
oque parente recens natus cadit, illico venter
Quod dederat, sæva morte papilla tulit.

A *Bellicario.*

vit, & enixæ nuper turgentia damæ
bera læthifero vipera dente petit:
m vero impuris lac exitiale mamillis
ncanto petulans hinnulus ore trahit,
ocumbitque. recens uteri sic gratia mammæ
Excidit immani prodita sævitiæ.

Ab *Ioanne Stockwoodo.*

era post partum gravida turgentia capræ
Vipera mordebat dente venenifero,
nnulus ast avida lac non me dicabile lingua
Exugens moritur matris ab uberibus.
am quam dederat venter, mox abstulit uber
nfectum (ô facinus) sanguine vipereo.

Tiberion Illou. } Pag. 43.
Τιβεριον Ιλλυ. }

Emmados artitokou mazois brithousi galaktos
Κιμμαδος αρτιτοκυ μαζοις βριθουσι γαλακτος
He phoniē daketōn ion enēken echis.
Η φονιη δακετων ιον ενηκεν εχις.
armachthen d' iō mētros gala nebros amelxas,
μαχθεν δ' ιω μητρος γαλα νηβρος αμελξας,

Κιμμας, αδος, ὁ, ἡ. *simp. pro* κιμιξ, *per epenth.* αρτιτοκος, ος, ὁ, ὁ, ον, τος. Μαζος, υ, ὁ, ζ. *sim.* Βριθουσι, *partic. præs.*

præſ.act. à βελ-
δω, unde βελδων,
ωνα, ον, Γδ, α, λακ-
τος, το, ζ. ſimp.

Cheileſi ton keinēs exepien thanaton.
Χειλεσι τον κεινης εξεπιεν θανατον.

Φονιη *pro* α, *Fonice, à* φονιος, α, ον. Δακετον, ε, το, ζ. *ſimp.* Ιος, ε, ὁ, ζ. *ſ*
Επιεν, *aor.* 1. *act. ind. ab* επιμι, *anom.* Εχις, ιος, ὁ. 2. *contract.* Φαρμαχθεις, εισ
part. paſſ. aor. 1. *à* φαρματτομαι. Μητηρ, ερος, *&* δος, ὁ, ζ. *ſimp.* Νηβεγε, ε, ὁ, ζ. *ſ*
Αμελξας, ασα, αν, *part. act. aor.* 1. *ab* αμελγω. Χειλος, ους, το, 1. *contract.* Κειν
εκεινης, ροϊ. *ab* εκεινος, η, ο, *pronomen.* Εξεπιεν, *aor.* 2. *act. ind. ab* εκπινω *and*
Θανατος, ε, ὁ, ζ. *ſimp.*

Interpretatio ad verbum.

CErvæ, quæ nuper pepererat, mammis turgentibus l
Vipera (maxime) lethalis inter ſerpentes venenum
miſit.
Medicatum autē veneno lac matris hinnulus quū ſuxiſ
Labris ebibit illius mortem.

Idem Tiberij Illi epigram. carmine red-ditum ab Hen. Steph.

Vbera poſt partum cervæ diſtenta recentem
Vipera percuſſit dente venenifero.
Hinnulus at ſitiens lac ſuxit ab ubere matris,
Sicque necem matris combibit ore miſer.

A P. S. Meliſſo,

Vberibus cervæ turgenti lacte refertis,
Ediderat gravidi quæ modò ventris onus,
Frigida, ſerpentum qua non lethalior, anguis
Infixit viri tetra venena fui.
Hinnulus exugens lac immedicabile matris,
Imbibit & matris tum ſimul ore necem.

A Bellicario,

Ediderat fœtum vix cerva, repentè papillam
Tabifico infecit vipera dente ſerox.
Hinnulus infectum lac ebibit, & malè cautus
Mortem maternis hauſit ab uberibus.

Ab Ioanne Stockwoodo.

nte venenifero poſt partum turgida matris
bera percuſſit vipera peſtis atrox.
clac corruptum exugens bibit hinnulus ore,
Mortem ſic matris hauſit ab uberibus.

Aliter ab eodem.

ra poſt mortem matris, quæ vipera læſit
linnulus exugens ore, nimis avido,
terno improvidus periit citò ab ubere pendens,
enuò ſic vitam quæ dedit antè, rapit.

Aliter.

va recens natum dum paſcit ad ubera fœtum,
ipera quæ morſu læſerat antè ferox,
alva evaſit, hauſto cito at ille veneno,
matris mammis, illico morte perit.

Tou autou.
Τυ αυτυ.

Hoi kunes, ou ſtalikes me katēnuſan, ouchi kunēgoi,
Οι κυνες, υ σταλικες με κατηνυσαν, υχι κυνηγοι,
Dorkada: tond' apo gēs ein hali plēſa moron.
Δορκαδα: τονδ' απο γης εις αλι πλησας μοριν,
poulēs pontō gar epedramon, eita me plekſai
πουλης ποντω γαρ επεδραμον, ειτα με πλεξαι
delxan ep' aigialous diktubolōn pagides.
δελξαν επ' αιγιαλους δικτυβολων παγιδες.
ōn hē cheiſoio matēn phugas. ouk adikōs me
ων ἡ χειρσοιο ματην φυγας. υκ αδικως με
ōn ἡ χερσοιο ματην φυγας. υκ αδικως με
ollke ſagēneutēs tà' ma lipōnſan orē.
ωλκε σαγηνευτης τα' μα λιπουσαν ορη.
ōl' agrēs haliēes ei' aſtochon oiſete cheira,
ωλ' αγρης αλιης ει' αστοχον οισετε χειρα,
peiſō kai pelagei koina plekontes huphē.
πειρω και πελαγει κοινα πλεκοντες ὑφη.

Κυων, κυνος, ὁ, ὑ, 5. *ſimp.* Με *abeunt pron.* Κατηνυσαν, *aor.* 1. *act. ind. à* κατανυω, *quod augetur in medio.* Κυνηγος, ὁ, ῶ, 3. *ſimp.* Δορκας, αδος, ἡ, 5. *ſimp.* Γη, γης, ἡ. *ſimp.* Ἁλς, ἁλος, ὁ, 5. *ſimp.* Πλησας *poët. pro* επλησας, *aor.* 1. *act. ind. à* πλημι. Μορος, ὁ, ῶ, 3. *ſimp.* Υ'λη, ης, ἡ. *ſim.* Πλεκοντες, *ſimp.* Επεδραμον, *aor.* 2. *act. ind. à* τρεχω *anomalo.* Πλακτος, η, ον. Η'λξαν, *aor.*

aor. 2. act. ind. ab ἑλκω. Αιγιαλος, λυ, ὁ, 3. simp. Δικτυβολος, λυ, ὁ, 3 simp. Παγυ, ὑ, ς. simp. Ηλιτον, aor. 2. act. ind. ab ἁλιτω. Χερσιο pro ου Ionic. à χερσος, υ. ὁ, 2. φυγας, αδος, ὁ. ς. simp. Σαγηνευτης, υ, ι. simp. Εἱλκυ aor. 2. act. ind. habens augmentum ει pro η, ab ἑλκω. Μα pro εμα pronom. Δεπων, υσα, ον, part. act. aor. 2. ἀλεγ Θεος, εος, το, 1. contract. Αγρης pro γεγρε Ionice ab αγερ, ας, 2. simp. Ἁλτης, ἁλ Ionice ab ἁγευς, εος, ὁ, 3. contract. Ασυχος, υ, ὁ, ὑ, χον, το. Οισω, fut. 1. act. ind. à pro anomalo. Χειρ, ειρος & ερος, ρεῖτ. ὑ, ς. simp. Πελαγος, εος, το, 1. contract. Κοιν ρον. Πλεκων, υσα, ον, part. præs. à πλεκω. Τροφος, εος, το, 1. contract.

Interpretatio ad verbum.

NOn canes, non vari (ſeu cervi) me confecerunt (ſeu emerunt) non venatores
Me capream: ſed à terra (profectum) in pelago impfatum.
Ex ſylva enim cucurri in mare, deinde me nexiles
Traxerunt in littora piſcatorum laquei.
Peccavi terræ fruſtrà exul. non immerito me
Trahebat piſcator (propriè, quaſi dicat, verriculator) qu
reliquiſſem meos montes.
Nunquam amplius piſcatores referetis manum quam
conſequendæ prædæ fruſtrata ſit,
Terræ & mari communia nectentes retia.

Idem eiuſdem Tiberij epigram. carmine redditum ab Hen. Steph.

Me capream haud venator habet, cervivè, caneſvè,
Sed ſubij à terra fata profecta, mari.
E ſylva in pelagus procurri: at littora ſed me
Mox piſcatoris vaſta ſagena trahit.
Peccavi fugiens tellurem jure (fatebor)
Auſa meos montes linquere, capta fui.
At ſpe veſtra manus nunquam fruſtrata redibit,
Communes terræ queis pelagoque plagæ.

A Bellicario.

Nec mihi venator, rabidivè nocêre moloſſi,
Irretire dolis nec potuere plagæ.

ſylvis pontum ſaltu peto: ſed trahit hinc me
Piſcator naſsis littora ad alta ſuis.
ravi, à terra in caſſum fugitiva: merentem
Excluſam notis perdidit ille jugis.
nunquam prædæ expertes, queis nectere promptum
Terræ communes æquoribuſque plagas.

Ab *Ioanne Stockwoodo.*

on canes, aut cervi, nec me venator agreſtis
Cepit, at in pelago triſtia fata tuli.
ſylvis etenim volucris dum tendere in altum
Conor, piſcantes retibus illaqueant,
ccavi terram fruſtra linquendo: ſed ecce,
Ad terram rurſus nunc trahor è pelago.
on vacua at poſthac piſcantûm dextra redibit,
Communes terræ ſunt pelagoque plagæ.

Archiou.
Αρχιου.

OV monon euaroton boes oidamen aulaka tamnein
Ου μονον ευαροτον βοες οιδαμεν αυλακα τεμνειν
All' (ide) kāk pontou nēas aphelkometha.
Αλλ' (ιδε) καικ ποντου νηας αφελκομεθα.
ga gar eirēnēs dedidagmetha. kai ſu thalaſſa
α γαρ ειρηνης δεδιδαγμεθα. και συ θαλασσα
Delphinas gaiē zeuxon arotrophorein.
Δελφινας γαιη ζευξον αροτροφορειν.

Ευαροτος, υ, ὁ, ὑ, του, το. Βους, ους, ὁ, ὑ, ϛ. *ſim.* Οιδαμεν, *præt. med. ind. ab* οιδω, *anomal.* Αυλαξ, ακος, ὁ, ϛ. *ſimp.* Τεμνειν, *inf. pre. act. à* τεμνω. Ιδε, *impera. act.*

,2. *ab* οιδω *anomalo.* Και *per apoſtrophum pro* και, ακ. Ποντος, υ, ὁ, ϛ *ſim.* Νηας αυς, αος, *vel* ους, ὑ, *& pro* ας *poët. in accuſativo plurali: vide grammaticam.* λκομεθα, *aor. 2. med. ind. ab* αφαιρεομαι, *anomalo.* Εργον, υ, το, ϛ. *ſimp.* Ειρηνη, ης, *ſimpl.* Δεδιδαγμεθα, *præt paſſ. iud. à* διδασκομαι. Συ, σκ, *pron.* Θαλασσα, ης, ὑ, 2. *ſimp.* Δελφιν, ινος, *vel* δελφις, ινος, ὁ, ὑ, ϛ. *ſimp.* Γαιη *pro* α Ionice *à* γαια, ας, 2. *ſimp.* ξον, *aor. 1. act. imperat. à* ζευγνυμι, *vel potius ab inuſita:* ζευγω. Αροτροφορειν, *inf. act. ab* αροτροφορος.

Interpretatio

Interpretatio ad verbum.

(Nos) boves non ſolum novimus ſcindere ſulcum ara facilem,
Sed (ecce) etiam ex mari naves trahimus.
Opera enim pacis edocti ſumus. & tu mare
Delphinas terræ junge ad arandum.

Idem Archiæ epigramm. carmine redditum ab Henric. Steph.

Vomere tellurem non ſcimus findere tantum,
Extrahere & ponto novimus (ecce) rates.
Munia nam pacis callemus. junge viciſsim
Tu mare delphinas, quos & arare doce.

AP. *S. Meliſſo.*

Non faciles ſcimus tauri modò ducere ſulcos,
Sed trahere è grandi nautica roſtra ſalo:
Nempe bonas artes edocti pacis. aratum
Tu quoque delphinos ô Theti junge ſolo.

Aliter ab eodem.

Non modò ferre boves juga arandis novimus agris,
Sed trahere advectas è ſale (cerne) rates:
Vtpote pacis opus docti: & delphinas arandis,
Vt juga panda ferant, quin mare, jungis agris?

Ab Vrſino Velio.

Non ſolum humectas proſcindere vomere terras
Scimus: & ex alto ducimus (ecce) rates.
Pacis opus docti ſumus. & delphinas aratro
Iunge mare, & junctos arva ſecare jube.

A Fran. Bellicario.

Non ſat erat terra faciles proſcindere ſulcos,
In trahimus lentas littora ad alta rates.
Pacis enim docti quid poſcant commoda: ſed tu,

O The

O Theti, fac terra delphis aratra ferat.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Novimus (ecce) fero naves educere ponto,
Non tantum terræ findere terga boves,
Commoda sic pacis cognovimus: heus (age) aratrum
Delphinos doceas tu Theti, ferre solo.

Germanikou kaisaros.
Γερμανικυ καισαρος. } Pag. 44.

Oureos ex hupatoio lagōs pesen es pote benthos,
Ουρεος ἐξ ὑπατοιο λαγως πεσεν ες ποτε βενθος,
Ek prophugein menaōs trēchun odonta kunos.
Εκφυγειν μενεαως τρηχυν οδοντα κυνος.
All' oud' hōs elusxe kakon moron: autika gar min
Αλλ' ουδ' ὡς ελυξε κακον μοιρ' αὐτικα γαρ μιν
Einalios marpsas pneumatos orphanisen.
Ενυδριος μαρψας πνευματος ωρφανισεν.
Puros hōs ainōs peses es phlogas, ē rha se daimōn
Πυρος ὡς αἰνως πεσες ες φλογας, ἠ ῥα σε δαιμων
Ken hali ken chersō threpse kunessi borēn.
Κην ἁλι κην χερσω θρεψε κυνεσσι βορην.

Ουρος, ου, το, 1. contr. sed hîc ponitur sine contr. Ionice. Υ πυνου pro υ, Ionic. ab υπατος, η, ον. Λαγως, λαγω, ὁ, 4. simp. Πεσεν pro επεσεν, per aphæresin, aor. 2. act. ind. à πιπτω, anomalo. Βενθος, εος, το, 1. contr. Ekφυγειν, aor. 2. inf. act. ab εκφευγω anomalo. Μενεαως pro νεος, α, ον, par. præt. à μαω. Τρηχυς, εια, υ. Οδους, οντος, ὁ, 5. sim. Κυων, κυνος, ὁ, ἡ, 5. simp. Ηλυξε, aor. act. ind. ab ελυσκω. Κακος, κη, κον. Μοιρ, υ, ὁ, 3. simp. Μιν, pro. frequentissimo in apud poëtas. Ενυδριος, α, ον. Μαρψας, ασα, αν, part. act. aor. 1. à μαρπτω. Πνευματος, το, 5. simp. Ωρφανισεν, aor. 1. act. ind. ab ορφανιζω. Πυρ, υρος, το, 5. simp. Ις, ιγος, ἡ, 5. simp. Σε à συ pron. Δαιμων, ονος, ὁ, 5 simp. Αλς, ἁλος, ἡ, 5. simp. Χερυ, υ, ὁ, 3. simp. Θρεψε pro εθρεψε per aphæresin, aor. 1. act. ind. à τρεφω. Βορην pro βορα, Ionice à βορη, ας, ἡ, 2. simp.

Interpretatio ad verbum.

LOnte ex altissimo lepus cecidit olim in profundum, (id est, in mare)
Fugere cupiens asperum dentem canis.

Sed

Sed ne sic quidem vitavit acerbã mortem statim enim c
Marinus (canis) quum corripuisset, spiritu orbavit.
Ex igni quàm atrociter cecidisti in flammas! nimirum
Deus
Et in mari & in terra aluerat canibus escam.

Idem Germanici Cæsaris epigr. carmine red-
tum ab Henric. Steph.

Alto monte lepus, metuens à dente canino,
Dum fugit, in pelagi precipitatur aquas.
Nec tamen euasit: canis illum namque marinus
Vita (proh) medio privat & in pelago.
Ex igni in flammam miserè cadis. en Deus escam
Pascebat canibus te maris atque soli.

Ab Ioanne Iordano.

Monte lepus summo fugiens ad littora venit,
Visa canum dentes posse cavere truces.
Sic tamen haud mortem evasit. nam forte marinus
Spiritu eum rapuit deficiente canis.
Ex igne in flammas cecidisti quàm male! pavit
Namque canes terra te Deus atque mari.

A Bellicario.

Sublimi de monte lepus resonantia ponti
Iura subit, volucrum dum fugit ora canum.
Sed neque sic vitat fatum crudele: marinus
Irruit in profugum corripuitque canis.
In flammas ex igne cadis. fors improba terra
Nutrivit canibus te pelagoque cibum.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Prærupta de caute lepus ruit in maris undas,
Dentem præduram dum fugit ille canis.
Non sic evasit: capit hunc canis inde marinus,
Et vitam medio surripit in pelago
Quàm misere in flammas properans decurris ab igne!
Præda solo es canibus, fis quoque præda salo.

Του αυτου.

Τυ αυτυ.

Κ kunos heile kuōn me. ti to xenon; eis eme thēres
Εκ κυνος εἱλε κυων με. τι το ξενον; εις εμε θηρες
Hugroi kai pezoi thumon echousin hena.
Υγροι και πεζοι θυμον εχουσιν ἑνα.
thera loipon echoite lagoi baton. alla phoboumai
ηρα λοιπον εχοιτε λαγοι βατον. αλλα φοβουμαι
Ouranē, kai su phereis asteroenta kuna.
Ουρανη, και συ φερεις αστεροεντα κυνα.

Κυων, υνος, ὁ, ὑ, ϛ. simp. Εἱλε, σον. 2. act. ind. ab αἱρεω anomalo. Με ab εγω. pro. Τις, τινος, ὁ, ἡ, τυ, τι. Ξενος, νη, νον. Θηρ, ηρος, ὁ, ϛ. simp. Υγρος, γρα, γρον. Πεζος, η, ον. υος, υ, ὁ, ϛ simp. Εχουσιν, præs. ind. act. ab εχω anomalo. Εἱς, μια, ἑν. Αὐθηρ, ερος, sim. Λοιπος, πη, πον. Εχοιτε, opt. præs. act. ab εχω anomal. Λαγος, υ, ὁ, 2. simp. Βατη, τον. Φοβυμαι, ind. præs. pass. 1. contract. Ουρανος υ, ὁ, 3. simp. Φερεις, præs. ind. à φερω, anomalo. Αστεροεις, εσσα, εν.

Interpr. ad verbum.

K Cane (i. postquam effugi canem) cepit me canis, quid
novi (habet hæc res?) in me feræ
midæ (i. aquaticæ) & terrestres animum habent unum
eundem)
herem posthac habeatis lepores pervium. sed metuo,
œlum, etiam tu gestas canem.

Idem eiusdem epigram. carmine reddi-tum ab Henr. Steph.

ane me canis alter habet. mirare? ferarum
me eadem est terra mens, eademque mari.
ius en supereſt lepori æther: sed tua cœlum
stra inter canis est: hunc etiam metuo.

Ab *Ausonio.*

acrij quondam currentem in littoris ora
te canes leporem cæruleus rapuit.

At

At lepus, in me omnis terræ pelagique ruina est:
Forsitan & cœli, si canis astra tenet.

Ab Vrsino Velio.

A cane venanti profugum satus æquore cepit:
Nec mirum: in me odio sævit uterque pari:
Restat adhuc cœlum, lepores: sed & horreo, cœlum,
Te, cui sydereum scimus inesse canem.

A Bellicario.

Ex cane præda cani fio miser. ergo pedestres
In me conjurant æquoreæque feræ.
Restat adhuc æther, lepores: sed & æthera magnum
Exhorresco: suum nutrit & ille canem.

Ab Ioan. Stockwoodo.

A cane terrestri elapsum capit (ecce) marinus,
Nec mirum: in me animum portat uterque parem.
Cœlum habet atque canem, tum Cerberus est apud Or
O infœlices quò fugient lepores.

Philippou.

Φιλιππου.

O Keiais elapheisi kuon isamilla dramousa,
Οκειαις ελαφοισι κυον ισαμιλλα δραμουσα,
Enkuos hēlkōthē paidoporon genesin.
Εγκυος ηλκωθη παιδοπορον γενεσιν.
Pasa de sunkatemusse, katoulōtheisa chronoisin.
Πασα δε συγκατεμυσε, κατουλωθεισα χρονοισιν.
Edē d' hē toketōn hōrios ēn basanos.
Ηδη δ' η τοκετων ωριος ην βασανος.
Polla d' epōrousan anēr esidērotomesen.
Πολλα δ' επωρυουσαν ανηρ σιδηροτομησεν.
Kai skulakes philoi nēduos exethoren
Και σκυλακες φιλοι νηδυος εξεθορον

Ωκυς, εια, υ. Ελαφοισι pro φοις, Ionice ab ελαφος, ου, ὁ, ζ. sim. Κυων, υνος, ὁ, ἡ, ζ. simp. Ισαμιλλος, λα, λον. Δραμουν, ωσω, ον. part. aor. 2. act. à τρεχω, anomalo. Εγκυος, ου, ὁ, ἡ, ον. ου. Ηλκωθη, aor. 1. pass. ind. ab ελκοω,

Arta

rtemidos lelutai lochiõn charis, empali d' Arẽs
τεμιδος λελυται λοχιων χαριν, εμπαλι δ' Αρης
Erkeai maiousthai gasteras hemereras
Ηρκεαι μαιουσθαι γαστερας ἡμερας

ραδοτικος, κ, ὁ, ἡ. Γενεσις, εως, ἡ, Ι. *contracti.* Πας, πασα, παν. Συλλαμβανω, *in aor. 1. act. ind.* συνελαβον, *habens augmentum in initio simplicis.* Κατευθης, εια, υ, *gen. part. pass. aor. 1. à* κατευθυνομαι. Χερσιν, *pro* χερσι, *Ionice à* χερος, ὁ, ἡ. *simp.* Τελειος, α, ὁ, ἡ. *simp.* Ωδινες, ων, αι. Ην, *imperf. ind. ab* ειμι *sum, anomal.* μι. Βασανος, ου, ὁ, ἡ. *simp.* Πολυς, πολλη, πολυ. Επωδυνων, ουσα, ον. Αμφ, ερος, & δ' ερε, ς. *simp.* Εσχισθη τομαις, *aor. 1. act. ind. à* σχιζω τεμνω. Σκυλαξ, ακος, ὁ, ἡ, ὁ ς. *simp.* λος, λη, λον. Νεαλις, υος, ἡ, ς *simp.* Εξεθορον, *aor. 2. act. ind. ab* εκθορω, ω *mutato* ξ, *ob euphoniam, & sumpto augmento in initio verbi simplicis.* Αρτεμις, ιδος, ς. *simp.* Λελυται, *præt. pass. ind. à* λυομαι. Λοχειος, α, ον. Χαρις, ιτος, ἡ, ς. *simp.* Αρης, εως, ὁ, *anomalum, cuius variæ inclinationes quærendæ in Græcis grammaticis.* Ηρκται, *præt. pass. ind. ab* αρχομαι. Μαιεσθαι, *inf. præs. med. à* μαιομαι. Γαστερες, & ρας, ἡ, ς. *simp.* Ημιτερος, α, ον.

Interpretatio ad verbum.

Velocibus cervis canis quæ æqualiter cucurrerat
Gravida exulcerata est in genitalibus per quæ fœtus
transit. (vel genitali alvo: ut Virg.)
pta autem coaluerant, callo obducta progressu temporis
m vero partus dolores tempestivi erant.
ultum autem ululantem homo (quidam) ferro secuit,
catuli chari ex utero prosiluerunt.
ianæ abrogatum est beneficium circa ea quæ ad partum
pertinent: vice versa autem Mars
cepit obstetricari ventres nostros.

Idem Philippi epigramm. carmine redditum ab Henr. Steph.

quæ potuit currens celeri contendere cervæ,
Ægra repentino est ulcere facta canis:
cereque ex illo matrici obducta cicatrix,
Partus quum jam esset jamque futura dies.
go uterus ferro est discissus multa gementi,
ex quo mox dulces prosiliunt catuli.

Nil jam uteros curat noſtros Lucina: ſed (eheu)
Mars obſtetricis fungitur officio.

A *Bellicario.*

Quæ celeres poterat curſu prævertere cervos,
Vlcere languebat debilitata canis:
Preſſerat & fœtam matricem inducta cicatrix,
Partubus inſtaret quum prope juſta dies.
Ergo ſecant ferro mœrentem & multa querentem:
Execto catuli proſiliunt utero.
Gratia lucinæ periit: jam partubus audax
Præſidet & Mavors auxilioque venit.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Quæ poterat levibus curſu contendere damis,
Debilis eſt ſubitò vulnere facta canis.
Hinc gravidum ventrem conſtruxit dura cicatrix
Iamque dolor partus venerat (ecce) prope
Aegra canis diros expreſſit voce labores,
Ejulat & mœſtos protulit ore ſonos.
Obvius aſt quidam ferro diſruperat alvum,
Dulces unde ſtatim diſſiliunt catuli.
Hac ratione perit lucinæ gratia partus
Mars ferus illius fungitur officio.

Archias. } Pag. 45.
Αρχιας. }

Ἠ πρὶν ἀελλοπόδων λάμψας πλέον Αἰακὸς ἵππων,
Ho prin aellopodōn lampſas pleon Aiakos hippōn,
Ὁ πρὶν ὑπαὶ μίτρας κῶλα καθαψάμενος,
Ho prin hupai mitrais kōla kathapſamenos,
Ἦν Φοίβου χρησμῳδὸς ἀεθλίον ἔστεφε Πυθὼ
Hon Phoibou chrēsmōdos aethlion eſtephe Puthō
Ὁ'ν Φοίβε χρησμῳδὸς ἀεθλίον ἔστεφε Πυθὼ
Ὀρνυμένων πώεσιν ὠκυπέτοις ἐκέλοις,
Ornumenon pōeſin ōkupetois ikelois,

Ἀελλόπους, οδος, ὁ, ἡ, ϛ. ſim. Λάμψας, ασα, αν, part. aor. I. ἀλαμπω. πλέον, adver. Αἰακὸς, ὁ, ὁ, ζ. ſimp. Ἵππος, ου, ὁ, ἡ, ϛ. ſimp. Ἵππος poët. pro

i Nemeē bloſuroio tithēnēteira leontos
Νεμεη βλοσυρωιο τιθηνητειρα λεοντος
Piſate, kai doiaṅ ēonas Iſthmos echōn.
Πισατε, και δοιαν ηονας Ισθμος εχων.
n kloiō deirēn pepedemenos, hoia chalinō,
ω κλοιῳ δειρην πεπεδημενος, οια χαλινῳ,
Karpon el ā Dēous okrioenti lithō.
Καρπον ελ ᾱ Δηως ωκριοεντι λιθῳ.
n moiran echōn Hērakles. kai gar ekeinos
η μοιραν εχων Ηρακλης. και γαρ εκεινος
Toſſ' anuſas, dolien zeuglan epherm ſato.
Τοσσ' ανυσας, δολιην ζευγλην εφηρμοσατο.

ε,μ,νον, part. præſ. paſſ. ab ομμαω. Πτανοισι, Dorice pro πτηνοις à πτηνος,ν, ὁ, ζ. ρ. Ωκυπτερος,ν, 1. ſimp. Ιπελος,λη,λον. Νεμεη, ης, 2. ſimp. Βλοσυρωιο pro ρῳ, Ionice à βλοσυρος,ρα,ρον. Τιθηνητειρος,ρα,ρον. Λεων, οντος, ὁ, 5. ſimp. Δοιας, dualiter, ια pro δυο. Ηων, ονος, ἡ, 5. ſimp. Ιδρμος, ν, ὁ, ζ. ſimp. Εχων, ουσα, ον, part. præſ. act. χω anomalo. Κλειος, ν, ὁ, ζ. ſimpl. Δειρη, ης, 2. ſimp. Πεπεδημενος, νη, νον, part. paſſ. ε. à πεδαομαι vel εομαι. Οια, adverbialiter. Χαλινος, ν, ὁ, ζ ſimp. Καρπος, ν, ὁ, ζ. ρ. Ελᾱ, ind. act. præſ. ab ελαω, 2. contract. Δηω, οος, ὡ, 4. contr. Ωκριοεις, εσσα, εν. ις, ν, ὁ, ζ. ſimp. Ισος, σι, σον. Μοιρα, ας, 1. ſimp. Ηρακλης pro Ἡρακλεης variam hujus declinationem quære in Grammaticis Græcis. Εκεινος, νη, νον. Τοσσ' pro τοσα, per apocopen, vel apoſtrophum. Ανυσας, ασα, αν, part. act. aor. 1. ab ανυω. Δολιην, λη, λον. Ζευγλην pro ζυγλην, Dorice à ζευγλη, ης, 2. ſimp. Εφηρμοσατο, aor. 1. med. ab εφαρμοζομαι. Augetur in initio ſimplicis.

Interpretatio ad verbum.

e) Aquila qui antea claruit præ (cæteris) equis, qui e-
nt celeripedes (quaſi dicas, procellipedes: i. procella-
m celeritatem pedibus æquantes)
i antea vittis (vel coronis) membra induis,
em Phœbi vates victorem certaminis (ſive in certami-
e) coronabat Pytho,
i rapido curſu ferebat perinde atque alites celeri volatu
rædita,
Nemea (coronabat) nutrix leonis aſpectu terribilis,
quoque, & Iſthmus duo littora habens:

Nunc capistro cervicem vinctus, tanquam fræno,
Fruges Cereris agitat scabro lapide:
Par fatum habens cum Hercule, etenim ille
Quum tantas res gessisset, servile jugum aptavit (sibi)

Idem Archiæ epigram. carmine redditum ab Henr. Steph.

Alatis qui nomen equis sum majus adeptus,
Aetus ille comis florida serta gerens,
Victrices Pytho cui detulit ante coronas:
Dum cursu volucres æquiparare feror:
Cui Nemea horrendi nutrix vocitata leonis,
Cumque Isthmo bimari præmia Pisa dedit:
Cui Phaleræ, cui fræna prius, nunc vile capistrum est,
Cui dans colla gravi tundo mola Cererem,
Sors mea ut Alcidæ, post tot tantosque labores
Abjecti subiit qui juga servitij.

A Bellicario.

Inter equos Aetus qui claruit antè fugaces,
Victrici quatiens florida serta coma,
Quemque coronavit veri prænuntia Pytho,
Aligeras præceps dum superaret aves:
Quem Nemea Herculei fama celebrata leonis,
Pisa quoque, & gemina nobilis Isthmus aqua:
Fræni instar, loro pressa cervice, molarem.
Qui frangat Cererem comminuatque, traho.
Sic quondam Alcidem post tot discrimina rerum
Servili pressit Lyda puella jugo.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Aetus inter equos celeres velocior ipse,
Qui gessi nitida florida serta coma,
Phœbi quem vates victricibus ante coronis
Ornavit, cursu dum volucres supero:
Cui Nemea horrendi nutrix aliquando leonis,
Isthmo cum bimari Pisaque dona dabant:
Ille ego sic quondam celebris, nunc colla capistro

Vili constrictus, frango mola Cererem,
olim Alcides post tot certamina, duri
Sponte, volenique subit vincula servitij.

Bianoros.

Bianoros.

Dolontōn pediōn, all' ouch halos, hippeutēra
Πωλον των πεδιων, αλλ' ουχ αλος, ιππευτηρα
Neï diaplōein ponton anainomenon,
Νηϊ διαπλωειν ποντον αναρομενον,
ē thambei chremethonta, kai en posi lax pateonta
θαμβει χρεμεθοντα, και εν ποσι λαξ πατεοντα
Toichous. kai thumō desma biazomenon
τοιχους. και θυμω δεσμα βιαζομενον
hihetai ei phortou meros erchetai. ou gar ep' allois
ηται ει φορτου μερος ερχεται. ου γαρ επ' αλλοις
eisthai ton pantōn eprepen ōkutaton.
ειδεναι τον παντων επρεπεν ωκυτατον.

Πωλος, υ, ὁ, 3. *sim.* Πεδιον, υ, το, 3. *simp.* Αλς, αλος, ὁ, 5. *simp.* Ἱππευτηρ, ηρος, ὁ, 5. *simp.* Νηῦς à ναυς, *quod varie inclinatur.* Διαπλωειν, *inf. act. præs.* à διαπλεω. Ποντος, υ, ὁ, 3. *sim.* Αναρομενος, νη, νον, *part. præs. med.* ναρομαι. Θαμβει, *imperat. præs. act.* à θαμβεω, 1. *contract.* Χρεμεθων, ουσα, ον, *part. act. præs.* à χρεμεθω. Επι, *præpositio.* Πους, οδος, ὁ, 5. *simp.* Λαξ, *adverb.* Πατεοντα, *sine contractione, pro* πατουντα, *part. præs. act.* à πατεω, 1. *contract.* Τοιχος, υ, ὁ, *simp.* Θυμος, υ, ὁ, 3. *simp.* Δεσμος, υ, ὁ, 3. *simp. & plur.* τα δεσμα, *anomalum.* Βιαζομενος, νη, νον, *part. præs. med.* à βιαζομαι. Αχθομαι *unde* αχθεται. Φορτος, υ, ὁ, 3. *simp.* ους, ους, το, 1. *contract.* Ερχεται, *præs. ind. med. ab* ερχομαι *anomalo.* Αλλος, λη, λο. ειδεναι *inf.* à χειμαι *anomalo in* μι. Πας, πασα, παν. Εωρεπεν, *imperf. ind. act. impersonaliter* à ωρεπω. Ωκυτατος, τη, τον, *superl. gr. ab* ωκυς, *irreg.*

Interpretatio ad verbum.

Quum camporum, non autem maris, equitatorem,
Navi tranare mare recusantem
mirare hinnientem, & pedibus calcitrantem
ros (latera navis) & præ ira vincula dirumpere conantē.
ignatur (enim) si (i. quoniam) venit pars oneris (i. eam rerum quibus onusta est navis) non enim aliis

Impositum esse decebat eum quio omniũ est velocissim

Idem Bianoris epigram. carmine reddi-
tum ab Henric. Steph.

Hunc peragratorem terræ, non æquoris, ecquid
Admiraris equum scandere nolle ratem?
Hinnire est mirum? pedibus tabulata ferire?
Vincula cuncta iræ cedere velle suæ?
Nave vehi renuit: quia quum velocior alter
Non sit eo, navis nunc onus esse pudet.

A Bellicario.

Non pelago, terra sed præceps currere novit.
Sarcina si tumido pernegat ire mari,
Fundit & hinnitus, pede calcitrat, omnia rumpit
Vincla furens: mirum navita quæso putas?
Indignatur onus ferri, quem ferre fugaci
Omnes par fuerat præcipitique pede.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Qui terram peragrat, non tranans æquoris undam,
Quid mirum est pelagus scandere nolle rate?
Non equus insolitum docilis percurrere marmor:
Ne faciat, quid non tentat agitque ferox:
Calcitrat, hinnitus edit, tabulataque navis
Frangit, & iratus rumpere vincla cupit.
Sarcina non patitur fieri ratis: omnibus ante
Præcellens cursu, nunc onus esse pudet.

Aliter ab eodem

Ille ego qui solitus spatiosis currere campis
Æquoris insolitas inscius ire vias,
Mirum est. hinnitus si tollam, si pede muros
Calco ratis, vinctus rumpere vincla paraus?
Indignor, quoniam navis sum sarcina, velox
Præ reliquis reliquos debeo qui gerere.

Antiphilou.
Αντιφιλυ. } Pag. 46.

Psēgma puron chrusoio sidēreiōn hup' odontōn
Ψηγμα πυρων χρυσοιο σιδηρειων ὑπ' οδοντων
Rhinēsthen, Libukēs konphoteron psamathon,
Ρ'ινηθεν, Λιβυκης κυφοτερον ψαμαθυ,
Mus oligos baru deipnon edaisato: pasa de nēdus
Μυς ολιγος βαρυ δειπνον εδαισατο· πασα δε νηδυς
Suromenē bradupoun thēke ton ōkutaton.
Συρομενη βραδυπους θηκε τον ωκυτατον.
Lēpheis d' ek mesaiēs anetemneto klemmata gastros,
Ληφθεις δ' εκ μεσαιης ανετεμνετο κλεμματα γαστρος,
Es ara kēn alogois, chruse, kakon prophasis.
Ες αρα κην αλογοις, χρυσε, κακη προφασις.

Ψηγμα, ατος τυ, 3. *sim.* Πυρος, ερ. ερν. Χρύσοιο, *pro* συ, *Ionice à* χρυσος, υ, ὁ, 3. *simp.* Σιδηρειος, α, ον. Οδους, οντος, ὁ, 3. *simp.* Ρ'ινηθεις, εισα, εν. *part. pass. aor.* 1. *à* ῥινασμαι. Λιβυκος, κη, κον. Κυφοτερος, ρα, ρον. Ψαμμαθος, υ, ἁ, 3. *simp.* Μυς, υος, ὁ, 3. *simp.* Ολιγος, γη, γον. Βαρυς, εια, ρυ. Δειπνον, υ, του. Εδαισατο, *aor.* 1. *med. ind. à* δαιω. Πας, πασα, παν. Νηδις, υος, ἁ, 3. *simp.* Συρομενος, νη, νον, *part. præs. pass. à* συρομαι. Βραδυπους, οδος, ὁ, ἁ, 3. *simpl.* Θηκε, *sine augmento pro* εθηκε, *aor.* 1. *act. ind. à* τιθημι. Ωκυτατος, τη, τον, *super. gr. irreg. ab* ωκυς. Ληφθεις, εισα, εν, *part. pass. aor.* 1. *à* λαμβανω *anomalo.* Μεσαιης, τη, της. Ανετεμνετο, *imperf. pass. ind. ab* ανατεμνομαι, *quod augetur in initio simplicis.* Κλεμμα, ατος, του, 3. *simp.* Γαστηρ, τερος & τρος, ἁ, 3. *sim.* Ης, *imperf. ind act. ab* ειμι *sum.* Κεν, *pro* κα, εν. Αλογος, ἁ, ὁν, 3. *simp.* Κακος, κη, κον. Προφασις, ιος, ἁ, 2. *contract.*

Interpr. ad verbum.

Ramentum fulvum auri ferreis à dentibus
Limatum (i. lima abrasum) Libyca levius arena,
Mus parvus ponderosum prandium est epulatus: tota autem alvus
Quum traheretur (usque ad terram) tardipedem reddidit eum, qui velocissimus erat.
Captus autem, è medio ventre dissecabatur furta: (i. ex medio eius ventre dissecto extrahebantur furta)
Eras ergo (vel, es certe) ô aurum, etiam in ratione carenti-

bus (animalibus) mali causa.

Idem Antiphili epigram. carmine reddi-
tum ab Henr. Steph.

Ramentum è fulvo quod dens abraserat auro
Ferreus & Libyci pulveris instar erat,
Mus totum est pransus. distenta sed alvus ab auro
Reddidit hunc tardum qui fuit ante celer:
Captus & è media mox furta evellitur alvo.
Aurum, tu brutis es quoque causa necis.

A Bellicario,

Limarat fulvi ramentum dentibus auri,
Pondere cui Libyæ cedat arena levis,
Mus parvus, parvam haud cœnam: sed prægravis auro
Reddiderat tardos alvus obesa pedes.
Fur quoque deprensus ventrem discinditur: aurum
O brutis tanti tu quoque causa mali.

Ab *Ioanne Stockwoodo,*

Lima quod à fulvo ramentum abraserat auro,
Pulveris & Libyci quod fuit instar, edax
Mus totum & pransus, fueratque refertus ab auro
Venter, & hunc tardum reddidit, antè levem.
Prenditur & medio dissectus viscere, ob aurum est.
Sic brutis, aurum, tu quoque causa mali.

Alkaiou. } Pag. 48.
Αλκαιου. }

Κειξαμψος, *pro* αποκειραμψος, *se-*
junctum à præ-
positione απο *in*
hoc carmine per
Tmesin figurã,
est

Keiramenos gonimēn tis apo phleba mētros agurtēs
Κειραμενος γομιμων τις απο φλεβα μητρος αγυρτης
Bēsseeisas ana prōnas ebounobasei.
Βησσεησας ανα πρωνας εβυνοβασει.
Tō de leōn entēse pelōrios, bios epi thoinan
Τω δε λεων εντησε πελωριος, βιος επι θοινην

Chasm-

chasma pherōn chalepon peinaleou pharugos.
Χασμα φερων χαλεπον πειναλεω φαρυγος.
isas d' ōmēsteō thēros moron, hōs audaxe,
σας δ' ωμηστεω θηρος μορον, ὡς αυδαξε,
Tumpanon ex hieras eplatagēse napēs
Τυμπανον ἐξ ἱερας επλαταγησε ναπης
ō men enekleisen phonian genun, ek de tenontōn
μεν ενεκλεισεν φονιδα γενυν, εκ δε τενοντων
inthous rhombētēn estrophalise phobēn.
ηνθους ρομβητην εστροφαλισε φοβην.
nos de prophugōn oloon moron. * eisato Rheiē
ος δε προφυγων ολοον μορον * εισατο Ρειη
rhēra ton orchēthmōn automathe Kubelēs.
ηρα τον ορχηθμων αυτομαθη Κυβελης.

ητος, ὁ, 5. *sim.* Ηγτησε, *aor.* 1. *act. ind. ab* ἀντάω. Πελωριος, α, ον. Θοινα, ης, 2. ρ. Χασμα, ατος, το, 5 *simp.* Φερων, ουσα, ον, *part. act. præs. à* φερω *anomalo.* Χαλε-πη, πον. Ι' εστρόγγος, α, ον. Φαρυξ, vel φαρυξ, γγος, ὁ, & ἡ, 5. *simp.* Δεισας, ασα, αν, *part.* aor. 1. *à* δειδω, *anomalo.* Ωμηστεω *pro* ωμηστη, *I onice ab* ωμηστης, ου, 1. *simp.* ηρος, ὁ, 5. *simp.* Μοιρος, ου, ὁ, 3. *simp.* Αυδαξε, *aor.* 1. *act. ind. sine incremento, tan-tum ab* αυδαζω. Τυμπανον, ου, το, 3. *simp.* Ιερος, ερα, ερον. Επλαταγησε, *aor.* 1. *act. ind.* πλαταγεω. Νατη, ης, 2 *simp. &* ναπος, εος, το, 1. *contract.* Ενεκλεισε, *aor.* 1. *act.* ἀπὸ ενκλειω. Φονιος, α, ον. Γενυς, υος, ἡ, 5. *simp.* Τενων, οντος, ὁ, 5. *simp.* Ενδους, ου, ὁ, ἡ, *contract. ab* ενδοθεν, *ex illis quæ in omnibus casibus contrahuntur.* Ρ'ομβητης, ου, 1. Εστροφαλιξε, *imperf. act. ind. à* στροφαλιζω. Φοβη, ης, 2. *sim.* Κεινος, *pro* εκεινος *poët.* φυγων, ουσα, ον, *part. aor.* 2. *act. à* φεύγω *anomalo.* Ολοος, α, ον. Εισατο, *aor.* 1. ind. *ab* ἱημι, *spiritu denso.* Ρ'ειη *pro* ρια, *à* ρεια, ας *pro* ρια, ας, 2. *simp.* Ορχηθ-μος, ὁ, 3. *sim.* Αυτομαθης, εος, ὁ, ἡ, 1. *contr.* Κυβελη, ης, 2. *simp.*

Interpretatio ad verbum.

Vum abscidisset genitalem venam quidam Matris (de-
orum) stipis corrogator,
nfragosa per cacumina montium incedebat.
utem leo obvius factus est immani magnitudine, tan-
quam ad dapes
um afferens dirum famelici gutturis.
tus autē à crudivora fera mortem, postquam clamavit,

Tympanum

Tympanum ex ſacro reboavit luco.
Et hic quidem clauſit ſanguinarias mandibulas, &
ſis tendonibus (cervicis)
Numine afflatus verſatilem rotabat jubam.
Ille autem quum effugiſſet atrocem mortem, dicavit
Feram (i. ſtatuam feræ, ſeu ſimulacrum) quæ ex ſe ipſ
ſine magiſtro) didicerat ſaltariones Cybeles.

Idem Alcæi *epigra. carmine redditum ab* Henric. Steph.

Semivir Ideæ matris dum forte ſacerdos
Errat per ſaltus & juga ſumma vagus,
Gutturis occurtens ingens leo pandit hiatum,
Vt nactus longa prandia digna fame.
Tollere clamorem tunc ille, ut morte propinqua,
Tympanaque è luco mox reboare ſacro.
Audit, & afflatus claudit leo numine fauces,
Et quatit ad numerum per ſua colla jubam.
At tua ſaltantem ſacra nullius arte magiſtri,
Rhea, tibi ereptus dedicat ille feram.

A Bellicario.

Exectus Cybeles membrum genitale ſacerdos
Carpebat ſylvis per juga denſa viam:
Ecce, petit trepidum certam leo magnus ut eſcam,
Gutturaque in rictus ſolvit hiulca graves.
Horreſcens Corybas magnæ cava tympana matris
Perculit, è lucis inſonuitque ſacris.
Entheus os avidum cædis premit ille, tremeptem
Evibrans collo, diſcutienſque jubam.
At pius antiſtes vitæ dat præmia Rheæ,
Saltantem Cybelæ ſponte dicatque feram.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Caſtratus Cybeles membrum genitale ſacerdos,
Montes & ſylvas circuit (ecce) vagus.
Aſt leo prægrandis forte obvius, oris hiatum
Pandit, & ut gratum ſperat habere cibum

Te

Territus ille fugit, ne sit fera præda leoni:
Clamat & è sylva mox resonare sacra
Accipiunt clara cava tympana voce, leoque
Audiit, afflatus numine, moxque salit.
Tunc patulas claudit fauces, rabida oraque versat
Ad numeros, tremulam concutit atque jubam.
Sætus at antistes, sævæ discrimina mortis
Evitans, Rheæ præmia digna dedit.
Si nam simulacra feræ dicat arte magistri
Nullius edoctæ ad sacra salire Deæ.

Adaion.

Ἀδαῖον.

TE baiē kalathinē hupo skulakōn mogeousē
Τῇ βαιῇ καλαθίνῃ ὑπο σκυλάκων μογεούσῃ
Lētōis kouphēn eusokien eporen.
Λητωὶς κουφὴν εὐτοκίην ἐπορε.
Ounais outi gunaixin epēkoos, alla kai autas
Οὐναις οὐτι γυναιξὶν ἐπήκοος, ἀλλα καὶ αὐτας
Sunthērous sōzein Artemis oide kunas.
Συνθήρους σώζειν Ἀρτεμις οἶδε κυνας.

Βαιος, α, ον, sed hîc βαιῃ pro βαιᾳ. Ionic. Καλαθινη, ης, ἡ. simp. Σκυλαξ, ακος, ὁ, ἡ, ϛ. simpl. Μογεουσα, sine contrac. pro μογουσα, par. præs. act. à μογεω. Λητωὶς, epitheton Dianæ, quod Latonæ sit filia, quæ Græce Λητω dicitur. Κουφος, ον, ου. Εὐτοκίαν pro ἀν, Ionice, ab εὐτοκια, ας, ἡ. simpl. Ἐπορε, imperf. act. ind. à πορω. Οὐναις pro μοναις, Ion. à μυνος, υ, νον. Γυνη, αικος, ἡ, ϛ. simp. heterocliton. Ἐπηκοος, ον, ὁ, ἡ, ϛ. simp. Αὐτας, τη, τα, pron. Συνθηρους, α, ον. Κυων, υνος, ὁ, ἡ, ϛ. simp. Σωζειν, inf. præs. act. à σωζω. Ἀρτεμις, ιδος, ἡ, ϛ. simp.

Interpretatio ad verbum

DVfillæ Calathinæ dum laboraret è catulis (i. è partu catulorum)
Latonia facilem partus fœlicitatem præbuit.
Non solis mulieribus (est) auditrix (precum, seu exaudi-trix) sed etiam ipsas
venationis socias canes servare novit (vel consuevit.)

Idem

Idem Adæi *epigram. carmine redditum ab* Henric. Steph.

Dum gemit enitens catulos Calathina tenellos,
Lucina auxilium commiserata tulit.
Non audit tantum quæ fundunt vota puellæ,
Venatus socias servat & illa canes.

A P. S. *Melisso.*

Parturiens teneros Calathina pusilla catellos,
Lucinæ peperit lenè juvantis ope.
Non tantum servat Diana vocata puellas,
Venantum comites sed quoque sæpe canes.

A *Bellicario.*

Fœta premebatur maturi pondere ventris;
Experta est facilem sed Calathina deam.
Non solas audit matronas, servat & ipsa
Una venantes magna Diana canes.

Ab *Ioanne Stockwoodo.*

Dum Calathina parit teneros tenera ipsa catellos,
Dianæ experta est mitè juvantis opem.
Non tantum est facilis Lucina & amica puellis,
Venandi comites adjuvat illa canes.

Ex titulo {*Eis thalassan,* / Εις θαλασσαν,} *id est, In mare.*

{*Krinagoron.* / Κειναγορω.} Pag. 51.

Λωπος, εος, το, I. *contract.* Απολυζων, ουσα, ον, *part. præs. act. ab* απο-

LOpos apokluzousa para krokalēsi thalassēs
Λωπος απολυζουσα παρα κροκαλῃσι θαλασσης
Chernētis, dieron tutthon huperthe pogon,
Χερνητις, διερω τυτθον ὑπερθε πωγω,

Cha

herſon epekbainonti kataſpatheiſa kludōni,
ρσον επεκβαινοντι κατασπαθεισα κλυδωνι
Deilaiē pikrou kum' epien thanatou.
Δειλαιη πικρυ κυμ' επιεν θανατυ.
neuma d' homou peniē apelusato. tis k' eni nēi
πνυμα δ' ομυ πενιη απελυσατο. τις κ' ενι νηι
Tharſesai pezois ten aphulakton hala.
Θαρσησαι πεζοις την αφυλακτον ἁλα.

ποκλυζω. Κυμ· κυλιη pro λαιη. Ionic. à κυματλη, ης, 2. ſimpl. Δειλαστε, ης, 2. ſim. Χερνητις, ιος, ι, 5. ſimp. Διεφθαρ, εφ, φορ. Παγος, υ, ὁ, 3. ſim. Χερσος, υ, ἡ, ſimp. Επεκβαινων, ουσα, ον, part. præſ. act. ab επεκβαινω anomalo. Απεσπασθεις, εισα, part. paſſ. aor. 1. ab απεσπαζομαι. Κλυδων, ωνος, ὁ, 5. ſimp. Δειλαι pro α, Jon. à δειλος, α, ον. Πικρος, α, ὁ, ἡ, 3 ſimp. Κυμ' pro κυμα, per apoſtrophum à κυμα, ατος, το, ſimp. Επιεν, aor. 2 act. ind. à πινω anomalo. Θανατος, υ, ὁ, 3. ſimp. Πνευμα, ατος, 5. ſimp. Πενιη pro α, Jonice à πενια, ας, 2. ſimp. Απελυσατο, aor. 1. med. ind. ctum in initio ſimp. ab απολυομαι. Τις, ινος, ὁ, ἡ, το, π, 5. ſimp. K' pro κε per apoph. particula adiectitia in fine dictionum, ornatus potius quàm ſignificationis tia. En pro εν, poëtice. Ναυς, υος, υσι, & νοι, ἡ, 5. ſimp. varias huius inclinationes quære in grammatica. Θαρσησαι, aor. 1. act. optat. à θαρσεω. Πεζος, ζη, ζον. υλακτος, υ, ὁ, ἡ, ον, το. Αλς, ἁλος, ἡ, 5. ſimp.

Interpretatio ad verbum.

Eſtem abluens apud maris littora (proprie littoreas arenas)
trix (nendi arte aut etiam alia victum quærens) paulum ſupra ſaxum humidum (i. irriguum mari)
terram egrediente abſtracta (ſeu deturbata) fluctu,
ſera acerbæ undam hauſit mortis,
ritum autem una cum paupertate dimiſit: quis in navi
dacter adeat mare à quo ne pedites quidem (in terra
erſantes) cavere ſibi poſſunt?

Idem Crinagoræ epigram. carmine reddituum ab Hen. Steph.

m maris ad littus mulier paupercula veſtes
Abluit, extabat qua lapis altus aquis,
terram excurrens hanc abripit æquoris unda,
chalem hæc miſero gutture potat aquam.

Pauperies

Pauperies cum vita abiit. mare quis rate ſulcet,
Nec terræ tutam quod ſinit eſſe viam?

A P. S. Meliſſo.

Littoris ablueret quum margine lintea netrix,
Stans ſuper humidulo punice, propter aquas,
Deturbata loco eſt, terræ allidentibus undis,
Hauſit & in ſalſa merſa palude necem.
Paupèries & vita abeunt ita. quis mare navi
Tentet, humo tutus qui pedes eſſe nequit?

A Bellicario.

Dum pannum ablueret mulier paupercula, ſummis
Littoreo incumbens fluctibus è tumulo,
In mare commoto diſtracta eſt protinus æſtu,
Autorem infœlix & necis hauſit aquam,
Pauperiem ſimul ac vitam moribunda relinquens.
I, pediti infido, navita fide mari.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Dum lavat ad littus paupercula fœmina veſtes
Netrix, in tumulo ſtans maris inter aquas,
Abripit excurrens infauſtam marmoris unda
Fatalem infœlix ſic obit illa diem.
Pauperiem & vitam pariter deperdit in undis.
Heu pediti quàm non es bene fida (Theti.)

Ex titulo { Eis thanaton, / Εις θανατον, } i. In mortem.

{ Adēlon. / Αδηλον. } Pag. 52.

Χαιρει, præſ. ind. act. à χαιρω anomalo. Τις, τινος, ὁ, ἡ, τι, τ. ſimpl. Θεοδωρος, ου, ὁ, 3. ſimp. Θανον pro ἐθανον per aphæreſin. aor, 2. act. ind. à θνησκω anomalo. Αλλος, η, ο, pron. Αυτος, τη, το, pron. Πας, πασα, παν. Οφειλομεθα, præſ. ind. paſſ. ab οφειλω.

CHairei tis Theodōros epei thanon, allos ep' autō
Χαιρει τις Θεοδωρος επει θανατον, αλλος επ' αυτω
Chairēsei. thanatō pantes opheilometha.
Χαιρησει. θανατω παντες οφειλομεθα.

Interpretatio ad verbum.

Audet quidam Theodorus quod mortuus ſum, alius ſu-
per eo
udebit. morti omnes debemur.

Idem incerti Autoris epigramm. carmine redditum ab Henric. Steph.

us morte mea eſt: ſed erit quem mors tua reddat
etum: morti omnes debita turba ſumus.

A P. S. Meliſſo.

io quis morte eſt hilaris mea: at illius alter
tus erit. morti debitus omnis homo eſt.

Aliter ab eodem.

d letho lætare meo: ob tua funera & alter
audebit. mortis, quod ſumus, omne ſumus.

Aliter.

es debemur letho. tua ne quoque riſus
nera ſint, rides qui mea fata, cave.

A Luſtinio.

e mea quidam Theodorus gaudet: at hujus
tinus hinc alius, ſtat ſua cuique dies.

A Bellicario.

udes moriente, at te gaudebit & alter:
ta omnes & mors & ſua fata manent.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Theodore mea gaudes de morte: peremptum:
udent alij, mors fera cuncta rapit.

Aliter ab eodem.

odore meum pariat tibi gaudia funus,

Sic tua mors aliis, mors sibi cuncta rapit.

Aliter.

Cur lætare mea de morte? tuam quoque forsan
Ridebunt alij, mors nigra cuncta domat.

Adēlon.
Ἄδηλον. } Pag. 55.

Οἶνος, ου, ὁ, 3. *sim.* Λοετρον, του, το, 3. *sim.* Κυπρις, ιδος, ἡ, 5. *simp.* Εσχατη, 2. *simp.* Ὀξυτερω

Oinos, kai ta loetra, kai hē peri kuprin erōnē,
Οἶνος, καὶ τὰ λοετρα, καὶ ἡ περὶ κυπριν ἐρωνη,
Oxuterēn pempei tēn hodon eis aïdēn.
Ὀξυτερὴν πεμπει τὴν ὁδὸν εἰς ἀΐδην.

pro ερχει, *Ionice ab* ὀξυτερος, ερα, ερον, *comp. gr. ab* ὀξυς. Πεμπει, *præs. ind.* πεμπω, *pr. conjug. simp.* Ὁδος, ου, ὁ, 3 *simp.* Ἀΐδης, ου, ὁ, 1. *simp.*

Interpretatio ad verbum.

VInum, & lavacra (sive balnea) & in Venerem impe
Breviore mittunt via ad inferos.

Idem incerti Autoris epigram. carmine redditum ab Henric. Steph.

Ad styga, vina, Venus, repetitaque balnea sæpe,
Deducunt multo nos breviore via.

A Paul. Sched. Melisso.

Indulge Veneri, pete balnea, vive Lyæum,
Qui properans curtum quæris ad orcon iter.

Aliter ab eodem.

Balnea, libet, Amor, properi compendia lethi.

Aliter.

Vina, lavacra, Venus, sunt breve mortis iter.

A Moro.

quis ad infernos properat descendere manes,
Huc iter accelerant balnea, vina, Venus.

A Lilio.

os caligantis rapiunt ad regna tyranni
Præcipiti cursu balnea, vina, Venus.

A Bellicario.

ccelerant duram vinumque & balnea mortem,
Et Venus: hæc Orci lata patensque via.

Ab Ioanne Stockwoodo.

lnea cum vino, Veneris quoque gaudia, lethi
(Sumas si immodice) sunt via præproperi.

Ex titulo { Eis Deve. / Eis Deus. } id est, In deos.

Loukianou.
Λουκιανου.

ANthrōpous men isōs lēseis atopon ti poiēsas.
Ανθρωπους μεν ισως λησεις ατοπον τι ποιησας.
Ou leseis de theous oude logizomenos.
Ου λησεις δε θεους ουδε λογιζομενος.

Ανθρωπος, υ, ὁ, ὐ, 3. *simp.* Λησεις, *fut.* 1. *act. ind.* ἀ λήθω. *anom.* Ατοπος, υ, ὁ, ὐ, πον, Τις, νος, ὁ, ὐ, το, π, ς. *sim.* Ποιησας, ασα, αν, *part. act. aor.* 1. ἀ ποιεω, 1. *contract.* ς, υ, ὁ, & ὐ, 3. *simp.* Λογιζομενος, νη, νον, *part. præs. med.* ἀ λογιζομαι.

Interpretatio ad verbum.

Omines quidem fortasse latebis quum aliquid tetrum patraveris:
n latebis autem deos ne cogitans quidem (illud.)

Idem Luciani epigram. carmine reddituum ab Hen. Steph.

Vestra quidem malefacta homines fortasse latebunt:
At mala nec lateant pectore tecta deos.

A P. S. Melisso.

Mortales celare potes mala siqua patraris:
Haud superos, nec tunc quum meditere malum.

Ab *Alciato.*

Forte viros quæ tu facies malefacta latebunt,
Prætereunt summos nec meditata deos.

A *Bergio.*

Improbe, mortales quamvis tua crimina celes,
Fallere cœlestes non potes ipse deos.

A Luscinio.

Vt celes hominum commissa piacula vulgus,
Nulla tamen fugiunt mente reposta Deum.

A Sotero.

Impostor licet usque homines celaveris, atqui
Celare haud ulla quiveris arte deos.

A Bellicario.

Si quid patraris homines fortasse latebis:
Conscia mens summos nec latet ipsa deos.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Si male quid peragas, homines fortasse latebis:
Sed mala non poterunt tecta latere Deum.

Aliter ab eodem.

Vt tua mortales fugiant malefacta, latere
Nulla queunt superos vel meditata deos.

Antipatros. } Pag. 56.
Αντιπατρος. }

Vkolos Hermeias, ō poimenes, en de galaktì
Ευκολος Ἑρμειας, ω ποιμενες, εν δε γαλακτι
Chairon kai drüinō spendomenos melitι.
Χαιρων και δρυϊνῳ σπενδομενος μελιτι.
Il' ouch' Hēraklees. hena de ktilon, ē pachun arna
Ἀλ' ουχ' Ἡρακλεης. ἑνα δε κτιλον, ἠ παχυν αρνα
Aitei, kai pantōs hen thuos eklegetai.
Αιτει, και παντως ἑν θυος εκλεγεται.
Ala lukous eirgei. ti de to pleon; ei to phulachthen
Αλλα λυκους ειργει. τι δε το πλεον; ει το φυλαχθεν
Ollutai eite lukois, eith' hupo tou phulakos;
Ολλυται ειτε λυκοις, ειθ' ὑπο του φυλακος;

Ευκολος, η, ὁ, ὁν, 3. simp. Ἑρμειας, ου, ὁ, 1. simp. Ποιμην, ενος, ὁ, 5. sim. Γαλα, ακτος, το, anomal. 5. simp. Χαιρων, ωντος, ον, part. præs. act. à χαιρω, anomalo. Δρυϊνος, νη, νον. Σπενδομενος, νη, ον par. præs. pas. à σπενδω. Μελι, ιτος, 5. simp. Ἡρακλεης, εους, ὁ, 1. contract. sed vario inclinatur, sicuti videre licet in grammaticis. Εἱς, μια, ἑν. Κτιλος, ου, ὁ, 3 simp. Αρην, αρνος, ὁ, ἡ, 5. simpl. sed est anomalus. Παχυς, εια, υ. Αιτει, præs. ind. act. ab αιτεω, 1. contract. Θυος, εος, τ, 1. vel. contract. Ειλεγται, præs. ind. pass. ab εκλεγομαι. Λυκος, ου, ὁ 3. simp. Ειργει, præs. vel act. ab ειργω. Τις, ινος, ὁ, ἡ, το, τι, 5. simp. Πλεον, ονος, το, 5 simp. Φυλαχθεν, part. pas. 2. aor. 1. Φυλαχθεις, εισα, εν, à φυλαττομαι. Ολλυται, ind. præs. pas. ab ολλυμι, anomalo. Φυλαξ, ακος, ὁ, ἡ, 5. simp.

Interpretatio ad verbum.

Acilis (est) Mercurius, ô pastores, & lacte
Gaudens & querno melli sibi libari.
non (ita) Hercules: sed unũ arietem, aut pinguẽ agnum
tit, & omnino unam (quampiam) victimam (ex hoc vel
llo grege) deligit.
lupos arcet (inquies) quid autem prodest (eum arcere
lupos) si id quod servatum est
Perit, sive à lupis, sive ab ipso custode.

Idem Antipatri epigramm. carmine reddituṁ ab Henric. Steph.

Contentus paucis Hermes: vel lacte litare
Illi vel querno melle litare potes.
Alcidæ aut vervex aut pinguis poſcitur agnus,
Aut alia ex aliquo victima lecta grege.
At fugat iſte lupos. Quid lucri hinc? credita quæ ſint,
Si lupus aut cuſtos ſalva manere vetat?

A Bellicario.

Paſtores, facilis vobis Cyllenius Hermes,
Huic lac & querpum mel ſatis eſſe poteſt.
Sed non Alcides, aries quem placat & agnus,
Integra cui ſemper victima lecta cadit.
Arcet at iſte lupos. Quid refert ſeu lupus hoſtis,
Servatum cuſtos ſeu voret ipſe gregem.

Ab Ioan. Stockwoodo.

Eſt Hermes facilis vobis paſtoribus illi
Vel lac vel quernum mel ſatis eſſe poteſt.
Non ſic Alcidæ cui pinguis ceditur agnus,
Aut vervex toto quem legit ille grege.
Aſt fugat ille lupos: Quid tum? cuſtóſve lupúſve,
Si quod ſervatum eſt, ſurripit atque vorat.

Extitulo {*Eis iatrous.* / *Eis ianeus.*} *id eſt, Inmedicos.*

{*Loukillion.* / Λουκιλλιου.} Pag. 60.

Μαγνος, η, ον, 3. *ſimp.* Οτ' *pro* οτι *per apoſtrophũ.* Αϊδης, ου, 1. *ſimpl.* Καταβη, *aor.* 1. *act. ind. à* καταβαινω, *anomalo.* Τεθμιον, *Ionice, ſine contract. pro* Θεμιον,

Magnon, hot' eis aïdēn katebē, tromeōn Aïdōn
Μαγνον, ὁτ' εις αϊδην καταβη, Τρομεων Αϊδωνιος
Eipen, Anaſteſon eluthe kai nekuas.
Ειπεν, Αναστησον ελυθε και νεκυας.

ert. præſ. act. à Δομεω. Αἴδωνευς, εος, ὁ, 3. contract. Ειπω, aor. 2. act. ind. ab inuſi
to επω, anomalo. Ανασησων. ουσα, ον, part. act. fut. 1. ab ἀνιστημι. Ηλυθε, aor. 2. act.
d. ab ἐρχομαι anomalo. Νεκυς, υος, ὁ, 5. ſimp.

Interpretatio ad verbum.

MAgnum, quum ad inferos deſcendit, tremens Pluto
Dixit, excitaturus venit etiam mortuos.

Idem Lucilij epigramm. carmine redditum ab Hen. Steph.

uto reformidans Magnum, quum venit ad Orcum,
Defunctis auras reddet (ait) ſuperas.

A Paulo Schedio Meliſſo.

erberus horreſcens Orco deſcendere Magnum,
Vt vitam reddat manibus (inquit) adeſt.

A Luſcinio.

uum Magnus ſtygij peteret fera tecta tyranni,
Territus is, Vitam qui dabit (inquit) adeſt.

A Cornario.

cum Magnus adit: Pluto tremebundus at inquit,
Num ad vitam rurſus mortua corpora ages?

A Fran. Bellicario.

Plutona venit Magnus, ſed territus ille,
luc (ait) ut manes ſuſcitet iſte venit.

Ab Ioanne Stockwoodo.

gum uenit ad ſtygij Magnus nigra tecta tyranni,
lle tremens, vitam numne daturus, adeſt?

Ton auton eis tous nosountas,
Τν αυτν εις τους νοσουντας.

Ous kataleipsantas glukeron phaos ouk eti thrēnō,
Τους καταλειψαντας γλυκερον φαος ουκ ετι θρηνω,

Καταλειψας αους, dus part. act. aor.

I. ἀ καταλειπω. Tous d' epi prosdokiē zōntas aei thanatou.
Γλυκαρος, ος, ον. Τους δ' επι προσδοκιῃ ζωντας αει θανατου.
Φαος, εος, το, 1.
contract. Οφλω, præs. act ind. à Οφλισκω, 1. contr. Προσδοκιη pro ᾳ, Ion. à ος, δοκια, ας, 2. simp. Ζων, ουσα, ον, part. præs. act. à ζαω, 2. contract. Θανατος, υ, ὁ, ῳ.

Interpretatio ad verbum.

EOs qui reliquerunt dulce lumen (solis) non amplius
lugeo,
Sed eos qui in expectatione vivunt semper mortis.

Idem einsdem Lucilij epigr. carmine redditum ab Henric. Steph.

Non fleo qui lumen jam liquit amabile, sed qui
Suspectans vivit fata propinqua sibi.

Aliter ab eodem.

Haud deploro illos qui jam sunt lumine cassi,
Sed sibi qui semper fata propinqua putant.

Aliter.

Haud mihi defuncti sors est miseranda, sed ejus
Cui mors ante oculos usque venire solet.

Aliter.

Non fleo vitalem qui carpere desiit auram,
Sed cui cum mortis carpitur illa metu.

Aliter.

Mœreo non illum qui tristibus occubat umbris,
Sed qui illas tempus jam tremit ante suum.

Aliter.

Haud miseros dico qui jam sunt morte perempti,
Sed sibi qui mortem semper adesse putant.

Aliter.

Non sunt defuncti lacrymis me judice digni,

Sed defungendi quos metus usque tenet.

Aliter.

on ploro ætheriis illum qui raptus ab auris,
Sed quem formido ne rapiatur, habet.

Aliter.

geo non illum qui jam descendit ad Orcum,
Sed qui descensum hunc mox fore, moxque putat.

Aliter.

on miser ille mihi est superas qui deserit auras,
Sed deserturum qui putat esse brevi.

Aliter.

on gemo fatali cui vita abrumpitur hora,
Sed quem ejus trepidum semper imago facit.

Aliter.

on vitale fleo lumen quicunque reliquit,
Sed qui mortem omni nocte dieque tremit.

Aliter.

on fleo cui sua jam ruperunt stamina parcæ,
Sed qui, Rumpentur cras mihi, semper ait.

Aliter.

on fleo quem suprema dies detrusit ad umbras,
Sed qui est umbrarum pallidus usque metu.

Aliter.

fleo fatales non qui jam expleverit annos,
Defleo fatalem qui timet usque diem.

Aliter.

on gemo perpetuus clausit cui lumina somnus,
Hunc gemo sollicitum quem sopor iste tenet.

Aliter.

Non quæ jam venit mors, flebilis esse videtur:
Sed quæ expectatur, flebilis illa mihi est.

Aliter.

Impositum tumulo lacrymis haud prosequor, illum
Prosequor, ob tumuli qui tremit usque metum.

Aliter.

Non me contristat cui spiritus exit in auras,
Sed qui semper eum credit adesse diem.

Aliter.

Non fleo cui triplices ruperunt fila sorores,
Sed qui, ne rumpant, corde micante pavet.

Aliter.

Tempora non miseror qui contigit ultima vitæ,
Sed qui, suprema ut, tempore cuncta timet.

Aliter.

Non gemo supremam Lachesis cui neverit horam,
Sed qui hanc perpetuò ne neat illa timet.

Aliter.

Stamina non cui jam parcæ evolvêre, gemendus,
Sed qui cogitat hæc evoluenda brevi.

Aliter.

Non illum plango qui jam sit morte peremptus,
Plango sed assiduus quem metus hujus habet.

Aliter.

Non fleo quem Lachesis nigro demisit Averno,
Sed vitam ob Lachesim qui tremebundus agit.

Aliter.

Tempora non cui jam venêre suprema, dolendus,

Tempo

mpora ſed ſibi qui cuncta ſuprema vocat.

Aliter.

on gemo cui ſuprema dies jam lumina clauſit,
Sed qui ſupremam jam fore jamque putat.

Aliter.

n fleo cui nigris lux commutata tenebris,
ed qui illas, dulci luce manente, timet.

Aliter.

n lacrymandus erit morti quem fata dederunt,
ed qui fata timet, is lacrymandus erit.

Aliter.

n vita orbatus, ſed cui formidine mortis
italis non eſt vita, gemendus is eſt.

A *P. S. Meliſſo.*

ud fleo jucunda caſſos jam luce: propinquæ
Mortis viventes uſque timore, fleo.

A *Luſcinio.*

tos dulci vita haud miſeror, tamen ægros
ligræ qui mortis limina dura terunt.

A *Cornario.*

n fleo vitali privatos lumine cernens,
ed fleo quos mortis certa pericla manent.

A *Nicolao Hamero,*

n ego jam vitæ defunctos lumine, ſed quos
lortis habet vivos ſæpe cupido fleo.

Ab *obſopæo.*

n ego defunctos deploro, ſemper acerbe
ed quos viventes triſtia fata manent.

A *Bellicario.*

A Bellicario.

Defunctos vita non defleo, defleo mortis
Iamjam venturæ quos metus acer agit.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Non ego linquentes prædulcis gaudia vitæ
Defleo, sed mortis qui fera fata timent.

Aliter ab eodem.

Dulce relinquentes non defleo lumen, at illos
(Heu) sibi qui nimium fata propinqua putant.

Aliter.

Non ego defunctos deploro, sed miseranda
Sors est illorum, qui metuêre mori.

Aliter.

Non ego defunctos lacrymandos censeo, sed qui
Viventes metuunt fata propinqua nimis.

Aliter.

Non fleo vitali defunctos lumine, sed qui
Dum vivunt, metuunt fata propinqua sibi.

Aliter.

Lugeo non vita privatos, sed fleo vivos
Queis nimium properans ultima visa dies.

Aliter.

Non gemo queis parcæ curtarunt tempora vitæ,
Sed nimium curtos qui timuere dies.

Ex titulo { *Eis kolakas,* / *Eis kolakos.* } *1. In adulatores*

Loukianou. / Λουκιανου. } Pag. 63.

Ουδεις, ουδεμια, ουδεν. Ανδρωνιοι, pro ωνες, Ion. ab ανδρωνος, ος, ὁ, ὴ, 3. simp.

OVden en anthrōpoisi phusis chalepōteron heur
Oudeu en andrōniοi phusei chalepōteron ēpu
Anthrōp u katharan pseudomenon philia
Ανδρωπ ου καθαραν ψευδομενων φιλιαν.

ar eth' hōs echthron prophulaßomesth', all' agapōntes
μαι ἐθ' ὡς ἐχθρὸν προφυλασσομεθ', ἀλλ' ἀγαπῶντες
los philon, en toutō pleiona blaptomethia.
ς φίλον, ἐν τούτῳ πλείονα βλαπτόμεθα.

3. simp. θεσε, τος, ὐ, 2. contract. χθεπωτεγε, εχ, εγ, comp. gr. à χαλεπος. Εὑρεν, .act. ind. ab Εὑρισκω, anomalo. Καθεγε, εχ, εγ. Ψευδιμβρος, ν, νον, part. præs. à ψευδομαι. Φιλια, ας, 2. simp. Εθ' pro ἐπ per apostrophum. Ἐχθεγε, ν, ὁ, 3. Πεφυλασσομεθ' per apostrophum, præs. ind. pass. à πεφυλασσομαι. Αγαπωντε, ων, part. præs. act. ab ἀγαπαω, 2. contract. Φιλος, λη, λον. Οὐτος, αὑτη, τουτου, ου, ὁ, ἡ, τὸ. Πλειον, comp. irreg. à πολυς, sed hic ponitur adverbialiter. Βλαπτόμεθα, præs. pass. ind. à βλαπτομαι.

Interpretatio ad verbum

il inter homines natura gravius (seu tetrius) repperit
lomine puram mentiente amicitiam.
enim amplius tanquam ab inimico præcavemus, sed
ligentes
quam amicum, hac in re plura damna accipimus.

Idem Luciani epigram. carmine redditum ab Henric. Steph.

r mortales pestis non tetrior ulla est
lo fictitia est cujus amicitia.
ut ab hoste caves, sed fidis sicut amico:
nde solet damnis pluribus esse locus.

A P. S. *Melisso.*

homines reperit natura molestius inter,
lentito castæ fœdus amicitiæ.
n velut hostem, illum fugimus, sed amamus, amicum
t decet. hinc tanto nos mala plura manent.

A *Cornario.*

pejus natura potest confingere, quàm si
itvir qui integram fingat amicitiam.
is namque observet tanquam hostem, creditum amicũ
de ergo cunctos certa pericla manent.

Ab

Ab Ioanne Iordano.

Provida mortales inter natura ſceleſtos
Majori invenit (crede) labore nihil,
Quàm mentiretur ficta qui fronte doloſe
Veram & amicitiam, cordis & ima ſui,
Hunc tamen ut ficte nunquam vitamus amantem,
Sed novi fidum credimus eſſe probe.
Atque ita mentitum ſinceri nomen amici
Diligimus: qua re lædimur uſque magis.

A Rodolpho Gualtero.

Hoſtis qui falſo ſe pectore fingit amicum,
Naturæ monſtrum dicitur eſſe mihi.
Nempe quis hunc caveat, dulcem quem credit amicum?
Hinc ergo incautis certa pericla nocent.

Ab obſopæo.

Nil homine invenit natura nocentius illo,
Quàm qui ſinceram fingit amicitiam.
Non hoſtis nobis utra; ſed habetur amicus,
Talis, & hac ipſa lædimur arte crebro.

A Bellicario.

Non gravius quicquam reperit natura, doloſam
Quam ſimulat ſiquis vanus amicitiam.
Hoſtis uti, nunquam fugitur, ſed amatur, amicus
Creditus eſt: tanto noxius iſte magis.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Nil homines inter narura invenit amico
Pejus amicitiam diſſimulante ſuam.
Sit licet hic fictus, verus reputatur amicus,
Sicque magis nocet quolibet hoſte fero.

Ex Titulo { Eis metriotēta. / Εις μετριοτητα. } i. In mediocritatem.

Adēlon. / Αδηλον. } Pag. 69.

An to peritton, akairon. epei logos esti palaios
Πῆ το περιττον, ακαιρον. επει λογος εστι παλαιος
Hōs kai tou melitos to pleon esti cholos
Ὡς και του μελιτος το πλεον εστι χολος.

Πας, πασα, παν. Περιττος, η, ον. Ακαιρος, ὁ, ἡ, ον, το, ζ. sim. Λογος, ὁ, ζ. simp. Εστι, est. ind. act. ab ειμι, sum, anomalo in μι. Παλαιος, α, ον. Μελιτος, το, ζ. simp. Γλεῦκος, το, ζ. simpl. Χολη, ης, ζ. simp.

Interpretatio ad verbum.

IMne nimium, intempestivum (vel incommodum) quoniam proverbium est vetus.
Quòd etiam mellis nimium, est fel.

Idem incerti Autoris epigramma, carmine redditum ab Henric. Steph.

Quodcunque immodicum est, offendit, & immodicū mel.
Fel potius quam mel: vox fuit ista vetus.

A Moro.

Ingratum est quicquid nimium est: sic semper amarū est.
(Vt verbum vetus est) mel quoque si nimium est.

Ab Erasmo.

Suave est quicquid nimium est. nam dicitur olim
Mel quoque, si immodica est copia, bilis erit.

Ab Obsopœo.

Omne supervacuum ingratum proverbia dicunt,
Lingere mel nimium non sine felle potes.

A Belli-

A Bellicario.

Est gratum mediocre, ingratum quicquid abundat.
Mel nimium, non mel, fel magis esse putes.

Ab *Ioanne Stockwoodo.*

Immodicum quodcunque nocet (proverbia testes)
Et nimia est mellis copia grata parum.

Ex titulo { Eis musterion / Eis puxneion } *id est, In arcanum.*

Loukianou. Axiudus. } Pag. 70.

Arrhētōn epeōn glossē sphrēgis epikeisthō.
Ἀῤῥήτων ἐπέων γλῶσσα σφρηγὶς ἐπικείσθω.
Kreissōn gar muthōn ē kteanōn phulakē.
Κρείσσων γὰρ μύθων ἢ κτεάνων φυλακή.

Ἄῤῥητος, ε, ὁ, ἡ, ϛ. *simp.* Ἔπεων, *Ionicè, sine contractione, pro* ε-ων, *ab* ος, ους, το, I. *contract.* Γλῶσσα, ης, ἡ, 2. *sim.* σφρηγὶς, ῖδος, ἡ, ϛ. *simpl. pro* σφραγὶς, *Ionicè.* Ἐπικείσθω, *imperat. præs. pass. à* κειμαι, *anomalo in* μι. Κρείσσων, ονος, ον, το, *comp. irregularis ab* ἀγαθος. Μῦθος, ε, ὁ, ϛ. *simp.* Κτέανον, ε, το, ϛ. *simp.* Φυλακὴ, ῆς, ἡ, ϛ.

Interpretatio ad verbum.

VErborum quæ efferri non debent, sigillum superjacet (vel superponatur) linguæ.
Præstantior, enim verborum quàm opum custodia.

Idem Luciani epigram. carmine redditum ab Henr. Steph.

Siqua tacenda tibi, digito compesce labellum,
Plus servata etenim verba juvant opibus.

A Luscinio.

Profuit arcanis posuisse sigilla tacendis.

Lin

Lingua magis rebus ſcrinia fida petit.

Ab I. Sotero.

rmoni occulto linguam objicitote ſigillum.
rbi nam rerum longe cuſtodia præſtat.

Ab Obſopæo.

c arcana premat tacitæ cuſtodia linguæ.
Sermonum cuſtos eſt mihi major opum.

A Bellicario.

ous in arcanis linguam conclude ſigillo.
Verborum parcus, non ita parcus opum.

Ab Ioanne Stockwoodo.

n dicenda, vide taceas. Cuſtodia linguæ
præſtat theſauris, eſtque opibus melior.

Ex titulo { *Eis nauagion,* / *Eis ναυαγιον,* } *id eſt, In naufragium.*

Argentarion. / *Αργυριον.* } Pag. 74.

Thraußthẽs Eleia par' oinopotẽßi lagune,
Ἐσπαυδησε Ηλεια παρ' οινοποτησι λαγυνη,
Neduos ek pasẽs cheuamenẽ bromion.
Νεδυος εκ πασης χευαμενη βρομιον.
loithe gar lithos eis ße baruſtonos, hoiß keraunos,
ὡδε γαρ λιθος εις σε βαρυστονος, οἱσι κεραυνος,
Ou Dios ek cheirõn, alla Diõnos, ebẽ.
Ου Διος εκ χερων, ἀλλα Διωνος, εβη.
de gelõs epi ßoi kai skõmmata polla tupeißes,
δη γελως επι σοι και σκαμματα πολλα τυπτεσθε,
Kai polus ex hetairõn gignomenos thorubos.
και πολυς εξ ἑταιρων γιγνομενος θορυβος.

Ἐσπαυδησε, *aor.* I. *paſſ. ind. à* Σπαυδομαι. Ηλεια, ας. Παρ' *pro* παρα, *per apoſtrop.* Οινοποτησι, *pro* ποις, *Ionice, ab* οινοποτης, ης, Ι. *ſimp.* Λαγυνος, ου, ὁ, ζ. *ſimp.* Νεδυς, υος. ὑ. ϛ *ſimp.* Πας, πασα, παν. Χευαμενη, μενος,

Ου

ρῆγος, ν, γον. *part.* *aor.* 1. *med.* à χαω *anomalo.* Βεβρυ-ος, υ, ὐ, ζ. *simp.* Αιδος, υ, ὁ, ζ. *simp.*

Ou thrēnō se lagune, ton enaſtēra tekousan
Ου θρηνω σε λαγυνη, τον ἐναστηρα τεκουσαν
Bakchon. epei Semelē kai ſu peponthat' iſa.
Βακχον. επει Σεμελη και συ πεπονθατ' ισα.

Σε à συ *pron.* Βαρυζηλος, η, ον. Ζευς, δηος, ὁ, ζ. *ſim. anomal.* Χειρ, ειρος, ὑ, ζ. *ſim.* Δαιμ-ὁ, ζ. *ſimp.* Εβη, *aor.* 2. *act. ind.* à βαινω *anomalo.* Ην, *imperf.* ab ειμι, *ſum.* Ι-ωτος, ὁ, ζ. *ſimp.* Σκωμμα, ατος, τὸ, ζ. *ſimp.* Τυπεισης, *part. paſſ. aor.* 2. à τυπ-Πολυς, πολλη, πολυ, *anomalum.* Ε'πι ρος, ρα, ρον. Γεγηθόμενος, η, ον, *part. paſſ.* pr-γηθομαι *anomalo.* Θορυβος, υ, ὁ, ζ. *ſimp.* Θρηνω, *praeſ. ind. act.* à θρηνεω, 1. conj. Ευπληκτος, ὁ, ζ. *ſimp.* Τικτων, ουσα, ον, *part. act* aor. 2. à τικτω. Βακχος, χη, ὁ, ζ. *ſ* Σεμελη, ης, ὑ, 2. *ſimp.* Πεπονθατ' pro πεπονθατε per apoſtroph. *praet. med. ind.* à χω *anomalo.* Ισος, η, ον.

Interpretatio ad verbum.

FRacta es Elea apud vini potores lagena,
Ita ut ventre ex toto effuderis Bromium
Procul enim lapis in te graviſonus, tanquam
Non Iovis è manibus, ſed Ioviani venit.
Erat autem riſus ſuper te percuſſa, & dicteria,
Et ingens ex ſodalibus ortus tumultus.
Non lugeo te lagena, quæ evantem peperiſti
Bacchum, quoniam Semele & tu paſſæ eſtis paria.
(*Vel*, Non lugeo te lagena: quoniam Semele, quæ v-tem peperit Bacchum, & tu, &c. legendo τιχυσα Βα-& hæc jungendo cum Semele.)

Idem Argentarij epigramm. carmine, redditum ab Henr. Steph.

Elea in medio potorum es fracta lagena,
Et toto effuſus ventre fuit Bromius.
Nam procul immiſſo tacta es ceu fulmine, ſaxo,
Non Iovis è manibus, ſed Ioviáne tuis.
Cauſa fuit riſus hæc clades, cauſa tumultus,
Extitit & varij cauſa repentè joci.
Chara lagena, ego te non lugeo: nam parienti
Sors Bromium Semelæ, ſors eademque tibi.

A *Bellicario.*

e compotores fregere Elea, fluentem
O pando Bromium ventre lagena vomens -
e lapis irrupit gemebundus fulminis instar,
Non Iovis at manibus Ioviniane tuis.
reussam excepit risus, variusque tumultus,
Et socij casu concrepuere gravi.
l te deploro: nam te Bacchique parentem
Par simili fato succubuisse fuit.

Ab *Ioanne Stockwoodo.*

ea in turba bibulorum es rupta lagena,
Vinaque de fracto dulcia ventre fluunt.
m procul emissus, ceu fulmen, te lapis urget
Non Iovis è palmis, sed Ioviane tuis.
nc risus multus permagni & causa tumultus
xtitit, & bibulo murmura facta grege.
n tua sors deflenda mihi, tibi contigit, olim
Quod Semelæ evenit, quum Bromium pareret.

Philippou.

Φιλιππου.

Lastheisēs pote nēos en hudasi, dērin ethento
Κλασθεισης ποτε νηος εν ὑδασι, δηριν ἐθεντο
Dissoi huper mounēs marnamenoi sanidos.
Δισσοι ὑπερ μυνης μαρναμενοι σανιδος
se men Antagorēs peisistratou. ou nemesēton.
σε μεν Ανταγορης πεισιστρατου. ου νεμεσητον.
En gar huper psuchēs) ali' emelēse dikē.
Ην γαρ ὑπερ ψυχης) ἀλλ' ἐμελησε δικη.
theth' ho men, ton d' heile kuōn halios. panalastōr
θεθ' ὁ μεν, τον δ' εἱλε κυων ἁλιος. παναλαστωρ
berōn oud' hugrō pauetai en pelagei.
ερων ουδ' ὑγρω παυεται εν πελαγει.

Κλασθεις, θεισα, θεν, par. pass. aor. 2. à κλαομαι. Νεως, ω, ους & εος, ε, 5. simp. varie inflectitur, de qua re consule Græcam grammaticam. Υδωρ, ατος, το, 5. simp. anomalum est. Δηρις, ιος, ι, 5. sim. Εθεντο, aor. 2. ind. à τιθημι. Δισσοι, αι, σσαι. Μυνης, Ion. pro μυνης, à μυνος, η, ου. Μαρναμενοι

μῶμος, ν, νον, part. præs. pass. à μεγνυμι. Σφις, ισδε, ὑ, 5. simp. Τυψα per aphæ pro ετυψα, aor. 1. act. ind. à τυπτω. Αντεγορε, pro εχε, Ion. ab Αντεγορεχε, ρε, l. Πεισιστρατος, υ, ὁ, 3. simp. Νεμεσητος, τη, τον. Ην, imperf. ind. act. ab εἰμι sum, es in μι. Ψυχης, ῆ, 2. simp. Εμελησεν, aor. 1. act. ind. à μελω, anomalo. Δικη simp. Ναχθ' pro νηχται, per apostroph. præs. act. pass. à νηχομαι. Εἰλε, aor. 2 ind. ab αἱρεω anomalo. Κυων, νος, ὁ, ῆ, 5. simp. Ἁλιος, α, ον. Πθιαλαξωρ, ορος, ὁ, 5. Χρεον, ουσα, ν, part. act. præs. à χρεω. Τ'γερε, γερα, γερον. Παυομαι, sextæ, simp. λαγρε, ους, το, 5. simp.

Interpretatio ad verbum.

FRacta quondam navi in aquis, pugnam aggressi sun
Duo pro una præliantes tabula.
Pulsavit quidem Antagoras Pisistratum, non (erat id)
vertendum (sive reprehendendum.)
Erat enim (pugna) pro anima (i. vita) sed tamen (hæc
curæ fuit justitiæ divinæ.
Natabat hic quidem, illum autem invasit canis mu
dæmon ultor
Ne in pelago quidem humido cessat.

Idem Philippi epigramm. carmine redditum ab Henr. Steph.

Fracta nave undis, tabula unica salva remansit:
Vna certarunt hac duo de tabula.
Antagotas pulsat Pisistraton. iste salutis
Dignus amor venia est: punit at ipse Deus.
Enatat hic, est ille cani mox præda marino.
Divina haud medijs ultio cessat aquis.

A P. S. *Melisso.*

Nave mari fracta ventum est ad prælia quondam,
Assere proque uno pugna duobus erat.
Vapulat Antagoræ Pisistratus. idne reprendes?
Incertus vitæ certat uterque suæ.
Quod Nemesi curæ fuit: hic natat, ille marino
Præda cani est. vindex & freta numen habent.

A Bellicario.

rte duo tumidus evicta nave procellis,
ro tabula infestas inseruêre manus.
esus ab Antagora Pisistratus. id neque mirum:
Ferret uter vitam, pugna erat, atque necem,
titiæ curæ est: natat hic canis impetit illum.
Nec genium miseris discutit unda suum.

Ab Ioanne Stockwoodo.

quoribus fracta rate, quondam pugna duobus
Una pro tabula dira & acerba fuit.
tagoras cedit Pisistraton. Hoccine mirum?
Pro vita certant, curat & hoc Nemesis.
atat hic salvus, canis illum habet (ecce) marinus.
Vel pelago nantes ultio justa manet.

Ex titulo { Eis nautilian. / Εις ναυτιλιὴν. } i. In navigationem.

Antipatrou.
Αντιπατρου.

Geiarotēs Archippos, hot'ek nousoio bareiēs
Γειαροτης Αρχιππος, ὁτ' εκ νυσοιο βαρειης
Arti lipopsucheōn ertheen eis aïdēn.
Αρτι λιποψυχεων ἐρθην εις αϊδην.
eta d' huiiessin, O Phila tekna makellan
τα δ' ὑιασιν, Ω Φιλα τεκνα μακελλη
Kai ton arotrētēn ster.xate moi bioton
Και τον αροτρητὴν στερξατε μοι βιοτον
sphaleres aineite ponon stonoenta thalassēs,
σφαλερης αινειτε πονον στονοεντα θαλασσης,
Kai barun atērēs nautilïēs kamaton.
και βαριυ ατηρης ναυτιλιης κομματον.
Bon mētriiēs glukerōterē epleto mēsēr,
βον μητριης γλυκερωτερη επλετο μητηρ,

Γειαροτης, τυ, I. simp. Αρχιππος, υ, ὁ, ξ. simp. Ὁ'τ, pro ὁτε, per apostroph. Νυσοιο pro νυσου, Ion. à νυσος, υ, ὑ, ξ. simp. Βαρειης pro ας, Ion. à βαρυς, εια, υ. Λιποψυχεων, pro χων, sine contractione Ion. part. præs. act. à λιποψυχεω. Ἐρθην, imperf.

perf. ind. act. à ἱεω. Αἶσης, υ, 1. simp. Εἶπε, aor. 2. act. ind. ab ἔπω inusitato, & anomalo. ἰᾶσιν poët. pro ἰᾶσι, ab ἰάω, ᾶσω, ὁ, 3. Sed varie præterea inclinatur, de quo, vide grammaticam Græcam. Φίλος, Τέκνον, υ, τα, 3. simp. Μαχαίρα, ης, ἡ, 3. simp. Ἀρότρευτης, ου, ὁ, 1. simp. Στρέξατε, act. aor. 1. à στρέφω. Μοι ab ἐγω, pron. Βιότου, υ, ὁ, 3. simp. Σφαλερός, ἡ, ὸν, σφαλερης pro ρας, Jon. Ἀνεῖτε, imper. act. præs. ab ἀνίημι. 1. contract. Πόντου, simp. Στυγνοῖς, ῆτος, ὁ, 5. simp. Θαλάσσης, ης, ἡ, 2. simp. Βαρύς, εῖα, ὑ. Ἀτηρός, ὰ, ὸν, hîc ἀτηρης pro ρας, Ion. Καμάτου, υ, ὁ, 3. simp. Μητρὶ pro ᾳ, Ion. à μήτηρ, simp. Γλυκερωτέρη pro ρᾳ, Ion. à γλυκερωτερος, ρα, ρον, comp. gr. à γλυκερός. Syncop. pro ἐπέλετο, imper. pass. ind. à πέλομαι. Μήτηρ, τρος, & Δῆς, ὁ, 5. simp. Πόλιος, ὁ, 5. simp. Πόλιης, pro ας, Ion. à πόλιος, α, ον. Γαῖα, ας, ἡ, 2. simp. Ποθητοτέρη, comp. gr. à ποθητός.

Τοσσον ἅλος πόλιης γαῖα ποθητοτέρη.
Τοσσον ἅλος πόλιης γαῖα ποθητοτέρη.

Interpretatio ad verbum.

AGricola Archippus, quum ex morbo gravi
Incipiens animo linqui, iret ad inferos,
Dixit hæc filiis, ô chari filij ligonem
Et aratricem colite mihi vitam.
Ne periculosi maris laudate laborem suspiriis plenum
qui multorum suspiriorum causa esse solet)
Et gravem damnosæ navigationis laborem.
Quanto noverca dulcior est mater,
Tanto mari cano tellus (est) amabilior.

Idem Antipatri epigramma, carmine redditum ab Henr. Steph.

Agricola Archippus, defectus viribus artus,
Atque orcum morbi jam minitante lue,
Pignora chara (inquit) nil vos abducat aratro:
Prima sit ut cura hæc, ultima, sitque precor.
Vndisonum suleent alij mare, seque periclis
Objiciant: ab eo vos removete gradum.
Nam quanto mater superat pietate novercam,
Tanto undis tellus semper amabilior.

Ab Obsopæo.

m foret Archippus morbis per membra gravatus,
moriens stygias jam subiturus aquas,
ita natis, Chari exercete ligonem
nati, & vitam vivite ruricolam.
maris insani tristem laudate laborem,
ec vos currendi per freta tangat amor.
ior est mater quanto dilecta noverca,
nto etiam est tellus charior ipsa mari.

A *Bellicario.*

icus exhalans animam, morboque fatiscens,
chippus, stygiam dum paratire domum,
, Aratricem mea pignora ducite vitam,
iligite & curvi dulce ligonis opus;
dubij curæ fuerint discrimina ponti,
egravis infida nauticus arte labor.
ior infesta est ut mater blanda noverca,
ratior insano sic quoque terra mari.

Ab Ioanne Stockwoodo.

icus Archippus morbo correptus acuto,
x quo dum stygias est aditurus aquas,
iens animo linqui, jam jamque moriri,
æc dixit natis ultima verba suis.
ora chara patri, sit vobis cura ligonis,
ricolam viram vivite (quæso) patris.
uite vos aliis graviora pericula ponti,
lectet pelagi nec male sanus amor.
ior ut longe est mater, meliorque noverca,
ic tanto est tellus æquore amabilior.

Ex titulo { Eis nēas, / Eis nas. } id est, In naves.

Zēlōtou. / Zηλωτυ. } Pag. 78.

Ἐκλάσθην ἐπὶ γῆς ἀνεμῶ πίτυς. εἰς τί με πόντῳ
Ἐκλασθην επι γης ανεμω πιτυς. εις τι με ποντῳ
Στείλατε, ναυηγὸν κλῶμα πρὸ ναυτιλίης.
Στειλατε, ναυηγον κλωμα προ ναυτιλιης.

E Klasthēn epi gēs anemō pitus. eis ti me pontō
Stellete, nauēgon klōma pro nautiliēs.

Ἐκλασθην, aor. 1. pass. ind. ἀ πλασομαι. Γη, γης, ἡ, 2. simp. Ανεμος, ου, ὁ, 3. simp. Πιτυς, υος, ἡ, 5. simp. Εις pro εις, Attice. Τις, τινος, ὁ, ἡ, τι, 5. simp. Με ab εγω pron. Στελλω, 5. conjug. simp. Ναυηγος, ου, ὁ, ἡ, 3. simp. Κλων, ωνος, ὁ, 5. simp. Ναυτιλιης, ου Jon. ἀ ναυτιλια, ας, 2. sim.

Interpretatio ad verbum.

(EGo) pinus in terra fracta fui vento: quamobrem ad mare
Mittitis, naufragum ramum ante navigationem.

Idem Zelotæ epigram. carmine redditum ab Henr. Steph.

Me Notus in terra fregit: cur mittor ad undas,
Quæ non dum viso naufraga sum pelago?

A Paul. Sched. Melisso.

Pinus humi Cauro sum strata: quid in mare ducor
Naufraga trabs, non dum visa natare salo?

A Thoma Moro.

Ventis pinus humo sternor: quid mittor in undas
Iam nunc passa, priusquàm nato, naufragium?

A Bellicario.

Me venti fregere: trahor quid ad æquora tandem,

Nondu

Nondum conſpectis naufraga pinus aquis?

Ab Ioanne Stockwoodo.

Proſternor tellure Noto, ne mittite ad undas,
Naufraga ſum pinus flumina nulla videns.

Aliter ab eodem.

Ne prius in terra proſternunt flamina, pontum
Quàm video: quid me mittitis ad pelagus?

Tou autou.
Του αυτου.

ΤΙ ſti pitun pelagei piſteuete gomphõtẽres,
Εστι πιτυν πελαγει πιστευετε γομφοτηρες,
Hẽs polius ex oreõn rhizan eluſe notos,
Ης πολυς εξ ορεων ριζαν ελυσε νοτος,
Non ouk eſomai pontou ſkaphos, echthron aëtais
Ουκ ουκ εσομαι ποντου σκαφος, εχθρον αητοις
Pendreon. en chersõ tas halos oida tuchas.
Δενδρεον. εν χερσω τας αλος οιδα τυχας.

Ες pro εις, Attici. Τις, τινος, ὁ, ἡ, το, π, ς. ſimp. Πιτυς, υος, ὁ, ἡ, ς. ſim. Πελαγος, ους, το, 1. contract. Πιστευετε, præſ. ind. act. à πιστευω. Γομφοτηρ, ηρος, ὁ, ς. Πολυς, πολλη, πολυ, anomalum. Ορεων pro ορεσων, ſine contractione ſ-te ab ορος, ους, το, 1. contract. Ριζα, ης, 2. ſimp. Ελυσε, aor. 1. act. ind. à λυω. Notος, ὁ, ς ſimp. Αεσιος, α, ον. Εσομαι, fut. 1. act. ind. ab ειμι ſum, anomalo in μι. Σκαφος, ους, το, 1. contract. Εχθρος, θρα, ὁν, 3. ſim. Αητος, ης, 2. ſimpl. Δενδρεον, ου, το, 3. ſim. Χερσος, ου, ἡ, 3. ſimp. Αλς, ἁλος, ὁ, ς ſimp. Οιδα, præt. med. ind. ab ειδω anomalo. Τυχας, ης, 2. ſim.

Interpr. ad verbum.

O quid (me) pinum pelago committitis compactores (navium)
Ejus radicem ex montibus convulſit vehemens Auſter?
Uſtum non ero maris navigium, inviſa ventis
Sed in terra experta ſum maris infortunia.

Idem eiusdem Zelotæ epigr. carmine redditum ab Henric. Steph.

Me pinum fabri pelagi cur creditis undis,
Cui monte est radix eruta flante Noto?
Fausta ratis non sim, quum jam arbor vexer ab austris.
In terra casus sentio jam pelagi.

Ab *Alciato.*

Ventoso nautæ cur creditis æquore pinum,
Quam celer in summis eruit aura jugis?
Semper ero ratis infœlix inimicaque ventis,
Atque agitata solo, mox agitabor aquis.

A Sleidano.

Pinus ego à vobis fabri quid ducor in altum?
Auster me validus præcipitavit humi.
Sum ventis exosa, mari quoque inutilis arbor.
Fortunam pelagi nunc bene tuta scio.

A Bellicario.

Quid pinum pelago fabri committitis? hostis
Solvit radices montibus aura meas.
Omen ero infœlix, ventis inimica: marinos
In terra casus docta ego præmoneo.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Pinum navifabri cur me committitis undis?
Stirpitus evellunt flamina sæva solo.
Haud fœlix fuero ponti ratis, invida ventis
Arbor, quæ in terris damna marina tuli.

Adespoton.
Ἀδέσποτον.

Ἀρτιπαγὴς ῥοδίησιν ἐπὶ κροκάλῃσι νέω,

Ἀρτιπαγὴς ῥοδίῃσιν ἐπὶ κροκάλῃσι νέω, τὸ ἐπὶ ἀντὶ τοῦ ἐν. Ἐπικοπὴ τοῦ ἐν. Κο-

Kai mēpō charopou kumatos hapsamenēn,
Καὶ μηπω χαροπου κυματος ἁψαμενην,
d' anemeine thalassa. to d' agrion eplēmmure
δ' ἀνεμειτε θαλασσα. το δ' ἀγριον ἐπλημμυρε
cheuma, kai ek statherōn hērpasen ēionōn
χευμα, και ἐκ σταθερων ἡρπασεν ἠιονων
lkada te deilaios aei klonos, hē ge ta pontou
λκαδα τε δειλαιος αει κλονος, ἡ γε τα ποντου
cheumata k'ēn chersō loigia k'ēn pelagei.
χευματα κ'ἐν χερσῳ λοιγια κ'ἐν πελαγει.

I. contract. Pro δίησιν pro αις, Ionice à ῥοδιος, α, ον, Κεφαλὴσι pro αις, Ion. à κεφαλη, ης, 2. simp. Me ab ἐγω, pronom. Naue, αος, & Ionice νος, ῦ, ς. simp. variè inclinatur, vide in grã-

tica græca. Χαροπος, πη, πον. Κυμα, ατος, το, ς. simp. Ἀ'ψαμενος, νη, νον, part. aor. 1. d. ab ἀπομαι. Ανεμει ε, habens augmentum in initio simplicis, aor. 1. act. ind. ἀνεμειμαι, ablato (α) in præpositione ἀνα per apostroph. Θαλασσα, ης, 2. simp. ρις, α, ον. Επλημμυρε, imperf. act. ind. à πλημμυρεω. Χευμα, ατος, το, ς. simp. Στα-ρος, ερα, ερον. Ἠιων, ονος, ὁ, ς. simp. Ἡρπασεν, aor. 1. act. ind. ab ἁρπαζω. Ὁλκας, αδος, simp. Τὴ pro ἡ. Δειλαιος, α, ον. Κλονος, ε, ὁ, ʒ. sim. Ὁ ς, ἡ, ὁ, art. Ποντος, ε, ὁ, ʒ simp. pro καὶ εν, per apostroph. Χερσος, ε, ἡ, ʒ. sim. Λοιγιος, α, ον. Πελαγει, ους, το, ς. simp.

Interpretatio ad verbum.

[E navem nuper compactam, in littoribus undosis (i. quæ undis pulsantur)
quæ non dum attigeram trucem fluctum,
expectavit quidem mare (i. donec mare ingressa essem)
ed ferus inundavit
uctus, & ex firmis abripuit littoribus
le) navem (proprie navem onerariam) cui calamitosa
emper agitatio (seu turbatio maris) utpote cui maris
uctus & in terra exitiales (sunt) & in pelago.

Idem incerti Autoris epigramm. carmine redditum ab Henric. Steph.

modo compactam stantemque in littore navem,
Et nondum expertam quid foret unda maris,
evenit pelagus: frangensque repagula vortex
firmo rapuit littore præcipitem.
ta ubi sim posthac, pelagi quam sæva procella

Prosequitus

Prosequitur terra non minus ac pelago.

A Bellicario.

Littore me strepero sævisque madente procellis
Compactam nuper, nec gravis unda tulit:
Mugiit horrendum sed latè fluctus inundans,
A stabilique ferox traxit in alta solo.
At miseram invasit gravis infestusque tumultus,
In terra pariter noxius atque mari.

Ab Ioanne Stockwoode.

Nuper in undoso compactam littore navem,
Quæ nondum attigerant flumina sæva maris,
Non expectavit mare, sed cito fluctus acerbus
Littore de firmo per freta dira vehit.
Heu male sana ratis, loca post ubi tuta petenda?
Namque salum atque solum sunt tibi tuta minus.

Kullēnion Petianeu.
Κυλλήνιος Πετιανεύς.

Oupō naus, kai olōla: ei d' an pleon, ei buthon egni
Ουπω ναυς, και ολωλα· τι δ' αν πλεον, ει βυθον εγνι
Etlēn? phen pasais holkasi moira kludōn.
Ετλην; φην πασαις ὁλκασι μοιρα κλυδων.

Navis, νεος, νεα, & νεος, ὁ, ῆ, ς. simp. vide gramm. græcū. Ολωλα, præt. med. Att. ind. ab ὀλλυω anomalo. Τις, τινος, ὁ, ἡ, τι, τι, ς. simp. Πλεον, ονος, το, ς. simp. Βυθος, ου, ὁ, simp. Εγνων, aor. 2. act. ind. à γιγνωσκω anomalo. Ετλην, aor. 2. act. ind. à τλαω. Πασ, πασα, παν. Ὁλκας, αδος, ἡ, ς. simp. Μοιρα, ας, ἡ simp. Κλυδων, ωνος, ὁ, ς. simp.

Interpretatio ad verbum

NOn dum navis (eram) & perij (tamen) quidnam gravius, si profundum experta fuissem,
Pati potuissem? (vel, passa fuissem?) ab omnibus navibus
fatum (vel pernicies) est tempestas.

Ide

Idem Cyllenij Petiani epigram. carmine redditum ab Henric. Steph.

on dum navis eram, perij. quid pejus in alto
Passa forem? ô pestis cuilibet unda rati.

Ab obscœo.

on dum facta ratis, perij. quid passa fuissem
Altum ingressa? fretum est navibus exitium.

A Bellicario.

on dum navis eram, tumidumve experta profundum,
En pereo. ô cunctis navibus unda nocens.

Ab Ioanne Stockwoodo.

on dum navis eram, perij tamen: & mage passa
Quid fuerim in ponto? navibus unda lues.

Ton autou.

Τε αυτε.

ARti me pēgnumenēn akaton tropin esspase geiton
Αρτι με πηγνυμενην ακατον τροπιν εσπασε γειτων
Pontos, k'ēn chersō eis eme mainomenos.
Ποντος, κ'ιν χερσω εις εμε μαινομενος.

Me *ab* εγω *pron.* Πηγνυμενος, νη, ον, *part. pres. pass. à* πηγνυμι. Τεγμενος, ε, ὴ, ς. *simp.* Ακατος, ε, ὁ, ὴ, ζ. *simp.* Εσπασον, *aor.* 1. *act. ind. à* σπαω. Γειτων, ονος, ὁ, ὴ, ς. *simp.* Ποντος, ε, ὁ, ὴ, ς. *simp.* Κ'ιν *per apostroph. pro* κη εν. Χερσος, ε, ὴ, ς. *simp.* Εμε *ab* εγω *pron.* Μαινομενος, νη, νον, *part. med. pres. à* μαινομαι.

Interpretatio ad verbum.

ME carinam navigij, quæ modò compacta fueram, attraxit vicinum
ne, etiam in terra adversus me insaniens.

Idem

Idem eiusdem Cyllenij epigram. carmine redditum ab Henric. Steph.

Me fabri è manibus navis rapuere carinam
Æquora: jamque solo sæva fuere mihi.

A Bellicario.

Vix bene compactam traxit vicina profundi
Vel terra adversum me maris unda furens.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Nuper eram compacta ratis, vicinaque ponti
Vnda solo contra me furit atque fremit.

Adēlon. } Pag. 55.
Αδηλον. }

Τίπτε, adver. Με, ab ἐγω pron. Ανεμοισιν, pro μοις, Ionic. ab ἀνεμος, ᾱ, ὁ, ᾱ. simp. Ἁλωσιμος, η, ὁν, ῑ, ον, το. Ηλεος, α, ον. Τεκτων, ονος, ὁ, 5. sim. Πιτυς, υος, ἡ, 5. simp. Τευχεις, præs. ind. act. à τευχω. Ναυς, ος, & νος, Ionic. Η, 5. simp. vid. gramm. Θαλασσοπορος, η, ὁ, ἡ, ον, το. Οιωνος, η, ὁ. 3. simp. Εδεισας, aor. 1. act. ind. à δειδω, anomalo. Βορεης pro ας, Ion. η, 1. simp. Μ' pro με per apostroph. ab ἐγω pron. Εδιωξε, aor. 1. act. ind. à διωκω. Χθων, ονος, ἡ, 5. sim. Φευξομαι, fut. 1. med. ind. à φευγω, anomalo. Πελαγος, εος, το, 1. simp.

Τίπτε μ' ἀνεμοισιν ἁλωσιμον ἤλεο τέκτων
Τῆν δὲ πιτυν τεύχεις νῆα θαλασσοπορον;
Οὐδ' οἰωνον ἔδεισας, ὅτι βορεὴς μ' ἐδίωξεν
Οὐδ' ὀιωνον ἔδεισας, ὅτι βορεης μ' ἐδιωξεν
En chthoni? pōs anemous pheuxomai en pelagei?
Εν χθονι; πως ἀνεμους φευξομαι εν πελαγει;

Interpretatio ad verbum.

CVr me pinum hanc, quæ à ventis expugnata fui, stolide faber
Facis navem pontigradam?

Ne augurium quidem veritus es, quòd Boreas me exagitaverit
n terra ? quomodo ventos effugiam in pelago ?

Idem incerti Autoris epigram. carmine redditum ab Henric. Steph.

ur ego quæ ventis adeo ſum obnoxia pinus.
Stulte faber, navis ſim tibi pontigrada ?
lec movet augurium, quòd me jactaverit Auſter
In terra ? ventos quî fugiam pelago ?

A Moro.

inus ego, ventis facile ſuperabilis arbor :
Stulte quid undivagam me facis ergo ratem ?
n non augurium metuis ! quum proſequitur me
In terra, Boream quî fugiam pelago ?

A Sleidano.

t mare perluſtrem quî me faber impie adornas ?
Sum pinus, ventis præda futura tamen.
en' movet augurium ? Borea vexabar & uſque,
Quum ſtarem : pontus quæ mala porrò dabit ?

Ab Obſopæo.

incibilem ventis faber ô ſtolidiſſime pinum,
Pontigradam quare me facis eſſe ratem ?
Nonnè vereris avem ? terris quum turbine jactor,
Quî fugiam in pelago vim rabiemque Noti ?

A Bellicario.

inus ego ventis facile expugnabilis arbor,
Pontigradam fabricas ſtulte quid inde ratem ?
Nôn metus augurio eſt ? qui me quatit horridus alis
In terra Boreas, parcet an ille mari ?

Ab Ioan. Stockwoodo.

Cur me ſtulte faber, ventorum turbine pinum.
Devictam, navem vis fore pontigradam ?

Omen

Omen nil veritus, quòd me fera flamina vexant
In terra? & ventos qui fugiam pelago?

Antiphilou Bizantiou.
Αντιφιλου Βιζαντιου.

Μυρια metrēsasan ametrētoio thalassēs
Μυρια μετρησασαν αμετρητοιο θαλασσης
Kumata, kai chersō baion ereisamenēn,
Κυματα, και χερσῳ βαιην ερεισαμενην,
Olesen ouchi thalassa, neōn phobos, all' epi gaiēs
Ωλεσην ουχι θαλασσα, νεων φοβος, αλλ' επι γαιης
Ephaistos. tis erei ponton apistoteron;
Ηφαιστος. τις ερει ποντον απιστοτερον;
Enthen ephun, apolōla: par' ēionessi de keimai,
Ενθεν εφυν, απολωλα· παρ' ηιονεσσι δε κειμαι,
Chersō tēn pelageus elpida memphomenē.
Χερσῳ την πελαγυς ελπιδα μεμφομενη.

Μυριος, υ, ὁ, ἡ, ον, το, 3. *simp.* Μετρησας, ασα, αν, *part. act. aor.* 1. ἀ μετρεω. Αμετρητοιο *pro* του, *Ionic. ab* αμετρητος, ὁ, ἡ, ον, το, 3. *sim.* Θαλασσα, ης, 2. *sim.* Κυμα, ατος, το, 3. *simp.* Χερσος, ὁ, ἡ, 2. *simp.* Ερεισαμενος, νη, νον, *part. aor.* 1. *med. ab* ερειδομαι. Ωλεσην, *aor.* 1. *act. ind. ab* ολλυω, *anom.* Ναυς. αος, εος, νος, ἡ, 3. *simp. vide gram. Græc.* Φοβος, ὁ, ἡ, 3. *simp.* Αλλ' *pro* αλλα, *apostroph.* Γαιης, *pro* ας, *Ion. à* γαια, ας, ἡ, 2. *simp.* Ηφαιστος, ὁ, ἡ, 3. *simp.* Τις, τινος, ἡ, τι, 3. *simp.* Ερει, *præs. ind. act. ab* ερεω, 1. *contract. anomalo, vel potius insuf. hoc tempore.* Ποντος, ὁ, ἡ, 3. *simp.* Απιστοτερος, α, ον, *comp. gr. ab* απιστος. Εφυν, *perf. ind. act. à* φυω, *anomalo.* Απολωλα, *præt. Atticum, med. ind. ab* ολλυω, *anom.* Παρ' *pro* παρα, *per apostrophum.* Ηιονεσσι, *dat. plur. poët. ab* ηιων, ονος, ὁ, 3 *simp.* Κειμαι, *anom. vide gram. Græc.* Χερσος, ὁ, ἡ, 3 *simp.* Πελαγυς *pro* γυς, *Dorice, gen. singularis,* πελαγος, εος, το, 1. *contract.* Ελπις, ιδος, ἡ, 3. *simp.* Μεμφομενος, νη, νον, *part. præs. med. à* μεμφομαι.

Interpretatio ad verbum.

(ME) quæ infinitos emensa eram immensi maris
Fluctus, & (postea) in terra paulisper firma steteram
Perdidit non mare, navium timor, sed in terra
Vulcanus. quis dicet mare infidelius (terra?)
Vnde nata sum (ibi) perij. in littoribus autem jaceo

Terræ exprobrans timorem maris (i. quòd timui à mari, videlicet ne in eo perirem.)

Idem Antiphili epigramm. carmine redditum ab Henric. Steph.

Emensam immensi navem me tot maris undas,
In terra, fuerat cui brevis antè mora,
Perdidit haud pelagus, ratibus formido, sed ignis
In terra. infidum num magis ergo mare est?
Mors unde est, mihi vita fuit. sic littora propter
Telluri exprobro quod timui à pelago.

A P. S. Melisso.

Quæ maris immensi superaram mille procellas,
Littore nec steteram firma carina diu:
Non ratibus timor unda, solo me perdidit ignis,
Et quisquam pelago nolit inesse fidem?
Qua fata sum, perij. jaceo nunc pulvis in acta,
Improperans terræ tutius esse fretum.

A Bellicario.

Dimensam rapido tot sævos æquore fluctus,
Vix terræ admotam non gravis unda premit.
Communis timor est qui navibus: at ferus instat
Vulcanus, nostra mitius æquor humo est.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Post tot dimensos pelago strepitante labores,
Tempore vix parvo pondere pressa solum,
Heu perij male tuta ratis, me perdidit ignis
In terra: haud pontus navibus usque timor.
Sic ubi nato, cado, jaceoque in littore, terræ
Improperans quòd sit marmore fida minus.

Sekoundon.
Σεκουνδον.

Ὁλκας, αδος, ἡ, ϛ. simp. Αμετρητος, η, ὁ, ὴ, ον, το, ʒ. sim. Πελαγος, εος, το, ϛ. contract. & hîc πελαγυς, est genit. Doric. pro πελαγους. Ανυσας, ασα, αν, part. act. aor. 1. ab ανυω. Κελευθος, η, ὁ, & τα κελευθα, plural. ʒ. simp. anomal. Χαεσπος, πη, πον. Κυμα, ατος, το, ϛ. simp. Νυξαμβιος η, νον, part. act. med. à νυχομαι. Μελας, αινα, αν, Ευρος, ου, ὁ, ʒ. simp. Επορτισεν, aor. 1. act ind. à πτιζω. Χερσος, ου, ἡ, ʒ. simp. Ηλασι, aor. 1. act. ind. ab ελαυνω, anomalo. Χειμερια. Αγριος, α, ον. Οιδμα, ατος, το, ϛ. simpl. Νοτος, ου, ὁ, ʒ. simp. Πυρ, υρος, το, ϛ. simp. Νοτος, ου, ὁ, ὴ, ʒ. simp. Εγω, genit. μυ, pron. Χθων, ονος, ἡ, ϛ. simp. Μεμφομι pro ομαι, apostroph. præs. med. ind. à μεμφομαι. Απιστος, η, ὁ, ὴ, ον, το, ʒ. simp. Αλς, αλος, ὁ, ϛ. Ημετερης pro εχε, Jonice ab ημετερος, εα, ερον, pron. Υδωρ, ατος, το, ϛ. simp. anom. Διζομενος, η, νον, part. præs. med. à διζομαι.

Ὁλκας ἀμετρητου πελαγευς ἀνυσασα κελευθον,
Καὶ τοσακις χαροποις κυμασι νηξαμενη,
Ἡν ὁ μελας ουτ' ευρος επορτισεν, ουτ' επι χερσον
Ἐλασι χειμεριων ἀγριος οιδμα νοτων.
Ἐν πυρι νυν ναυηγος ἐγω χθονι μεμφομ' απιστῳ,
Νυν ἁλος ἡμετερης ὑδατα διζομενη.

Interpretatio ad verbum.

EGo navis (proprie oneraria navis) immensi pelagi
confeceram iter,
Et toties in trucibus fluctibus nataveram,
Quam nec ater Eurus, mari submersit, nec in terram
Impulit fera tempestas hybernorum austrorum:
In igne nunc naufraga, terram accuso infidam,
Nunc maris nostri aquas quærens.

Idem Secundi epigramm. carmine red-
ditum ab Hen. Steph.

vis ego ingentis campos emensa profundi,
Sævaque cui toties unda natata fuit:
rus quam valuit nunquam submergere, quam non
Ad terram impegit sæva procella Noti:
ufraga nunc in igne queror terram haud mihi fidam,
Atque mei fluctus expeto nunc pelagi.

A Fran. Bellicario.

mensas emensa vias, bellique labores,
Et glauco toties exagitata mari,
am niger haud Eurus mersit, non improba terræ
Afflixit quatiens prægravis ira Noti:
ufraga nunc flammis, male fida perdita terra,
mploro auxiliis æquor adesse meis.

Ab Ioanne Stockwoodo.

mensum peragrata fretum, totiesque procellas
Passa graves pelago dum nato tuta ratis:
am nunquam potuit Borealis perdere nimbus,
Nec terræ illisit vis fera, truxque Noti:
idam incuso terram, dum ibi perdor ab igne.
Nunc mihi veliferum fer (precor) æquor opem.

Leōnidou.
Λεωνίδου.

Olkada pur m' anephlexe, tosēn hala mestēsasan,
Ὀλκάδα πυρ' μ' ἀνέφλεξε, τοσην ἅλα μιστησασαν,
En chthoni sē peukas eis eme keiramenē.
Ἐν χθονὶ σὴ πεύκας εἰς ἐμὲ κειραμένη.

n pelagos diesōsen ep' ēonas. alla thalassēs
πέλαγος διέσωσεν ἐπ' ἠόνας. ἀλλὰ θαλάσσης
ēn eme geinamenēn heuron apistoterēn.
ἣν ἐμὲ γειναμένην εὗρον ἀπιστοτέρην.

Ὀλκας, ἀδος, ἡ, ϛ. simp. Πυρ, υρος, το, ϛ. sim. M' pro με, per apostrop. ab ἐγω pron. Ἀνεφλεξε, aor. I. act. ind. ab ἀνεφλεγω, quod hîc augetur in initio

licis, rejecto α per apostrophum in præpositione ἀνα. Τοσος, η, ον. Ἁλς, ἁλος, ὁ, ϛ. simp.

5. *simp.* Μετρησας, ασα, αν, *part. aor.* 1. *act. à* μετρεω. Χθων, ονος, ἡ, 5. *simpl.* Πον
2. *simp.* Κατεκαμφος, υν, νον, *part. aor.* 1. *med. à* κατακαμπτω. Ος, η, ο, *tertic.* Γλαυ
contract. Διεσωσεν, *aor.* 1. *act. à* διασωζω *quod hîc augetur initio simplicis, re*
ex præpositione δια *per apostrophum.* Ἐπ' *pro* επι *per apostroph.* Ηων, ονος, ὁ, ἡ
Θαλασσα, ης, 2. *simp.* Γεγαμφος, υν, νον, *part. aor.* 1. *med. à* γαμπτω *vel* γαγαμφω
mialo. Εὐ ἐγν, *aor.* 2. *act. ind. ab* ἐυεγκαμι, *enomal.* Απεσσυμην *pro* εσσ, *Ion.*
απ σσυεσθ, εσ, εσν, *comp. gr. ab* απ σσυς.

Interpretatio ad verbum.

ME navem (proprie, navem onerariam) ignis con
sit. tantum mare emensam,
In terra quæ piceas ad me (conficiendam) detonsa f
(i. spoliata fuerat seu orbata suis piceis)
Quam pelagus salvam & incolumem perduxit ad li
sed mari
Infideliorem comperi eam quæ me genuerat.

Idem Leonidæ epigram. carmine reddi-
tum ab Henric. Steph.

Emensam tantum pelagus me flamma cremavit
In terra piceas quæ mihi tonsa suas.
Incolumem ad littus mare duxerat: æquore sed nunc
Illa mea heu genitrix est mihi fida minus.

A Cornario.

En navis, ponti tantas emensa procellas
Fausta, ignem terra quàm miserè intereo!
Servavit pelagus me in portum: perdidit autem
Quæ peperit, ponto perfida facta magis.

A Bellicario.

Tot maria emensam Neptunus perdidit atrox,
Et piceas rapido sustulit igne meas.
Ad sua quam salvam retulit mare littora: matre
Est illo miseræ vel mihi fida minus.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Evasi tumidi quæ tanta pericula ponti

Infœlix navis nunc cremor igne domi.
At littus salvam me vexerat æquor: at illa
Quæ peperit, magis est perfida facta solo.

Ioulianou apo huparchōn, Aiguption.
Ιουλιανου απο υπαρχων, Αιγυπτιου.

HOlkas hudōr prophugousa poluphloisboio thalassēs,
Ολκας υδωρ προφυγουσα πολυφλοισβοιο θαλασσης,
En chthonos ankoinais ōleto mētēriais.
Εν χθονος αγκοιναις ωλετο μητριαις.
Phlamenēn gar pursos epephlege. kaiomenē de
Φλαμενην γαρ πυρσος επεφλεγε. καιομενη δε
Dusmeneōn hudatōn summachiēn ekalei.
Δυσμενεων υδατων συμμαχιην εκαλει.

Ὁλκας, αδος, ϛ. *simp.* Υδωρ, ατος, το, *anomalum*. 5. *simp.* Προφυγουσα, υσης, υσῃ, υν, *part. act. aor.* 2 à προφευγω, *anomalo.* Πολυφλοισβοιο, *pro* βου, *Ionice*, πολυφλοισβος, βυ, ος, ου, ϛ. *simp.* Θαλασσης, 2. *simp.* Χθων, ονος, ὁ, ϛ *simp.* Αγκοιναις, 2. *sim.* Ωλετο, *aor.* 2. *med. ind. ab* ολλυω *anomalo.* Μητριαις, α, αις. Ἱστειμβις, ν, νος, ι. *præs. med. ab* ἱστημι. Πυρσος, ου, ὁ, ϛ *simp.* Επιφλεγε, *imperf. act. ind. ab* επιφλεγω. *Hic autem augetur in initio simplicis, rejecto* (ι) *à præpositione* επι, *per apoph.* Καιομενος, νη, νον, *part. pass. præs à* καιομαι. Δυσμενης, εος, ὁ, υς, ες, το, 1. *contract. hic Ionic. est* δυσμενεων *pro* νων, *sine contract.* Συμμαχιην *pro* αν, *Ion. à* συμμαχια, ας, 2. *simp.* Εκαλει, *imperf. act. ind. à* καλεω, 1. *contract.*

Interpretatio ad verbum.

NAvis (proprie, navis oneraria) quæ effugerat aquam
multistrepi maris,
terræ ulnis periit maternis.
Flammam enim (ad littus) ignis incendit. dum autem com-
bureretur,
inimicarum aquarum auxilium sociale implorabat.

Idem Iuliani epigram. carmine redditum ab Henr. Steph.

Spes ab undoso quæ venerat æquore navis,
in terra matris mox perit illa sinu.

Ignis enim ſtantem conſumpſit: at igne cremante,
Auxilio infeſtas ſæpe vocavit aquas.

A Moro.

Iam ratis æquoreas oneraria fugerat undas,
Matris at in terræ deperiit finibus.
Corripitur flammis, atque ardens, auxiliares
Quas maris hoſtiles fugerat, optat aquas.

A Bellicario.

Stridentes undas, pelagique elapſa furorem,
Materno terræ perdor anhela ſinu.
Me ſtantem exurit flammæ violentia: ponti
Huc ad opem hoſtiles approperetis aquæ.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Æquoreis ſoſpes veniens quæ navis ab undis,
Infœlix terræ viſceribus periit.
Hanc ſtantem in terra perdit violentia flammæ,
Fruſtra adjutrices quum vocitaſſet aquas.

Ex titulo { *Eis oinon.* / Εἰς οἶνον. } *id eſt, In vinum.*

Philippou. / Φιλίππου. } Pag. 82.

Εὐθαλέα *pro* λύ, *Ionic. ſine contractione, ab* εὐθαλής, ἐος, ὁ, ἡ, ές, τν, I. *contract.* Γλατανος, ν, ὁ, ἡ, 3. *ſimp. Ms ab* γλη, *pron.* Νοτος, ν, ὁ, 3. *ſimp.* Βαρυλαιλαπ, ατος, ὁ, ἡ, 5. *ſimp.*

Εὐθαλέα πλατανόν με νότου βαρυλαίλαπες αὖραι
Euthaleа platanon me notou barulailapes aurai
Ῥιζῆς ἐξ αὐτῆς ἐσόρεσαν δαπέδῳ.
Rhizēs ex autēs eſtoreſan dapedō.
Λουσαμένη βρομίῳ δ' ἔσθεν πάλιν, ὄμβρον ἔχουσα
Louſamenē bromiō d' eſten palin, ombron echouſa
Χείματι καὶ θάλπει, τὸν Διὸς ἠδυτέρην.
Cheimati kai thalpei, ton Dios hēduteren.
Ὀλλυμένη δ' ἔζωσε. μόνη δὲ πίσυνε λυαίου,
Ollumenē d' ezōſa. monē de piſuneſa luaiou,

Allōn klinomenōn, orthoterē blepomai. *simp.* Λυεγε, ας, ε.
Αλλων κλινομενων, ορθοτερη βλεπομαι. *simp.* Ρ'ιζα, ης, ε.
simp. Αυτος, τη,

pron. Εξορυσσω, aor. 1. *act.* ind. à ξορυττω μι, *anomalo in* μι. Δαπιδον, υ, το, ȝ. *simp.* ωμενος, η, ον, *part. med. aor.* 1. à λυομαι. Βεβρωθος, υ, ὁ, ȝ. *simp.* Δ' *pro* δι, *per apoph.* Εστη, *aor.* 2. *act. ind. ab* ἱστημι. Ομβεγε, υ, ὁ, ȝ *simp.* Εχων, υσα, ον. *part. præs. ab* ἐχω *anomalo.* Χειμα, ατος, το, 1. *simpl.* Θδητος, εος, το, 1. *contract.* Ζευς, διος, ὁ, omalum, ȝ. *sim.* Η'δυτεγε, εγ, εγη, *comp. gr. ab* ἡδυς. Ολλυμενος, η, ον, *part. præs.* d. *ab* ολλυμι, *anomalo.* Εζησα, *aor.* 1. *act. ind.* à ζαω. Μεθυς, υ, υν. Πιων, ουσα, ον, n, *act. aor.* 2. à πινω, *anomalo.* Λυαιος, υ, ὁ, ȝ. *simp.* Αλλος, λη, λο. Κλινομενος, η, ον, η, *præs. pass.* à κλινομαι. Ορθοτερη *pro* εγ, Ion. *ab* Ορθοτεγε, εγ, εγη, *comp. gr. ab* ος. Βλεπομαι *præs. pass. ind.*

Interpretatio ad verbum.

E platanum bene florentem Austri graviter procellosa flamina
dice ab ipsa straverunt in terram.
ta autem (vel irrigata) vino, steti rursus, imbrē habens
eme, & æstate, Iovis (imbre) suaviorem.
iens igitur vixi: & sola, postquam bibi vinum,
um alij nutent (seu, aliis procumbentibus) magis erecta
onspicior.

Idem Philippi epigramm. carmine redditum ab Henr. Steph.

x prostrata solo platanus frondosa jacebam,
radice ima quam Notus everat,
luor en Bromio, moxque erigor, ecquid hic imber
Estuque & bruma, gratior imbre Iovis?
rs vitam dedit hæc: aliisque jacentibus, hausto
accho, sola ego sum rectior hinc solito.

A Sleidano.

stri nuper humi nimium vexata procaci
uccubui platanus, fronde comata prius.
super infuso facies mihi pristina vino
dfuit: hoc summi plus valet imbre Iovis.

Quumque propinqua ſuo jam robore deficit arbor,
Hauſto conſpicior læta virêre mero.

A Bellicario.

Frondoſam platanum venti à radicibus imis
Me petulans duro ſtraverat ira ſolo.
At vino inſtauror perfuſa. hic dulcior imber,
Et pluvio magni gratior imbre Iovis.
Mortua vivo iterum: poto quoque læta Lyæo,
Proſtratis alijs, unica ſtare feror.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Me platanum bene florentem radicitus Auſtri
Proſtravêre ſolo flamina ſæva nimis.
Erigor aſt Bromio rurſus, ſi perluor, imbre
Eſt mihi ſic ſemper dulcior imbre Iovis.
Sic periens vivo, & poſtquam ſum tincta Lyæo,
Proſtratis aliis ipſa ego perſto virens.

Meleagrou.
Μελεαγρου.

Νυμφη, ης, ἡ. ſim. Βακχος, χου, ὁ, 3. ſimp. Θ'τ pro ὁτε per apoſtro. Γυρ, υεγος, το, ϛ. ſimpl. Ἠλαθ' pro ἐλατο, per apoſtr. aor. 1. med. ind. ab ἐλαυνω. Κυεγε, ω, ὁ, 3. ſim.

Αἱ Νυμφαι τον Βακχον, ὁτ' ἐκ πυεγος ἠλαθ' ὁ κυεγος,
Νιψαν, ὑπερ τεφρης αρτι κυλιομενον.
Τοι'νεκα σων Νυμφαις Βρομιος φιλος. ἐν δε μιν εἰργε
Τεῖνκα σιων Νυμφαις Βρομιος φιλος. ὡν δε μιν ειργε
Μισγεσθαι, δεξῃ πυρ ετι καιομενον.
Μισγεσθαι, δεξῃ πυρ ετι καιομενον.

Νιψαν, pro ἐνιψαν per aphæreſin, aor. 1. act. ind. à νιπτω. Τεφρης pro φου. ſon. à τεφρα, φρας, 2. ſimp. Κυλιομενον, ου, νοι, part. præſ. paſſ. à κυλιομαι. Τεῖνκα pro ἕνεκα, per apaſtroph. Φιλος, λη, λον. Νιν, poet. pro, pro ἑ. Εἰργε, præſ. ſub. act. εἰργω. Μισγεσθαι, inf. præſ. paſſ. à μισγομαι. Δεξῃ, fut. 1. med. ind. à δεχομαι. καιομενον, ου, νον, part. præſ. paſſ. à καιομαι.

Interpreti

Interpretatio ad verbum.

Ymphæ Bacchum, quum ex igni prosiliit hic puellus,
Abluerunt, quum super cinere adhuc volutaretur.
circo cum Nymphis Bromius suavis (est) si verò ipsum
prohibeas
iscceri (illis) accipies ignem adhuc ardentem.

Idem Meleagri epigram. carmine reddituum ab Hen. Steph.

verunt Nymphæ Bromium, dum ex igne puellus
Prosilit, ipso & adhuc volvitur in cinere.
nc Bromius junctus Nymphis juvat: hisque remotis,
lle, ardens fuerit nil nisi flamma tibi.

Ab Erasmo.

cchus ut è flammis puer exiliisset, in undis
Tinxerunt Nymphæ sordidum adhuc cinere.
inc junctus Nymphis est Bacchus gratus: at ignem
Ardentem capies, hunc nisi miscueris.

Ab *Obsopæo.*

guivomo Bacchus saliens e fulmine, Nymphis
Abluitur, liquidis pulverulentus aquis.
ropterea junctus Nymphis est gratus Iacchus:
His sine, adhuc ardens, quod bibis, ignis erit.

A *Bellicario.*

gnibus elapsum Nymphæ lavêre Lyæum.
Quum Semele tutilo fulmine cæsa fuit.
Hinc quoque cum Nymphis poratur gratior: ignem
Hauseris, algentes ni sociaris aquas.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Bacchus ut è matris combustæ fulmine ventre
Prorepsit. fœdus pulvere fulmineo,
Est totus Nymphis, cumque his juvat, his sine, fervens
Est ignis potius, damnaque magna dabit.

Ex titulo { Eis pēgas, / Eis πηγας, } id est, In fontes.

Statullion Phlakkon. / Στατυλλιου Φλακκου } Pag. 88.

Σιγησας, ασα, αν, part. act. aor. 1. à σιγαω. Αρυσω, imperf. med. præ. ab αρυομαι. Τις, ινος, ὁ, ἡ, το, π, ς. simp. Ουνεκα pro ἑ, ἕνεκα, per apostroph. Μηκετ' pro μηκετι, per apostroph. Τευ pro τυ, Dorice. Καρις, ιτος, ὁ, ς. simp. Ἡ'συχος, α, ον. Ἡ'δις, εια, υ, ὁ λαγχω, præt. med. ind. à λαγχανω anomalo. Ποτον, του, το, ȝ. simp.

1 Sigēsas arusai. 2 tinos hon'neka; 1 Mēket' arusō.
1 Σιγησας αρυσαι. 2 τινος ὁ'νεκα; 1 Μηκετ' αρυσ.
2 Teu charin; 1 hēsuchiois hēdu lelogchæ potou.
2 Τευ χαριν; 1 ησυχοις ἡδυ λελογχε ποτου.

Interpretatio ad verbum.

1 Silentio usus hauri. 2 Qua de causa? 1 Ne amplius hauriam.
2 Cujus rei gratia? 1 Taciturnus suavem sortita sum potum.

Idem Statilij epigramma, carmine redditum ab Henr. Steph.

1 Ex me haurito silens. 2 Cur? 1 Nunc haurire caveto.
2 Quare? 1 Pocula sunt grata silentibus hæc.

A P. S. Melisso.

1 Hic mussans hauri. 2 Quare? 1 Nil hauseris ultra.
2 Cur? 1 Tacitis suaves præbeo dulcis aquas.

A Bellicario.

1 Hinc hauri tacitus. 2 Quid tum? 1 Nil amplius hauri.
2 Quî minus id? 1 Tacitis pocula grata fero.

Ab Ioanne Stockwoodo.

1 Haurito tacitus. 2 Cur tandem? 1 Ne amplius hauri.
2 Quæ ratio? 1 Tacitis dulcia pocla dedi.

Adespoton.

Adespoton.
Ἀδέσποτον.

Dvskolos ei krēnē. [2] Geusai, kai mallon ereis me
Δυσκολος ει κρηνη. [2] Γευσαι, και μαλλον ερεις με
Duskolon. [1] O pikron namatos. [2] O laliēs.
Δυσκολον. [1] Ω πικρ ναματος. [2] Ω λαλιη.

Δυσκολος, λη, ὁ, ἡ, λον, το. Es, ind. pres. act. ab ειμι, anomalo. Κρουν, νος, 2, simp. ...ουσι, imperat. med. aor. 1. à γευομαι. Ερεις, fut. 1. act. ind. ab ...ρω, anomalo. ...ρω non est in usu. Ma ab ...γω pron. Πικρος, ρα, ρον, ρου, το. Ναμα, ματος, το, 3. simp. ...μι pro ας. Fem. à λαλια, ας, 2. simp.

Interpretatio ad verbum.

AOrosus es fons. [2] Gusta, & magis dices me
Morosum. [1] O amaros latices! ô garrulitatem.

Idem incerti Autoris epigram. carmine redditum ab Henric. Steph.

ons es morosus. [2] Gusta, hoc ut dicere pergas.
[1] Quantus amaror aquæ! [2] Quàm tibi lingua loquax!

A Bellicario.

ons gravis es, fons difficilis. [2] Nunc pocula tenta.
[1] Hei mihi linguâ. [2] Feras garrula fingis aquas.

Ab Ioanne Stockwoodo.

ons es difficilis, [2] Tentato, & sic mage dices
Difficilem. [1] ô linguam: [2] garrula lingua tace.

Antipharnus.
Ἀντιφάνους.

[illegible]E paros eudroisi libazomenē prochoēsi,
[illegible]Η' πικρος ευδρωσιν λιβαζομενη σεσηπεν.

Ὁ, ἡ, τὸ, artic. Ευδρωσιν, pro ...σιν, Pröchē ...σιν,

λεγιε, Jonic. ab λυσλεγης, ες, ὁ, ἡ, 3. simp. Λιβαζομενος, νη, νον, part. pass. præs. ἀλιβαζομαι. Γ'εγχησι, pro ας, Jonice à αγχου, ις, 2. sim. Πτωχος, χη, χον. Νυμφη, ης, 2. sim. Στιγων, ονος, ὁ, 5.

Ptōchē mon numphōn mechri kai eis stagona.
Πτωχη μου νυμφων μεχρι και εις σταγωνα.
Luthrōdeis gar emoisin enipsato namasi cheiras
Λυθρωδεις γαρ εμοισιν νιψατο ναμασι χειρας
Androphonos, kēlid' hudasin enkerāōn
Ανδροφονος, κηλιδ' ὑδασιν ενκεραων
Ex hoummoi kourai phugon hēlion, Eis hena Bakchon
Εξ ὑ μοι κυραι φυγον ἡλιον, Εις ἑνα Βακχον
(Eipousai) Numphai misgometh', ouk' es Arē.
(Ειπουσαι) Νυμφαι μισγομθ', ουκ ες Αρη.

simp. Λυθρωδης, εος, ὁ, ἡ, ες, το, 1. contract. Εμοισιν pro μοις, Ion. ab εμος, μη, μον, pro Ενιψατο, aor. 1. act. med. à νιπτομαι. Ναμα, ατος, το, 5. simp. Χειρ, ειρος, ὁ, ἡ, ος, pro ὰ, 5. simp. Ανδροφονος, ν, ὁ, ἡ, 3. simp. Κηλις, ιδος, ἡ, 5 simp. Υδωρ, ατος, το, 5. simp. anomalum. Ενκεραων, ουσα, ον, part. præs. act. ab εγκεραννυμι, vel potius εγκερα, hic Ionice non contrahitur. Μοι ab εγω pron. Κυρη, ης, Ion. pron. Κορη, 2. simpl. Φυγον, pro εφυγον, per aphæresin, aor. 2. act. ind. à φευγω, anom. Ἡλιος, ε, ὁ, 3. simp. Εις μια ἑν. Βακχος, χυ, ὁ, 3. sim. Ειπουσαι, ουσα, ον, part. act. aor. 1. ab επω insusurato. Μισγομθ' pro μθα, per apostr. præs. ind. pass. à μισγομαι. Ες, pro εις, Attice. Αρης, ους, ατος, ι, anomalum, de quo consule gram. græcam.

Interpretatio ad verbum.

QVi antea limpidis manabam (seu stillabam) fluentis,
Mendicus nunc (sum) nympharum (i. aquarum) ve
ad guttam usque.
Nam tabo infectus manus mei abluit laticibus
Homicida, maculâ sive sordes sanguinis) aquis immiscēs
Ex quo (tempore) mihi puellæ fugerunt solem, In unicum
Bacchum.
(Fatæ) Nymphæ miscemur, non in Martem.

Idem Antiphanis epigramma, carmine redditum ab Henr. Steph.

Cui nitidæ vena manabant ubere Nymphæ,
Nunc mihi vix guttam fundere posse datur.
Namque manus illis præbens homicida lavandas,
Infami sanie commaculavit aquas.

Hi

Hinc Nymphæ ſolem fugiunt, cum Marte putantes
Miſceri eſſe nefas, fas ſibi cum Bromio.

A Paul. Sched. Meliſſ.

Fons prius elimes ſcatebras jaculatus abunde,
Areo, nec ſupereſt guttula pene mihi.
Namque meo ficeans homicidas flumine palmas,
Sordibus infecit latro cruentus aquas,
Hinc ſolem fugere. etenim, Miſcemur Iaccho,
Ajebant Nymphæ) non tibi, non tibi, Mars.

A Bellicario.

Qui prius irriguis ſtillabam, limpidus undis,
Nunc nec gutta meo profluit una ſinu.
Abluit humano pollutam ſanguine dextram,
Atque homicida meas commaculavit aquas.
Hinc Nymphæ fugere meæ: Miſcemur Iaccho.
At nobiſcum (aiunt) quid tibi bellipotens?

Ab Ioanne Stockwoodo.

Divite cui quondam manabant flumina vena,
Guttam vix mihi nunc ubera ſicca dabunt.
Namque hîc pollutas humano ſanguine palmas,
Dum latro ablueret, tabificavit aquas.
Dein fugiunt Nymphæ, dicentes, quid tibi Mars eſt
Nobiſcum? Bromio jungimur, haud tibi Mars.

Ex titulo { *Eis poleis.* / *Eſs πολεις.* } *id eſt, In urbes.*

Oneſtou Korinthion, / *Ονησ᾽ου Κορινθιου,* } Pag. 101.

Armonies hieron phẽseis gamon. all' athemiton
Ἁρμονιης ἱερον φησεις γαμον. ἀλλ᾽ ἀθεμιτον
Oidipodon. lexeis Antigonẽn hoſiẽn.
Οιδιπωδον. λεξεις Αντιγονην ὁσιην.

Ἁρμονια, vide. 2. ſimp. Ἱερον, ego. gen. Γαμος, υ, ὁ, ϛ. ſimp. Θεσεις, ſus.

Alla kasignētoi miarōtatoi. ambrotos Inō
Αλλα κασιγνητοι μιαρωτατοι. αμβροτος Ινω
All' Athamas tlemōn. teichomelēs kitharē
Αλλ' Αθαμας τλημων. τειχομελης κιθαρη
All' aulos dusmousos. id' hōs ekeraßato Thēbē
Αλλ' αυλος δυσμουσος. ιδ' ως εκεραστο Θηβη
Daimōn esthla, kakois d' eis hen emixen isa.
Δαιμων εσθλα, κακοις δ' εις εν εμιξεν ισα.

I. act. ind. à φημι anomalo in μι. Αδημιτος, τυ, ὶ, ἰ, 3. simp. Οιδιπους, οδος, ὸ, 5. simpl. vel Οιδιποδης, υ, 1. sim. Λεξεις, fut. 1. ind. act. à λεγω. Αντιγονη, ης, 2. simp. Ο'αιλω pro ἀω, Ion. ab ἰσος, α, ον. Καστγητος, υ, ὸ, 3. simp. Μιαρωτατος, τη, τη superl. gr. à μιαρος. Αμβροτος, τυ, ὸ, ὰ, 3. simp. Ινω, οος, ὰ, 4. contract. Αθαμας, αντος, ὸ, 5. simp. Τλημων, ονος, ὸ, ἰ, 5. simp. Τειχομελης, ους, ὸ, ἰ, ες, το, 1. contract. Κιθαρα pro ᾳ, Ion. à κιθαρη. ης, 2. simp. Αυλος, λυ, ὸ, 3. simp. Δυσμουσος, ὸ, ἰ, ον, το, 3 simp. Ιδ' pro ιδὲ, per apostroph. aor. 2. imp. act. ab eido anomalo. Εκερασατο, pro εκερασε, poët. aor. 1. med. ind. à κιρνημι, anomalo. Θηβη, ης, 2. sim. Δαιμων, ονος, ὸ, 5. simp. Εσθλος, λη, λον. Κακος, κη, κον. Εις, μια, ἑν. Εμιξεν, aor. 1. act. ind. à μιγνυμι. Ισος, η, ον.

Interpretatio ad verbum

HArmoniæ ſacrum dices conjugium (fuiſſe) ſed nefarium Oedipodis. Dices Antigonem piam (fuiſſe)
Sed fratres (ejus fuerunt) ſceleratiſſimi. Immortalis Ino:
Sed Athamas infœlix Cithara muriſona (i. cujus ſono & cantu muri extructi fuerunt)
Sed tibia muſa infœlici prædita (fuit: vel, infœlices ſonos & cantus edidit) vide ut temperavit Thebis
Deus bona, & malis in unum miſcuit paria (vel, numero reſpondentia.)

Idem Oneſti Corinthij epigram. carmine reddituum ab Hen. Steph.

Conjugium Harmoniæ ſacrum eſt? torus, ecce, nefandus
Oedipodis. Dices Antigonam eſſe piam?
Illius at fratres ſcelerati. Facta dea Ino?
At miſer eſt Athamas. Mœnia ſtructa lyra?
Tibia ſubvertit. Viden' ut Deus omnia Thebis
Temperet, & totidem det bona mixta malis.

A Bellicario.

A Bellicario.

Harmoniæ fuerant connubia ſacra: nefanda
Laiadæ. Antigonem dixeris eſſe piam:
Impius at geminus frater. Dea fit maris Ino:
Infœlix Athamas. Mœnia ſponte ſua
Extruxit cithara: evertit tuba. Sors ſua Thebis
Miſcuit alternis ſic bona quæque malis.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Connubium Harmoniæ fœlix? Connubia dira
Oedipodis. At ais, Nonne pia Antigone?
Aſt fratres gemini ſcelerati. Nonne dea Ino?
Impius eſt Athamas. Muriſona eſt cithara?
Tibia at infœlix. Ecce ut Deus omnia Thebis
Ordinet, attribuens tot mala mixta bonis.

Ex Titulo { Eis tuchēn. / Εις τυχην. } *i. In fortunam.*

Loukianou. / Λουκιανου. } Pag. 103.

AGros Achaimenidou genomēn pote, nunde Menippou.
Αγρος Αχαιμενιδου γενομην ποτε, νυνδε Μενιππου.
Kai palin ex heterou bēsomai eis hēteron.
Και παλιν εξ ετερου βησομαι εις ετερον.
Kai gar ekeinos echein me pot' ōeto, kai palin houtos
Και γαρ εκεινος εχειν με ποτ' ωετο, και παλιν ουτος
Oiētai. eimi d' holōs oudenos, alla tuchēs.
Οιεται. ειμι δ' ολως ουδενος, αλλα τυχης.

Αγρος, υ, ὁ, 3. *ſim.* Αχαιμενιδης, υ, 1. *ſim.* Γενομην *pro* εγενομην, *per apharesin, aor. 2. med. ind. à* γενομαι *vel* γινομαι *anomalo.* Μενιππος, υ, ὁ, 3. *ſimpl.* Ετερος, α, ον. Βησομαι, *fut. 1. med. ind. à* βαινω, *anomalo.* Εκεινος, η, νον, *pro.* Εχειν, *inf. præſ. act. ab* εχω *anomalo.* Με *ab* εγω, *pron.* Ωετο, *imperf. ind. med. ab* οιομαι. Ουτος, αυτη, τουτο. *pron.* Ειμι, *præſ. ind. act. anomalum.* Ουδενος, ουδεμια, ουδεν. Τυχης, ης, 2. *ſimp.*

Interpre-

Interpr. ad verbum.

AGer Achæmenidæ fui olim, nunc autem Menippi:
Et rursum ex alio deveniam in alium.
Etenim ille olim putabat se possidere me, & hic item
Putat: atqui sum nullius prorsus, sed fortunæ.

Idem Luciani epigra. carmine redditum ab Henric. Steph.

Fundus Achæmenidæ fueram, nunc fio Menippi:
Adque alium posthac ex alio veniam,
Iste etenim dominum credit se ut credidit ille:
Ast ego me sortis solius esse puto.

A Greg. Gyraldo.

Nuper Achæmenidæ, sed nunc sumus arva Menippi:
Et nunc hunc, rursus nunc alium petimus.
Ille etiam nuper, nunc & nos alter habere
Se putat: at nobis nil nisi usus ineſt.

A Moro.

Nuper Achæmenidæ fueram, nunc ecce Menippi:
Adque alium rursus deveniam ex alio.
Me proprium nunc iste putat, proprium ille putabat:
Ast ego nullius sum, nisi sortis, ager.

A Luscinio.

Nuper Achæmenidæ, mox nunc ager esse Menippi
Cœpi, commutans sorte brevi dominos.
Nam dum me hic putat esse suum, rursus putat hic: sed
Neuter habet. nam sors datque rapitque sibi.

Ab Vrsino Velio.

Fundus Achæmenidæ fueram, nunc cedo Menippo:
Mox alium rursus, mox aliumque sequar.
Vtque suum hic credit, sic me prius ille putavit:
Sed me (Fortunæ sum quia) nullus habet.

Ab Alciato.

Fundus Achæmenidæ quondam, nunc villa Menippi:
Mox alium ex alio transferar in dominum.
Hic proprium me credit, idem credebat & ille:
Quum sim nullius, nec nisi sortis ager.

A Bellicario.

Dictus Achæmenidæ, dicor nunc esse Menippi.
Sic dominus me adiens alter & alter habet.
Credidit ille suum, credit suum & iste: sed ô vos
Credite nullius me nisi sortis agrum.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Qui fueram Achmenidæ fundus, nunc fio Menippi:
Hic nunc, post, alius sic mihi fit dominus.
Credidit esse suum, tum primus, tumque secundus:
Sed sum neutrius, solum ego sortis ager.

Aliter ab eodem.

Fundus Achæmenidæ quondam, nunc fio Menippi:
Alterius post sum, rursus & alterius.
Me putat ille suum, sic antè putavit & alter:
Fortunæ sed sum, nullius alterius.

Aliter.

Qui fueram Marci quondam, nunc sum Menalippi
Fundus, mox alium, mox & habebo alium.
Esse suum Marcus me dixit, sic Menalippus:
Fraudavi utrunque, dehinc ero sortis ager.

Aliter.

Sum Marci, Menalippe tuus quandoque futurus,
Tunc te, nunc alium possideo dominum.
Vos ambos ludam, nec me magis alter & alter
Gaudebit. Sors me postmodò sola tenet.

Ex titulo { *Eis philargyreus,* / Εις φιλαργυρους, } *id est, In avaros.*

Statullion Phlakkou. / Στατυλλιε Φλακκυ. } Pag. 116.

Χρυσοτ, συ, ὁ, 3. *simp.* Ανηρ, ανδρος, ὁ δ ανδρος, ὁ, ϛ. *simp.* Εὑρων, ουσα, ον, *act. aor. 2. ab* ἐυρισκω, *anomalo.* Ελιπε, *aor. 2. act. ind. à* λειπω. Βεβχε, χ^υ, ὁ, 3. *simp.* Λιπων, *pro* ἐλιπεν, *per aphæresin.* Η'ψατο, *aor. 1. act. ind. ab* ἁπτω. Εὑρε, *aor. 2. act. ind. ab* ἐυρισκω, *anomalo.*

CHrusŏn anēr heurōn, elipe brochon. autar ho chrusŏn,
Χρυσον ἀνηρ ἑυρων, ελιπε βροχον. αυταρ ὁ χρυσον,
Hon lipen, ouch' heurōn, hepsen hon heure brochon.
Ὁν λιπεν, ουχ' ἑυρων, ἡψατο ὁν ἑυρε βροχον.

Interpretatio ad verbum.

AVrum quidam nactus, reliquit laqueum: at qui aurum,
Quod reliquerat, non nactus est, aptavit (collo) quem
nactus est laqueum.

Idem Statylli Flacci epigram, carmine reditum ab Henr. Steph.

Hic aurum ut reperit, linquit laqueum: ille relictum id
Non reperit, nectit quem reperit laqueum.

A Francisco Ambrosio, Laertis interprete.

Deposuit laqueos, aurum vir nactus: at aurum
Non nactus, laqueis tristia colla ligat,

A Michaele Bentino.

Aurum qui reperit, laqueum abjicit: alter amisso
Auro, collo aptat quem reperit laqueum.

Ab Ausonio.

Qui laqueum collo nectebat, repperit aurum,

Thesau

Thesaurique loco deposuit laqueum:
At qui condiderat, postquam non repperit aurum,
Aptavit collo quem reperit laqueum.

Aliter ab eodem.

Thesauro invento, qui limina mortis inibat,
Liquit ovans laqueum quo periturus erat.
At qui, quod terræ abdiderat, non repperit aurum,
Quem laqueum invenit, nexuit, & periit.

Ab *Alexandro.*

Aurum qui reperit, laqueum projecit: at aurum
Qui mersit, nexit quem reperit laqueum.

A Bellicario.

Aurum qui reperit, laqueum supponit: at is qui
Non reperit, nectit quem reperit laqueum.

Ab Ioan. Stockwoodo.

Inveniens aurum, funem linquebat, at illud
Abscondens, jugulum is hoc sibi fune ligat.

Aliter ab eodem.

Thesauro invento, laqueum linquebat, at ille
Hunc qui condiderat, se jugulat laqueo.

Aliter.

Inveniens aurum, quod condidit alter, ibidem
Deponit laqueum, quo periturus erat
Hoc nisi contigerat: quod, qui prius abdidit illud
Quum certo scivit, se laqueo jugulat.

Aliter.

Aurum quis reperit, aliâs inopem sibi vitam
Fune recisurus: fune relicto abiit.
At funem inveniens, aurum qui condidit illic,
Tristia colla gemens hoc sibi fune ligat.

Ex titulo { *Eis philian.* / Εις φιλιαν. } *i. In amicitiam.*

Adēlon.
Αδηλον.

Θησαυρος μεγας εσθ' αγαθος φιλος, Ἡλιοδωρε,
Τῶ καὶ τερεσαι τουτον επισταμενον.

Thēsauros megas est' agathos philos, Hēliodōre,
Tō kai tereſai touton epiſtamenon.

Θησαυρος, υ, ὁ, 3. *simp.* Μεγας, μεγαλη, μεγα, *anomalum.* Εσ' *pro* εστι, *per apostrop. præs. in d. act. ab* ειμι, *sum, anomalo in* μι. Αγαθος, θη, θον. Φιλος, υ, ὁ, 3. *simp.* Ἡλιοδωρος, υ, ὁ, 3 *simp.* Τηρησαι, *inf. act. aor.* 1. *à* τηρεω, 1. *contract.* Οὑτος, αὑτη, τουτο *pron.* Επισταμενος, η, ον, *part. med. præs. ab* επιστασμαι. *præpositio* επι *abijcit per apostroph.*

Interpretatio ad verbum.

THeſaurus magnus eſt bonus amicus, Heliodore,
Ei qui etiam ſervare hunc novit.

Idem incerti Autoris epigram. carmine reddituum ab Henric. Steph.

Heliodore, ingens theſaurus, verus amicus:
Ars quoque ſervandi ſit modo nota ſatis.

A Paulo Schedio Meliſſo.

Gaza boni ingentis bonus eſt (quis neſcit) amicus,
Scilicet huic, qui ſcit tale tenere bonum.

Aliter ab eodem.

Ingentis vice theſauri eſt ſincerus amicus,
Illi qui tantas perdere neſcit opes.

A Sleidano.

Si quis amicitiæ legum perdoctus, amicum
Deligat, haud parvum repperit ille bonum.

A Luſci

A Luscinio.

Ingens thesaurus, bonus est, & dulcis amicus,
Si quis servare hunc, Heliodore, sciat.

Ab Ioanne Iordano.

Est ingens homini thesaurus, fidus amicus,
Heliodore, diu qui retinere potest.

A Bellicario.

Thesaurus re vera ingens est verus amicus,
Si manet æterna firmus amicitia.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Heliodore, bonus, grandis thesaurus amicus,
Hunc si servandi sit bene nota via.

Ex titulo { *Eis phronēsin,* / *Εις φρονησιν,* } *i. Inprudentiam.*

Loukianou / *Λουκιανου.* } **Pag. 120.**

HE braduporos boulē meg' ameinōn. hē de tacheia
H' βραδυπορος βουλη μειζ' αμεινων. ἡ δε ταχεια
Aien ephelkomenēn tēn metanoian echei
Αιει εφελκομενην την μετανοιαν εχει.

Βραδυπορος, ου δε ὁ, ἡ, ον. simp. Βουλη, ης, ἡ. simp. Μειζ' pro μειζα, per apostrophum adverbial. Αμεινων, ονος, ὁ, ἡ, ον, το, 5. sim. comp. gr. irreg. ab αγαθος. Ταχος, εια, χυ. Εφελκομενος η, ον, part. med. præs. ab εφελκομαι, sed perditur (ι) in præpositione ἐν per apostrophum. Μετανοια, ας, ἡ. simp. Εχει, præs. ind. act. ab εχω anomalo.

Interpretatio ad verbum.

TArdipes consilium (vel, tardipes deliberatio, seu tarda)
multo præstantius: at citum
semper sequentem pœnitentiam habet.

Idem Luciani epigramma, carmine reddi-
tum ab Henr. Steph.

Est mora consilium capienti commoda: contra
Consilij semper pœnituit celeris.

A P. S. Melisso.

Optima consilium res est cunctantis: at ultro
Præcipitis multos pœnituisse liquet.

Aliter ab eodem.

Maturet mora consilium: præcox, quia, cujus
Pœniteat, comitem semper habere solet.

A Sleidano.

Sit mora consiliis: nam si moderamine tractes,
Prosunt, ut stultè præcipitata nocent.

A Luscinio.

Sanius efficiet mora consilium: properantes
Pœnitet, hæc stultos præmia digna manent.

A Bellicario.

Consilio cunctare: premes si rem nimis, & rem
Non perages, & ages ut cito pœniteat.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Consilium capiendo mora est res optima: namque
Velox consilium pœnituisse dabit.

Aliter ab eodem.

Vtile consilium est tardans, properansque nocivum:
Cujus pœniteat namque referre solet.

Aliter.

Consilium cunctando juvat, properando nocebit,
Hosque dabit fluctus, Pœnitet, atque Dolet.

Alite

Aliter.

Consilium tardans longe melius: properatum
Cujus pœniteat sæpe referre patet.

Aliter.

Consilium properans, properantibus obfuit: hos qui
Sic properant, subito pœnituisse solet.

Aliter.

Est mora consiliis res optima, nam properantes
Consilij properi sæpe pudere liquet.

EX LIBRO II.

Titulo { Eis anoētous. / Εις ἀνοητους. } *id est, In stultos.*

Adēlon. / Αδηλον. } Pag. 129.

Εσβεσε τον λυχνον μυωψ, ψυλλων ὑπο πολλων
Esbese ton luchnon mōps, psullōn hupo pollōn
Daknomenos, lexas, ouketi me blepete.
Δακνομενος, λεξας, ουκετι με βλεπετε.

Εσβεσε, aor. 1. act. ind. à σβεννυμι, anomalo in μι. Λυχνος, νυ, ὁ, ζ. simp. Μυωψ, ωπος, ὁ, ζ. simp. Ψυλλα, λης, ἡ. simp. vel ψυλλος, υ, ὁ, ζ. simp. Πολυς, πολλη, πολυ, anomalum. Δακνομενος, νη, νον, part. pass. præs. à δακνομαι, anomalo. Λεξας, ασα, αν, part. act. aor. 1. à λεγω. Με ab ἐγω pro. Βλεπετε, ind. act. præs. à βλεπω.

Interpretatio ad verbum.

EXtinxit lucernam stultus (quidam) pulicibus à multis
Quum morderetur: & dixit, Non amplius me videtis

Idem incerti Autoris epigramm. carmine redditum ab Henric. Steph.

Pulicibus stultum mordentibus, ille lucerna
Extincta, Haud jam me conspicietis, ait.

A P. S. Melisso.

Morio restinxit, numerosis à pulice morsus,
Lumen, &, haud jam me cernere quitis, ait.

A Thoma More.

Quem mordent pulices, extinguit Morio lychnon:
Non me (inquit) cernent amplius hi pulices.

A Luscinio.

Infestos pulices dum Morio pellere curat,
Extinxit lumen: Nunc (ait) haud videor.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Candela extincta permulto à pulice punctus
Morio: Nunc quî me pungere quitis, ait.

Aliter ab eodem.

A multo stultus vexatus pulice, lumen
Extinxit referens, amplius haud videor.

Ex titulo { Eis grammatikous. / Εις γραμματικους. } i. In grammaticos.

{ Loukillion. / Λουκιλλιον. } Pag. 136.

Γραμματικος, ε, ὁ, ζ. simp. Μνασθω, aor. 1. pass. sud. à μιμνησκω, anomalo. Ἡλιοδωρος, ε, ὁ, ζ. simp. Σολοικιζον, ουσα, ον, part. act. pres. à σολοικιζω. Στομα, ατος, τ ζ. simp. Μου ab εγω pron. Διεφθαρται, pret. pass. ind. à φθειρω, anomalo.

A N sou grammatikou mnēsthō monon Hēliodōrou,
Ai tu γραμματικυ μναθω μονον Ἡλιοδωρυ,
Eusthu soloikizon to stoma mou dedeiai.
Ευσθυ σολοικιζον το στομα μου δεδειαι.

Interpretatio ad verbum.

Si grammatici recordatus fuero solùm Heliodori,

Stami

Statim ſolœciſſans os meum vinctum eſt.

Idem Lucilly epigramm. carmine redditum ab Hen. Steph.

Grammatici quoties fio memor Heliodori,
Vincta ſolœciſmis lingua repente mea eſt.

A P. S. Meliſſo.

Grammatici in mentem quoties venit Heliodori,
Lingua ſolœciſmis illico vincta mea eſt.

Aliter ab eodem.

Grammaticum quoties reminiſcimur Heliodorum,
Ora ſolœciſmo tunc mihi vincta rigent.

A Moro.

Quum mihi grammaticus mentem ſubit Heliodorus,
Noſtra ſolœciſmos illico lingua timet.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Heliodori grammatici quoties reminiſcor,
Illico lingua mihi barbara verba timet.

Aliter ab eodem.

Grammaticum quoties mens cogitat Heliodorum,
Lingua ſolœciſmis illico fœda mea eſt.

Aliter.

Quamprimum de te mens cogitat Heliodore,
Fœda ſolœciſmis lingua diſerta mihi eſt.

Aliter.

Si ſum grammatici ſolùm memor Heliodori,
Lingua diſerta prius barbara verba timet.

Loukilliou. Pag. 138.
Λουκιλλιου.

Παιδευεις, præs. ind. act. à παιδευω Παιδευσω, ὁ, ς. simp. Κακος, κη, κον. Μενελαος, ς, ὁ, ζ. simp. Εχων, χουσα, χον, part. præs. act. ab εχω anomalo. Πολυς, πολλη, πολυ, anomalum.

Εχω paideueis Paridos kaka kai Menelaou.
Εξω παιδευεις Παριδος κακα και Μενελαου.
Endon echōn pollous sē Helenes Paridas.
Ενδον εχων πολλους σης Ελενης Παριδας.

Interpretatio ad verbum

FOris doces (ut præceptor) Paridis mala & Menelai,
Intus habens multos tuæ Helenæ Paridas.

Idem eiusdem Lucilly epigram. carmine redditum ab Henric. Steph.

Declamas Paridis casus foris & Menelai,
Ipse tuæ Paridas intus habens Helenæ.

A P. S. *Melisso.*

Tu Paridis recitas foris & mala plurima Atridæ:
Non unum Paridem Tindaris intus habet.

Aliter ab eodem.

Atridæ & Paridis narras foris acta, tuæque
Permultos Helenes intus habes Paridas.

A *Cornario.*

Rufe, docet Paridis facta extra, dein Menelai,
Ipse domi propriam Marcus habens Helenam.

Ab *Alciato.*

Extra Helenam Iliacique doces raptum Ganymedis:
Plurimus est intra Iuppiter atque Paris.

Ab

Ab Ioanne Stockwoodo.

Cur Paridis casus recitas extra, & Menelai,
Intra cum propriæ sint Helenes Parides.

Ex Titulo { Eis deilous. / Eis deilous. } i. In meticulosos.

{ Loukillion. / Λουκιλλιον. } Pag. 139.

GRapēn en toichō kalpournios ho stratiōtēs
Γραπην εν τοιχω καλπουρνιος ο στρατιωτης
Hōs ethos estin, idōn ten epi nausimachēn
Ως εθος εστιν, ιδων την επι ναυσιμαχην
Sphuktos kai chlōros ho thourios exetanusthē,
σφυκτος και χλωρος ο θουριος εξετανυσθη,
Zōgreite, kraxas, Troes areïphiloi.
Ζωγρειτε, κραξας, Τρωες αρειφιλοι.
ai mē tetrōtai katemanthane, kai molis egnō
αι μη τετρωται κατεμανθανε, και μολις εγνω
Zēn. tote tois toichois homologēse lutra.
Ζην. τοτε τοις τοιχοις ωμολογησε λυτρα.

Γραπην, ης, ν. τον. Τοιχος, χυ, ο, ζ. simp. Καλπουρνιος, υ, ο, ζ. sim. Στρατιωτης, ου, ι, ι. simp. Εθος, ους, το, ι. contract. Εστιν, ind. præs. act. ab ειμι sum, anomalo. Ιδων, ουσα, ον, part. act. aor. 2. ab ειδω, anomalo. Ναυς, υος, ι. sim. Μαχη, ης, 2. simp. Ασφυκτος, υ, ο, ι, ζ. simp. Χλωρος, ος, ον. Θουριος, α, ον. Εξετανυσθη, aor. 1. pass. ind. ab εκτανυνομαι, quod hic augetur in initio simplicis, & (ε) euphoniæ gratia mutatur in (ξ) Ζωγρειτε imperat. act. præs. à ζωγρεω, I. contract. Κραξας, ασα, αν, part. act. aor. 1. à κραζω. Τρως, ωος, ο, ζ. simp. Αρειφιλος, ο, ι, ζ simp. Τετρωται, prat pass ind. à τιτρωσκω, anomalo. Κατεμανθανε, imperf. act. à κατεμανθανω anomalo, quod hic augetur in initio simplicis, & rejicitur (ε) in fine præpositionis (κατα) per apostr. Εγνω, aor. 2. act. ind. à γινωσκω, anom. ζην, Dorice vel Attice pro ζαω, inf. act. præs. à ζαω. Ωμολογησε, aor. 1. act. ind. ὁμολογεω, I. contract. Λυτρα, τρων, το, ζ. simp.

Interpretatio ad verbum.

Ictam in muro Calpurnius miles
Vt mos est, quum vidisset illā apud naves (commissam)
pugnam.

pugnam, (videlicet, illam Trojanorum pugnam ad naves Græcorum, quam cecinit Homerus).
Pulsu (venarum) defectus, & pallidus, ille animosus (vir)
extensus est (humi)
Quum clamasset, vivum (me) capite, Trojani Marti chari.
Et scrutabatur an non vulneratus esset, ac vix tandem cognovit
Se vivere: tunc muris pactus est redemptionis pretium.

Idem Lucilij epigramm. carmine redditum ab Henr. Steph.

DEpictam, ut mos est, miles Calpurnius illam
Navalem in muro conspiciens aciem,
Concidit ille Heros, & toto pallidus ore,
Vitæ (inquit) Troes parcite quæso meæ.
Vivere se ut tandem vidit, nec vulnera passum,
Muro pro incolumi dona salute dedit.

A P. S. Melisso.

Mœnibus (ut mos est) appicta pedester Achivus
Viderat ad socium prælia gesta rates.
Ecce, tremens artus, pallensque simillimus umbris,
Externatus humi, strenuus ille, cadit.
Parcite Troes (ait) pugnaces: ducite vivum.
Quæsiit hinc capiti vulnera siqua forent.
Vix ad se tandem rediit, pretiumque paciscens
Pro vita vovit mœnibus Iliacis.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Navalem in muro pugnam Calpurnius olim
Miles (uti mos est) conspicit atque videt.
Hinc pavidus totosque tremens per corporis artus,
Incolumem Troes linquite (quæso) refert.
Atque ita num quæ sint in corpore vulnera facta
Quærit, & ut tandem vivere sese videt:
Hoc simul ac certò novit, dat præmia muro,
Incolumis quod sit vita relicta sibi.

Ex titulo { *Eis duseideis.* / *Eis δυσειδεις.* } *id est, In deformes.*

Theodori. / Θεοδωρου. } Pag. 40.

HErmokratēs tēs rhinos. epei sēn rhina legontes
Ἑρμοκρατης της ῥινος. επει σην ῥινα λεγοντες
Hermokratous, mikrois makra charizometha.
Ἑρμοκρατους, μικροις μακρα χαριζομεθα.

Ἑρμοκρατης, εους, ὁ, 1. contract. Ρ ου, ους, ὁ, 5. simp. Λεγων, ουσα, ον, part. præs. act. à Μικρος, α, ὁν, 3. simp. Μακρος, κρα, κρον. Χαριζομεθα pres. ind. med. à χαριζομαι.

Interpretatio ad verbum.

HErmocrates nasi. siquidem nasum dicentes
Hermocratis, parvis magna donamus.

Idem Theodori epigramm. carmine reddidum ab Henr. Steph.

ermocrates nasi. nam parvis magna dabuntur,
Hermocratis nasum si vocitare velis.

A Paul. Sched. Melisso.

ermocrates nasi. namque ausi dicere nasum
Hermocratis, parvis grandia nempe damus.

Aliter ab eodem.

icimns Hermocratem nasi. nam dicere nasum
Hermoctatis, parvis quid nisi magna dare est?

Ab Vrsino Velio.

ermocrates nasi. parvis aptamus iniqui
Grandia, si nasum dicimus Hermocratis.

Ab Ioanne Stockwoodo.

ermocrates nasi. nam nasum si modo dicas
Hermocratis, parvis quid nisi magna dabis?

Leonidem.

Leōnidou.
Λεωνίδου.

Ichthun ho grupos Sōsiptolis ouk agorazei
Ιχθυν ὁ γρυπος Σωσιπτολις ουκ αγορζει
Proika d' echei pollēn ex halos euboiēn.
Προικα δ' εχει πολλην εξ αλος ευβοιην.
Ou linon, ou kalamon prosagōn. tē rhini de prostheis
Ου λινον, ου καλαμον προσαγων. τῃ ῥινι δε προσθεις
Ankistron, surei panta ta nēchomena.
Αγκιστρον, συρει παντα τα νηχομενα.

Ἰχθυς, υος, ὁ, 5. simp. Γρυπος, υ, ὁ, 3. simp. Σωσιπτόλις, ιος, ὁ, 2. contract. Ἀγορἀζει, præs. ind. act. ab ἀγορἀζω. Ἐχἐι, præs. ind. act. ab ἐχω anomalo. Δ' pro δὲ per apostr. Πολυς, πολλη, πολυ, anomalum. Ἁλς, ἁλος, ὁ, 5. simp. Εὐβοιην, ου, Ion. ab ευβοια, ας, 2 simp. Λινον, υ, του, 3 simp. Καλαμος, υ, ὁ, 3. simp. Προσαγων, ουσα, ον, part. præs. act. ab ἀγω anomalo. Ῥἰν, ινος, ἡ, 5 simp. Προσθεις, εισα, εν, part. act. aor. 2. à προστιθημι. Ἀγκιστρον, υ, του, 3. simp. Συρει, præs. ind. act. à συρω. Πας, πασα, παν. Νηχομενος, η, ον, part. præs. med. à νηχομαι.

Interpretatio ad verbum.

PIscem Sosiptolis, qui est adunco naso, non emit,
Sed gratis habet multam ex mari alimenti copiam.
Non funem, non arundinem adhibens: sed naso ubi a
movit
Hamum, attrahit omnia quæ natant.

Idem Leonidæ epigram. carmine redditum ab Henric. Steph.

Non opus est habeat pisces Sosiptolis emptos:
Gratis ei in magno copia magna mari.
Nec tamen huic linum calamusve est: naribus hamum
Appendens, pisces extrahit ille salo.

A P.S. Melisso.

Pisces haud coemit naris Sosiptolis uncæ:
De pleno victum gurgite gratis habet.

Nec filo calamovè usus, modò naribus hamum
Aptet, ibi pelago nantia quæque trahit.

A Cornario.

Cur nunquam Gryphus pisces emit ampla domus cui
Est? dote hic magna perfruitur pelagi.
Non lina, non calamos adducit: retia saltem
Alligat ad nasum, hoc attrahit omne natans.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Pisces non coemit: ratio quæ? naris aduncæ est:
Atque illi gratis copia magna salo.
Petitur haud lino Sosiptolis, aut habet hamum,
Incurvus nasus fungitur hoc opere.
Alligat ad nasum quum retia, quicquid in unda
Enatat, hoc naso surripit ille suo.

Ammõnidou. Αμμωνιδου. } Pag. 101.

ANtipatran gumnēn eitis Parthoisin edeixen,
Αντιπατρ᾽ ἀν γυμνὸν εἴτις Παρθοισιν ἐδειξεν,
Ektothen an stēlōn Hērakleous ephugon.
Ἐκτοθεν ἂν στηλων Ἡρακλειους ἔφυγον.

Αντιπάτρ᾽ ἀν, 2. simp. Γυμνὸν, ν, gen. Τις, τινος, ὁ, ἡ, τι, τι, 5. simp. Παρθοισιν, pro Σοις, Ion. à Δείκνυμι, 3. simp. Ἔδειξεν, aor. 1. act. ind. à δείκνυμι, anomalo. Στηλη, ης, 2. simp. Στηλης, ους, ὁ, 1. contract. sed est anomalum, & varie præterea inclinatur, de quare consule grammaticam. Ἔφυγον, aor. 2. act. ind. à φεύγω anomalo.

Interpretatio ad verbum.

ANtipatram nudam siquis Parthis ostendisset,
Extra columnas Herculis fugissent.

Idem Ammonidæ epigram. carmine reddidum ab Hen. Steph.

Herculeas vltra fugisses Parthe columnas,
Vidisses nudam si semel Antipatram.

A P.S. Meliſſo.

Antipatram Partho dederit quis cernere nudam,
Antes ulterius fugerit Herculeas.

A Moro.

Fugerit ad Parthos, vel ad Herculis uſque columnas,
Viſa ſemel, poſitis veſtibus, Antipatra.

A Cornario.

Si quis apud Parthos nudam Antipatram mihi monſtret,
Herculeas is me viderit ad ſtatuas.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Antipatram nudo vidiſſet corpore Parthus,
Herculeas ultra confugeret ſtatuas.

Loukillion.
Λουκιλλιου.

Ψευδης, ους, ὁ, ἡ, ες, το, 1. *contr.* Εσοπτρον, του, το, 3. *ſimp.* Εχει, *præ. ind. act. ab* εχω *anomalo.* Δημοσθενης, ους, ὁ, ἡ, ους, το, 1. *contr.* Εβλεπεν, *imperf. act. ind. à* βλεπω. Ηθελεν, *imperf. ind. act. ab* εθελω, *anomalo.* Αυτους, τη, του, *pr.* Βλεπειν, *inf. præſ. act. à* βλεπω.

Ψευδης εσοπτρον εχει Δημοσθενης. ει γαρ αληθες
Εβλεπεν, ουκ αν ὁλως ηθελεν αυτο βλεπειν.

Pseudes eſoptron echei Dēmoſthenis. ei gar alēthes
Eblepen, ouk an holōs ēthelen auto blepein.

Interpretatio ad verbum.

Eſt mendax ſpeculum quod habet Demoſthenis: ſi enim
veram
Conſpicaretur, haud prorſus vellet illum conſpicari.

Idem Lucilij epigra. carmine redditum ab Henric. Steph.

Eſt mendax ſpeculum quod habet Demoſthenis: ullum

Si cernat verax, cernere post renuat.

Aliter ab eodem, sed nomine personæ mutato.

Est speculum mendax tibi, Gellia: videris ullum
Si verax, nunquam (crede) videre velis.

A P. S. Melisso.

Mendax est speculum Sybaritidi: lumine verax
Consulat, & nunquam consuluisse volet.

A Moro.

Te speculum fallit: speculum nam Gellia verum
Si semel inspiceres, nunquam iterum inspiceres.

A Cornario.

Mendaci speculo Demosthenis utitur: at si
Inspiceret verum, nunquam iterum inspiceret.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Est fallax quod habet speculum Demosthenis, illud
Esset si verax, Haud iterum inspiceret.

Ammianou.

Αμμιανου.

O Vdunatai sē cheiri Proklos tēn rhin' apomuſſein,
Ου δυναται τη χερι Πεοκλος τλιν ἰν απομυσσειν,
Tes rhinos gar echei tēn chera mikroterēn.
Τυς ρινος γαρ ἐχει τλιν χερα μικροτερλν.

ude legei, zeu sōson, ean pṛarē. ou gar akouei
ὐδὲ λεγει, ζευ σωσον, ἐαν πρᾳρῃ. ου γαρ ακουει
Tēs rhinos. polu gar tēs akoēs apechei.
Τυς ρινος. πολυ γαρ τυς ακοης απεχει.

Δυναται, indic. præſ. med. à δυναται. Χειρ, ειρος, ἡ, ς. ſimp. & poët. Χειρ, χερος. Πεοκλος, κλυ, ὁ, ϛ. ſimp. Ρ'ιν, ινος, ἡ, ς. ſimp. Απομυσσειν, inf. præſ.

ſt. ab απομυσσω. Εχει, præſ. ind. act. ab ἐχω anomalo. Χερα, poët. pro Χειρα, à χειρ, ειρος, & ερος, poët. Μικροτερλν, pro ονα, Ionic. à μικροτερος, ρα, ρον, compar.

gr. à μικρος. Λεγει, præſ. act. ind. à λεγω. Τουτ, hoc, i, ſimp. ſed eſt anomalon, varie præterea inclinatur. Σωσον, imperat. act. aor. 1. à σωζω. Παρα, ſub. act. à παρω. Ακουει, præſ. ind. act. ab ακουω. Ακοη, ης; 2. ſimp. Απεχει, præſ. ind. act. απεχω, anomalo, & abjicitur (ο) in præpoſitione (απο) per apoſtrophum.

Interpretatio ad verbum.

NOn poteſt manu Proclus naſum emungere:
Naſo enim habet manum breviorem.
Neque dicit, Iupiter ſerva, ſi ſternuat. non enim audit
Naſum: longe ſiquidem ab auditu abeſt.

Idem Ammiani epigram. carmine redditum ab Henr. Steph.

Haud manibus Proclus potis eſt emungere naſum:
Nam Procli naſus longior eſt manibus.
Invocat haudque Iovem, quum ſternuit. auribus iſtum
Tam procul à naſo non capit ille ſonum.

A Paul. Sched. Meliſſo.

Non manibus naſi pituitam tergere Proclus
Quit: brevior naſo eſt utraque nempe manus.
Sternuit? haud, Feropem Deus, inquit: nam fugit aures
Rhoncus: tam longe longa proboſcis abeſt.

A Moro.

Nunquam Procle manu nares emungere poſſis:
Nam tua nare manus, magna licet, minor eſt.
Quando Iovem inclamas ſternutans? quippe nec audis:
Tam procul ab naſus prominet aure tuus.

Ab Alciato.

Non potis eſt Grypus digitis emungere naſum:
Nam naſo minor eſt, eſt breviorque manus.
Sternutanſque, Iovem nequicquam implorat: ab aures
Naſus abeſt tantùm ut ſentiat inde nihil.

A Cornario.

Poſſe Proclum manibus credas emungere naſum?

Naso namque manus huic mage sunt graciles.
Iuppiter exaudi, sternutans nunquam ait: extat
Pendulus huic nasus nam auribus inde procul.

Ab obscœno.

Non dextra Proclus potis est emungere nasum:
Multo etenim est nasus grandior atque manus.
Sed neque prosit, ait sternutus, quippe nec audit:
Distat utraque adeo nasus ab aure procul.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Non potis est Proclus, dextra sibi tergere nasum:
Namque illi nasus longior est manibus.
Sternutans, Serva Iupiter, nec dicit, ad aures,
Tam procul est nasus, non venit iste sonus.

Ex titulo {Eis dusōdeis. / Ese dsoudeis.} *id est, In male olentes.*

Adēlon. / Αδηλον. } Pag. 143.

OV monon autē pnei Dēmostratis, alla dī autēs
Ου μονον αυτη πνει Δημοστρατις, αλλα δι' αυτης
Tous osmēsamenous pnein pepoiēke tragon.
Τους οσμησαμενους πνειν πεποιηκε τραγον.

Αυτε, τη, το, pro. Πνει, præs. ind. act. à πνεω, i. cōtract. Δημοστρατις, ιδος, ὁ, ῆ, 5. simp. dī pro dia per apostrophum. Οσμησαμενους, η, ον, part. med. aor. 1. ab οσμαομαι. Πεποιηκε, præt. act. ind. à ποιεω. Τραγος, ου, ὁ, 3. simp.

Interpretatio ad verbum.

DEmostratis non solùm ipsa olet (hircum) sed per se
Eos qui olfecerunt, olere fecit hircum.

Idem incerti Autoris epigramma, carmine redditum ab Henric. Steph.

Hircum Phyllis olet: sed sic olet, hunc ut olere

Cogat eos, ipsam qui semel olfaciant.

A P. S. Melisso.

Non modo Phyllis olens male olet, sed olere coegit
Hos etiam olfacerent qui male olere, caprum.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Non solùm male olet Demostratis, atque olet hircum,
Hanc sed qui olfaciunt, cogit olere caprum.

Ex titulo { Eis zōgraphous, / Eis ζωγραφους, } *id est, In pictores.*

Leōnidou. / Λεωνιδου. } Pag. 145.

Εικων, ονος, ἡ, 5. *simp.* Μηνοδοτου, ου, ὁ, 3. *sim.* Γεγραφας, ασα, αν, *part. act. aor.* 1. *à* γεγραφω. Διοδωρος, ου, ὁ, 3. *simp.* Εστη, *aor.* 1. *act. ind. à* ἱστημι. Πας, πασα, παν. Ὁμοιοτατος, η, ον, *superl. gr. ab* ὁμοιος.

Eikona Mēnodotou grapsas Diodōros, esthēke
Plēn tou Mēnodotou pasin homoiotatēn.
Πλην του Μηνοδοτου παση ὁμοιοτατην.

Interpretatio ad verbum.

IMaginem Menodoti postquam pinxit Diodorus, prae-
suit (spectandam)
Excepto Menodoto, omnibus simillimam.

Idem Leonidæ epigramm. carmine redditum ab Henr. Steph.

Menodoti effigiem pinxit Diodorus: at illa est
Menodoto excepto, cuilibet assimilis.

A Moro.

Hæc tua quam nuper pinxit Diodorus imago,

Cujus

Cujusvis magis est quàm tua, Menodote.

Aliter ab eodem.

ic te totum isthac expressit imagine pictor,
Vt nulli tam sis, quàm tibi, dissimilis.

A Cornario.

enodoti effigiem pinxit Diodorus, ut exres
Præter Menodoti cuique magis similis.

A Sleidano.

enodoti effigiem pinxit Diodorus, eratque
Vivo Menodoto nil mage dissimile.

Ab Ioanne Stockwoodo.

enodoti pictam appendis Diodore figuram,
Menodoto dempto, cuilibet assimilem.

Aliter ab eodem.

enodoti pictam effigiem appendis Diodore:
Menodoto nil est hac mage dissimile.

Leõnidou. Ἀεωνίδου. } Pag. 146.

Γραψας Deukaliõna Menestrate, kai Phaethonta,
Γραψας Δευκαλίωνα Μενεστρατε, καὶ Φαέθοντα,
Zeteis tis toutõn axios esti tinos.
Ζητεις τις τουτων ἀξιος ἐστι τινος.
it idiois autous timẽsomen. axios outõs
ε ἰδιοις αυτους τιμησομεν. ἀξιος οὑτως
Esti puros Phaethõn, Deukaliõn d' hudatos.
Εστι πυρος Φαεθων, Δευκαλιων δ' ὑδατος.

Γραψας, ασα, αν, part. act. aor. 1. à γραφω. Δευκαλιων, ωνος, ὁ, 5. simp. Μενεστρατος, του, ὁ, 3. simp. Φαεθων, οντος, ὁ, 5. simp. Ζητεις, præs. ind. act. à ζητεω, 1. ιν. Τις, τινος, ὁ, ἡ, τι, 5. simp. Οὑτος, αὑτη, τουτο, pron. Ἀξιος, α, ον, Εστι, præs. ind. ab εἰμι sum, anomalo in μι. Ἰδιος, α, ον. Αὐτος, τη, το, pron. Τιμησομεν, fut. 1. ind. à τιμαω. Πυρ, ρος, ρι, ρο, 5. simpl. Ὑδωρ, ατος, 5. simp. anomalum.

Interpretatio ad verbum.

POstquàm pinxisti Deucalionem Menestrate, & Phaethontem,
Rogas quis horum quo sit dignus.
Suis (rebus) eos honorabimus: dignus verè
Est igne Phaethon, Deucalion autem aqua.

Idem Leonidæ epigramm. carmine redditum ab Hen. Steph.

Deucaliona mihi quidam Phaethontaque pinxit,
Nunc vero dignus quo sit uterque rogat.
Nempe suis illos decorabo: dignus & iste
Igne suo est, lymphis dignus & ille suis.

A Th. Beza.

Pinxisti pulchra nuper Phaethonta tabella,
Altera Deucalion picta tabella tua est.
Et pretio rogitas quonam sit dignus uterque?
Ille quidem flammis, hic quoque dignus aquis.

A Paulo Schedio Melisso.

Sunt tibi Deucalion Phaethonque, Menestrate, picti:
Digna dehinc merces quæ sit utrisque rogas.
Ambo sibi merces: mergi hic reus, ille sed uri:
Fulmine tu Phaethon, flumine Deucalion.

A Luscinio.

Quæris Deucalion Phaethonque, Menestrate, picti
Quem capiat meritum dignus uterque locum.
Cuique suus debetur honos: hunc urere flammis
Illum submergi protinus amne decet.

Ab Vrsino Velio.

Deucalione tibi & Phaethonte, Menestrate, pictis,
Iam pretio quo sit dignus uterque rogas.
Ambo sorte sua digni: mitrique merentur

In flammas Phaethon, Deucalion ſub aquam.

A *Cornario.*

Finxiſti Phaethonta, Meneſtrate, Deucalionem &,
Ac ſimul amborum præmia digna rogas.
Maxime uterque ſuis eſt dignus honoribus: igne
Nimirum Phaethon, Deucalion & aqua.

Ab *obſopæo.*

Deucalion per te, Phaethonque, Meneſtrate, pictus:
Quonam ſit pretio dignus uterque rogas.
Hebus utrumque ſuis dignabimur: ille ſub undas
Mergendus, Phaethon igne cremandus erit.

Ab Ioanne Stockmædo.

Deucalion, Phaethonque, Meneſtrate, ſunt tibi picti.
Et quo ſit dignus munere uterque rogas.
Hydis eſt alter, flammis eſt dignus & alter:
Vndam Deucalion, flammam habeat Phaethon.

Loukillion.

Λουκιλλιου.

Ikosi gennēsas ho zōgraphos Eutuchos huious
Εικοσι γεννησας ὁ ζωγραφος Ευτυχος ιυιους
Oud' epi tōn teknōn eiden homoion echei,
Ουδ' επι των τεκνων ειδεν ὁμοιον εχει.

Εικοσι, nomen eſt numerale plurium. indeclinabile. Γεννησας, α, σα, ῶ, part. act. Ευτυχος, χε, ὁ, ȝ. ſimp. Υἱος, ε῎, ȝ. ſimp. Ουδεις, ουδεμια, ουδεν. Ὁμοιος, α, ον. Εχει, præſ. ind. act. ab ἐχω, habeo.

Interpretatio ad verbum.

Cum viginti genuerit pictor Eutychus filios,
Ne in filiis quidem quicquam ſimile habet.

Idem Lucilij epigra. carmine redditum ab Henrico Steph.

Bis denæ prolis quum pictor sit pater Aulus,
Haud similem vel in his exprimit effigiem.

A P. S. Melisso.

Eutyche, viginti genuisti pignora pictor,
Nec similem natos ipse tot inter habes.

A Sleidano.

Proles viginti dedit Eutychus, & tamen ipsum
Non est qui referat filius ore patrem.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Pictor bis denos genetabas Eutyche natos,
Nec tamen ex illis est tibi quis similis.

Ex titulo { Eis iatrous. / Εις ιατρους. } *i. Inmedicos.*

Nikarchou. / Νικαρχου. } Pag. 148.

Ουκ εκλυσεν Φειδων μ' ουθ' ηψατο. αλλα παρ
Ouk eklusen Pheidon m' outh' hepsato. alla par
Emnēsthen autou toū noma, kaperhanon.
Εμνησθην αυτου τουνομα, καπερναον.

Εκλυσεν, aor. 1. act. in. ab εκλυω, Φειδων, ονος, ὁ, 5. simp. Μ' pro με, per apostroph. ab ουδ' pro ουτε per apostr. & mutatur τ, in aspiratam θ, quia sequ. dictio incipit à vocali aspirata. Η'ψατο, aor. 1. med. ind. ab ἁπτομαι. Πυρίζαν, part. act. aor. 1. à πυριζω. Εμνησθην, aor. 1. pass. ind. à μιμνησκω anomalo. νος, του, τω, pro. Του ονομα pro το ονομα, per apostroph. ab ονομα, ατος, το, 5. simp. Καπερναον pro καθ ἑαπερναον, per apostroph. aor. 2. act. ind. à θναω, anomalo.

Interpretatio ad verbum.

Non clystere purgavit Phidon me, ac ne attigit quid

sed febre correptus.
Recordatus sum ejus nomen, & mortuus sum.

Idem Nicarchi epigram. carmine redditum ab Henr. Steph.

Non clystere usus Phidon, tetigitve: sed ejus
Nomen ut in febri commemini, perij.

A P. S. Melisso.

Non tetigit Phidon, clystere neque ilia lavit:
Illius ad nomen, febre peruſtus, obij.

Aliter ab eodem.

Nec tactu Phidon clystere nec obfuit: æger
Febre recordabar nominis ejus, obij.

Aliter ab eodem.

Non me purgavit Phidon, tetigitve: sed ejus
Nomine dum febriens immoror, immorior.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Nec tetigit Phidon, nec me clystere lavabat:
Febricitans nomen commemini, & morior.

Agathion. } Pag. 150.
Αγαθιω. }

Esēr tis emoi ton heon philon huion epempsen,
Ιυπρ τις εμοι τον εον φιλον υἱον επεμψεν,
Hōs te mathein par' emoi tauta ta grammatika.
Ὡς τε μαθειν παρ' εμοι ταυτα τα γραμματικα.
Hōs de to Mēnin aeide, kai, Algea muri' esthēken.
Ὡς δε το Μηνιν αειδε, και, Αλγεα μυρι' εθηκεν.
Egnō, kai to triton tois d' akolouthon epos.
Εγνω, και το τριτον τοις δ' ακολουθον επος.
Pollus d' Iphthimous psuchas aïdi proïapsen,
Πολλας δ' Ιφθιμους ψυχας αϊδι προϊαψεν,

Iυπρ, prep. gen. ὁ, ἡ, τό. simp. Τις, τινος, ὁ, ἡ, τοῦ, τῳ, τι, τ. simpl. Εμοι ab εγω pro. Ἐός, ἡ, ὸν, pron. Φιλος, λη, λον. Τίος, υ, ὁ, ἡ. simp. Επεμψεν, aor. I. act. ind. ἀ πεμπω. Mad. inf. act.

act. aor. 2. à μανθανω anoma. Παρ', pro παρα, per apost. Οὗτος, αὑτη, τουτο, pron. Γραμματικος, κη, κον. Μενις, ιδος, ι, 2. contr. Ανεδη, imper. act. præs. ab ανειδω. Λογος, ου, ὁ, I. contra.

Ouk eti min pempei pros me mathēsomenon
Ουκ ετι μιν πεμπει προς με μαθησομενον
Allam' idōn ho patēr, Soi men charis (eipen) hetairo,
Αλλα μ' ιδων ὁ πατηρ, Σοι μεν χαρις (ειπειν) ἑταιρε.
Autar ho pais par' emoi tauta mathein dunatai.
Αυταρ ὁ παις παρ' εμοι ταυτα μαθειν δυναται.
Kai gar egō pollas psuchas aïdi proïapsō
Και γαρ εγω πολλας ψυχας αϊδι προϊαψω
Kai pros tout' ouden grammatikou deomai.
Και προς τουτ' ουδεν γραμματικου δεομαι.

sed hic Ionice non contrahitur. Μυελος, α, ον. Εδυν, aor. I. act. ind. à δυνω. Εγνων aor. 2. act. ind. à γινωσκω, anomalo. Τελειος, α, ον. Ανολεθρος, θρα, ὁν, ρον, ος, ου. Επος, εος, το, I. contract. Πολυς, πολλη, πολυ, anomalum. Ιφθιμος, η, ὁν, ου, ος, ου. Ψυχη, ης, 2. simp. Αϊς, ιδος, ὁ, ὁν. simp. Προϊαψαν, aor. I. act. ind. à προϊαπτω. Sed his punitur sine augmento Ionice. Μεν pro. frequentissimo in usu apud poëtas. Μαθησομενος, η, ον, part. fut. I. med. à μανθανω. anomalo. Ιδων, ουσα, ον, part. act. aor. 2. à ειδω anomalo. Πατηρ, ερος & τρος, ὁ, ς. simp. Τοι à συ, pro. Χαριεις, εσσα, εν, ς. sim. Ειπων, aor. 2. act. ind. ab εἰπω inusitato. Ἑταιρος, ε, ὁ, ου, ς. simp. Παις, παιδος, ὁ, ἡ, ς. simp. Παρ' pro παρα per apostrophum. Δυναται, ind. præs. med. à δυναμαι. Ουτος, αὑτη, τουτο, pro. Δυναμαι, I. fut. med. δυνησομαι, &c.

Interpretatio ad verbum.

MEdicus quidam ad me suum charum filium misit
Vt disceret apud me ista grammarica.
Postquam autem hoc, Iram canito, & Millia multa dolorum,
Didicit, ac tertium versum, qui hæc sequitur
Et multas fortes animas detrusit ad Orcum,
Non amplius ad me mittit, futurum discipulum:
Sed quum me vidisset pater, Tibi quidem gratia inquit (à me habetur) sodalis (vel amice)
Sed filius apud me hæc discere potest.
Etenim ego multas animas ad Orcum detrudo,
Et ad hoc nihil egeo grammatico (id est, grammatica opera.

Idem

Idem Agathiæ epigramma, carmine redditum ab Henric. Steph.

ilectum medicus natum mihi misit, ut illum
Formarem tritis grammaticæ studiis.
d quum, Iram Canito, quum, Millia multa dolorum,
Is tenet, & quæ illis juncta poeta canit.
multas fortes animas detrusit ad Orcum,
Non jam discipulum mittit ut antè pater.
rum me invisens, Grates ago (dixit) amice:
Discere sed mecum filius ista potest.
m multas animas novi detrudere ad Oreum,
Remque ego nil ad eam grammaticis egeo.

A P. S. *Melisso.*

ius à medico mihi quodam missus in ædes,
Litterulis Græcis erudiendus erat.
Iole qui præcox, ubi μῆνιν & ἄλγεα norat
λογίε, quæque sequens ordine versus habet,
Mittere discipulum cessat, ut antè pater.
vius at nobis, grates tibi ago (inquit) amice:
Discere me sciet hæc ipsa docente puer.
mplures animas etenim demitto sub Orcum:
Quare grammatico jam mihi non opus est.

A *Sleidano.*

medica quidam mihi vir non infimus arte
Natum quo posset Græca sonare, dedit.
i postquam Iliados modulari carmina prima,
Istaque jam potuit discere verba puer,
mplures Orco dedit hic animasque virosque
Extemplo puerum detinet ille domi.
que ubi vidisset, grates tibi debeo magnas
Inquit) at hæc natum cuncta docere queo.
rima nam per me Plutoni mittitur umbra,
Et mihi grammatici nil opus hîc opera.

Ab

Abi. Sotero.

Consuevit medicus natum mihi mittere charum,
A me quò liceat discere grammatica.
Qui postquam, Iram diva refer, posuitque dolores
Innumeros, didicit: versus & alter quæ habet
Robustasque animas multas præmisit ad orcum:
Haud me iterum est natum passus ad ire suum.
Sed me conspecto, tibi maxima gratia, amice:
Ex me (inquit) potuit hæc didicisse puer,
Mitto ego namque animas inferno sæpe potentes
Adque hoc nullo opus est grammatici auxilio.

Georgij Anonymi imitatio.

Romanus quidam medicus proculibat Athenas,
Vt Græcè latio disceret ore loqui.
Prima novæ linguæ qui cum præcepta teneret,
Iam rude grammatices & superasset opus,
Mœonium vatem sibi mox proponit Homerum,
Talia sunt cujus carmina scripta libro,
Iram Pelidæ memora mihi, diva, superbi
Pestiferam, Græcis quæ mala multa dedit.
Et fortes animas sub tristia tartara misit
Heroum, quos nunc pallidus orcus habet.
Scilicet hæc medicus quum primum carmina legit,
Edidit insigni digna facetia joco:
Si meruit laudis tantum bellator Achilles,
Hæcque suæ famæ gloria magna fuit,
Quòd stygio multas animas Acheronte subegit,
Pro Danais quando fortiter arma tulit:
Me (reor) & simili celebrabit Græcia laude,
Ars mea nam quiddam grandius instar habet:
Non quia sic gladiis, rigido nec denique ferro
Est unquam cædes ulla peracta mihi:
Herbis simplicibus tantùm curator, ad orcum
Multorum medica corpora mitto manu.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Charum mittebat natum medicus mihi, ut illum
Seduló grammaticis instrueremi studiis.
Ast ubi dic Iram, dic millia multa periclûm
Hic didicit, quæque his nexa poeta canit:
Et multos fortes animos demisit ad orcum,
Amplius ad nostram non venit ille scholam.
At mihi paulo post forte obvius, euge magister,
(Hujus ait genitor) gratia magna tibi.
Sed tua non posthac inviset culmina natus
Talia namque domi rite docere queo.
Ipse ego quottidie multos detrudere ad Orcum
Novi, & non opus est hîc mihi grammatico.

Ex titulo { *Fis kitharôdos.* / *Est nidrægodes.* } *i. In citharœdos.*

Lonkillion. } Pag. 151.
Asmenia. }

NVktikorax adei thanatēphoron. all' hotan asē
Νυκτικοραξ ἀδει θανατηφορον. ἀλλ' ὁταν ἀσῃ
Dēmophilos, thnēskei k' autos ho nuktikorax.
Δημοφιλος, θνησκει κ' αυτος ὁ νυκτικοραξ.

Νυκτικοραξ, ακος, ὁ, 5. simp. Adei, ind. act. præs. ab ᾄδω. Θανατηφορος, ν, ὁ, ὁν, 2. simp. Ἀσῃ, aor. 1. sub. act. ab ᾄδω. Δημοφιλος, υ, ὁ, 5. simp. Θνησκει, præs. ind. act. à θνησκω. Autos, η, ο, pron.

Interpretatio ad verbum

NYcticorax canit mortiferum: at quum ceciderit (canere cœperit)
Demophilus, moritur & ipse nycticorax.

Idem Lucilij epigramm. carmine redditum ab Henr. Steph.

Nycticorax lethale canis, letharis at uno

Demophili

Demophili cantu tu quoque nycticorax.

A Cornario.

Infaustum & lethale sonat de culmine bubo.
Demophili cantu bubo sed ipse perit.

A Sleidano.

Nycticorax mortem cantu prædicit: at ille
Demophilo moritur triste canente melos.

Ab Ioanne Stockhouedo.

Mortem aliis diro prædicens carmine bubo.
En moritur tristi carmine Demophili.

Tou autou.

Tu dem.

Σμυλος ὁ ψαλτης τους γειτονας εκτανε παντας,
Νυκτος ὅλης ψαλλων, πλὴν ἑνος Ὠριγενους.
Κωφον γαρ φυσις αυτον ἐθηκατο, τουνεκεν αυτῷ
Ζωὴν ἀντ' ἀκοῆς δῶκε περισσοτερην.

Σμυλος, ου, ὁ, 3. simp. Ψάλτης, του, 1. simp. Γειτων, ονος, ὁ, 3. sim. Extenuo, dem. ἐκτανω. aor. 1. ind. à κτεινω. Πας πασα, παν. Νυξ, κτος, ὁ, ἡ. simp. Ὅλος, λη, λον. Πλὴν, ν. parti. præp. ψαλλω. Εις, μια, ἑν. Ὠριγενους, ους, ὁ, 1. contract. Κωφος, φη, φον. Φυσις, εως, ἡ, 2. contract. Αυτος, τη, το, pron. Ἔθηκατο, aor. 1. med. ind. τιθημι. Τουνεκεν pro του ἑνεκεν, per apostr. Ζωη, ης, 2. simp. Αντ' pro ἀντι, per apostr. Ακοη, ης, 2. sim. Δωκε, pro ἐδωκε per aphæresin, aor. 1. act. ind. à διδωμι. Περισσοτερην pro ερ, Jon. à περισσοτερος, ρα, ρον comp. gr. à περισσος.

Interpretatio ad verbum.

SImylus psaltes vicinos interfecit omnes,
Nocte tota psallens, præter unum Origenem.
Surdum enim natura ipsum fecit: ideo ipsi

Ide

Vitam loco auditus dedit longiorem.

Idem eiusdem Lucilij epigram. carmine reddituum ab Henrie. Steph.

Vicinos tota dum psallit nocte, necavit
Simylus: incolumi sed tamen Origene.
Namque crearat eum surdum natura: sed ævi,
Dum negat auditum, prorogat illa dies.

A P. S. Melisso.

Nocte canit tota psallens dum Simylus, omnes
Vicinos dempto perdidit Origine:
Nam surdum natura parens effinxerat: ergo
Longior auditus est data vita loco.

A Luscinio.

imylus insomnes vicinos musicus arte
Dum necat, Origines forte superstes erat.
inxerat hunc surdum natura, sed omine dextro
Quæ negat auditum, vivere namque dabat.

A Sleidano.

Nocte canens tota vicinos perdidit omnes
Simylus, haud nocuit, sed tamen Origini.
rdus enim fuit: atque Deus, quò tanta levares
Damna, dedit vitæ tempora longa brevi.

Ab Ioan. Stockwoodo.

mylus ut totas cantu consumere noctes
Pergit, vicinos perdidit Origine
nctos excepto, cui surdo longius ævum
Natura auditus contulit alma loco.

Ex Titulo { Eis koureas / Eis xyrias } i. In tonsores.

Loukillion. / Anonymus. } Pag. 153.

Δασυς, εια, υ. Ερμογενης, ους, ὁ, 1. contract. Ζητει, præ. ind. act. ἀζητια, 1. contr.

Τον δασυν Ερμογενη ζητει ποθεν αρξεται ὁ κουρευς
Τον δασυν Ερμογενην ζητει ποθεν αρξεται ὁ κυρευς
Keirein tēn kephalēn, oniō' holon hōs kephalēn.
Κειρειν την κεφαλην, ονιθ' ὁλην ὡς κεφαλην.

Αρξεται, fut. 1. ind. med. ab αρχομαι. Κυρευς, ως, ὁ, 3. contract. Κειρειν, inf. præs. act. ab εκειρον. Κεφαλη, ης, 2. sim. Ονιθ' pro ονια, per apostroph. & (τ) mutatur in (θ) quia sequens dictio incipit à vocali aspirata. Est ver. participium præs. act. ων, ουσα, ον, ab ειμι sum, anomalo.

Interpretatio ad verbum.

HIrsutum illũ Hermogenem quærit tonsor unde incipiat
Tondere caput, quum sit totus ut caput.

Idem Lucilij epigramm. carmine reddituum ab Henr. Steph.

Non potis Hermogenis tonsor caput iste videre,
Hirta, caput veluti, cætera membra videns.

A Cornario.

Hermogeni tonsor caput hic tonsurus, ubi (inquit)
Hîc tandem caput est? hispida cuncta videns.

A Sotero.

Hermogenem frustra aggreditur tondere magister:
Multiplicem ob crinem nam caput haud reperit.

Aliter ab eodem.

Hermogenem tonsor tonsurus, frustra requirit
Cervicem: hispidior cætera namque fuit.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Hirsutum Hermogenem tonsor tondere paratus,
Illius est corpus quàm caput hispidius.

Titulo { Eis leptous. / Εις λεπτους. } id est, In graciles.

Loukillion. / Λουκιλλιον. } Pag. 157.

Ex atomōn Epikouros holon ton kosmon egrapsen
Ἐξ ἀτομων Επικουρος ὁλον τον κοσμον εγραψεν
Einai, touto dokōn, Alkime, leptotaton.
Ειναι, τουτο δοκων, Αλκιμε, λεπτοτατον.
de tot' ēn Diophantos, egrapsen an ek Diophantou,
δε τοτ' ην Διοφαντος, εγραψεν αν εκ Διοφαντου,
Tou kai tōn atomōn poulu ti leptoteron.
Του και των ατομων πολυ τι λεπτοτερον.
Tamen all' egrapse sunestanai ex atomōn an.
Τα μεν δη' εγραψε συνιστασθαι εξ ατομων αν,
Ek toutōn d' autas Alkime tas atomous.
Εκ τουτων δ' αυτας Αλκιμε τας ατομους.

Ατομος, μου, ὁ, ἡ. simp. Επικουρος, ου, ὁ, ἡ. simpl. Ὁλος, λη, λον. Κοσμος, ου, ὁ, ἡ. simp. Εγραψεν, aor. 1. act. ind. ἀ γραφω. Ειναι, inf. præs. act. ab ειμι sum, anomalo. Ουτος, αυτη, τουτο, pron. Δοκων, ουσα, ουν, part. præs. act. ἀ δοκεω, 1. contr. Αλκιμος, η, ὁν, ἡ. simp. Λεπτοτατος, η, ον, superl. gr. ἀ λεπτος. Τοτ' pro τοτε, per apostroph. Ην, imperf. ind. act. ab ειμι, sum, anomalo. Διοφαντος, ου, ὁ, ἡ. simp. Τις, ινος, ὁ, ἡ, το, pl. 5. simp. Λεπτοτερος, α, ον, comp. gr. ἀ λεπτος. Συνιστασθαι, inf. præs. act. ἀ συνιστημι. Αυτος, η, ο, pron.

Interpretatio ad verbum.

EX atomis Epicurus totum mundum scripsit
Esse, hoc existimans, Alcime, tenuissimum.
Si autem tunc fuisset Diophantus, scripsisset ex Diophanto
(esse mundum)
Qui ipsis etiam atomis multo est tenuior.
Cætera quidem scripsisset constare ex atomis,
Hoc autem ipsas, Alcime, atomos.

Idem

Idem Lucillii epigramma, carmine redditum ab Henr. Steph.

Mundi molem atomis Epicurus credidit ortam,
Dum tenue his atomis nil magis esse putat.
At si vixisset Diophantus hic, ex Diophanto
Crederet: is tenuis nam magis est atomis.
Aut certe ex atomis si cætera crederet orta,
Ortas ex ipso crederet esse atomos.

A Paul. Sched. Melisso.

Totius ex atomis Epicuro machina mundi est
Credita, queis scripsit nil tenue esse magis.
Tunc Diophante fores, ex te ratus esset abortamis
Multo namque atomis exiguus magis es.
Ex atomis vel si reliqua omnia nata putasset,
Certe atomos ex te, non aliunde, fatas.

A Moro.

Ex atomis Epicurus totum fabricat orbem,
Alcime, dum nihil his credidit esse minus.
Ex te fecisset, si tum Diophante fuisses.
Nempe atomis multo es tu Diophante minor.
Aut forte ex atomis jam cætera scriberet esse,
Ast ipsas ex te crederet esse atomos.

Ab Obsopæo.

Ex atomis Epicurus ait consistere mundum,
Alcime, quippe quibus nil minus esse queat.
Si tunc vixisset Diophantus, is ex Diophanto
Scriberet: hic atomis nam minor esse solet.
Ex atomis aut si vel cætera cuncta probasset,
Sed tamen ex illo diceret esse atomos.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Ex atomis mundum exortum putat esse Epicurus,
Credens his atomis nil magis esse leve.
Viveret ast si tunc Diophantus, is ex Diophanto

Scripsi

Scripsisset mundum forte fuisse satum.
Ex atomis vel si dixisset cætera cuncta
Facta, atomos ex hoc scriberet esse satas.

Ex titulo { *Eis oknērous.* / *Εις οκνηρους.* } *id est, In desormes.*

Loukillion. / *Λουκιλλιου.* } **Pag. 161.**

Is phulakēn blētheis pote Márkos ho argos hekonti
Τις φυλακην βληθεις ποτε Μαρκος ὁ αργος ἑκοντι
Oknon exelthein, hōmologēse phonon.
Οκνων ἐξελθειν, ὡμολογησε φονον.

Φυλακη, ης, ἡ. *simp.* Βληθεις, εισα, εν, *part. paſs. aor.* 1. *à* βαλλω, *anomal.* Μαρκος, κυ, ὁ, 2. *simp.* Αργος, γη, γον. Εκοντι, *adverb.* Οκνων, νουσα, νον, *part. act. præſ. ab* οκνεω, 1. *contr.* Ἐξελθειν, *inf. act. aor.* 2. *ab* ἐξερχομαι, *anomalo.* Ὡμολογησε, *aor.* 1. *act. ind. ab* ὁμολογεω. Φονος, υ, ὁ, 2. *simp.*

Interpretatio ad verbum.

IN carcerem conjectus aliquãdo Marcus piger ille sponte
Dum pigratur (vel dũ eum piget) egredi, fassus est cædẽ.

Idem Lucillii epigramm. carmine redditum ab Henr. Steph.

Carcere quem subiit, dum Marcus abire pigratur,
Non factæ cædis maluit esse reus.

AP. S. *Melisso.*

Atro quæ subiit, vinclis exire pigratus
Marcus iners, fassus facta latrocinij est.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Atro quem subiit, dum Marcus abire moratur
Carcere, vult ficti criminis esse reus.

Aliter ab eodem.

Sponte sua subiit quem Marcus carcere tardans
Exire, haud factæ vult necis esse reus.

Aliter.

Marcus ut ille piger vinclis exire moretur,
Quod non commisit factum ait esse scelus.

Aliter.

Cessator Marcus vinclis exire pigratus,
Confecti mavult esse reus sceleris.

Aliter.

Pigrator Marcus vinclis exire recusans,
Se fictæ cædis maluit esse reum.

Aliter.

E vinclis renuens, subiit quæ Marcus, abire,
A se non factam, factam ait esse necem.

Του αυτου.

Τυ αυτυ.

Es nuktos trochasas en hupnois pote Markos ho arg
Τησ νυκτος δραμουσ εν υπνοις ποτε Μαρκος ο αργ
Ouk et' ekoimēthē, mē pali pou trochasē.
Ουκ ετ' εκοιμηθη, μη παλι που δραμη

Νυξ, νυκτος, ἡ, 3. simp. Τρεχασας, ασυ, ἁν, aor. 1. act. ind. à Τρεχαζω. Τις, τις, ὁ, 3. simp. Μαρκος, ς, ὁ, 3. simp. Αργος, γη, γον. Ετ' pro επι per apostroph. Εκοιμηθη, aor. 1. ind. pass. à κοιμαομαι. Τρεχαση, aor. 1. act. sub. à Τρεχαζω.

Interpretatio ad verbum.

NOctu quum cucurrisset in somnis aliquando piger i
Marcus,
Non amplius dormivit (vel dormitum se contulit, seu c
bitum) ne rursum curreret.

Idem eiusdem Lucilij epigram. carmine redditum ab Henric. Steph.

Per somnum ille piger Marcus quia forte cucurrit,
Somn

Somnum, ne currat denuò, nunc refugit.

A P.S. Melisso.

Quod piger in somnis Marcus de nocte cucurrit,
Insomnis, rursus ne quoque currat, agit.

A Luscinio.

In somnis currens Marcus piger, arcet & odit
Perpetuò somnum, ne labor is redeat.

Ab Vrsino Velio.

Nocte fatigatus cursu per somnia Marcus,
Pervigilat, ne iterum somniet ista piger.

Ab obsopœo.

Non ultra dormit Marcus, quia currere visus
Est sibi, ne stertens denuò currat iners.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Currerat in somnis de noctu tardulus olim
Mercus, perpetuò somnia deinde timet.

Aliter ab eodem.

Currebat semel in somnis tardissimus ille
Marcus: ne hoc iterum somniet ille timet.

Aliter.

Quum semel in somno currebat, currere rursus
Insomnis Marcus postea sæpe timet.

Aliter.

Nocte piger, cursu fessus per somnia Marcus,
Deòst odit somnum, ne simile eveniat.

Aliter.

Ille piger in somnis Marcus sibi currere visus,
Ne rursus currat sæpe timet vigilans.

Aliter.

Odit perpetuo somnos Marcus piger ille,
Quod semel in somnis currere visus erat.

Aliter.

Currere quòd ſemel in ſomnis Marcus ſibi, tardus
Eſt viſus, poſthac ſomnia cuncta fugit.

Aliter.

Nocte piger Marcus ſomno ſe currere credens,
Poſtea vix unquam dormiit evigilans.

Aliter.

Currendo feſſus quondam per ſomnia Marcus,
Semper dein ſomnos horruit evigilans.

Aliter.

Somniat in ſomnis tardus ſe currere Marcus,
In ſomnos poſthac odia dira gerit.

Aliter.

Currere per ſomnum dum ſe piger ille putabat
Marcus, poſt dormit rarius evigilans.

Aliter.

Quod ſibi viſus erat per ſomnos currere Marcus
Tardulus, evigilat, ſomnia poſt metuens.

Ex titulo { *Eis poiētas.* / Εις ποιητας. } *i. In poetas.*

{ *Loukillion.* / Λουκιλλιου. } Pag. 163.

Ουτ' *pro* ουτε *per apoſtroph.* Δευκαλιων, ονος, ὁ, ς. *ſimp.* Υδωρ, ατος, το, ς. *ſimp. anomalum.* Πολυτ', *pro*

Out' epi Deukaliōnos, hudōr hote pant' egenēth'
Ουτ' επι Δευκαλιωνος, ὑδωρ ὁτε παντ' εγενηθ',
Outh' ho kataprēsas tous epi gēs Phaethōn
Ουθ' ὁ καταπρησας τους επι γης Φαεθων,
Anthrōpous ekteinen hosous Potamōn ho Poiētēs,
Ανθρωπους εκτεινεν ὁσους Ποταμων ὁ Ποιητης,

Kai cheirourgēsas ōlesen Hermogenēs.
Καὶ χειρουργησας ὠλεσεν Ἑρμογένης.
ōst' ex aiōnos kaka tessara tant' egenēthē.
ὥστ' ἐξ αἰωνος κακα τεσσαρα ταυτ' ἐγενηθη.
Deukaliōn, Phaëthon, Hermogenēs, Potamōn.
Δευκαλιων, Φαέθων, Ἑρμογένης, Ποταμων.

pro panta, per apostroph. à Πας, πασα, παν. Ἐγενηθη, aor. 1. pass. ind. à γινομαι, anomalo: & est hoc loco tertia

gular. pro tertia plur. Atticè. ut postea in hoc ipso epigrammate. Καταφθ-
σασα, σαν, part. act. aor. 1. à φθειρω, anomalo. Γη, γης, 2. simp. Φαέθων, οντος, ὁ, 5.
p. Ἀνθρωπος, ε, ὁ, ὑ, 3 simp. Ἐκτεινεν, aor. 1. act. ind. à κτεινω. Ὁσους, ση, σον. Πο-
ων, ωνος, ὁ, 5 simp. Ποιητης, του, 1. simp. Χειρουργησας, ασα, αν, part. act. aor. 1. à χει-
ομαι. Ὠλεσεν, aor. 1. act. ind. ab ὀλλυμι, anomalo. Ἑρμογένης, εος, ὁ, 1. contract. Αι-
νος, ὁ, 5. simp. Ὡ'ς' pro ὡστε, per apostroph. Κακος, κη, κον. Τεσσαρες, αι, α, του,
singulari numero. Οὗτος, αὕτη, τουτο, pro.

Interpr. ad verbum.

Neque sub Deucalione, quum omnia facta fuerunt aqua,
Neque Phaëthon, qui combusit qui in terra (erant)
homines (tot) interfecit, quot Potamon poeta,
chirurgia arte usus perdidit Hermogenes,
Quae ab æterno mala quatuor hæc fuerunt
Deucalion, Phaëthon, Hermogenes, Potamon.

Idem Lucillii epigramm. carmine redditum ab Hen. Steph.

Deucalioneis nec aquis mergentibus orbem,
Nec Phaëthontiacis orbe ruente rogis,
Plures periere homines quot jam Potamonque poeta,
Plures quot chirurgus sustulit Hermogenes.
Quatuor ergo mala hæc numeranda ab origine mundi,
Deucalion, Phaëthon, Hermogenes, Potamon.

A Paulo Schedio Melisso.

Neque Deucalion, fierent quando omnia pontus,
Nec neque exustis terricolis Phaëthon,
Plura capita occidit, Potamon quot carminis autor,
Chirurgum quot agens perdidit Hermogenes.

Scilicet in fatis mala quattuor ista fuerunt
Deucalion, Phaethon, Hermogenes, Potamon.

Ab *obsopæo*.

Deucalionëis non tot periere sub undis,
Nec Phaëthonteo tot periere rogo,
Quot Potamon homines irato Helicone poeta,
Aut quot chirurgus perdidit Hermogenes.
Quattuor hæc igitur sunt nata pericula mundo,
Deucalion, Phaëthon, Hermogenes, Potamon.

Ab Ioan. Stockwoodo.

Deucalionëis nec tot cecidere sub undis,
Nec Phaëthontiaco tot cecidere rogo,
Carmine quot mordax Potamon necat ille poeta
Aut quot Chirurgus conficit Hermogenes:
Ergo à principio mundi mala quattuor hæc sunt,
Hermogenes, Potamon, Deucalion, Phaëthon.

Ex titulo {Eis ploia. / Εἰς πλοια.} *id est, In navigia.*

{Bianoros. / Βιάνορος.} Pag. 166.

TO skaphos ou buthos heile (pothen buthos; ou gar eplōs
Το σκαφος ου βυθος εἰλε (ποθεν βυθος; ου γαρ επλωσεν)
Oude notos. pro notou d' ōleto kai pelageus.
Ουδε νοτος. προ νοτου δ' ὠλετο και πελαγευς.
Edē gar min hapasan epizuga gomphōtheisan
Ηδη γαρ μιν ἁπασαν επιζυγα γομφωθεισαν
Eleiphon peukēs tē liparē notidi,
Ηλειφον πευκης τῃ λιπαρῃ νοτιδι,
Pissa d' huperbrasitheisa puros phlogi, tēn hali pistēn
Πισσα δ' ὑπερβρασθεισα πυρος φλογι, τὴν ἁλι πιστην

Σκαφος, εος, το, I. *contracti.* Βυθος, εος, το, I. *contr.* Εἰλε, *aor. 2. act. ind. ab* αἱρεω, *anomal.* Επλωσεν, *aor. I. act. ind. à* πλεω. Νοτος, του, ὁ, 3. *simp.* Ωλετο, *aor. 2. med. ind. ab*

Teuch

Teuchomenēn, gaiē deixen apistoteren. *ab ολλυω anoma.*

Τευχομένην, γαίη δείξεν απιστοτέρην. Πελαγίζω pro γίνομαι Dorice, à πελαγος, ους, το, 1. *contract.* Μιν *pron. frequentissimo in usu apud poetas.* Ἅπας, ασα, αν. Ζυγός, ή, όν, *vel* ζυγον, ή, το, 3. *simp.* Γεμφαθήσεσθαι, *præt. pass. aor.* 1. γεμφαθής, εισα, εν, à γεμφόομαι. Ηλειφον, *imperf. ind. act. ab* αλείφω. Πευκη, ης, 2. *simp.* Λιπαρὴν *pro* ῆν, *Ionice*, à λιπαρεος, εα, εον. Νοτις, ιδος, ή, 3. *simp.* Πιεσα, ης, 2 *simp.* Ὑποβεβαθεισα, ισα, ν, *part. pass. aor.* 1. *ab* ὑποβεβαζομαι. Πυρ, υος, το, 3. *simp.* Φλοξ, ογος, ή, 3 *simp.* Ἁλς, ἁλος, ή, 3. *simp.* Πιστος, η, ον. Τευχομένος, η, ον, *part. præs pass.* à τευχομαι. Γαῖη *pro* γαῖα, *Ionice*, à γαια, ας, 2. *simp.* Δειξεν *pro* ἐδειξεν, *per aphæresin, aor.* 1. *ind. act.* à δεικνυμι. Απιστοτερην *pro* εαν, *Ion. ab* απιστοτερος, εα, ερον, *comp. gr. ab* απιστος.

Interpretatio ad verbum.

NAvem hanc non profundum rapuit (unde profundum? non enim navigavit)
Neque Notus: sed ante Notum periit & pelagus.
Nam enim ipsam totam ad transtra compactam
Ungebant piceæ pingui humore.
Pix autem supra modum effervefacta ignis flamma, eam, quæ mari fidelis
Fabricabatur, terræ ostendit infideliorem.

Idem Bianoris epigram. carmine redditum ab Henric. Steph.

Non mare navem istam (cui nunquam est credita) perdit,
Non Notus: ante Notum sed perit atque mare.
Ungebatur enim (postquam manus ultima fabro
Imposita est) crassis hæc piceæ lacrymis.
Quas pascente igni, terræ male fida reperta est,
Qua separabatur fida futura mari.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Obruit haud navem hanc pontus, cui credita nunquam est,
Nec Notus: antè Notum perditur & pelagus.
Ultima namque fabri postquam est manus addita navi,
Et postquam nigra est illita tota pice,
Pix calefacta igni facit hanc terræ male fidam,
Quæ fabricata fuit fida futura mari.

Ex titulo { *Eis ponerous.* / Εις πονηρους. } *i. In improbos.*

Dēmodokou. / Δημοδοκου. } Pag. 168.

Καπποδοκης, κη, 1. *simp.* Γοτ' *pro* ποτε, *per aposir.* Εχιδνα, ης, 2. *sim.* Κακος, κη, κον. Δακε *pro* εδακε, *per aphæresin, aor.* 2. *act. ind.* ἀδακνω, *anomalo.* Αυτος, τη, το, *pro* Καταδαις, *pro* καταιδαι, *per apostrophum, aor.* 2. *act. indic.* ἀ δηκω *anomalo.* Τευσαμβρος, η, ον, *part. med. aor.* 1. ἀ τευομαι. Αιμα, ατος, το, 5. *simp.* Ιοβολος, ὁ, ἡ, λον, το.

KAppadokēn por' echidna kakē daken alla kai autē
Καπποδοκην ποτ' εχιδνα κακη δακεν. αλλα και αυτη
Katthane, geusamenē haimatos ïobolon.
Κατθανε, γευσαμενη αἱματος ἰοβολου.

Interpretatio ad verbum,

CAppadocen aliquãdo vipera mala momordit: sed & ipsa
Mortua est, quũ gustasset sanguinẽ veneni jaculatorĩ.

Idem Demodoci epigram. carmine redditum ab Henr. Steph.

Vipera Cappadocem quæ punxérat, interit unà,
Plena venenoso sanguine Cappadocis.

A Moro,

Vipera Cappadocem mordens mala, protinus hausto
Tabifico periit sanguine Cappadocis.

A Cornario.

Cappadocem morsu confecit vipera, & ipsa est
Mortua, gustato sanguine pestifero.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Vipera Cappadocem morsu interfecerat: ipsa
Infecta illius sanguine pòst moritur.

Ex titulo { *Eis pheidōlous,* / Εις φειδωλους, } *id eſt, In parcos.*

Adēlon. / Αδηλον. } Pag. 183.

Plontein phaſi ſe pantes egō de ſe phēmi peneſthai,
Πλουτειν φασι σε παντες εγω δε σε φημι πενεσθαι,
Chrēſis gar, ploutou martus, Apollophanes.
Χρησις γαρ, πλουτου μαρτυς, Απολλοφανης.
In metechēs autōn ſu, ſa gignetai. an de phulatiēs
μ᾽ μετοχης αυτων συ, σα γιγνεται. αν δε φυλατης
Klēronomois, apo nun gignetai allotria.
Κληρονομοις, απο νυν γιγνεται αλλοτρια.

Πλουτειν, *inf. præ. act. à* πλουτεω, 1. *contract.* Φασι, *ind. præſ. act. à* φημι *anomalo in* μι. Σε *à* συ, *pron.* Πας, πασα, παν. Εγω, εμε, *vel* μοι, *pron.* Πενεσθαι, *inf. præſ. paſſ. à* πενομαι. Χρησις, εως, ἡ, 2. *contract.* Πλουτος, του, ὁ, 3. *ſimp.* Μαρτυς, υος, ὁ, 3. *ſimpl.* Απολλοφανης, εος, ὁ, 1. *contract.* Μετοχης, *pro* μεταχης, *per aphæreſ.* *præſ. ſub. act. à* μετεχω, *anom.* Αυτος, τη, το, *pron.* Σος, σα, σον, *pron.* Γιγνεται, *ind. præſ. paſſ. à* γινομαι, *anomalo.* Φυλατης, *præſ. ſub. act. à* φυλαττω. Κληρονομος, μου, ὁ, 3. *ſimpl.* Αλλοτριος, α, ον.

Interpretatio ad verbum.

DIvitē eſſe te omnes dicūt, ego autē te dico eſſe pauperē.
Vſus enim, divitiarum teſtis (eſt) Apollophanes.
Si tu quoque fruaris illis, tua ſunt: ſin autem ſerves
hæredibus, jam ab hoc tempore fiunt aliena.

Idem incerti Autoris epigramm. carmine redditum ab Henric. Steph.

Dives habere aliis, quum ſis, me judice pauper:
Vſus Apollophanes, eſt quia teſtis opum.
Nam ſi utare tuis, tua ſunt: hæredibus illa
Si ſerves, jam nunc ſunt aliena bona.

A Moro.

Te ditem appellant omnes, ego plane inopem te.

Nam

Nam facit usus opes: testis Apollophanes.
Si tu utare tuis, tua fiunt: sin tua servas
Hæredi, tu jam nunc aliena facis.

Ab Obsopæo.

Dives opum cunctis, mihi sed censeris egenus.
Vsus opes etenim monstrat, Apollophanes.
Sunt tua, queis frueris: sed enim quæcunque reponis
Hæredi, ex illo facta aliena scias.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Te ditem vocitant alij, me judice, egenus
Es tamen: usus opum testis, Apollophanes.
Nam quibus uteris, tua sunt: hæredis at illa
Quæ servas, mortis cum venit atra dies.

Nikandrou.
Νικάνδρου.

Εχθες, *adverb.* Απαγχεσθαι, *inf. præs. med. ab* Απαγχομαι. Μελλων, ουσα, ον, *part. præs. act. à* μελλω. Δειναρχος, χου, ὁ, 3. *simp.* Φειδων, ωνος, ὁ, 5. *simp.* Γλαυκος, υ, ὁ, 3. *simp.* Δι' *pro* δια *per apostrophũ.* Εξ, οἱ, αἱ, τα, *nomen numerale indeclinabile.* Χαλκος, υ, ὁ, 3. *simp.* Δυσμορος, ρα, ὁ, ἡ, ον, το. Εθανον, *aor. 2. act. ind. à* θνησκω *anom.* Σχοινιον, υ, το, 3. *sim.* Εδουνει, *imperf. ind. act. à* δουνεω, 1. *contract.* Ευωνος, υ, ὁ, ἡ, ον, το. Ζητων, ουσα, ον, *part. præs. act. à* ζητεω, 1. *contr.* Αλλος, λη, λο. Θανατος, υ, ὁ, 3. *sim.* Ὁ τος. αὐ τη, τ το. Φιλαργυρια, ας, 2. *sim.* Δειλος, η, ον. Ὁρος, υ, ὁ, 3. *simp.* Ὁς, ἡ, ὁ, *art.* Αποθνησκων, ουσα, ον, *par. act. præs. ab* αποθνησκω, ἀπ

Ἐχθες ἀπαγχεσθαι μελλων Δειναρχος ὁ Φειδων,
Γλαυκε, δι' ἓξ χαλκους δυσμορος ουκ ἐθανεν.
Ἓξ χαλκων ἦν γαρ το σχοινιον, ἀλλ' ἐδυσωνει
Εὐωνον ζητων ἄλλον ἰσως θανατον.
Τουτο φιλαργυριας δειλος ὁρος, ὁς γ' ἀποθνησκων,
Γλαυκε, δι' ἓξ χαλκους δυσμορος ουκ ἐθανεν.

Interpretatio

Interpretatio ad verbum.

HEri quum se strangulaturus esset Dinarchus ille parcus
Glauce, ob sex nummulos infœlix non est mortuus
Sex enim nummulorum erat restis. sed licitando gravabatur tanti emere.
Vilem (i. vilis pretij) quærens aliam fortasse mortem.
Hoc illud (est) avaritiæ tetræ terminus, eum qui morieba-
tur (i cui certum erat sibi mortem inferre)
Glauce, propter sex nummulos infœlicem mortuum non fuisse.

Idem Nicandri epigram. carmine redditum ab Henric. Steph.

Nectere quum vellet laqueum Dinarchus avarus,
Illi obolus cepit nectere, Glauce, moram.
Namque obolus laquei pretium fuit. ille licetur
Haud tanto: &, mors hæc vilior (inquit) erit.
Vltima avaritiæ meta hæc: qui mortis amore
Ardeat, illi obolum nectere posse moram.

A Luscinio.

Dinarchus laqueo vitam finire parabat
Parcus, & in vivis cogitur esse miser.
Namque dolens nummos pro stricto pendere fune
Sex, mortem sperat posse minoris emi.
Heu nimium duram Dinarchi conditionem:
Dum moritur, non dum mortuus est auidus.

Ab *Ioanne Stockwoodo.*

Dinarchus statuens se morti tradere avarus,
Ob restis pretium non moritur modicum.
Nam sex est nummis restis coëmendus, at ille
Est nimium, mors hæc vilior (inquit) erit
Duram (proh nimium) Dinarchi conditionem,
Mortuus, haud tanti mortuus esse velit.

Του αυτου.

Τε αυτυ.

Δακρυει, præſ. im. act. à δακρυω. Φειδων, ωνος, ὁ, ϛ. ſimp. Φιλαργυρος, ε, ὁ, ἡ, ον, το. Ουχ' pro ουχι, per apoſtroph. Θνησκει ind. præſ. act. à θνησκω, anomalo.

Dakruei Pheidōn ho philarguros, ouch' hoti thnēskei
Δακρυει Φειδων ὁ φιλαργυρος, ουχ' ὁτι θνησκει
All' hoti pente mnōn tēn ſoron epriato.
Αλλ' ὁτι πεντε μνων την σορον επριατο.
Taut' autō charisaſthe. kai hōr topos eſtin en autē,
Ταυτ' αυτω χαρισασθε. και ὡς τοπος εστιν εν αυτη,
Tēn pollōn tekniōn hen ti proſembalete.
Των πολλων τεκνιων ἑν τι προσεμβαλετε.

Πεντε, ὁι, αἱ, τα, indeclin. nomen numerale. Μνα, ας, ἁ. ſimp. Σορος, ε, ὁ, ϛ. ſimp. Επριατο, imperf. ind paſſ. à πριαμαι, vel poteſt eſſe επριατο, pro επριασατο per ſyncopen, aor. 1. med. ind. à πριαομαι. Ουτος. αὑτη, τουτο, pron. Αυτος, τη, το, pron. Χαρισασθε, aor. 1. med. imperat. à χαριζομαι. Τοπος, ε, ὁ ϛ. ſimp. Εστιν, ind. præſ. act. ab ειμι ſum, anomalo in μι. Πολυς, πολλη, πολυ, anomalum. Τεκνιον, ε, το, ϛ. ſimp. Εἱς, μια, ἑν. Τις, τινος, ὁ, ἡ, το, τι, ϛ. ſimp. Προσεμβαλετε, euphoniæ gratia, pro προσεμβαλετε, imperat. act. aor. 2. à προσεμβαλλω, anomalo.

Interpretatio ad verbum.

LAcrymatur Phidon ille avarus, non quia moritur,
Sed quia quinque minis loculum emit.
Hæc illi gratis date: & prout locus (vacuus) ſupereſt in eo.
Ex multis puerulis unum quempiam præterea injicite.

Idem eiuſdem Nicandri epigra. carmine redditum ab Henric. Steph.

Non mortem inſtantem Phidon deplorat avarus,
Sed minas pheretri quinque ſui pretium.
Hæc donate illi: natiſque ex pluribus unum
Addite, pro vacui commoditate loci.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Sordidus illachrymat Phidon, ſed non quia morte
Occumbit, ſed quòd mors ſibi cara nimis,

Quinque

Quinque locum tumuli nam minis emerat, illas
Si datis, ex pueris addite præterea
Quem vultis (plures illi natura reliquit)
Vt pheretri vacuum ſuppleat ille locum.

Loukillíou. Λυκιλλιε. } Pag. 184.

Thnēskōn Hermokratēs ho philarguros, en diathēkais
Θνησκων Ἑρμοκρατης ὁ φιλαργυρος, εν διαθηκαις
Hauton tōn idiōn egraphe klēronomon.
Αὐτον των ιδιων εγραφε κληρονομον.
Psēphizōn d' anekeito poson dōsei diegertheis
Ψηφιζων δ' ανεκειτο ποσον δωσει διεγερθεις
Iētrois misthon, kai ti nosōn dapana.
Ιητροις μισθον, και τι νοσων δαπανᾳ.
Hōs d' heure pleiē drachmēn mian, ēn diasōthē,
Ὡς δ' ευρε πλειη δραχμην μιαν, ην διασωθη,
Lusitelei thnēskein eipe. kai exetathē
Λυσιτελει θνησκειν ειπε. και ἐξεταθη
Keito de g' ouden echōn obolou pleon. hoi de ta keinou.
Κειτο δε γ' ουδεν εχων οβολου πλεον. οἱ δε τα κεινου,
Chrēmata klēronomoi hērpasan aspasiōs
Χρηματα κληρονομοι ἡρπασαν ασπασιως

Θνησκων, κουσα, ον, part. præſ. act. à θνησκω, anomal. Ἑρμοκρατης, εος, ὁ, 1. contr. Φιλαργυρος, ε, ὁ, ἡ, ον, το. Διαθηκη, κης, ἡ. ſimp. Αὐτον per craſin, pro ἑαυτον. Ιδιος, α, ον. Εγραφε, aor. 2. act. ind. à γεγραφω. Κληρονομος, μυ, ὁ, ἡ. ſimp. Ψηφιζων, ουσα, ον, part. præſ. act. à ψηφιζω. Ανεκειτο, per apoſtrophum, pro διανεκειτο, imperf. ind. à κειμαι, anom. Ποσον, ου, συν. Δωσει, fut. 1. act. ind. à διδωμι. Διεγερθεις, per apoſtroph. pro διεγερθεις, part. paſſ. aor. 1. à διεγειρω. Ιητρος, τρου, ὁ, ἡ. ſim. Μισθος, θου, ὁ, ἡ. ſimp. Τις, ινος, ὁ, ἡ, τι, το, τι. Νοσων, ουσα, ουν, part. act. præſ. à νοσεω, 1. contract. Δαπανᾳ, præſ. ind. act. à δαπαναω, 2. contract. Ευρε, aor. 2. act. ind. ab ευρισκω anom. Πλειω contractum, pro πλειονα à πλειων, ονος, ὁ, ἡ, ον, το, comp. gr. irreg. à πολυς. Δραχμην, ης, ἡ. ſimp. Εἰς, μια, εν. Διασωθη, aor. paſſ. ſub, à διασωζομαι. Λυσιτελει, præ, ind à λυσιτελιω. Ειπε, aor. 2. act. ind. ab εἰπω, anomalo. Ἐξεταθη, aor. 1. paſ. ind. ab εκτεινομαι. Κειτο per aphæreſin, pro εκειτο, imperf. ind. à κειμαι, anomalo. Ουδεις, ουδεμια, ουδεν. Κεινου pro εκεινου pron. Χρημα, ατος, το, 3. ſimp. Ἡρπασαν, aor. 1. act. ind. ab ἁρπαζω.

Interpretatio ad verbum.

MOriens Hermocrates ille avarus, in teſtamenti tabulis Seipſum

Seipsum suarum rerum scribebat hæredem.
Decumbebat autem supputans quantum, si assurrexisset (e morbo) daturus esset
Medicis mercedis, & quos ægrotans sumptus faceret.
Vt autem comperit plura quàm drachmam unam, si evaderet,
Expedit mori, dixit: & exportectus est.
Iacebat porro nihil habens plus obolo: at illius
Pecunias hæredes rapuerunt libenter.

Idem Lucillii epigramm. carmine redditum ab Henr. Steph.

Hermocrates morti quum se videt esse propinquum
Ex asse hæredem se facit in tabulis.
Supputat in morbum quos sumptus fecerit, exin
Sit medicis merces debita quanta suis,
Ergo valetudo drachma haud reparabilis una?
Vtilior mihi mors, inquit: & en moritur.
Possidet unum obolum nunc mortuus: at bona multi
Hæredes avido cætera dente vorant.

Ab *Ioanne Stockwoodo.*

Hermocrates parcus moriens sibi se facit olim
Cunctarum hæredem, quas cumularat opum,
Supputat ægrotus quos sumptus fecerit, & quid
Sit dandum medicis: quid quoque dandum aliis.
Ergonè plus drachma mihi morbus constiterit? jam
Iam morior, dixit: vivere mors melior.
Occidit, ast obolo non plus habet: illius hæres
Congestas avidè diripiebat opes.

Tou autou.
Τε αυτε.

Γεννάδε, ετσι, 3ω. part. pass. aor.

Ἐν ἔτι τὸ τέκνον κατέπονησεν Αὐλος ὁ κνιπος,
Γεννάδου τὸ τέκνον κατέπονησεν Αὐλος ὁ κνιπος,

Psaphi

Pɛ̃phizõn autou sõzomenou dapanas.
Ψηφιζων αυτυ σωζομενυ δαπανας.

aor. 1. ἀ γνομ. anomalo. Τεκνον, υ, το, 3 sim. Κατιτερμον, pro κατατερτιον, per apostroph. aor. 1. act. ind. à κατατερτιζω, quod hîc augetur in initio simplicis. Αυλος, λυ, ὁ, 3 simp. Κτιπος, πη, πον. Ψηφιζων, ουσα, ον, part. act. præs. à ψηφιζω. Αυτυ, τη, το, pron. Σωζομενος, νη, νον, part. pass. præs. à σωζομαι. Δαπαν, ης, 2. simp.

Interpretatio ad verbum.

GEnitum infantem submersit Aulus ille avarus
Computans eius sumptus (futuros) si vita ei servaretur.

Idem eiusdem Lucillii epigram. carmine redditum ab Henric. Steph.

Natum Aulus mersit venientem in luminis oras,
Quos vita huic sumptus poscceret enumerans.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Dum reputat sumptus, quos poscceret illius alma
Nata recens proles, hanc necat Aulus iners.

Aliter ab eodem.

Formosi factus pueri pater Aulus avarus,
Mersit, quos sumptus expetcret reputans.

Tou autou.
Τυ αυτυ.

DOiẽsas dapanẽn en hupnois ho philarguros Hermõn,
Ποιησας δαπανων ἐν ὑπνοις ὁ φιλαργυρος Ἑρμων,
Ek periõdunias hauton apẽnchonisen.
Εκ περιωδυνιας αὐτον απηχονισεν.

Ποιησας, ασα, αν, part. act. aor. 1. à ποιεω, 1. contr. Δαπαν, ης, 2. sim. Υπνος, υ, ὁ, 3. sim. Φιλαργυρος, υ, ὁ, ὐ, ον, το. Ἑρμων, ωνος, ὁ, 3. simp. Περιωδυνια, ας, 2. sim. Αὐτον per crasin ἑαυτον, pron. Απηχονισεν, pro απηχονισεν, per apostrophum, aor. 1. act. ind. ab απηχονιζω., quod hîc augetur in initio simplicis.

Interpretatio

Interpretatio ad verbum.

QVum feciſſet ſumptum in ſomnis avarus ille Hermon,
Præ ingenti dolore ſeipſum ſtrangulavit.

Idem eiuſdem Lucillij epigram. carmine reddituṁ ab Henr. Steph.

Sumptum aliquem noctu factum ſibi ſomniat Hermon,
Moxque dolore amens confugit ad laqueum.

A Luſcinio.

Apparat in ſomnis cœnam quum ſordidus Hermon,
Mox dolor, hinc laqueus abſtulit orbe virum.

Ab Obſopæo.

Sordidus in ſomnis impenſas fecerat Hermon,
Hocce dolens, fregit mox ſibi funè gulam.

Ab Ioanne Stockwoodo.

In ſomnis viſus ſibi cœnam ſordidus Hermon
Inſtituiſſe, dolens mox fugit ad laqueum.

Aliter ab eodem.

Sordidus in ſomnis quum cœnam fecerat Hermon,
Enumerans ſumptus, ſe necat evigilans.

Ex titulo { Eis phthonerous. / Εις φθονερους. } *i. In invidos.*

{ Loukillion. / Λουκιλλιου. } Pag. 157.

Μακροτερος; ες, ερα, ερον, com. gr.

M *Akroterō ſtaurō ſtaurouṁenon allon heautoṁ*
Μακροτερῳ σταυρῳ σταυρουμενον αλλον εαυτου

Ho phthoneros Diophōn engus idōn etaphē.
Ὁ φθονερος Διοφων ἐγγυς ἰδων ἐταφη.

gra. à σταυρος, Σταυρος, υ, ὁ, 3, *simp.* Σταυρωμενος, νη, νη, *part. præs. pass.* à σταυροω, 3. *contract.* Αλλος, λη, λο. Ἑαυτυ, *pro.* Φθονερος, ᾳ, ον. Διοφων, ωνος, ὁ, 5. *simp.* Ἐγγυς, *adverb.* Ἰδων, ουσα, ον, *part. act. aor.* 2. *ab* εἰδω, *anomalo.* Ἐταφη, *aor.* 2. *pass. ind.* à τιθημι.

Interpretatio ad verbum.

CRuci longiori sua affigi alium
Intuitus prope invidus ille Diophon, tabefactus est.

Idem Lucilij epigra. carmine redditum ab Henric. Steph.

In cruce cum figi socium majore videret,
Tabifica est Diophon mortuus invidia.

A *Luscinio.*

Pendere ut socium Diophon videt invidus alto
Pone magis ligno, de cruce tabe perit.

Ab *obsopæo.*

Quum magis excelsa Diophon socium in cruce fixum
Cerneret, invidia discruciatus obit.

Ab *Ioanne Stockwoodo.*

Invidia ruptus Diophon perit invidus, alter
Quòd cruce majori fixus erat, tuitus,

EX LIBRO III.

Titulo { *Eis andreious.* / *Eis dusperus.* } *id est, In viros fortes.*

{ *Antipatrou.* / Αντιπατρου. } Pag. 150.

1 ORni, Dios Kronidaō diaktore, teu charin estas
Ορνι, Διος Κρονιδαω διακτορε, τευ χαριν εστας

Ορνις, ιθος, ὁ, ἡ, 5. *sim.* Ζευς, Διος

Gorgos huper megalou tumbon Aristomenous.
Γοργος ὑπὲρ μεγαλυ τυμβον Αριστομενυς
[2] Angellō meropessin hoth' houneken hosson aristos
[2] Αγγελλω μεροπεσσιν ὁθ' ὑνεκεν ὁσσον αριστος
Oiōnōn genoman, tosson hod' ēitheōn.
Οιωνων γενομαν, τοσσον ὁδ' ἠἰθεων.
Deilai toi deiloisin ephedrēsousi peleiai,
Δειλαι τοι δ'ειλοισιν εφεδρησουσι πελειαι,
Ammes d' airesfois andrasi terpomesha.
Αμμες δ' αιρεσσοις ανδρασι τερπομεθα.

Δια, ὰ, ς sim. sed est anom Κρονιδαω, pro δ, Æolice, à κρονιδης, δ, ι simp. Διακτορος, ρε, ὁ, ἡ, ζ. simp. Του pro του, Dor. Χαριεις, ιτος, ὰ, ς. simp. Εξας, Dorice, pro εξης, aor. 2. act. ind. ab ἱςημι. Γοργος, γη, γον. Μεγας, μεγαλη, μεγα, anomalum. Τυμβος, ε, ὁ, ζ. simp. Αριστομενης, εος, ὁ, ι. contract. Αγγελλω, ind. præs. act. Μεροπεσσιν, dat. poët. pro μεροψὶ μεροψ, οπος, ὁ, ς. simp. Ο'θ' pro ὁτι, per apostrophum. Ο'σσον, poëtice pro ὁσον. Αριστος, η, ον, superl. gr. irreg. ab αγαθος. Οιωνος, νη, ὁ, ζ. sim. Γενομαν pro μην, Dorice, deinde γενομην pro εγενομην per aphæresin, aor. 2. med. ind. à γενομαι anom. Τοσσον pro τοσον. Ηἰθεος, α, ὁ, ἡ, ζ. simp. Δειλος, λη, λον. Δειλοισιν pro λοις, Ionic. Εφεδρησουσι, fut. 1. act. ind. ab εφιζω: vel fortasse corruptè scribitur pro εφεζουσι. Πελεια, ας, 2. simp. Αμμες, pro ἡμεις Dor. ab εγω, pron. Αιρεσσος, α, ὁ, ἡ, οι, τον. Αμπλακης, & λεος, ὁ, ς. simp. Τερπομεθα, ind. præs. pass. à τερπομαι.

Interpretatio ad verbum.

[1] AVis, Iovis Saturnij nuntia, cujus rei gratia stas
Ferox super magni tumuluni Aristomenis?
[2] Nuntio hominibus quòd quantum præstantissima
Volucrum fui, tantum hic juvenum (est.)
Timidæ timidis insident columbæ,
Nos autem interritis viris delectamur.

Idem Antipatris epigram. carmine reddituin ab Henric. Steph.

[1] Nuntia quæ Iovis es, volucris. cur corde feroci
In tumulo magni fidis Aristomenis?
[2] Nuntio cunctam istum tantum superasse juventam,
Quantum omnis volucris sit superata mihi.
Ignavi ignavæ sident super ossa columbæ,
Impavidi contra sunt mea cura viri.

A P.S.

A P. S. Melisso.

[1]Cur ita (quæso) ferox, Iovis ales nuntia, magni
Te supra tumulum sistis Aristomenis?
[2]Significo vivis, tanto præstantior inter
Hic juvenes, quanto præpes ego inter aves.
Imbellis timidis insident turba columbæ,
Intrepidi bello gaudia nostra viri.

Ab Vrsino Velio.

[1]Nuntia fare Iovis, præpesque volatibus ales,
Cur magni ad tumulum sidis Aristomenis?
[2]Hæc homines moneo, volucrum quantum optima vivo,
Tantum hic heroas optimus inter erat,
Sriparint pavide timidorum busta columbæ,
Ast ego delector fortibus usque viris.

Ab Alciato.

[1]Quæ te causa movet volucris Saturnia magni
Vt tumulo insideas ardua Aristomenis?
[2]Hoc moneo, quantum inter aves ego robore præsto,
Tantum semideos inter Aristomenes.
Insideant timidæ timidorum busta columbæ,
Nos aquilæ intrepidis signa benigna damus.

Ab Ioanne Stockwoodo.

[1]Cur volucris dilecta Iovi, fera corda tumescens,
Prævalidi in tumulo sidis Aristomenis?
[2]Significo hunc reliquæ tantum præstare juventæ,
Quantum ego sum præstans inter aves reliquas.
Circumstent trepidæ trepidorum busta columbæ:
Nos aquilas fortes, impavidique juvant.

Ernkioou. Epunix. } Pag. 199.

H Anik' apo ptolemou tressanta se dexato mēter, A'nix' Dorice, pro anix', &
A'nix' apo ptolemix tpiocxvtix se dexato mntnp, deinde

deinde ἀνικ' pro ἀνίκα per apostr. adverb. Πολεμος, μυ, ὁ, ζ. simp. Τριαντυντα, poët. pro τρισαντα, à τριανυς, αντι, ὁν, part. act. aor. 1. à τριω. Σε, à συ pron. Δεξατο, per aphæresin pro ἐδεξατο, aor. 1. med. ind. à δεχομαι. Πας, ασα, παν. Ὁπλισις, ε, ι. simp. Κοσμος, υ, ὁ, ζ sim. Ολωλεκοτα, ab ολωλεκως, κυια, κος, part. act. præt. Attice ab ολλυω, anomalo. Αυτα pro τυ Dorice, ab αυτος, τη, το, pro. Τοι pro σοι, Dor. à τυ pro συ. Φοιτος, α, ον. Δαματειυ, Dor. pro Δημητειυ, à Δαματειος, ε, ὁ, ζ. simp. Λοῖχαν pro χλιν, Dor. à λοῖχη, ης, 2. sim. Ειπε, aor. 2. ind. act. ab εἰπω anomalo inusitato. Πλατειων á πλατυς. εος, ους. simp. Ωσταμβρος, ν, ον, part. med. aor. 1. ab ωθεω anomalo. Λαγων, ονος, ὁ, ζ. sim. Κατθαν pro καταθανε, poët. per syncopen. imperat. act. aor. 2. à καταθνησκω anomal. Ἐχετω, imper. act. præs. ab ἐχω anomalo. Σπαρτα pro τη, Dor. 2. simp. Ψογος, γυ, ὁ, ζ. simp. Εκεινα pro νη, Dorice ab ἐκεινος, νη, νο, pron. Ημπλακιν, aor. 2. act. ind. ab ἀμπλακιω. Δειλος, λη, λον. Τεμον per apostrophum, pro το ἐμον. Ἐθρεψε, aor. 1. act. ind. à τρεφω. fut. 1, θρεψω. Γθγα, λακτος, το, ζ. simp. anomalum.

Panta ton hoplisiēn kosmon olōlekota,
Παντα τον ὁπλισιῶν κοσμον ολωλεκοτα,
Auta toï phonian, Damatrie, autika logchan
Αυτα τοι φονιον, Δαματρει, αυτικα λοῖχαν
(Eipe) dia plateōn ōsamena lagonōn,
(Ειπε) δια πλατειων ωσταμβρα λαγονων,
Katthane. me d' echeiō Sparta psogon. ou gar ekeina
Κατθαν. με δ' ἐχετω Σπαρτα ψογον. ου γαρ ἐκεινα
Emplaken, ei deilous tow'mon ethrepse gala.
Ημπλακιν, ει δειλους τεμον ἐθρεψε γαλα.

Interpretatio ad verbum.

QVum à bello te fuga trepida ſervatum recepit mater,
Qui totum armatorium ornatum amiſeras,
Ipſa tibi, Demetri, lethalem lanceam continuo
Poſtquam impegit per lata ilia, dixit
Morere: neque habeat Sparta probrum, non enim illa
Peccavit, ſi timidos meum lac educavit.

Idem Erycij epigramm. carmine redditum ab Henr. Steph.

Mater ut à bello te, amiſſis omnibus armis,
Imbelli trepidum vidit abiſſe fuga,
Demetri ipſa tuis lethale haſtile recondens
Viſceribus ſubitò, talia dicta dedit,

Sic

Sic morere: & probro Sparte vacet: illius haud eſt
Culpa, meum ignavis lac ego ſi dederim.

A P.S. Meliſſo.

Deſertor patrias rediiſti ſoſpes ad ædes,
Omnibus amiſſis quæ tulit arma manus:
Sed tibi lethiferam, Demetri, in viſcera raptim
Mater agens haſtam, nunc moriaris, ait.
Spartane tanta geret probra? non, non crimen in ipſa eſt,
Si timidos culpet lacte aluiſſe meo.

A Cornario.

Ex bello quum te fugitivum ſorte videret
Mater qui timidus, nudus, inermis eras,
Quàm ſubito prenſam, Demetrie, protulit haſtam
Per media atque illam viſcera ubi egit, ait,
Nunc morere: & dedecus non norit Sparta, ego
Confiteor, timido hæc ubera quæ exhibui.

Ab obſopæo.

Quum profugum è bello te ſuſcepiſſet inermem,
Amiſsis, clypeo, cuſpide, & enſe, parens:
Mox te lethali Demetrie perculit haſta,
Ilia transfodiens ſic tua mater ait,
Oppete, nec patriæ ſis dedecus: illa nequaquam
Peccavit, quòd lac noſtrum aluit timidos.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Dum fugit è bello celebri Lacedæmone natus,
Bellica qui nudus perdidit arma fuga:
Hunc mater captum valida tranſverberat haſta,
Talia transfixo corpore verba loquens:
Nunc morere, ô Spartes infamia, non tamen illa
In culpa eſt, ſed ego, tam timidum generans.

Ex Titulo { *Eis andras ouk episēmous.* / *Εις ανδρας ουκ επισημους.* } *id est,*
In viros non insignes.

Adelon. / *Αδηλον.* } Pag. 206

Θαψεν pro ἐθαψεν per aphæresin, aor. 1. act. ind. à θαπτω anomalo. Me, ab

THapsen ho me kteinas krupton phonon. ei de me tumbō
Θαψεν ὁ με κτεινας κρυπτον φονον. ει δε με τυμβῳ
Dōreitai, toies antituchoi charitos,
Δωρειται, τοιης ἀντιτυχοι χαριτος.

ε γω *pron.* Κτεινας, ασα, αν, *part. act. aor. 1. á* κτεινω. Κρυπτος, τη, τον Φονος, ν, ὁ, ῳ. *sim.* Τυμβος, ε, ὁ, ῳ. *simp.* Δωρειται, *præs pass. ind. à* δωρεομαι, 1. *cons.* Τοιης *pro* ας, *Ionice á* τοιος, α, ον. Αντιτυχοι, *opt. act. aor. 2. ab* ἀντιτυγχανω, *anom.* Χαριτος, ιτος, ὁ, ῳ. *simpl.*

Interpretatio ad verbum.

SEpelivit qui me interfecit occulta cede, quòd si me tumu-
Donat, tale vicissim consequatur beneficium. (lo

Idem incerti Autoris epigram, carmine redditum ab Henric. Steph.

Is sepelit qui me clâm occidit. quale mihi ille,
Illi utinam præstet tale quis officium.

A *Sleidano.*

Abdidit hac tellure latro me fraude necatum.
O utinam latro sentiat ille necem.

Ab *obsopæo.*

Condidit hîc latro me cœlata cæde, sepulchro
Me donans. grates auferat ipse pares.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Terra hac condebat me latro fraude peremptum:
O utinam tales sentiat ille rogos.

Adelon.

Adēlon. } Pag. 207.
Αδηλον. }

Zoēn sulēsas, dōrē taphon. alla me krupteis,
Ζωὴν συλησας, δωρῃ ταφον. ἀλλα με κρυπτεις,
Ou thapteis. toioun k' autos onaio taphou.
Ου θαπτεις. τοιυν κ' αυτος οναιο ταφυ.

Ζωη, ης, ἡ simp. Συλησας, ασα, αν, part. act. aor. 1. ἀ συλαω vel συλεω. Δωρῃ, præs. ind. pass. ἀ δωρεομαι, 1. contract. Ταφος, ου, ὁ, 3. simp. Με ab ἐγω pron. Κρυπτεις, præs. ind. act. ἀ κρυπτω. Θαπτεις, præs. ind. act. ἀ θαπτω anomalo. Τοιος, α, ον. Οναιο per syncopen, pro ονησαιο, aor. 1. med. opt. ab οναω vel ονημι.

Interpretatio ad verbum.

POstquā vitā prædatus es donas tumulum: verū me ab-
Non humas. tali tu quoque fruaris tumulo. (scondis,

Idem incerti Autoris epigram. carmine reditum ab Henric. Steph.

Me vita spolians, tumulum das: occulis at me,
Non sepelis. tumulo tu potiare pari.

A P. S. Melisso

Diripuisti animam, tumulum das: me tegis at clàm,
Non sepelis. tumulum par tibi donet humus.

A Sleidano.

Occultas modò, non sepelis me, lumine vitæ
Exutum. tibi nunc talia busta precor.

Ab obsopæo.

Occisum sepelis: cœlare hoc, non sepelire est,
Contingant latro talia busta tibi,

Ab Ioanne Stockwoodo.

Me vita orbatum tumulas, abscondere at hoc est,
Non tumulare, tibi sit similis tumulus.

Adelon.
Ἄδηλον.

Κλω pro κρυπτω. Παρακρυπτης, pr. act. sub. à παρακρυπτω. Μ ab ιχω pron. Ουδεις, ουδεμια, ουδεν. Ανηρ, εος & ους, ὁ, 5. simp. Ὁρων, ουσα, ων, part. act. præs. ab ὁραω omnialo. Ομμα, ατος, το, 5. simp. Δικη, ης, 2 sim. Καθορᾷ pro κατοπτᾷ per apostrop. præs. ind. act. à καθοραω anom. Πας, πασα, παν. Γιγνομενος, η, ον, part. præs. pass. à γιγνομαι anomalo.

Κλῶ μὲ παρακρυπτῇς, ὡς οὐδενος ἀνδρος ὁρῶντος,
Ὄμμα δικης καθορᾷ πάντα τὰ γιγνόμενα.

Κλῶ μὲ παρακρυπτῇς, ὡς οὐδενος ἀνδρος ὁρῶντος,
Ὄμμα δικης καθορᾷ πάντα τὰ γιγνόμενα.

Interpretatio ad verbum

ETiamsi me abscondas, tanquam nullo homine videnteOculus tamẽ justitiæ divinæ intuetur omnia quæ fiunt.

Idem incerti Autoris epigr. carmine redditum ab Hen. Steph.

Me licet abscondas homines lateas licet omnes,
Divinæ omne vident lumina justitiæ.

A P. S. Melisso.

Me licet occultes hominum neque viderit ullus
Quæque suo Nemesis lumine facta videt.

Ab Alciato.

Me sepelis tanquam nemo conspexerit: at qui
Iustitiæ ipse oculus omnia facta videt.

A Sleidano.

Me licet occultes, veluti sine teste peremptum,
Hæc tamen usque vident vindicis ora Dei.

Ab Obsopæo.

Quamvis me condas, quasi nemo viderit usquam.

Lumina

Lumina juſtitiæ cuncta nefanda vident.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Me quamvis terra condas, hominesque latebis
Omnia perſpicient lumina clara Dei.

Ex titulo { *Eis gerontas,* / Εις γεροντας, } *i. In ſenes.*

Epi tō heauton thapſanti pro teleutēs. / Επι τω ἑαυτον θαψαντι προ τελευτης. } Pag. 222.

Geraï kai penië tetrumenos, oud' oregontos
Γηραϊ και πενιη τετρυμενος, ουδ' ορεγοντος
Oudenos anthrōpou duſtuchiēs eranon
Ουδενος ανθρωπου δυσυχιης ερανον
Tois tromerois kōloiſin hupēluthon ērema tumbon.
Τοις τρομεροις κωλοισιν υπηλυθον ηρεμα τυμβον.
Heuron oïzuron terma molis biotou.
Εὑρον οἰζυρα τερμα μολις βιοτου.
Ellachthē d' ep' emoi nekuōn nomos. ou gar ethnēskon
Ηλλαχθη δ' επ' εμοι νεκυων νομος. ου γαρ εθνησκον
Prōton, epeit' etaphēn. alla tapheis, ethanon.
Πρωτον, επειτ' εταφην. αλλα ταφεις, εθανον.

Γηραϊ, Ion. ſine contractione, pro γηρᾳ, à γηρας, αος, το, ς. contr. Πενιη pro ᾳ, Ion. à πενια, πενιας, ſimp. Τετρυμενος, νη, νον, part. paſſ. præt. à τρυομαι. Ορεγων, γουσα, γον, part. præſ. act. ab ορεγω. Ουδεις, ουδεμια, ουδεν. Ανθρωπος, που, ὁ, ἡ, ς. ſimp. Δυσυχεα, ας, ᾱ. ſimp. Sed hic eſt δυσυχης pro ας, Ionice. Ερανος, ου, ὁ, ς. ſimp. Τρομερος, ερα, ερον. Κωλοισιν pro λοις, Ion. à κωλον, λου, το, ς ſimp. Υπηλυθον per apoſtroph. pro υπηλυθον, aor. 2. ind. act. ab υπερχομαι anomal. Ηρεμα, adverb. Τυμβος, βου, ὁ, ς. ſimp. Εὑρον, aor. 2. act. ind. ab ευρισκω, anomalo. Οἰζυρος, ρα, ρον. Τερμα, ατος, το, ς. ſimp. Μολις, adverb. Βιοτος, του, ὁ, ς. ſimp. Ηλλαχθη aor. 1. paſſ. ind. ab διαλλαττομαι. Εμοι ab εγω, pron. Νεκυς, υος, ὁ, ς. ſimp. Νομος, μου, ὁ, ς. ſimp. Εθνησκον, imperf. act. ind. à θνησκω, anomalo. Επειτ' pro επειτα, per apoſtroph. Εταφην, aor. 2. paſſ. ind, à θαπτω anomalo. unde part. ſequens in hoc ipſo carmine, ταφεις, εισα, εν. Εθανον, aor. 2. act. ind. à θνησκω, anomalo.

Interpretatio

Interpretatio ad verbum.

In eum qui sese ante mortem sepelierat.

SEnectute & paupertate attritus (vel confectus) ne porrigente quidem
Vllo homine infœlicitatis (sustentatricem) stipem,
Tremulis pedibus subij lentè (vel tacitè) tumulum:
Inveni miseræ finem vix tandem vitæ.
Mutata est autem in me defunctorum lex (vel consuetudo)
non enim moriebar
Prius, deinde sepultus sum: sed postquam sepultus fui,
mortuus sum.

Idem incerti Autoris epigram. carmine reditum ab Hen. Steph.

Quum me pauperies premeret paritérque senectus,
Nec qui porrigeret vel stipis æra foret,
Ad tumulum tremulis perrepsi gressibus: illic
Inventus vitæ terminus est miseræ.
Inverso morior sic ordine. namque sepulchrum
Non mihi posterius, sed mihi morte prius.

Postremo huic disticho has etiam interpretationes dedit.

Aliter ab eodem.

Sic mortis tumulique vices confundere juvit.
Namque prius tumulor, posterius morior.

Aliter.

Ergo nostra novo procedunt ordine fata.
Antè sepultus ego, quàm moriebar, eram.

Aliter.

Sic lucem, quo more alij non ipse relinquo:
Morte sepulturam quippe sequente meam.

Aliter.

Aliter.

Sic collata aliis, mea sunt præpostera fata:
Nam tumulus mortem prævenit iste meam.

Aliter.

Sic defunctorum solus mutavero legem:
Nam mors posterior, non prior est, tumulo.

Aliter.

Sic non servatus solitus morientibus ordo:
Præcessit tumulus, debuit ille sequi.

A *P. S. Melisso.*

Pauperies inopem seniumque premebat, in ulla
Nemine re sortis damna levante meæ.
In foveam tremulo repsi pede lentus, at ævi
Vix tandem misero meta reperta mihi est.
Lex variavit ad hæc præpostera funeris: antè
Quàm morior, non post fata, sepultus humor.

A *Cornario.*

Pauperie atque annis oppressus, nec miseræ ulla
Fortunæ aut merces aut mihi fructus erat.
Hîc tandem tacitus membrisque tremens requiesco,
Effugiens vitæ tædia sic miseræ.
Defunctorum in me leges mutatæ etiam sunt,
Functus pòst fato sum, antè sepultus ego.

Ab *obscuro.*

Pauperie & senio consumptus, nemine quoquam
Auxilio misero subveniente mihi,
Ingressus tumulum, tremulis ego denique membris
Finivi vitæ tempora dura meæ.
Mutata umbrarum lex est mecum: nec obivi
Antè, dein tectus, sed tumulatus obij.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Pauperie fessus, fessusque senilibus annis,
Dum mea fors nullis est relevata viris:
Ingredior tremulo tumulum tacitus pede, ibique
Vix tandem vitam finio (proh) miseram.
Sic mihi lex mortis mutatur. namque sepultus
Sum prior, & demum postea commorior.

Hoc postremum distichon sic insuper variavi.

Aliter ab eodem.

Non ego qua reliqui, morior ratione. sepulchrum
Namque mihi prius est, postea mors sequitur.

Aliter.

In me mutatur morientum lex, quia primum
Contumulor, tumulum morte sequente meum.

Aliter.

Non mihi cum reliquis fors est eadem moriendi.
Est mihi nam tumulo mors nigra posterior.

Aliter.

Ecce novo dulcem linquo sic ordine lucem.
Vna mihi prior est, postea mors sequitur.

Aliter.

Non ego quo reliqui, sum mortuus ordine. namque
Contumulor primum, post mea mors properat.

Aliter.

Dissimilis reliquis morior, mihi namque sepulchrum
Præcedit mortem. mors solet esse prior.

Aliter.

Sic mea fata novo procedunt ordine. namque
Contumulor primum, post modo commorior.

Aliter.

Sic misero leges inversæ sunt moriendi,
Quum tumulus longe sit mihi morte prior.

Aliter.

Quàm mea dissimilis reliquorum mortibus est mors?
Namque

Namque ſepultus ego, poſt fera fata ſubij.

Aliter, totum etiam epigram.

Preſſus pauperie ſenioque, nec mihi quoquam
Quo vitam ſervem, dante vel unum obolum:
Ad tumulum tremulis contendo paſsibus, illic
Vix vitæ finem repperio miſeræ.
Mortis ſic mihi lex invertitur. namque ſepultus
Sum prior infœlix, dein miſer (ah) perij.

Ex titulo { *Eis Hērōn.* / Εις Ἡρωας. } *i. In Heroas.*

Asklepiadou eis Aianta, / Ασκληπιαδου εις Αἰαντα. } *Pag. 238.*

Ἦ *Ad' egō ha tlamōn areta para tōde kashēmai*
Ἀ'λ' ἐγω ἁ τλαμων αρετα παρα τωδε καθημαι
Aiantos tumbō, keiramena plokamous,
Αἰαντος τυμβω, κειρομενα πλοκαμους,
Thumon achei megalō bebolēmena, hounek' Achaiois
Θυμον αχῆ μεγαλω βεβολημενα, ὑνεκ' Αχαιοις
Ha dolophrōn apata kreisson emou kekritai.
Ἀ'ι δολοφρων απατα κρειασον εμου κεκριται.

Ἀ pro ᾶ, Doricè. Τλαμων pro τλημων, Dori. τλαμων, ονος, ὁ, ᾶ, ον, το 5. *ſim.* Αρετα, ας, pro τη, της, Dor. 2 *ſimp.* Καθημαι, *ind. præſ. anom.* Αιας, αντος, ὁ, 5. *ſimp.* Τυμβος, βυ, ὁ, 3. *ſimp.* Κειρομενα pro η, Do. Κειρομενος, νη, νον. *part. med. aor.* 1. ἀ κειρομαι. Πλοκαμος, υ, ὁ, 3. *ſimpl.* Θυμος, μυ, ὁ, 3 *ſimp.* Αχος, εος, το, 1. *contr.* Μεγας, μεγαλη, μεγα, *anomalum.* Βεβολημενα pro η, Dor *part. paſs. præt.* Βεβολημενος, η, ον, ἀ βολεομαι. Αχαιος, α, ὁ, 3. *ſimp.* Δολοφρων, ονος, ὁ, ᾶ, ον, το, 5. *ſimpl.* Απατα pro τη, Dor. *ab* απατη, της, 2. *ſimp.* Κρειασων, ονος, ὁ, ᾶ, ον, το, *comp. gr. irreg. ab* αγαθος.

Interpretatio ad verbum.

Illa ego miſera virtus huic aſsideo
Ajacis tumulo, tonſa (vel diſcerpta) comas,
Animum dolore magno ſanciata, quòd Achivis
Fallaciarum machinatrix Fraus res præſtantior me judicata eſt.

Idem

Idem Asclepiadis epigram. carmine reddium ab Hen. Steph.

Ajacis tumulo virtus miserabilis asto,
Turpiter incultas dilaniata comas:
Nempe dolore gravi cor saucia, quòd tot Achivûm
Iudiciis sit Fraus anteferenda mihi.

A P. S. *Melisso.*

Illa ego, illa (nefas) miserabilis accubo virtus
Ajacis tumulo, scissa dolore comas,
Sanciaque ingenti luctu: suffragia Graiûm
Subdola nam me fraus (heu) potiora tulit.

Ab Alciato.

Ajacis tumulum lacrymis ego perluo virtus,
Heu misera albentes dilacerata comas.
Scilicet hoc restabat adhuc, ut judice Græco
Vincerer, & causa stet potiore dolus.

Ab Vrsino Velio.

Dilaniata comas, visu miserabilis (eheu)
Consideo ad cineres hîc Telamoniadæ,
Icta dolore gravi, mihi quòd Fraus callida quondam
Iudicibus Graiis antè locata fuit.

A *Cornario.*

In misera hîc virtus sedeo, tumulatus ubi Ajax,
Florentes aliâs dilaniata comas.
Magnus habet mentem dolor, audet Achivus
Fraudem quod judex antelocare mihi.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Ajacis tumulo lacrymans insido ego virtus
Fœdè fulventes contaminata comas.
Pectore discrutior, quod Fraus habeatur Achivis
Quàm celebris virtus res mage digna viris.

Adespoton.

Ἀδήσποτον. } Pag. 238
Adespoton

Sema to d' Aiantos telamōniou, hon ktane moira,
Σῆμα τὸ δ' Αἰάντος τελαμωνίου, ὃν κτανε μοῖρα,
Autou chresamenē kai cheri kai xiphei.
Αὐτοῦ χρησαμένη καὶ χερὶ καὶ ξίφει.
Oude gar en thnētoisi dunēsato, kai memauia,
Οὐδὲ γὰρ ἐν θνητοῖσι δυνήσατο, καὶ μεμαυῖα,
Heuremenai Klothō tōn d' heteron phonea.
Εὑρεμέναι Κλωθὼ τῶν δ' ἕτερον φονέα.

Σῆμα, ατος, τὸ, ϛ. *simp* Αἴας, αντος, ὁ, ϛ. *sim.* Τελαμώνιος, α, ον. Κτανε, *per aphæresin*, *pro* ἔκτανε, *aor.* 2. *act. ind.* à κτείνω. Μοῖρα, ας, 2. *sim.* Αὐτος, τη, το, *pron.* Χρησαμένη, ης, ενος, *part. med. aor.* 1. à χράομαι. Χειρ, ειρος, & ῥοῆ, ῆος, ἡ, ϛ. *simp.* Ξίφει, *Ionice sine contract. pro* ξίφει, à ξίφος, εος, το, 1. *contr.* Θνητοῖσι *pro* τοῖς, *Ionicè* à θνητος, η, ὁ, ἡ, ον, το, 3. *sim.* Δυνήσατο, *aor.* 1 *med. act.* à δύναμαι *anom.* Μεμαυῖα *pro* μεμαυία, *Ionice* à μεμαώς, υῖα, ός, *pro* μεμαχώς, υῖα, ός, *part. act. præt.* à μάω *inusitato.* Εὑρεμέναι, *pro* εὑρεῖν, *Aeolice*, *aor.* 2. *act. inf.* ab εὑρίσκω, *anom.* Κλωθώ, οός, ἡ, 4. *contr.* Τῶδ' *pro* τοῦδε *per apostroph.* Ἕτερος, α, ον. Φονεύς, εως, ὁ, 3. *contr.*

Interpretatio ad verbum.

SEpulchrum hoc (est) Ajacis Telamonij, quem interfecit Parca,
Ejus usa & manu & ense.
Neque enim inter mortales potuit, licet cupiens,
Invenire Clotho huic alium interfectorem.

Idem incerti Autoris epigr. carmine reddi-tum ab Henr. Steph.

Hîc Telamonius est situs Ajax: Parca necavit,
Illius usa armis, illius usa manu.
Haud etenim ex aliis reperit mortalibus ullum,
Cui cædem hanc fuerit fortiter ausa manus.

A Paulo Schedio Melisæ.

Hîc Telamoniadæ est tumulus, quem Parca peremit,

Tam

Tam gladio illius, quàm simul usa manu.
Vndique nam quærens hominem non Atropos ullum
Repperit, Ajacem qui daret ense neci.

A Cornario.

Ajacis tumba hæc, quem sustulit invida Clotho,
Vsa ejus propriis & gladio, & manibus:
Inter mortales multum furiosa vagata,
Occisorem alium non reperire potens.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Conditur hîc Telamoniades, quem fata necârunt
Illius & gladio tum simul usa manu.
Mortales inter nequiit cupidissima Clotho
Invenisse alium, qui jugulare velit.

Leontion.
Λεοντιω.

Aιας, αντος, ὁ, 5. simp. Τροιη pro ἡ Ion. ἀ Τροια, ας, ἁ. simp. Μυριος, α, ον. Ευχος, εος, το, 1. contract. Αεθλος, υ, ὁ, ζ. simp. Μεμφεται, ind. pres. med. ἀ μεμφομαι. Εχθρος, ρα, ρον, 3. simp. Κειμενος, η, ον, part. pres. ἀ κειμαι anomalo. Φιλος, λη, ὁν, ζ. simp.

Aias en Troiē, meta murion euchos aethlōn,
Αιας εν Τροιη, μετα μυριον ευχος αεθλων,
Memphetai ouk echthrois, keimenos, alla philois.
Μεμφεται ουκ εχθροις, κειμενος, αλλα φιλοις.

Interpr. ad verbum.

AIax apud Trojam post infinitum decus certaminum,
Insimulat non hostes, jacens, (vel, quòd jaceat) sed amicos.

Idem Leontij epigramm. carmine redditum ab Henr. Steph.

E tumulo Trojano Ajax, post fortia fata,
Nullum hostem damnat, damnat at ille suos.

Ab *Ioanne Stockwoodo.*

Mille exantlatis ad Pergama clara periclis,
Ajax non Troes, culpat at ille suos.

Aliter ab eodem.

Occumbens Ajax post fortia prælia Trojæ,
Damnat non hostes, damnat at is socios.

Eis to auto.
Εις το αυτο.

HEctor *Aianti xiphos ōpasen, Hectori d' Aias*
Ἕκτωρ Αἰάντι ξίφος ὥπασεν, Ἕκτορι δ' Αἴας
Zōstēr'. amphoterōn hē charis eis thanaton.
Ζωστῆρ'. ἀμφοτέρων ἡ χάρις εἰς θάνατον.

Ἕκτωρ, ορος, ὁ, 5. *simp.* Αἴας, αντος, ὁ, 5. *simp.* Ξιφος, εος, το, 1. *contr.* ac. Ὥπασεν, αορ. 1. *act. ind. ab* οπαζω. Ζωστηρ, ηρος, ὁ, 5. *simp.* Αμφοτερος, α, ον. Χαρις, ιτος, ἡ, 5. *simp.* Εις, μια, εν. Θανατος, του, ὁ, 3. *simp.*

Interpretatio ad verbum.

HEctor Ajaci ensem præbuit, Hectori autem Ajax
Balteum: amborum donum una mors.

Idem epigramm. carmine redditum
ab Henric. Steph.

Balteus, Ajacis donum Hectori, at Hectoris illi
Ensis: cum dono mors & utrique datur.

Ab *Erasmo.*

Ajaci datus ensis ab Hectore, balteus Ajace
Hectori: utrique suum donum erat exitio.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Hectora donabat zona Ajax, ille vicissim
Ense hunc: sic donum perdit utrunque suum.

Eis Alexandron ton Makedona.
Εις Αλεξανδρον τον Μακεδονα. } Pag. 239.

Ἕκτορι μὲν Τροίη συγκατθανεν, οὐδ' ἔτι χεῖρες
Ἔτλαν μὴν Τροίη συγκατθανεν, οὐδ' ἔτι χεῖρες

Hectori men Troiē suncatthanen, oud' eti cheires
Antēren Danaōn paisin eperchomenous.
Ἀντῆρεν Δαναῶν παισὶν ἐπερχομένους.

Πέλλα δ' Ἀλεξάνδρῳ συναπώλετο. πατρίδος ἄρα
Pella d' Alexandro sunapōleto. patrides ara
Andrasin, ou patrais andres agallometha.
Ἀνδρασιν, οὐ πατρὶς ἀνδρες ἀγαλλόμεθα.

Ἕκτωρ, ορος, ὁ, ς. *simpl.* Τροια *pro* α, *Ioni.* ἡ Τροια, ας, 2. *simp.* Συγκατθανεν, *euphoniæ gratia pro* συνκατεθανεν *deinde* συγκατθανεν, *per apostrop. pro* συγκατεθανεν, *aor.* 2. *act. ind.* ἀ συγκαταθνησκω, *anomalo.* Χειρ, ειρος, ἡ, ς. *simp.* Οὐδ' *pro* οὐδὲ *per apostrooph.* Ἀντῆρεν *per apostr. pro* ἀντῆρεν, *imperf. act. ind. ab* ἀνταειρω, *quod hîc augetur in initio simplicis.* Δαναος, ου, ὁ, ȝ. *simp.* Παις, αιδὸς, ὁ, ὐ, ς. *simp.* Ἐπερχομένους, *per apostroph. pro* ἐπερχομένους *ab* ἐπερχομενος, νη, νον, *part. med. præs. ab* ἐπερχομαι, *anomalo.* Πέλλα, λης, 2. *sim.* Ἀλεξάνδρῳ, ου, ὁ, ȝ. *simp.* Συναπώλετο, *per apostr. pro* συναπωλετο, *aor.* 2. *med. ind.* ἀ συναπολλυω *anomal.* Πατρίδος, ιδος, ἡ, ς *simp.* Ανηρ, ορος, & δρος, ὁ, ς. *simp.* Γαρ, ρος, 2. *sim.* Ἀγαλλόμεθα, *indic. pas. præs. ab* ἀγαλλομαι.

Interpretatio ad verbum.

HEctori quidem Troia commortua est, neque amplius manus
Sustulit adversus Danaorum filios invadentes:
Pella item una cum Alexandro periit. patriæ certe
Viris, non patriis viri decoramur.

Idem in Alexandrum epigra. carmine redditum ab Henric. Steph.

Hectoris & Trojæ fuit exitus unus, & ipsi
Dardanidûm soboli mox dedit illa manus:
Pella & Alexandri fato comes. Hinc decus aio
Esse viros patriæ, non patriam esse viris.

Ab

Ab Ioan. Stockwoodo.

Hectore defuncto periit una Troja, nec ultra
In Danaos fortes sustulit illa manus.
Mortuo Alexandro sic Pella cadit simul. Est laus
Patria non homini, verum homines patriæ.

Ex titulo { *Eis nauagēsantas.* / *Eis nauagησαντας.* } *id est, In eos qui naufragium passi sunt.*

Leonidou. / *Λεωνιδου.* Pag. 244.

Eiē pontoporō ploos ōrios. en d' ar' aïtēs
Ειη ποντοπορω πλοος ωριος. εν δ' αρ' αϊτης
(Hōs eme) tois aïdeō prospelasē limesi,
(Ως εμε) τοις αϊδεω προσπελασῃ λιμεσι,
Memphesthō mē laitma kakoxenon, all' heu tolman
Μεμφεσθω μη λαιτμα κακοξενον, αλλ' ηυ τολμαν
Hos tis aph' hemeteron peismat' elusē taphou.
Ος τις αφ' ημετερω πεισματ' ελυσῃ ταφου.

Eiē, præ. opt. act. ab *eimi* sum, anomalo. *Pontoporō*, ος, ον, ῳ, ον, ῳ, ῳ, ον, ῳ, ῳ, ον, ῳ

Idem Leonidæ epigramm. carmine redditum ab Henr. Steph.

Ipſe quidem fauſtum curſum tibi comprecor: at ſi
Te ſtygiis, ut nos, applicet aura vadis,
Ne fluctum culpes: culpanda audacia certe
Eſt tua, qui funem ſolveris è tumulo.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Sit nantis via tuta (precor) ſed ſi fera forſan
Hos ſtygios faciant ſtamina adire lacus,
Non fluctus culpent, illis audacia culpa,
Terram linquentes, qui freta ſæva ſecant.

Platõnos.

Πλατωνος.

Nauēgou taphos eimi. ho d' antion, eſti geōrgou.
Ναυηγε ταφος ειμι, ὁ δ' αντιον, ἐϛι γεωργε
Hōs hali kai gaiē xunos hupeſt' aïdēs.
Ὡς ἁλι και γαιῃ ξυνος ὑπεϛ' αϊδης.

Ναυηγος, γε, ὁ, ζ. ſimp. Ταφος, ε, ὁ, ζ. ſimp. Ειμι, anomalum, præſ. ind. act. Αντιον, adverb. Εϛι, ind. præſ. act. ab ειμι ſum, anomalo in μι. Γεωργος, γε, ὁ, ζ ſimp. Ἁλι, ἁλος, ὑ, ϛ. ſimp. Γαιῃ pro ᾳ Ionicè, ἀ γαια, ας, ϛ. ſim. Ξυνος, ε, ὁ, ὑ, οι, τε, ζ. ſimp. Υ'πεϛ' pro ὑπ' εϛι, duplex apoſtr. præſ. ind. act. ab ὑπειμι anom. Αϊδης, δ' ε, Ι. ſimp.

Interpretatio ad verbum.

NAufragi tumulus ſum: qui autē è regione, & agricolæ. (Proh) ut mari & terræ communis orcus ſubjacet.

Idem Platonis epigram. carmine redditum ab Henric. Steph.

Naufragus hac jaceo, jacet illa parte colonus.
Terræ ut communis ſtyx patet atque mari.

A More

A Moro.

Naufragus hac ſitus eſt, jacet illa ruſticus urna.
Ad ſtyga ſive ſalo par via, ſive ſolo.

A Cornario.

Naufragi ego tumulus, qui contra eſt, agricolæ extat:
Sic maris & terræ cuncta in averna ruunt.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Naufragus hîc condor, jacet illic ruſticus, heu quàm
Tam terra atque ſalo tartara cuncta vorant.

Aliter ab eodem.

Naufragus hîc tumulatur, ibi jacet (ecce) colonus.
Cuncta timenda ſolo, cuncta timenda ſalo.

Leōnidou.
Λεωνίδου.

NAuēgou taphos eimi Diokleos. hoi d' anagontai,
Ναυηγου ταφος ειμι Διοκλεος. οἱ δ' ἀναγονται,
(Pheu tolmēs) ap' emou peiſmata luſamenoi.
(φευ τολμης) απ' εμου πεισματα λυσαμενοι.

Ναυηγος, γου, ὁ, 3. ſim. Ταφος, φου, ὁ, 3. ſimp. Διοκλεις, εος, ὁ, 1. contract. Αναγονται, præſ. ind. paſſ. ab ἀναγομαι anomalo: & eſt ἀναγονται pro ἀναγονται, per apoſtr. Τολμη, ης, ἡ. ſimp. Απ' pro απο per apoſtroph. Εμου, ab εγω. Πεισμα, ατος, το, 3. ſim. Λυσαμενοι, μενος, νη, νον, prat. aor. 1. med. à λυομαι.

Interpretatio ad verbum.

NAufragi tumulus ſum Dioclis: at iſti portu egrediuntur
(vel committunt ſe mari)
(O audaciam) ſolutis à me retinaculis.

Idem Leonidæ epigramm. carmine reddituṁ ab Henr. Steph.

Naufragus hoc tumulo Diocles ſitus, & tamen iſtis

(O nimium audaces) ſolvitur inde rudens.

Ab *Alciato*.

Naufragi ab tumulo navem pro littore ſolvit
Nauta: magis fieri quid potuit temere!

Ab *Ioanne Stockwoodo*.

Naufragus hîc jaceo Diocles: portu tamen iſto
Solvunt (audaces) ſpes docet iſta lucri.

Poſeidippou.
Ποσειδιππου. } Pag. 245.

Ναυτιλος, υ, ὁ. 3. ſimp. Εχθυς, adverb. Ἀλς, ἁλος, ἡ, 5. ſimp. Τις, τινος, ὁ, ἡ, το, τι, 5. ſimp. Με ab εγω pron. Θαπτετε, ind. pr. act. à θαπτω anomalo. Χωσαι, ſor. 1. act. inf. à χεω. Ναυηγος, υ, ὁ, 3. ſimp. Τλημων, ονος, ὁ, ἡ, ον, το, 5. ſimp. Τυμβος, υ, ὁ, 3. ſimp: Εδει, imper. act. ind. impersonale à δεω, anomalo. Φερσαν, fut. 1. φερξω, 4. conjug. Κυμα, ατος, το, 5. ſimp. Ηχος, χ, ὁ, 3. ſimp. Εμος, μη, μον. pron. Μοροι, υ, ὁ, 3. ſimp. Χαιρετε, ind. præſ. act. à χαιρω anomalo. Νικητης, υ, ι. ſimp. Οι τις, ἡ τις, ὁ, π. Οικτιρετε pro οικτειρετε, ind. præſ. act. ab οικτειρω, vel poteſt eſſe futuri primi, ſed tunc erit enallage temporum, nempe futuri pro præſente.

Ναυτιλοι εγχυς ἁλι τι με θαπτετε; πολλον ἀπωθεν
Χωσαι ναυηγε τλημονα τυμβον εδει.
Φριξω κυματος ηχον, εμον μορον. ἀλλα και ουτως
Χαιρετε, Νικητην οιτινες οικτερετε.

Interpretatio ad verbum,

NAutæ cur propter mare me humatis? valde procul
Extruere naufragi miſerum tumulum oportebat.
Horreſco undarum ſtrepitum, meam necem. Sed & ſic
Bene ſit vobis, Nicetem qui miſeramini.

Idem

Idem Posidippi epigramm. carmine reddituṁ ab Henric. Steph.

Cur mare me propter tumulatis? naufraga membra
Æquore debuerant esse sepulta procul.
Horresco undarum strepitum, mea fata: sed & sic
Munera grata datis, faustaque cuncta precor.

Ab *Ioanne Stockwoodo.*

Cur me per pelagus sepelitis? frigida membra
Æquore sunt tumido contumulando procul.
Terrent undarum sonitus, me funera: sed sic
Nicetæ miseret, gratiaque dona datis.

Platōnos.

Πλατωνος.

Naustēgon me dedorkas. hon hē kteinasa thalatta,
Ναυστηγον με δεδορκας. ὁν ἡ κτεινασα θαλαττα,
Gumnōsai pumatou phareos ēdesato.
Γυμνωσαι πυματου φαρεος ηδισατο.
Anthrōpos palemēsi atarbetois m' apeduse,
Ανθρωπος παλεμησι ατερβητοις μ' απεδυσε,
Tossou agos tossou kerdeos aramenos.
Τοσσου αγος τοσσου κερδεος αρεμενος.
Keino ken enduṡaito, kai ein aïdao pheroito,
Κεινο κεν ενδυσαιτο, και εν αϊδαο φεροιτο,
Kai min idoi minōs tou'mon echonta pharos.
Και μιν ιδοι μινως τοῦμον εχοντα φαρος.

Naustēgos, γυ, ὁ, 3. *simp.* Me *ab* ἐγω *pron.* Δεδορκας, *præt. med. ind. à* δερκομαι. Κτεινασα, ασα, αν, *partic. aor.* 1. *med. à* κτεινω. Θαλαττα, ης, 2. *simplic. Attic. pro* θαλασσα. Γυμνωσαι, *aor.* 1. *act. inf. à* γυμνοω. Πυματος, τη, τον. Φαρεος, *pro* ους, *Ion. sine contractione, à* φαρος, εος, το, 1. *contr.* Ηδισατο, *aor.* 1. *ind. med. ab* αδομαι. Πεδημησι *pro* μασι, *Ion. à* πεδαμη, ης, 2 *simp.* Ατερβητος, η, ον, ὁς, ὁν, ος, το. M' *pro* μη *per apostroph.* Απεδυσε, *per apost. pro* απεδυσεν, *aor.* 1. *act. ind. ab* αποδυω *vel* δυμι, *quod hic augetur in initio simplicis.* Τοσσος, σση, σσον, *poët. pro* τοσος. Αγος, εος, το, 1. *contr.* Κερδεος *sine contract. Jon. pro* κερδους, *à* Κερδος, εος, το, 1. *contract.* Αρεμενος, η, ον, *part. aor.* 1. *med. ab* αειρομαι. Ενδυσαιτο, *aor.* 1. *opt. med. ab* ενδυομαι. Αϊδαο *pro* δου, *Ion. ab* αϊδης, ου, 1. *simp.* Φεροιτο *præs. opt. med. à* φερομαι *anomalo.* Ιδοι, *aor.* 2. *opt. act. ab* ειδω *anomalo.*

Interpretatio ad verbum

NAufragum me intueris: quem mare, quod interfecit,
Nudare poſtrema veſte erubuit.
Homo (quidam) manibus impavidis me exuit,
Tantum ſcelus tantilli lucri (gratia) aggreſſus.
Illam (utinam) induat, & in orci (domum) ferat,
Et illum videat Minos meam habentem veſtem.

Idem Platonis epigram. carmine reddidum ab Henr. Steph.

Quæ mihi naufragio rapuerunt æquora vitam,
Vltima veſtis ab his non mihi rapta fuit.
Sed me ſed quidam dextra ſpoliavit atroci,
Tantum tantilla ob lucra patrans facinus,
Hanc utinam indutus veſtem deſcendat ad orcum,
Et Minoe ipſo conſpiciente gerat.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Naviſragum cernis, cui vita erepta ſub undis,
Vnda tamen veſtes erubuit rapere.
Sed me vir quidam impavidus tunica ſpoliavit
Grande ſcelus parvi muneris ergo patrans,
O ſic veſtitus peteret ſi limina Ditis,
Et minôs noſtra cerneret in tunica.

Simõnidou.
Σιμωνιδ̃ου.

Ποτ', pro ποτι, per apoſt. Σπαρτας, ας, ὁ. ſimp. Ακροδηνιον, ου, το, 3. ſimp. Φοιβος, ου, ὁ, 3. ſimp. Αγων, ουσα, ον, part. præſ. act. ab αγω anomalo. Εις, μια, εν. Πελαγος, ους, το, 1. contract. Νυξ, νυκτος, ὑ, ϛ. ſimp. Σκαφος, ους, το, 1. contr. Εκτειλον, αον. 1. act. ind. ab εκτειλω.

Τους δε ποτ' εκ Σπαρτας ακροδηνια Φοιβω αγοντας
Εν πελαγει, μια νυξ, εν σκαφει εκτειλεν.

Tous de pot' ek Spartas akrodhinia Phoibo agontas
Hen pelagos, mia nux, hen skaphos ekteriſen.

Interpretatio

Interpretatio ad verbum.

HOs olim ex Sparta manubias Phœbo advehentes,
Vnum mare. una nox, unum navigium funeravit.

Idem Simonidis epigram. carmine
redditum ab Hen. Steph.

Hos Phœbo è Sparta spoliorum dona ferentes,
Nox una, una Thetis funerat, una ratis.

Ab *Ioanne Stockwoodo.*

Has Phœbo exuvias è Sparta, & dona vehentes,
Vnica nox, pelagus sustulit, una ratis.

Adespoton. } Pag. 246.
Ἀδεσποτον.

PAusai nēos eretma kai embola tōd' epi tumbō
Παυσαι νεος ερετμα και εμβολα τωδ' επι τυμβω
Aiēn epi psuchrē zōgrapheōn spodiē.
Αιεν επι ψυχρη ζωγρεφεων σποδιη.
Nauagoio to mnēma. ti tēs eni kumasi lōbēs
Ναυαγοιο το μνημα. τι της εν κυμασι λωβης
Authis anamnēsai zon kata gēs etheleis;
Αυθις αναμνησαι τον κατα γης εθελεις;

Παυσαι, aor. 1. med. imp. à παυω, παυσω. Νεως, νεος, ὁ νεος, ὑ, ϛ. simp. Ερετμος, ε, ὁ, plus. ερετμα, τος, anom. Εμβολον, λε, τε, 3. simp. Τωδ' pro τωδε per apostr. Τυμβος, ε, ὁ, 3 sim. Ψυχερος, χρα, χερον. Ζωγρεφεων pro φων sine contract. Ionic. à ζωγρεφεω. part. act. præs. Σποδιη pro ᾳ Ionicè à σποδια, ας, 2. sim. Ναυαγιο pro ε, Jon. à ναυαγος, ε, ὁ, 3 simp. Μνημα, ατος, το, ϛ. simp. Τις, ινος, ὁ, ἡ, τι, τι, ϛ. simp. Κυμα, ατος, τε, ϛ. simp. Λωβη, ης, 2. simp. Αναμνησαι, aor. 1. act. inf. ab ἀναμιμνησκω, anomalo. Γη, γης, 2. sim. Εθελεις, præs. act. 2nd. ab ἐθελω anomal.

Interpr. ad verbum.

DEsine navis remos & rostra in hoc tumulo
Semper super frigidum pingere cinerem,

Naufragi

Naufragi (eſt) hic tumulus. cur (acceptæ) in undis injuriæ
Memoriam revocare vis ei qui ſub terra eſt.

Idem incerti Autoris epigram. carmine redditum ab Hen. Steph.

Deſine in hoc tumulo naves & pingere roſtra:
Pictura haud cineri convenit iſta meo.
Naufragus hic ſitus eſt: cur quæ ſit paſſus ab undis,
Defuncto in mentem nunc revocare cupis?

Ab Ioanne Stockwoodo.

Deſine in hoc buſto claſſes & pingere remos,
Non decet hæc cineri ſymbola mœſta dare.
Naufragus hic condor. Cur quæ ſum paſſus in unda
Lumine privato jam renovare ſtudes?

Antipatros.

Αντιπατρου.

Ουδετερος, α, ον. Ολος, λη, λον. Ειμι, anomal. Θανων, ουσα, ον, part. 2. à θνησκω, anom. Νεκυς, υος, ὁ, 5. ſim. Θαλασσα, ης, Attic. pro θαλαττα, 2. ſimp. Χθων, ονος, ὁ, ἡ, 5 ſimp. Απ' pro απο per apoſtr. Εμοι ab εγω pron. Μοιρα, ας, ἡ, ſimp. Εχουσιν, præſ. ind. act. ab εχω anomalo. Ιχθυς, υος, ὁ, 5. ſimp. Σαρξ, κος, ἡ, 5. ſim. Πονηρος, α, ὁ, ἡ, 3. ſimp. Φαγον pro εφαγον, per aphereſin, aor. 2. act. ind. à εσθιω anom. Ιχθυς, υος ὁ, 5. ſimp. Οστεον, ου, το, 3. ſimp. ſed quandoque contrahitur in omnibus caſibus. Βεβρασται præt. paſſ. ind. à βεφζομαι. Ψυχρος, α, ον. Παρ' pro παρα per apoſtrophum. Ηιονι, ονος, ὁ, ἡ, 5 ſimp.

Ουδετερος εἰμι θνητῶν νεκυς, ἀλλα θαλαττα
Καὶ χθὼν τὴν ἀπ' ἐμοῦ μοῖραν ἔχουσιν ἴσην.
Σάρκα γὰρ ἐν πόντῳ φαγὼν ἰχθύες, ὀστέα δ' αὖτε
Βέβρασται ψυχρῇ τῇδε παρ' ἠϊόνι.

Interpretatio ad verbum.

MOrtuus (ego) neutrius totus ſum defunctus, ſed mare

Et terra ex me partem habent æqualem.
Carnem enim in mari comederunt piſces, oſſa autem
Ejecta ſunt æſtu in frigidum hoc littus.

Idem Antipatri epigramm. carmine reddituum ab Henric. Steph.

Nec totus ſum terra tuus, ſum nec tuus, unda:
Vnda, mei tibi pars, pars tibi terra, mei.
Piſcibus eſca fuit caro noſtra, ſed oſſa furentes
Ad littus nobis applicuere Noti.

Ab *Vrſino Velio.*

Neutra habet integrum, nec terra, nec unda, ſepultum:
Æqua adeo pars nunc ceſsit utrique mei.
Nam piſces carnem medio abſumpſere profundo,
Oſſa ſed in gelido littore ſparſa jacent.

Ab Alciato.

Integer ullius non ſum: pars altera terræ
Contigit, æquoreis altera ceſsit aquis.
Conſumpſere meas Neptuni animalia carnes
Ad tumulum fluctus littoreum oſſa tulit.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Nec me terra tenes totum, nec denique ponte:
Pars tibi, terra, cadit; pars tibi, ponte, cadit.
Carnem depaſcunt piſces, verum oſſa ſtrepentes
Ad gelidum littus ſparſa tulere Noti.

Ton autou.
Τυ αυτυ.

ANthea son nauēgon epi ſtoma Pēneioio
Ανθια του ναυηγον επι στομα Πηνειοιο
Nuktos huper baiēs nēxamenon ſanidos,
Νυκτος ὑπερ βαιης νηξαμενον σανιδος,
Mounios ek thamnoio thorōn lukos, askopon andra,
Μουνιος εκ θαμνοιο θορων λυκος, ασκοπον ανδρα,

Ανθευς, ιος, ὁ, 3. *contract.* Ναυηγος, ε, ὁ, 3. *ſimp.* Στομα, ατος, το, 5. *ſimp.* Πηνειος, *pro* Πηνευς, *Ioniſ*

Eksanen.

nice à πνεισος, υ, ὁ, 3. *simpl.* Νυξ, νυκτος, ἡ, 3. *simp.*

Ektanen. ô gaiẽs kumatos pikrotera.
Εκτανεν. ω γαιης κυματος πικροτερα.

Βαιης *pro* ας, Ionicè à βαιος, α, ον. Νυξαμβρος, ν, ον, *part. aor.* 1. *med* á νυχομαι. Σαωσδε, ὑ, 3. *simp.* Μυνιος, α, ον. Θαμινοιο *pro* υ, Ionice à θαμινος, υ, ὁ, 3. *simp.* Θορων, ουσα, ον, *part, præs. act.* à θορεω, 1. *contr.* Λυκος, υ. ὁ, 3 *simp.* Ασκοπος, υ, ὁ, ὑ, πον, το. Αμφ. ις, & λεγε, ὑ, 3 *simpl.* Εκτανεν, *aor.* 2. *ind. act.* à κτεινω. Γαιης *pro* ας, Ionicè à γαια, α, 2. *simp.* Κυμα, ατος, το, 3. *sim.* Πικροτερος, ερα, ερον, *comp. gr.* à πικρος.

Interpretatio ad verbum.

ANtheum naufragum, qui ad oſtium Penei
Noctu ſuper parva nataverat tabula,
Solivagus ex dumo proſiliens lupus, nec opinantem virum
Interfecit. ô terræ periçula graviora (quàm maris)

Idem eiuſdem Antipatri epigr. carmine redditum ab Henric. Steph.

Anthea, quum Penei per noctem ad fluminis undas
Adnaſſet parva naufragus in tabula,
E dumo lupus exiliens nil tale timentem
Devorat. ô terræ fluctus acerbe magis.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Naufragus ad Penei quum ſalvus fluminis oras
Antheus adnaſſet, non fugit inde necem.
Devorat è ſylva exiliens nil tale verentem
Hunc lupus. ô fluctu terra timenda magis.

Habes eadem de re epigramma Leonidæ aliquanto poſt, cujus initium eſt,
nauẽgos glaukoio, &c.
ναυηγος γλαυκοιο, &c.

Stasullion Phlakkou.
Στασυλλιε Φλακκυ.

Λαιλαψ, απος, ἡ, 3. *simp.* Μυιλιω, *pro*

LAilapa kai maniẽn olões prophugousa thalattẽs
λαιλαπα και μανιην ολους φευγουσα θαλαττης

Naüẽgon

Naufegon, libukais keimenon en psammathois,
Ναυηγον, Λιβυκαις κειμενον εν ψαμμαθοις,
Ouch hekas ēionōn, pumatō bebarēmenon hupnō
Ουχ ἑκας ἠιονων, πυματῳ βεβαρημενον ὑπνῳ
Gumnon, apo stugerēs hos kame nauphthorīēs,
Γυμνον, απο στυγερης ὡς καμε ναυφθοριης,
Ektane lugros echis. ti matēn pros kumat' emochthei
Εκτανε λυγρος εχις. τι ματην προς κυματ' εμοχθει
Tēn epi gēs pheugōn moiran opheilomenēn;
Τὴν επι γης φευγων μοιραν οφειλομενην;

pro du, Ion. à μαγια, ας, 2. simp. Ολλυς pro ας, Ion. ab ολλος, α, ον. Γεφυγων, υσα, γον, par. act. aor. 2. à φευγω, anomal. Θαλαττα, ης, 2. sim. pro θαλασσα, Atticè. Ναυηγος, γα, ὁ, ζ. simp. Λιβυκος, κη, κον. Κειμενος, νη, νον, part. à κειμαι anomalo. Ψαμμαθος, α, ὴ, ζ. sim. Ηιων, ονος, ὴ, 5. simp. Πυματος, τη, τον. Βεβαρημενος, νη, νον, part. pass. præt. à βαρεομαι. Ὑπνος, α, ὁ, ζ. simp. Γυμνος, νη, νον. Στυγερης pro ας, Ion. à στυγερος, ερα, ερον. Καμε pro εκαμε, Ion. vel per aphæresin aor. 2. act. ind à καμνω. Ναυφθορης pro ας, Ionicè à ναυφθορια, ας, 2 simp. Εκτανε, aor 2 act. ind. à κτεινω. Λυγρος, α, ὁ, ζ. simp. Εχις, ιος, ὁ, 2. contract. Τις, τινος, ὁ, ὴ, τι, τι, 5. simp. Κυμα, ατος, τι, 5. simp. sed hic κυματ' pro κυματα, per apostroph. Εμοχθει, imperf. act. ind. à μοχθεω. Γ. contract. Γη, γης, 2. simp. Φευγων, υσα, ον, part. præs. act. à φευγω anom. Μοιραν, ας, 2. simp. Οφειλομενος, νη, νον, pars. pass præs. ab οφειλομαι, anomalo.

Interpretatio ad verbum.

PRocellam & furorem exitialis elapsum maris,
Naufragum, Lybicis jacentem in arenis,
Non procul à littoribus, postremo gravatum somno.
Nudum, quum in tristi naufragio laborans fatigatus fuisset
Interfecit tetra vipera. Cur frustra adversus undas laborem
insumebat.
Dum fugeret (i. fugere & vitare conaretur) fatum quod in
terra debebatur.

Idem Statyllii Flacci epigr. carmine redditum ab Henr. Steph.

Cui pelagi rabidos vitarat naufragus æstus,
Et cui perfugium terra Libyssa dabat,
Supremo oppressum spumosa ad littora somno,
Et nudum (nuda ut membra natantis erant)

Viperra

Vipera dat letho. Cur fluctibus ille reſiſtens
Fata fugit, tetra fata parante nova?

A Moro.

Æquoris inſanas evaſit naufragus undas,
Triſtius Afra ſalo præbet arena ſolum.
Dum jacet, ecce, gravi preſſus prope littora ſomno,
Nudus, & infeſto feſſus ab uſque freto,
Vipera trux perimit. Fruſtra fugis æquora, fruſtra,
Heu miſer: in terris debita fata tibi.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Nsufragus (ah) nocui fugiens diſcrimina ponti,
Dum jacet in Libyco nudus inopſque ſolo,
Non procul à ripa feſſus, ſomnoque gravatus
Nudaque arenoſo littore membra levans,
Peſtifera hunc mordet lethali vipera dente:
Sic perit ille ſolo, qui fugit (ecce) ſalo.
Quid fruſtra inſani, tumidique pericula ponti,
Declinas? Terra te fera fata manent.

Statullion.
Στατυλλιε. } Pag. 247.

Γρυνευς, εος, ὁ, 3. contr. Πρισβυς, υος, ὁ, 5. ſimp. Ἁλιτευτης, τυ, ὁ, ἡ. Κυμβα, ης, 2. ſim. Ζων, ωσα, ωντ, part. act. præſ. ἀζαω. Αγκιστρον, στρυ, το, 3. ſim. Μογεοντα, Ion. pro μογεντα, partic. præſ. act. à μογεω. Λινον, νυ, το, 3. ſim. Αεστος, ση, στον, 3 ſimp. Τμηχυς, χεια, χυ. Νοτος, του, ὁ, 3 ſimp. Καττδυσι, pro καταδυ

Grunea ton presbun, ton halitriton apo kumbēs
Γρυνεα τον πρισβυν, τον ἁλιτρητα απο κυμβης
Zōnta, ton ankistrois kai mogeonta linois,
Ζωντα, τον αγκιστροις και μογεοντα λινοις,
Ek deinou trēcheia notou kateduse thalatta,
Εκ δεινου τρηχεια νοτου κατεδυσε θαλαττα,
Ebrase d' eis krokalēn proïon ēiona,
Εβρασε δ' εις κροκαλην προϊον ηϊονα,
Cheiras apobrōthenta. tis ou noon ichthusin eipoi
Χειρας αποβρωθεντα. τις ου νοον ιχθυσιν ειποι
Emmenai, hoi mounas hais olekonto phagon;
Εμμεναι, οι μυνας αις ολεκοντο φαγον;

er apostroph. aor. 1. act. ind. à καταδυω vel δυμι, quod hic augetur in initio sim-
plicis. Θαλαττα, ης, 2. simp. Atticè pro θαλασσα. Εβρεξαν, aor. 1. act. ind. à βρεχω.
ν pro σι per apostroph. Κεφαλη, ης, 2. simp. Γερϊος, α, ον. Ηϊων, ονος, ὁ. Χειρ, ειρος, ἡ.
. simp. Απορρηξας, ασα, αν, part. pass. aor. 1. à βρωσκομαι anom. Τις, τινος, ὁ, ἡ, το, τι,
. simp. Νους, υ, ὁ, 3. sim. sed contrahitur aliquando in omnibus casibus. Ιχθυς, υος,
5. simp. Ειπον, opt. act. aor. 2 ab επω anomalo inusitato. Εμμεναι pro ειναι, Ionic.
nf. ab ειμι sum, anomalo in μι. Μινυς, υη, υν, Jon. pro μινος. Ολεκοντο, imperf. med.
nd. ab ολλυμαι, pro ωλλυντο. Φαγον, sine augmento Ionicè pro εφαγον, aor. 2. act.
act. ind. à ῥεω ῳ anomalo. Φαγω enim in præsenti non est in usu.

Interpretatio ad verbum.

GRyneum senem illum, è cymba in mari attrita
Viventem, cujus labor erat circa hamos & retia,
Exhorrendo Noto asperum (redditum) mare demersit,
Et æstuando ejecit (seu expuit) matutinum (i. mane) in
arenosum littus,
Manus adesum. Quis non mentem piscibus dicat
Esse, qui solas (manus) quibus peribant, ederunt?

Idem eiusdem Statyllii epigr. carmine redtum ab Henric. Steph.

GRynea decrepitum, in victum cymba parabat,
Cuique labor circum retia totus erat
Submersit pelagus, venti turbante procella:
Mane in littoreas expuit æstus aquas,
Exesis manibus. Mens piscibus esse negetur,
Solas vitæ hostes queis libet esse suæ!

Ab *obscopæo.*

LOngævum æquorea viventem Grynea cymba,
Cujus opus fuerant, hamus, arundo, linum,
Indivago rabidus submersit in æquore ventus:
Ejectum in littus manè cadaver erat,
Depastum palmas. Quis mentem piscibus esse,
Cui modò roserunt quo perière, neget.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Grynea grandævum cui trita putrisque carina

Piscatusque

Piscatusque maris vitæ alimenta dabant,
Æquor demersit, ventorum turbine lævum:
Corrosus manus mane repertus erat,
Piscibus esse neget quis mentem, qui modò palmas
Humanas, hostes, quibus periere, vorant?

Addaion Mitulēnaion.
Ἀδδαιου Μιτυλιναιου.

Ho gripeus Diotimos, hò kumasin holkada pistēn,
Ὁ γριπευς Διοτιμος, ὁ κυμασιν ὁλκαδα πιστην,
K'en chthoni sēn autēn oikon echōn penitēs.
Κ'ιν χθονι τιν αυτην οικον εχων πενιτης.
Nēgreton hupnōsas, ton ameilichon hikto pros hadēn,
Νηγρετον ὑπνωσας, τον αμειλιχον ικτο προς ἀιδην,
Auteretēs idiē nēi komizomenos.
Αυτερετης ιδιῃ νηϊ κομιζομενος.
Hēn gar echen zōēs paramuthion, eschen ho presbus
Ἡν γαρ εχεν ζωης παραμυθιον, εσχεν ὁ πρεσβυς
Kai phthimenos pumatōn purkaïēs ophelos.
Και φθιμενος πυματων πυρκαϊης ὀφελος.

Γριπευς, εως, ὁ, 3. cont. Διοτιμος, ε, ὁ, 3. simp. Κυμασ, ατος, το, 5. simp. Ὁλκας, αδος, ἡ, 5. simp. Πιστος, η, ον. K'ιν pro κατ', per apostroph. Χθων, ονος, ἡ, 3. simp. Αυτος, η, ο. Οικος, ε, ὁ, 3. simp. Εχων, ουσα, ον, part. act. præs. ab ἐχω anomalo. Γ'ηνις pro ας, Jon. ἡ πενια, ας, 2. simp. Νηγρετον, adverb. Υπνωσας, ας, αντα, αν, part. act. aor. 1. ab ὑπνοω. Αμειλιχος, ε, ὁ, ἡ, 3. simp. Ἱκτο pro ικετο, per syncopen, aor. 2. med. ind. ab ικνεομαι, anomalo. Ἀιδης, ε, ὁ, 1. simp. Αυτερετης, ου, ὁ, ἡ, 1. contract. Ιδιῃ pro ᾳ Ionice ab ἰδιος, α, ον. Νηυς, ος, εως, & νος, apud poet. ἡ, 5. simp. Κομιζομενος à κομιζομαι. Εχε, imperf. ab ἐχω anom. cujus aor. 2. εσχον, mox sequitur in hoc ipso carmine. Πρεσβυς, υος, ὁ, 5. simp. Φθιμενος pro φθιτομενος, à φθιω anom. Πυρκαϊης, pro ας Ionic. Οφελος, ους, το, 1. constr. Παραμυθιον, ε, το, 3. simp. 3. Πυματος, η, ον.

Interpretatio ad verbum.

PIscator ille Diotimus, adversus fluctus navem fidam,
Et in terra eandem habens domicilium paupertatis.
Quum inexpergiscibili somno se dedisset, immitem ver
ad orcum,
Ipsemet sibi remex propria navi vectus.

Qui

Quam enim habebat (antea) vitæ solamen (i. qua vitam
sustentabat, ex ea victum parans) habuit hic senex
Etiam mortuus ultimum rogi adjumentum.

Idem Addæi Mitylenæi epigr. carmine redditum ab Hen. Steph.

Piscator fidam Diotimus habebat in undis
Navem, eademque solo fida domus fuerat:
Perpetuo at captus somno concessit ad orcum,
Ipse sibi remex, ipse suaque rate.
Namque ea pauperiem viva est solata, senemque
Defunctum busti juvit in officio.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Est piscatori Diotimo fida natanti
Cymba mari, & terra quæ sibi tuta domus.
Quumque gravi somno correptus tartara aduret,
Huc propria vectus nave parabat iter.
Quæ fuerat quondam vitæ solamen egenæ,
Est eadem mortis nunc bene fida domus.

Aliter ab eodem.

Quæ fuerat tibi fida mari Diotime carina,
Est eadem in terris tuta carina, domus.
Lethæoque jacens somno correptus, eâdem
Vectus es ad stygias remige nave domos.
In vita tibi quæ fuerat tibi dulce levamen,
Supremi præstat munia grata rogi.

Argentarius.

Ἀργεντάριος.

Dysmoros ekruphthe ponto nekus hon para kuma
Δυσμόρος ἐκρυφθη πόντῳ νέκυς ὃν παρὰ κύμα
Eklausen meter muria Lasidikē,
Ἐκλαυσεν μήτηρ μυρία Λασιδικη,
Pseustēn augazousa kenon taphon. alla me daimōn
Ψευστὴν αὐγάζουσα κενὸν τάφον. ἀλλά με δαίμων

Δυσμορος, ε, ὁ, ἡ, 3. *simp.* Ἐκλυσ-θη *aor.* 1, *pass.* ἀπὸ τοῦ κλυζω. Πόντος, του, ὁ, 3. *simp.* Νεκυς, υος, ὁ, 5. *simp.*

Apnoon aithuiais thēken homorrhothion,
Απνοον αιθυιαις θηκεν ὁμορροθιον,
Pnutagorēn' eschon de kat' Aigaiēn hala potmon,
Πυτηγορην' εσχον δε κατ' Αιγαιην ἁλα ποτμον,
Prumnouchous stellōn ek boreao kalōs.
Πρυμνουχους στελλων εκ βοριαο καλως.
All' oud' hōs nautēn elipon dromon, all hupo nēos,
Αλλ' ουδ' ὡς ναυτιλων ελιπον δρομον, αλλ' ὑπο νηος,
Allēn par phthimenois eisenebēn akaton.
Αλλην παρ φθιμενοις εισενεβην ακατον.

Κυμα, ατος, το, 5. *simp.* Εκλαυσεν, *aor.* 1. *act. ind. à* κλαιω, *anomalo.* Μητηρ, ερος, & ορος, ὁ, 5. *simp.* Μυερα, *ponitur hic adverbialiter.* Λυσιδικη, ης, 2. *simpl.* Ψευστης, ου, 1. *sim.* Αυγαζων, ουσα, ον, *part. med. præs. ab* αυγαζομαι. Κενος, νη, νον. Ταφος, ου, ὁ, 3. *simp.* Μη *ab* εγω *pron.* Δαιμων, ονος, ὁ, 5 *simp.* Απνοος, ου, ὁ, ὁν, 3. *simp.* Αιθυια, ας, 2 *sim.* Θηκεν, *pro* εθηκεν, *Ion. vel poët. aor.* 1. *ind. act. à* τιθημι. Ομορροθιος, ου, ὁ, ὁν, 3. *simp.* Πυτηγορην *pro* εην, *Ion. à* πυτηγορης, ου, 1. *simp.* Εσχον, *aor.* 2. *act. ind. ab* εχω *anomal.* Κατ' *pro* κατα *per apostroph.* Αιγαιην *pro* ην, *Ionic. ab* Αιγαιος, α, ον. Ἁλς, ἁλος, ὁ, 5. *simp.* Ποτμος, ου, ὁ, 3. *simp.* Πρυμνουχος, χη, χον Καλως, λη, ὁ, 4. *simp.* Στελλων, ουσα, ον, *part. act. præs. à* στελλω. Βοριαο, *pro* βοριου, *Doricè à* βορεας, ου, 1. *simp.* Αλλ' *pro* δηλα *per apost.* Ουδ' *pro* ουδὲ *per apostr.* Ναυτης, ου 1. *simp.* Ελιπον, *aor.* 2. *act. ind. à* λειπω. Δρομ ου, ὁ, 3. *simp.* Ναυς, αυος, ος, & ως *specialiquando* ὁ, 5. *simp.* Αλλος, λη, λο. Παρ, *poet. per apocopen, pro* παρα. Φθιμενος, *pro* φθιτομενος, *à* φθινω, *anomalo.* Εισενεβην, *aor.* 2. *act. ind. ab* εισεμβαινω *anomalo.* Ακατος, ου, ὁν, 3. *simp.*

Interpretatio ad verbum.

INfœlix absconsus sum (legendo *ekrupthēn*) mari defunctus,
quem apud undam (εκρυφθην)
Deflevit mater infinitè (i. infinitum in modum, vel immensum) Lysidice,
Mendacem intuens vacuum tumulum. sed me Deus
Spiritus expertem fecit in fluctibus una cum mergis vagari,
Pnytagoram. nactus sum autem in Ægeo mari mortem.
Puppim habentes (vel, ad puppim exporrectos) subducens
à Borea rudentes.
Verum ne sic quidem nauticum reliqui cursum: sed è nave
Aliam apud mortuos ingressus sum cymbam.

Idem

Idem Argentarij epigramm. carmine reddituṁ ab Henric. Steph.

Conditus æquore ſum, ſurdas quem plorat ad undas
Fletibus innumeris Lyſidice genitrix,
Mendacem aſpectans tumulum. me ſors mala namque
Addidit (heu) mergis fluctivagus ſocium,
Pnytagoram: Ægæi ſubmerſit quem maris unda,
Dum puppis funes ſubtraherem Borex.
Nauticus haudque tamen mihi ceſſat curſus: en, Orci
Ingredior navem, nave mea egrediens.

Ab Ioan. Stockwoodo.

Infœlix abſcondor aquis, quem lumine caſſum
Nunc ſine fine gemit Lyſidice genitrix,
Fallacem aſpiciens tumulum. nam ſpiritus orbum
Me mergis ſocium vult Deus eſſe freto,
Pnytagoram Ægæis quem merſerat æquor in undis,
Subtr..herem funes dum ratis à Borea.
Nauticus at non ſic ceſſat mihi curſus ab alto
Me trahit ad ſtygias altera navis aquas.

Philippou. } Pag. 248.
Φιλιππου. }

E Peirō m' apodouſa nekun trēcheia thalatta,
Ηπειρω μ' αποδουσα νεκυν τρηχεια θαλαττα,
Sureis kai tephrēs loipon eti ſkubalon.
Συρεις και τεφρης λοιπον ετι σκυβαλον.
K'ēn aïdē nauegos egō monos, oud epi cherſon
Κ'ιν αϊδη ναυηγος εγω μονος, ουδ' επι χερσον
Eirēnēn hexō phrikaleēs ſpilados.
Ειρηνην εξω φρικαλεης σπιλαδος.
He tumbeue kratouſa kath' hudatos, ē paradouſa
Η' τυμβευε κρατουσα κατ' υδατος, η παρεδουσα
Gaiē, ton keinēs mēketi klepte nekun.
Γαιη, τον κεινης μηκετι κλεπτε νεκυν.

Ηπειρος, μι, ν, 3. ſimp. M' pro μι, per apoſtr. Απουρας, ουσα, ουν, part. act. aor. 2. ab αποδιδωμι. Νεκυς, υος, ὁ, 3. ſim. Τρηχυς, εια, υ Θαλαττα, ης, Atticè, pro Θαλασσα, 2. ſimp. Συρεις, ind. act. præſ. à συρω. Τεφρα,

Τοφερὰ, φρας, 2. *simp.* Λευκὸς, κὴ, κὸν. Σεμνὸς, νὴ, νὸν, 3. *simp.* Κλω *pro* κλῳ, *per apostroph.* Αἰδὴς, ὲς, 1. *simp.* Ναυηγὸς, ὴ, ὸν, 3. *simp.* Μονος, νὴ, νον. Χερσος, ὴ, ὸν. 3. *simp.* Εἰλυμα, ατος, τὸ, 2. *simp.* Ἐξω, *fut.* 1. *ind. act. ab* ἔχω *anomalo.* Φελκαλιτε *pro* ας, *Ionice à* φελκαλιτος, ὰ, ον. Σπιλας, αδος, ὁ, 5. *simp.* Τυμβευε, *imper. act. præs. à* τυμβευω. Κρατων, ουσα, ον, *part. act. præs. à* κρατεω, 1. *contract.* Καθ' *pro* κατα *per apostr.* Τθνηκατος, τὸ, *anomal.* 5. *simp.* Παραδὺς, υσα, ὸν, *part. act. aor.* 2. *à* παραδιδωμι. Ιη *pro* ᾳ, *Ionicè à* γαμὴς, ὲς, 2. *contract.* Κεινης, *poët. pro* ἐκεινης *ab* ἐκεινος, νὴ, νὸ, *pron.* Κλαπὸ, *imperat. act. præs. à* κλεπτω.

Interpretatio ad verbum.

COntinenti poſtquam me defunctum reddidiſti aſperum mare,
Trahis & cineris reliquum adhuc projecta mentum
Etiam in orco naufragus ego ſolus, neque in terra
Pacem (i. requiem) habebo ab horrifica ſyrti:
Aut retinens (me) tumula ſub aqua, aut poſtquã tradidiſti
Terræ, illius non amplius furare defunctum.

Idem Philippi epigram. carmine redditum ab Henr. Steph.

Quum tua reddiderit noſtrum terræ unda cadaver,
O mare, cur cineres raptat & illa meos?
Solus apud manes etiam, ſum naufragus: eſtque
Syrtis & in terra nunc metuenda mihi.
Vel ſub aquis ſepeli, vel ne furare cadaver,
Quod terræ, ut proprium, tu modò reddideris.

Ab Ioanne Stockswodo.

Me terræ cum reddideris fera marmoris unda
Defunctum, cineres cur rapis uſque meos?
Solus apud nigros ſum manes naufragus, & me
Syrtis apud vivos irrequieta manet.
Fluctibus aut tumulato tuis, vel ne mihi corpus
Surripias, terræ quod modò reddideras.

Leonidou. Λεωνιδου. } Pag. 250.

NAuēgos glaukoio phugōn Tritōnos apeilas
Ναυηγος γλαυκοιο φυγων Τριτωνος απειλας
Antheus, Phthiōten ou phugen ainolukon.
Ανθευς, Φθιωτιν ου φυγεν αιολυκον.
Pēneion para cheuma gar ōleto. pheu talan, hos tis
Πηνειον παρα χευμα γαρ ωλετο. φευ ταλαν, ος τις
Nēreïdōn Numphas eſches apiſtoteras.
Νηρϊδων Νυμφας εσχες απιστοτερας.

Ναυηγος, γυ, ὁ, 3. ſimpl. Γλαυκοιο, pro υυ, Ionicè à γλαυκος, κη, κον. Φυγων, υσα, γον, part. act. aor. 2. à φευγω anomal. Τριτων, ωνος, ὁ, 5. ſimp. Απειλη, ης, 2. ſimp. Ανθευς, εος, ὁ, 3. ſimp. Φθιωτιν, τις, 1. ſimp. Αιολυκος, κυ, ὁ, 3. ſimp. Φυγεν, pro εφυγεν, Ion. aor. 2. ab ind. à φευγω anomalo. Πηνειος, ου, ὁ, 3 ſimp. Χευμα, ατος, τυ, 5. ſimp. Ωλετο, aor. 2. med. ind. ab ολλυω vel ολλυμι, anomalo. Ταλαν, ανος, τυ, 5. ſimp. Sed reperitur ταλαι in vocativo, maſculini generis, ut hîc, & etiam apud Ariſtophanem, ut notant Lexiographi. Ὁ ς τις, ἡ τις, ὁ, τι, 5. ſimp. compoſ. ab ος & τις. Νηρϊδες, δων, αι, 5. ſimp. Νυμφη, ης, 2. ſimp. Εσχες, aor. 2. act. ind. ab εχω anomal. Απιστοτερος, α, ον, comp. grad ab απιστος.

Interpretatio ad verbum.

NAufragus glauci quum effugiſſet Tritonis minas
Antheus, Phthiotam non effugit horrendum lupum.
Penei enim apud fluentum interiit. Heu miſer, qui
Nereidibus Nymphas expertus es infideliores.

Idem Leonidæ epigramm. carmine redditum ab Henr. Steph.

Naufragus elapſus mortem Tritona minatum
Antheus, Phthiotæ non fugit ora lupi.
Vnde perit fauces ad Penei. Siccine fidæ
Sunt minus (heu) Nymphæ quàm tibi Nereides.

Ab *Ioanne Stockwoodo.*

Naufragus evitans Tritonem fata minantem

Phthiotæ rabidi manditur ore lupi.
Ad Penei namque interiit miser ille fluenta
Cui mage sunt Nymphis Nereides faciles.

Ioulianou. Ιουλιανου. } Pag. 250.

CHaire moi ô naunēge. kai eis aïdao perēsas
Χαιρε μοι ω ναυηγε. και εις αϊδαο περησας
Mempheo me ponton kumasin, all' anemois.
Μεμφεο με ποντω κυμασιν, αλλ' ανεμοις.
Keinoi men s' edamasson. halos de se meilichon hudōr
Κεινοι μεν σ' εδαμασσαν. αλος δε σε μειλιχον υδωρ
Es chthona kai paterōn exekuliſſe taphous.
Ες χθονα και πατερων εξεκυλισσε ταφους.

Χαιρε imper. act. præſ. à χαιρω, anomalo. Μοι ab εγω, pron. Ναυηγε, γυ, ὁ, 3. ſimp. Αϊδαο pro αϊδυ, Doric. ab αϊδης, δυ, Ι. ſimp. Περησας, ασα, αν, part. act. aor. Ι. à περαω. Μεμφεο pro φυ, Ionicè, imperat. præſ. paſſ. à μεμφομαι. Ποντω, υ, ὁ, 3. ſimp. Κυμα, ατος, τω, 5. ſimpl. Αλλ' pro αλλα per apoſtrophum. Ανεμος, υ, ὁ, 3. ſimp. Κεινοι pro ekeinoi, poët. à κεινος, νη, νο, pron. Σ' pro σι, per apoſtr. à συ, pron. Εδαμασσαν poët. pro εδαμασθην, aor. Ι. act. ind. à δαμαζω. Αλς, αλος, ὁ, 5. ſimp. Μειλιχος χη, χον. Υδωρ, ατος, τω, anomalum, 5. ſimp. Es poët. pro εις. Χθων, ονος, ὁ, 5. ſimp. Πατηρ, ερος, & δος, ὁ, 5. ſimp. Εξεκυλισσε, poët. pro εξεκυλισεν aor. Ι. act. ind. ab εκκυλιζω. Ταφος, υ, ὁ, 3. ſimp.

Interpretatio ad verbum.

VAle mihi (vel Salve) ô naufrage: & quum in orci (domum) trajeceris,
Accuſa non maris fluctus, ſed ventos:
Illi quidem te oppreſſerunt, at maris te mitis aqua
In terram & patrum ſepulchrum devolvit.

Idem Iuliani epigra. carmine redditum ab Henric. Steph.

Naufrage jam valeas: & in orci ſede memento
De ventis non de fluctibus (oro) queri.
Te domuere illi: in terram tumuloſque paternos

Te

Te pelagi contra blanda revolvit aqua.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Nauta vale, nigrique ſedens ad limina Ditis,
Incuſa ventos, non rabiem pelagi.
Quem domuere illi, terræ te reddidit æquor,
Ad patrioſque rogos mitior unda tulit.

Του αυτου. Τω αυτω. } Pag. 251.

PLōeis, naulagun me labōn, kai sēmati chōsas,
Πλωεις, ναυλαγον με λαβων, και σηματι χωσας,
Plōe, Maleiaōn akra phulaßomenos.
Πλωε, Μαλειαων ακρα φυλασσομενος.
Aiei d' euploïen methepois philos. ēn de ti rhexē-
Αιει δ' ευπλοιην μεθεπoις φιλος. ην δε τι ῥιξη
Allo tuchē, toiōn antiasais charitōn.
Αλλο τυχη, τοιων αντιασαις χαριτων.

Πλωεις, præſ. indic. act. à πλωω. Ναυλαγος, γα, ὁ, ȝ. ſimp. Με ab εγω pro. Λαβων, κσασα, ον, part. act. aor. 2. à λαμβανω, anom. Σημα, ατος, τι, ς. ſim. Χωσας, ασα, αν, part. act. aor. 1. à χοω. Πλωε, imperat. præſ. act. à πλωω. Ακρον, κρα, τον, ȝ ſim. Φυλασσομενος, νη, νον, part. med. præſ. à φυλασσομαι. Δ' pro δε, per apoſtrop Ευπλοΐλω pro αν, Ion. ab ευπλοια, ας, 2 ſimp. Μεθεπoις, per apoſtroph. pro μετα ἑπoις, præſ. opt. act. à μεθεπω Φιλος, η, ὁν, ȝ. ſimp. Τις, ινος, ὁ, ἡ, το, τι, ς ſimp. Ρ'ἑξῃ, aor. 1. act. ſub à ῥιζω. Αλλος, λη, λο, Atticè. Τυχη, ης, 2 ſimp. Τοιος, α, ον. Αντιασαις, aor. 1. opt. act. ab αντιαω. Χαριτος, ιτος, ἡ, ς ſimp.

Interpretatio ad verbum.

NAvigas, poſtquam me naufragum ſuſcepiſti, & tumuli aggere texiſti.
Naviga, à Malearum promontoriis cavens.
Atque (utinam) ſemper proſperam navigationem conſequaris, amice: ſed ſi aliquid fecerit
Aliud fortuna, talia nanciſcaris beneficia.

Idem eiusdem Iuliani epigr. carmine redditum ab Henric. Steph.

Navifragum qui me tumulo dignaris, abito,
Saxa Malearum quàm fugienda memor.
Et faveat maris unda tibi: sed si tamen istud
Fors renuat, quod das munus, & ipse feras.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Naufrage, tutus abi, qui me dignare sepulchro
Atque Malearum saxa cavenda fuge
Prospera sit maris unda tibi: fortuna sed istud
Si negat, utaris munere quod dederas.

Leōnidou. *Leonidæ.* } Pag. 152.

Ατρεμες, ες, ὶς, ὶ, 3. simp. Τυμβος, ου, ὁ, 3. simp Λυω, imperat. act. præs. à λυω. Πεισμα, ατος, το 3. sim. Ναυηγιο pro γυ Ion. à ναυηγος, γυ, ὁ, 3. simp: Χ' pro κα, per apost. (ι) mutato in χ quia sequens dictio inchoatur à vocali aspirata. Ἡμιν, gen. pl. ab ἐγω pron. Ολλυμενων, ων νον, part. med. præs. ab ολλυω vel ολλυμι, anomalo. Αλλοσε, ἀλ. Επεπλωρει, imperf. act. præs à πλωρεω, 1. contr.

A Tremos ek tumbou lue peismata naulēgoio.
Ατρεμες εκ τυμβου λυε πεισματα ναυηγοιο.
Ch' hēmōn ollumenōn allos epontoporei.
Χ' ἡμιων ολλυμενων αλλος επεπλωρει.

Interpretatio ad verbum.

INterepidus ex tumulo naufragi solve retinacula:
Etiã nobis pereuntibus alius pontigrada nave vehebatur.

Idem Leonidæ epigr. carmine redditum ab Henric. Steph.

E tumulo funem dubires ne solvere nostro:
Me pereunte, alij tunc quoque vela dabant.

A

A Cornario.

Navifragi trepidus dubitas solvisse rudentes?
Navibus & post nos pontus onustus erit.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Intrepidus tumulo de nostro solve rudentes?
Me pereunte, aliis mitius æquor erat.

Adōlon.

Ἄδηλον.

Emporiēs lēxantes Philokriten, artid' arotron
Εμπορίης λεξάντες Φιλοκρίτον, αρτιδ' αροτρε
Geuomenon, xeinē Memphis ekrupse taphō.
Γευομένον, ξεινη Μεμφις εκρυψε ταφῳ.
Entha dramōn Neiloio polus rhoos, hudati labrō
Ἐνθα δραμων Νειλοιο πολυς ῥοος, ὑδατι λαβρῳ
T'andros sēn oligēn bōlon apēmphiase.
Τ'ανδρος σῆν ολιγην βωλον απημφιασεν.
Kai zōos men epheuge pikrēn hala, nunde kaluphtheis
Καὶ ζωος μεν εφευγε πικρην ἁλα, νυνδε καλυφθεὶς
Kumasi, nauēgou schetlios esche taphon.
Κυμασι, ναυηγου σχετλιος εχε ταφον.

Ἐμπορίης, pro ας, Ion. ab ἐμπορίη, ας, 2. simp. Λιξάτε, ασα, αν, partic. aor. 1. act. à λιγω. Φιλοκρίτος, ου, ὁ, 3. simp. Δ' pro δὲ, per apostrop. Ἀροῦν, τρυ, τὸ, 3. sim. Γευόμενος, η, ον, part. med. præs. à γεύομαι. Ξεινος, νη, ὁ, pro ξενος, νη, ον, 3. sim. Μεμφις, εδος, ἡ, 3. simp. Ἐκρυψε, aor. 1. act. ind. à κρυπτω. Ταφος, ου, ὁ, 3. simp. Δεχμιον, ιου, ον, part. act. à πεχω impf. tato, & anomalo. Νειλοιο, pro ου, Jonicè à νειλος, ος, ὁ, 3. simp. Πολυς, πολλη, πολυ, anomalum. Ῥοος, ου, ὁ, 3. simp. Τ'ανδρος, ατος, τὸ, 3. simp. anomalum. Λαβρος, βρη, βρον. Τ'ανδρος, pro τὸ ανδρος, per apostroph. ab ανηρ, ερος, & ληγος, ὁ, 3. simp. Ολιγος, γη, γον. Βωλος, ου, ὁ, 3. simp. Απημφιασεν, aor. 1. act. ind. ab απαμφιεννυω, anomalo. Sed videtur potiùs legendum απημπισεν. Ζωος, ου, ὁ, 3. simp. Εφευγε, aor. 1. act. ind. à φευγω, anomalo. Πικρος, ρη, ρον. Ἁλς, ἁλος, ὁ, 3. simp. Καλυφθεὶς, θεισα, θεν, part. pass. aor 1. à καλυπτομαι. Κυμα, ατος, το, 3. simp. Ναυηγος, ου, ὁ, 3. simp. Σχετλιος, α, ον. Εχε, aor. 2. act. ind. ab εχω anomalo. Ταφος, ου, ὁ, 3. simp.

Interpretatio ad verbum.

PHilocritum, qui mercaturam exercere desierat, & nuper aratrum

Gustaverat.

Guſtaverat, peregrina Memphis condidit ſepulchro.
Quò currens Nili ingens unda, aquis impetuoſis
Viri illius parvam glebam denudavit.
Et vivus quidem vitabat acerbum mare, nunc autem contectus
Vndis, naufragum miſer habuit tumulum.

Idem incerti Autoris epigram. carmine redditum ab Henric. Steph.

Mercatorem olim Marcum, nuperque colonum,
Memphi peregrino condideras tumulo:
Magnæ Nili undæ quò procurrêre, virumque
Nudarunt parva, quæ ſepelibat humo.
Ergo qui vivus pontum vitabat, ab undis
Nunc ita contecto naufragus eſt tumulus.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Mercator quondam, nuper Philocratus arvi
Cultor apud Memphim conditur hoc tumulo,
Quò Nili exundans unda ingens detegit urnam,
Qua miſer (heu) parva contumulatur humo.
Aſpera, qui vivus vitarat flumina ponti,
Huic jam defuncto naufragus eſt tumulus.

Adēlon. } Pag. 253.
Ἀδηλον. }

Ναυτιλος, υ, ὁ, ζ. *ſimp.* Παυδω. *imperat. poet. preſ. med. à* παυδαιομαι *anom. tanquam à* παυδομαι. Τις, τινος, ὁ, ἡ, το. π, ν. *ſimp.* Τυμβος, υ, ὁ, ζ. *ſimp.* Οἱ δ' *pro* ὁδι, *per apoſtrophum.* Ειμι, *anomalum.* Αλλ' *pro* ἀλλα, *per apoſtrophum.* Αυτος, τη, τ, *pron.* Ποντος, του, ὁ, ζ. *ſimp.* Τυγχανω, *imperat. act. præſ. à* τυγχανω, *anomalo.* Χρειοτερος ρα, ρον, *comp. gr. à* χρεως

Naútile, mḕ peuthou tinos enthade tumbos hod' eimi
Ναυτιλε, μη πευθυ τινος ενθαδε τυμβος ὁδ' ειμι
All' autos pontou tunchane chreioteron.
Αλλ' αυτος ποντου τυγχανε χρειοτερου.

Idem

Idem incerti Autoris epigram. carmine redditum ab Hen. Steph.

VAvita, cujus sim ne percontere sepulchrum,
Sed tibi contingat mitius esse mare.

A *Cornario.*

avita, ne quæras posita hæc cui parva columna est,
Sed tibi sit ponti mitior aura, precor.

Ab *Obsopæo.*

eus bone, ne quæras cujus sim, nauta, sepulchrum,
Sed fruere ipse mari prosperiore tamen.

Ab Ioanne Stockwoodo.

esine cujusnam sim quærere, nauta, sepulchrum,
Ipse utare precor prosperiore mari.

Asklēpiadou. } Pag. 256.
Ασκληπιαδ υ.

O Kiō meu pēcheis apeche trēcheia thalatta
Οκτω μυ πηχεις απεχε τρηχεια θαλαττα
Kai kumaine, boa th' hēlika soi dunamis.
Χαι κυμαινε, βοα θ' ἡλικα σοι δυναμις.
En de ton Eumarēō kathelēs taphon, allo men ouden
Ην δε τον Ευμαρεω καθελης ταφον, αλλο μεν ουδεν
Krēguon, heurēseis d' ostea kai sphodiēn.
Κρηγυον, ἑυρησεις δ' οστεα και σποδιην.

Oudeis, pl. ei, ai, en, nomen numerale, indeclin. Mu pro mu Doric. ab egō pron. Γηχυς, eos, ὁ, ς. simp. Sed contrahitur in dat. sing. nom. accus. & vocat.

lur. more nominum primæ declinationis contract. Απηχε pro αποηχε per apostrop. mperat. præs. act. ab ηχω anom. Τρηχυς, εια, χυ. Θαλαττα, ης, 2. simp. Attice pro θαλασσα. Κυμαινε, imper. præs. act. à κυμαινω. Βοα, imperat. act. præs. à βοαω. Θ' pro τε per apost. & mutatur (τ) in (θ) eo quod sequens dictio incipiat ab aspirata vocali. Ἡλικος, η, ον. Sed hic Dor. est ἡλικα pro ην. Δυναμις, εος, ὁ, 2. cons. Ευμαρεω pro υ, Ion. ab Ευμαρης, ς, 1. simp. Καθελης, aor. 2. act. sub. à καθαιρεω anomalo. Αλλο pro λον Att. Ἑυρησεις, fut. 1. act. ind. ab ἑυρισκω anom. Σποδιλω pro δω, Jon.

Interpretatio

Interpretatio ad verbum.

Octo à me cubitos absis asperum mare,
Et fluctua, ac vociferare quantum potes.
Quodsi Eumaris everteris tumulum, aliud quidem nihil
Boni, sed invenies ossa & cinerem.

Idem Asclepiadis epigr. carmine redditum ab Henric. Steph.

Octo à me cubitos Thetis importuna recede,
Tuncque tuo exundans vociferare modo.
Si tamen exueris tumulum mihi, quid Thetis inde,
Quid cinerem præter, præter & ossa feres?

Ab Ioanne Stockwoodo.

A me bis quatuor cubitos fuge perfide ponte,
Et quantum fluitans vociferare, potes.
Eumaris ast tumulum si evertas, quid precor, inde
Ossa feres præter, pulvereasque dapes?

Antipatrou.
Αντιπατρου.

Kai nekun aprēmutos aniēsei me thalatta
Καὶ νεκυν ἀπρημυτος ανιησει με θαλαττα
Lusin, erēmaiē krupton hupo sphladi,
Λυσιν, ερημαιη κρυπτον ὑπο σπλαδι,
Sirēnes aei phōneusa par' ouati, kai para kōphon
Σιρηνες αει φωνευσα παρ' ωατι, και παρα κωφον
Sēma. ti m' anthrōpoi sēde parōkisate;
Σημα. τι μ' ανθρωποι τηδε παρωκισατε;
Hē pnoiēs chērōse ton ouketi phortidi nēi
Η' πνοιης χηρωσει τον ουκετι φορτιδι νηι
Emporon, all' oligēs nautilon eiresiēs.
Εμπορον, αλλ' ολιγης ναυτιλον ειρεσιης
Thēkamenē nausēgon. hod' ek pontoio mateuōn
Θηκαμενη ναυσηγον. ὁδ' εκ ποντοιο ματευων

Zōēn

Nexus, uos, ὁ, ϛ. sim. Ἀπρήμων τος, ων, ὁ, ὴ, 3. simp. Ἀνίημι fut. 1. ind. act. ab ἀνιάω. Με ab ἐγω pron. Θαλαττα, ης. 2. simp. pro θαλασσα Attice. Χυσις, ιδος, ὁ, ϛ. simpl. Ερημος, ος, ον, sed hic est ερημαιη pro ᾳ, Ion. Κρυπτων, κρυπτος, ον, part. abl.

ζῶεν, ek pontou kai moron heilkusamēn. act. pr. à κρυπτω.
Zωλω, εκ ποντε και μοεγν εἱλκυσαμην. Σπιλας, αδος, ὑ, 5.
sim. Στιγλωσις, po-

itur hic adver. & significat (horribiliter) cujus interpretatio nō exprimitur in ersione Steph. Φωτινων, κυσα, ον, à φωτιω, Dor. Παῦ pro παυσα per apost. Ουας, ατος, ,5. cont. Κωφος, φη, φον. Σπιλας, ατος, τι, 5. simp. Τις, τινος, ὁ, ἡ, τυ, τι, 5 simp. Mᵉ pro μα, bergo per apostroph. Παρωκισατε, aor. 1. act. ind. à παροικιζω, quod hic augetur n initio simplicis, & abjicitur (α) à præpositione παρα per apostrop. Πνοιη, ης, 2. imp. Χνεφοσι pro εχνεφωσι, Ion. à χνεφω, 3. contr. Φορτις, ιδος, ὑ, 5. simp. Ναυς, υος, εος, & aliquando νης, ὑ, 5. simp. Εμπορος, η, ὁ, ὑ, 3 simp. Αλλ' pro αλμα per apost. Ολι-ος, γη, γον. Ναυτιλος, η, ὁ, 3. simp. Κρισιμε pro ας, Ion. ab κρισια, ας, 2 simp. Θνηα-ὠρος, τη, τον, part. med aor. 1. à τιθημι. Ναυηγος, η, ὁ, 3 simp. Πεττοις, pro ι, Ionicè à πεττος, η, ὁ, 3. simp. Μαστευων, κυια, ον, part. act. præs. à μαστευω. Ζωη, ης, 2 sim Μοεγος, η, ὁ, 3 simp. Εἱλκυσαμην, aor. 1. med. ind. ab ἑλκυω, quod hic augetur per (ει) sis non-nulla alia, de quibus in gram.

Interpretatio ad verbum.

ETiam mortuo implacabile moleſtiam exhibebit mihi mare.
Lyſidi, qui conditus ſum ſub deſerto ſaxo,
Semper clamans ad aurem, & apud ſurdum
Sepulchrum. Cur me homines huic vicinum collocaſtis?
Quæ ſpiritu (me) orbavit, quū non amplius oneraria nave
Mercaturam exercerem, ſed exigui eſſem nauta remigij:
Efficiens naufragum, qui autem ex mari quærebam
Vitam, ex mari & mortem attraxi.

Idem Antipatri epigramm. carmine redditum ab Henric. Steph.

Anget & extinctum maris implacabilis unda,
Dum me deſertus contegit hic ſcopulus.
Illa boatu aures quatiet ſurdumque ſepulchrum?
Ah vicina illi cur ego ſede locor,
Quæ me non navis vectorem ditis, ut antè,
Exigui nautam ſed modò remigij,
Naufragio extinxit, ſic dum ſperatur ab undis
Vita mihi, ex undis mors inopina venit.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Lysida defunctum quàm me implacabile marmor
Anget, deserto conditum in hoc tumulo?
Murmure quàm feriet aures, surdumque sepulchrum?
Heu tam vicino quod requiesco loco.
Me vita orbavit ditem non emporon ultra,
Sed cujus vectat parvula navis opes,
Navifragum fecit. Sic cum spes unica vitæ,
In pelago fuerat, mors venit inde mihi.

Isidōrou.
Ισιδωρυ.

Γαιωμοριης, *pro* ας, *Jon. à* γαιωμορια, ας, 2. *sim.* Ετεοκλεις, εος, ὁ, 1. *contract. sed hic Jonicè non cōtrahitur.* Ποντος, υ, ὁ, ὐ, ον, το, 3. *simpl.* Ελπις, ιδος, ἡ, 5. *simp.* Εἰλκυσεν, *aor.* 1. *act. ind. ab* ἑλκυω, *quod hic augetur per* ει, *ut alia quædam.*

Ἐκ gaïōmoriēs Eteoklea pontios elpis
Εκ γαιωμοριης Ετεοκλεα ποντιος ελπις
Heilkusen, othneiēs emporon ergasiēs.
Εἰλκυσεν, οθνειης εμπορον εργασιης.
Nōta de Tursēnēs epateun halos. all' hama nēï.
Νωτα δε Τυρσηνης επατευν αλος. αλλ' αμα νηϊ.
Prēnichtheis, keinēs hudasin enkatedun,
Πρηνιχθεις, κεινης ὑδασιν ἐγκατεδυν,
Athroon embrisantos anēmatos. ouk ar' alōas
Αθροον εμβρισαντος ἀνεματος. ουκ αρ' ἀλωας
Hōntos epipneiei k' eis othonas anemos
Ὡντος επιπνειει κ' εις οθονας ἀνεμος

Οθνειης *pro* ας, Ionicè *ab* Οθνειος, α, ον. Εμπορον, υ, ὁ, 3. *simp.* Εργασιης *pro* ας, Ionicè *ab* εργασια, ας, 2. *simp.* Νωτος, υ, ὁ, τα, νωτα, 3. *simp. anomal.* Τυρσηνος, νη, νον. Επατευν *Doricè pro* τευ, *imperf. act. ind. à* πατ 1. *contract.* Αλς, ἁλος, ὑ, 5. *simp.* Αλλ' *pro* αλμα *per apostroph.* Νηυς, ος, εος, *& nu aliquando* ὑ, 5 *simp.* Πρηνιχθεις, εισα, εν, *part. pass. aor.* 1. *à* Πρηνιζομαι. Κεινης, *poët. pro* εκεινης, *ab* εκεινος, νη, νο, *pron.* Ὑδωρ, ατος, το, *anomalum,* 5. *simplic.* Ἐγκατεδυν *aor.* 1. *act. ind. ab* ἐγκαταδυω *vel* δυμι. Εμβρισας, ασα, αν, *part. act. aor.* 1. *ab* εμβρ ζω. Ανεμα, ατος, το, 5 *simp.* Αλωας, ας, 2. *simp.* Αρ' *pro* αρα, *per apostro.* Ὡντος *pro* ωτος, *per apostroph. pron.* Επιπνειει, *præs. ind. act. ab* επιπνειω. Κ' *pro* κε *per a postroph.* Οθνη, ης, 2. *simp.* Ανεμος, υ, ὁ, 3. *simp.*

Interpr

Interpretatio ad verbum.

EX agricultura me Eteoclem marina ſpes
Traxit, peregrinæ mercatorum negotiationis,
Terga autem Tyrrheni calcabam maris, ſed vna cum navi
Pronus delapſus, illius aquas ſubij,
Quum ventus impetuosè incubuiſſet Non equidem areas
Idem perflat & vela ventus.

Idem Iſidori epigramm. carmine redditum ab Henric. Steph.

Ex agro me Eteoclem pelagi pellexit ad undas
Spes mihi ab externa quæ data merce lucri.
Tyrrhenum mare iam ſulcabam, quum mea mecum
In medios fluctus præcipitata ratis,
A ſubitis impulſa Notis. Haud area certe
Perflantur vento curvaque vela pari.

Ab *Ioanne Stockwoode.*

Ex agricultura me Eteoclem ſpes maris vrget
Lucra peregrina quærere nave nova.
Tergaque Tyrrheni dum calco marmoris, heu, heu,
Præceps in tumidis cum nave mergor aquis.
Sic ſero didici quam diſpare flamine læpe
Area perflentur, velaque panſa mari.

Ex titulo { *Eis neous kai neas.* / Εις νεους και νεας. } *i. In iuvenes.*

Eutolmion. / Ευτολμιον. } Pag. 260.

PArtheniken Helenēn met' adelpheon arti thanonta,
Παρθενικην Ελενην μετ' αδελφεον αρτι θανοντα,
Deilaiē mēter kopſato diplaſiōs.
Δειλαιη μητηρ κοψατο διπλασιως.

Παρθενικην, ne, 2. ſimp. Ελεην, ne, 2. ſimp. Μετ', pro μετα, per apoſtr.

Mnēſteves Αδλ-

Ἀδελφεὸς, ὑ, ὁ, 3. simp. poët. pro ἀδελφὸς. Θάψων, ουσα, ον, part. act. aor. 2. à θνήσκω anomalo. Δειλαίος, α, ον. Μητρόθεος, & ὕς, ὑ, ς. simp. Κόψατο, Jonice pro ἐκόψατο aor. 1. med. ind. à κόπτω. Μήτηρ, τρὸς, ἡ, 5. sim. Δ' pro δὲ per apostroph. Ἔγημε aor. 1. act. ind à γαμέω, 2. contract. Ἶσος, η, ον, Ἴσος, ὑ, ὁ, 3. simp. Ἦν, impers. ind. act. ab εἰμὶ sum, anomalo. Ἑκάστος, η, ον. Ὀφλισκεῖν, inf. præs. act. à ὀφλισκάνω, 1. contract. Μνηστεῖς, μνηστῆρα, μνηστῆρ. Ἰδίῃ pro δυ, Ionicè ab ἴδιος, α, ον.

Μνῆστέρες δ' ἐγόησαν ἴσον γόον· ἔν γὰρ ἑκάστῃ
Μητρὸς δ' ἐγόησεν ἴσον γόον· ἔν γὰρ ἑκάστῃ
Thrēnein sēn mēpō mēdenos, hos idiēn.
Ὀφλισκεῖν θλῖψιν μητρὸς μηδενός, ὃς ἰδίῃ.

Interpr. ad verbum.

VIrginem Helenam post fratrem nuper mortuum,
Misera mater planxit dupliciter.
Proci autem fleverunt parem fletum. licebat enim cuiq
Lugere eam quæ non dum erat cujusquam, tanquam pr
priam.

Idem Eutolmij epigramm. carmine reddi-zum ab Henr. Steph.

Funera nunc Helenes, paulo post funera fratris,
Deploret, duplis mœsta parens lacrymis.
At gemitus par iste procis: quia cuique licebat,
Quæ nullius erat, flere velut propriam.

Ab *Ioanne Stockwoodo.*

Defunctum post fratrem, Helenam nuper pia mater
Deplorat lacrymans, dupliciterque gemit.
Hancque proci deflent simili ratione: cuique
Nullius propriam, flere licet propriam.

Bianoros. } *Pag.* 261.
Bidaegt. }

Θέτορος, ος, 2. simp. Ἔκλαον, imperf.

Theionoēs eklaion emēs gamon, all' epi paidos
Θέτορος ἔκλαον ἐμὸς γάμον, ἀλλ' ἐπὶ παιδὸς

El

Elpisi kouphoteras estenon eis odunas.
Ελπσι κωφοτερας εστενον εις οδυνας.
Nyn de me kai paidos phthonerē tis enosphise moira,
Νυν δε με και παιδος φθονερη τις ενοσφισε μοιρα,
Pheu, brephos epseusthēn kai se to leipomenon,
Φευ, βρεφος επευσθην και σε το λειπομενον,
Phersephone, tode patros epi threnoisin akousson
Φερσεφονη, τοδε πατρος επι θρηνοισιν ακουσον
Thes brephos es kolpous mētros apoichomenēs.
Θες βρεφος εις κολπους μητρος αποιχομενης.

imper. act. ind. à κλαιω *anom.* Εμος, μη, μον, *pro.* Γαμος, μυ, ὁ, ȝ. *simpl.* Αλλ' *pro* ἀλλα *per aposiro.* Παις, δος, ὁ, ἡ, ϛ. *simp,* Ελπις, ιδος, ἡ, ϛ. *simp.* Κωφοτερος, ερα, ερον. Εστενον, *imperfect. act. ind. à* στενω. Οδυνη, ης, 2. *simp.* Φθονερη *pro* ερα, Ionicè à φθονερος, ερα, ερον. Τις, τινος, ὁ, ἡ, το, τι, ϛ. *simp.* Ενοσφισε, *aor.* 1. *act. ind. à* νοσφιζω. Μοιρα, ας, 2 *simpl.* Βρεφος, ους, το, 1. *contract.* Επευσθην, *aor.* 1. *pass. ind. à* ψευδομαι. Σε *a* συ *pron.* Λειπομενος, η, ον, *part. præs. pass. à* λειπομαι. Φερσεφονη, ης, 2. *simp.* Πατηρ, τερος, & δος, ὁ, ϛ. *sim.* Θρηνοισιν *pro* νοις, Ionice à θρηνος, υ, ὁ, ȝ *simp.* Ακουσον, *aor.* 1. *act. imperat. ab* ακουω. Θες, *aor.* 2. *act. imperat. à* τιθημι. Κολπος, που, ὁ, ȝ. *simp.* Ες *pro* εις, *poët.* Μητηρ, τερος, & δος, ἡ, ϛ. *simp.* Αποιχομενης *pro* αποιχομενης, *per apostr. ab* αποιχομενος, νη, νη, *part. pass. præs. ab* αποιχομαι.

Interpretatio ad verbum

THeonoes meæ plorabam nuptias, sed ob filij
Spem leviores suspirabam in mœrores.
Nunc autem me etiam filio invida quæpiam privavit sors.
Eheu, infans, etiam de te qui supereras, spe frustratus sum.
Proserpina, hoc patris in luctibus audito,
Impone infantem gremio matris defunctæ.

Idem Bianoris epigram. carmine reddituin ab Hen. Steph.

Theonoæ uxoris lugebam fata, superstes
Sed solabatur spe puer usque bona.
At nunc invidit puerum quoque Parca tenellum:
De te etiam reliquo spes mea vana puer.
At concede vel hoc lacrymis Proserpina patris,
Defunctum ut matris des manibus puerum.

Ab *Ioanne Stockwoodo.*

Theonoes ſponſæ flebam connubia, prolis
Sed ſpes hos gemitus mollit, & uſque levat.
Nunc etiam puero patrem ſors invida privat:
Hei mihi de puero jam quoque ſpes periit.
Aſt hoc da lacrymis mœſti Proſerpina patris,
Extinctum puerum matris habeto ſinus.

Ex titulo { *Eis poiētas.* / Εις ποιητας. } ***i. In poetas.***

Foulianou apo huparchōn Aiguptiou.
Ιυλιανυ απο ὑπαρχων Αιγυπτιυ.

Eis Archilochon. / Εις Αρχιλοχον. } **Pag. 271.**

Κερβιεγς, υ, ὁ, 3. ſimp. Δειμαλεων pro δυ, Ionicè à δειμαλεος, α, ον. Ὑλακην, ης, 2. ſim. Νεκυεσσιν, poët. pro νεκυσιν, à νεκυς, υος, ὁ, 5. ſimp. Ιαλλων, ουσα, ον, part. act. præſ. ab ἴαλλω. Φειγαλεος, α, ον. Δειδιθι, per ſyncopen, pro δειδιδυθι, aor. 1. paſſ. imperat. à δειδω anomal. Αρχελοχος, χυ, ὁ, 3. ſimp. Τεθηκε, perf. ind. act. à τιθημι anomalo. Φυλαεσσο pro συ Ion. à φυλαεσομαι, imperat. paſ. præſ. Θυμος, μυ, ὁ, 3. ſimp. Ιαμβος, υ, ὁ, 3. ſimp. Δειμος, εος, ειαμυ. Πικροχολος, ὁ, ἡ, ὴ, λον, το, 3. ſim. Τικτομενος, νη, νον, part. præſ. paſſ. à τικτομαι. Στοματος, ατος, το, 5. ſimp. Οιδα per ſyncopen pro οιδαδα, Aeolicè, præt. med. ind. ab ειδω, anom. Βοες, ης, 2. ſimp. Κεινοιο pro του, Ionicè, à κεινος, νη, νο, pro εκεινος poët. Μεγας, μεγαλη, μεγα, anomalum. Σθενος, εος, το, 2. contract. Λυκαμβεω pro βυ, Ionicè, à λυκαμβης, υ, 1. ſimp. Νυυς pro ναυς, Ionicè. Εις, μια, εν. Διασσας, σα, σαν. Ηγαγε pro ηγε, per apentheſin, vel pleonaſmon, aor. 2. act. ind. ab αγω, anom. Θυγατερ, ερος, ἡ Δυς, ὁ, 5. ſimp.

Interpretatio

Interpretatio ad verbum.

In Archilochum.

CErbere, formidabilem latratum in mortuos emittens,
Iam & tu horrendum timeto vicissim mortuum.
Archilochus mortuus est: cave ab ira iamborum
Aspera, quæ gignitur ab ore amarum fel habente.
Expertus es clamoris ejus magnam vim, quum Lycambis
Duas filias tibi navis una advexit.

Idem Iuliani epigramm. carmine redditum ab Henric. Steph.

Qui latratu umbras solitus terrere trisormi,
Nunc umbram metuas, Cerbere terribilem.
Occidit Archilochus: furor est metuendus iambi,
Bile tumens illi quem sua lingua parit.
Vis clamorum ejus tibi tum patefacta, Lycambæ
Advexit natas quum ratis una duas.

Ab Obsopœo.

Cerbere, qui trepidas terres latratibus umbras,
Terribiles manes nunc quoque dire time,
Occidit Archilochus, nigri cave virus iambi,
Quod vomet irato dirus ab ore furor.
Nosti clamorem illius, tibi nempe Lycambæ
Quum geminas natas attulit una ratis.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Cerbere triplicibus terrens latratibus umbras,
Vmbra est terribilis nunc metuenda tibi.
Archilochus periit: diros horrebis iambos,
Quos vomit irato pectore projiciens.
Doctus es horrisonas voces, ad tartara natas
Lycambæ geminas cum vehit una ratis.

Eis ton auton.

Εις τον αυτον.

Πυλων, ος, ὁ, 2. *simp.* Κρατερος, ρα, ρον, *pro* καρτερος, *per literarum metathesin, sive trāspositionem.* Βρεθρον, θρε, το, *Atticè,* 5. *simp.* Ομμα, ατος, το, 5. *simpl.* Αγρυπνος, ε, ὐ, ὴ, ον, το, 3. *sim.* Τειρασος, σα, σον. Φυλαξατε, *imperat. act. præs. à* φυλαττω. Κυων, κυνος, ὁ, ἡ, 5. *simp.* Φθεγμα, ατος, το, 1. *contr.* Ελειπον, *imperf. ind. act. à* λειπω. Αλυκαζουσαι, ουσα, ον, *part. act. præs. ab* αλυσκαζω. Ιαμβος, ε, ὁ, 3. *simpl.* Αγριος, α, ον. Αρχιλοχος, ε, ὁ, 3. *simp.* Φθεγμα, ατος, το, 5. *simp.* Λυκαμβιαδης, δου, αι, 5. *simp.* Προλιποι, οιμι. *act. aor.* 2. *à* προλειπω. Σκοτιος, α, ον. Πυλεων, ωνος, ὁ, 5. *simp. pro* πυλων, ωνος, *poet.* Εναυλος, ε, ὁ, 3. *simp.* Νεκρος, κρα, ὁ, 3 *sim.* Ἅπας, ασα, απαν. Φευγων, ουσα, ον, *part. præs. act. á* φευγω *anomal.* Ταρβος, ους, το, 1. *contr.* Επισβολης *pro* ας. Ionicè *ab* επισβολια, ας, 2. *simp.*

Νυν πλεονι τοπαρoιθε πυλας κρατερoιο βερεθρου,
Ομμασιν αγρυπνοις τειρασε φυλαασε κυον.
Ει γαρ φθεγος ελειπον, αλυσκαζουσαι ἰαμβων
Αγριον Αρχιλοχου φθεγμα, λυκαμβιαδες.
Πως ουκ αν προλιποι σκοτιων πυλεωνας εναυλων
Νεκρος ἁπας, φευγων ταρβος επισβολιης.

Interpretatio ad verbum.

NVnc magis, quàm antea portas robusti barathri
Oculis vigilibus triplex canis servato.
Si enim lumen deseruerunt, vitantes iamborum
Feram Archilochi vocem, Lycambiades,
Quomodo non desetat tenebricosorũ portas domiciliorũ
Mortuus omnis, fugiens merum maledicentiæ.

Idem epigramm. carmine redditum ab Henr. Steph.

Nunc magis, immanis tutanda ad claustra barathri,

Nunc

Nunc canis ô triplex, nunc vigilent oculi.
Nam si dum Archilochi sævis terrentur iambis
Chara se orbarunt luce Lycambiades:
Quî non continuò tenebroso migret ab orco
Vmbra omnis, linguæ tetra venena timens?

Ab Ioanne Stockwoodo.

Nunc servanda triplex tibi Cerbere, claustra profundi
Sunt barathri multò tutius atque prius.
Archilochi nam sic diris vexantur iambis,
Vt sæva peteunt morte Lycambiades:
Vmbræ omnes hujus quò vitent scommata linguæ,
Infernas cupient deseruisse domos.

Aliter ab eodem.

Iam magis immensi tutanda est porta barathri:
Cerbere, ut hoc præstes invigilent oculi.
Archilochi nam si fugerent quô virus iambôn,
Se perimunt dira morte Lycambiades:
Cur non præcipiti linquant pede limina Ditis
Manes, Archilochi quò fugiant numeros?

Eis ton auton.
Εις τον αυτον.

Sema tod' Archilochou parapontion, hos pote pikrēn
Σημα τοδ' Αρχιλοχου παραποντιον, ὁς ποτε πικρὴν
Mousan echidnaiō prōtos ebapse cholō,
Μουσαν εχιδναιῳ πρωτος εβαψε χολῳ,
Haimaxas Helikōna ton Hēmeron. oide Lykambēs,
Αἱμαξας Ἑλικωνα τον Ἡμερον. οιδε Λυκαμβης,
Mutomenos trisōn hammata thugaterōn.
Μυθιδμενος τρισσων ἁμματα θυγατερων.
Erema de parameipson hodoiporē, mēpote toude
Ἠρεμα δε παραμειψον ὁδοιπορε, μηποτε τοδε
Kinēsēs tumbō sphēkas ephezomenous.
Κινησης τυμβῳ σφηκας εφεζομενους.

Σημα, ατος, το, 3. simp. Τοδ' pro τοδε, per apostr. Αρχιλοχες, χυ, ὁ, 3. simpl. Παραποντιος, α, ὁ, ἡ, 3. simp. Πικρος, κρη, κρον. Μουσα, ας, ἡ. simp. Εχιδναιος, α, ον. Πρωτος, τη, τον. Εβαψε aor. 1. act. ind. à βαπτω.

Χολος, ε, ὁ, ȝ. *simp.* Αἰμαξας, ασα, αν, *partic. act. aor.* 1. *ab* αἱμασσω. Ἑλικων, ωνος, ὁ, ϛ. *simp.* Ἡμερος, α, ον. Οιδε, *præt. med. ind. ab* οιδω *anomalo.* Λυκαμβης, βα, ι. *simp.* Μυρομενος, νη, νον, *part. med. præs. à* μυρομαι. Τελεσον, σα, σον. Αἱμα, ατος, το, ϛ. *simp.* Θυγατηρ, ερος, & ρος, ὁ, ϛ. *simp.* Παρεμενον, *imperat. act. aor.* 1. *à* παρεμμενω. Οιδοποροις, ε. ὁ, ȝ. *simp.* Κινησας, *aor.* 1. *sub. act. à* κινεω. Τυμβος, ε, ὁ, ȝ. *simp.* Σφηκος, ὁ, ϛ. *simpl.* Εφιζομενος, νη, νον, *part.*

Interpretatio ad verbum.

ARchilochi (est) hic tumulus maritimus, qui quondam
Musam vipereo primus tinxit felle, (amaram
Cruentato Helicone mansueto. Expertus est Lycambes,
Deflens trium laqueos filiarum.
Sine strepitu transi viator, ne hujus
Sepulchro insidentes vespas commoveas.

Idem epigramm. carmine redditum ab Henr. Steph.

Archilochi hic tumulus propter mare, qui sua primus
Carmina felle ausus tingere vipereo,
Sanguine clementem maculans Helicona. Lycamben
Natarum hoc laquei fat docuere trium.
Tu tacito transito gradu, ne forte viator
Irrites vespas, quas habet hic tumulus.

Ab *obscœno.*

Archilochus jacet hoc in littore tectus, amara
Cujus vipereo carmina melle madent.
Sanguine fœdavit Musarum Helicona: Lycambes
Luget natarum turpia lora trium.
Hospes abi tacitè, moveas ne forte crabrones,
Illius in tumulo quos habitare vides.

Ab Joan. Stockwoodo.

Carmina vipereo qui primus tingere felle
Ausus, juxta mare est hic rogus Archilochi,
Sanguine mansuetum fœdans Helicona. Lycambes
Funera nataram flens, docet ista trium.
Quos habet hic tumulus noli excitare crabrones,
Sed tacitis pedibus carpe viator iter.

Antipatron.

Antipatrou. Eis Ibukon. } Pag. 278.
Αντιπατρε. Εις Ιβυκον.

IBuke, lēïstai se katektanon ek pote uēsou
Ιβυκε, λπϊσται σε κατεκτανον εκ ποτε νησε
Bantes erēmaiēn astibon ēïona.
Βαντες ερημαιω αστιβον ηϊονα.
Poll' epibōsamenon geranōn nephos, hai toi hikonto
Πολλ' επιβωσαμενον γερανων νιφος, αι τοι ικοντο
Martures algiston ollumenō thanaton.
Μαρτυρις αλγιστον ολλυμενω θανατον.
Oude matēn iachēsas' epei poinē tis erinnus
Ουδε ματην ιαχησας' επει ποινη τις ερινυς
Tōnde dia klangēn tisato seio phonon,
Τωνδε δια κλαγγην τισατο σειο φονον,
Sisuphiēn kata gaian. ïō philokerdea phula
Σισυφιην κατα γαιαν. ϊω φιλοκερδεα φυλα
Lēïstōn, ti theōn ou pephobēsthe cholon;
Λπϊστων, τι θεων ου πεφοβησθε χολον;
Oude gar ho proparoithe ktanōn Aigisthos aoidon,
Ουδε γαρ ο προπαροιθε κτανων Αιγισθος αοιδον,
Omma melampeplōn ek phugen Eumenidōn.
Ομμα μελαμπεπλων εκφυγεν Ευμενιδων.

Ιβυκος, υ, ο, 3. *simp.* Λπϊσης, υ, 1. *simp.* Κατεκτανον, *per apostr. pro* κατεκτανον, *aor.* 2. *ind. act. à* κατακτεινω, *quod hîc augetur in initio simplicis.* Νησος, υ, ῦ, 3. *simpl.* Βας, βασα, βαν, *aor.* 2. *act. par. à* βαινω, *anomalo.* Ερημαιω, *pro* ῳ, *Ionic. ab* ερημαιος, α, ον. Αστιβος, υ, ο, ῦ, βον, το, 3. *simp.* Ηϊων, ονος, ῦ, 3. *simp.* Πολλ', *pro* πολλα, *per apost.* Επιβωσαμενος, μη, νον, *part. med. aor.* 1. *pro* επιβωσαμενος, *per contractionem.* Γεραιος, ρα, ῦ, 3. *sim.* Νεφος, εος, το, 1. *contract.* Ικοντο, *aor.* 2. *med. ind. ab* ικνεομαι *anomalo.* Τοι *pro* σοι *Doricè.* Μαρτυρ, υρος, ο, ῦ, 3 *simp.* Αλγιστος, στη, στον. Ολλυμενος, μη, νον, *part. med. præs. ab* ολλυω *anomalo.* Θανατος, υ, ο, 3 *simp.* Ιαχησας, ασα, αν, *part. act. aor.* 1. *ab* ιαχω. Ποινη, ης, 2. *simp.* Τις, ινος, ο, ῦ, το, τι, 3. *simp.* Ερινυς, υος, ῦ, 3. *simp.* Κλαγγη, ης, 2. *simp.* Τισατο *pro* επισατο, *Ionicè, aor.* 1. *med. ind. à* τιομαι. Σειο *pro* συ, *Ionicè à* συ *pron.* Φονος, υ, ο, 3. *simp.* Σισυφιην *pro* ην, *Ion. à* σισυφιος, α, ον. Γαια, ας, 2. *simp.* Φιλοκερδεα, *pro* ην, *Ion. sine contract. à* φιλοκερδης, εος, το, 1. *contract.* Φυλον, λυ, το, 3. *simp.* Λπϊστων *pro* στων, *Jon. à* λπϊστης, υ, 1. *simp.* Θεος, υ, ο, ῦ. 3. *simp.* Πεφοβησθε, *præt. pass. ind. à* φοβεομαι. Χολος, υ, ο, 3. *simp.* Κτανων, κυια, ον, *part. act. aor.* 2. *à* κτεινω. Αιγισθος, υ, ο, ῦ, 3. *simp.* Ομμα, ατος, το, 3. *simp.* Μελαμπεπλος, υ, ο, ῦ, 3. *simp.* Εκφυγεν, *sine augmento Ion. pro* εξεφυγεν, *aor.* 2. *act. ind. ab* εκφευγω *anom.* Ευμενιδες, δων, αι, 3. *simp.*

Interpretatio ad verbum.

In Ibycum.

IByce, prædones te interfecerunt ex insula aliquando
Egressum in desertum incalcatum (id est, nullius pedibus calcatum) littus:
Quum multum invocasses gruum nubem, quæ tibi venerunt
Testes tristissima pereunti morte.
Neque frustra clamasti: siquidem pœna quædam Erinnys
Horum ob clangorem ulta est tuam cædem,
Sisypha in regione. Proh lucri cupida natio (seu gens)
Prædonum, cur deorum non formidati, iram? (vel, quî fit ut non formidetis)
Neque enim Ægisthus qui antea interfecit cantorem,
Oculum Eumenidum effugit nigros peplos gestantium.

Idem Antipatri epigram. carmine redditum ab Henr. Steph.

Eripuere tibi dnlcem, miser Ibyce, lucem
Prædones locadum devia forte petis.
Tum tibi sæpe gruum est exercitus inclamatus,
Tam diræ testis quum foret ille necis.
Irritus haudque fuit clamor. nam cædis Erinnys
Ex clangore gruum est hoc scelus ulta tuæ,
Ora in Sysiphia. Lucrum sic te allicit, ô gens
Prædonum, ut divûm nil moveare metu?
Ipse nec Ægisthus, quondam cantore necato,
Vltores oculos Eumenidum latuit.

A *Petro Aegidio.*

Quondam ad desertum venientes Ibyce littus
Vitam prædones eripuere tibi,
Sæpe gruum nubem imploranti, quæ tibi testes
Advenêre necis, quum morerere, tuæ.
Attamen haud frustra: siquidem clangore volucrum
Sisypho cædem est Eumenis, ulla solo.

Latronum

Latronum genus heu cupidum lucri atque rapinæ,
Cur vos nequaquam terruit ira deûm?
Quando nec Ægisthus, vatem qui occiderat olim,
Atrarum occursus fugerat Eumenidum.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Ibyce, dulce tibi lumen rapuere latrones,
Dum ponto egressi, devia vasta petunt
Inclamasque gruum nubem, veniuntque futuræ
Testes tam sævæ, & tam trucis exitij.
Nec frustra inclamas. Cædem nam tristis Erinnys
Harum ob clangorem littore Sisyphio
Vlta bene est, meritas pœnas tulere latrones.
Heu quòd non terrahat vos gravis ira Dei?
Sic luit Ægisthus cantoris mortem aliquando,
Non potis Eumenides nigripeplas fugere.

Ex titulo { *Eis philosophous.* / Εις φιλοσοφους. } *i. In philosophos.*

Adelon. / Αδηλον. } Pag. 283

Eis Demokriton.
Εις Δημοκριτον.

EI kai ameidētōn nekuōn hupo gaian anasseis,
Ει και αμειδητων νεκυων υπο γαιαν ανασσεις,
Pherſephonē, psuchen dechnuſo Demokritou,
Φερσεφονη, ψυχην δεχνυσο Δημοκριτου,
Eumeneōs geloōſan. epei kai ſeio tekouſan
Ευμενεως γελοωσαν. επει και σειο τεκουσαν
Achnumenēn epi ſoi, mounos ekampſe gelōs.
Αχνυμενην επι σοι, μουνος εκαμψε γελως.

Αμειδητος, ε, ὁ, ἡ, 3. *ſimp.* Νεκυς, υος, ὁ, 5. *ſimpl.* Γαια, ας, 2. *ſimp.* Ανασσεις, *præſ. ind. act. ab* ανασσω. Φερσεφονη, ης, 2. *ſimp.* Ψυχη, ης, 2. *ſimp.* Δεχνυσο, *præſ. imperat. med. à* δεχνυμι. Δημοκριτος, ε, ὁ, 3. *ſimp.* Γελων, ωσα, ων, *part. præſ. act. à* γελαω, 2. *contract.* *Sed hic poët. per apheresin interſeritur* (ο) *ut* γελοωσαν *pro* γελωσαν. Τεκουσα, ης, 2. *ſim.* Σειο *pro* συ, *à* συ, *pro.* Αχνυμενος, η, ον, *part. præſ. paſ. ab* αχνυμαι. Σοι *à* συ *pro.* Μουνος, η, ον, *Ion pro* μονος. Εκαμψε, *aor. 1. act. ind. à* καμπτω. Γελως, ωτος, ὁ, 5 *ſimp.*

Interpretatio

Interpretatio ad verbum.

ETiamsi risus expertium defunctorũ sub terra reginae
Proserpina, animam excipe Democriti,
Benevole ridentem. nam & tuam matrem
Mœrentem propter te (vel mœstam de te) solus flexit risus.

Idem incerti Autoris epigram. carmine reditum ab Hen. Steph.

Nunquam ridentis teneas Proserpina quamvis
Regna orci, manes accipe Democriti
Blandum ridentis. Nam te mœstissima lugens
Flexa fuit risus & tua mater ope.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Nunquam ridentes quamvis Proserpina manes
Ipsa regas, umbras accipe Democriti
Ridentis comiter: nam te tristissima mater
Dum deflet, risus flectitur auxilio.

Hōs apo tou Diogenous. } Pag. 284.
Ὡς απο του Διογενους.

Πας, παντα, παν. Φημι, fut. 1. οισω anom. Πορδμιῖ, pro πορδμει, Ionicè à πορδμευς, εως, ὁ, 3. contract. Λειλοιπα, præt. med. ind. à λειπομαι. Θυλεις, κλιμια, κλιν. Γη, γης, 2. simp. Κυων, κυνος, ὁ, ἡ, 5. simp. anomalum. Σαροις, opt. præs. act. à σαινω. Κερβερος, ε, ὁ, 3. simp. Με ab εγω pron.

PAnta pherō porthmēi. leloipa gar ouden huper gēs.
Πανται φερω πορθμῖ. λελοιπα γαρ ουδεν ὑπερ γης.
Alla kuon sainois Kerbere ton me kuna.
Αλλα κυον σαινοις Κερβερε τον με κυνα.

Interpretatio ad verbum.

Tanquam à Diogene (dicuntur quæ sequuntur.)

OMnia fero ad portitorem: reliqui enim nihil super terrã.
Verum canis blandiaris Cerbere mihi qui sum canis.

Idem

Idem epigramm. carmine reddi-
tum ab Henr. Steph.

Nil liqui in terris: porto omnia noſtra Charonti.
At blandire canis Cerbere (quæſo) cani.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Cuncta Charonti noſtra fero, nihil amplius eſt mî.
Adblandire cani Cerbere Diogeni.

Aliter ab eodem.

Nil reliquum in terris: en cuncta reporto Charonti.
Eſto cani blandus Cerbere qiu canis es.

Aliter.

In terris nil eſt reliquum: bona cuncta Charonti
Porto, canis blandus Cerbere fito cani.

Aliter.

En capiat mea cuncta Charon, nil denique reſtat,
Adblandire igitur Cerbere (quæſo) cani.

Aliter.

Noſtra rapit bona cuncta Charon, nil amplius eſt jam.
Eſto cani mitis Cerbere, es ipſe canis.

Aliter.

Heu bona noſtra Charon rapit omnia, nil mihi liqui.
Cerbere (quæſo) cani blandulus eſto canis.

Aliter.

Omnia noſtra Charon habuit, ne gry mihi reſtat.
Blandulus eſto cani Cerbere, quippe canis.

Aliter.

Mecum quum mea cuncta habeat bona portitor orci,
Sic blandus Cynico Cerbere Diogeni.

Ex

EX LIBRO IIII.

Titulo {*Eis agalmata zōōn.* / Εις αγαλματα ζωων.} *id est, In simulachra animalium.*

Anakreontos eis tēn Mirōnos boun. / Αναχρεοντος εις τιν Μυρωνος βουν. } Pag. 302.

Βυκολος, λα, ὁ, 3. *simplic.* Τδω, *pro* τιω, *Dor.* Αγελαν *pro* λαν *Dor. ab* αγελη, ης, 2. *simp.*

Βουκολε ταν αγελαν ποῤῥω νεμε. μη το μυρωνος
Βυκολε ταν αγελαν ποῤῥω νεμε. μη το μυρωνος
Boukole tan agelan porrhō neme. mē to mirōnos
Βουκολε ταν αγελαν ποῤῥω νεμε. μη το μυρωνος
Boidion, hōs empnoun, bousi sunexelasēs.
Βοιδιον, ὡς εμπνουν, βουσι συνεξελασης.

Νεμε, *imperat. præs. act. à* νεμω. Μυρωνος, ωνος, ὁ, 5 *simp.* Βοιδιον, ν, το, 3. *simp.* Εμπνουν, *euphoniæ gratia, pro* εμπνουν, εμπνοον, νσα, ν, *part. act. præs. ab* εμπνεω, 1. *contr.* Υς, υος, ὁ, ὑ, 5 *simp.* Συνεξελασης, *aor.* 1. *sub. act. à* συνεξελαυνω, *anomalo.*

Interpretatio ad verbum.

BVbulce armentum procul pasce: ne Myronis
Buculam, tanquam spirantem, unà cum bobus abiga.

Idem Anacreontis epigramm. carmine reddidum ab Henric. Steph.

Pasce gregem procul hinc: abigatur ne simul ista
(Sic veluti spirans) vacca, Myronis opus.

Ab *Ausonio.*

Pasce greges procul hinc: ne quæso bubulce Myronis
Aes, veluti spirans, cum bubus exagites.

Ab Alciato.

Pastor age armentum procul hinc: ne forte Myronis
Sectetur tauros bucula viva tuos.

Ab

Ab Ioan. Stockwoodo.

Hinc armenta procul pascas, ne forte Myronis
Vaccam pro viva cum bobus ipse abigas.

Tou autou. Eis to auto. } *Pag.* 303.
Τȣ αυτȣ. Εις το αυτο. }

Boidion ou choanois tetupōmenon, all' hupo gērōs
Βοιδιον ȣ χοανοις τετυπωμενον, αλλ' υπο γηρως
Chalkōthen, spheterē pseusato cheiri Myrōn.
Χαλκωθεν, σφετερη ψευσατο χειρι Μυρων.

Βοιδιον, ȣ, το, 3. *simp.* Χοανος, ȣ, ον. Τετυπωμενος, η, ον. *part. pass. præ.* à τυπτομαι. Γηρως, ατος, το, 5. *contractorum.* Χαλκωθεις, θεισα, θεν. *part. pass. aor.* 1. à χαλκοομαι. Σφετερη *pro* ρα, *Ionicè* à σφετερος, ερα, ερον, *pron.* Ψευσατο, *sine augmento Ionicè pro* εψευσατο, *aor.* 1. *med. ind.* à ψευδομαι. Χειρ, ειρος, ἡ, 5. *simplic.* Μυρων, ωνος, ὁ, 5. *simp.*

Interpretatio ad verbum.

BVculam non in fusoriis vasis formatā, sed quæ senectute
Æ eā duritiē accepit, suæ manui falso attribuit Myron.

Idem eiusdem Anacreontis epigr. carmine reddituum ab Henr. Steph.

Non cælum hanc sculpsit, sed in æs quam longa senectus
Vertit, mentiris nunc opus esse tuum.

Ab Alciato.

Haud ego cocta focis, sed aheno nigra colore
Ob senium ipse sua finxit ut arte Myron.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Hanc operam falso Myron sibi vendicat, illa
Aeris duritiem contrahit ast senio.

Euenou.

Ευēνου. Εις το αυτο.
Ευβωι. Εις το αὐτο.

Διέχες, αιτος, το, 5. contractior. Χαλκεος, α, ον. Ολος, λη, λον. Βες, οος, ὁ, ἡ, 5. simp. contrahitur tamen in quibusdam casibus. Ταδ' pro τᾳδε per apostrophum: & deinde τᾳ pro τῃ Doricè. Επικειται, ind. præs. ab επικειμαι, anomalo in μι. Ψυχις, 2. simp. Χαλκος, ε, ὁ, 3. simp. Εχει, ind. præs. act. ab εχω anomalo.

ΕΤο deras chalkeion holon boï tad' epikeitai
Η το διεχες χαλκεον ὁλον βοι τᾳδ' επικειται
Ektothen, ē psuchēn endon ho chalkos echei.
Εκτοθεν, ἡ ψυχὴν ενδον ὁ χαλκὸς ἐχει

Interpr. ad verbum.

AVt pellis ærea tota bovi isti imposita est
Exterius, aut animam intus æs habet.

Idem Eueni epigramm. carmine redditum ab Henr. Steph.

Exterius tegit hanc aut pellis ahenea vaccam,
Aut hoc æs anima non caret interius.

Ab Vrsino Velio.

Aut pecudem hanc circum velavit ahenea pellis,
Aut vis huic æri vivida subtus inest.

Ab *Alciato.*

Ferrea tota bovi huic aut est superillita pellis,
Extra, animam aut intus ferrea pellis habet.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Aerea vel pellis totam hanc vaccam tegit extra,
Aut vivam introrsus continet æs animam.

Tou autou.
Τυ αυτυ.

Autos erei tacha touto Murōn, Ouk eplasa tautan
Αυτος ερει ταχα τυτο Μυρων, Ουκ επλασα ταυτας
Tan damalin, tautas d' eikon' apeplasamēn.
Τὰν δαμαλιν, ταυτας δ' εικον' απεπλασαμεν.

Αυτος, τυ, το, *pro.* Ερει, *fut.* I. *act. ind. cujus præsens* ειρω *vel* ερω *nō est usitatum.*

Ουτος, αυτυ, τυτο, *pron.* Μυρων, ωνος, ὁ, ϛ. *simp.* Επλασα, *aor.* I. *act. ind. à* πλασσω. Ταυτας *pro* τας, *Dor. ab* υτος, αυτυ, τυτο. Τὰν *pro* τὴν, *Dor.* Δαμαλις, ιδος, ἡ, 2. *contract.* Ταυτας *pro* τας, *Doricè.* Εικον' *pro* εικονα, *per apostroph. ab* εικων, ονος, ἡ, ϛ. *simp.* Απεπλασαμεν *per apostr. pro* απεπλασαμεν, *aor.* I. *med. ind. ab* απεπλασαμην, *quod hîc augetur in initio simplicis.*

Interpretatio ad verbum.

Ipse dicet fortasis hoc Myron, Non finxi hanc
Iuvencam, sed hujus imaginem effinxi (seu expressi)

Idem eiusdem Eueni epigr. carmine redtum ab Henric. Steph.

Dixerit ipse Myron, Non à me hæc ficta juvenca est,
Sed certe expressa est hujus imago mihi.

Ab Vrsino Velio.

Ipse Myron dicet, Nostræ non bucula dextræ
Ista, sed istius sculpsimus effigiem.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Hanc se forte Myron negat expressisse juvencam,
Hujus at effigiem sculpserat: annè negat?

Aliter ab eodem.

Hanc negat expressisse Myroni tibi fortè juvencam;
Illius expressa est (inquit) imago mihi.

Aliter.

Hanc si forte Myron negat exsculpsisse juvencam,
Finxisse illius non negat effigiem.

Leōnidou.

Leontion.
Λεοντιου.

Eis to auto.
Εις το αυτο.

Ουκ επλασεν με Μυρων, εψευσατο· βοσκομενην δ
Ouk eplasen me Myrōn, epseusato: boskomenan
Εξ αγελας ελασας δησε βασει λιθινᾳ.
Ex agelas elasas dese basei lithina.

Επλασεν, *aor.* 1. *act. ind. à* πλαττω. Με, *ab* εγω, *pro.* Μυρων, ωνος, ὁ, 5. *simp.* Εψευσατο, *aor.* 1. *med. ind. à* ψευδομαι. Βοσκομενην, *pro* νλω, *Doricè, part. præs. med.* βοσκομενος, νη, νον, *á* βοσκομαι. Αγελας *pro* λης, *Doricè ab* αγελη, ης, 2. *simp.* Ελασας, ασα, αν, *part. act. aor.* 1. *ab* ελαυνω, *anomalo.* Δησε, *sine augmento Ionicè, pro* εδησε, *aor.* 1. *act. ind. à* δεω. Βασις, ιος, *Ion.* εος, ὑ, 3. *contract.* Λιθινᾳ *pro* νῃ, *Doricè* ἁνῃ, νος, νη, νον.

Interpretatio ad verbum.

NOn finxit me Myron, mentitus eſt: ſed paſcentem
Ex armento quum abegiſſet, vinxit ad baſin lapideam.

Idem Leonidæ epigra. carmine redditum
ab Henric. Steph.

Non Myro me vaccam finxit, mentitur: abactam
Armento, ad ſaxi vinxit at ille baſin.

Ab *Vrſino Velio.*

Non ego mendaci ſic ſum cælata Myroni,
Qui grege depulſam vinxit ad hunc lapidem.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Non Myro me fecit, mentitur: depulit unà
Paſcentem vivam cum reliquis gregibus.

Aliter ab eòdem.

Non me formavit mendax Myro, cum reliquis ſed
Depulſam gregibus me ligat huic lapidi.

Antipatri

Antipatrou Sidōniou.
Αντιπατρου Σιδωνιου.

Eis to auto.
Εις το αυτο.

EI mē mou poti tade Myrōn podas hērmoſe petra,
Ει μη μυ ποτι ταδε Μυρων ποδας ἡρμοσε πετρα,
Allais an nemoman bouſin homou damalis.
Αλλαις αν νεμομαν βουσιν ὁμυ δαμαλις.

Μυ ab ἐγω pron. Ταδε, pro τηδε, Dorice. Μυρων, ωνος, ὁ, ϛ. ſimp. Πετρα, ας, ἡ, 2 ſimp. Νεμομαν pro νεμω, Dor. ſine augmento Ionicè, pro ἐνεμομην, imperf. paſſ. ind. à νεμομαι. Βους, βοος, ὁ, ἡ, ϛ ſimp. ſed contrahitur in quibuſnam caſibus. Δαμαλις, εος, 2. contr.

Interpretatio ad verbum.

NIſi meos pedes ad hunc Myro alligaſſet lapidem,
Cum cæteris paſcerem bubus juvenca.

Idem Antipatri epigramm. carmine reddituma b Henric. Steph.

Ni Myro ſaxa pedes mihi devinxiſſet ad iſta,
Cum reliquis vellem paſcere vacca bubus.

Ab *Vrſino Velio.*

Ni mea membra Myron fixiſſet marmore duro,
Bucula cum reliquo paſcerer ipſa grege.

Ab Alciato.

Huic niſi me aptaſſet ſaxo ars præclara Myronis,
Eſſem inter reliqnos paſcua læta greges.

A *Sleidano.*

Iſti fixa petræ in ſtarem vacca Myronis,
Paſcere cum reliquis herbida prata velim.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Ni Myro me duro finxiſſet marmore vaccam,
Vnà cum reliquis paſcerer ipſa bubus.

Aliter ab eodem.

Me Myro ni petræ fixiſſet, forte videres
Vivis cum gregibus paſcun læta ſequi.

Aliter.

Me Myro de vivo fingebat marmore doctus
Cum vivis aliter paſceter ipſa bubus.

Aliter.

Doctus me faber ille Myron de marmore fecit,
Aſt alias reliquo cum grege paſta forem.

Aliter.

Me Myro de duro infingeret ære, videres
Vnà paſcentem cum reliquis gregibus.

Antipatrou. Eis to auto.
Αντιπατρ. Εις το αυτο.

Μοχθε, χυ, ὁ, ʒ. *ſimp.* Γις, ινος, ὁ, ἀ, το, π, 5. *ſimp.* Μοι *abeyæ pron.* Λαγονεσσι, *poët. pro* λαγυσι, *à* λαγων, ωνος, ὁ, 5. *ſimpl.* Προσερχεαι *pro* χυ, *Ion. à* προσερχομαι, *anomal. præſ. ind. med.* Muxa, *ind. præſ act. à* μυκαομαι, 2. *contract.* Α *pro* η, *Doricè.* Τεχνα *pro* νη, *Doricè à* τεχνη, ης, 2. *ſimp.* Μαζος, ε, ὁ, ʒ. *ſimpl.* Ενεδηκε, *aor.* 1. *act. ind. ab* ενδυνω, *quod hic augetur in initio ſimp.* Γαλα, λακτος, το, *anomal.* 5. *ſimp.*

Μοσche, ti moi lagoneſſi proſercheai; tipte de muka;
Μοχε, τι μοι λαγονεσσι προσερχεαι; τιπτε δε μυκα;
Ha techna mazois ouk enethēke gala.
Α τεχνα μαζοις ουκ ενεδηκε γαλα

Interpretatio ad verbum.

In idem.

VItule, cur ad mea ilia accedis? cur vero mugis?
Ars mammis non indidit lac.

Idem

Idem Antipatri epigramm. carmine redditum ab Henric. Steph.

Cur vitule his noſtris ſic mugis ilibus adſtans?
Ars noſtris nullum lac dedit uberibus.

Ab *Auſonio.*

Erraſti attendens hæc ilia noſtra juvence:
Non manus artificis lac dedit uberibus.

A *Sleidano.*

Qua ſpe ſic properas modò ad ilia noſtra juvence?
Non etenim artificis lac mihi dextra dedit.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Bucula, cur properans accurris ad ilia noſtra?
Nil lactis noſtris ars dedit uberibus.

Eis to auto.

Εις το αυτο.

HA damalis (dokeō) mukēſetai ēn de bradunē,
Α' δαμαλις (δοκεω) μυκησεται ην δε βραδυνη,
Chalkos homē noeōn, aitios, ouchi Muriōn.
Χαλκος ὁ μη νοεων, αιτιος, ουχι Μυρων.

Α' pro η, Doricè. Δαμαλις, ιδος, εως, η, 2. contract. Δοκεω pro δοκω, Ionic. ſine contract. præſ. ind. act. à δοκεω Μυκησεται, fut. 1 med. ind. à μυκαομαι. Βραδυνη, præſ. ſub. act. à βραδυνω. Χαλκος, η, ὁ 3. ſimp. Νοεων Ionicè, pro νοων, part. præſ. act. νοεων, ουσα, ουν, à νοεω, 1. contract. Αιτιος, α, ὁν, 3 ſimp. Μυρων, ωνος, ὁ, 5. ſimp.

Interpr. ad verbum.

In idem.

HÆc juvenca (opinor) mugiet: quod ſi moretur,
Æs intellectu non præditum, in cauſa eſt, non autem
Myron.

Idem epigramm. carmine redditum ab Henr. Steph.

MVgiet hæc, credo: quod si mugire moratur,
Culpa æris, sensu quod caret, haudque fabri,

Ab Ioanne Stockwoodo.

Mugiet hæc forsan, quod si minus, æs sine sensu
In causa est, doctus non faber ille Myron.

Aliter ab eodem.

Mugiet hæc, si non, non est hæc culpa Myronis,
Est æris, sensu quod careat proprio.

Aliter.

Hæc si non mugit, non est ea culpa Myronis,
Est æris, sensu quod sit inane suo.

Aliter.

Mugirem: docti non est hæc culpa Myronis,
Est æris, sensu quod sine perstat iners.

Antipatrou. Eis to auto.
Αντιπατρυ. Εις το αυτο.

Α᾽ *pro* ἀ *Dor.* Δαμαλις, ιος, εος, & ως, ἡ, 2. *contract.* Δοκιω, *Ionicè, sine contractione, pro* δοκω, 1. *contract.* Μυκησονται, *fut.* 1. *med. ind. à* μυκαομαι, 2. *contract.* Ρ᾽ *pro* ερ *per apostr.* Περμηθευς, ιος, ὁ. 3. *simp.* Μονος, η, ον. Πλατειεις, *Attice, pro* πλαστις *præs. ind. act. à* πλατιω. Εμπνοος, ε, ὁ, ἡ, ον, το. Συ, *pron.* Μυρων, ωνος, ὁ, 5. *simp.*

HA damalis (dokeō) mukēsetai, ē rh᾽ ho prometheus
Α᾽ δαμαλις (δοκιω) μυκησονται, ἡ ρ᾽ ὁ προμηθευς
Ouchi monos, platteis empnoa kai su Murōn.
Ουχι μονος, πλατειεις εμπνοα και συ Μυρων.

Interpretatio ad verbum.

In idem.

HÆc juvenca (opinor) mugiet, equidem Prometheus
Non solus (fingit) fingis spirantia tu quoque Myron.

Idem

Idem Antipatri epigram. carmine redditum ab Henr. Steph.

MVgiet hæc (credo) tua bucula, viva Prometheus
Non fingit ſolus, fingit & ipſe Myron.

Ab Vrſino Velio.

Bucula (opinor) & hæc cito mugiet: ipſe Prometheus
Haud ſolus, fingis tu quoque viva Myron.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Mugiet hæc tua vacca (puto) non viva Prometheus
Condidit ille modò, aſt condit & ipſe Myron.

Aliter ab eodem.

Mugitus edet tua vacca: haud ille Prometheus
Solus viva facit, ſed facit ipſe Myron.

Aliter.

Bucula mugiet iſta (puto) ſpirantia ſolus
Non creat lapides, ſed creat ipſe Myron.

Demētrios tou Bithunou. Δημητριου του Βιθυνου. } Pag. 304.

HOde Murōn m' heſtēſe to boidion. hoi de nomēes
Ὧδε Μυρων μ' ἱστησε το βοιδιον. οἱ δε νομηες
Ballouſi me lithois hōs apoleipomenēn.
Βαλλουσι με λιθοις ὡς απολειπομενην.

Μυρων, ωνος, ὁ, ζ. ſimp. M' pro με, per apoſt. ab ἐγω pron. Ἑ'ςησε, aor. 1. act. ind. ab ἱςημι. Βοιδιον, ν, το, ζ. ſimp. Νομηες pro νομεις, Ionicè à νομευς, ως, ὁ, ζ. contr. Βαλλουσι, præſ. ind. act. à βαλλω anomal. Λιθος, ου, ὁ, ζ ſimp. Απολειπομενην, νη, νον, part. præſ. paſſ. ab απολειπω.

Interpretatio ad verbum.

HIc Myron me buculam collocavit: at paſtores
Petunt me lapidibus tanquam quæ à tergo relinquar (à cæteris, vel, tanquam abſim à reliquo armento.

Idem Demetrij Bithyni epigram. carmine redditum ab Henr. Steph.

Hîc Myro me vitulam defixit: at ecce, bubulci
Saxis, quod reliquas non sequar, usque petunt.

Ab Ioan. Stockwoodo.

Hîc Myro me vitulam statuit, (vah) saxa sed in me
Iactant, quod reliquos non sequor ipsa greges.

Markou Argentarion.
Μαρκου Αργυταριου.

Βουκολον, λου, ὁ, ζ. simp. Εσιδῃς poët. pro εισιδῃς, aor. 2. act. sub. ab εισειδω anomalo. Εμος, μη, μον, pron. Ξενος, ου, ὁ, ζ sim. Τουτ' pro τουτο, per aposir. ab τουτος, αυτη, τουτο, pron. Επος, ους, το, 1. contract. Αυτος, τω, το, pron. Ειπον, more Syracusio, pro ειπε, aor. 2. act. imperat. anom. ab inusitato ιπω. Ο'δ' pro οτι per aposiroph. Πλαξης, ου, 1. simp. M' pro με, per aposi. pro ab αγω. Εδωκεν, aor. 1. act. ind. a δεω. Μυρων, ωνος, ὁ, ζ. simp.

Βουκολον ἢν ἐσιδῃς τον ἐμον, ξενε, τουτ' ἐπος αὐτῳ
Εἰπον, ὁθ' ὁ πλαξης ὁδε μ' ἐδησε Μυρων.

Eipon, hoth' ho plaxes hode m' edese Miron.

Interpretatio ad verbum.

BVbulcum si videris meum, hospes, hoc verbum ipsi
Dicito, quod hector hîc me alligavit Myron,

Idem Marci Argentarij epigra. carmine redditum ab Henric. Steph.

Hospes, dic nostro videas si forte bubulco,
Astrictam me nunc hîc retinere fabrum.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Pastori nostro, videas si forsitan hospes,
Narrato astrictam hîc me retinere fabrum

Aliter.

Aliter ab eodem.

Pastori nostro si occurras forte viator,
Hîc me devinctum dic retinere fabrum.

Tou autou.
Τυ αυτυ.

TAn boun tand' ho Murōn xein' eplasen, hēn hode moschos
Ταν βυν ταυδ' ὁ Μυρων ξειν' επλασεν, ἣν ὁδε μοσχος
Hōs zōsan sainei mētera derkomenos.
Ὡς ζωσαν σαινει μητερα δερκομενος.

Τδω pro τιν, Dorice. Βυς, υος, ὁ, ῦ, ς. simp. sed contrahitur in quibusdam casibus. Τδωδ' pro τιωδ' Dor. & per apostr. Μυρων, ωνος, ὁ, ς. simp. Ξειν' pro ξεινε, per apost. à ξεινος, ε, ὁ, ς. simp. Επλασεν, aor. 1. act. ind. à πλασσω. Ο'ς, ῆ, ὸ. Μοσχος, χυ, ὁ, ς simp. Ζων, ωσα, ων, part. præs. act. à ζαω. Σαινει, ind. præs. act. à σαινω. Μητερ, ερος & ρος, ᾶ, ς. sim. Δερκομενος, νη, νον, part. med. præs. à δερκομαι.

Interpretatio ad verbum.

BOvem hanc Myron finxit, hospes, cui hic vitulus
Adblanditur, tanquam viventem matrem intuens.

Idem eiusdem epigramm. carmine redditum ab Henric. Steph.

Huic vitulus vaccæ adblanditur, quam Myro finxit,
Et spectat matrem non secus atque suam.

Ab Joan. Stockwoodo.

Non secus atque tuam, quam spectas vaccula matrem
Hanc vaccam doctus finxerat ille Myron.

Diokridos. Eis to auto.
Διοκριδος. Εις το αυτο.

TAure matēn epi portin epeigeai. esti gar apnous.
Ταυρε ματην επι πορτιν επειγαι. εστι γαρ απνους.
Alla se bouplastas exapatēse Murōn.
Αλλα σι βυπλαστας ἐξαπατησε Μυρων.

Ταυρος, ε, ὁ. sim. Πορτις, ιος, ἡ, ι. cōt. Επειγαι, Ion. pro γη, præs. in. med. ab επειγομαι. Εστι præs. ind. act. ab ειμι sum anomalo in μι. Απνους, ν, ὁ, ῦ, εν, τος, ab απνοος, quod est ex illorum

illorum nominum genere, quæ in omnibus casibus contrahuntur. Σι à ου pron. Βυβλασας pro ης, Doricè βυβλασας, α, 1. simp. Εξαπατησον, pro εξηπατησον, aor. 1. act. ind. ab εξαπαταω. Μυρων, ωνος, ὁ. 5. simp.

Interpretatio ad verbum.

TAure frustra ad vaccã contẽdis: est enim spiritus expers.
Sed te boum fictor decepit Myro.

Idem Diocridis epigr. carmine redditum ab Henric. Steph.

In vaccam frustra taure irruis haud animatam.
Sic te solerti decipit arte Myron.

Ab *Ioanne Stockwoodo.*

In vaccam frustra insultas non est animata,
Sed te, qui finxit decipit ille Myron.

Aliter ab eodem.

Taure, caret vita vacca hæc frustra irruis ergo:
Arte sua sic te decipit ille Myron.

Aliter.

Taure quid insanis post vaccam, non habet illa
Vitam: te fallit sed faber ille Myron.

Aliter.

Ad vaccam hanc frustra contendis taute carentem
Spiritu, at (heu) fallit te manus artificis.

Aliter.

Quum careat vita vacca hæc cur taurus in illam
Irruis? illudit te dolus artificis.

Aliter.

Taure quid insanis post vaccam sic, sine sensu?
Doctus te lusit sed faber ille Myron.

Eis to auto.

Εις το αυτο.

Σειο pro ου, Ionicè à ου, pron.

ΣΕio Murõn damalei parakaithane moschos alaitheis,
Σειο Μυρων δαμαλει παρακαιθαν μοχος αλαθεις,

Kai

Kai gala pisteuōn chalkon esōthen echein.
Καὶ γαλα πιστευων χαλκον εσωθεν εχειν.

pro. Μυρων, ωνος, ὁ, 5. *simp.* Δαμαλις, ιος, *& Attic.* ις, ἰ, 2. *contract.* Παρεκπεσθαι *per apostr. pro* παρεκπεσθαι, *aor.* 2. *act. ind. à* παρεκπιπτω *anomalo.* Μοχος, ου, ὁ, 3. *simp.* Αλαδης, εισα, δην, *part. pass. aor.* 2. *ab* ἀλημαι *anomalo.* Γαλα, λακτος, τὸ, 5. *simp. anom.* Χαλκος, κου, ὁ, 3. *simp.* Εχειν, *infin. act. præs. ab* ἐχω *anomalo.*

Interpretatio ad verbum.

In idem.

VÆ Nyron, vaccæ admortuus est vitulus evagatus,
Etiam lac credens æri intus esse.

Idem epigramm. carmine redditum ab Henric. Steph.

Ista tuæ vaccæ vitula est immortua mammis,
Aeri dum credit lac quoque inesse, Myron.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Errans est vitula hæc mammis immortua vaccæ,
Vbera dum credit lacte referta tuæ.

Eis to auto.
Εις το αυτο.

PHeu, *ho Murōn, plasas ouk ephthasas· alla se chalkos*
Φευ, ὁ Μυρων, πλασας ουκ εφθασας. ἀλλα σε χαλκος
Prin psuchēn baleein, ephthase pēgnumenos.
Πριν ψυχὴν βαλειν, εφθασε πηγνυμενος.

Μυρων, ωνος, ὁ, 3. *simp.* Πλασας, ασαι, ἀω, *part. act. aor.* 1. *à* πλασσω. Εφθασας, *aor.* 1. *act. ind. à* φθανω *anomalo.* Σε *à* συ *pron.* Χαλκος, κου, ὁ, 3. *simp.* Ψυχη, ης, ἡ, 2. *simp.* Βαλειν *pro* βαλειν, *Ionicè, aor.* 2. *inf. act. à* βαλλω *anomalo.* Πηγνυμενος, νη, νον, *part. præs. pass. à* πηγνυμι.

Interpretatio ad verbum.

In idem.

PRoh, Myron, non antevertisti in fingendo: sed æris,
Antequam animam immisisses, te antevertit rigor.

Idem

Idem epigramm. carmine reddi-
tum ab Henr. Steph.

Non, Myro, præventum æs arte est tibi: sed rigor æris
Præveniens, animæ non sinit esse capax.

Ab *Ioanne Stockwoodo.*

Ah, Myro, fingendo non prævenit ast rigor æris
Prævenit, & vitæ non sinit esse capax.

Eis to auto.

Εις το αυτο.

Χαλκειῶν pro δυ, Ion. ἀ χαλκειος, α, ον. Τυπεις, ind. præs. act. ἀ τυπτω. Δαμαλις, ιος, & εος, Jon. ι, 2. simp. Μεγα adverbialiter. Σ' pro σι per apostroph. ἀ συ pron. Ἐπαφε, αορ. 2. act. ind. απαφω. Τεχνη, ης, 2. simp. Βυκολος, ε, ὁ, 3. simpl. Ψυχη, χης, ἡ, simp. Ἐγοσιδηκε, αορ. 1. act. ind. ἀ φωγσιδημι. Μυρων, ωνος, ὁ, 5. simp.

Χhalkeiēn tupteis damalin mega s' ēpaphe techni
Χαλκειῶν τυπτεις δαμαλιν. μεγα σ' ἐπαφε τεχνη,
Boukole. tēn psuchēn ou prosethēke Myrōn.
Βυκολε, τὴν ψυχὴν ου προσεθηκε Μυρων.

Interpretatio ad verbum.
In idem.

ÆReam verberas vaccam. valde te decepit ars,
Bubulce: animam non addidit Myron.

Idem epigramm. carmine reddi-
tum ab Henric. Steph.

Ærea quam cædis, vacca est, ars te ipsa, bubulce,
Decipit: huic animam non dedit ipse Myro.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Quam cædis, vacca est hæc ærea, teque bubulce,
Te Myro decepit: non habet hæc animam.

Aliter

Aliter ab eodem.

ratam cædis vaccam, multumque Myronis
Ars te decepit. Non dedit ille animam.

Joulianon apo huparchōn Aiguption.
Ιουλιανου απο ὑπαρχων Αιγυπτιων.

Eis to auto. }
Εις το αυτο. } Pag. 305.

DOrtin tēnde Murōnos idōn, tacha touto boēseis,
Πορτιν τηνδε Μυρωνος ιδων, ταχα τουτο βοησεις,
He phusis apnoos estin, ē empnoos epleto technē.
Η φυσις απνοος εστιν, η εμπνοος επληρο τεχνη.

Πορτις, ιος, & Ionicè εος, ὐ, 2. contrac. Μυρων, ωνος, ὁ, 3. simp. Ιδων, ουσα, ον, part. act. v. 2. ab ειδω anomalo. Ουτος, αὐτη, τουτο, pron. Βοησεις, fut. 1. act. ind. à βοαω, 2. contract. Φυσις, ιος, & εος, Ion. ὐ, 2. contr. Απνοος, ὁν, ὁ, ἡ, ον, το, sed contrabitur alibando in omnibus casibus. Εμπνοος, ὁν απνοος, proximè præcedens. Εστιν, ind. præs. act. ab ειμι sum, anom. Επληρο pro επληρου, per syncopen, imperf. med. ind. à πληρω. Τεχνη, ης, 2. simp.

Interpretatio ad verbum.

In idem.

VAccam hanc Myronis intuitus, fortasse hoc clamabis,
Natura spiritus expers est, aut spiritu prædira facta est ars

Idem Iuliani epigramm. carmine redditum ab Henric. Steph.

Hac vacca incipies visa clamare Myronis,
Exanimis natura vel est, animata vel ars est.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Hanc vaccam aspiciens clamabis forte Myronis,
Natura exanimis, vel habet ars genium.

Tem

Tou autou. Eis to auto.
Τυ αυτυ. Εις το αυτο.

Βυκόλος,λυ, ὁ, ζ. *simp.* Πεῤθειν, *inf. præs. act. à* πεῤθω. Με *ab* ε-γω *pron.* Βιαζεαι, *Ion. pro* βιαζῃ, *præs. ind. pass. à* βιαζομαι. Ιχεω *Ion. pro* ιχου, *imperat. med. pr ab* ιχομαι. Νυαστων, υσυ, ον, *part act. præs. à* νυαστω. Μοι *ab* ε γω *pron.* Τεχνη, ης, *2 s* Τοδ' *pro* τοδι *per apostroph.* Εδωκεν, *aor. 1. act. ind. à* διδωμι. Εχειν, *inf. act. præs.* ε χω *anom.*

B *Oukole, poi protheein me biazeai; ischeo nusson*
Βυκολε, ποι προθειν μα βιαζεαι; ισχεο νυασων'
Ou gar moi technē kai tod' edōken echein.
Ου γαρ μοι τεχνη και τοδ' εδωκεν εχειν.

Interpretatio ad verbum.

Inidem.

BVbulce, quò progredi me urges? desine pungere:
Non enim mihi ars hoc quoque dedit habere.

Idem eiusdem epigr. carmine redditum ab Henric. Steph.

Cur urges ut progrediar? ne punge bubulce:
Haud equidem ars nobis hoc quoque posse dedit.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Cur stimulas ut progrediar? mihi parcito pastor:
Hoc nequiit nobis ars dare docta fabri.

Tou autou. Eis to auto.
Τυ αυτυ. Εις το αυτο.

Χαλκευς, υυ, ὁ, ζ. *simp.* Ζωωσι, *Ion. sine augmento, pro* ἐζωωσι, *aor. 1. ind. act. à* ζωω. Μυρων, ωνος, ὁ, ς *simp.* Σοφος, φη, φον. Πορτις, ιος, *& Ion.* ιδος, ἡ, 2. *simp.* Χαλκωσι, *Ion pro* ε χαλκωσι, *aor. 1. act. ind. à* χαλκοω. Ζωσας, α, αι. Αγιλας *pro* λας, *Ion. ab* αγλη, ης, *simp.* Ερυσας, ασα, ᾰν, *part. act. aor. 1. ab* ερυω.

E *Chalkon zōōse Murōn sophos, ē tacha portin*
Η χαλκον ζωωσι Μυρων σοφος, ν τυ χα πορτιν
Chalkōse, zōan ex agelas eruſas.
Χαλκωσι, ζωαν ξ αγιλας ερυσας.

Interpretati

Interpretatio ad verbum.

In idem.

AVt æs animavit Myron solers, aut forta sse vaccam
Æream reddidit, quum vivam ex armento traxisset.

Idem eiusdem epigram. carmine redditum ab Hen. Steph.

el fuit æs animatum abs te Myro, vacca vel ista
Abs te ærata fuit, vivaque abacta grege.

Ab Ioanne Stockwoodo.

ut animam solers dederas Myro, vel tibi facta est
Ærea vacca, suo de grege rapta semel.

Tou autou. Eis to auto.
Του αυτου. Εις το αυτο.

PLasta Murōn, seo portin hodoiporos ēlthen elaßōn. Πλαστα Μυρων, σεο πορτιν ὁδοιπορος ἠλθεν ελασσων. Chaikon de psaussas, phōr kenos exephanē. Χαλκεν δε ψαυσας, φωρ κενος ἐξεφανη.

Πλαστος, η, ον. *sim.* Μυρων, ωνος, ὁ, ϛ. *simp.* Σεο pro σου, *Ion. à* συ *pron.* Πορτις, ιος & ιος, *Ionicè* ι, 2. *contr.* Ὁδοιπορος, η, ὁν, ϛ. *simp.* Ηλθεν, *aor.* 2. *act. ind ab* ερχομαι *anomalo.* Ελασσων, ονος, ον, *part. act fut.* 1. *poët. pro* ελασων, *ab* ελαυνω *anomal.* Χαλκος, κου, ὁ, ϛ. *simp.* Ψαυσας, ασα, αν, *part. act. aor.* 1. *à* ψαυω. Φωρ, ρος, ϛ. *simp.* Κενος, νη, νον. Ἐξεφανη, *aor.* 2. *pass. ind. ob* εκφαινομαι.

Interpretatio ad verbum.

In idem.

FIctor Myron, tuam vaccam viator venit abacturus:
Quum autem æs tetigisset, fur inanis (seu vacuus) extitit.

Idem eiusdem epigra. carmine redditum ab Henric. Steph.

Venit abacturus vaccam tibi forte viator:
Sed, Myro, ut æs tetigit, fur vacuus rediit.

Ab

Ab Ioanne Stockswoodo.

Ecce viator adest vaccam tibi demere fictor:
Ast æs quum tetigit, fur fugit ille gemens.

Aliter ab eodem.

Venit, ut abducat tibi vaccam forte viator:
Æratam tangens fur fugit ille, Myro.

Aliter.

Tangit ut æratam quam vivam credidit hospes
Vaccam, spe cassus fur fugit ille dolens.

Aliter.

Fictor, adest Myro, forte tuam depellere vaccam:
Hanc videt exanimam, territus atque fugit.

Ton auton. Eis to auto.
Τω αυτω. Εις το αυτο.

EN boï tad' emachonto phusis kai potnia technа'
Εν βοϊ τασδ' εμαχοντο φυσις και ποτνια τεχνα'
Amphoterais de Murōn ison opasse geras.
Αμφοτεραις δε Μυρων ισον οπασατο γερας.
Derkomenois men gar, phusios kratos hērpase technа'
Δερκομενοις μεν γαρ, φυσιος κρατος ἡρπασε τεχνα'
Autar ephaptomenois hē phusis esti phusis.
Αυταρ εφαπτομενοις ἡ φυσις ὅτι φυσις.

Hic, hæc, hoc, hujus, quàm. simp. sed cōtrahitur in quibusdā casibus. Ταδ' pro τηδ' Dor. est etiam τασδ' pro τασδε, per aposir. Εμαχοντο, imper. med. ind. à μαχομαι, Φυσις, εως, ὁ ἡ εος, Ionic. ι, 2. contract. Ποτνιος, α, ον. Τεχνα pro τη, Dor. à τεχνη, ης, 2. simp. Αμφοτερος, ερα, ερον. Μυρων, ωνος, ὁ, 3. simp. Ισος, ση, σον. Οπασατο pro επασατο, Ion. & poēt. ab οπαζω. Γερας, ατος, το, 3. contract. Δερκομενος, νη, νον, partic. præs. med. à δερκομαι. Κρατος, εος, το, 1. contract. Ἡρπασε, αορ. 1. act. ind. ab ἁρπαζω. Εφαπτομενοις pro επιαπτομενοις, per aposirph. ab εφαπτομενος, νη, νον, part. præs. med. ab εφαπτομαι.

Interpretati

Interpretatio ad verbum.

In idem.

N bove hac pugnabant natura & veneranda ars:
Ambabus autem Myron æqualem tribuit honorem.
tuentibus enim, ars naturæ uim rapuit:
tangentibus natura est natura.

Idem eiusdem epigram. carmine reditum ab Hen. Steph.

aturæ in vacca fuit hac certamen & arti,
Tandem utramque Myron donat honore pari.
am, si oculis credas, naturæ ars jus sibi sumit:
Tangas, natura est par similisque sibi.

Ab Ioanne Stockwoodo.

n bove lis hac est naturæ, li quoque & arti
Ambas ecce Myron ornat honore pari,
i credas oculis, ars præ valet, at valet illa
Si tactum sequeris, est similisque sibi.

Ex Titulo { *Eis eikonas archaiōn, kai hērōōn tinōn,* / Εις εικονας αρχαιων, και ηρωων τινων, } *id est,*

In imagines veterum, & heroum quorundam.

Gallou. Eis tantalon. / Γαλλ. Εις Ταντάλον. } Pag. 304.

Houtos ho prin makaressi sunestios, houtos ho nēdun
Οὑτος ὁ πριν μακαρεσσι συνεστιος, οὑτος ὁ νηδυν
Pollaki nektareou plesamenos pomatos,
Πολλακι νεκταρεου πλησαμενος ποματος,
Kun libados thneiēs himeiretai. hē phihonerē de
κυν λιβαδος θνειης ιμειρεται. ἡ φιλονερη δε
Krasis aei cheileus esti tapeinoterē.
κρασις αει χειλευς εστι ταπεινοτερη.

Οὑτος, αὑτη, τουτο, pro. Μακαρεσσι dat poët. pro μακαρσι, ἀ μακαρ. ας, ος, ὁ, ἡ, ν. sim. Συνεστιος, ε. ὁ, ἡ. sim. Νηδυς, υος, ἡ, ν. sf. Νεκταρεος, α, ον. Pina πληθε-

Πλησυμβμος, νη, νον, part. aor. 1. med. ἀπλησθομαι.
Πομα, ατος, το, ς. simp. Λιβας, αδος, ἡ, ς. simp. Θιγητος, τη, τον. Ιμειρεται, ind. præs pass. ab ιμειρομαι. Φθονερη pro ες, ἀ φθονερος, α, ον. Κεχειτε, ιος & εος, Ion. ἡ, ς. contract. Χειλευς pro λυς, Dor. χειλος, εος, το, 1. contract. Εστι, præs. ind. act. ab ειμι sum anom. Ταπεινοτερες, ες ν, comp. gr. ἀ ταπεινος. Πινε, imperat. præs. act. ἀ πινω anomal. Λεγει, præs. ind. ἀ λεγω. Τορευμα, ατος, το, ς simp. Οργια: ων, τα, 3 simp. Μαθειν, imperat. præs. ἀ μανθανω anomalo Σιγη.τε, 2. simp. Γλωσσα.ις, ἡ, Περπητες, εος, ὁ, ἡ, ες, το, 1. contr. Ταυτα, ab ὁ τος, αὑτη, τουτο, pron. Κολαζομεθα, præs. ind pass. ἀ κολαζομαι.

Pine (legei to toreuma) kai orgia manthane sigēs.
Πινε (λεγει το τορευμα) και οργια μανθανε σιγης.
Hoi glōssē propeteis tauta kolazometha.
Οι γλωσσῃ πεπτητες ταυτα κολαζομεθα.

Interpretatio ad verbum:

In Tantalum.

Hic quondã beatis (i. diis) contubernalis, hic qui ver
Sæpe nectareo implevit potu,
Nunc guttam mortalem cupit: sed invida
Aqua semper labro est humilior.
Bibe (dicit hæc cælatura) (i. hæc imago cælata) & myst
ria disce silentij.
Qui lingua præcipites (sumus) has pœnas damus.

Idem Galli epigramm. carmine
redditum ab Henric. Steph.

Iste, deûm conviva prius, sua cui prius almi
Distenta è potu nectaris alvus erat,
Nunc cupidus guttæ est mortalis: at invida semper
Inferior lympha huic est sitiente labro.
Sacra silentij ama, dum potas, dicit imago:
Nam lingua hæc petulans præmia ferre solet.

Ab Vrsino Velio:

Hic conviva prius superûm, cui nectaris almi
Impleta est avido sæpius ingluvies,
Hic guttam nunc poscit aquæ mortalis at imis
Defugit à labris invida lympha viri.

Hæc monet effigies, legum bibe gnare tacendi:
Has ſuperis pœnas garrula turba damus.

Ab *Ioanne Stockwoodo.*

Qui quondam divûm ad menſas aſſederat hoſpes,
Repletus ventrem nectare & ambroſia:
Nunc mortalis aquæ guttam deſiderat unam,
Sed fluit à labris invida lympha ſuis
Hæc, bibe dicit imago, & leges diſce tacendi.
Tales te pœnæ (garrula lingua) manent.

Ex titulo { *Eis hērōidas.* / *Εις ηρωιδας.* } *i. In heroidas,* ſeu heroinas.

Eis agalma Niobēs. / *Εις αγαλμα Νιοβης.* } Pag. 315.

Ek zōēs me theoi teuxan lithon. ek de lithoio,
Εκ ζωης με θεοι τευξαν λιθον. εκ δε λιθοιο,
Zōēn Praxitelēs empalin eirgaſato.
Ζωην Πραξιτελης εμπαλιν ειργασατο.

Ζωος, α, ον, ſed hîc eſt ζωης, pro ας, Ionicè. Me accuſ. ab εγω pro. Θεοι, ε, ὁ, & ἡ, 3. ſimp. Τευξαν, ſine augmento Ionicè pro ετευξαν, aor. 1. act. ind. à τυχω. Λιθος, ε, ὁ, 3. ſimp. Λιθοιο pro ου, Ionicè. Ζωην pro ην, Ionicè, ut prius. Πραξιτελης, ους, ὁ, 1. contract. Ειργασατο, aor. 1. med. ind. ab ιργαζομαι, quod hîc augetur per ει, & non per ν, ut & alia nonnulla.

Interpretatio ad verbum.

In ſtatuam Niobes.

E Viva me dij fecerunt lapidem, ex lapide autem
Vivam Praxiteles denuò fecit.

Idem epigramm. carmine reddi-tum ab Henr. Steph.

E viva ſaxum me dij fecere: facitque

Praxiteles vivam, ſaxea quæ fueram.

Aliter ab eodem.

E viva ſaxum me dij fecere: ſed ecce.
Facta ego Praxitelis denuò viva manu.

A Moro.

Dij ex viva lapidem fecere: at quum lapis eſſem,
Me vivam fecit denuò Praxiteles.

A Greg Gyraldo.

Ex viva ſaxum me dij fecere, ſed ipſe
Ex ſaxo vivam denuò Praxiteles.

Ab *Alciato.*

Fecere ex viva marmor dij, è marmore vivam
Eſt me Praxitelis rurſum operata manus.

A *Sleidano.*

Ira deûm violenta petram me fecit, at ipſe
Praxiteles hominis reddidit effigiem.

Ab *Auſonio.*

Additur autem & diſtichum ex epigramm.
quod tibi proxime ſequitur.

Vivebam, ſum facta ſilex: quæ deinde, polita
Praxitelis manibus, vivo iterum, Niobe.
Reddidit artificis manus omnia, ſed ſine ſenſu:
Hunc ego cum læſi numina, non habui.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Ex viva ſuperi lapidem fecere: facitque
Praxiteles vivam, quum fuerim ante lapis.

Auſony tetraſtichon variatum.

Poſt mortem ſum facta ſilex, quam poſtea vivam
Praxiteles gnarus reddidit expoliens.

Praxiteles hæc cuncta dedit: sed sum sine sensu,
Quo, diis iratis non careo temere.

Philippon.

Φιλιππου.

Eis eikona Mēdeias en Rhōmē, } Pag. 317.
Εις εικονα Μηδειας εν Ῥωμῃ, }

Tis soun kolchis asthesme sunegraphen eikoni thumon;
Τις συν κολχις ασθεσμε συνεγραφεν εικονι θυμον;
Tis kai en eidōlō barbaron eirgasato;
Τις και εν ειδωλω βαρβαρον ειργασατο;
Aei gar dipsas brephkeōn phonon. ē eis Jesōn
Αει γαρ διψας βρεφεων φονον. η τις Ιασων
Deuteros, ē Glauke tis palai soi prophasis;
Δευτερος, η Γλαυκη τις παλαι σοι προφασις;
Erithe kai en kerō paidoktone. sōn gar ametrōn
Ἐρρι και εν κηρῳ παιδοκτονε. σων γαρ αμετρων
Zēlōn eis ha theleis, kai graphis asthanetai.
Ζηλων εις ἁ θελεις, και γραφις αμαθυνεται.

Τις, ινος, ὁ, ἡ, το. π. 5. *simp.* Σὺ *gen.* ἀ σὺ *pron.* Κολχις, ιδος, ἡ, 5. *sim.* Ἀθεσμος, ν, ὁ, ἡ, ον, το. Συνεγραφεν, *aor.* 2. *act. ind.* ἀ συγγραφω. Εικων, ονος, ἡ, 5. *simplic.* Θυμος, μυ, ὁ, 3. *simp.* Ειδωλον, ν, το, 3. *simp.* Βαρβαρος, ν, ὁ, ἡ, ον, το. Ειργασατο. *aor.* 1. *med. ind. ab* ειργαζομαι, *quod hîc augetur per* ει, *non* η, *ut & alia nonnulla.* Διψας, *ind. præs. act.* ἀ διψαω, 2. *contracti.* Βρεφεων, *Ionicè pro* φων, *sine contract.* ἀ βρεφος, ους, το, 1 *contract.* Φονος, ν, ὁ, 3. *simp.* Ιασων, ονος, ὁ, 5. *simp. Ionicè pro* Ιασονος. Δευτερος, α, ον. Γλαυκη, ας, Σοι, *dat.* ἀ συ, *pron.* Προφασις, ιος *& ῐος, Ionicè.* Η' 2. *contr.* Ἐρρι, *imperat. act. præs. ab* ἐρρω, *Scapula. Sed videtur aliquando habere vim adverbij, vel imprecantis, vel indignantis.* Κηρος, ν, ὁ, 3. *simp.* Παιδοκτονος, ν, ὁ, ἡ, ον, το, 3 *simp.* Σος, σα, σον, *pron.* Αμετρος, τρα, ὁ, ἡ, ον, το, 3. *sim.* Ζηλος, ν, ὁ, 3. *simp.* Θελεις, *ind. præs. act.* ἀ θελω *anomalo.* Γραφις, ιδος, ἡ, 5. *simplic.* Ἀμαθυνεται, *præs. med. ind. ab* ἀμαθυνομαι, *anomalo.*

Interpretatio ad verbum.

In imaginem Medeæ apud Romam.

QVis tuam Cholchis impia unà pinxit cum imagine iram?
Quis & in simulachro barbaram fecit?
Semper enim sitis infantium cædem. an aliquis Iason

Secundus, aut Glauce aliqua rursum tibi occasio (iræ?)
Male pereas & in cera (ô) interfectrix liberorũ. tuos enim
imme nsos
Zelotypiæ affectus ad ea quævis, etiã penicillus sentit.

Idem Philippi epigram. carmine redditum ab Henr. Steph.

Quis simul osque tuum, Cholchi impia, pinxit, & iras?
Vnde hæc barbariem servat imago trucem?
Sanguinis en sitibunda manes, proh, numquis Iason
Alter num Glauce hîc altera te stimulat?
Dij te etiam in cera, dij te, Cholchi impia, perdant.
Et tibi cera œstri conscia zelotypi est.

Ab *Ausonio.*

Adjunguntur autem ab illo nonnulla petita ex epigrammate, quod proximè sequitur *in Anthol. epigr. libro.*

Quis te pictorum simulavit, pessima Cholchis,
In natos crudum volvere mente nefas?
Vsque adeóne sitis puerorum haurire cruorem,
Vt ne picta quidem parcere cæde velis?
Numnam te pellex stimulat? numne alter Iason,
Altera jam Glauce, sunt tibi causa necis?
Quin ne picta quidem sis barbara, vimque tui amens
Cera tenax cœli concipit immodicam.
Laudo Timomachum, matrem quod pinxit in ensem
Cunctantem, prolis sanguine ne maculet.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Quis te Cholchi, simulque tuas in imagine pinxit
Iras? barbariem ut picta tabella refert?
Tune siti semper natorum sanguinis ardes?
Iason, vel Glauce num nova te stimulat?
Natorum occisor, peteas male cera & in ipsa:
Oestrum zelotypum sentit & illa tuum.

Aliter, ad imitationem Ausonij.

Quis te spirantem cædes, iraque cruentas

In natos pinxit (peſſima Cholchi) tuas ?
Sanguine natorum ſic gaudes ſemper, ut illos
Pictos picta velis perdere de tabula ?
Quæ rabies ? quis te furor incitat, aut mala peſtis
Vrget, ut innocuo ſanguine te macules ?
Barbariem depicta tuam depone, nec ultra
Iræ ſit teſtis picta tabella tuæ.
Timomachum ſua laus maneat, qui pinxerat enſe
Tardantem matrem, ne puerum jugulet.

Antipatrou Makedonos. Eis to autō. } Pag. 319.
Αντιπατρου Μακεδονος. Εις το αυτο. }

Mēdeiēs tupos houtos· id' hōs to men eis cholon airei
Μηδειης τυπος ουτος· ιδ' ως το μεν εις χολον αιρει
Omma, tod' eis paidōn eklaſe ſumpathiēn.
Ομμα, τοδ' εις παιδων εκλασε συμπαθιην.

Μηδειης pro ας, Ionic. à μηδεια, ης, 2. ſim. Τυπος, η, ον, 3. ſimp. Ουτος, αυτη, τουτο, pron. Ιδ' pro ιδε, per apoſtr. aor. 2. act. imperat. ab ειδω anomalo. Χολος, η, ον, 3. ſim. αιρει, ind. præſ. act. ab αιρεω anomalo. Ομμα, ατος, το, 3. ſimp. Παις, παιδος, ο, η, 3. ſimp. εκλασε, aor. 1. act. ind. à κλαζω. Συμπαθιην pro αν, Ionicè à συμπαθια, ης, pro συμπαθεια, ας, 2. ſimp.

Interpretatio ad verbum.

In idem.

MEdeæ imago hæc: vide ut hunc quidem ad iram attollit
Oculum, illum verò in liberorū inflexit cōmiſeratione.

Idem Antipatri Macedonis epigr. carmine redditum ab Henric. Steph.

Medeæ hæc facies: oculus tumet ille furentis,
Mollis at hic, prolem commiſeranſque ſuam.

A *Cornario.*

Medeæ oculos variis affectibus actos,
Alter amore, alter diſtrahitur furiis.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Medeæ effigies: vide ut hoc attollat ad iram
Lumen, & ut natos sit miserata alio.

Aliter ab eodem.

Medeæ est statua hæc: oculus vide ut unus ad iram
Sit pronus, pueros commiserata alio.

Ex Titulo { *Eis theōn kai theainōn agalmata.* / Εις θεων και θεαινων αγαλματα. } *id est,* In deorum & dearum simulachra.

Eis agalma Aphroditēs sēs en Knidō. / Εις αγαλμα Αφροδιτης της εν Κνιδῳ. } Pag. 323.

TIs lithon epsuchōse? tis en chthoni Kuprin eseidē?
Τις λιθον εψυχωσε; τις εν χθονι Κυπριν εσειδη;
Himeron en petrē tis tosson ergasato?
Ἱμερον εν πετρῃ τις τοσον εργασατο;
Praxitelous cheirōn hode pou ponos. ē tach' olumpos
Πραξιτελους χειρων ὁδε που πονος. ἡ ταχ' ολυμπος
Chēreuei, Paphiēs eis Knidon erchomenēs.
Χηρευει, Παφιης εις Κνιδον ερχομενης.

Τις, ινος, ὁ, ἡ, τι, ινα, 5. *simp.* Λιθος, ου, ὁ, 3. *simp.* Εψύχωσε, *aor.* 1. *act. ind. ab* ψυχόω. Χθων, ονος. ἡ, 3. *simpl.* Κυπρις, ιδος, ἡ, 3. *simp.* Εσειδεν. *imperf. ind. act.* Ionicè, *sine augmento ab* σειδω *anomalo.* Ἱμερος, ου, ὁ, 3. *simp.* Πετρη *pro* πετρα, Ionicè à πετρη, ης, *pro* πετρα, ας, 2. *simp.* Τοσος, ση, σον. Εἰργασατο, *aor.* 1. *med. ind. ab* ἐργάζομαι, quòd hîc axgetur per ει & non per η, ut & alia nonnulla. Πραξιτελης, ους, ὁ, 1. *contract.* Χειρ, χειρος, ὑ, 5. *simp.* Πονος, ου, ὁ, 3. *simp.* Ταχ' *pro* ταχα per apostroph. Ολυμπος, ου, ὁ, 3. *simp.* Χηρευει, *ind. præs. act. à* χηρευω. Παφιης *pro* ας, *Ion. à* παφις, *pro* α, ας, 2. *simp.* Κνιδος, ου, ἡ, 3. *simp.* Ερχομενος, νη, νον, *part. præs. med. ab* ἐρχομαι *anomalo.*

Interpretatio ad verbum:

QVis lapidem animavit? (lapidi animam indidit?) qui in terra Cypri intuitus est?

Philtra tanta (vel, tantas amoris illecebras) quis in ſaxo fecit?
Praxitelis manuum hic certe labor: aut fortaſſe olympus
Viduus manet, dum Paphia Cnidum venit.

Idem epigramm. carmine reddi-tum ab Henric. Steph.

VNde animam ſaxo? in terra quis Cyprida vidit?
Quis rigidæ petræ talia philtra dedit?
Praxitelis labor iſte manus. niſi regia cœli,
Dum Cnidon hæc viſit, nunc viduata manet.

A Cornario.

Quiſnam animam lapidi infudit? Quis Cyprida terris
Intulit, & decus hoc addidit inque petram?
Praxitelis manuum labor eſt: viduabit olympum,
Inque Cnido Venerem dein habitare dabit.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Quis vitam ſaxo? in terris cui viſa Venus, vel
Talia philtra dedit quis rigido lapidi?
Hoc vel Praxitelis labor eſt, vel regia olympi
Cypride privatur, dum manet illa Cnido.

Platōnos. Eis to auto.
Πλατωνος. Εις το αυτο.

Ouk se Praaitelēs technaſato, outh' ho sidēros
Ουκ σε Πραξιτελης τεχναστο, ουθ' ὁ σιδηρος
All' houtōs este hōs pote krinomenē.
Αλλ' ὡτως ησθ ὡς ποτε κρινομενη.

Σε accuſat. à συ pro. Πραξιτελης, ους, ὁ, I. contract. Τεχναστο, ſine augmento Ionic. pro ετεχνασατο, aor. I. med. ind. à τεχναζομαι. Ουθ' pro ουτε per apoſtr. Σιδηρος, ε, ὁ, 3 ſimp. Εσης, aor. 2. act. ind. ab ἱστημι. Κρινομενη, ης, νυ, part. præſ. paſſ. à κρινομαι.

Interpretatio ad verbum

NEque te Praxiteles arte sua fecit, neque ferrum:
Sed ita stas ut quondam quum subires judiciū (Paridis)

Idem Platonis epigr. carmine redditum ab Henric. Steph.

Nil tū Praxiteli, nil debes Cypria ferro:
Sed stas qualis eras judice sub Paride.

A Cornario.

Non te Praxiteles, nec ferri vis ea finxit:
Sic steteras quondam judice sum Paride.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Nec te Praxiteles fabricavit, ferrea nec vis:
Sic stas ut quondam judice sub Paride.

Adēlon. Eis to auto.
Ἄδηλον. Εἰς τὸ αὐτό.

Ἁ pro ἡ Doricè. Κυπρις, ιδος, ἡ, 5. simplic. Τὴν pro τὴν, Doricè. Κνιδος, υ, ἡ, 3. simpl.

Ἁ Κυπρις τὰν Κυπριν εν Κνιδῳ εἰπεν ἰδοῦσα,
Φεῦ, φεῦ, πᾶ γυμνὰν εἶδέ μ' Ὁ Πραξιτέλης;
Pheu, pheu, pou gumnēn eide me Praxitelēs;

Εἰπεν, aor. 2. act. ind. ab ἐνέπω inusitato, & anomalo. Ἰδοῦσα, υια, ον, part. act. aor. 2. ab εἶδω anomal. Γυμνος, νη, νον. Εἶδε, aor. 2. act. ind. ab εἶδω anomalo. Μὲ, accus. ab ἐγω, pron. Πραξιτέλης, ους, ὁ, 1. contract.

Interpretatio ad verbum.

CYpris Cyprin apud Cnidum intuita dixit,
Proh, proh, ubi me nudam intuitus est Praxiteles.

Idem

Idem incerti Autoris epigram. carmine reddituum ab Hen. Steph.

uum Cnidiam Cypris vidisset Cyprida, dixit,
Prob, ubi Praxiteli visa ego nuda fui?

Ab *Ioanne Stockwoodo.*

ic loquitur Cypris Cnidiam quum Cyprida vidit:
Nuda (ah) Praxiteles quando ego visa tibi?

Loukianou. Eis to auto.
Λουκιανου. Εις το αυτο.

Ten Paphiēn gymnēn oudeis idenˑ ei de tis eiden,
Tlun Paphiln gymnln oudeis idenˑ ei de tis eiden,
Houtos ho tēn gymnēn stēsamenos Paphiēn.
Οὑτος ὁ τλυν γυμνλυν σταυμενος Παφιλυν.

Παφιλυν, pro ιν, Ion. ὰ παφιη, ης. pro α, ας, 2. simp. Γυμνος, η, ον. Ουδεις, ουδεμια, ουδεν. Ιδν poët. pro ειδεν, aor. 2. act. ind. ab ειδω anomalo. Τις, τινος, ὁ, ἡ, το, τι, ς. simp. ιδν, aor. 2. act. indic. ab ειδω anomalo. Σταυμενος, νη, νον, aor. 1. med. partic. ab ιημι.

Interpretatio ad verbum.

Aphiam nudam nemo vidit: quòd si quis vidit,
Hic (vidit) qui nudam statuit Venerem,

Idem Luciani epigra. carmine redditum ab Henric. Steph.

uda Venus nulli vel visa est, visa vel illi
Qui nudam nobis hîc statuit Venerem.

A *Cornario.*

emo vnquam Venerem vidit, si quis tamen unquam
Vidit, erit nudam hîc qui Venerem statuit.

Ab Ioanne Stokeswoodo.

Me uudam nullus vidit, vel qui posuit me
Hîc, nudam solus viderat is Venerem.

Tou autou. Eis to auto.
Τοῦ αὐτοῦ. Εἰς τὸ αὐτό.

Σοὶ dat, à σὺ pro. Μορφωῆς, 2. sim. Ἀνέθηκα pro ἀνεθέθηκα per apost. aor. 1. act. ind. ab ἀναπίθημι, quod hîc augetur in initio simplicis. Τεὸς, ὴ, ὸν, Doric, pro σὸς, σὴ, σὸν. Περικαλλὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἔς, τὸ, 1. contract. Ἄγαλμα, ατος, τὸ, 3. simp. Κυπρὶς, ίδος, ἡ, 3. Φέρτερος, έρα, ερον, comp. gr. irreg. Οὐδεὶς, ὐδεμία, ὐδὲν. Ἔχων, ὐσα, ὸν, part. præs. act. ἔχω anomalo.

Σοὶ μορφῆς ἀνέθηκα τεῆς περικαλλὲς ἄγαλμα,
Κυπρὶ, τεῆς μορφῆς φέρτερον οὐδὲν ἔχων.

Interpretatio ad verbum.
In idem.

TIbi formæ dicavi tuæ perpulchrum simulachrum,
Cypri, tua forma præstantius nihil habens.

Idem eiusdem Iuliani epigramm. carmine redditum ab Henric. Steph.

Ista tuæ formæ tibi Cypri dicatur imago,
Non habeam forma quòd potiora tua.

A Cornario.

Ipse decus formæ posui tibi, pulchra Dione,
Hac quum nil sola gratius ipse habeam.

A M. Apiario.

Hanc Cytherea tibi statuam pulcherrima pono:
Nil mage quod miror quam tua forma, mihi est.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Effigiem hanc pulchram posui tibi Cypri, habeam quum
Pulchrius hac forma nil dare quod potero.

Euēnou. Eis to auto.

Evlww. Εις το αυτο.

PAllas kai kronidao suneunetis eipon idousai
Πᾶλλας καὶ κρονίδαο συνευνῆτις εἶπον ἰδοῦσαι
Tēn Knidiēn, Adikōs ton Phruga memphometha.
Τὴν Κνιδίην, Ἀδίκως τὸν Φρυγα μεμφόμεθα.

Πᾶλλας, ἀδος, ἡ, ς. simplic. Κρονιδαο pro ου, Æolicè à κρονιδης, γου, ὁ. simp. Συνευνῆτις, ος, ἡ, 2. contract. Εἶπον, aor. 2. act. ind. ab εἶπω inusitato, & anomalo. Κνιδίην pro ην, Ionicè à Κνιδη, ης, pro α, ας, 2. simp. Φρυξ, υγος, ὁ, ς. simp. Μεμφομεθα, ind. pass. pres. à μεμφομαι.

Interpr. ad verbum.

In idem.

PAllas & Saturnij conjux dixerunt intuitæ
Cnidiam, Immerito de Phryge (Paride) conquerimur.

Idem Eueni epigram. carmine redditum
ab Henric. Steph.

Dixere intuitæ Cnidiam Iuno atque Minerva,
De Phryge nos illo non merito querimur.

A Cornario.

Quum Cnidiam Pallas Venerem Iunoque viderent,
Dixerunt, Temere carpsimus ecce Parin.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Cyprida quum Pallas pariterque Iovis videt uxor,
Dixere, Immerito de Phryge conquerimur.

Eis

Eis to auto.
Eis το αυτο. Pag. 324.

Γυμνος, νη, νον. Εἶδε, αορ. 2. act. indic. ab εἰδω anomal. Παρις, ιδος, ὁ, ϛ. simp. Με, accus. ab ἐγω. pron. Ἀγχισης, ου, ὁ. ϛ. simp. Ἀδωνις, ιδος, ὁ. ϛ. simp. Τρεις, ἱ, αἱ, τρια, ν. Οἶδα, præt. med. ind. ab εἰδω anomalo. Μονος, νη, νον. Πραξιτελης, ους, ὁ, ἡ. I. contrah.

Gymnēn eide Paris me, kai Anchisēs, kai Adōnis,
Γυμνην ειδε Παρις με, και Ἀγχισης, και Ἀδωνις.
Tous treis oida monous. Praxitelēs de, posthen
Τους τρεις οιδα μονους. Πραξιτελης δε, ποθεν;

Interpretatio ad verbum.

In idem.

NVdam vidit Paris me, & Anchiſes, & Adonis.
Tres illos novi ſolos: Praxiteles autem quonam modo
videre me potuerit? vel, unde contingere potuerit Praxiteli ut me videret?

Idem epigramm. carmine redditum ab Henr. Steph.

Me Paris, Anchiſes nudam, me vidit Adonis.
De tribus his conſtat: Praxitelem quis ait?

A Cornario.

Ipſe Paris nudam, Anchiſes, & vidit Adonis;
Tres ſolum novi: Praxiteles ſed ubi?

Ab Vrſino Velio.

Me Paris, Anchiſeſque, & nudam vidit Adonis:
Hos ſcio tres tantum: Praxiteles ſed ubi?

Ab Ioanne Stockwoodo.

Nuda Pari, ſed & Anchiſæ ſum viſa & Adoni:
Sed nudam vidit, dic ubi, Praxiteles?

Aliter

Aliter ab eodem.

Hos ego tres solos Parida, Anchisen, & Adonem
Novi: Praxiteli non ego visa fui.

Aliter.

Hi tres me nudam, Paris, Anchises, & Adonis
Vidēre: haud unquam sic (scio) Praxiteles.

Eis agalma Dionusou plēsiou Athēnas hestōs.
Εις αγαλμα Διονυσ πλησιε Αθηνας ιστως. } Pag. 327.

Eipe, ti soi xunon kai Palladi; tē gar akontes
Ειπε, τι σοι ξυνον και Παλλαδι; τη γαρ ακοντες
Kai polemoi, para soi d' euadon eilapinai.
και πολεμοι, παρα σοι δ' ευαδον ειλαπιναι.
Mē propetōs ō xeine theōn peri toia metalla.
Μη προπετως ω ξειν θεων περι τοια μεταλλα.
Isthi d' hosois ikelos daimoni tēde pelō.
Ισθι δ' οσοις ικελος δαιμονι τηδε πελω.
Kai gar emoi polemōn philion kleos· oiden hapas moi
και γαρ εμοι πολεμων φιλιον κλεος· οιδεν απας μοι
Ēōos dmētheis Indos ap' Okeanou.
Ηως δμηθεις Ινδος απ' Ωκεανου.
Kai meropōn de phuēn egegeramen· hē men, elaiē,
και μεροπων δε φυλα γεγηρακεν· η μεν, ελαιη,
Autar egō glukerois botrusin hēmeridos.
Αυταρ εγω γλυκερoις βοτρυσιν ημεριδος.
Kai mēn oud' ep' emoi mesēi ōdinas hupetlē.
και μιν ουδ' επ' εμοι μεσηι ωδινας υπεστη.
Lusa d' egō mēron patrion, hēde, kare.
Λυσα δ' εγω μηρον πατριον, ηδε, καρη.

Eipe, aor. 2. act. imperat. ab επω inusitato, anom. Τις, τινος, ὁ, ἡ, το, π, 5. simp. Σοι dat. dat. à συ, pron. Ξεινος, η, ον. Παλλας, αδος, ἡ, 5. simp. Ακων, οντος, ὁ, 5. simp. pro ακους, ακοντος. Πολεμος, υ, ὁ, 3. simp. Δ' pro δε per apost. Euadon, Æolicè, pro ηδον, ab αδω, vel ut alij volūt αιδαω anomalo, vide grā. Ειλαπινη, ης, 2. simp. Ξεινος, η, ὁ, 3. simp. Θιος, α, ὁν, 3. simpl. Τοιος, α, ον. Μεταλλα, imperat. præs. act. à μεταλλαω, 2. contract. Ισθι per syncopen, pro ισταθι, imperat. præs. act. ab ιστημι anomalo. Οσος, η, ον. Ικελος, λη, λον. Δαιμων, ονος, ὁ, η, 5. simp. Πελω, ipsum thema, indec. præs. activ. Εμοι, dativ. ab εγω pronomen. φιλιος, λια, λιον. Κλεος, εος, το, 1. contractorum.

Oiden,

Οἶδν, præt.med.ind.ab εἰδω anomalo. Ἅπας, ασα, αν. Ηωος, α, ον. Δμηθεις, θεισα, θεν, part.pass.aor.1. à δμαω anomalo. Ινδος, η, ὁ, ȝ. simp. Απ' pro απο, per apostr. Ωκεανος, ε, ὁ, ȝ. simp. Μαραθος, ου, ὁ, ȝ. simp. Φυη, ης. 2. simpl. Εγαμησαμην, præt. med. ind. poët. à γαμεω. Sed rarum est exemplum. Ελαιη pro ἐλαία Ion. ab ελαια, ης, pro α, ας 2. simp. Γλυκερος, α, ον. Βοτρυς, υος, ὁ, ȝ. simp. sed contrahitur aliquando in quibusdam casibus. Ἡμερις, ιδος, ἡ, ȝ simp. Ὀυδ' pro ουδὲ per apostr, Επ' pro ὀπι per apostroph. Μητηρ, τερος & τρος, ἡ, ȝ. simp. Ωδιν, ινος, ἡ, ȝ. simp. Υπεπλω, per apostr. pro ὑπεπλωσα, aor.2.act.ind ab ὑποπλωμι, vel πλαω anomalo. Λυσα pro ἐλυσα, per apheresin, aor.1.act.ind.à λυω. Δ' pro δὲ, per apostr. Μηρος, ε, ὁ, ȝ. simp. Πατερικὸν, ὀν. Καμη pro καμψαν, per apocopen, à Καμψω, ε, τω, ȝ simpl. Sed est etiam & κνη Atticè, & κεφη Ionicè, 2. simp. utrumque vero per apocopen pro κεφαλη vel καμψαν.

Interpretatio ad verbum.

In statuam Bacchi, Minervæ statuæ *proximè adjacentem.*

¹ Dle quid tibi communi & Palladi? huic enim jacula
Et bella, tibi autem placent convivia.
Ne temerariè, ô hospes, de diis hæc scilcitare,
Sed scito in quot rebus similis huic dea sim.
Etenim bellorum mihi grata est gloria: expertus est omnis
Orientalis domitus à me Indus abusque Oceano
Quin etiam hominum genus decoravimus, illa quidé, oliva
Ego autem dulcibus racemis vineæ.
Insuper nec mater propter me dolores partus perpessa est,
Sed solvi ego femur paternum, illa autem caput.

Idem epigramm. carmine reddi-tum ab Henr. Steph.

¹ Quid commune tibi est cum Pallade, cui placet hasta,
Bellica, quum cordi sint tibi Bacche dapes?
² Hospes de divis temere ne talia quæras.
Cum diva hac rebus convenit hisce mihi:
Bellica nam curæ est mihi gloria: novit Eous
A me omnis domitus Indus ab Oceano.
Et genus humanum decoramus: Pallas oliva,
Ast ego dulci uvæ viniferæ laticæ

Nec per me est partus mater perpessa dolores:
Ipse femur patris, solvit at illa caput.

A Sleidano.

Dicito quid commune tibi est cum Pallade? namque
Spicula sunt illi sed tibi vina sacra.
Talia ne temere divos spectantia quæras,
Advena: dicturi quin cape verba prius:
ella mihi curæ, tum belli gloria: & istud
India testatur robore victa meo.
rodest illa viris succo frondentis olivæ,
Pocula sed nostro munere læta bibis:
er me nec genitrix ullos est passa dolores:
Femur ego solvi, sed caput illa partus.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Quid commune tibi cum Pallade, spicula, bella
Grata cui, quum te fercula tanta juvant?
Talia de divis temere ne quære viator:
Palladi cum nobis hæc bene conveniunt:
loria bellorum mî grata est: India testis
Imperio quondam jure subacta meo.
umano generi dat Pallas pacis olivam:
Ast ego do vini pocula lætifici,
ec pro me genitrix est partus passa labores:
Ipse femur patris, rupit at illa caput.

Moschou.

Μοσχυ.

Eis Erōta arotriōnta.
Εις Ερωτα αροτριωντα } Pag 330.

Amplada theis kai toxa, boēlatin heileto rhabdon
Λαμπαδα θεις και τοξα, βοηλατιν εἱλετο ῥαβδον
Oulos Erōs (peren d' eiche katōmadien)
Ουλος Ερως (πηρην δ' εἰχε κατωμαδιην)

Λαμπας, δος, ἡ, 5. sim. Θες, εσσα, εν, par. act. aor. 2. à τιθημι. Τοξον, ου, το

Kai

3 simp.

Καὶ ζεύξας ταλαεργὸν ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα ταύρων,
Kai zeuxas talaergon hupo zugon auchena taurōn,
Εσπειρεν Δεὺς αὐλακα πυροφορον.
Espeiren Deous aulaka purophoron.
Εἶπε δ' ἀνῶ βλέψας αὐτῷ Διΐ, Πρῶτον ἀρώσεις,
Eipe d' anō blepsas autō Dĭi, Prōton arōseis,
Μή σε τὸν Εὐρώπης βοῦν ὑπ' ἀροτρα βάλω.
Mē se ton Eurōpēs boun hup' arotra balō.

Ionicè à πρηξις, pro ἐργον, 2. simp. Εἶχε imperf. ind. act. ab ἔχω anomalo, quòd augetur per ει, & non per η, ut & alia nonnulla. Κατωμαδιὸν pro δν, Ion. ut πωμαδιος, α, ον. Ζεύξας, ασα, αν, part. act. aor. 1. à ζεύγω, parum usitato in præsenti pro quo potius ζευγνυμι. Ταλαεργὸς, ὁ, ἡ, ὸν, ος, ον, 3. simp. Ζυγὸς, ὁ, ὸν, vel ος, ον, 3. simp. Αὐχὴν, ενος, ὁ, 3. simp. Ταύρος, ου, ὁ, 3. simp. Ἔσπειρεν, aor. 1. act. ind. à σπειρω, ις, ουσι, ὑ, 4. contract. Αὐλαξ, ακος, ὁ, 3. simp. Πυροφόρος, ου, ὁ, ἡ, ον, ος, ον, 3. simp. Εἶπε, aor. 2. act. ind. ab ἔπω inusitato, & anomalo. Δ' pro δὲ per apost. Βλέψας, ασα, αν, part. aor. 1. à βλέπω. Αὐτῷ, τῳ, τὸ, pro. Ζεὺς, δὸς, ὁ, 5. simp. sed est anomalum. Πρῶτον, perat. act. aor. 1. à πρόημι anomalo. Ἀρώσεις, εις, 2. simp. Σε accus. à σὺ, pron. Εὐρώπης, ης, 2. simp. Βοῦς, οος, ὁ, ὑ, 5. sim. sed contrahitur in quibusdam casibus. Τ' pro τε per apost. Ὀπὸ, ὑ, τὸ, 3. simp. Βαλῶ, aor. 2 act. sub. à βάλλω, anomalo.

Interpretatio ad verbum.

In Amorem arantem.

QVum lampadem deposuisset & arcus, boum agitatricem sumpsit virgam
Nocens (vel, perniciosus) Amor (habebat autem pera humeris impositam)
Et quum junxisset sub jugum cervicem taurorum laboris patientem,
Semina mandabat sulco Cereris frumentiferæ.
Dixit autem, sursum intuitus, ipsi Iovi, Combure arva;
Ne te, qui taurus es Europæ, aratris subdam.

Idem Moschi epigramm. carmine redditum ab Henr. Steph.

Pro pharetra & facibus peram stimulumque Cupido
Sumpsit, aratoris munus obire volens.

Vq

Vtque jugo validis oneravit colla juvencis,
Versatæ cœpit credere semen humo,
Et mox suspiciens, ure (inquit) Iuppiter arva,
Ne te Europæum dein sub aratra bovem.

Ab Angelo Politiano

Peram humeris habilem posito nunc induit arcu,
Et posita baculum lampade sumpsit Amor.
Subque jugum missos stimulo citat ecce juvencos
Improbus, & cultæ semina mandat humo.
Suspiciensque Polos, Imple, inquit, Iuppiter arva,
Ne cogam Europæ te juga ferre bovem.

A Marullo } paraphrastikōs. παραφραστικως.

Spreverat Idalium rerum plebs indiga numen,
Iamque puer Veneris cesserat urbe, fame.
Ergo boves jungit, curvoque innixus aratro
Pinguia ruricolæ sascitat arva modo.
Semina restabat terræ dare, semina dantem
Non expectatis obruit Auster aquis.
Ille iræ impatiens, Agedum, omnia Iuppiter (inquit)
Sterne, neca, enecto tu bove taurus eris.

Ab Ioan. Stockwoodo.

Lampade cum pharetra positis, sumptoque bacillo,
Munus aratoris dirus obivit Amor.
Quumque jugo fera colla boum junxisset adunco,
Vt decet agricolam, semina mandat humo.
Suspiciensque Iovi dicit, Comburito messem,
Ne taurum Europæ te sub aratra traham.

Simōnidou. Eis to auto. } Pag. 331.
Σιμωνιδε. Εις το αυτο. }

PRaxitelēs hon epasche, diekribōsen Erōta,
Πραξιτελης ὁν επασχε, διηκριβωσεν Ερωτα,

Πραξιτελης, ους, ὁ, I. cont. Επασχε,

Ex idiēs helkōn archetupon kradiēs.
Εξ ιδιης ἑλκων αρχετυπον κραδιης.
Phrunē misthon emoio didous eme philtra de tiktō.
Φρυνῃ μισθον εμοιο διδους εμε φιλτρα δε τικτω.
Ouk eti toxeuōn, all' atenizomenos.
Ουκ ετι τοξευων, ἀλλ' ατενιζομενος.

Επραξε, imperf. ind. act. à πραττω, anomalo. Διαπριβωσιν, pro διαπριβωσιν, per apostroph. aor. 1. act. ind. à διαπριβοω, 3. contract. Εκων, ωντος, ὁ, 5. simp. Ιδιης pro ας, Ionicè ab ιδιος, α, ον. Ἑλκων, ουσα, ον, part. præs. act. ab ἑλκω. Αρχετυπος, ου, ὁ, 3. simpl. Κραδιης pro ας, Ionicè, à κραδια, ης, pro α, ας, 2. simp. Et est etiam καρδιης pro καρδιας, per literarum metathesin, sive transpositionem. Φρυνη, ης, 2. simp. Μισθος, ου, ὁ, 3. simp. Εμοιο pro μου, Ionicè, à εγω pron. Διδους, ουσα, ον, part. præs. act. à διδωμι. Φιλτρον, ου, το, 3. simp. Τοξευων, ουσα, ον, part. præs. act. à τοξευω. Ἀλλ' pro ἀλλα, per apost. Ατενιζομενος, η, ον, part. præs. pass. ab ατενιζομαι.

Interpr. ad verbum.

In idem.

PRaxiteles, quem patiebatur, expressit Amorem,
Ex proprio trahens corde archetypum:
Phrynæ mercedem mei tribuens mihi: philtra autem parit,
Non amplius sagittas mittens, sed dum nitentis oculis conspicior. (vel, dum in me defiguntur oculi.)

Idem Simonidis epigra. carmine redditum ab Henric. Steph.

Praxiteles expressit eum quem passus Amorem est,
E corde archetypum traxit & ipse suo:
Meque mei pretium Phrynæ dedit. ergo sagittæ
Philtra meæ haud gignunt, gignit imago mea.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Praxiteles tabula hac, patitur quem, pinxit Amorem:
E proprio promit pectore & archetypum:
Mercedemque mei me donat Phrynæ. ego philtra
Non gigno, gignit visa sed effigies.

Eis Erōta catheudonta.
Εις Ερωτα καθευδοντα. } Pag. 332.

Houtos ho ton dalon phusōn, hina luchnon anapsēs,
Οὑτος ὁ τον δαλον φυσων, ἱνα λυχνον ἀναψης,
Deur' ap' emas psuchas hapson holas phlegomai.
Δευρ' απ' ἑμας ψυχας ἁψον ὁλος φλεγομαι.

Οὑτος, αὐτη, τουτο, μον. Δαλος, ου, ὁ. 3. simp. Φυσων, ουσα, ων, par. præ. act. à φυσαω, 2. contr. Λυχνος, ου, ὁ, & να in plurali etiam. anomal. Ἀναψης pro ἀναψῃς, per apostr. aor. 1. act. sub. ab ἀναπτω. Δευρ' pro δευρο, per apostroph. adverb. Απ' pro απο per apostr. Ἑμας pro μας, Dor. ab Ἑμος, μη, μον, pron. Ψυχας pro χας, Doricè à ψυχα, ας, pro χη, ης, 2 simp. Ἁψον, imperat. act. aor. 1. ab ἁπτω. Ὁλος, λη, λον. Φλεγομαι, ind. præs. pass. à φλεγω.

Interpretatio ad verbum.

In Amorem dormientem.

HEus tu qui titionem sufflas, ut lucernam accendas,
Huc ades, ex meo corde accende: totus uxor.

Idem epigramm. carmine redditum ab Henric. Steph.

Heus tu qui ax titione paras accendere lychnum
Accende è nostro pectore, flammat enim.

Ab *Alciato.*

Heus, torrem sufflans, dum vis accendere lychnum,
A nostro accendas eia age corde: cremor.

A *Cornario.*

Quid torrem insufflas, cupiens accendere lumen?
Hanc animam attingas: ardeo totus ego.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Nil opus ut torrem suffles, accendere lumen,
Hoc potes à nostro pectore habere. cremor.

Aliter ab eodem.

Heus tu, qui sufflas titionem, accendere lychnum,
Huc, huc accedas, ardeo totus ego.

Aliter.

De nostro torrem sufflans, accendito corde
Candelam, flammis ardeo totus ego.

Ex titulo { *Eis loutron.* / Εἰς λουτρὸν. } *id est, In lavacrum, seu balneum,* Pag. 354.

Χαριτες, ιτων, αι, ς. simp. Λυσαντο pro ἐλυσαντο, per aphæresin, aor. 1. med. ind. à λυομαι. Αμειψαμενος, νη, νον, part. med. aor. 1. ab αμειβομαι. Λοετρον, τρυ, το, ῐ simp. Δωκαν pro ἐδωκαν, per aphæresin, aor. 1. act. ind. à διδωμι. Ἑων pro ὡν, Dor. Pro ἐων pro ἰων, sine contractione, Jonicè à Ρεδος, εος, το, 1. contract. Ὑδωρ, ατος, το, simp. sed est anomal. Αγλαϊλω pro δω Ion. ab αγλαϊη, ης, pro α, ας, 2 simp.

HAi Charites lousanto ameipsamenai de loetron,
Αἱ Χαριτες λυσαντο αμειψαμεναι δε λοετρον,
Dōkan heōn rhetheōn hudasin aglaïen.
Δωκαν ἑων ῥητεων ὑδασιν αγλαϊλω.

Interpretatio ad verbum.

GRatiæ laverunt: remuneratæ autem lavacrum;
Donarunt aquis suorum membrorum nitorem (vel, pulchritudinem.)

Idem epigramm. carmine reddi-tum ab Henr. Steph.

Lotæ hîc sunt Charites, quæ pro mercede decorem
Corporis his lymphis impoluêre sui.

Aliter ab eodem.

Lavêre hic Charites, merceſque tributa lavacris,
Vt nitor ipſarum corporis inſit aquis.

Ab *Ioanne Stockwoodo.*

Lavêrunt Charites, dant & ſua dona lavacro,
Vt decus ipſarum corporis uſque habeat.

Eis auto.
Εις αυτο.

Toion Kuthereian hudōr teken, ē Kuthereia
Η τοιον Κυθερειδν ὑδωρ τεκεν, η Κυθερεια
Toion eteuxen hudōr, hon chroa louſamenē.
Τοιον ετευξεν ὑδωρ, ὁν χροα λουσαμενη.

Τοιος, α, ον. Κυθερεια, ας, 2. *ſimplic.* Υδωρ, ατος, το, 3. *ſimpl. anomaliū.* Τεκεν *pro* ετεκεν, *per apheresin, aor. 2. act. ind. à* τικτω *anomal.* Ετευξεν, *aor.* 1. *act. ind. à* τευχω. Χρως, ωτος, ὁ, 3. *ſimp.* Λουσαμενος, νη, νον, *part. aor.* 1. *med. à* λουομαι.

Interpretatio ad verbum.
Inidem.

Vt talis Cythereram aqua peperit, aut Cytharea
Talem effecit aquam, quum ſuum corpus laviſſet.

Idem epigramm. carmine redditum ab Henr. Steph.

Vel peperit Cythereram aqua hæc, Cytherea vel iſtam
Hîc loto talem corpore fecit aquam.

A *Cornario.*

Aut Venus ex illis undis eſt nata, vel ipſa
Quum lavit, pulchro corpore tinxit aquas.

Ab Arnoldo Veſalienſi.

Scimirum Venerem talis vel protulit unda,
Vndam vel talem reddidit alma Venus.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Vel Venerem peperit fons hic, talemve Dione
Hîc ſua quum lavit pectora fecit aquam.

Eis to auto.
Εις το αυτο. } Pag. 352.

Χαριτες, των, αἱ, 1. simp. Λουτρον, ου, το, 3. simp. Αλλος, λη, λο. Πλειους, cõstract. pro πλειονας, à πλειων, ονος, ὁ, ἡ, ον, το, 5. simp. compar. irreg. à πολυς. Χωρησαι, inf. act. aor. 1. à χωρεω, 1. contr. Οὑτος, αὑτη, τουτο, pro. Τρεις, τριων, οἱ, αἱ, τα τρια, nomen numerale. Δυναται, ind. med. præs. à δυναμαι.

ONtõs dè Charitõn loutron tode· oude gar allous
Οντως δη Χαριτων λουτρον τοδ· ουδ γαρ αλλους
Pleious chõresai touto triõn dunatai.
Πλειους χωρησαι τουτο τριων δυναται.

Interpretatio ad verbum.

In idem.

REvera Gratiarum lavacrum (est) hoc: neq; enim alios
Plures tribus capere potest.

Idem epigramm. carmine redditum ab Henr. Steph.

Est cur hoc aliquis Charitum putet esse lavacrum:
Pluribus haud possit quàm tribus esse locus.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Tres Charites nempe hîc lavarunt membra: tribus nam
Non capiunt plures fluminis hujus æquæ.

Agathiou Scholastikou, Eis heteron en Buzantiõ
Αγαθιου Σχολαστικου, Εις ἑτερον εν Βυζαντιῳ
echon Aphroditēn louomenēn.
ἐχον Αφροδιτην λουομενην.

Pag. 353.

Εγνω, aor. 2. act. ind. à γινωσκω, anomalo.

NVn egnõn Kuthereia pothen nikẽsas agõna,
Νυν εγνων Κυθερεια ποθεν νικησας αγωνα,

Τεν

Tēn prin Alexandrou psēphon hupharpamenē.
Τὴν πρὶν Ἀλεξάνδρου ψῆφον ὑφαρπαμένην.
nthade gar tengousa teon demas, heurēs elenxai
ὧδε γὰρ τηγοῦσα τέων δέμας, εὗρες ἐλέγξαι
Hērēn Inachiois cheumasi lousamenēn.
Ἥρην Ἰναχίοις χεύμασι λουσαμένην.
Nikēsen to loetron· eoike de touto boōsē
νίκησεν τὸ λοετρόν· ἔοικε δὲ τοῦτο βοῶσῃ
Pallas, Enikēthēn hudasin, ou Paphiē.
Παλλὰς, Ἐνικήθην ὕδασιν, οὐ Παφίῃ.

anomalo. Κυθερεια, ας, 2. simp. Νικησας pro νικησας, per aphæresin, aor. 1. act. ind. à νικαω, 2. contract. Λαγων, αγωνος, ὁ, quinsim. Αλεξανδρου, ου, ὁ, 3. simp. Ψηφος, ου, ἡ, 3. simpl.

ὑφαρπαμένην pro ὑπαν ἁρπαμένην, per apostr. sed arbitror esse mendosè scriptum, pro ὑφαρπαμένην vel ὑφαρπομένην, ut sit participium med. aor. 1. vel 2. ab ὑφαρπομαι. τηγῶν, ουσα, ον, par. præs. act. à τηγω. Τέων pro σὸν, Dor. pro. Δέμας, το, indeclinabile. εὗρες aor. 2 act. ind. ab εὑρισκω anomalo. Ἐλέγξαι, inf. act. aor. 1. ab ἐλεγχω. Νικησεν, pro ἐνικησεν, per apostr. ut prius. Λοετρόν, τρα, τρο, 3. simpl. Ἥρην pro ἑαν, Ion. ab ἥρης, pro ἑας, ας, 2. simp. Ἰναχίος, α, ον. Χεύμασι, ατος, το, 3. simp. Λουσαμένην, μη, μενον, par. med. aor. 1. à λουομαι. Ἔοικε, præs. med. ind. Attic. ab εἰκω. Οὗτος, αὕτη, τοῦτο, pron. βοῶν, ωσα, ων, part. act. præs. à βοαω, 2. contract. Παλλὰς, ἀδος, ἡ, 3. simpl. Ἐνικήθην, ἐν. 1. pass. ind. à νικαομαι, 2. contract. Ὑδάτων, το, 3. simp. anomalum. Παφίῃ pro ῃ, Ionicè, à παφη, ης, pro παφια, ας, 2. simp.

Interpretatio ad verbum:

In aliud apud Byzantium, quod Venerem *habebat sese levantem.*

NVnc intellexi Cytherea unde viceris certamen,
Illud antiquũ Alexandri suffragiũ postquam subripuisti.
Hic enim rigans tuum corpus, invenisti coarguere (i. invenisti rationem qua coargueres)
Iunonem, quæ Inachiis fluentis tota erat.
Vicit lavacrum. Similis est autem hoc clamanti
Pallas, victa sum aquis, non Paphia.

Idem Agathiæ epigramm. carmine redditum ab Henric. Steph.

Nunc scio quî Paridi sua tu suffragia Cypris

Surpueris, quando palma tributa tibi est.
Nam tibi roranti hîc corpus pudefacta recessit
Iuno, quæ Inachiis tota nitebat aquis.
Palma lavacri hæc est. Pallas clamare videtur,
Non Cypris, sed vos me superatis aquæ.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Nunc scio quî victrix fueras certamine quondam
Sub Paride, illius judicio superans.
Hoc nam fonte lavans, Iunonem coarguis apte.
Quæ prius Inachiis membra lavabat aquis.
Fons vicit, non tu. Pallas tunc dicere visa est,
Non Veneri, at tibi fons nunc superata cado.

Eis to auto. } Pag. 355.
Εις το αυτο. }

Τρεις, τρεων, ἐι, αἰ, τω, τρια, *nomen numerale.* Ορχομενος, νυ, ὁ, 3 *sim.* Χαριτες, στων, αἰ, 3. *sim.* Λοετρον, υ, τo, 3. *simp.* Ετυξω, *aor.* 1. *act. ind. à* τυχω. Τυνεκα *pro* τυ ινεκα *per apostr.* Χωρησαι, *inf. act. aor.* 1. *à* χωρεω 1. *contract.* Τεσσαρας, ων, ὁι, αἰ, τεσσαρες, ων. *nomen numerale.* Δυνατα, *præs. ind. pass. à* δυναμαι.

Hai treis Orchomenou Charites to loetron eteuxan
Αἱ τρεις Ορχομενου Χαριτες το λοετρον ετυξαν
Tou'neka chōresai tessaras ou dunatai.
Τουνεκα χωρησαι τεσσαρας ου δυνατα.

Interpretatio ad verbum.

In idem.

TRes Orchomeni Charites hoc lavacrum struxerunt: Ideo capere quatuor non potest.

Idem epigramm. carmine redditum ab Henric. Steph.

Hoc tres Orchomeni Charites struxere lavacrum:
Non posse hoc mirum est, quattuor ergo capi?

Ab

Ab Ioanne Stockwoodo.

Hæc tres Orchomeni ſtruxerunt balnea natæ:
Mirum eſt, ſi quatuor non capiunt igitur?

Eis to auto.
Εις το αυτο.

ENthade lousamenē demas ambroton, autika Kupris
Ενθαδε λουσαμενη δημας αμβροτον, αυτικα Κυπρις
Deixen Alexandrō, kai aethlion hērpaſe mēlon.
Δειξεν Αλεξανδρῳ, και αεθλιον ἡρπασε μηλον.

Λουσαμένος, η, ον, part. aor. 1. med. à λουομαι. Δημας, το, indec. Αμβροτος, η, ὁ, ἡ, ον, το. Κυπρις, ιδος, ὁ, ϛ. ſimp. Δειξεν per aphæreſin, pro ἐδειξεν, aor. 1. act. ind. à δεικνυω. Αλεξανδρος, ου, ὁ, ϛ. ſimpl. Αεθλιος, α, ον. Ἡρπασε, aor. 1. ind. act. ab ἁρπαζω. Μηλον, ου, το, ϛ. ſimpl.

Interpretatio ad verbum.
In idem.

HIc quum laviſſet corpus immortale, ſtatim Cypris
Oſtendit Alexandro, & certaminis præmiū rapuit malū.

Idem epigramm. carmine redditum
ab Henric. Steph.

Abluerat lymphis corpus dea Cypris in iſtis,
Quod Pari oſtendens, tulit in certamine malum.

Aliter ab eodem.

Hîc lotum corpus Paridi Cytherea videndum
Præbuit, & victrix rapuit ſua præmia malum.

Ab Ioanne Stockwoodo.

IMmortale lavans hoc corpus flumine Cypris,
Oſtendit Paridi, & præmia digna tulit.
Nam ſic eſt reliquis ſubito prælata deabus,
Quas forma ſuperans, aurea poma rapit.

Eis

Eis heteron loutron mikron.
Εις ἑτερον λουτρον μικρον.

Νεμεσα, impera. act. præſ. à νεμεσαω, 2. contract. Βαιοισι, Ion. pro βαιοις, à βαιος, α, ον. Χαρις, ιτος, ἡ, 5. ſim. Ὁπαδει, præſ. ind. act. ab ὁπαδεω. 1. contract. Παφιης, ης, Ion. à παφιη, ης, pro α, ας, 2. ſimp. Επλετο per ſyncopen, pro επλητο, imperf. ind. paſſ. à πιλημι. Κουρος, ου, ὁ, 3. ſimpl. Ερως, ωτος, ὁ, 5. ſimpl.

ΜΗ νεμεσα βαιοισιν· Χαρις βαιοισιν ὁπαδει.
Βαιος και Παφιης επλετο κουρος Ερως.

Me nemeſa baioiſi· Charis baioiſin hopēdei.
Baios kai Paphiēs epleto kouros Erōs.

Interpretatio ad verbum.

In aliud parvum balneum.

NE odio habeas parva: gratia parvis comes eſt:
Parvus & Paphiæ eſt filius Amor.

Idem epigramm. carmine redditum ab Henric. Steph.

Parva tibi ne diſpliceat: ſua gratia parvis.
Parvus idem Paphiæ filius ales Amor.

A *Sleidano.*

Parvula ne contemnito: ineſt ſua gratia parvis.
Parvulus eſt Veneris ſic quoque parvus Amor.

A Iano Laſcari.

Parvula ne temnas: parvis nam gratia juncta eſt.
Parvulus & Paphiæ filius ales Amor.

Ab *Ioanne Stockwoodo.*

Parvula ne temnas: decus eſt & gratia parvis.
Parvulus eſt Veneris filius almus Amor.

Alite

Aliter ab eodem.

arvula cur ſpernas, quum ſtet ſua gratia parvis?
Filius (en) Veneris nonne puſillus Amor?

Ab eodem.

emnere parva cave: nam ſunt & parva venuſta.
Ales Amor Veneris eſt puer exiguus.

Ex titulo { *Eis oikous.* / Εις οικους. } *i. In domos:*

Foulianos apo huparchōn Aigyptiou.
Ιυλιανος απο ὑπαρχων Αιγυπτιου.

Eis aphulakton oikon, tōthasti.
Εις αφυλακτον οικον, τωθαστι.

KErdaleous dizeſthe domous tēi ſtores allous
Κερδαλεους διζεσθε δομους λιῖστορες ἀλλους
Toisde gar eſti phulax empedos; hē penie.
Τοισδε γαρ ἐστι φυλαξ εμπεδος, ἡ πενιη.

Κερδαλεος, λεα, ον.
Διζεσθε, ind. præſ. med. à διζομαι.
Δομους, υ, ὁ, ῳ. ſim.
Λιῖστωρ, ωρος, ὁ, ῳ.
imp. Αλλους, λη, λο. Εστι, ind. præſ. act. ab ειμι ſum, anomalo. Φυλαξ, ακος, ὁ, ὑ, ῳ. ſimp.
μπεδος, υ, ὁ, ὑ, ον, το. Πενιη, ης, Jon. pro α, ας, 2. ſim.

Interpretatio ad verbum.

In domum incuſtoditam, irriſoriè.

VEroſas quærite domos latrones alias:
His enim eſt cuſtos firma, paupertas.

Idem epigram. carmine redditum ab Henr. Steph.

Edibus ex aliis lucrum vos quærite fures.
Cuſtos paupertas ædibus hiſce ſua eſt.

Aque-

A quodam Anonymo.

Ite aliò fures, nulla hîc occasio lucri,
Nam fida est custos addita pauperies.

Ab Ioanne Stockio.

Lucrosas ædes alibi reperite latrones:
His tuta est custos horrida pauperies.

Aliter ab eodem.

Est sua pauperies his custos ædibus (eia)
Lucrosas alibi quærito latro domos.

Aliter.

Tecta lucrosa alibi vobis reperite latrones:
Protegit hasce domos indiga pauperies.

Aliter.

Lucrosas reperite domos aliunde latrones:
Firma est his custos pauperies misera.

Aliter.

Hos intra muros lucri spes nulla refulget
Furibus. Hos servat nam sua pauperies.

Aliter.

Quærite latrones ædes aliunde lucrosas:
Fidum præsidium est his sua pauperies.

Aliter.

Hasce ædes tutatur inops & tristis egestas:
Furibus est alibi spes repetenda lucri.

Ex titulo { *Eis poiētas.* / Εἰς ποιητάς. } *i. In poetas.*

{ *Eis Homēron.* / Εἰς Ὅμηρον. } Pag. 304.

Ἔπεα τρίδμαινον εἰ πόλεις διὰ ῥίζαν Ὁμήρου,

Ἔπεα τρίδμαινον πόλεις διὰ ῥίζαν Ὁμήρου,

Ἔπος, ου, εος, τὸ indecl. Ἔπεσμαινον, Kuneō

umē, Smurna, Chios, Kolophōn, Pulus, Argos, Athēnai. μαρνωσι, ind. præ. act. ab ερίδ μαρνω. Πολις, ιος &
μη, Σμυρνα, Χιος, Κολοφων, Πυλος, Αργος, Αθηναι.

ς, Ion. ὶ, 2. contr. Ρ'ιζα, ης, 2. simp. Ο'μηρος, υ, ὁ, 3. simp. Κυμη, ης, 2. simp. Σμυρνα,
2 simp. Χιος, υ, ὶ, 3 sim. Κολοφων, ωνος, ὼ, 5. simp. Πυλος, υ, ὶ, 3. simp. Αργος, γυ, ὸ, 3.
mp. Αθηναι, ων, αι, 2. simp.

Interpretatio ad verbum.
In Homerum.

Eptem rixantur urbes propter originem Homeri,
Chyme, Smyrna, Chius, Colophon, Pylus, Argos, Athenæ.

Idem epigramm. carmine redditum ab Henr. Steph.

rbes esse suum septeni rixantur Homerum,
yme, Smyrna, Chius, Colophon, Pylus, Argos, Athenæ.

Ab *Ioanne Stockwoodo.*

eptem urbes quondam certabant propter Homerum,
myrna, Chius, Cyme, Colophon, Pylus, Argos, Athenæ.

Eis ton auton.
Εις τον αυτον.

*H*Epta poleis marnanto sophen dia rhizan Homēron, Μαρνωτο pro ε-
Επτα πολεις μαρνωτο σοφην δια ῥιζαν Ο'μηρον, μαρνωτο, per a-
murna, Chios, Kolophōn, Ithakē, Pulos, Argos, Athēnai. phæresin, imper.
μυρνα, Χιος, Κολοφων, Ιθακη, Πυλος, Αργος, Αθηναι. med. ind. à μερ-
ναμαι, anomalo.

ιος, ρη, φον. Ιθακη, ης, 2. simp. *Omnia reliqua, ut in priore epigrammate.*

Interpretatio ad verbum
In eundem.

Eptem urbes pugnarunt sapientem propter stirpem (seu originem) Homeri,
myrna, Chius, Colophon, Ithace, Pylus, Argos, Athenæ.

Idem epigramm. carmine redditum ab Henr. Steph.

Vrbes, Mœonidæ sibi dant cunabula, septem
Smyrna, Chius, Colophon, Ithace, Pylus, Argos, Athenæ

Ab Ioanne Stockwoodo.

Attribuunt sibi natales septem oppida Homeri,
Smyrna, Ithace, Colophon, Chius, & Pylus, Argos, Athenæ

Eis ton auton.
Εις τον αυτον.

[1] CHios ephus; [2] ou phēmi. [1] tidai, Smurnaios; [2] apa
[1] Χιος εφυς; [2] ου φημι. [1] τιδαι, Σμυρναιος; [2] απα
[1] Kumēd' ē Kolophōn patris Homēre sethen;
[2] Κυμηδ' η Κολοφων πατρις Ομηρε σεθεν;
[2] Oudeterē. [1] Salamis de tee polis; [2] oud' apo tautēs
[2] Ουδετερη. [1] Σαλαμις δε τεη πολις; [2] ουδ' απο ταυτης
Exephun. [1] all' autos lexon hopē gegonas.
Εξεφυν. [1] αλλ' αυτος λεξον οπη γεγονας.
[2] Ouk ereō. [1] tinos ē rha; [2] pepeism' hoti tautekes eipōn,
[2] Ουκ ερεω. [1] τινος η ῥα; [2] πεπεισμ' οτι ταυτεκες ειπων,
Hexō tas allas ammin apechthomenas.
Εξω τας αλλας αμμιν απεχθομενας.

Χιος, α, ον. Εφυς, *imperf. ind. act.* ἀ φυμι. Φημι, *præ. ind. act. anomal. in μι.* Τις, τινος, ὁ, ἡ, το, π, 5. *simpl.* Δαι *pro* δε. Σμυρναιος, α, ον. Απαυδαω, *præ. ind. act. ab* απαυδαω, 2. *contract.* Κυμη, ης, 2. *simp.* Κολοφων, ωνος, ὁ, 5. *sim.* Πατρις, ιδος, ἡ, 5. *simp.* Ομηρος, ε, ὁ, 3. *simp.* Σεθεν *pro* σε *Attice* à σου *pron.* Ουδετερη *pro* εκ, *Ion. ab* ουδετερος, α, ον. Σαλαμις, ινος, ἡ, 5. *simplic.* Τεη *pro* ση, *Doric* τεος, η, ον, *pron.* Πολις, ιος, & ιος, *Jon.* ἡ, 2. *contract.* Ουδ' *pro* ουδε *per apostr.* Ο τος, αὐτη, τουτο. Εξεφυν, *imperf. ind. act. ab* εκφυμι. Αλλ' *pro* αλλα *per apostr.* Αυ τη, τον, *pron.* Λεξον, *imperat. act. aor.* 1. *à* λεγω. Γεγονας, *præt. med. ind. à* γινομαι *anomalo.* Ερεω, *per Ionicam dialysin pro* Ερω, *fut.* 1. *act. ind. ab* αγορευω, *anom.* Πεπεισμ' *pro* πεπεισμαι *per apostr. præt. pass. ind. à* πειθομαι. Τεκτεινεις *per apo pro* το κτεινεις, *ab* Κτεινω, εις, ὁ, ἡ, ις, το, 1. *contract.* Ειπων, ουσα, ον, *part. act.* 2. *ab* εἰπω *anomalo.* Εξω, *fut.* 1. *act. ind. ab* εχω. Αλλος, λη, λο. Αμμιν *pro* ἡμιν, *licè.* Απεχθομενος, η, ον, *part. pass. ab* απεχθομαι.

Interp

Interpretatio ad verbum.

Ineundem.

CHius natus es? [2] Nego. [1] Quid? Smyrnæus? [2] Inficior.
Cuma igitur aut Colophon, patria tua (est) Homere?
Neutra. [1] Salamis ergo, tua (est) civitas? [2] Neque ab hac
rtus sum. [1] Ipse igitur dicito ubi natus sis.
Non dicam. [1] Cujus rei (causa?) [2] Persuasus sum quod ve-
rum si dixero,
abebo cæteras nobis infensas.

Idem epigramm. carmine redditum ab Henric. Steph.

hius es? [2] Haud equidem. [1] Smyrnæus es? [2] Hinc quoq; nõ
Cuma tibi aut Colophon, Mœonide patria est? (sum.
leutra. [1] Quid? es Salamine satus? [2] Salaminius haud sum.
Ipse ergo patriam confiteare tuam.
Non faciam. [1] Cur non? [2] Ex qua me cunque fatebor
Esse, mihi infensæ tum fuerint reliquæ.

Ab Ioanne Stockwoodo.

unè Chius? [2] minimè? [1] Quid? Smyrneus? [2] Nõ equidẽ sum.
An Cumæ es natus? Num Colophon patria est?
Neutra ex his. [1] Salamine satus? [2] Non sum Salamine.
Dic igitur quæ sit patria, Homere, tua?
Non dicam. [1] Quamobrem? [2] Cujus me cunque fatebor
Esse, scio infensas tunc fore mî reliquas.

Eis ton auton.

Εις τον αυτον.

EI theos estin Homeros, en athanatoisi sebesthō.
Ει θεος εστιν Ο'μηρος, εν αθανατοισι σεβεσθω.
Ei d' an mē theos esti, nomizesthō theos einai.
Ει δ' αν μη θεος ϛι, νομιζεσθω θεος ειναι.

Θεος, ε, ὁ, & ἡ. 3 simp. Εστιν, ab ειμι, anomal. Ο'μηρος, ε, ὁ, 3. sim. Αθανατοισι, pro Ion. ab αθανατος, η, ὁ, ἡ, ον, το. Σεβεσθω, imperat. peæs. pass. à σεβομαι. Νομιζεσθω, imperat. præs. pass. à νομιζομαι. Ειναι, inf. præs. act. ab ειμι sum, anomalo.

Interpretatio

Interpretatio ad verbum.

In eundem.

SI deus est Homerus, inter immortales colatur:
Sin deus non est, existimetur (tamen) deus esse.

Idem eiusdem epigram. carmine redditum ab Hen. Steph.

Mœonides deus est? divos veneremur & inter:
Aut si non deus ille, deum tamen esse putemus.

Ab Ioanne Stockw.

Si Deus est credendus Homerus, fac veneretur
Divos inter: homo est? credito at esse deum.

Ex titulo {Eis philosophous. / Εις φιλοσοφους.} *id est, In philosophos, Pag. 370.*

Αυτος, τη, το, pro Πυθαγορειω, pro εχει, Jon. à Πυθαγορης, ρυ, pro εχς, ρυ, I. simpl.

AVton Puthagorēn ho zōgraphos' hon meta phōnēs
Αυτον Πυθαγορειω ὁ ζωγραφος' ὁν μετα φωνης
Eides an, eige lalein ēthele Puthagorēs.
Ειδες ἀν, ειγε λαλειν ἠθελε Πυθαγορης.

Ζωγραφος, υ, ὁ. 3. simp. Φωνη, ης. 2 simp. Ειδες, imperf. ind. act. ab ειδω anomalo. Λαλειν, inf. præs. act. à λαλεω I. contract. Ηθελε, imperf. ind. act. ab ἐθελω anom.

Interpretatio ad verbum.

IPsum Pythagoram Pictor (pinxit) quem voce præditu
Vidisses, si loqui voluisset Pythagoras (i. si loqui fuis
res grata Pythagoræ.)

Idem epigramm. carmine redditum ab Henr. Steph.

Hîc est Pythegoras: qui vocem & pictus haberet.

Sed non Pythagoræ grata loquela fuit.

Ex Cornario.

Pythagoram certa pinxisset voce loquentem
Pictor: sed non vult dicere Pythagoras.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Ipsum Pythagoram pictor: quem forte videres
Vtentem voce, ast vox sibi grata minus.

Aliter ab eodem, & ad verbum.

Ipsum Pythagoram pictor: cum voce videres,
Iste loqui voluit si modo Pythagoras.

EX LIBRO VI.

Titulo { Eis ta apo halieōn anathēmata. / Εις τα απο αλιεων αναθηματα. } id est,
In donaria à piscatoribus (data)

Adelon. / Αδηλον. } Pag. 413.

Daimoni tē Suriē to matēn triben Hēliodōros
Δαιμονι τη Συριη το ματην τριβεν Ηλιοδωρος
Diktuon en nēon toud' ethero prothuroisi.
Δικτυον εν νεων τουδ' εθετο προθυροις.
Hagnon ap' ichthubolon thērēs tode polla d' en autō
Αγνον απ' ιχθυβολον θηρης τοδε πολλα δ' εν αυτω
Phuki' ap' euormōn heilkusen aigialōn.
Φυκι' απ' ευορμων ειλκυσεν αιγιαλων.

Δαιμων, ονος, ὁ, ἡ, 3. simp. Συρίη, pro ᾳ, Ionicè à Συριος, α, ον. Τριβεις, εισα, εν, par. paß. aor. 2. à τριβομαι. Ηλιοδωρος, ε, ὁ, 3. simpl. Δικτυον, ε, το, 3. simp. Νεος, ε, ὁ, 3. simpl. Τουδ' pro τουδε per apostr. Εθετο, aor. 2. med. ind. à τιθημι. Προθυροις, ε, το. Αγνος, η, ον. Απ' pro απο per apost. Ιχθυβολος, ε, ὁ, ἡ, ον, το. Θηρης pro ας Ion. à θηρη, ης, pro εα, εας, 2. simp. Πολυς, πολλη, πολυ, anomal. Δ' pro δε per apostr. Αυτος, τη, το, pron. Φυκι pro φυκια per apost. à φυκιον, ε, το, 3. sim. Ευορμος, ε, ὁ, ἡ, ον, το. Ειλκυσεν, aor. 1. act. ind. ab ελκω, quod hic augetur per ει, ut nonnulla alia.

Interpretatio ad verbum.

DEæ Syriæ fruſtra tritum Heliodorus
Rete in templi hujus poſuit veſtibulis. (in
Purum (ſeu caſtum) à Piſcatorio venatu iſtud: ſed mul
Algas ex portuoſis traxit littoribus.

Idem incerti Autoris epigram. carmine reddituum ab Hen. Steph.

Hoc quod pertuſum eſt fruſtra, tibi rete dicavi,
Veſtibuloque tuo nunc Syra diva dedi.
A piſce intactum captivo manſit: at algam
Littoribus ereb: ò traxit ab æquoreis.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Tritum rete deæ Syriæ fruſtra Heliodorus
Templi in veſtibulo dedicat atque locat.
Non capit hoc piſces, multas ſed contrahit algas
Huc quas cærulei detulit unda maris.

Ioulianou apo huparchōn, Aiguptiou.
Ιουλιανου απο ὑπαρχων, Αιγυπτιου.

Κεκμηκως, κυια, ος part. act. præt. à καμνω vel καμω anomalo. Χερνιος, α, ον. Πεπονηκως, κυια, κος, part. act. præt. à πονεω. Δικτυον, υ, το, 3 ſimp. Θηρης, pro εις, Ionicè à θηρη, ης, pro ις, εος, 2. ſimp. Λιθετο, pro ἐθετο, 3. ſimp. Νυμφαις, pro ταις Νυμφαις, ex Dorico. Γερων, οντος, ὁ, 3 ſimp. Κινυρης, pro ου, Ionicè à Κινυρη, ης, pro ου, εος, 2. ſimp. Ουγαρ, pro ου γαρ. Ετι, pro ἐτι. Τρομερη, pro τρομερῃ, ex Dorico. Παλαμη, pro παλαμῃ, ex Dorico. Περιηγεα, pro περιηγεᾳ, ex Dorico. Κολπον, pro κολπου, ex Dorico. Ειχον, pro ειχου, ex Dorico. Ακοντιζειν, pro ακοντιζειν, ex Dorico. Οιγομενοιο, pro οιγομενου, ex Dorico. Λινου, pro λινοιο, ex Dorico. Ειδ', pro ειδε. Ολιγον, pro ολιγου, ex Dorico. Δωρα, pro δωρῃ, ex Dorico. Τελεθει, pro τελεθοι, ex Dorico. Δοσις, pro δοσιος, ex Dorico. Τοδε, pro τοιδε, ex Dorico. Νυμφαι, pro Νυμφαις, ex Dorico. Μεμψις, pro μεμψιος, ex Dorico. Εσκε, pro ἐσκε, ex Dorico. Βιος, pro βιου, ex Dorico.

Kekmēkōs chroniēs peponēkota diktua thērēs
Κεκμηκως χρονιης πεπονηκοτα δικτυα θηρης
Antheto tais Numphais tauta gerōn Kinurēi
Ανθετο ταις Νυμφαις ταυτα γερων Κινυρης
Ou gar eti tromerē palamē periegea kolpon
Ου γαρ ετι τρομερη παλαμη περιηγεα κολπον
Eichen akontizein oigomenoio linou.
Ειχεν ακοντιζειν οιγομενοιο λινου.
Eid' oligon dōrou telethei dosis, ou tode Numphai,
Ειδ' ολιγον δωρου τελεθει δοσις, ου τοδε Νυμφαι,
Mempsis. epei Kinurou tauth' holos eske bios.
Μεμψις. επει Κινυρου ταυθ' ολος εσκε βιος.

Interpretat

τo, *pro* ἀπεδύετο, *per apostroph. aor. 2. med. ind. à* πδύμι. Νυμφαι, ῶν, αἱ, 2. *sim.* τος, αὐτη, τουτο, *pron.* Γερων, οντος, ὁ, 5. *simp.* Κινυρης *pro* ας, Ionicè, *genit.* ρυ, Ion. Τεθμιρη *pro* ρᾳ, Ionicè, *à* Τεθμιρος, εω, εη. Παλαμη, ης, 2. *simp.* Πεφυγεα *pro* Ion. *sine contract. à* πεφυγως, τος, ὁ, ὴ, γες, το, 2. *contract.* Κολπος, ου, ὁ, 3. *simp.* Ει- *imperf. ind. act. ab* ἰχω *anomalo, quod hîc augetur per* ει, *ut nonnulla alia.* A- ζειν *inf. act præs. ab* ακοντιζω. Οιγομβροιο *pro* υ, Ion. *ab* οιγομβρος, υη, ον, *part.* ς *pass. ab* οιγομαι. *poët. pro* ἀνοιγομαι, Αιπυ, υ, το, 3. *simp.* Εἰδ' *pro* εἰδε *per apost.* γες, γη, γον. Δωρον, ου, τo, 3 *simp.* Τελεσει, *ind. præs. act. à* τελεζω. Δοσις, ιος, & εος, η, ὴ, 2. *contract.* Μεμψις, ιος, & εος, Ionice, ὴ, 2. *contract.* Ταυθ' *pro* ταυτα, *per a-* ῥ. *ab* ὅτος *pron.* Ὁλος, λη, λον. Εσται, *poët. imperf. ind. act. ab* εἰμι *sum anomal.* ς, ης, ὁ, 3 *simp.*

Interpretatio ad verbum.

Effus diuturno fatigata retia venatu
Dicavit Nymphis hæc ſenex Cinyras.
Ne enim amplius tremula manu rotundum ſinum
Iterat jaculari aperti retis.
Sed ſi exigui doni eſt donatio, non hoc, Nymphæ,
Reprehenſio (eſt i. reprehenſionem non meretur) quoniam
Cinyræ hæc totus erant victus.

Idem eiuſdem Iuliani epigramm. carmine redditum ab Henric. Steph.

Iſus feſſa dicat venatu retia longo
Vobis, ô Nymphæ, nunc vetulus Cinyras.
Imque manu tremula jaculari (ut ſæpe ſolebat)
Expanſi retis non valet ille ſinum.
Munera, parva licet, ne vos reprehendite Nymphæ:
Hæc Cinyræ victum qualiacunque dabant.

Ab *Ioanne Stockwoodo.*

Iſus laſſa dicat vobis ſua retia Nymphæ
Longo venatu nunc vetulus Cinyras.
Imque manu tremula nequit amplius ille rotundum
Retis expanſi mittere in alta ſinum.
Exiguum eſt munus: nolite reprendere Nymphæ:
Hæc habuit, vitæ grata alimenta ſuæ.

Tou auton. Eis to auto.
Τȣ αυτȣ. Εις το αυτο.

Νυμφη,ης, 2. *sim.* Κινυρης *pro* εχει, *Ion.* ι. *simp.* ut *paulo ante.* Δικτυον,ȣ,το,3. *simp.* Αειρει,*ind. præs. act. ab* αειρω. Γηρας,ατος,το, 5. *contract.* Απονητος,ȣ,ι. *simpl.* Μοχθος,ȣ,ὁ,3. *simpl.* Ε'κηβολιης *pro* ας, *Jon. ab* ἑκηβολιη,ης,*pro* 2. *simp.* Ιχθυς,υος,ὁ,5. *simp.* Νεμοιδε,*præs. opt. pass. à* νεμομαι. Γεγηθοτες,θυια,ος, *med. præt. à* γηθομαι. Ο'τι *poët.* ὁτι *pro* ὁτι. Θαλασσῃ,ης, 2. *simp.* Δωκεν *pro* εδωκε, *aphæresin.* Εχειν,*inf. act. præs. ab* ἐχω *anomalo.* Ελευθεριλω *pro* ω, *Ionic. ab* ια,ης,*pro* α,ας,2. *simp.*

Tais Nymphais Kinurēs tode diktuon. ou gar a
Ταις Νυμφαις Κινυρης τοδε δικτυον. ȣ γαρ αειρ
Gēras akontiſten mochthon hekebolies.
Γηρας ακοντιστην μοχθον ἑκηβολιης.
Ichthues alla nemoiſthe gegethotes, hotti thalaſsē
Ιχθυες ἀλλα νεμοισθε γεγηθοτες, ὁτι θαλασσῃ
Dōken echein Kinurou gēras cleutheriēn.
Δωκεν ἐχειν Κινυρȣ γηρας ελευθεριλω.

Interpr. ad verbum.
In idem.

NYmphis Cinyras hoc rete (dicat) non enim fert
Senectus jaculatorem laborem longi jactus.
At vos piſces paſcimini (vel, habitate) læti, quia mari
Dedit habere libertatem Cinyræ ſenectus.

Idem Iuliani epigr. carmine redditum ab Henr. Steph.

Rete dat hoc Nymphis Cinyras: quia ferre labotem
Piſcatus tantos cana ſenecta negat
Exultate at vos piſces: quia libera vobis
Hujus canities æquora tota facit.

A Sleidano.

Hoc Cinyras Nymphis ſacravit rete: labores
Non etenim tantos ferre ſenecta poteſt.

ne igitur ſub aquis tremuli colludite piſces:
Debilitas Cinyræ nam freta tuta facit.

Ab Ioanne Stockw.

ec Cinyras Nymphis ſacravit retia: tantos
Piſcandi jactus non potis ille pati.
dite ſecuri piſces. nam libera poſthac
Æquora dat vobis canities Cinyræ.

Ex titulo { *Apo geronton.* / Απο γερωντων. } *id eſt, A ſenibus.*

Agathion Scholaſtikon. / Αγαθιου Σχολαστικου. } Pag. 418.

Os poſis Anchisēs, tou heineka pollaki, Kupri,
Σος ποσις Αγχισης, του εινεκα πολλακι, Κυπρι,
Tó prin es Idaiēn etrechēs ēïona,
Το πριν ες Ιδαιην ετρεχες ηϊονα,
n molis heur e melainan apo krotaphōn tricha kopsai'
ω μολις ευρε μελαιναν απο κροταφων τριχα κοψαι'
hēke de ſoi, proterēs leipſanon hēlikiēs.
ηκει δε σοι, προτερης λειψανον ηλικιης.
lathea (dunaſai gar) ē hēbētēra me teuxon,
α θια (δυνασαι γαρ) η ηβητηρα μ τευξον,
kai tēn poliēn hōs neoteta dechou.
αι την πολιην ως νεοτητα δεχυ.

Σοι, σῃ, σου, pron. Ποσις, ιος, & ιος, Ion. ῐ, 2. contra. Αγχισης, υ, 1. ſim. Κυπρις, ιδος, ῐ, 3. ſimp. Ιδαιη pro δη, Ionicè ab Ιδαιος, α, ον. Ετρεχες, imperf. act. ind. à τρεχω. Ηϊων, ονος, ῐ, 3. ſimp. Ευρε, aor. 2. ind. act. ab ευρισκω.

malo. Μελας, λαινα, λαν. Κροταφος, ου, ὁ, 3. ſimp. Θριξ, τριχος, ῐ, 3. ſimp. Κοψαι, f. act. aor. 1. à κοπτω. Θηκε pro ἐθηκε, per aphæreſin, aor. 1. act. ind. à τιθημι. Σοι pronom. Προτερης pro ερας. Ionicè à προτερος, ερα, ερον. Λειψανον, υ, τν, 3. ſimp. ηλικιης pro ας, Ionicè ab ηλικια, ης, pro ηλικια, ας, 1. ſimplic. Θια, ας, 2. ſimp. Δυναι, ind. paſſ. præſ. à δυναμαι. Ηβητηρ, τερος, ὁ, 3. ſimp. Με ab εγω pronom. Τευξον, imperat. act, aor. 1. à τευχω. Πολιην pro ην Ionicè à πολιη, ης, pro α, ας, 2. ſimp. Νεοτητος, ῐ, 3. ſimplic. Δεχυ, imperat. præſ. med. à δεχομαι.

Interpretatio ad verbum.

TVus maritus Anchiſes, cujus cauſa ſæpe, Cypri,
Quondam ad Idæum curre bas littus,
Nunc vix invenit nigrum ex temporibus pilum abſcinde
(i. quem abſcinderet)
Dicavit autem tibi (illum) ſuperioris reliquias ætatis.
Verum dea (potes enim) aut puberem me effice,
Aut canum (pilum, vel canitiem) ſive juventutem excipe.

Idem Agathiæ Scholaſtici epigr. carmine redditum ab Hen. Steph.

Vir tuus Anchiſes, correptæ cujus amore
Ida tibi propcto ſæpe petita pede,
Nigrum hunc inventum vix circa tempora crinem,
Amorum tibi dat relliquias juvenum.
At dea (namque potes) primam mihi reddito pubem,
Vel cani placeant qui placuere nigri.

Diſtichi poſtremi huius epigrammatis habes præterea centum & quinque interpretationes, *in calce hujus operis.*

A Sleidano.

Vir tuus Anchiſes hic, cujus amore ſolebas
Littus ad Idæum ſæpe redire Venus,
Hunc tibi ſic poſuit cano de vertice crinem:
Præteritæ vitæ pars tibi cr nis adeſt.
O dea (namque potes) juven lem aut reddito florem,
Aut modò ſit curæ noſtra ſenecta tibi.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Hic tuus Anchiſes ſponſus Cytherea, ob amorem
Cujus tu Idæos crebro reviſis agros,
Quem ſolum invenit nigrum de vertice crinem,
Hunc tibi præteriti mittit amoris opus.

Tu dea (namque potes) primum mihi reddito florem,
Vel facito ut placeat noſtra ſenecta tibi.

Aliter ab eodem.

Vir tuus Anchiſes, cujus tu ſæpe videndi
Gratia ad Idæos ſola recurris agros,
Quem ſolum evellit nigrum de vertice crinem,
Ætatis juvenis dat tibi relliqnias.
At dea (namque potes) juveniles reddito vires,
Illarum vel ſit cana ſenecta loco.

Poſtremum hoc diſtichon ſic inſuper variavi.

Tu dea fac redeat tandem mihi priſtina pubes,
Æque vel placeat hæc (rogo) canities.

Aliter.

Ætatis florem mihi vel (dea) redde priorem,
Aut præſens non ſit grata priore minus.

Aliter.

Si mihi nunc cani ſunt crines, qui prius atri,
In me non canus ſit (dea) primus amor.

Aliter.

At dea (namque potes) reddatur prima juventa,
Vel non diſpliceat cana ſenecta tibi.

Aliter.

Si color eſt alius nunc, quàm fuit antè capillis,
Tam tibi ſit gratus quàm fuit antè precor.

Aliter.

Vel mihi refloreat nunc priſtina (diva) juventa,
Vel prius ut placuit, ſic placeat ſenium.

Aliter.

Vel robur juvenile (Venus) mihi reddito primum,
Vel me quàm juvenem noli adamare minus.

Aliter.

Si mihi caneſcant vetulo jam vertice crines,
Ne mihi caneſcat priſtinus (oro) favor.

Aliter.

Debile ſi corpus ſit nunc veniente ſenecta,

Debilis in corpus debile ne ſit amor.

Aliter.

Ruga ſenilis arat ſi tempora noſtra, viciſſim
Sim novus, aut non ſis noſtro in amore ſenex.

Aliter.

Si minuat vires in nobis curva ſenectus,
Diva, cave primus ne minuatur amor.

Aliter.

Vel dea fac primæ redeant mihi tempora vitæ,
In me vel maneat qui fuit ante favor.

Ex titulo { *Apo geōrgōn,* / Απο γεωργων, } *id eſt, Ab agricolis*

Adeſpoton. / Αδεσποτον. } Pag. 419.

Κωμαυλος, λε, ὁ, 3. ſimp. Εχθρος, ε, ὁ, 3. ſimp. Ιδων, ουσα, ον, part. act. aor. 2. ab ειδω anomalo. Νωτος, ε, ὁ, plur. ωτα, τα, anomal. 3. ſimp. Φερων, ουσα, ον, part. act. præſ. a φερω, anomalo. Ῥαγας, ης, 2. ſimp. Απεκτεινεν, pro απεκτεινεν, per apoſtr. ab αποκτεινω. Τωδ' pro τωδε, per apoſtroph. Θειλοπεδῳ, ε, το, 3. ſimp. Λυθεις, ασα, ὰν, part. act. aor. 1. ab αἰαφω. Δ' pro δε, per apoſtr. Ανεθηκε pro ἀνεθηκε, per apoſt. aor. 1. act. ind. ab ἀνατιθημι. Φιλακητος, ε, ὁ, ἡ, ον, το. Διονυσος, ε, ὁ, 3. ſimp. Δωρον, ε, το, 3. ſimp. Λειζομβος, η, ον, part. præſ. med. à λειζομαι, pro λειζομαι, & λειζυμβος hic pro λειζομβος, per dialyſin, vel poëticam, vel Ionicam.

Κωμαυλος τον εχινον ιδων, επι νωτα φεροντα
Ῥαγας, απεκτεινεν τωδ' επι θειλοπεδῳ.
Αὐνηας δ' ἀνεθηκε φιλακητῳ Διονυσῳ,
Τον τα Διονυσου δωρα λειζομενον.

Komaulos ton echinon idōn, epi nōta pheronta
Rhagas, apekteinen tod' epi theilopedō.
Haυēnas d' anetheke philakrētō Dionusō,
Ton ta Dionusou dōra leïzomenon.

Interpretatio ad verbum.

COmaulus echinum intuitus ſuper dorſo ferentem
Racemos, interfecit in hac area in qua uvæ inſolantur,

Quum

Quum autem arefeciſſet, dicavit amatori merari Baccho,
Eum qui Bacchi munera prædabatur.

Idem incerti autoris epigram. carmine redditum ab Henr. Steph.

Vvas geſtantem dorſo ſpeculatus echinum
Comaulus, ſtravit morte repente truci.
Siccatumque tibi ſacravit agreſtis echinum,
Munera prædatus qui Dionyſe tua.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Vvas Comaulus geſtantem in tergore echinum
Inveniens, ſæva morte repente necat.
Siccatumque dicat tibi amanti vina Lyæe,
Anſu ſacrilego, qui tua dona rapit.

Addaion Makedonos. } *Pag.* 421.
Αδδαιου Μακεδονος. }

Aulaki kai gēra tetrumenon ergatinēn boun
Αυλακι και γηρᾳ τετρυμενην εργατινην βουν
Alkōn ou phoniēn ēgage pros kopida
Αλκων ου φονιην ηγαγε προς κοπιδα
Aideſtheis ergōn. ho de pou batheē emi poiē
Αιδεσθεις εργων. ὁ δε που βαθειῃ εμι ποιῃ
Mukēthmois arotou terpet' eleutheriē,
Μυκηθμοις αροτου τερπετ' ελευθεριῃ.

Αυλαξ, ακος, ὁ, 5. *ſimp.* Γηρᾳς, ατος, το, 5. *contr.* Τετρυμενος, μενη, μενον, *part paſſ. prat. à* τρυομαι. Εργατινος, η, ον, 1. *ſim.* Βους, ους, ὁ, ἡ, 5. *ſimplic. Sed contrahitur in quibuſdam caſibus.* Αλκων, ωνος, ὁ, 5. *ſimp.* Φονιην *pro* ην, *Jonicè à* φονιος, α, ον. Ηγαγε, *Atticè pro* ηγε, *aor.* 2. *act. ind. ab* ἀγω *anoma.* Κοπις, ιδος, ἡ, 5. *ſimp.* Αιδεσθεις, θεισα, θεν, *part. paſſ. aor.* 1. *ab* αἰδομαι. Εργων, ων, τὸ, 3 *ſimp.* Βαθειῃ *pro* βαθειαι, *& deinde* βαθειῃ *pro* α, *Ionicè à* βαθεος, α, ον. Ποιῃ *pro* ᾳ, *Ion. à* ποιη, ης, *pro* α, ας, 2 *ſim.* Μυκηθμος, ου, ὁ, 3. *ſimp.* Αροτος, ου, ὁ, 3 *ſimplic.* Τερπετ' *per aposir. pro* τερπεται, *ind. præſ. paſſ. à* τερπομαι. Ελευθεριῃ *pro* ᾳ, *Ionicè ab* Ελευθερια, ης, *pro* α, ας, 2. *ſimp.*

Interpretatio

Interpretatio ad verbum.

SVlco (i. ſulci aratione) & ſenectute confectum aratorem
Alcon non adduxit ad cultrũ cædis perpetratorẽ, (bouem
Reveritus (illum) ob labores. hic ergo alto in gramine
Inter mugitus delectatur arationis immunitate.

Idem Addæi Macedonis epigram. carmine redditum ab Henric. Steph.

Ruricolam ſenioque bovem feſſumque labore,
Cultri Alcon prædam noluit eſſe trucis:
Sed reverens, largas illum dimiſit ad herbas,
Hîc ut mugiret colla ſoluta gerens.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Sulco, tum ſenio confectum viſcera terræ
Findendo taurum non ſinis (Aule) mori,
Præteriti memor aſt operis, per paſcua læta
Vt reboet, curas, libera colla gerens.

Ex titulo { *Apo gunaikõn.* / Απο γυναικων. } *i. à mulieribus.*

Platõnos.
Πλατωνος.

HE ſobaron gelaſaſa kath' Hellados, hẽ ton erõnt
Η' σοβαρον γελασασα κατ' Ελλαδος, ἣ τον ἐρωτ
Eſmon eni prothurois Laïs echouſa neõn,
Εσμον ενι προθυροις Λαΐς εχουσα νεων,
Tẽ Paphiẽ to katopiron. epei toiẽ men horaſthai
Τῃ Παφιῃ το κατοπτρον. επει τοιῃ μὲν ὁρασθαι
Ouk ethelõ. hoied' ẽn paros, ou dunamai.
Ουκ ἐθελω. οἱηδ' ἣν παρος, ου δυναμαι.

Γελασασα, ασσης, ση, part. act. aor. 1. à γελαω. Κατ' pro κατα per apoſtr. Ἑλλας, αδος, ἡ, 3. ſimp. Εσμον, ου, το, part. act. fræ. ab εχω, 2. contract. Εσμος, μου, ὁ, 3. ſimp. Προθυρον, ου, το, 3. ſimp. Λαΐς, ιδος, ἡ, 3 ſimplic. Εχουσα, χουσης, ου, part. fræ ſ ab εχω anomalo. Νεος, ου, ὁ, 3. ſimp. Παφιῃ pro ᾳ Ionicè à παφιη, ης, pro π

ας, ας, 2. simp. Κατοπτεύω, τεύσω, το, 3. simpl. Τοῦτο pro α, Ionicè ὰ τοῦτος, α, ον. Ὀφθῆναι, inf. med. præs. ab ὄφομαι, 2. contract. Ἔφλεγε, præs. ind. act. anom. Οἵη pro α, Ion. ab Οἷος, α, ον. Ἦν, imperf. act. ind. ab εἰμὶ sum, anomalo. Δύναμαι, ind. præs. med.

Interpretatio ad verbum.

QVæ fastose risi adversus Græciam, quæ amatorum
Accervum in vestibulis Lais habebam juvenum,
Paphiæ speculũ (dico) quoniam talis (qualis sum (conspici
Nolo: qualis autem eram antea, non possum (conspici.)

Idem Platonis epigram. carmine reddituum ab Hen. Steph.

Lais ego en, cujus tolerabat Græcia fastum,
Cujus amatorum limina plena grege,
Hoc tandem Veneri speculum dico: nunc quia cerni
Qualis sum, nolo: qualis eram, nequeo.

A Moro.

Nequiter arrisi tibi quæ modò, Græcia, amantum
Turbam in uestibulis Lais habens juvenum,
Hoc Veneri speculum dico. nam me cernere talem
Qualis sum, nolo: qualis eram, nequeo.

A Luscinio.

Pro foribus Graios juvenes pulcherrima quondam,
Arridens Veneri grataque, Lais habens,
Nunc anus hoc speculum divæ offero. namque videre
Quod modò sum, pudet: & quod fueram, nequeo.

Ab *Ausonio.*

Lais anus Veneri speculum dico: dignum habeat se
Æterna æternum forma ministerium.
Est mihi nullus in hoc usus: quia cernere talem
Qualis sum, nolo: qualis eram, nequeo.

Ab Ioan. Stockwoodo.

Græcia cui risus quondam, cui turba procorum

Limina

Limina noſtra terit, Lais ego vetula,
Hoc Veneri dono ſpeculum: quia cernere qualis
Nunc ſum, non gratum eſt: qualis eram, nequeo.

Loukianou. Eis to auto.
Λουκιανου. Εις το αυτο.

Ἑλλας, αδος, ἡ, ς. ſimpl. Νικησας, ασα, αν, par. act. aor. 1. à νικαω, 2. contract. Ὑπερβιος, α, ον, ος, ου. Ασπις, ιδος, ἡ, ς. ſimpl. Μηδος, ου, ὁ, ζ. ſim. Λαϊς, ιδος, ἡ, ς. ſim. Θηκεν per aphæ. pro εθηκεν. aor. 1. act. in. à τιθημι. Ἑῳ, Dor. & poët. Καλλεϊ pro ει, per dialyſin Ionicam, à καλλος, ους, το, 1. contract. λαϊδιλω pro ω, Ionicè à λαϊδη, ης, pro α, ας, 2. ſimp. vel poteſt eſſe adjectivum & convenire cum ἑλλαδα, in præcedente carmine. Μουνος, η, ον, pro μονος, Ionicè. Ενικηθη, aor. 1. paſſ. ind. à νικαομαι, 2. contract. Γηραϊ per Ionicam dialyſin pro γηρᾳ, à γηρας, ατος, το, ς. contract. Ελεγχος, υ, ὁ, ζ. ſimp. Ανθετο pro ἀνεθετο per apoſtroph. aor. 2. med. ind. ab ἀνατιθημι. Σοι à συ pro. Παφιη pro α, Ion. à παφος, ου, pro α, ας, 2. ſim. Νεοτητι, ητος, ἡ, ς ſimp. Φιλος, λη, λον. Ἰδειν, aor. 2. inf. act. ab εἰδω anomalo. Στυγεει ſine contract. pro στυγει, Ion. ind. præſ. act. à στυγεω, 1. contract. Πολιος pro ας, Ion. á πολιη, ης, pro α, ας, 2. ſimp. Ἀναλιθιαι pro η, Ion. ſine contractione, á ἀναλιθης, ους, ὁ, ἡ, ες, το, 1. contract. Μορφη, ης, 1. ſimp. Συνχθαρεις, ind. præſ. act. à συνχθαρεω. Σκιοεις, οεσα, οεν. Τυπος, που, ὁ, ζ ſimp.

HEllada nikēſaſan huperbion aſpida Mēdōn,
Ἑλλαδα νικησασαν ὑπερβιον ασπιδα Μηδων,
Laïs thēken heō kalleï leïdiēn.
Λαϊς θηκεν ἑῳ καλλει λαϊδιλω.
Mounō enikēthe hupo gēraï. kai ton elenchon
Μουνῳ ενικηθη ὑπο γηραϊ. και τον ελεγχον
Antheto ſoi Paphiē ton neotēti philon,
Ανθετο σοι Παφιη τον νεοτητι φιλον,
Hēs gar idein ſtugeei poliēs panalethea morphēn,
Ἡς γαρ ἰδειν στυγεει πολιης παναληθια μορφην,
Tē s de ſunecksthairei kai skioenta tupon.
Τῃς δε συνχθαρεις και σκιοεντα τυπον.

Interpretatio ad verbum.

GRæciam quæ ſuperaverat valde violentam aciem clypeatorum Medorum,
Lais fecit ſuæ pulchritudini eſſe prædæ.
Victa fuit à ſola ſenectute: & indicem

Dicavit

Dicavit tibi Paphia juventuti gratum.
Cujus enim canitiei odit videre veram omnino formam,
Hujus simul odit adumbratam effigiem.

Idem Luciani epigr. carmine redditum ab Henr. Steph.

Græcia quæ Medi proſtraverat agmina Martis,
Laidi formoſæ poſt modò præda fuit.
Hanc ſoli domuere anni: quodque arguit annos,
Gratum olim juveni, dat Veneri ſpeculum.
Nam canorum odit verum nunc cernere formam,
Odit adumbratam non minus & ſpeciem.

Ab *Ioanne Stockwoodo.*

Græcia quæ Medi clypeati examina fudit,
Laidi ſubjecta eſt, prædaque facta fuit.
Hanc ſenium ſolum devicit: nunc tibi (Cypri)
Gratum olim juveni, dat ſenij indicium.
Nam ſpeculum hoc odit, nec veram cernere formam
Nunc libet, ingratæ quod rediere comæ.

Aliter ab eodem.

Turma pharetrati cui vincitur effera Medi
Græcia, fit formæ ſubdita Lai tuæ.
Ipſaque nunc ſenio es ſolo devicta, ſenilis
Et rugæ indicium das Paphiæ ſpeculum.
Canitiem veram non eſt ſpectaſſe volupe:
Odiſti & fictam cernere canitiem.

Aliter.

Quæ domat haſtali ſæva agmina Græcia Medi,
Laidis eſt forma victa Corinthiacæ.
Laida devincunt longævæ tempora vitæ,
Indicium cujus dat Veneri ſpeculum.
Canitiei odit veram ſpectare figuram
Odit adumbratam nec minus effigiem.

Adeſpoton.

Adespoton. Pag. 422.
Ἀδεσποτον.

Ἡ τὸ πρὶν αὐχησᾶσα πολυχρυσοις ἐπ' ἐραστais,
Ἡ τὸ πριν αυχησασα πολυχρυσοις επ' εραστais,
Hē Nemesin deinēn ouchi kusasa theon,
Ἡ Νεμεσιν δεινην ουχι κυσασα θεον,
Mistha nun spathiois penichrois pēnismata krouei.
Μισθα νυν σπαθιοις πενιχροις πηνισματα κρουει.
Opse g' Athēnaiē Kuprin eleïsato.
Ὀψε γ' Ἀθηναη Κυπριν ελεϊσατο.

Αὐχησας, ασα, αν, part. act. aor. 1. ab αὐχεω 1. contract. Πολυχρυσος, ος, ὁ, ἡ, ον, gen. Επ' pro επι per apost. Ἐρασης, ης, 1. simp. Νεμεσις, εως, & εος, Ionic. ὡ, 2. contract. Δεινος, νη, νον. Κυσας, ασα, αν, part. act. aor. 1. à κυω. Θεος, ου, ὁ, & ἡ, ἡ simp. Μισθος, ου, ὁ. Σπαθιον, ου, τὸ, ῑ. simpl. Πενιχρος, χρα, χρον. Πηνισμα, ατος, τὸ, sim. Κρουει, ind. præs. act. à κρουω. Γ' pro γε per apostr. Ἀθηναη pro α, Ion. ab Ἀθηνη, ης, pro α, ας, 2. simp. Κυπρις, ιδος, ἡ, ῡ. simp. Ελεϊσατο, aor. 1. med. ind. à ἑλκύζομαι.

Interpretatio ad verbum.

QVæ quondam superbivit ob multum auri habentes amatores,
Quæ Nemesin non reverita est, rigidã (vel atrocem) deam,
Mercenaria nunc vilibus spathiis (instrumentis textoriis) licia tundit.
Sero (vel tandem) Minerva Cyprin prædata est.

Idem incerti Autoris epigram. carmine redditum ab Henric. Steph.

Dives amatorum fecit quam turba superbam,
Quæ Nemesin rigidam non venerata deam,
Indiga nunc victus percurrit pectine telas.
Palladis est tandem sub juga missa Venus.

Ab *Ioanne Stockwoodo.*

Quam prius elatam locuples grex fecit amantum,
Quæ Nemesin tetricam spreverat antè deam

Vilibus

ilibus eſt ſpathiis nunc licia tundere adacta.
Palladi ſic ſero eſt reddita præda Venus.

Aliter ab eodem.

urba ſuperbire hæc, dives quam fecit amantum,
Et cui negligitur diva ferox Nemeſis,
ertilibus ſpathiis nunc victum quærere diſcit.
Minervæ eſt tandem ſic data præda Venus.

Ex titulo {Thēron. / Θηρων.} *i. Ferarum: Id eſt,*

Antipatrou. {Pag. 426. / Αντιπατρου.}

K pote tis phriktoio theēs ſeſobēmenos oiſtrō. — Τις ποτε, ὁ, ἡ, τὸ, τι, ς. ſimp. Φρικτοιο pro του, Ionicè ὰ φρικτος, τη, τον. Θοης pro ας, Ion. ὰ θοης, ης. pro α, ας, 2. ſimp. Σεσοβημένος, η, ον, part. paſſ. præt. à σοβεομαι. Οιστρος, ου, ὁ, 3. ſimp. Ῥομβητες, τη, των. Δονεων, ουσα, ον, Ion. ſine contractione pro δονων, ουσα, ουν, part. act. præſ. à δονεω, 1. contract. Λυσομανης, εος, ὁ, ἡ, ες, το, 1. contract. Πλοκαμος, μου, ὁ, 3. ſimp. Θηλυχειτων,

Ex potè tis phriktoio theēs ſeſobēmenos oiſtrō,
Ἐκ ποτε τις φρικτοιο θεης σεσοβημένος οιστρω,
Rhombetous doneōn luſſomaneis plokamous,
Ῥομβητας δονεων λυσσομανεις πλοκαμους,
thēluchitōn, askētos eïſſeiroiſi korumbois,
θηλυχιτων, ασκητος εϋσσειροισι κορυμβοις,
Habrōn te ſtreptōn hammati kekruphalōn.
Ἁβρων τε στρεπτων ἁμματι κεκρυφαλων.
his aner, koilōpin oreiada duſato petrēn,
ῃς ανηρ, κοιλωπιν ορειαδα δυσατο πετρην,
Zenos elaſtretheis guiopagei niphadi.
Ζηνος ελαστρηθεις γυιοπαγει νιφαδι.
ō de ken arrhigētos epenthore taurophonos thēr,
ὧ δε κεν αρρηγητος επενθορε ταυροφονος θηρ,
Es ton heon promolōn phōleon heſperios.
Ες τον ἑον προμολων φωλεον ἑσπεριος.
thrēſas d es phōta, kai eutrētoiſin aïtmain
θρησας δ' ες φωτα, και ευτρητοισιν αϋτμην
Mukterſi broteas ſarkos eruſſamenos,
Μυκτηρσι βροτειας σαρκος ερυσσαμενος,
lamen briaroiſin ep' ichneſin' omma d' helixas,
λαμεν βριαροισιν επ' ιχνεσιν' ομμα δ' ἑλιξας,

Bruchato

τῶν, ωνος, ὁ, ἡ, ϛ. simp. Ἀσκητος, ὴ, ὸ, ὴ, ον, τὸ. Εὖ ἀσκει ϛ ἐστι, pro ἐστις, Ionicè ab εὖ ἀσκειϛ, ϛ, ὁ, ἡ, ον, τὸ. Κορυμβος, ϛ, ὁ, ϛ. simp. Ἄβϛος, ϛ, ὁ, ὴ, ον, τὸ. Στρεπτος, τη, τον. Ἀμμα, ατος, τὸ, ϛ. simpl. Κακρυφαλος, ϛ, ὁ, ϛ. simpl. Ιλεις, εος, ὁ. ἡ, 2. contra. Αμφιϛϛος & δϛος, ὁ, ϛ. simp. Κοιλωπις, ιδος, ὴ, ϛ. simp. Ορειας, αδος, ἡ, ϛ. simpl. Δυσατο, pro ἐδυσατο per aphæresin, aor. 1. med. ind. à δυομαι. Πετρω pro πτερω, Ionic. à πετρη, ης, pro πτερα, πτερας, 2. sim. Ζωμυλιος, ὁ, ϛ. simplic.

Bruchato sphedanōn obrimon ek genuōn.
Βρυχατο σφεδανων οβριμον εκ γενυων.
Amphi de hoi smaragei men enaulistērion antron,
Ἀμφι δε οἱ σμαραγει μεν ἐναυλιϛηριον ἀντρον,
Acheid' hulaeis anchinephes skopelos.
Αχειδ' ὑλαεις ανχινεφης σκοπελος.
Autar ho thambēsas phthoggon barun, en men hapanta
Αυταρ ὁ θαμβησας φθογγον βαρυν, εν μεν ἁπαντα
En sternois eagē thumon orinomenon.
Εν ϛερνοις εαγη θυμον ορινομενον.
All' empas erimukon apo stomatōn ololugan
Αλλ' ἐμπας ερεμυκον απο ϛοματων ολολυγην
Hēken, edinēsen d' eustrophalinga koman.
Ἡκεν, ἐδινησεν δ' ευϛροφαλιγγα κομην.
Cheiri d' anaschomenos mega tumpanon, eplatagēsen;
Χειρι δ' ἀναχομενος μεγα τυμπανον, επλαταγησεν;
Dinōton Rheias hoplon olumpiados,
Δινωτον Ρ'ειας ὁπλον ολυμπιαδος,
To zōas eparōgon. aēthea gar tote bursēs
Το ζωας επαρωγον. αηθεα γαρ τοτε βυρσης
Taureion keneon doupon edeise leōn.
Ταυρειον κενεον δουπον εδεισε λεων.
Ek de phugōn ōrousen. id' hos edidaxen anankē
Εκ δε φυγων ωρυσεν. ἰδ' ὡς ἐδιδαξεν ἀνἀγκη
Pausophos exeurein eklusin aïdeō.
Πἀυσοφος ἐξευρειν ἐκλυσιν ἀϊδεω.

Sed est anomalum, & variè inflectitur. vide gramm. in vocabulo ζευς. Ελαϛθεις, θεισα, θεν, part. pass. aor. 1. ab ἐλαυνω. Γυροπἀγης, εος, ὁ, ἡ, ες, τὸ, 1. contract. Νιφας, αδος, ἡ, ϛ. simp. Ἀρρηκτος, τὴ, ὸ, ὴ, τον, τὸ. Επενθορε pro ἐπενεθορε per geminat. apostroph. imperf. act. ind. ab ἐπενθορω. Ταυροφορος, ϛ, ὁ, ἡ, ον, τὸ. Θηρ, ηρος, ὁ, ϛ. simp. Ε'ος, ἡ, ὁν, pron. Dor. pro ὁς, ἡ, ὁν. Μεμολων, κυια, κυ, part. act. præs. à μεμολω, λεω. Φωλευς, ευ, ἡ, ϛ. simp. Ε'αυτριος, α, ον. Ἀθρησας, ασα, ἀν, part. act. aor. 1. ab ἀθρεω, 1. contract. Φως, φωτος, ὁ, ϛ. simp. Α' pro ἀ, per apostr. Ενηρητοισιν pro τοις, Ionic. ευτρητος, ϛ, ὁ, ἡ. Αὔτμη pro μη, Jon. ab αὔτμη, ης, 2. simpl. Μυκτηρ, ηρος ὁ, ϛ. simp. Βρωτος, α, ον. Σαρξ, κος, ἡ, ϛ. simp. Εμυκτιμβος, ν, νον, part. med. aor. 1. ab Ερυομαι, hic geminatur ϲ, per epenthesin. Εϛα pro ϛη, Doric. aor. 2. act. ind. ab ἱϛημι. Βεβιηπι pro βεβιηϛι, Ionicè à βεβιαϛις, α, ον. Ιχνος, εος, τὸ, 1. contract. Επ' pro ἐπι par-

postroph. Ομμα,ατος,το, 5.simp. Ελιξας,ασα,αν, part.act.aor.1.ab ἑλισσω Βρυχατο pro ἐβρυχατο, per aphæresin, imperf. med. ind. à βρυχαομαι. Σφιδανος, νη, νον. Οβριμα, adverbialiter. Γινυς,υος,ὁ, 5.simp. Σμαραγει, ind pres.act.à σμαραγεω, 1.contract. Εναυλισσηεις,α,εν. Αιξεν,κ,το 3 simp. Αχει, Dor.pro ηχει, imperfect. ind.act.ab ηχεω 1. contr. Δ' pro δε per apostroph. Υλαεις,εσσα,εν. Αγχιεφης,εος,ὁ, ἡ,ες,το, 1. contr. Σκοπελος,ε,ὁ,ἡ,3. simplic. Θαμβησας, ασα,αν, part.act. aor. 1. à θαμβεω, 1 contract. Φοβερος,ε,ὁ,ἡ,3 simp. Βαμις,ιδα,ν. Ἁπας,παση,παν. Στηθεος,ε,το, 3. simpl. Εαγη pro ηγη. Atticè, aor. 2. pass. ind. ab αγνυμι anomalo. Θυμος,με,ὁ, 3. simp. Ορινομενος,νη,νον, part. pass. præs. ab ορινομαι. Αλλ' pro αλλα per apostroph. Εειμενος,νη,ὁ,ἡ,νον,το Στομαχατος,το, 5. simp. Ολολυγη,ης, 2 sim. Ηκεν, aor. 1. act. ind. ab ἱημι anomalo. Εδησεν, aor 1. act. ind. à δεω, 1. contract. Δ' pro δε, per apostr. Ευστροφος,ε,ὁ,ἡ,ον, 5. simp. Κομη,ης, 2. simp. Χειρ,ειρος,ἡ, 5. simp. Δ' pro δε per apostr. Αναχομενος,νη,νον, part. med. aor. 2. ab δυεχομαι anomalo. Μεγας μεγαλη, μεγα, anom. Τυμπανον,ε,το, 3. simpl. Επλαταγησεν, aor. 1. act. ind. à πλαταγεω, 1. contract. Δινευτος,τη,τον. Ρ'εια,ας, 2 simp. Ο'πλον,ε,το. 3. simp. Ολυμπιας,αδος,ἡ. 5. simpl Ζωας, Dor. pro ης, à ζωα,ας, pro η,ης, 2. simp. Επαφαγος,γη,γον. Ανδια pro ξη. Jonicè, sine contractione, ab Ανδης,εος,ὁ,ἡ,δες,το, 1. contract. Βυρσα,ης 2. simp. Ταυρειος,ε,ὁ,ἡ, ον,το. Κενεος,α,ον. Δυπος,ε,ὁ,ἡ,3. sim. Εδεισε, aor. 1. ind. act. à δειδω, anomal. Λεων,οντος,ὁ, 5. simp. Εν δε φυγων per Tmesin, pro ενεφυγων, χουσ,ον, part. act. aor. 2. ab ενεφευγω, anomal. Ωρουσεν, aor 1. act. ind. ab ορυω. Ιδ' pro ιδε, per apostroph. imperat. act. aor. 2. ab ειδω anomalo. Εδιδαξεν, aor. 1. ind. act. à διδασκω. Αναγκα pro κη, Dor 2. simplic. Γ'αστοφος,φε,ὁ,ἡ,φον,το. Εξευρειν, infin. act. aor 2. ab ἐξευρισκω, anomalo. Ελυστις, ιος, & Jonicè εος,ἡ, 2. contractorum. Αϊδιω pro δε, Ionicè ab αϊδης,ε, 1. simplicium.

Interpretatio ad verbum.

Ab horrenda dea quidam exagitatus (vel percitus) œstro,
Versatile. quatiens (vel. Turbinis instar quatiens, seu
. versans) rabide furiosas comas,
Muliebri veste indutus, ornatus corymbis pulchras spiras
habentibus (vel, bene inter se nexis, seu implicitis)
Et nexu delicatarum vittarum tortilium.
Gnarus vir, concavam montanam ingressus est petram,
Compulsus adstringente membra turbine Iovis nivali.
In hunc autem interrita insiliit taurorum interfectrix
fera,
In suum speleum quum venisset vespertina.

Intuitus autem illum hominem, & bene perforatis (vel patulis) odorem
Humanæ carnis quum traxisset naribus,
Stetis firmis in vestigiis: & quum oculum flexisset (vel, torsisset)
Rugiebat horrendum (vel immane) ex robustis faucibus.
Et circa eum resonabat quidem habitatio (seu lustrum) præbens antrum,
Resonabat quoque sylvosus, nubibus propinquus scopulus.
At ille obstupefactus sonitu vehementi, totam
In pectoribus perculsus est mentem turbatam.
Sed tamen graviter mugientem ex ore clamorem
Misit, & rotavit versatilem comam.
Et quum manu sustulisset magnum tympanum, pulsavit,
Tornatilia arma (vel, tornarile instrumentum) Rheæ Olympicæ,
Vitæ auxiliaria. insolitum enim tunc corij
Taurini inanem strepitum timuit leo,
Et ausugiens exiliit. Vide ut docuerit necessitas
Omnino (vel omnibus modis) sapiens, invenire effugium
Orci (vel mortis.)

Idem Antipatri epigram. carmine redditum ab Henric. Steph.

Horrificæ quidam divæ malè percitus œstro,
Spirante rabiem qui caput tectum coma
Quassabat, qui fœminea cum veste corymbos,
Et qui gerebat tortilis virtæ plicas,
Se celsæ in rupis tenebrosum abscondidit antrum,
Iovis nivosa verberatus grandine.
Tauri vora en repetens sera jam nocte cubile,
Ibi tunc latentem repperit virum fera.
Illum hæc torva tuens, humanæ carnis odore
Afflante narem persagacem protinus,
Luminibusque micat, vestigia moxque superba
Sistens, hiatu rugit imo faucium.
Intima tunc rugitu illo reboare caverna,
Reboare cœpit tota rupes undique.

Obstupuit

Obstupuit vocemque hæsit tremefactus ad istam,
Cordis rec.ssu palpitans ab ultimo.
Immanè exululat tamen, exululansque, rotatu
Simul comantem verticem quatit cito,
Impiger & Rheæ sacratum corripit ingens:
Pulsatque magnis tympanum conatibus:
Auxilium vitæ taurinæ nam leo pellis
Inusitatum contremiscit ad sonum,
Atque fugam rapit. Ad vitanda pericula lethi,
Necessitatis quanta (proh) solertia!

Ab Ioanne Stockwoodo.

Crudeli à diva vir quondam percitus œstro,
Turbinis instar iners concutit ille comas,
Fœminea indutus veste, ornatusque corymbis,
Torquibusque plicis, telaque longa gerens.
Obscura instructus sic armis antra subibat
Intrare hoc fecit læva procella nivis)
Ast leo taurivorus repetens de nocte cubile,
Repperit hunc illic dum latitat metuens.
Quem cernens, nare & patula dum carnis odorem
Attrahit, insistens firmius in pedibus,
Horrendum irrugit clamoso è gutture: & antrum
Horribili strepitu tunc subito reboat
Et reboat scopulus sylvosus: sed miser ille
Obstupuit, toto cordeque contremuit.
Mugiit ast graviter, magnum quoque misit ab ore
Clamorem, & capitis concutit inde comas,
Attollensque, manu pulsabat tympana magna,
Rheæ & Olympiacæ tympana sacra ferit:
Vitæ præsidium: insolitum leo namque boatum
Taurinæ exhorret pellis, & usque timet.
Sit fugit exiliens. ô quàm beue monstrat ἀναγκη
Omnes vitandæ mortis inire vias.

Ex titulo { Apo kitharōdōn. / Απο κιθαρῳδων. } i. à Citharœdis:

Makedoniou Hupatou. / Μακεδονιυ Ὑπατυ. } Pag. 437.

Κιθαριω pro ῳδυ, Ion. à κιθαρη, ης, pro α, ας, 2. simpl. Ευμολπος, υ, ὁ, ζ. simp. Τριπους, οδος, ὁ, ς. sim. Φοιβος, υ, ὁ, ζ simpl. Ανθετο pro ἀνεθετο, per aposir. aor. 2. med. ind. ab ἀνατιθημι. Γηρελειω pro ῳ, Ionic. à γηρελεος, α, ον. Χειρ pro χειρος per aposi. à χειρ, χειρος, ὁ, ς. simp. Επιμεμφομενος, η, ον, part. med. præs. ab επιμεμφομαι. Επη, aor. 2. act. ind. ab επω inusitato anom. Ψαυσαιμι, aor. 1. act. opt. à ψαυω, ω. Λυρης pro ας, Ion. à λυρη, ης, pro α, ας, 2. simp. Μηδ' pro μηδε per apostr. Εθελησω, fut. 1. act. ind. ab εθελω, anomalo. Ἁρμονιης pro ας, Ion. ab ἁρμονιη, ης, pro α, ας, 2. simp. Εμμελετημα, ατος, το, ς. simplic. Φερειν, inf. act. præs. à φερω anomalo. Ηιδετος, υ, ὁ, ζ. simp. Μελετω, imperat. præs. act. à μελω. Κιθαρις pro ας, Ion. 2. simplic. Μιτος, του, ὁ, ζ. simp Πληκτρου, ου, το, ζ. simp. Σκηπιων, ωνος, ὁ, ζ. simp. Τρεμιους, α, ους, Ερειδομεθα, fut. 1. med. ind. ab ερειδομαι.

THen Kitharēn Eumolpos epi tripodōn pote Phoibō
Τοτε Κιθαριν Ευμολπος επι τριποδων ποτε Φοιβῳ
Anthēto, gēraleēn cheir' epimemphomenos.
Ανθετο, γηρελειω χειρ' επιμεμφομενος.
Eipe de, Mē psausaimi lurēs eti, mēd' ethelesō
Ειπε δε, Μη ψαυσαιμι λυρης επι, μηδ' εθελησω
Tēs paros harmoniēs emmeleteēma pherein.
Της παρος ἁρμονιης εμμελετημα φερειν.
Eitheois meleto Kitharēs mitos' anti de plēktrou
Ηιθεοις μελετω Κιθαρις μιτος' αντι δε πληκτρου
Skēpaniō tromeras cheiras ereisometha.
Σκηπανιῳ τρομερας χειρας ερεισομεθα.

Interpretatio ad verbum.

CItharam Eumolpus in tripodibus tandem Phœbo
Dicavit, de senili manu conquerens.
Dixitque, Absit ut Attingam lyram posthac, aut velim
Pristinæ harmoniæ exercitamentum gestare.
Iuvenibus sit curæ citharæ chorda: pro plectro autem
Scipione tremulas manus sustentabimus.

Idem

Idem Macedonij epigramm. carmine redditum ab Henric. Steph.

Hanc tandem Eumolpus (dextram laſſante ſenecta)
Phœbe tuo tripodi dedicat iſte lyram.
Ne citharam poſthac attingam : (dixit) abeſto
Harmoniæ quondam quod documenta dabat.
Contrectent citharam juvenes : mihi plectra faceſſant,
Et levet in tremula ſcipio membra manu.

Ab *Ioanne Stockwoodo.*

Hanc citharam Eumolpus tibi Delphice donat Apollo,
De ſenio laſsis multa querens manibus.
Plectra valete ſemel : citheram (inquit) poſtea nunquam
Attingam, valeant muſica cuncta ſimul.
Hæc juvenum ſint cura, mihi fidium vice poſthac
Suſtentet tremulas virgula parva manus.

Ex titulo { *Aponautōn.* / Απο ναυτων. } *i. à Nautis.*

Makedonios Hupatou. / Μακεδονιος Υπατου. } Pag. 439.

Nea soi, ō ponton basileu, kai koirane gaiēs
Νεα σοι, ω ποντε βασιλευ, και κοιρανε γαιης
Antithemai Kranton mēketi tengomenēn
Αντιθεμαι Κρανιον μηκετι τεγομενην
Νēa, poluplaneōn anemōn pteron. hes epi deilos
Νεα, πολυπλανεων ανεμων πτερον. ης επι δειλος
Poliak s ōisamen eiselaan aïden.
Πολλαχις οισομεν εισελααν αϊδην.
Panta d' apeiramenos, phobon, elpida, ponton, aellas,
Παντα δ' απειραμενος, φοβον, ελπιδα, ποντον, αελλας,

Nauc, ακος, & νος, poët. ῐ, 5. *simpl. ſed contrahitur in quibuſdã caſibus.* Σοι à συ, *pro.* Πορτος, ι, ὁ, 3. *ſim.* Βασιλευς, ῆος, ὁ, 3. *con* Κοιρανος, ι, ὁ, 3. *ſim.* Γαιης *pro* ας, *Ionicè à*

 γαη,

Ταν, ης, pro α, ας, 2. sim. Αντιδιμαι, pro δυαπιδιμαι, Pistōn huper gaiēs ichnion hēdraſamēn.
Πιστων ὑπερ γαιης ιχνιον ἑδραſαμην.

per apoſt. ind. med. præſ. ab δυαπιδημι. Κεκαντος, η, ον, 3. ſimp. Τεθνημενος, νη, νον, part. paſſ. præſ. à τεθνημι. Ανεμος, ου, ὁ, 3. ſimp. Πτερον, ου, το, 3. ſimp. Πολυπλαδιων pro ων, Jon. ſine contractione à πολυπλαδης, εος, ὁ, ἡ, ες, το, 1. contract. Δειλος, λη, λον. Ωϊσαμην, αον. 1. med. ind. ab οιομαι, anomal. Εισταλαδη pro λδω, ſine contract. one, Ioni. inf. act. præſ. ab εισταλαω, 2. contract. Αἰδης, ου, 1 ſimp. Πας, πασα, παν Δ' pro δε, pa apoſtr. Απειπαμενος pro απειπομενος, per apoſt. aor. 1. med. part. ab απειπω, anom. & inuſitato. Φοβος, ου, ὁ, 3. ſimpl. Ελπις, ιδος, ἡ, ς. ſimpl. Γαιτος, η, ὁ, 3. ſimp Αστλα, ης, 2. ſim. Γαιος, ση, σον. Ιχνιον, ου, το, 3. ſim. Ἑδραſαμην, αον. 1. med. ind. ab ἑδραζομαι.

Interpretatio ad verbum.

NAvem hanc tibi, ô maris rex, & domine terræ,
Dico (ego) Crantus, quæ non amplius tingitur.
Navem, multivagorum ventorum alas: in qua trepidus
Sæpe putavi me ingreſſurum orcum.
Omnibus autem quum vale dixiſſem, timori, ſpei, mari, procellis,
Fidum ſuper terram veſtigium fixi.

Idem Macedonij epigramm. carmine redditum ab Henric. Steph.

Hanc tibi navim, ô rex terræ pariterque profundi,
Dedico, quam nullis jam mare tingit aquis.
Navim, ventorum pennas: quæ ſæpe videndi
Plutonis torſit pectora noſtra metu.
Nunc ſpes, atque metus, pontique valete procellæ:
Fixa eſt in fido nunc mihi planta ſolo.

A *Cornario.*

Rex maris & ſolidæ dominator maxime terræ,
Hanc tibi ego Crantus dedico naviculam.
Naviculam, pennas ventorum, qua miſer ipſe
Vſus, ſæpe putans me infera regna ſequi.
Iamque timor valeat, valeat ſpes pontus, & undæ:
Namque ſuper terra firmum ego figo pedem.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Hanc tibi rex navim terræ pelagique potenti,
Sacro, quam nullis jam mare pulsat aquis.
Alas ventorum, navem: qua sæpe timebam,
Ne peterem nigri fumida tecta Dei.
Nunc valete, timor, mare, spes, tumidæque procellæ:
Defixus fida est pes mihi firmus humo.

Ex titulo { Apo poimenōn. / Απο ποιμενων. } i. à pastoribus.

Makedoniou Hupateu. / Μακεδονιυ Υ'πατευ. } Pag. 441.

Daphnis ho surinktas tromerō peri gēraï kamnōn,
Δαφνις ὁ συεριγκτας θρομερω ωερι γηραϊ καμνων,
Cheiros aergēlas tas de barunomenan
Χειρος αιργηλας τας δε βαρυνομενδω
Pani philagraulō nomian anethēke koruan,
Πανι φιλαγραυλω νομιδν ανεθηκε κορυνδν,
Gēraï poimeniōn pausamenos kamatōn.
Γηραϊ ποιμηνιων παυσαμενος καματων.
Eiseti gar suringi melisdetai, eiseti phōna
Εισητι γαρ συεριγξι μελισδεται, εισητι φωνα
Atromos en tromerō sōmati naietaei.
Α'τρομος εν θρομερω σωματι ναιεταει.
Alla lukois sintēsin an' ourea mē tis emoio
Αλλα λυκοις σιντησιν αν' ουρεα μη τις εμοιο
Aipolos angeilē gēraos adraniēn.
Αιπολος αγγειλη γηρεος αδρανιην.

Δαφνις, ιδος, ὁ, ς. sim. Συεριγκτας, τυ, 1. simp. Dor. pro συεριγκτης. Θρομερος, α, ον. Γηραϊ pro γηρᾳ, per dialysin Jonicam à γηρας, αος, το, ς. contr. Καμνων, ουσα, ον, part. act. præs. à καμνω. Χειρ, ειρος, ὁ, ς. simp. Αργηλας pro λης, Dor. ab αργηλος, λη, λον. Τας Dor. pro της. Βαρυνομδω pro νλω, Dor. ab βαρυνομενος, νη, νον, part. pass. præs. à βαρυνομαι. Πανι, ανος, ὁ, ς. simp. Φιλαγραυλος, ε, ὁ, ἡ. Νομιος, α, ον. Ανδηκε pro ανεθηκε, per apostroph. aor. 1. act. ind. ab ανατιθημι. Κορυνδν pro νλω, Dor. à κορυνα, ας, pro ν, ης, 2. sim. Ποιμηνιος, α, ον. Παυσαμενος, νη, νον, part. med. aor. 1. à παυομαι. Καματος, υ, ὁ, ζ. simp. Συεριγξ, γγος, ἡ, ς. simpl. Μελισδεται, pro μελιζεται, Dor. ind. med. præs. à μελιζομαι.

Φωνα,ας, pro ν,ης, Dor. 2 simp. Αξεμος,ς,ὁ,ἡ,μον,το. Τεθμιεθς,εα,εθν. Σαμφα,ανης,τὸ 5. simp. Νεπτιει, sine contractione Ionicè, pro νεπτει, ind. præs. act. à νεπτεω, 2. contract. Λυκος,ς,ὁ 3 simp. Σιντιθιν pro σιντιθσι, Dor. à σιντις,ς, 1. simp. Αὐ pro ἀμφὶ per apostroph. Ουρια pro ορια, Ionicè, & deinde κρια sine contractione, Ionicè etiam, pro κρη, ab ορθς,ους,τὸ, 1. contract. Τις,ινος,ὁ,ἡ,τὸ,τι, 5. simp. Εμοιο pro μου Ion. ab εγω. Αιπολος,ς,ὁ 3. simp. Αχθεϊλαι, aor. 1. act. sub. ab αχθίλλω. Γυθεος pro εος, Ionicè. Αὐ θεγιλω pro ω, Ion. ab Αὐθεγιλλω, ης, pro α, ας, 2. simp.

Interpretatio ad verbum.

DAphnis fistulator tremula in senectute fessus,
Pedum pastorale, quod dedignatur manus hasce inertes (vel, ignavas. legendo χειρες αργιλιας.)
Pani pernoctationes in agris amanti dicavit,
Postquam ob senium à pastoralibus cessavit laboribus.
Adhuc enim fistula canit, adhuc vox
Minimè tremula in tremulo corpore habitat.
Sed lupis maleficis per montes ne quis meæ
Pastor nuntiet senectutis imbecillitatem.

Idem Macedonij epigr. carmine redditum ab Henric. Steph.

Iam canus Daphnis, fessusque senilibus annis,
Nec jam pastorum munia ferre valens,
Hoc dico Pani pedum. gestari namque gravatur
A me nunc vetulo, languidiore manu.
Certe alacer supereſt animus: calamum, ut prius, inflo,
Nec mihi vox tremulo corpore missa tremit,
Sed mihi pastores, robur minuisse senectam
Parcite monticolis significare lupis.

Ab Ioan. Stockw.

En ego nunc curis fessus, tremulaque senecta
Daphnis, muneribus jam minus aptus agri,
Hoc voveo tibi Pani pedum, quod languida ferre
Iam nequit ista manus, membraque debilia.
Fistula adhuc cantat, mihi vox est integra in ægro
Corpore, nec tremulum deficit illa senem.
Vos ô pastores, vires minuisse senectam
Linquite montivagis dicere (quæso) lupis.

EX

EX LIBRO VII.

Simõnidon. Ξιμωνιδου. } Pag. 450.

Oidion aulētris, kai Puthias, hoi pot' eraſtai,
Βοιδιον αυλητρις, και Πυθιας, οι ποτ' ερασται,
Soi Kupri tas zōnas tas te graphas etheſan.
Σοι Κυπρι τας ζωνας τας τε γραφας εθεσαν.
pore, kai phortēge, to ſon balantion oiden
πορε, και φορτηγε, το σον βαλαντιον οιδεν
Kai pothen hai zōnai, kai pothen hoi pinakes.
Και ποθεν αι ζωναι, και ποθεν οι πινακες.

Βοιδιον, υ, το, 3. ſimp. Αυλητρις, ιδος, ἡ, ς. ſimpl. Ποτ pro ποτε per apoſtro. Ερασται, ου pron. Κυπρις, ιδος, ἡ, ς. ſimplic. Ζωνη, ης, 2. ſimpl. Εθεσαν, aor. 2. act. ind. à τιθημι. Εμπορε, υ, ὁ, 3. ſimpl. Φορτηγε, ου, 3. ſimp. Βαλαντιον, υ, το, 3 ſimp. Οιδε, præt. med. ind. ab οιδω anomalo. Πινακες, ων, ὁι, ς ſimp.

Interpretatio ad verbum.

Oedion tibicina & Pythias, quondam amabiles (vel, gratæ (tibi)
ibi, Cypri has zonas & tabulas poſuerunt.
ercator, & nauclere (propr. navis onerariæ) tua crumena novit
unde hæ zonæ, & unde hæ tabulæ.

Idem Simonidis epigram. carmine redditum ab Henr. Steph.

aſce tibi zonas, Venus, has poſuere tabellas,
Pythias & quondam Bucula grata tibi.
nt unde hæ zonæ, pariter ſint unde tabellæ,
Navita, mercator, veſtra crumena ſciet.

AP. S. Meliſſo.

Bœdion ære canens, dilectaque Pythias olim,
Cypri tibi has zonas, hos poſuere typos.
Inſtitor & nauclere, tua hæc marſupia norunt,
Vnde vel hæ zonæ ſint, vel & unde typi.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Pythias, & cantrix tibi Bucula amabilis olim,
Cypri tibi has zonas, has tibi dant tabulas.
Quod pretium? Tu mercator, tu navita noſti,
Pro quibus (ah) vobis æs ego grande dedi.

Asklēpiadou. } Pag. 452.
Ασκληπιάδ.

Θάλλος, ε, ὁ, 3. ſim. Διδυμη, μης, 2. ſimpl. Συνηρπασεν, aor. 1. ind. act. à συναρπαζω. Ωμοι, pro ὤμοι, per aposſtr. Τηκομαι, indic. præſ. paſſ. anomalum. Κηρος, ε, ὁ, 3. ſimp. Πυρ, υρος, το, 5. ſimp. Καλος, ου, το, 1. contr. Ὁρῶν, ουσα, ον, part. præſ. act. ab ὁραω, 2. contract. Μελας, μελαινα, μελαν. Τις, τινος, ὁ, ἡ, το, ſimp. Οὑτος, αὑτη, τουτο, pron. Ανθραξ, ακος, ὁ, 5. ſim. Αλλ' pro ἀλλα per aposſt. Εκεινη, νο. Θαλψωμεθ', aor. 1. act. ſub. à θαλπω. Λαμπρυν' pro λαμπρυνον, per aposſt. ind. præt. act. à λαμπω. Ῥοδινος, α, ον. Καλυξ, υκος, ὁ, 5. ſimp.

Tō thallō Didumē me ſunērpaſen. ōmoi egō de
Τῳ θαλλῳ Διδυμη με συνηρπασεν. ὤμοι ἐγω δ'
Tēkomai hōs kēros par puri, kallos horōn.
Τηκομαι ὡς κηρος παρ πυρι, καλλος ὁρων.
Eide melaina, ti touto; kai anthrakes. all' an ekeinous
Εἰδ' μελαιναν, τι τουτο; και ἀνθρακας. ἀλλ' ἀν ἐκεινους
Thapsōmen lampous' hōs rhodeai kalukes.
Θαψωμεθ' λαμπρυν' ὡς ῥοδιναι καλυκες.

Interpretatio ad verbum.

FLore (ſuo) Didyme me rapuit. ego autem (hei mihi
Liqueſco (vel tabeſco) ut cera ad ignem, dum pulchri
dinem intueor.
Quod ſi nigra (eſt) quid tum? etiam carbones (nigri ſu
ſed ſi illos

Calli

alfaciamus, ſplendent tanquam roſei calyces.

Idem Aſclepiadis epigr. carmine reddi-tum ab Henric. Steph.

lore ſuo Didyme rapuit me: ut cera liqueſco
Igni admota, oculos quum venit ante meos.
t nigra eſt. quid tum? niger eſt & carbo: ſed igni
Reſplendent pulchra pulchrius ille roſa.

A P.S. *Meliſſo.*

os Didymes rapuit me. formam namque tuendo
(Hei mihi) ut ignitis cera liqueſco focis.
t nigra. quid refert. titio eſt niger. aſt ubi eundem
Calfacias, ſpiendet ceu roſa flore ſuo.

A Luſcinio.

eu Didyme totum rapuit me: ſolvor & igni
Vt cera, inſignem dum video faciem.
igra licet ſit uſque: niger carbo eſt quoque, dum mox
Luceat: hæc baccas vincit amata roſæ.

Ab Ioanne Stockwoodo.

e rapuit Didymes facies, ceu cera liqueſco
Ante ignem, formam cum video Didymes.
tra eſt. quid tandem? nigri carbonis ad ignem
Lux ſplendet nivea pulchrior atque roſa.

Makedonoïn Hupatou. } Pag. 454.
Μακεδονιν Ὑπατου.

Exon Eïōs kradiēs te kai hēpatos. ei d' epithumeis
Ἐξον Ἐως κραδιης τε και ἡπατος. ει δ' ἐπιθυμεις
Ballein, allo ti mou tōn meleōn metaba.
Βαλλειν, ἀλλο τι μου τῶν μελεων μεταβα.

Ἐξον, *imper. act. aor.* 1. *à* ἐξημι. Ἐως, ωτος, ὁ, ϛ. *simplic.* Κραδιης, *pro* ας, *Ionicè à* κραδιη ης, *pro* α, ας, 2. *simplic. & eſt præterea* κραδιης *pro* κερδης, *per literarum metathesin* Ἡπαρ, ατος, το, ϛ *simp.* Δ' *pro* δι *per apoſt.* Ἐπιθυμεις, *ind. præſ act. ab* ἐπιθυμεω,

ευδομαι, 1. contract. Βδυγειν, inf. præs. act. à βδυγω anomal. Αλλος, λη, λον, & λο, zicè, detracto (ν.) Ις, ισος, ι, ῐ, ν, το, τι, ς, simplic. Με ab εγω pronom. Μελεων pro μ sine contractione, Ionicè à μελος, εος, το, 1. contract. Μετυβα pro μετυβαθι, μ pocopen, imperat. act. aor. 2. à μετυβαινω anomalo.

Interpretatio ad verbum.

CEssa amor à corde & jecore: quod si cupis
Petere (me) ad aliud meorum membrorum tran

Idem Macedonij epigramm. carmine redditum ab Henric. Steph.

Parce Cupido meo jecori cordique: sagittas
Mittere vis? aliò mittere quæso velis.

A *Paul. Sched. Melisso.*

Nec mihi cor, nec range jecur: si figere avebis,
De membris aliud fige Cupido meis.

A *Cornario.*

Cor mihi linque heparque intactum: figere si vis,
Quæ tu cunque velis membra Cupido petas.

A *Sleidano.*

Arripe Amor quodvis nostro de corpore membrum,
Linque sed illæsum corque jecurque mihi.

Ab Ioan. Stockwoodo.

Linque Cupido jecur, cordi quoque parcito: si vis
Figere, fige alio tela cruenta loco.

Paulou Silentiarion Παυλε Σιλεντιαριε. } Pag. 455.

Αμιλλακτος, ὁ, ἡ, ἰ, Φλω, ε- ους, ὁ, ς. simp. Ἱλης, εια, ες. Ἡβη,

Ho prin amalthaktoisin eni phresin hēdun en hēbē
Ὁ πριν αμιλλακτοισιν ενι φρεσιν ἡδυν εν ἡβῃ
Oistrophoron Paphiēs thesmon apeipamenos,
Οιστροφορον Παφιης θεσμον απειπαμενος,

Guiobor

ioborois beleessin anembatos ho prin Erōtōn,
βοροις βελεεσσιν ανεμβατος ὁ πριν Ερωτων,
Anchena soi klino, Kupri, mesaipolios.
Αυχενα σοι κλινω, Κυπρι, μεσαιπολιος.
exo me kagchalooſa, ſophen hoti Pallada nikas
ξω με καγχαλοωσα, σοφην ὁτι Παλλαδα νικας
Nun pleon e to paros melō eph' Heſperidōn.
Νυν πλεον η το παρος μηλοις εφ' Εσπεριδων.

Ηβη, ης, ἡ, 2. ſimp. Οισροφορος, ος, ὁ, ἡ, ον, το, Παφιος pro ας, Ionicè à παφη, ης, pro α, ας 2 ſim. Θεσμος, ος, ὁ. 3. ſimp. Απειπαμβος, μβη, πον, part. med. aor. 1. απειπαμβω, ab απειπα, act. cujus ſimplex επω non eſt in uſu. Γυροφορος, ος, ὁ, ἡ, ον, το. Βελεσσιν pro βελεσι, poët. à βελος, εος, το, 1. contract. Αμβατος, ος, ὁ, ἡ. Ερως, ωτος, ὁ. 3. ſimp. Αυχην, ενος, ὁ, 5. ſimp. Σοι à συ, pron. Κλινω, eſt ipſum thema, ind. præſ. Κυπρις, ιδος, ἡ, 5. ſimp. Μεσαιπολιος, ος, ὁ, ἡ. Δειξο pro δειξον (quod valde rarum eſſe puto) per apocopen, aor. 1. imperat. act. à δειχω. Με ab εγω pron. Καγχαλοωσα, per epenthesin pro λωσα, part. act. præſ. à καγχαλαω. Σοφος, φη, φον. Παλλας, αδος, ἡ, 5 ſimp. Νικας, ind. præſ. act. a νικαω 2. contract. Πλεον, adverb. comp. græc. reg. à πολυ. Μηλον, ος, το, 3. ſimp. Εφ pro επι, per apoſtr. Εσπεριδων, ης, ες, 5 ſimp.

Interpretatio ad verbum.

Ille prius in præcordiis molliri neſciis ſuavem in puber-
Oeſtriferæ Pathæ legem aſpernatus, (tate
Membrivoris teiis impervius qui prius fueram Amorum,
Cervicem tibi inclino, Cypri, ſemicanus.
Excipe me exultabunda, doctam quia Minervam ſuperas,
Nunc magis quàm anteà in poma Heſperidum.

Idem Pauli Silentiarij epigram. carmine reditum ob Hen. Steph.

Ille ego cui juveni leges & jura Cytheres
Contenta in rigido corde fuere prius,
Ille Cupidineis telis impervius olim,
Inclino Paphie nunc tibi colla ſenex.
Excipe me exultans, doctam quia pallada vincis.
Nunc magis, in pomo quàm tibi victa fuit.

A P. S. *Meliſſo.*

Cypridis igniferæ qui ſuave rebellis ephebus

Ius

Jus adamanteo corde perosus eram,
Valnificis Venerum haud penetrabilis antè sagittis,
Præbeo subcanus jam tibi colla, Cypri.
Quin me sumis ovans? sapientem pallada vincis
Nunc quia plus, malo quàm prius Hesperidum.

Ab Vrsino Velio.

Acer eram, & primis invicta mente sub annis
Oestriferæ sprevi dulcia jura deæ.
Missilibus nec eram diris violandus Amorum,
Qui tua nunc canus sub juga vado Venus.
Suscipe ovans: terrica victa tibi Pallade cessit,
Quàm prius Hesperidum munere, major honos.

A Luscinio.

Qui potui juvenis sapienter temnere leges
Quondam prædulces ô Venus alma tuas,
Spicula carnivorûm vitare edoctus Amorum,
En mea colla senex sub juga mitto tua.
Victa jacet Pallas: magis hæc cape læta trophæa,
Aurea quàm pastor quum tibi mala dedit.

Ab Ioanne Stockæo.

Qui prius œstriferæ juvenis fera tela Cytheres
Sprevi, nec duro pectore jura tuli:
Et qui membrivorûm non sensi spicula Amorum,
Nunc mea colla senex sub juga dedo Venus.
Accipe me exultans, doctam quia Pallada vincis
Nunc magis, in pomo quàm prius Hesperidum.

Agathion Scholastikon. Ἀγαθίου Σχολαστικοῦ. } Pag. 465.

Ἐ Itheois ouk esti tosos ponos, hoppososhēmin
Ἔθεσιν οὐκ ἔστι τοσος πονος, ὁππόσους ἡμιν
Tais atalopsuchois echrae thēluterais.
Ταῖς ἀταλοψύχοις ἔχρην θηλυτέραις.

Ἔστι, 3. sing. Est, indic. præs. act. ab εἰμὶ sum, anomal.

Τοσος,

is men gar pareasin homēlikes, hois ta marimnēs
ις μὲν γαρ παρεασιν ὁμηλικιης, οἱς τα μαριμνης
Algea mutheuntai phthegmati tharsaleō·
Αλγεα μυθευνται φθεγματι θαρσαλεῳ·
oigniai' amphiepousi parēgora, kai kat' agulas
οιγνιαι' αμφιεπουσι παρηγορα, και κατ' αγυιας
plazontai, graphidōn chrōmasi thembomenoi.
Πλαζονται, γραφιδων χρωμασι θεμβομενοι.
emin d' oude phaos leussein themis, alla melathrois
μιν δ' ουδε φαος λευσσειν θεμις, αλλα μελαθροις
Kruptometha, zopherais phrontisi tēkomenai.
Κρυπτομεθα, ζοφεραις φροντισι τηκομεναι.

Τεους, σι, στιν. Πανος, η, ὁ, ῃ. *simpl.* Ὁ'πποσος, σι, σον, *pro* ὁποσος. Ἡ'μιν, *dat. plur. ab* ἐγω. Ατηλεψυχος, η, ὁ, ὴ. Εχεσι *pro* χεσι *sine contract. Inicè, imperfect. ind. act. à* χεω. Θηλυτεραι, ερη, ας, ῃ. *simp. capitur & substantivè, & adjectivè.* Παρασιν, *per apostrop. pro* παραισιν: *& deinde* παρασιν *Inicè, pro* παρεισιν, *ind. præs. act. à* παρειμι, *anomalo.* Ὁμιλιξ, ικος, ὁ, ἡ, ϛ. *simplic.* μημα, ατ, 2. *simp.* Αλγεα *pro* γη, *sine contractione Ionicè, ab* αλγος, εος, τ, 1. *contract.* Μυθευνται *pro* θυνται *Doricè, ind præs. med. à* μυθεομαι. Φθεγμα, ατος, το, *simp* Θαρσαλεος, α, ον. Παρηγορον, ν, το, 3. *simp.* Τ' *pro* τε *per apost.* Αμφιεπουσι, *ind. præs. act. ab* αμφιεπω. Παρηγορες, ν, ὁ, ἡ, ον, το. Κατ' *pro* κατα *per apostrop.* Αγυια, ας, 2. *simpl.* Πλαζονται, *ind. præs. mod. à* πλαζομαι. Γραφις ιδος, ἡ, ϛ. *simp.* Χρωμα, ατος, ϛ. *simp.* Ρ'εμβομενος, νη, νον, *part. med. præs. à* ῥεμβομαι. Δ' *pro* δε *per apostr.* Φαος, ν, 1. *contract.* Λευσσειν, *inf. præs. act. à* λευσσω. Θεμις, ιστος, ἡ, ϛ. *simp.* Μελαθρον, ν, το, 3. *simp.* Κρυπτομεθα, *ind. præs. pass. à* κρυπτομαι. Ζοφερες ερα, ερον. Φροντις, ιδος, ϛ. *simpl.* Τηκομενος, νη, νον, *part. præs. pass. à* τηκομαι, *anomalo.*

Interpretatio ad verbum.

Juvenibus non est tanta ægritudo (vel anxietas) quanta
stolli animo præditas puellas invadit, nos
s enim adsunt æquales, quibus solicitudinis
olores narrant voce intrepida.
sus etiam consectantur consolatorios, & per vias urbis
gantur, tabularum coloribus curas animi fallentes.
obis autem ne lutem quidem videre fas (est) sed domibus
condimur, tenebricosis curis tabescentes.

Idem Agathiæ Scholastici epigr. carmine redditum ab Hen. Steph.

on tam dura ulli juvenes quàm dura puellæ

Ætatis peragunt tempora tota suæ.
Namque suas retegunt curas æqualibus illi,
Fundereque hos inter libera verba queunt.
Pectora solantur ludis. & in urbe vagantes
Detinet in variis picta tabella locis.
Cernere nec lucem fas nobis, tectaque curis
Intabescentes claustraque multa tenent.

A P. S. Melisso.

Anxietas juvenes non urget tanta, puellas
Mollia quæ gerimus pectora, quanta premit.
His præsto est æquæva cohors, ubi quisque dolorum
Fortiter ærumnæ narrat acerba suæ.
Ludicra sectantur lenimena, compita lustrant,
Et pictis fallunt tempus imaginibus.
At nobis nec luce frui licet: abdita claustris
Liquimur heu curis turba misella nigris.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Non tanta anxietas juvenes premit, atque puellas,
Mollia queis mordax pectora rodit Amor.
Hi poterunt sociis curas committere fidis,
Cordis & arcanum voce parum trepida.
Pectora mœsta, jocis solantur: in urbe vagantes
Tristitiam fessis picta tabella levat:
At nos (heu nimium) tectis includimur atris,
Tabescunt curis pectora nostra nigris.
Vix licet optati lumen vidisse diei,
Vix sinit è tenebris repere dura parens.

Philodēmou Φιλοδήμου. } Pag. 468.

Psuchē moi prolegei pheugein pothon Hēliodōrai,
Ψυχή μοι προλέγει φεύγειν πόθον Ἡλιοδώρας,
Dakrua kai zēlous tous prin epistamenē
Δάκρυα καὶ ζήλους τοὺς πρὶν ἐπισταμένη

Ψυχη, ης, 2. simp. Μοι, ab ἐγω, pro. Προλεγει, indic. præs. act. à προλεγω,

phēsi men' alla phugein ou moi sthenos' hē gar anaidēs
μην μεν' αλλα φυγειν ου μοι σθενος· η γαρ αναιδης
Autē kai prolegei, kai prolegousa philei.
Αυτη και προλεγει, και προλεγουσα φιλει.

λεγω. Φυγειν, inf. præs. act. à φευγω anomalo. Ποθος, υ, ὁ, 3. sim. Ἡλιοδωρα, ας, 2. simp.

λιχνον, υ, το, 3. simpl. Ζηλος, υ, ὁ, 3. simpl. Επιστομιων, pro επιστομιων, per apostroph. Επιστομιος, νη, νον, part. præs. pass ab επιστομιω, anomalo. Φησι, ind. præs. act. à φημι anomalo. Φυγειν, inf. act. aor. 1. à φευγω anomalo. Μοι ab εγω pronom. Σθενος, εος, το, 3. contract. Αναιδης, εος, ὁ, ἡ, δες, το, 1. contract. Αυτος, τη, το, pro. Προλεγων, ουσα, ον, part. præt. act. à προλεγω. Φιλει, ind. præs. act. à φιλεω, 1. contract.

Interpretatio ad verbum.

MEns mihi prædicit (vel me præmonet) ut fugiam amorem Heliodoræ
Flens. i. (quippe quæ sciat) lachrymis est zelotypias superioris temporis.
Dicit quidem: sed non fugiendi mihi (est) facultas, non illa impudens,
Ipsamet & prædicit, & prædicens amat (eam.)

Idem Philodemi epigram. carmine redditum ab Hen. Steph.

Flens monet ut fugiam Telesillæ cantus amorem,
Corde à zelitypo jurgia mola sciens.
Sed misero fuga nulla patet. nam non pudet illam
Illud amare ipsum quod monet ut fugiam.

A P. S. *Melisso.*

Flens Venerem fugiam me præmonet Heliodoræ;
Gnara prius quæ flens æmule passus Amor.
Dicit at est fuga nulla, vacans namque ipsa pudore
Et monet, atque monens Heliodoram amat.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Flens mihi prædicit venerem fugere Heliodoræ;
Fletus & veneris conscia zelotypæ.
Prædicit, sed nulla fugæ via. diligit illud
Impudica nimis quod monet ut fugiam.

Meleagron. } Pag. 470.
Μελεαγρου. }

Δεινος, νη, νον. Ερως, ωτος, ὁ, quint. simp. Τις, τινος, ὁ, ἡ, τι, τι, 5. simplic. Πλειων, ονος, ὁ, ἡ, ον, τι, comp. græ. irreg. à πολυς. Sed hîc poët. est πλειον pro πλειον. Ειπω, aor. 2. act. subjunct. ab ειπω anomalo, & inusitato, præsertim in hac significatione. Οιμωζων, ουσα, ον, part. act. præs. ab οιμωζω. Παις, αιδος, ὁ, ἡ, 5 simp. Τουτοισι pro τοις, Ionicè ab ὑτος, αὑτη, τουτο, pron. Γελᾳ, ind. præs. act. γελαω, 2. contr. Πυκνα, adverbialiter. Κακιδεις, δεισα, δεν, part. pass. aor. 1. à κιδνημι. Η'δεται, ind. præs. pass. ab ηδομαι. Ειπω, ut antea. Λοιδορος, ος, ον. Τρεφεται, ind. præs. pass. à τρεφομαι. Θαυμα, ατος, το, 5. simpl. Μοι ab εγω pron. Γλαυκοιο, κη, κον, Ionicè à γλαυκος, κη, κον. Φανεισ, εισα, εν, part. pass. aor. 2. à φαινομαι. Κυμα, ατος, το, 5. simp. Υγρος, γρη, γρον Κυπρις, ιδος, ἡ, 5. simp. Πυρ, υος, το, 5. simplic. Τετυκται præt. med. ind. à τυκτομαι anomalo.

DEinos Erōs, deinos. ti de to pleon, ēn palin eipō
Δεινος Ερως, δεινος. τι δε το πλεον, ην παλιν ειπω
Kai palin, oimōzōn pollaki, Deinos Erōs;
Και παλιν, οιμωζων πολλακι, Δεινος Ερως;
E gar ho pais toutoisi gela, kai puknа kakisitheis
Η γαρ ὁ παις τουτοισι γελᾳ, και πυκνα κακιδεις
Hedetai· ēn d' eipō loidora, kai trephetai.
Η'δεται· ην δ' ειπω λοιδορος, και τρεφεται.
Thauma de moi, pōs ara dia glaukoio phaneisa
Θαυμα δε μοι, πως αρα δια γλαυκοιο φανεισα
Kumatos ex hugrou Kupri su pur tetokas.
Κυματος εξ υγρου Κυπρι συ πυρ τετοκας.

Interpretatio ad verbum.

SÆvus (vel dirus) Amor, sævus. quid autem amplius (
bebo. Id est, quid lucri mihi fuerit. Vel, quid mihi
fuerit) si rursus dixero
Et rursus, ejulando sæpe, Sævus Amor?
Nam certe puer his ridet, & frequenter vituperatus
Gaudet: quod si dixero convitiatoria, etiam alitur.
Admiratio autē mihi (est) quomodo quæ ex cæruleo
Fluctu, ex liquido Cypri tu ignem pepereris.

Idem Meleagri epigr. carmine redditum ab Henr. Steph.

Sævus Amor, sævus. Quid lucri est terque quaterque

Multis cum lacrymis dicere, Sævus Amor.
Namque accusantis ridet mea verba puellus,
Parcitur & probris quæ mea lingua jacit.
Hoc Venus admiror, quum tu sis fluctibus orta,
Ex undis flammam quî peperisse potes.

A P. S. Melisso.

Dirus Amor, dirus. Quid erit, si dixero rursum,
Sæpius & plorans dixero, Dirus Amor?
Nam puer his ridet, multumque diuque reprensus
Gestit: si impingam crimina constat ali.
Hoc mirum est. Quî cæruleo Venus orta profundo
Quiveris ex liquido progenuisse faces.

Ab Vrsino Velio.

Sævus Amor, sævus. Quid tum, si talia mœrens
Conquerar, atque iterum talia Sævus Amor?
Nimirum illa puer convitia ridet, & ipsis
Gaudet, & insultat jurgia siqua loquar.
Ast ego demiror, glauco Venus edita ponto,
Quî flammam ex unda progenerasse potes.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Durus Amor, durusque iterum, si dixero. Quid si
Sæpius hoc repetam, nil nisi Durus Amor?
Scilicet hæc ridet petulans, nec talia curat.
Quoque magis jurges, ridet & ille magis.
Hoc magis admiror, liquido quî Cypris ab alto
Orta queat sævas progenuisse faces.

Του αυτου. Τε αυτε. } Pag. 417.

Τι ξενον, ει βροτολοιγος Ερως τα πυριπνοα τοξα
Ballei, kai lamurois ommasi pukna gela;
Εβαλε, και λαμυροις ομμασι πυκνα γελᾳ;

Ερως, ωτος, ὁ, 3. *simp.* Πυρμιγνυος, υ, ὁ, ἡ, ον, το. Τοξον, υ, το. 3. *sim.* Βαλλει, *ind. præ. act.* à βαλλω *anomal.* Ανεμος, ος, ον. Ομμα, ατος, το, 5. *simpli.* Γυκτα, *adver.* Τελα, *ind. præs act.* à τελαω 2. *contract.* Μητηρ, ερος & τος, ἡ, 5. *simpl.* Στεργει, *ind. præs. act.* à στεργω. Αρης, αρεος, εως, ηος, ητος, *vel* Αρης, υ, ὁ, *malum.* Γαμετης, ιος, ἡ, 2. *contract.* Τετυκται *pro* τετυκται, *præ. pass. ind.* à τευχω. Η'φαιστος, υ, ὁ, 3. *simp* Κοινος, η, νον. Πυρ, υρος, το, 5. *simpl.* Ξιφος, εος, το, 1. *contract.* δ' *pro* δε *per apostrophum.* Ανεμος, μυ, ὁ, 3. *simp.* Μαστιξ, ιγος, ἡ, 5. *simp.* Θαλασσα, 2. *simp.* Τρηχυ *pro* τραχυ. *Jonic. adverbialiter, hoc loco.* Βοα, *ind. præs. act.* à βοαω, 2. *contractorum.* Γενετης, υ, 1. *simpl.* Τις, *ut supra.* Τ'ενεκεν *pro* τυ ενεκεν *per apostrophum.* Η'φαιστος, υ, ὁ, 3. *simpl.* Εχει, *ind. præs. act. ab* εχω *anomalo.* Φλοξ, ογος, ὁ, 5. *simp.* Κυμα, ατος, το, 5. *sim.* Οργη, ης, 2. *sim.* Στερξεν *pro* εστερξεν *per aphæresin, aor.* 1. *ind. act.* à στεργω. Ισος, ση, σον. Αἱματοφυρτος, τη, ὁ, ἡ, τον, το. Βελος, εος, το, 1. *contract.*

Ου μητερ στεργει μεν Αρη, γαμετης δε τετυκται
Ηφαιστου, κοινη και πυρι και ξιφεσιν;
Μητρος δ' ου μητηρ ανεμων μαστιξι θαλασσα
Τρηχυ βοα; γενετης δ' ουτε τις, ουτε τινος.
Τουνεκεν Ηφαιστου μεν εχει φλογα, κυμασι δ' οργην
Στερξεν ισην, Αρεος δ' αἱματοφυρτα βελη.

Ou mētēr stergei men Arē, gametis de tetuktai
Hephaistou, koinē kai puri kai xipheſin;
Mētros d' ou mētēr anemōn maſtixi thalaſſa
Trechu boa; genetēs d' oute tis, oute tinos.
Tounekēn Hēphaiſtou men echei phloga, kumaſi d' orgēn
Sterxen isēn, Areos d' haimatophurta ſelē.

Interpretatio ad verbum:

QVid novum (ſeu, Quid rei novæ eſt) ſi mortalibus exitioſus Amor ignem ſpirantia tela
Iaculatur, & procacibus oculis identidem ridet?
Nonne mater (ejus) amat Martem, uxor autem eſt
Vulcani, communis & igni & enſibus?
Matris autem mater Thetis nonne ventorum flagellis
Horrendū clamat? (genitor autem, neque quis, neq; cujus)
Idcirco Vulcani quidē habet flammam, fluctibus autē aram
Amplexatus eſt parē, Martis vero ſanguine inquinata tela.

Idem eiuſdem Meleagri epigr. carmine redditum ab Henr. Steph.

Quid mirum ſi ſævus Amor flammantia tela
Conjicit,

Conjicit, & risu est si tamen ille procax?
Nonnè hujus mater, Vulcani est uxor, amica
Martis, communis ignibus & gladiis?
Quid matris mater? ventorum nonnè flagellis
Attonat? (at patrem dicere nemo potest)
Ergo habet à Vulcano ignes, à fluctibus iram:
A Mavorte autem tela cruenta capit.

A P. S. Melisso.

Hócne novum est, hominum pestis si flammea torquet
Tela, procaxque frequens lumine ridet Amor?
Martem nonne parens amat illius, & simul uxor
Vulcani est, ac jus ignis & ensis habet?
Matris item mater Thetis an non verbere Caurûm
Rauca fremit? (dubium quis sit: & unde pater)
Mulciberis flammas, similemque hinc fluctibus iram est
Nactus, & uncta feri tela cruore Dei.

Ab Vrsino Velio.

Tela nihil mirum si lethifer ignea torquet,
Illicibusque oculis usque lubescit Amor.
An non Martem amat, & non est Vulcania conjux
Mater? & hinc ferrum tractat & inde focum?
Nonnè mare est hujus, ventorum verbere, mater
Vasta fremens? genitor nemo, nec alterius.
Quare Mulciberi flammam dea fluctibus iram
Æquam amat, & Martis tela cruenta gerit.

A Luscinio.

Quid mirum, crudelis Amor si spicula versat
Ignea, nec risu temperet immodico?
Num genitrix Marti communis Mulciberoque,
Ensibus & flammis gaudia magna capit?
Mater huic numquid fuit & mare flatibus horrens,
Majorumque refert stemmata clara puer?
Vulcani est ignis, pelagi furor additus iræ,
Telaque Gradivi sanguinolenta patris.

Ab Ioanne Stockw.

Hocnè novum, flammas ſpirantia tela Cupido
Si mittat, ridens ſi ſit, & uſque procax?
Mater amat Martem, Vulcano conjuge gaudens:
Ignes & ferrum ſic habet ales Amor.
Et Veneris Thetis eſt mater, quæ verbere venti
Horrendum inclamat: ſed quem habet illa patrem?
Ignes Vulcanus, dant iram flumina, ferrum
Mavors, Hæc Cypris tela cruenta gerit.

Του αυτου. Τε αυτε. } Pag. 472.

Γηρασκει, indic. præſ. act. à γηρασκω, anomalo. Καλος, λη, λον. Sed hîc videtur capi ſubſtantivè. Μεταδος, imperat. act. aor. 2 à μεταδιδωμι. Απιλθη pro απελθη per apoſtroph. aor. 2. act. ſub. ab απερχομαι anomal. Μενει, ind. act. præſ. à μενω. Τις, τινος, ὁ, ἡ, το, τι, τινος. ſimp. Φοβῦ, ind. præſ. paſſ. à φοβεομαι. Τωδ' pro τουτο per apoſtrop. ab ὁδε, ἡδε, τοδε, pron. Διδοναι, inf. præſ. act à διδωμι.

Ει μεν γηρασκει το καλον, μεταδος πριν απελθη.
Ει δε μενει, τι φοβη τωδ' ὁ μενει, διδοναι;

Ei men gēraskei to kalon, metados prin apelthē.
Ei de menei, ti phobe touth' ho menei, didonai;

Interpretatio ad verbum

SIquidem ſeneſcit pulchritudo, impertire priuſquã abeat?
Si autem manet, cur times hoc quod manet, dare?

Idem eiuſdem Meleagri epigr. carmine redditum ab Hen. Steph.

Si tua forma perit, cur quod perit: Aula, negabis?
Si manet, annè neges quod manet uſque dare?

A P. S. Meliſſo.

Si cadit, imperti, formæ quàm flos cadat: at ſi
Durat, quod durat cur dare quæſo times?

Ab

Ab Vrſino Velio.

Si perit, impertire priuſquam forma ſeneſcat:
Si manet, an dubitas id dare quod remanet?

Ab Ioanne Stockwoodo.

Anla(rogo)imperti peremptis gaudia formæ:
Sin maneat, dubitas quod manet uſque dare?

Aliter ab eodem.

Gellia cur non das formæ ſolatia dulcis
Quàm perit illa priùs (res levis iſta) dato.
Sed ſi permaneat conſtans, nulloque peribit
Tempore, hancce minus tunc dubitato dare.

Rhouphinou. *Pυφινυ.* } Pag. 474.

PAllas eſathrēſasa, kai Hērē chruſopedilos,
Παλλας ισαθρησασα, και Ηρη χρυσοπεδιλος,
Maionin, ek kradiēs ïachon amphoterai,
Μαονιν, εκ κραδιης ïαχον αμφοτεραι,
Ouk eti gumnoumesthα krisis mia poimenos arkei.
Ουκ ετι γυμνουμεσθα· κρισις μια ποιμενος αρκει.
Ou kalon hēttasthai dis peri kalloſunēs.
Ου καλον ηττασθαι δις περι καλλοσυνης.

Παλλας, ασδος, ἡ, ſ. *ſimp.* Ισαθρησασα, ασα, ον, *part. act. aor.* 1. *ab* ισαθρεω, 1. *contr.* Ηρη, ης, *Ion. pro* ερα, ερας, 2. *ſimpl.* Χρυσοπεδιλος, λα, ὁ, ἡ, λον, το. Μαιονις, ιδος, ἡ, ſ *ſimp.* Κραδιης *pro* ας, Ionicè à κραδιη, ης, *pro* α, ας, 2. *ſimp.* & eſt præterea κραδιης *pro* καρδιης, *per literarum metathesin, ſive tranſpoſitionem.* Ιαχον, *imperf. ind. act. ab* ïαχω. Αμφοτεραι, ερα, ερον. Γυμνουμεσθα *Ionicè, pro* γυμνουμεθα, *ind. præſ. paſſ. à* γυμνοομαι, 1. *contr.* Κειμαι, ειος, *& Ionicè* εος, ὁ, 2. *contract.* Εις, μια, ἑν, ſ. *ſimp.* Αρκει, *ind. præſ. act. ab* αρκεω, 1. *contract.* Καλος, λη, λον. Ηττασθαι, *inf. præſ. paſſ. ab* ητταομαι, 2. *contract.* Καλλοσυνη, ης, 2. *ſimp.*

Interpretatio ad verbum.

PAllas conſpicata, & Iuno aureos calceos habens
Mæonin, ex corde clamarunt ambæ,

Non amplius nudamur: indicium unum pastoris (Paridis)
sufficit.
Non pulchum est superari bis de pulchritudine.

Idem Ruphini epigr. carmine redditum ab Henr. Steph.

Mœonin intuitæ Iuno pugnaxque Minerva.
Ex imo hos ambæ corde dedere sonos,
Haud jam nudamur: judex satis esto bubulcus.
Forma haud sit probrum bis superata leve.

A P. S. Melisso.

Aurea Iuno videas cum Pallade Mœonis ora.
Has imò voces utraque corde refert.
Nudemurnè ultra? pastoris calculus unus
Sufficit, ob formam bis probra ferre nefas.

Ab Vrsino Velio.

Mæonin intuitæ fors Pallas & aurea Iuno.
Hanc imò vocem è pectore protulerant,
Sat nudas cecidisse semel, damnante bubulco,
Turpe bis ob speciem succubuisse foret.

Ab *Alciato.*

Flava oculos Pallas, & talis aurea Iuno,
Nostram conspiciens utraque dixit heram,
Non est quòd nudas nos Phryx dijudicet: actum
De forma, nc lex, amplius (inquit) agas.

Ab Ioanne Stockio.

Mœonin aspiciens Pallas, simul aurea Iuno,
Vtraque suspirans talia verba refert,
Non opus est ultra nudemur. sufficit unum
Iudicium Paridis: bis cecidisse probrum.

Tou autou. } Pag. 475.
Τυ αυτυ.

Ouk esth' houtos erōs, ei tis kalon eidos echousan
Ουκ εσθ' ὅτος ερως, ει τις καλον ειδος εχουσαν
Boulet' echein, phronimois ommasi peithomenos.
Βυλετ' εχειν, φρονιμοις ομμασι πειθομενος.
All' hostis kakomorphon idōn, pephorēmenos oistrō,
Αλλ' ὁστις κακομορφον ιδων, πεφορημενος οιστρω,
Stergei, mainomenēs ek phrenos aithomenos,
Στεργει, μαινομενης εκ φρενος αιθομενος,
Houtos erōs, pur touto. ta gar kala pantas homoiōs
Ουτος ερως, πυρ τυτο. τα γαρ καλα παντας ὁμοιως
Terpei tous krinein eidos epistamenous.
Τερπει τυς κρινειν ειδος επισταμενυς.

Εσθ' pro εστι, per apostr. ind. præs. act. ab ειμι sum, anomalo. Ουτος, αυτη, τυτο, pron. Ερως, ωτος, ὁ, ς. simp. Τις, ινος, ὁ, ἡ, το, τι, ς. simpl. Καλος, λη, λον. Ειδος, εος, το, ι. contract. Εχων, υσα, ον, part. act. præs. ab εχω anomalo.

Βυλετ' pro βυλεται, per apostroph. ind. præs. pass. à βυλομαι. Εχειν, inf. præs. act. ab εχω anomalo. Φρονιμος, μη, μον. Ομμα, ατος, το, ς. simp. Πειθομενος, νη, νον, part. med. præs. à πειθομαι. Αλλ' pro αλλα per apostr. Οστις, ἡτις, ὁ, τι. Κακομορφος, φυ, ὁ, ἡ, ον, Ιδων, υσα, ον, part. act. aor. 2. ab ειδω anomalo. Πεφορημενος, νη, νον, part. pass. præ. φορημαι. Οιστρος, στρυ, ὁ, ς. simplic. Στεργει, ind. act. præs. à στεργω. Μαινομενης, νη, νον, part. pass præs. à μαινομαι. Φρην, ενος, ἡ, ς. sim. Αιθομενος, νη, νον, part. pass. præs. ab αιθω. Ουτος, ut prius. Ερως, ut prius. Πυρ, υρος, το, ς. simp. Τυτο, ab ὁτος, ut prius. Πας, πασα, παν. Τερπει, singularis, pro plurali, Atticè, à τερπω. Κρινειν, inf. act. præs. à κρινω. Ειδος, εος, το, ι. contract. Επιστημενος, νη, νον, part. med. præ. επιστημαι.

Interpretatio ad verbum.

NOn est hic amor, si quis eam quæ est pulchra forma
Vult habere, prudentibus oculis obsequens.
d qui eam quæ mala forma est, conspicatus, agitatus
œstro
mat, insana ex mente ardens,
amor, ignis hic. quæ enim pulchra (sunt) omnes pa-
iter
lectant qui judicium ferre de forma norunt.

Idem

Idem eiusdem Ruphini epigra. carmine reditum ab Henric. Steph.

Haud amor est, pulchræ connubia velle puellæ,
Iudicibusque oculis demere nolle fidem.
Sed si quis turpem velut œstro percitus ardet,
Vt mentis compos vix satis esse queat,
Hic amor, hic ignis. nam cui non pulchra placebunt,
Cujus non careant lumina judicio?

A *Paul. Sched. Melisso.*

Non amor est, quando pulchra quis amante potiri
Ardet, in hoc oculos mente sequente duces.
Quisquis at informem, furiis agitatus & œstro,
Deperit, insani cordis ab igne calens:
Hic amor, hic ignis. quod pulchrum est, afficit omnes,
Iudicium formæ si modò ferre queant.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Non amor est, si quis pulchram redamare puellam
Optat, ad hoc oculos si sequiturque duces.
Sed si deformem quis ceperit actus ab œstro,
Haçque carens, mentis vix bene compos erit:
Hic amor, hic ignis. Cui non quæ pulchra placebunt,
Si bene de forma judicium tulerit?

Epigramma Pantelei in fortitudinem Callimachi & Cynægiri, pertinens ad titulum

Eis andreious,
Eis dysperus, } Lib. 1.

Ὦ κενον καματοιο και ἀφρηκτου πολεμοιο.
Hemeterō basilēi ti lexomen antiasantes;
Ἠ μητερι βασιλῆι τι λεξομεν ἀντιασαντες;
O basilen,

Γενος, νι, νερ. Καματοιο pro τυ, Ionic. à καματος, ε, ὁ, ζ. *simp.* Ἀφρηκτος,

basileu, ti m' epempes eis' athanatous polemistas?
βασιλευ, τι μ' επεμπες εις' αθανατους πολεμιστας;
llomen, ou pepeisi' titrōskomen. ou phobeontai.
ομεν, ου πεπεισι' τιτρωσκομεν. ου φοβεονται.
ouros anēr sulesen holon straton' en d' ara messō
ρος ανηρ συλησεν ολον στρατον' εν δ' αρα μεσσω
imasoeis hesteken ateireos Areos eikōn.
ιμασοεις ἑστηκεν ατειρεος Αρεος εικων.
ndron d' hōs hestēke sidereiais hupo rhizais.
δρον δ' ως ἑστηκε σιδηρειαις ὑπο ῥιζαις.
ēlen d' ōs ἑstēke sidēreiais hupo rhizais.
ηλεν δ' ως ἑστηκε σιδηρειαις ὑπο ῥιζαις.
auk' ethelei pi'seein' tacha d' ercheiai endothi nēōn.
υκ' ἑθελει πι'σειν' ταχα δ' ερχεται ενδοθι νηων.
u kubernēta' nekuos prophugōmen apeilas.
υ κυβερνητα' νεκυος φευγομεν απειλας.

ut ante. M' pro με per apostr. Επεμπες, imperf. ind. act. à πεμπω. Αθανατους, α, ον, το. Πολεμιστας, α, ι. simp. Βαινομεν, ind. præs. act. à βαινω anomalo. Πεπεισι, ind. præs. act. à πειθω anomal. Τιτρωσκομεν, ind. act. præs. à τιτρωσκω, anomalo. Φοβεονται, ind. præs. pass. à φοβεομαι. Μυρος, υ, ον, Ionicè pro μυρος. Ανηρ, ερος, ὁ δερος, ὁ. simp. Συλησεν pro εσυλησεν, per aphæresin, aor. 1. act. ind. à συλαω vel συλεω. Ολος, λη, λον. Στρατος, ου, ὁ, 3 simp. Δ' pro δε per apostroph. Μεσσω pro μεσω per ethelsin, à μεσον, συ, το, 3 simp. Ἑστηκεν, perf. act. ind. ab ἱστημι. Ατειρης, pro ρες, sine contract. Ionic. ab ατειρης, εος, ὁ, ἡ, ρες, το, 1. contract. Αρεος pro ος, Ion. ab Αρης εος, ηος, ητος, vel ρυ, anomalo. Εικων, ονος, ἡ, 3. simp. Δεσμεων, ου, το, simp. Δ' pro δε per apostr. Ἑστηκε ut prius. Σιδηρειος, α, ον, Ῥιζα, ης, 2. simpl. Κ' pro κε per apostroph. Ἑθελει, ind. præs. act. ab ἑθελω, anom. Πιστευειν, Ionic. pro πιστευειν, act. aor. 2. á πειθω anom. Δ' pro δε per apostr. Ερχεται ab ἑρχομαι, anom. Νηων, ν pro νεων, á νεως, εος, ὁ, 3. simp. Λυε, imperat. præ act. á λυω. Κυβερνητης, ου, ὁ, 1. simp. Νεκυος, υος, ὁ, 3. simp. Πεφυγομεν, aor. 2. act. sub. à φευγω anomalo. Απειλη, ης, simp.

Interpretatio ad verbum.

) vanum laborem, & irritum prælium.
Noſtro regi quid dicemus, quum in ejus conſpectum
enerimus?
ur cur me mittebas adverſus immortales bellatores?
umus (illos) non cadunt: vulneramus, non timent.
icus vir ſpoliavit totum exercitum & in medio

Sanguino-

Sanguinolentus ſtat, infatigabilis Martis imago:
Et ſtat velut arbor, ferreis ſub radicibus (i. ſubtus habe
Ferreas radices)
Nec vult cadere: fortaſſe veniet intra naves.
Solve gubernator: mortui effugiamus minas.

Idem Pantelei epigr. carmine redditum ab Henr. Steph.

Tentato ô vano belli fortuna labore.
Heu regi noſtro quæ fari verba queamus?
Cur immortales, ô rex, nos mittis in hoſtes:
Quos non proſternunt ictus, non vulnera terrent?
Vnus totum agmen ſpoliavit, ibique cruentus
Permanet, incomiti veluti Mavortis imago.
Statque velut quercus, radix quam ferrea firmet,
Ac renuit labi: fors claſſem irrumpet in ipſam.
Solve age, ſolve, minax, fugiamus nauta cadaver.

Ab Ioan. Stockw. verbum fere de verbo

O labor incaſſus, certamina vana: quid (oro)
Noſtro dicemus regi? Quæ verba loquemur?
Immortales nos miſeros (rex) mittis in hoſtes?
Cædimus, annè cadunt? icti, num vulnera curant?
Totam aciem ſpoliat vir ſolus, & in medio ejus
Adſtat ſanguineus, non feſſi Martis imago:
Et veluti quercus firmis radicibus hærens,
Non cadit: aſt intra naves ne forte veniret,
Solve age, nauta: minas fugiamus lumine caſſi.

Aliquot alia epigrammata ſuis quæque *locis inſerenda.*

Ex libro 3. tit. {Eis halieas. / Εις ἁλιεας.} *id eſt, In piſcatores.*

Sapphous. / Σαπφους. } Pag. 196.

Γερμυς, ος, ὁ, 3. contractor. Πελα-

ΤΟ gripei Pelagõni patēr anethēke Menisкos
Τω γριπει Πελαγωνι πατηρ ἀνεθηκε Μενισκος

Kuri

Kurton kai kōpan, mnema kakozōïas.
Κυρτον και κωπαν, μνημα κακοζωϊας.

Πελαγων, ωνος, ὁ, 5. simp. Πατηρ, τερος & δος, ὁ, 5.

ηρ. Ανεθηκε pro ἀνεθηκε per apoſt. aor. 1. act. ind. ab ἀνατιθημι. Μηνισκος, ε, ὁ, 3. ηρ. Κυρτος, η, ὁν, 3. ſimp. Κωπα, ης, 2. ſim. Μνημα, ατος, Dor. pro μνημα, τι, 5. ſimplic. ακοζωια, ας, 2. ſimp.

Interpretatio ad verbum.

)ſcatori Pelagoni pater impoſuit (ſepulchro) Meniſcus
Naſſam & remum, mnemoſynum miſeræ vitæ.

Idem Sapphus epigr. carmine reddi-tum ab Henric. Steph.

aſſam cum remo poſuit Pelagoni Meniſcus,
Vitæ in Piſcatu mnemoſynon miſeræ.

Ab Ioanne Stockwoodo.

ſſem cum remo appendit Pelagoni Meniſcus,
Piſcantum vitæ ſymbola difficilis.

Aliter ab eodem.

ppendit remum Pelagoni, & rete Meniſcus,
Vitæ ærumnoſæ hæc teſſera, certa ſuæ.

Ex titulo { *Eis andreious.* / Εις ανδρειους. } *i. In fortes.*

Anakreontos. / Ανακρεοντος. } Pag. 197.

Arseros en polemois Timokritos, hou to de ſama.
Καρτερος εν πολεμοις Τιμοκριτος, ου το δε σαμα.
Arēs d' ouk agathōn pheidetai, alla kakōn.
Αρης δ' ουκ αγαθων φειδεται, αλλα κακων.

Καρτερος, ερα, ερον. Πολεμος, ε, ὁ, 3. ſimp. Τιμοκριτος, τε, ὁ, 3. ſimp. Σαμα, ατος, Doricè pro δε per apoſtr.

σημα, το, 5. ſimp. Αρης, ος, ηος, ως, ητος, & ρυ, ὁ, anomalum. Δ' ἀδος, δη, δον. Φειδεται, ind. præſ. med. à φειδομαι. Κακος, κη, κον.

Idem

Idem Anacreontis epigr. carmine redditum ab Henric. Steph.

CONditus hoc tumulo est præstans Timocritus armis
Haud parcit Mavors fortibus, at timidis.

A Moro.

Fortis erat bello Timocritus: hîc jacet ergo.
Fortibus haud parcit Mars fere, sed timidis.

A Sleidano.

Conditur hoc saxo validus Timocritus armis.
Parcitur ignavis Marte volente viris.

Ab Ioan. Stockw. ad verbum.

In bello fortis Timocritus, hujus & urna hæc.
Fortibus haud parcit Mars, favet is trepidis.

Ton auto.
Τω αυτω.

Ἀβδηρῶν prothanonta tonnainobiēn Agathōna
Ἀβδηρων προθανοντα τον αινοβιλιν Ἀγαθωνα
Pas' epi purkaïes hed' eboese polis.
Πας' επι πυρκαϊης ηδ' εβοησε πολις.
Outina gar toionde neōn ho philaimatos Arēs
Ουτινα γαρ τοιονδε νεων ὁ φιλαιματος Αρης
Enarise stugerēs en strophalingi machēs.
Εναρισε στυγερης εν στροφαλιγγι μαχης.

Ἀβδηρ, ου, ὁ, ῆρος, 3. *sim.* Προθανων, ουσα, ον, *part. act. aor.* 2. ἀπὸ προθνῃσκω, *anomal.* Αἰνοβιος, ον, 1. *simp.* Ἀγαθων, ωνος, ὁ, 5. *simp.* Παυ' pro παυσι, *per apostr.* ἀπὸ πας, πασα, παν. Πυρκαϊης, pro ας, Ionicè, ἀπὸ πυρκαϊη, ης, pro α, ας, 2. *simpl.* Ηδ' pro ηδη, *per apostr.* Εβοησε, *aor.* 1. *act. ind.* ἀπὸ βοαω, 2. *contract.* Πολις, ιος, & εως, *Ion.* ὑς, 2. *contract.* Ουτις, ινος, ὁ, ἡ, ιτι, το. Τοιοσδε, ηδε, ονδε. Νεος, α, ον, ὁ, ἡ, 3 *simp.* Φιλαιματος, ου, ὁ, ἡ. Αρης, ηος: εως, εος, ητος. & ρα, ὁ, *anomal.* Ηναρισε, *aor.* 1. *act. ind.* ab ναιω. Στυγερης, pro ερος, *Ion.* ἀπὸ στυγερος, ερα, ερον. Στροφαλιγξ, γγος, ἡ, 5 *simp.* Μαχη, ης, 2.

Interpreta

Interpretatio ad verbum.

PRo Abderis (aut, pro Abdera pugnando) mortuum ingenti robore præditum Agathonem (civitas.
Tota in rogo hæc clamore prosequuta est (vel celebravit)
Neminem enim talē ex juvenibus gaudens sanguine Mars
Interfecit invisæ in turbine pugnæ.

Idem eiusdē Anacreontis epigra. carmine redditum ab Hen. Steph.

Fortem pro Abdera bellis Agathona peremptum
Conclamans tota urbs planxit in igne rogi.
Namque parem nullum juvenem Mars sanguine gaudens
In duræ occidit turbine militiæ.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Mortuus est Agathon pro Abdera prælia fortis
Ingressus, cujus funera mœsta luget
Vrbs tota hæc. Iuvenum nam nullus fortior illo,
Mars truculente tibi tota acie interiit.

Ex titulo { *Eis nauagēsantas,* / Εις ναυαγησαντας.

Tou autou. / Του αυτου. } Pag. 224.

KAi se Kleēnoridē pothos ōlese patridos aiēs
Και σε Κλεηνορίδη ποθος ωλεσε πατριδος αιης
Tharsēsanta notou lailapi cheimeriē.
Θαρσησαντα νοτου λαιλαπι χειμεριη.
Hōrē gar se pedesen anengnos, hugra de ten sēn
Ωρη γαρ σε πεδησεν ανηγνος, υγρα δε τιν σην
Kumat' amph' himerten eklusen hēlikiēn.
Κυματ' αμφ' ἱμερτην εκλυσεν ἡλικιην.

Σε ἀ συ, pro. Κλεανορίδης, u, 1. sim. Ποθος, υ, ὁ, ζ sim. Ωλεσε, aor. 1. act. indic. ab ολλυω, vel ολλυμι, anomalo. Πατεις, πεισης, in quin. sim. Αιης, pro ας, Jon. ab αη, ης, pro α, ας, 2. simp. Θαρσησαι, ασα, αν, part. act. aor. 1. à θαρσεω, 1. contr.

Notos,

Νοτος,του,ὁ,ζ.simp. Λαιλαψ,απος,ὁ,ς.simp. Χειμειν pro α,Ionicè à χειμειος,α,ον. Ὡρη,ν,pro ἑκ,ρας,Ionic. 2.simpl. Σε,ut supra. Πεδησον per aphæresin,pro επεδησον, aor. 1.act.à πεδαω 1.contr. Ανηγυος,α,ὁ,ὴ,ον.το.Γ'γερς.γρη,γερ. Χος,ση,σον. Κυμει' pro κυματα per apost. Αμφ' pro αμφι per apostr. Separatur deinde à verbo ιχνο. σιν per Tmesin. Ἱμερτος,τη,τον. Ελλυσιν,aor.1.act.ind.à κλυζω. Ἡλικιλω pro ᾳ,Ionicè,ab ἡλικια,ας.pro α,ας,2.simp.

Interpretatio ad verbum.

ETiam te Cleenorida desiderium perdidit patriæ terræ,
Confisum (vel, ausum te committere) noti procellæ hybernæ.
Hora enim te irretivit sponsore carens,& liquidæ tuam
Ætatem (juvenilem) undæ mersérunt.

Idem eiusdē Anacreontis epigr. carmine redditum ab Henric. Steph.

Vita, Cleenoride, patriæ te liquit amore,
Terret dum hyberni nulla procella noti.
Natn te hora implicuit nullo sponsore cavenda,
Fluctibus & florens mersa juventa tua est.

A *Cornario.*

Te quoque Clenorida perimit patriæ alta cupido,
Euri confisum turbine nimbiferi:
Importuna hora es vinctus: liquidisque sub undis
Volveris, ætatis flore cadens medio.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Tuque Cleenoride, patriæ decumbis amore:
Te imbriferi terret nulla procella noti.
Te sponsore carens irretiit hora: juventæ
In flore es liquidis (hei mihi) mersus aquis.

Aliter ab eodem.

Dulci pro patria linquit te vita peremptum
Clenorida nullis territe turbinibus.
Hora es deprensus sponsore carente: juventam
Demersit madidi sæva procella noti.

Ex libr. 4. tit. { Eis eikonas gunaikōn, / Εις εικονας γυναικων, } i. In simulacra mulierum.

Anákreontos. / Ανακρεοντος. } Pag. 301.

HE ton thursón echousi Helikōnias: hē de par' autēn,
Η' τον θυρσον εχουσ' Ελικωνιας· ἡ δὲ παρ' αυτην,
Xanthippē Glaukē d' hē schedon erchomenē.
Ξανθιππη· Γλαυκη δ' ἡ σχεδον ερχομενη.
Ex oreos chōreusi, Diōnusō de pherousi
Εξ ορεος χωρευσι, Διωνυσῳ δε φερουσι
Kissón, kai staphulēn, pióna kai chimaron.
Κισσον, και σταφυλην, πιονα και χιμαρον.

Θυρσος, ου, ὁ, 2. simp. Εχων, ουσα, ον, part. act. præs. ab εχω anomalo. Ελικωνιας, αδος, ἡ, 5. sim. Παρ' prouerbiæ per apostr. Αυτος, τη, το, pro. Ξανθιππη, ης, 2. simp. Γλαυκη, ης, 2. simp. Ερχομενος, η, ον, part. med. præs. ab ερχομαι anomalo. Ορος, pro ους, Ionicè, sine contractione, ab Ορος, ους, το, 1. contract. Χωρευσι, Doricè, pro χωρουσι, ind. præs. act. à χωρεω, 1. contract. Διωνυσος, υ, ὁ, 2. simp. Φερουσι, ind. præs. act. à φερω anomalo. Κισσος, υ, ὁ, 2. simp. Σταφυλη, ης, 2. simp. Πιων, ονος, ὁ, ἡ, ον, τη, 5. simp. Χιμαιρος, υ, ὁ, 2. simp.

Interpretatio ad verbum

QVæ thyrsum gestat, (est) Heliconias: qnæ autem juxta eam (est)
Xanthippe: Glauce verò, quæ prope accedit,
E monte veniunt, & Dionyso afferunt
Hederam, & uvam, & pinguem hœdum.

Idem Anacreontis epigramm. carmine reddituum ab Hen. Steph.

Quæ thyrsum gerit, est Heliconias: ad latus ejus
Xanthippe: Glauce est proxima quæ sequitur.
Monte pedem referunt: Baccho portantur ab illis
Vvæ junctæ hederis, hœdus & amiculus.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Quæ gestat thyrsum, est Heliconias: huic prope stans est
Xanthippe: Glauce est altera quæ sequitur.
Descendunt de monte: ferunt tibi, Bacche, quod optas:
Vvas atque hœderas, hœdulum & amiculum.

Του αυτου. Τε αυτυ. } Pag. 513.

Φιλος, η, ον, 3. simp. Κρητηρ, ηρος, ὁ, 3. simp. Πλεος, α, ον. Οινοποτιζων, ουσα, ον, part. act. præ. ab Οινοποτιζω. Νεικεα pro κη, Ionicè, sine contractione, à νεικος, εος, τυ, 1. contract. Πολεμιος, μια, ὁ, 3. simplic. Δακρυοεις, εσσα, εν. Αεχει, ἰνδικ. act. à λεγω. Αλλ' pro αλλα per apost. Ὁστις, ἡτις, ὁ, τι. Μουσεων pro σων, Ion. à μουσα, 2. simp. Αγλαος, α, ον. Δωρ' pro δωρα per apostr. à δωρον, υ, του, 3 simp. Αφροδιτη, 1. simp. Συμμισγων, euphoniæ gratia, pro συμμισγων, ουσα, ον, part. act. præs. à συμμισγω. Εσχατος, τη, τον. Μνησατο, ind. præs. med. á μνησομαι. Ευφροσυνων, η, ον, 2. simp.

Ου φιλος, ὁς κρητηρ πλεος οινοποτιζων
Neikea kai polemon dakruoenta legei.
Νειχεα και πολεμον δακρυοεντα λεγει.
All' hostis Mousēōn se kai aglaa dōr' Aphroditēs
Αλλ' ὁστις Μουσεων τε και αγλαα δωρ' Αφροδιτης
Summisgōn, eratēs mnēsketai euphrosunēs.
Συμμισγων, ερατης μνησατο ευφροσυνης.

Interpretatio ad verbum.

NOn amicus (est) qui juxta plenum craterum vinũ potãs
Dissidia & bellum lacrymabile commemorat:
Sed qui Musarum & Veneris præclara munera
Commiscens, amabilis recordatur lætitiæ.

Idem eiusdem Anacreontis epigram. carmine redditum ab Henr. Steph.

Non placet ille mihi, plena inter pocula quisquis
Dissidia & Martis bella cruenta refert:
Sed qui Musarum Paphiæque illustria dona
Commiscet, lepidis dedicat usque jocis.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Diſsidia & rixas recitans ad pocula, amicus
Plena ſedens non eſt, nec mihi gratus erit.
Sed qui Muſarum & Veneris dulciſsima dona
Commemorat, placidis lætus & uſque jocis.

Simõnidou. } *Pag.* 511.
Σιμωνιδ ου.

Inter epigrammata adiecta calci voluminis.

Andros aristeusantos en Helladi ton eph' heautou,
Ανδρος αριστευσαντος εν Ελλαδι τον εφ' ἑαυτου,
Hippiou Archedikēn hēde kekrumthe konis.
Ἱππιου Αρχεδικην ἡδε κεκρυμθε κονις.
mē patros te kai andros, adelphōn t' ousa turannōn,
μη πατρος τε και ανδρος, αδελφων τ' ουσα τυραννων,
Paidōn t', ouk ērythē noun es ataſthalien.
Παιδων τ', ουκ ηρθη νουν ες αταθαλιην.

Ανηρ, ερος, & δ ετος ος, 5. *ſim.* Αριστευσας, ασα, αν, *part. act. aor.* 1. *ab* αριστευω. Ελλας, ασος, ἡ, 5. *ſimpl.* Εφ' *pro* ὑπ *per aposſt.* Εαυτου, ης, ου, *pron.* Ἱππιας, ου, 1. *ſimp.* Αρχεδικη, ης, 2. *ſimp.* Κεκρυβε, *præt. med. ind. à* κρυπτω. Κονις, ιος, ὁ, 5. *ſim.* πατηρ, ερος, & ὁος, ος, 5. *ſimp.* Ανηρ, ερος, *ut paulo antè.* Αδελφος, ου, ὁ, 3. *ſimp.* Τυραννος, ου, ὁ, 3. *ſimp.* Παις. παιδος, ὁ, ὁ, 5. *ſimp.* Τ' *pro* τ' *per aposſtr.* Ηρθη, *aor.* 1. *paſſ. ind. ab* αιρω. Νους, νου, νου, νυ, ὁ, 3. *ſimpl. ex illorum nominum genere, quæ in omnibus caſibus contrahuntur. Declinatur præterea* νυς, νυος, *ut* βους, βοος, 5. *ſimp. anomal.* ταθαλιην *pro* ᾳ, Ionicè *ab* ταθαλια, ης, *pro* α, ας, 2. *ſimp.*

Interpr. ad verbum.

Viri qui fortitudine præſtitit in Græcia hominibus ſui te-
Hippiæ Archedicen (filiam) hic tegit pulvis. (poris,
quæ quum haberet patrem, & maritum, & fratres domina-
tum obtinentes
liberos, non ſublata fuit animo ad nequitiam (ſeu pro-
ſerviam.)

Idem Simonidis epigr. carmine redditum ab Henric. Steph.

Hippiæ apud Graios columen virtutis adepti
Archedice soboles hac tegitur sub humo.
Cui vir erat princeps, princeps pater, & sua proles,
Et fratres: nunquam est facta proterva tamen.

A Laurentio Valla.

Propugnatoris, Graijs qui præfuit Hippiæ,
Hac in humo proles conditur Archedice.
Quæ patre, germanisque, viro, natisque tyrannis,
In nullum tamen est facta superba nefas.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Præcellens aliis apud Hellada, qui fuit olim
Hippiæ in hoc tumulo conditur Archedice.
Vir, pater, & fratres, nati quoque regna tenebant:
Hinc tamen ad nullum est facta proterva nefas.

Tou autou. } *Pag.* 512.
Τυ αυτυ. }

En rha pot' Oulumpoio peri pleuras ekalupsen
Τλω ῥα ποτ' Ουλυμποιο περι πλευρας εκαλυψεν
Okus apo Thrēkēs ornumenos Boreēs,
Ωκυς απο Θρηκης ορνυμενος Βορεης,
Andrōn d' achlainōn edake phrenas· autar ekamphihē
Ανδρων δ' αχλαινων εδακε φρενας· αυταρ εκαμφθη
Zōe, Pierien gen epiassamenē.
Ζωη, Πιερικην γην επιασσαμενη.
En tis emeio' autēs cheetō meros· ou gar eoike
Εν τις εμειο' αυτης χεετω μερος· ου γαρ εοικε
Thermen bastazein andri philo proposin.
Θερμην βασταζειν ανδρι φιλω προποσιν.

Τλω pro ἐτ, poët. Γοτ' pro ποτε per apostro. Ουλυμποιο, pro Ολυμποιο, *Ion.* ab υλυμπος, πυ, ὁ, 3. *simp.* Πλευρα, ας, 2 *simp.* Εκαλυψεν, aor. 1. activ. *indicativ.* à καλυπτω. Ωκυς, εια, υ. Θρηκης, Ionic. pro Θρηκης, à Θρηκη, ης, 2. *simp.* Ορνυμενος, νη, νον, *part. præs. med.* ab ορνυμι. Βορεης, υ, pro ας, υ, 1 1. *si*

1. *simp.* Αμφ, ειγε, & λεγε, ὸ, ϛ. *simp.* Αχλαγνος, νη, ὸ, ἡ, ον, το. Εδαμε, aor. 2. *act. ind.* ἀ δαμαω, *anomalo.* Φριω, νος, ἡ, ϛ. *simp.* Ενεμφθη, aor. 1. *pass. ind.* ἀ καμπτομαι. Ιων, ας, 2 *simp.* Πιερίω *pro* ιδ, *Ionice*, ἀ πιερος, α, ον. Γη, γης, 2. *simpl.* Επιστεμψη, *pro* επιστειψη, *poët. part. med. aor.* 1. *ab* επιστυμι, *anomalo.* Τις, ινος, ὸ, ἡ, το, τι, ϛ. *simp.* Εμιν' *pro* εμοιγε, *per apostroph. ab* εγωγε, *Atticè*, *pro* εγω, *pron.* Αυτος, τη, το, *pro.* Χευτω, *imperat. act. præs.* ἀ χεω, *anomalo.* Μιγες, εος, τι, 1. *contract.* Εοικε, *præ. med. ind. ab* εικω, *Atticè*, Θερμος, μη, μον. Βαϛαζειν, *inf. act. præs.* ἀ βαϛαζω. Αυτε, *ab* ἀνηρ, *ut prius.* Φιλος, λη, λον, *sed ponitur aliquando substantivè.* Γεγωνης, ιος, & ους, *Ion.* ἡ, 2. *contract.*

Interpretatio ad verbum.

QVam olim Olympi (montis) circa latera texit
Velox è Thraſia profiliens Boreas,
Et hominum veſte carentium cruciavit mentem: ſed relanguit
Vita, Pieriam terram poſtquam induit:
Mihi aliquis ejus infundat fruſtum. non enim decet
Calidam afferre viro amico propinationem (potum propinatum)

Idem eiuſdem Simonidis epigr. carmine redditum ab Hen. Steph.

Quam Boreas circum latus olim texit Olympi,
E Thraca curſu concitus alipede
Quæ nudos anxit: ſed vita relanguit illi,
Pierio ſimul ac eſt amicita ſolo:
Ejus partem aliquis fundat mihi. namque ſodali
Haudquaquam potum ferre decet calidum.

Ab *Ioanne Stockwoodo.*

Quam latera ad clari Boreas tegit ardua Olympi,
Alis è Thraca præpetibus volitans,
Atque viros nudos cruciavit: languit at pòſt
Vita huic, Pieriam cum tetigiſſet humum:
Ejus fruſtum aliquis mihi fundat. non enim amico
Vel ſocio potum ferre decet calidum.

Του αυτου.
Τε αυτυ.

Αἰδ', pro αἰσι per apostr. Ἑλλανων pro λλωων, Dori. ab Ἑλλω, λωος, ὁ, ῾. simp. Ευξυμαχος, χυ, ὁ, ὴ, ον, το. Πολιητων pro των, Dor. à πολιητης, τε, ι. simp. pro πολιτης, poët.

Aid' huper Hellanōn te kai euthumachōn politēn
Αἰδ' ὑπὲρ Ἑλλάνων τε καὶ εὐθυμάχων πολιητᾶν
Estathen euchesthai Kupridi daimonia.
Ἑστάθεν εὐχέσθαι Κυπρίδι δαιμονίᾳ.
Ou gar toxophoroisin emēsato di' Aphrodita
Οὐ γὰρ τοξοφόροισιν ἐμήσατο δι' Ἀφροδίτα
Persais Hellanōn akropolin prodomen.
Πέρσαις Ἑλλάνων ἀκρόπολιν προδόμεν.

Ἐστάθεν pro ἐστάθησαν, Boeticè, vel per syncopen, aor. ι. pass. ind. ab ἱστάμαι. Εὐχέσθαι, inf. med. præs. ab εὐχομαι. Κυπρις, ιδος, ὴ, ῾. simp. Δαιμονια, ας, ον. Τοξοφοροισιν pro οις, Ion. à τοξοφορος, ς, ὁ, ὴ, ον, τν. Ἐμήσατο, aor. ι. med. ind. à μαομαι. δι' pro δια, per apost. á δις, α, ον. Αφροδιτα, τας, pro τη, της, Dor. à simp. Πέρσης, ς, ι. simp. Ἑλλάνων, ut paulo ante. Ακροπολις, εος, & ος, Ionicè ι, 2. contr. Προδόμεν pro προδοῦναι, aor. 2. act. inf. à προδίδωμι.

Interpretatio ad verbum.

HÆ pro Græcis & civibus recta ad pugnam tendentibus (i. bellicosis.)
Constitutæ sunt ut precarentur Venerem augustam.
Non enim arcuum gestatoribus in animo habuit dia Venus
Persis Græcorum arcem prodere. (vel, dare, destituendo eam suo auxilio.

Idem eiusdem Simonidis epigr. carmine redditum ab Henric. Steph.

His data cura fuit fundendi vota preceſque
Cypridi pro Graijs, civeque magnanimo.
Namque sagittiferis Persis veneranda Cythere
Haud arcem voluit prodere Grajugenum.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Hæ jussæ ut divam Venerem votis, precibusque

O

Ob Danaos cives magnanimos rogitent.
Dia sagittiferis arcem nam prodere Persis
Munitam non vult Paphia Grajugenûm.

Του αυτου.
Ejusdem.

Hε αυ καὶ φθιμένας λευκοστεάτω ἐνὶ τυμβῳ
Ἦς αυ καὶ φθιμένας λευκοστεάτῳ ἐνὶ τυμβῳ
Ἴσκω ἔτι τρομέειν θῆρας, ἀγρῶσσα Λύκας.
Ἴσκω ἔτι τρομέειν θήρας, ἀγρῶσσα Λύκας.
Τὴν δ' ἀρετὴν εἶδεν μεγα Πήλιον, ἠὲ τ' ἀοίδιμος
Τὴν δ' ἀρετὴν εἶδεν μεγα Πήλιον, ἠὲ τ' ἀοίδιμος
Ὀσσα, Κιθαιρῶνός τ' οἰνόμοι σκοπιαί.
Ὀσσα, Κιθαιρῶνός τ' οἰνόμοι σκοπιαί.

φθιμένος, η, ον, pro εφθιμένος per aphæresin, part. pass. præt. à φθίνω anomalo. Λευκοστεάτῳ, τη, ὸ, ῷ, οι, τω. Τυμβος, βυ, ὸ, 3. simpl. Ισκω, præs. indic. act. quod deductum volunt ab ἴσκω. Τρομεειν, Ionicè, sine contracti. pro τρομειν, à τρομω. Θηρ, ηρος, ὸ, ς. simpl. Αγρωσσα, ης, 2. simp. Λυκας, ακος, ὸ, ς simp. Τὴν pro τὴν, Doricè. Δ' pro δὲ per apost. Αρετην pro τὴν, Doricè ab αρετη, ας, pro τη, ης, 2. simp. Οιδεν, præt. med. ind. ab οιδω anomal. Μεγας, μεγαλη, μεγα, anomal. Πηλιον, ου, το, 3. simp. ἠ pro ἢ Doricè. Τ' pro τε, per apostr. Αοιδιμος, η, ὸ, ὸν, μοι, τον. Οσσα, ης, 2. simpl. Κιθαιρων, ωνος, ὸ, ς. simp. Οινομος, ου, ὸ, ὸν, μοι, τον. Σκοπια, ας, 2. simpl.

Interpretatio ad verbum.

ē seu hēs au)

CErte tuo (legendo ν σευ pro ἧς αυ) etiam mortuæ in tumulo alba ossa habente
Scio adhuc tremere feras, ô venatrix Lycas.
Præstantiam autem (tuam) novit magnum Pelion, & celebris
Ossa, Cithœroniſque juga oves pascentia.

Idem eiusdē Simonidis epigr. carmine redditum ab Henr. Steph.

Nempe astare feræ supra tua busta tremescunt,
(Novi ego) venandi nobilis arte Lycas.

At quàm tu fortis, ſcit Pelion, Oſſaque novit,
Atque Cithœronis gramine læta juga.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Non audent aſtare feræ ſupra tua buſta
(Hoc ſcio) venatus laude perita Lycas.
Quàm fueras fortis ſcit Pelion, haud latet Oſſam,
Atque Cithœronis paſcua fœta boum.

Του αυτου
Τε αυτε. } Pag. 513.

Μεγ', pro μεγα, per apoſtroph. à μεγας, μεγαλη, μεγα, anomalo. Αθηναιοισι pro εις Ion. ab Αθηναιος, α, ον. Φοως, αντος, το, 5. ſimp. Γενετ' pro γενετο per apoſtr. & poſtea γενετο pro εγενετο, per aphæreſin, aor. 2. med. ind. à γινομαι, anomalo, Η'νικ' pro ηνικα, per apoſtroph. Αρμοδιος, ου, ὁ, 5. ſimp. Γ'ιππαρχον, χυ, ὁ, 3. ſimp. Κτειν pro κτειναι per aphær. aor. 1. act. ind. à κτεινω. Αρμοδιος, ε, ὁ, 3. ſimp.

Meg' Athēnaioiſi phoōs geneth' hēnik' Ariſtogeitōn Hipparchon kteine kai Harmodios.

Interpretatio ad verbum.

MAgna certe Athenienſibus lux extitit quando Ariſtogiton Hipparchum interfecit & Harmodius.

Idem eiuſdem Simonidis epigr. carmine reddidum ab Henr. Steph.

Clarum Cecropidis tum fulſit lumen, Ariſtogiton quum Hipparchon Harmodiuſque necant.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Splendida Athenarum lux extitit tunc, ubi Ariſtogiton Hipparchum mactat & Harmodius.

Του

Tou autо.
Τῳ αὐτῳ.

Sthmia. dis Nemea, dis Olympia estephanōsthēn,
Ἰσθμια, δις Νεμια, δις Ολυμπια εστεφανωσθην,
Ou platei nikōn sōmatos, alla technа,
Ου πλατῑ νικων σωματος, αλλα τεχνᾳ,
Aristodamas thrasus Aleios palā.
Αριστοδαμας θρασυς Αλειος παλᾳ.

Ἰσθμια, μιων, τα. Νεμια, ων, τα. Ολυμπια, ων, τα. Εστεφανωσθην, aor. 1. pass. ind. à στεφανοομαι, ω. contr. Πλατῑ, Jon. sine contractione, pro πλατει, à πλατος, ος, το, 3. contract. Νικων, ωσα, ων, part. præs. act. νικαω. Σωμα, ατος, το, 3. simp. Τεχνᾳ pro νη, Doricè à τεχνα, ας, pro η, ης, 1. simp. Αριστοδαμας, αντος, ὁ, 3. simp. Θρασυς, εια, υ. Αλειος, pro ηλειος, Dor. ab ηλειος, α, ον. Παλᾳ pro λῃ Doricè à παλα, ας pro λη, ης, 1. simp.

Interpretatio ad verbum.

Sthmia, bis Nemea, bis Olympia coronatus sum,
Non latitudine (i. crassitudine) vincens corporis, sed arte,
Aristodamas Eleus audax luctatione.

Idem eiusdem Simonidis epigr. carmine reddituм ab Henric. Steph.

Sthmia, bis Nemea, & bis Olympia magna coronor,
Corpore non lato victa, sed arte mihi.
Aristodamas ego palæstrites bonus.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Sthmia, bis Nemea, & bis Olympia florida serta
Viribus haud lati corporis, arte tuli:
Ille ego Aristodamas præstans, doctusque palæstra.

Tou autu.
Τȣ̃ αὐτȣ̃.

Μνημη, ης, ἡ. sim. Δ' pro δι per apoſt. Ουτις, ινος, ὁ, ἡ, ὐ, τι, ϛ. simpl. Φημι, ind. præſ. act. anom. Σιμωνιδης, ου, ὁ. ſimp. Ισοφαριζειν, inf. act. præſ. ab ισοφαριζω. Ογδωκοντατης, ους, ὁ, ἡ, I. contract. Παις, δος, ὁ, ἡ, ϛ. ſim. Λεωπρεπιος pro πις, ſine contractione Ionicè, ὁ λεωπρεπιος, ου, ὁ, I. contract.

Mnēmē d' outina phēmi Simōnidē isopharizein
Μνημη δ' ȣ̓τινα φημι Σιμωνιδῃ ισοφαριζειν
Ogdōkontaetei, paidi Leōprepeos.
Ογδωκοντατει, παιδι Λεωπρεπȣς.

Interpretatio ad verbum

MEmoria autem neminem dico Simonidi parem esse
Octogenario, filio Leoprepis.

Idem eiusdem Simonidis epigr. carmine redditum ab Hen. Steph.

Aio Leoprepidæ non esse Simonidi, adepto
Octoginta annos, mente parem memori.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Octoginta annos nato Simonide non est
Qui mage mente valet, prole Leoprepei.

Aliquot præterea epigrammata, quæ idem Henr. Stephanus variè est interpretatus: & ipsa suis *quaque locis inserenda.*

Ex libr. 2. sit. { Eis agōnistas. / Εις αγωνιϛας. }

Loukianou. / Λȣκιανȣ. } Pag. 128.

Tachus, cheia, chu. Φαγειν, aor. 2. act.

Ei tachus eis to phagein kai pros dromon amblus huparcheis
Ει ταχȣς εις το φαγειν και προς δρομον αμβλυς ὑπαρχεις.

Tois

Τοῖς ποσὶ σοῦ τρῶγε, καὶ τρεχε τῷ στόματι. act. inf. ἀ τρωγω.
Τοις ποσι συ τρωγε, και τρεχε τω στοματι. anomal. Δρομος, μου, ὁ, 3. simp. Λιμβνες, βλεσα, βλυ. Τ' παρχεις, pro σὺ εἶ ἀρχεις, per apostroph. ind. præs. act. ab εἰμι ἀρχω. Πους, ὁδος, ὁ, 3. simp. Τρωγε. imperat. præs. act. ἀ τρωγω anom. Τρεχε. imperat. act. præ. ἀ τρεχω anom. Στομα, ατος, το, 3. simp.

Interpretatio ad verbum.

SI celer ad comedendum & ad cursum tardus es,
Pedibus tuis comede, & curre ore.

Idem Luciani epigr. carmine redditum ab Henr. Steph.

Quum pedibus tardus, quum sis celer ore vicissim,
Ore tuo curras, at pedibus comedas.

Aliter.

Si tarde curris, sed edis velociter, ore
Curre tuo posthac, at pedibus comede.

Aliter.

Tu qui currendo segnis, non segnis edendo,
Fac currant dentes, fac comedantque pedes.

Aliter.

Quum cursor sis tardus, edo sis impiger idem,
Os tibi fac cursor, fac tibi pes sit edo.

Aliter.

Est tibi pes tardus, justo properantius est os:
Pes comedat tarde, currat at os propere.

Aliter.

Quum lentus pedibus, quum sis celer ore voraci,
Permutent solitas os tibi pesque vices.

Aliter.

Dens tibi sit cursor, sit pes edo. namque remissus
Pes tibi, dente autem quadrupedante voras.

Aliter.

Tardigradæ tibi sunt plantæ, celeresque molares:
Hi currant illæ fac comedenda molant.

Aliter.

Aliter

Tardipes es nimium, nimiumque es dentibus acer:
Tardivorus pede sis, denteque tardigradus.

Ab Alciato.

Vesci si celer es, sed tardus currere, buccis
Curre tuis, lentis vescere sed pedibus.

A Cornario.

Si velox cœnas, ad cursum tardior & sis,
Tu pedibus cœna, confice & ore viam.

A Luscinio.

Dum pedibus piger es, cursu superabere, si non
Bucca vorax tibi jam currat, edantque pedes.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Es pedibus tardus, velox sed dente vorace,
Currant heus dentes, & pedibus comedas.

Aliter ab eodem.

Si piger es cursu, si velox es comedendo,
Tunc currant dentes, tunc comedantque pedes.

Aliter.

Si tarde curras, si velox sis comedendo,
Sit tibi dens cursor, sit tibi pes comedo.

Ex titulo { *Eis Hērōas.* / *Eis Hʼερωας.* }

Eis Achillea. / *Eis Αχιλλεα.* } *Pag.* 417.

Τυμβος, βυ, ὁ, 3. *simpl.* Αχελλης, *pro* λευς, *Ion. ab* Αχελλευς, ευος, ὁ, 3. *con-*

Tymbos Achillēos rhēxēnoros, hon pot' Achaioi
Τυμβος Αχιλλεος ῥηξηνορος, ὃν ποτ' Αχαιοι
Dōmēsan, trōōn deima kai essomenōn.
Δωμησαν, τρωων δημα και εσσομενων.

Aigialō

Aigialō de neneuken, hina ſtonachēſi thalaſſēs
Αιγιαλω δε νενευκεν, ινα ςοναχησι θαλασσης
Kudainoito païs tēs halias Thetidos.
Κυδαιροιτο παϊς της ἁλιας Θετιδος.

contract. Ρ'ηξηνωρ, ορος, ὁ, ἡ, 5. ſimplic. Ποτ' pro ποτι, per apoſtr. Αχαρις, ι, ὁ, ἡ, 3. ſim. Δαμησαν pro εδαμασσαν per aphæreſin, aor. 1. ind. act. à δαμαω. Τρως, ωος, ὁ, 5. ſim. Δειμα, ατος, το, 5. ſimp. Εσσομενων, per epentheſin pro εσομενων, εσσομενος, η, ον, fut. 1. act. ind. ab ειμι, anomalo. Αιγιαλος, λυ, ὁ, 3. ſimp. Νενευκεν, præt. act. ind. á νευω. Στοναχησι pro χαρις, Ion. à στοναχη, ης, 2. ſimp. Θαλασσης, ης, 2. ſim. Κυδαιροιτο, optat. paſſ. præſ. à κυδαινομαι. Παϊς, per dialyſin Ionicum, pro παις, αιδος, ὁ, ἡ, 5. ſimplic. Αλιος, α, ον. Θετις, ιδος, ἡ, 5. ſimp.

Interpretatio ad verbum.

In Achillem.

TVmulus (hic eſt) Achillis bellicoſi, quem olim Achivi
Struxerunt, Troum terrorem etiam futurorum.
Littori aurem incumbit (vel, adjacet) ut fremitu maris
Celebretur filius marinæ Thetidis.

Idem epigram. carmine redditum
ab Henr. Steph.

Hunc, qui ſit Troum formido nepotibus, olim
Graij ſtruxerunt Æacidæ tumulum.
Adjacet ille mari, ſtreperis celebretur ut undis,
Cui fuerat genitrix, diva marina, Thetis.

Aliter.

Hoc quondam Æacidæ Graij ſtatuere ſepulchrum,
Poſſet ut à Troum poſteritate tremi.
Sed cur vicinum pelago eſt? ut in ejus honorem
Cui Thetis eſt genitrix, æquora tota fremant.

Aliter.

Pelidæ hunc tumulum quoddam ſtruxere Pelaſgi,
Dardanidûm ut ſoboli poſſet is eſſe tremor.
Non procul ille mari eſt, ut perfovet æquoris undis
Qui nati Thetidis condita membra tenet.

Aliter.

Aliter.

A Danais quondam hic tumulus conſtructus Achilli,
Troes ut hæc etiam membra ſepulta tremant.
Proximus eſt pelago, maris ut reſonetur ab undis
Hoc Thetidis proles contumulato loco.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Pelidæ eſt tumulus conſtructus quondam ab Achivis,
Vt poſt Trojanis ſit maneatque tremor.
Et pelago ad junctus, fremitu quo marmoris ille
Pulſetur, cui ſit mater & ipſa Thetis.

Leontion. } Pag. 238.
Aeortius. }

Κειται, ind. præſ. act. à κειμαι, anomal. Τρωϊη pro ᾳ, Jonicè à Τρωϊς, ιδος, pro Τρωϊάς, άδος, 2. ſimp. Τελαμωνιος, α, ον. Ουτις, ινος ὁ, ἡ, ι, τι, το. Δ' pro δε, per apoſtrop.

KEitai eni Troiē Telamōnios, outini d' empēs
Κειται ενι Τρωϊη Τελαμωνιος, ουτινι δ' εμπης
Antibiōn opaſas euchos heon thanaton.
Αντιβιων οπασσας ευχος ἑὸν θανατον.
Toſſēs gar chronos allon epaxion anera tolmēs
Τοσσης γαρ χρονος ἀλλον επαξιον ἀνερα τολμης
Ouch heurōn palamē thēken hup' autophonō.
Ουχ ἑυρων παλαμῃ θηκεν ὑπ' αὐτοφονῳ.

Αντιβιος, ου, ὁ, ἡ, ον, το. Οπασσας, ασα, αν, part. act. aor. 1. ab οπαζω. Ευχος, ους, το, 1. contract. Eu pro ε Dor. ab ὁς, ἡ, ὁ, pron. Θανατος, του, ὁ, 3. ſimp. Τοσσος, η, ον, poët. pro Τοσους, η, ον. Χρονος, υ, ὁ, 3. ſimp. Αλλος, λη, λο. Επαξιος, α, ον. Ανηρ, ανδρος & ἀνερος, ὁ, 3. ſimp. Τολμα, ας, 2. ſimp. Ευρων, ουσα, ον, part. act. aor. 2. ab ἑυρισκω, anom. Παλαμη, ης, 2. ſimp. Θηκεν, per aphæreſin, pro ἐθηκεν, aor. 1. act. ind. à τιθημι. Αυτοφονος, ου, ὁ, ἡ, ον, το.

Interpretatio ad verbum.

IAcet apud Trojam Telamonius (Ajax) qui nemini
Hoſtium tribuit laudem ſuæ necis.
Tantæ enim tempus alium parem virum audaciæ (qui pa
eſſet audendo tanto facinori)
Quum non reperiſſet, manu (eum) ſubjecit ſui ipſius in
terfectrici.

Iden

Idem Leontij epigr. carmine redditum ab Henric. Steph.

Ajaci Telamone ſato dat Troia ſepulchrum:
Sed nulli eſt hoſti gloria danda necis.
Namqne auſum hoc facinus quia longa haud repperit ætas
Auderet propria juſsit ut ipſe manu.

Aliter.

Troia tegit Telamone ſatum: ſed non manus hoſtis
Hanc cædis laudem vendicet ulla ſibi.
Audax namque ſatis quia nuſquam dextra reperta eſt.
Convertit proprias in ſua fata manus.

Aliter.

Stratus apud Troas jacet en Telamonius Ajax:
Non hoſti eſt cædis laus tribuenda tamen.
Auſus enim eſt ejus quia fundere nemo cruorem.
Parca ſua julsit funderet ipſe manu.

Ab Ioanne Stockw.

Strenuus ad Troiam jacet hîc Telamonius Ajax.
Hoſtibus at laudem non dabit ille necis.
Hunc audax nemo eſt vita privare: ſeipſum
Audebat propria perdere at ipſe manu.

Adeſpoton. Αδεσποτον. } Pag. 239.

ΜΕ me taphō ſunkrine ton Hectora, mēd' epi tumbō
Με με ταφω συγκρινε τον Ἕκτορα, μηδ' ὀπι τυμβῳ
Metrei ton pasēs Hellados antipalon.
Μετρει τον πασης Ἑλλαδος ἀντιπαλον.
Me *ab* ἐγω *pron.* Ταφοι, φι, ὁ, *tert. ſimplic.* Συγκρινε *pro* συνκρινε, *euphoniæ gratia*, *imper. act. præſ. à* συγκρινω. Ἕκτορ, ορος, ὁ, ς. *ſim.* Μηδ' *pro* μηδε, *apoſt.* Τυμβος, υ, ὁ, ζ. *ſim.* Μετρει, *imper. act. ind. à* μετρεω, 1, *cont.* Πασης, ασα, αν. Ἑλλας,

ias, antos Homēros emoi taphos, Hellas, Achaioi
ιας, αντος Ὁμηρος ἐμοι ταφος, Ἑλλας, Ἀχαιοι
Pheugontes' toutois pasin echōnumesha.
φευγοντες' τουτοις πασιν ἐχωνυμεθα.

Ἑλλας, αδος, ἡ, ϛ. *simp.* Αγχιαλος, λη, ὁ, ἡ, λον, το. Ιλιας, αδος, ἡ, ϛ. *simp.* Αυτος, τη, το *pron.* Ὁμηρος, ε, ὁ, ϛ. *simp.* Εμοι, *ab* ἐγω *pron.* Ταφος, ε, ὁ, ϛ. *simp.* Ἑλλας, αδος, ἡ, ϛ. *simp.* Αχαιος, α, ὁ, ϛ. *simp.* Φευγων, ουσα, ον, *part. act. præs. à* φευγω, *anomalo.* Οὑτος, αὑτη, τουτο, *pron.* Πας, πασα, παν. Ἐχωνυμεθα, *imperf. ind. pass. á* χωνυομαι.

Interpretatio ad verbum.

NE me Hectorem compara cum sepulchro, neq; tumulo
Metire me toti Græciæ pugna parem.
Ilias, ipse Homerus mihi sepulchrum, Græcia, Achivi,
Fugientes, ab his omnibus aggere tumuli donabimur.

Idem incerti Autoris epigr. carmine redditum ab Henric. Steph.

Hectora me tumulo ne tu metire viator:
Par Danais cunctis hostibus hostis eram.
Est tumulus mihi Mœonides, est Ilias, Hellas,
Graij, qui trepida dant mihi terga fuga.

Aliter.

Ne parvi ex parvo facito me mole sepulchri:
Vix mihi se sensit Græcia tota parem.
Mœonides mihi busta dedit, dedit Ilias, Hellas:
Totque sua Danai busta dedêre fuga.

Aliter.

Æstimet ex tumulo ne quis mea facta viator:
Extimuit vires Græcia tota meas.
Est mihi Mœonides, est Ilias ipsa sepulchrum:
Hoc quoque dat fugiens turba Pelasga mihi.

Aliter.

Ne, quantus fuerim, tumulum tibi credito testem:
Helladis ille ego sum qui metus Hector eram.
Ilias & vales cineres satis ornat Homerus,
Et Danaûm quæ me territa turba fugit.

A Cornario.

Hectora quid tumulo tentas includere: quem unum
In se hostem fortem Græcia tota tulit.

Ilias ergo mihi tumulusque est Græcia, Achivi &
Sæpe fugam in versi, magnus Homerus item.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Me Hectora cum tumulo noli conferre ferocem:
Nam Danais cunctis par ego solus eram.
Ilias urbs mihi; sic Græcia, sic & Homerus,
Et trepidi Danai busta præampla mihi.

Ex titulo { Eis nauagēsantas, / Eis naiagnoustas.

Leōnidou, Alexandrini. } Pag. 252.

OVd' ei moi geloōsa katastoreseie galēnē
Oud' ei moi gilōsousi katastoresousi gallon
Kumata. kai malakēn phrika pheroi Zephuros;
Κυματα, και μαλακην φρικα φεροι Ζεφυρος,
Nēbatēn opsesthe dedoika gar hous paros eslēn
Νηβατην οψεσθε· δεδοικα γαρ ους παρος εσλην
Kindunous, ancmois antikorussamenos;
Κινδυνους, ανεμοις αντικορυσσαμενος;

Oud' pro udi per apostroph. Γιλόωσι pro γελωσι, per epenthesin. γελων, ωσα, ον. part. act. præs. à γελαω, 2. contra. Κατασορησει, aor. 1. opt. act. Æoli-

ι, ὰ κατασορεω. Γαλλιον, ου, 2. simp. Κυμα, ατος, το, 5. simplic. Μαλακος, κη, κον. Φερε-
ι, ὶ, 5. simp. Φερει, opt. præs. act. à φερω, anomalo. Ζεφυρος, ε, ὶ, 3. simp. Νηβατης, ε,
simp. Οψεσθε, fut. 1. med. ind. ab ὁραω anomalo. Δεδοικα, præt. med. ind. à δειδω,
nomalo. Ος, ὴ, ὸ, art. Εσλος, aor. 2. act. ind. à τλημι. Κινδυνος, υ, ὸ, 3. simpl. Ανεμος,
ὸ, 3. simplic. Αντικορυσσαμενος, νη, νον, part. med. aor. 1. ab αντικορυσσομαι.

Interpretatio ad verbum.

NE siquidē mihi ridens straverit serenitas (seu trāquillitas)
Fluctus, & mollem fremitum afferat Zephyrus,
avi vehi (me) videbitis: metuo enim quæ antea passus
ricula, dum luctatus sum cum ventis. (sum

Idem Leonidæ epigr. carmine redditum ab Henric. Steph.

n si tranquillo pelagus mihi rideat ore,

Et Zephyri hoc ſtringat molliter aura mihi,
Conſcendam naves. namque illa pericla tremiſco,
Hoſtibus à ventis quæ mea paſſa ratis.

Aliter.

Vt ſit blanda Thetis, Zephyruſque ut mollia fundat
Murmura, vix auris æquora ſumma ciens,
Non tamen aſcendam navem. ſat prælia geſſi
Cum ventis: terror tanta pericla mihi.

Aliter.

Non mihi ſi fluctus ſternens Thetis ipſa ſerenum
Rideat, & Zephyri flamina molle ſonent,
Nave vehi cernes, formido namque pericla,
Cum ſævis affert quæ mihi pugna notis.

A Sleidano.

Non ego, ſi placidum ventis mare conſpicer altum,
Et Zephyri lenis mulceat aura caput,
Conſcendam naves. nam me diſcrimina terrent,
Luctaque cum venti, diſplicet illa mihi.

Ab Ioanne Stockwoodo.

Si ridere velint perblando marmora vultu,
Mollem ſi fremitum vel notus ipſe daret,
Non ego conſcendam mare poſthac. horreo namque
Quæ prius in pelago magna pericla tuli.

Ex libr. 4. tit. {*Eis nikēn.* / Εἰς νίκην.}

Eis agalma Nikēs apteron en Rhōmē, hēs ta prora
Εἰς ἄγαλμα Νίκης ἄπτερον ἐν Ῥώμῃ, ἧς τὰ πρῶρα
keraunō katephlechthē.
κεραυνῷ κατεφλέχθη.

Pompēion. {Πομπήϊον.} Pag. 196.

R*Hōmē pambasileia, seon kleos ou pot' oleitai.*
Ῥώμη παμβασίλεια, σέθεν κλέος οὔ ποτ' ὀλεῖται.

Ῥώμη, ut. 2. fin. Παμβασιλεια,

Nikē gar se plougein apteros ou dunatai.
Νικη γαρ σε φυγειν απτερος ου δυναται.

σπλετος, α, ον. Ιεος, η, ον, Doric. pron. Κλεος, εος, το. 1.

ntract. Ποτ' pro ποτη, per apostroph. Ολειτω, fut. 1. med. ind. ab ολλω vel ολνυμι, omalo. Νικη, ης, ἡ. simp. Σε ἀ συ, pron. Φυγειν, inf. act. aor. 2. ἀ φευγω anomalo. λεγε, μι, ὁ, ὰ, ον, το. Δυναται, ind. præs. pass. ἀ δυναμαι.

Interpretatio ad verbum.

In statuam victoriæ pennis carentem Romæ, cujus *pennæ fulmine* cremasæ erant.

ROma omnium regina, tua gloria nunquam peribit.
Victoria enim à te fugere non potest, quũ pennis careat.

Idem Pompeij epigr. carmine redditum ab Henric. Steph.

oma orbis regina, carens Victoria pennis,
Immortale decus non fugitiva dabit.

Aliter.

oma triumphatrix, tua semper gloria vivet,
lam quis te fugeret nullis Victoria pennis?

Aliter.

rbis Roma caput, tua vivet fama per orbem:
misit, queis te fugiat, Victoria pennas.

Aliter.

omæ orbis dominæ semper sua fama manebit
enna, hanc qua fugias, tibi non Victoria mansit.

A Luscinio.

oma caput mundi, manet hæc tibi gloria victrix,
Fortuna implumis non volat hinc aliò.

A Sotero.

Eterna est tibi, Roma potens, jam gloria parta:
ufugere implumis nam à te Victoria nescit.

Ab *Ioanne Stockwoodo,*

oma potens, posthac nunquam tua fama peribit.

Namque carens pennis quî poterit fugere?

Aliter ab eodem.

Roma caput mundi, tibi ſtat Victoria firma,
Implumis quînam quæſo poteſt fugere?

Aliter.

Non metuenda tibi ne quò Victoria cedat:
Exuſtis pennis quò poterit fugere?

Aliter.

Non fugiet: manet uſque tibi Victoria, Roma.
Alis combuſtis qua ratione volet?

Aliter.

A te non fugiet victrix victoria, Roma
Implumis, tandem dic (rogo) quò fugeret?

Aliter.

Roma, æterna manet tibi jam Victoria, namque
Plumis incenſis non potis eſt fugere.

Agathiæ Scholaſtici epigram. quod ſupra Gra-
cè habes Pag. 342. carmine redditum
ab Henric. Steph.

Vir tuus Anchiſes, correptæ cujus amore
Ida tibi propero ſæpe petita pede,
Nigrum hunc inventum vix circa tempora crinem,
Annorum tibi dat relliquias juvenum.
At dea (namque potes) primam mihi reddito pubem,
Vel cani placeant qui placuere nigri.

Poſtremo diſticho has inſuper interpre-
tationes centum & quinque dedi.

Aliter.

At dea (namque potes) florem revocato priorem,
Vel da, ceu juvenem poſſe placere ſenem.

Aliter.

Tu dea (namque potes) rurſum juveneſcere dona:
Vel placeam vetulus, ceu placui juvenis.

Aliter

Aliter.

3 At dea (namque potes) florem vel redde juventæ,
Vel sit canities quo fuit illa loco.

Aliter,

4 At dea vel mihi ver ætatis redde prioris,
Vel, tibi gratum ut ver, grata fac ut sit hyems.

Aliter.

5 At dea vel nigrum canis revocato colorem,
Gratia vel canis sit, velut ante nigris.

Aliter.

6 Sed mihi vel vitæ cursus retrogradus esto,
Currat quo cœpit vel tibi grata pede.

Aliter.

7 At dea præteritum fac præsens nunc sit ut ævum,
Vel par sit præsens nunc tibi præterito.

Aliter.

8 Diva sed ætati me nunc reddasve priori,
Posteriorvè haud sit grata priore minus.

Aliter.

9 At dea, qualis eram, facito sim nunc quoque talis:
Aut tibi, sum qualis, nunc quoque fac placeam.

Aliter

10 Sed mihi præterita est si non revocabilis ætas,
In me præteritus fac revocetur amor.

Aliter

11 At quamvis anni nostrum minuere decorem,
Ne tuus in me ideo diminuatur amor.

Aliter

12 At nostram quondam comitans amor ille juventam,
Hanc si non reddis, sit comes & senio.

Aliter

13 Corporis at quamvis nostri decus (ecce) senescat,
Ne tuus in me itidem diva senescat amor.

Aliter

14 At tu nunc oculos ad formam verte priorem,
Aut ne oculis hæc sit grata priore minus.

Aliter

15 Sed vel tu ætatem te finge videre priorem,

Diva, priori istam finge vel esse parem.

Aliter.

16 Verùm si nigros senium mutavit in albos,
Mutetúrne odio pristinus ille favor?

Aliter.

17 Sed si damna meos pateris sentire capillos,
Esse & contentos ne patiare tibi.

Aliter.

18 At dea, si non vis mihi reddere dona juventæ,
Incipe amicitiæ reddere dona tuæ.

Aliter.

19 At dea, si nostræ sit terminus ista juventæ,
Ne sit amicitiæ terminus iste tuæ.

Aliter.

20 At dea, si prædam me nunc finis esse senectæ,
Præda tuus senio fac doa ne sit amor.

Aliter.

21 Sed mihi si pateris crines succrescere canos,
Sim canus, canum dummodo Cypris amet.

Aliter.

22 Verùm aut eripias satis me diva senectæ,
Aut mihi ne tuus hic eripiatur amor.

Aliter.

23 At senium vires invidit si mihi firmas,
Invideas firmam ne mihi diva fidem.

Aliter.

24 At communem in me legem servante senectæ,
Fac tibi servetur lex ut amicitiæ.

Aliter.

25 Sed fac pa[illegible]ca meos rigidè ne computet annos,
Aut amor ill[illegible] tuus computet hosce cave.

Aliter.

26 At mihi si senium crines mutavit, amorem
Tu dea mutari ne patiare tuum.

Aliter.

27 Verùm si cani caput hoc læsere capilli,
Illæsa at læso sit tibi Cypri fides.

Aliter.

Aliter.

28 Cætera sed patiar rapiat mihi tempus, amorem
Dum pariter rapiat non mihi diva tuum.

Aliter.

29 Sed quod jus in me permittis habere senectam.
Hoc in amicitiam ne ferat illa tuam.

Aliter.

30 Sed mihi si non vis naturæ jura novare,
At nec amicitiæ tu mihi jura noves.

Aliter.

31 Sed quamvis formæ se enim detraxit honorem,
Diva tui maneat firmus amoris honor.

Aliter.

32 Quòd si forma fugit, nec vis revocare fugacem,
At tuus haud pariter sit fugitivus amor.

Aliter.

33 Sed speculum ut nequeat notos agnoscere vultus,
Hos amor agnoscat nunc quoque diva tuus.

Aliter.

34 Invetuli amplexus si tu tamen iræ recusas,
Invito juvenis fac maneam senio.

Aliter.

35 Sed si diva tuo vetulum haud dignaris amore,
Forma mihi fac ego digna redire queat.

Aliter.

36 At dea, quæ inveni mihi conciliata fuisti.
Nunc quoque ceu juveni conciliere mihi.

Aliter.

37 Gratia sed nequeat si canis conciliari,
At maneat quæ jam est conciliata nigris.

Aliter.

38 Sed si non reddis quam posses diva juventam
Saltem oculus juvenem me tuus esse putet.

Aliter.

39 Sed quamvis solitum non servet forma tenorem,
Sit tenor ille tuæ firmius amicitiæ.

Aliter.

40 Sed mea (ni prohibes) inconstans sit tamen ætas,

Dum ne amor inconstans sit mihi diva tuus.

Aliter

41 At tu vel cursum properantis siste senectæ,
Illius cursum vel tuus æquet amor.

Aliter

42 Integra sed nostræ si non est gratia formæ,
Integer at sit amor non minus ille tuus.

Aliter.

43 Sed labem aspergi nostris sine diva capillis,
Dum maneat tuus hic illabefactus amor.

Aliter

44 Sed facile patiar quæ damna dabuntur ab annis,
Dum tuus annorum damna rependat amor.

Aliter.

45 Verùm quo magè sunt mihi fata maligna senectæ,
Hoc magis esto tuus Cypri benignus amor.

Aliter.

45 At mihi si nequeat flos, diva, manere juventæ,
In me qualis eras flore manente, mane.

Aliter.

47 At mihi dissimilem nunc me reddente senectâ,
Ipsa tamen similis sis in amore tibi.

Aliter.

48 Sed juvenile decus non agnoscatur, amorem
Erga me agnoscam dummodo Cypri tuum.

Aliter.

49 Sed nigri pereant, cani subeantque capilli,
Dummodo diva tuus sit mihi salvus amor.

Aliter.

50 Verùm aut adde tuo nunc ô dea calcar amori,
Anchisæ aut annis injice frena tui.

Aliter.

51 Sed vel flore mihi juvenescant membra priore,
Vel tuus haud in me, diva, senescat amor.

Aliter.

Sed rursum corpus juvenili robore firma,
Aut in me vetulum sit tua firma fides.

Aliter.

Aliter.

53 Sed mihi si reducem non annuis esse juventam,
Diva, redux vetulo sit tuus ille favor.

Aliter.

54 Sed flore ætatis vel me dignare secundo,
Vel dignare tuo diva favore senem.

Aliter.

55 Sed mihi si dulcem non vis revirescere pubem,
Ille tuus saltem fac revirescat amor.

Aliter.

56 Sed quamvis corpus mihi nunc dea marcet ab annis,
At marcescat amor ne tamen ille tuus.

Aliter.

57 Sed mihi vel juvenem vetulo stabilito decorem,
In nostro stabilis vel sit amore fides.

Aliter.

58 Sed rursum effœtis aut vires artubus inde,
Viribus aut noster non minuatur amor.

Aliter.

59 Sed juvenem membris languentibus inde vigorem,
Pectore vel ne me languidiore colas.

Aliter.

60 Sed facito procul à me omnis, dea, ruga facessat,
Vel sim cum rugis gratus, ut ante, tibi.

Aliter.

61 Sed ne artus patiare meos flaccère senecta,
Aut flacceſcat amor ne mihi, diva, tuus.

Aliter.

62 Sed me (quum possis) à tristibus assere canis,
Vel, canum quamvis assere diva tuum.

Aliter.

63 Sed robur juvenile mihi revocato Cythere,
Vel tuus in vetulum fac revocetur amor.

Aliter.

64 Sed mihi si frigent annoso in corpore vires,
Mente ideo ne me frigidiore colas.

Aliter.

65 Sed fragiles annos viridi mutato juventa,

Aut

Aut ſerva infragilem tu mihi diva fidem.

Aliter

66 Sed fac ut & vetulo ſanguis mihi fervidus inſit,
Vel tuus ille minus fervidus haud ſit amor.

Aliter.

67 Florida ſed mihi tu vel tempora redde juventæ,
Aut ſit amor florens, ceu fuit antè, tuus.

Aliter

68 Sed mihi nunc redeat juvenilis, Cypri, vel ardor.
Flamma redardeſcat vel mihi, Cypri, tua.

Aliter

69 Sed quamvis ſenio conceſſerit acrior ætas,
In noſtri maneas acris amore tamen.

Aliter

70 Sed mihi ſi extinctus per te non redditur ardor,
Saltem ignem extingui ne patiare tuum.

Aliter

71 Sed mea ſi prohibent juvenari corpore cani,
Mutuus at ſaltem fac juvenetur amor.

Aliter

72 Sed ſi haud luxuriat pectus juvenilibus annis,
At tuus in vetulum luxurietur amor.

Aliter

73 Sed ſi terga dedit mihi jam felicior ætas
Ne tuus ille tamen det mihi terga favor.

Aliter

74 Diva, repubeſcam, (potes id præſtare) vel iſtam
Canitiem pubis dilige diva loco.

Aliter

75 Sed mihi reſtituas quod ademit tarda ſenectus,
Vel mihi diva tuus reſtituatur amor.

Aliter

76 Sed mihi per te aliqua reparetur ab arte juventus,
Sitve juventa oculis noſtra ſenecta tuis.

Aliter

77 Sed mihi rugoſæ vel damna repende ſenectæ,
Aut noſtri hinc damnum ne patiatur amor.

Aliter

Aliter.

78 Sed vel me revoces ævi melioris ad annos,
Aut aliud melius diva fuisse nega.

Aliter.

79 Verùm aut in florem redeat renovata senectus,
Aut senium floris sit tibi diva loco.

Aliter.

80 Sed nostræ quæso pereunti obsiste juventæ
Vel me depereas nunc quoque diva senem.

Aliter.

81 Sed fac ne senium me totum mutet ab illo:
Muteturvè mei nil in amore tibi.

Aliter.

82 Sed mihi vel tristis cursum revocato senectæ,
Vel curtat noster quo pede cœpit amor.

Aliter.

83 Sed me redde mihi, me redde prioribus annis:
Reddar amicitiæ vel Cytherea tuæ.

Aliter.

84 Sed facito cedat ne nostra juventa senectæ:
Sitvè hæc judicio par eademque tuo.

Aliter.

85 Sed vegetos à te nunc quæso reformer in annos,
Aut vegetos annos hos quoque diva puta.

Aliter.

86 Sed renova rugis obducta senilibus ora,
Vel placeant ora hæc, ceu renovata, tibi.

Aliter.

87 Verùm aut deposita rugosæ pelle senectæ,
Sim novus, aut nostro nil in amore noves.

Aliter.

88 Sed mihi præteritos nisi divi recolligis annos,
Ne tu præteriti temporis esto memor.

Aliter.

89 Ora sed aut pallor ne fœdet nostra senilis,
Aut quæ fœda aliis, sint, dea, pulchra tibi.

Aliter.

90 Sed me omni servesintactum labe senectæ,

Aut

Aut maneat nobis illabefactus amor.

Aliter.

91 Sed precor ut nostro vel nil decedat amori,
Formæ aut decedat nil Cytherea meæ.

Aliter.

92 Sed mihi decrepito juvenilia tempora redde,
Aut aliis ego sim, non tibi, decrepitus.

Aliter.

93 Ora sed ô fiant vel qualia nostra fuere,
Ora vel hæc placeant qualiacunque tibi.

Aliter.

94 Canities sed diva, tuo nil obstet amori,
Aut hanc canitiem diva fugato procul.

Aliter.

95 Sed vires curva quamvis frangente senecta,
Ne tua fracta mihi sit Cytherea fides.

Aliter.

96 Pristina sed per te redeat mihi forma juventæ,
Pristinus aut in me faç dea duret amor.

Aliter.

97 Sed sim qualis eram quondam juvenilibus annis,
Aut in me vetulum fis dea qualis eras.

Aliter.

98 Sed me deterior si canis inficit ætas,
Ne sit deterior fors in amore tuo.

Aliter.

99 Verùm artus prohibe tardet mihi, diva, senectus,
Vel ne tarda mei fis in amore dea.

Aliter.

100 Sed senio ne me permittas, quæso, gravari,
Aut mea ne tibi sit, diva, senecta gravis.

Aliter.

101 Sed defessa licet mihi reddat membra senectus,
Ne tamen ille tuus sit dea fessus amor.

Aliter.

102 Sed me redde Venus, quæso, melioribus annis,
Aut illos annos finge manere tibi.

Aliter.

Aliter.

103 Sed ne displiceam vetulus tibi, nevè senectus
Injiciat formæ nunc violenta manus.

Aliter.

104 Sed licet aufugiat tibi quondam chara juventus,
Ne, mihi quam dederas, sit fugitiva fides.

Aliter.

105 Sed quàm pulcher erã juvenis, sim nunc quoq; pulcher:
Aut subeat senij pulchra juventa locum.

Macedonij epigramma, quod supra positum est, Pag. 363. hoc *Stephani* exemplo provocatus, volui & ego hoc loco quinquagesies ultra quadringesies carmine *variatum exhibere, ut animum adderem scholarium trivialium probis & studiosis adolescentulis, ad* idem in aliis quoq; epigrammatis per *otium & horis succisivis tentandum,* ad magnam illorum & utilitatem *& delectationem.*

Pag. 364.

Linque Cupido jecur, cordi quoque parcito: si vis
Figere, fige alio tela cruenta loco.

Ad bonarum literarum studiosum.

Pluribus hoc efferre modis problema licebit:
Hoc variis carmen reddito (quæso) modis.
Non labor est, nec opus, sed erit vertisse voluptas:
Hoc variis carmen carmine redde modis.

1 Arce meo jecori, intactum mihi linquito pectus:
Omnia de reliquo corpore membra pete.

Aliter.

2 Cæce puer, quamcunque velis de corpore partem
Figito, ñ linquas corque jecurque meum.

Aliter.

Aliter.

3 Quodlibet è noſtro transfigas corpore membrum
Linquito ſed tenerum corque jecurque meum.

Aliter.

4 Sæve, quid in reliquum non mittis ſpicula corpus?
Si finis intactum corque jecurque meum.

Aliter.

5 Si te figendi teneat mea membra cupido,
Parce meo cordi, parce meo jecori.

Aliter.

6 Si cupias noſtrum jaculis transfigere corpus,
Ne lædas miſerum corve, jecurque mihi.

Aliter.

7 Omnes pro libitu transfigas corporis actus,
Ne mihi cor lædas, ne mihi læde jecur.

Aliter.

8 Corque jecurque meum nolito ferire Cupido:
In reliquum corpus jus tibi ſume meum.

Aliter.

9 Cor mihi ne ferias, jecori quoque parce Cupido,
Omnia præterea figito membra mea.

Aliter.

10 Omnia, ſi placeat, ferias mihi membra ſagittis,
Si modò non ferias corve, jecurque meum.

Aliter.

11 Linquitur in corpus noſtrum tibi ſumma poteſtas,
Excipias ſi cor, ſi jecur excipias.

Aliter.

12 In corpus tua tela meum fac ſæve Cupido,
Mittas, ſi linquis corque jecurque meum.

Aliter.

13 Si jecori parcas, intactum ſi modò linquas
Cor, reliquum corpus pro libitu ferias.

Aliter.

14 In me ſi jacias tua tela cruenta Cupido,
Illæſum ſerva corque jecurque meum.

Aliter.

15 Non ego detrecto, quin cætera membra Cupido

Figas.

figas, ſi cordi, ſi faveas jecori.

Aliter.

16 Eſt mihi cor charum, jecur eſt mihi molle Cupido,
Totum præterea corpus Amor lania.

Aliter.

17 Dira per immenſum mittat ſua ſpicula corpus
Cæcus Amor, tenerum ne violato jecur.

Aliter.

18 Cor tibi demo meum, noſtrum tibi demo lienem,
(Sæve) ferire licet cætera membra puer.

Aliter.

19 Vulneret uſque licet diris mea membra ſagittis,
Corque jecurque meum ſi modo linquat Amor.

Aliter.

20 In mea ſi mittas tua tela cruente Cupido
Membra, jecur linquas cor mihi linque meum.

Aliter.

21 Ter veneri dilecte puer mihi corque jecurque
Linquito, fige armis cætera membra tuis.

Aliter.

22 Quæ tu cunque velis, figas pharetrate Cupido
Membra, licet, cordi, ſi jecori faveas.

Aliter.

23 Si libeat, ferias quodvis de corpore membrum,
Ne mihi cor figas, ne mihi læde jecur.

Aliter.

24 Eſt jecoris cordiſque mei mea maxima cura,
De reliquis figas quod tibi cunque placet.

Aliter.

25 In noſtros ſumas jus ſummum corporis actus,
Corque jecurque meum ſi modo linquis Amor.

Aliter.

26 Parce meo jecori, cordi quoque parce tenello,
Tranſfigas telis relliqua membra tuis.

Aliter.

27 Non ego de reliquo quodvis tibi corpore membrum,
Pernego, tu mihi cor, tu mihi linque jecur.

Aliter.

Aliter.

28 Tu quodcunque vélis membrum violato ſagittis;
Ne violes telis, corvè, jecurvè meis.

Aliter.

29 Ne mihi cor tangas, intactum linque lienem,
De reliquis membris arripe quæſo meis.

Aliter.

30 Hepatis eſt mihi cura mei, cordis mihi cura eſt.
Artus in reliquos mittito tela meos.

Aliter.

31 Cur jecori, cordique meo tua ſpicula mittis?
Cætera cum liceat membra ferire tibi?

Aliter.

32 Si tibi non ulli removentur corporis artus,
Cur ſolum figis corque jecurque meum.

Aliter.

33 Cum pateat tibi jus in cunctos corporis artus,
Tu tantum figis corque jecurque meum?

Aliter.

34 Matre (puer laſcive) tua laſcivior ipſe,
Ne mihi cor viola, ne mihi fige jecur.

Aliter.

35 Si mihi cor linquas, jecori ſi parcere velles,
Non eſt de reliquo corpore cura mihi.

Aliter.

36 Non tibi permitto jus cordis atque lienis,
Cætera ſunt jaculis pervia membra tuis.

Aliter.

37 Artus ſi cupias jaculis transfigere noſtros,
Sis parcens cordi ſis jecorique favens.

Aliter.

38 Lædendi corpus cum ſit tibi copia noſtrum
Tantum ne lædas corvè jecurque meum.

Aliter.

39 Parce meum levibus pectuſque jecurque ſagittis
Figere, cum poſſint cætera membra peti.

Aliter.

40 Corporis in reliquas partes tua tela Cupido

Mittito, linque jecur, linquito cor tenerum.

Aliter.

41 Imperium tibi sit cunctos in corporis artus,
Pectoris & jecoris si fugis imperium.

Aliter.

42 In pectusque jecurque meum sævire Cupido
Desine, quum liceat cætera membra sequi.

Aliter.

43 Cum liceat reliquos transfigere corporis artus,
Cur ruis in tenerum corque jecurque meum.

Aliter.

44 Desine Amor cordi, jecorivè immittere tela,
Cum pateant telis relliqua membra tuis.

Aliter.

45 Non ego de reliquo quamvis tibi corpore partem
Detraho: mitte jecur, pectus abire sine.

Aliter.

46 Nec calamis hepar, nec pectus læde sagittis:
In reliquos artus dirige tela meos.

Aliter.

47 Cur scelerate puer violas ea membra sagittis,
Quæ non sunt armis dilanianda tuis?

Aliter.

48 Sunt alij jaculis violandi corporis artus:
Cor mihi ne ferias, ne violato jecur.

Aliter.

49 Nec cordis, jecorisve domos penetrare licebit,
Omnia præterea membra ferire licet.

Aliter.

50 Cur (Amor) in reliquum quum mittere spicula corpus
Ipse queas, jaculis corque jecurque petis?

Aliter.

51 Exiguum est parcisse meo cordi, jecorive.
Omnia quum reliquo corpore membra petis.

Aliter.

52 Quid magni præstas, cordi, jecorive favendo?
Corpore si reliquo vulnera sæva facis.

Aliter

53 Infligas cordi, jecori vel vulnera nulla:
Saucia sint armis cætera membra tuis.

Aliter.

54 Cætera membra tui patientur vulnera ferri:
Illæ suum maneat corque jecurque mihi.

Aliter.

55 Cum tibi nulla negem reliquo de corpore membra,
Parce (rogo) cordi, parce (rogo) jecori.

Aliter.

56 Tutum à vulneribus mihi linquito corque jecurque,
De reliquo non est corpore cura mihi.

Aliter.

57 Vulneribus cunctos fœdabis corporis artus:
Cordi, vel jecori vulnera nulla dabis.

Aliter.

58 Pectoris (oro) mei, jecoris miserere Cupido:
Artus, si libeat, percutias reliquos.

Aliter.

59 Si te nulla tenet membrorum cura aliorum,
Cordis, tum jecoris sit tibi cura mei.

Aliter.

60 Omnia de nostro tangas bene corpore membra,
Pectus ne tangas, ne mihi tange jecur.

Aliter.

61 Cætera membra licet tangas pharetrate Cupido,
Lædere si cessas corque jecurque meum.

Aliter.

62 Si corpus reliquum telis penetrabile nostrum
Sit, penetres nullis corvè, jecurvè locis.

Aliter.

63 Integra fac serves mihi corque jecurque sagittis
Corpus tu reliquum si placeat, ferias.

Aliter.

64 Saucia ne jaculis tibi sunto corque jecurque,
Hæc præter, mittas corpus in omne meum.

Aliter.

65 Tende tuos arcus, stringas in membra sagittas,

Præterea

Præterea hepar, cor sine quæso meum.

Aliter.

66 Accipiant calamos omnes mihi corporis artus;
Diffugiant calamos corque jecurque tuos.

Aliter

67 Si stat per reliquum corpus tua tela Cupido
Mittere, transilias corque jecurque meum.

Aliter

68 Non sum sollicitus reliquo de corpore, si cor,
Si jecur illæsum mittis abire meum.

Aliter.

69 Est (Amor) in reliquas tibi justa potentia partes
Corporis, intactum corque jecurque sine.

Aliter

70 Cor cessato mihi, cessato ferire lienem:
Mittere si libeat, mittito tela alio.

Aliter:

71 Hepar (Amor) mihi linque, jecur nec fige sagittis,
Corporis ast artus figito quæso alios.

Aliter.

72 Tela (puer pharetrate) alios immitte per artus,
Cor finito, pennis nec lacerato jecur.

Aliter.

73 Vulnera nulla meo jecori, nec vulnera cordi
Infligas, corpus percutias reliquum.

Aliter.

74 Sit procul à jaculis mihi corque jecurque Cupido:
Sternantur telis cætera membra tuis.

Aliter.

75 Mẽbra tuas cum nulla queant (Amor improbe) pennas
Devitare, meum corque jecurque sine.

Aliter.

76 Corporis in reliquas partes cum spicula mittas,
(Parvum) si linquas corque jecurque meum.

Aliter.

77 Cur te pœniteat mihi linquere corque jecurque,
Cum reliquum corpus jure ferire queas?

Aliter.

78 Ne pigeat liquisse mihi pectusque jecurque.
Cum reliquos artus carpere rite queas.

Aliter.

79 Est mihi cor liquisse parum jecorivè benigne
Parcere, cum perdis cætera membra mihi.

Aliter.

80 Sis tandem reliquis satiatus corporis hujus
Membris: sic cordi, sic faveas jecori.

Aliter.

81 Non est cur cordi, jecorivè immittere ferrum
Pergas: in reliquo corpore regnet Amor.

Aliter.

82 Sævus Amor reliquas mihi corporis arripet fibras,
Ergo finas pectus, mitte Cupido jecur.

Aliter.

83 Cur lædis pectus, jecori cur vulnera figis:
Quum ferias jaculis cætera membra tuis?

Aliter.

84 Quæso, petas alias nostro de corpore partes,
Sit tutum à telis corque jecurque tuis.

Aliter.

85 Non feries pectus, stringes nec in hepate ferrum,
Quævis præterea trajice membra manu.

Aliter

86 Ense feri cunctos gelidi mihi corporis artus,
Si cor, sique jecur linquere avebis amor.

Aliter.

87 Cor tremulum, pavidumque jecur sit linquere cura,
Cum potes in reliquis lædere membra locis.

Aliter

88 Si cordis, jecoris si linquas castra, licebit
In corpus reliquum bella ciere meum.

Aliter

89 Ius in membra tibi totius corporis esto:
Libera sint telis corque jecurque tuis.

Aliter.

90 Hepar non liceat, liceat nec lædere pectus,

Corpu

Corpus sed reliquum figere jure licet.

Aliter.

91 Horrent corque jecurque meum tua tela Cupido,
Non curant arcus relliqua membra tuos.

Aliter.

92 Non careat toto pars corpore vulnere præter
Corque jecurque, quibus parcito cæce puer.

Aliter.

93 Iure potes cordi, jecori quoque parcere. Parti
Præterea nulli corporis esto favens.

Aliter.

94 Corporis in reliquas partes convertito ferrum:
Integra fac maneant corque jecurque mihi.

Aliter.

95 Cedunt cætera membra tuis (Amor improbe) telis,
Tela licet cordi mittere nulla meo.

Aliter.

96 Non sunt corvè, jecurvè tuis penetranda sagittis,
Fac penetres telis cætera membra tuis.

Aliter.

97 Cur ruis in pectus, cur figis in hepate tela,
Membra licet reliquo corpore cuncta petas.

Aliter.

98 Cum tibi (Amor) nullum de toto corpore membrum
Denego, fit minimum præteriisse jecur.

Aliter.

99 Nolo petas heparvè mihi pectusvè sagittis,
Cætera cum liceat figere membra tibi.

Aliter.

100 Sit jeciisse satis reliquos in corporis artus
Spicula, linque jecur, linquito corque meum.

Aliter.

101 Membra petas tibi cuncta licet de corpore nostro,
Si demas pectus, si jecur excipias.

Aliter.

102 Ne sis amarus Amor pectusque jecurque petendo,
Cætera quum liceat membra ferire tibi.

Aliter.

103 Cur jecur intactum, cur cor non linquit inultum,
Corpus quum reliquum lædere possit Amor?

Aliter.

104 Cur mihi corque, jecurque premis, cum cætera possis
Totum per corpus membra ferire meum?

Aliter.

105 Pars est nulla mihi reliquo de corpore, quam non
Figere possis Amor, corque jecurque sinens.

Aliter.

106 Sit satis in reliquos transmittere corporis artus
Telo, (Cupido) jecur, corque (Cupido) sine.

Aliter.

107 Si te tantus Amor feriendi corporis artus
Vrget, cor finito, linque Cupido jecur.

Aliter.

108 Omnia pro placito transfigas membra Cupido
Corporis, illæso pectore cum jecore.

Aliter

109 Si te tantus Amor stimulat mihi membra petendi,
Annè putans nimium deseruisse jecur.

Aliter

110 Hepar ne violes, nec trajice pectora pennis:
Viscera si laceras omnia præterea.

Aliter

111 Nec nocuisse velis cordi, jecorivè sagittis,
Est læsisse satis cætera membra tibi.

Aliter

112 Ah pudeat crudelis Amor mihi corque jecurque
Lædere, cum lædi cætera membra queant.

Aliter

113 Sufficiat læsisse alios mihi corporis artus,
Cordi, nec jecori non nocuisse licet.

Aliter

114 Quam tu cunque velis nostro de corpore partem
Arripe: nec pectus, nec jecur arripias.

Aliter.

115 Sunt alio mittenda tibi tua tela Cupido:

Corque

Corque jecurque tuos diffugiant calamos.

Aliter.

116 Viscera nostra tui comportent vulnera ferri:
Corque jecurque meum vulnera nulla ferant.

Aliter.

117 Vulnere cor careat, careat quoque vulnere nostrum
Hepar, vulneribus cætera membra reple.

Aliter.

118 Cor immune finas à vulnere. vulnere cassum
Sit jecur: in reliquis vulnera fige locis.

Aliter.

119 Sunt aliis facienda locis tibi vulnera, nolunt
Cedere vulneribus corque jecurque tuis.

Aliter.

120 Plagas fige tuas reliquis in corpore membris,
Vulnera nulla ferant corque jecurque mihi.

Aliter.

121 Sanguine membra fluant aliis in partibus, hepas
Vulnera non capiat corvè, jecurvè meum.

Aliter.

122 Sanguine membra fluant in corpore relliqua nostro,
Quo mage sis cordi, sis jecorique favens.

Aliter.

123 Sæva pharetrati patientur vulnera Amoris
Omnia membra, jecur, cor quoque si excipias.

Aliter.

124 Sis bonus, ô fœlixq; meis in pectore fibris,
Sævus, & infœlix artubus esto aliis.

Aliter.

125 Fibras cum venis, jecoris cordisque relinque,
In reliquum corpus cum sis Amor jaculans.

Aliter.

126 Disrumpas reliquos artus mihi (dure Cupido)
Sis bonus ast cordi, sis bonus ast jecori.

Aliter.

127 Exta vores sine fine, modo sine, corporis ulla,
Salvum si pectus, si sinis esse jecur.

Aliter.

128 Sunt alio vertenda tibi tua tela Cupido?
Non locus est illis pectore, non jecore.

Aliter.

129 Gloria nulla tibi renes penetrasse sagittis
Prætorea corpus quum petis omne meum.

Aliter.

130 Quum petis omne meum corpus (truculente) perempto
Pectore, quanta tibi gloria quæso foret?

Aliter.

131 Lædere corvè, jecurvè mihi, quum cætera possis
Lædere membra, tibi gloria nulla foret.

Aliter.

132 Est decus eximium, nec cor, nec tangere renes,
Omnia si tangis viscera prætenea.

Aliter.

133 Quos te cunque juvat pertingere corporis artus
Ne juvet aut pectus, vel terigisse jecur.

Aliter.

134 Nec mihi cor, nec tange jecur, sed cætera, si vis
Iure licet telis tangere membra tuis.

Aliter.

135 Si libet (ah) poteris, potens parcisse Cupido
Cordi, tum jecori, cætera membra petens.

Aliter.

136 Transfiges (satis est) cunctas in corpore partes,
Noli pectoribus vulnera ferre meis.

Aliter.

137 Ingere per rigidos fera vulnera corporis artus,
Vim nullam cordi nec facias jecori.

Aliter

138 Annè putas dignum dulci te nomine Amoris,
Si mihi cor figis, si petis usque jecur.

Aliter.

139 Non ego te dignum censebo nomine Amoris
Si cordis sedes, si jecorisque feris.

Aliter

140 Cur mea figis (Amor) duro præcordia ferro?

Missili-

Missilibus reliquos corporis urge locos.

Aliter

141 Vulnere nulla vacent morituro in corpore membra:
Vulnere fac careant, corque jecurque mihi.

Aliter

142 Vulnificum distringe tuum per corpora ferrum:
Ne liceat gladio cor temerasse tuo.

Aliter

143 Bella cruenta move reliquis in corpore membris;
Cordi, nec jecori bella cruenta move.

Aliter

144 Esse relicta velis mihi corque jecurque Cupido:
Membris ast reliquis vulnera saeva dato.

Aliter

145 Sunt aliis figenda locis tibi corpora nostra:
Tela decet cordi non jaculasse tua.

Aliter

146 Membra ruant transfossa tuis (Amor impie) pennis,
Ne pungas jaculis corvè, jecurque tuis.

Aliter

147 Sit pax alma meo cordi, jecorique Cupido:
Partibus in reliquis bella cruenta cie.

Aliter

148 Est locus in reliquo figendi corpore tela,
Non sit corde locus figere tela tibi.

Aliter

149 Nonnè potes vacuum pectusque jecurque sagittis
Linquere? sunt alio tela locanda loco.

Aliter

150 Quodlibet è reliquo mihi corpore corripe membrum:
Nolo corripias corvè, jecurque meum.

Aliter

151 Quae rabies toties, totiesque petere omnia membra,
Et cordi, & jecori parcere nolle meo?

Aliter

152 Quum non sint exempta tuis mihi membra sagittis
Cætera: vis pectus: vis violare jecur?

Aliter

Aliter.

153 O tandem ſatia reliquis te corpore membris,
Contineas cordi ſanguineaſque manus.

Aliter.

154 Dici tunc mereris Amor, qui pectoris aream
Oppugnas armis, cætera membra ſinens?

Aliter.

155 Renes & pectus ſalvos ſine (quæſo) Cupido,
Cætera ſi tædis pungere membra licet.

Aliter.

156 Pectora cur (pharetrate puer) ſervare recuſas?
Hæc ſi prætereas, viſcera cuncta pete.

Aliter.

157 Vulneribus caſſum cum pectore linque lienem.
Hæc ſine, vulneribus cætera membra grava.

Aliter.

158 Mitte mihi renes cum pectore (quæſo) Cupido;
Aſt alios artus obrue vulneribus.

Aliter.

159 Sint extra teli jactus præcordia noſtra:
Telorum jactus reliqua membra ferant.

Aliter.

160 Vulnera ſiqua cupis reliquis infligere membris,
Infligas, modo non corvè jecurvè premas.

Aliter.

161 Sævus Amor dicére mihi præcordia pungens:
Mitis Amor, quamvis cætera membra petas.

Aliter.

162 Non mihi Amor, ſed amaror eris, dum pectora pungis,
Pungere quum liceat reliqua membra tibi.

Aliter.

163 Lædis non lædenda, jecur, dum corque ſagittis
Trajicis, arma aliis injice (quæſo) locis

Aliter.

164 Pungis quæ nolunt pungi mihi membra Cupido,
Non igitur dignus nomine Amoris eris.

Aliter.

165 Pectora figendo, cum figere cætera poſſis

Viſcera,

Viscera, non es Amor sed mihi amarities.

Aliter.

166 Si cupis, ex aliis tibi quodlibet arripe membris,
Non patiar pectus, vel jecur arripias.

Aliter.

167 Corporis haud ullæ partes tua ferre recusant
Vulnera, vulneribus sit sine (quæso) jecur.

Aliter.

168 Quum ferias, pectus nolito ferire Cupido,
Ilia, sed telis cætera rumpe tuis.

Aliter.

169 Corporis in reliquo tua conjice tela meatus,
Hepatis, & cordis ne penetrato domos.

Aliter.

170 Cordi sis mitis, jecori simul esto benignus,
Artubus ast aliis, si libet, esto ferox.

Aliter.

171 Esto ferox aliis membris, sed parcito cordi,
Hepar & intactum præteriisse velis.

Aliter.

172 Sanguinis ô fitibunde, manus nec sanguine cordis
Imbue nec jecoris, corporis at reliqui.

Aliter.

173 Percita si stimulis sint cætera membra, relinque
Expers cor stimulis, & sine falce jecur.

Aliter.

174 Cordis nec jecoris, mihi funde Cupido cruorem,
Corporis in reliquis partibus esto ferus.

Aliter.

175 Ponito barbariem, tibi si cum pectore res est,
In corpus reliquum barbarus esse potes.

Aliter.

176 Si gaudes feritate, aliis in corpore membris
Esto ferox: cordi, nec jecori esto ferox.

Aliter.

177 Crudum ne machinere nefas in corvè, jecurvè
Crudum aliis membris volvito mente nefas.

Aliter.

Aliter.

178 Corpore cum reliquo cernantur vulnera Amoris,
Vulnera sint læso pectore nulla mihi.

Aliter.

179 Bellica si te tela juvant, à pectore tela
Transfer, & in reliquo corpore tela preme.

Aliter.

180 Sis strenuus jaculans reliquos in corporis artus,
Debilis in pectus, cum jecore esto manus.

Aliter.

181 Fac stimulis stimules aliud de corpore membrum;
Ne stimulis stimules corvè, jecurque tuis.

Aliter.

182 Tela nihil curo, reliquos si vertis in artus:
In jecur, aut pectus vertito nulla mihi.

Aliter.

183 Expers sit telis mihi cordis jecurque: sagittas
Quodlibet in membrum vertito præterea.

Aliter.

184 Cor præterque jecurque manos si læserit omnes
Articulos (parvi duxero) cæcus puer.

Aliter.

185 Articulos nullos in toto corpore sanos
Linquat amor, si non corvè, jecurve necet.

Aliter.

186 Si mihi præterea cunctos convellere nervos
Fortè libet, fibris pectoris (oro) fave.

Aliter.

187 Nil moror (ô crudelis Amor) si spicula versos
Partes in reliquas: cordque jecurque fuge.

Aliter.

188 Si pereant reliquæ partes tua tela ferendo,
Ne pereant stimulis corda petita tuis.

Aliter.

189 Lethifer in reliquos artus sis, spicula cordi
Ignea nulla move, ferrea nulla move.

Aliter.

190 Infensus reliquis esto de corpore membris.

Ne

Ne cordi, aut jecori sis inimicus Amor.

Aliter.

191 Ne crucies hepar, nec cor, queis parcere si vis.
Articulos reliquos pungere ne metuas.

Aliter.

192 Punge age, punge minax. alias in corpore partes.
Non læsisse decet pectora vulneribus.

Aliter.

193 Dimittas placide pectusque jecurque Cupido.
Cætera sunt cultro membra relicta truci.

Aliter.

194 Ne sit præda tuis mihi corvè, iecurvè sagittis.
Sit tibi de reliquo corpore præda meo.

Aliter.

195 Prædator corpus reliquum: spoliare sagittis
Hepar, vel pectus sit tibi relligio.

Aliter.

196 Nec mihi cor iaculis, nec pectora cæde Cupido:
Victima sint gladio cætera membra tuo.

Aliter.

197 Viscera visceribus discerpito: salva relinquas
Corda, jecur validum linque Cupido mihi.

Aliter.

198 Sospes ab infestis sit corque iecurque sagittis;
Infestas aliis artubus adde faces.

Aliter.

199 Hepar, & intactum pectus mihi linque Cupido,
Intereant calamis cætera membra tuis.

Aliter.

200 Cætera qui potis es iaculis prosternere membra,
Pectoris, & jecoris commiseraror Amor.

Aliter.

201 Lædere (quod satis est) tibi fas est cætera membra.
Linquito (quod minimum est) corque iecurque meum.

Aliter.

202 Sunt alio tua tela tibi vertenda Cupido,
Nam renuunt iaculis pectora nostra peti.

Aliter.

Aliter.

203 Nulla tuos fugiunt arcus in corpore membra;
Mittere si cessas in mea corda manus.

Aliter.

204 Vulnificos horrent enses mea pectora: dirig
Ast alios artus confodias jaculis.

Aliter.

205 Quaslibet in reliquis partes transfigito membris
Ne ferias gladio pectora nostra tuo.

Aliter.

206 Pectora cur lædis: cur hepar non finis? Artus
Omnes præterea figere cum liceat?

Aliter.

207 Quis furor indomitus præcordia nostra premendo?
Membra licet ferias omnia præterea.

Aliter.

208 Quod tibi cunque placet reliquo de corpore membri
Trajicias: pectus ne modo trajicias.

Aliter.

209 Membra patent toto tibi corpore nostra Cupido,
Ne violes pectus, ne mihi læde jecur.

Aliter.

210 Omnia membra petas, pete viscera cuncta: relinquas
Infractum tandem cor que jecurque mihi.

Aliter.

211 Cor præter, præterque jecur (lascive puelle)
Omne tuo corpus subjacet imperio.

Aliter.

212 Non est (crede mihi) si cætera membra fatigas,
Magnum, vel cordi parcere, vel jecori.

Aliter.

213 Non est (crede mihi) cordi, jecorive favere
Magnum, si reliquo corpore sævit Amor.

Aliter.

214 Cor præter, præterque jecur sint omnia membra
Corporis, imperio subdita jure tuo.

Aliter.

215 Quàm matri es charus, tam sint tibi chara Cupido
Pectora;

Pectora: sis aliis artubus usque ferox.

Aliter.

316 Hens veneri dilecte puer, nec percute pectus,
Nec jecur: ast ferias cætera membra licet.

Aliter.

317 Pectoribus misereſce meis, misereſce Cupido
Hepatis: in reliquo corpore ſævus eris.

Aliter.

318 Pectoris, & jecoris misereſce Cupido, nec ullis
Præterea membris corporis eſto favens.

Aliter.

319 Non ſunt ulla tuis exempta Cupido ſagittis
Membra, jecur, pectus ſi modo non cupias.

Aliter.

320 Si non arripias pectuſvè, jecurvè, petenda
Cætera de reliquo corpore membra manent.

Aliter.

321 Cætera de reliquo remanent tibi corpore membra,
Quo magis & cordi, tum jecori eſto favens.

Aliter.

322 Eſto favens cordi, jecoris miſerere Cupido
Aſt aliis membris ne miſeretor Amor.

Aliter.

323 Quo magis in reliquos tibi jus eſt corporis artus,
Hoc magis eſto favens renibus, & jecori.

Aliter.

324 In reliquos tutus graſſabere corporis artus,
Pectoris, & jecoris ſed miſerere mei.

Aliter.

325 Mitem te præſtes jecori cum pectore, ſævum
Te licet oſtendens partibus aſt aliis.

Aliter.

326 Igniferas adhibeto faces in cætera membra,
Salva tamen maneant corque jecurque meum.

Aliter.

327 Vulnera ſi reliquo ſenſerunt corpore membra,
Nulla decet pectus vulnera ferre meum.

Aliter.

Aliter.

228 Tabificum jecori, nec cordi immittito vulnus:
Membris aſt aliis vulnera dira feram.

Aliter.

229 Vulnera ferre recuſat (Amor) pectuſque jecurque,
Vulneribus ſcateant relliqua membra licet.

Aliter.

230 Horreſco referens, ſint omnia relliqua vulnus
Membra, jecur demat, pectora demat Amor.

Aliter.

231 Horreſco referens, nihil eſto corpore ſanum
Præterea: ſanum cor ſit, & hepar, Amor.

Aliter.

232 Horreſco referens, fruſtratim cætera membra
(Integra ſi maneant corque jecurque) ſeca.

Aliter.

233 Horreſco referens, in fruſtula corporis artus
Omnes præter cor, & jecur (ecce) ſeca.

Aliter.

234 Viſcera viſceribus divellito: pectora ſalva,
Hepar ſed ſolidum linque Cupido meum.

Aliter.

235 Confode vulneribus, vel ſingula membra, vel artus:
Ne noceas cordi ne noceas jecori.

Aliter.

236 Immunis reliquo ſit portio corpore nulla,
Ne tamen allidas pectora cum jecore.

Aliter.

237 Pectoribus cohibeto manus, jecorique nefandas:
Impingas reliquis vulnera particulis.

Aliter.

238 Pectoribus deſiſte meis, deſiſtito cordi,
Sanguineas reliquo corpore tinge manus.

Aliter.

239 Expetis in reliquum corpus ſævire Cupido?
Eia age molliculum ne mihi tange jecur.

Aliter.

240 De reliquis membris agitato (cruente) triumphum:

Aſt

Aſt jecur, aut pectus non violare licet.

Aliter.

241 Cor ſine, mitte jecur: reliquis de corpore membris
Ne faveas, quævis ſed pete, ſi libeat.

Aliter.

242 Non precor, ut reliquis faveas de corpore membris,
Sed precor, ut cordi ſis bonus, & jecori.

Aliter.

243 Cur dedignaris cor, hepar (mollia membra)
Linquere: de duris arripe particulis.

Aliter.

244 Fortia membra tuis diſrumpe Cupido ſagittis:
Mollia ſed telis ſit violare nefas.

Aliter.

245 Eia age, viſceribus reliquis immittito ferrum,
Sed ſcelus eſt pectus, vel ſpoliare jecur.

Aliter.

246 Si ſpolias, ſpolia quæ ſunt ſpolianda: relinque
Inviolata mihi corque jecurque meum.

Aliter

247 Si violas, viola violanda Cupido, cruentas
Et cordi, & jecori comprime quæſo manus.

Aliter

248 Non ego ſanguineas reliquo de corpore pennas
Dimoveas oro, linquito quæſo jecur.

Aliter

249 Aſper & in reliquo ſis ſævus corpore: parmis
Lethiferis pectus, nec jecur aggredere.

Aliter

250 Cur amor in reliquas non torques ſpicula partes?
Non capiant calamos pectora noſtra tuos.

Aliter

251 Te dominum agnoſcunt reliquæ de corpore partes,
Horrent imperium, corque jecurque tuum.

Aliter

252 Non ego quin reliquos configas corporis artus
Detrecto: ſalvum tu modo linque jecur.

Aliter.

253 Non ego detrecto, quin cætera membra cruentes,
Corque jecurque meum si modo non crucias.

Aliter.

254 Si modo non crucias mihi cor, heparvè, per omne
Corpus præterea (nil veto) tela dabis.

Aliter.

255 Membra venenatis si cætera perdere telis
Possit Amor, cordi parcito cum jecore.

Aliter.

256 Sentiat (ô) reliquum corpus crudelia tela,
Crudelis non sis percutiendo jecur.

Aliter.

157 Cætera membra tuum sentire (cruente) vigorem
Permitto: ne sis in mea corda ferox.

Aliter.

158 In mea membra ferox cum corporis omnia possit
Esse, jecur finito, pectora linquat Amor.

Aliter.

259 Te tetricum præstato aliis in corpore membris:
Nec rigidus cordi, vel jecori esse velis.

Aliter.

260 Durus Amor membris aliis erit, haud erit erga
Corque jecurque meum (mollia membra) terux.

Aliter.

261 Cor præter, præterque jecur, si lædis ad unum
Corporis istius, nil moror articulas.

Aliter.

262 Cor præter, præterque jecur, si cætera lædis
Membra, parum curo corpore de reliquo.

Aliter.

263 Cætera (tangendi si sit tibi tanta voluptas)
Membra premas, hepar, pectora nefodito.

Aliter.

264 Membra (voluptas si tibi sit tam magna petendi)
Cætera punge, manus comprime de jecore.

Aliter.

265 Vnumquodque ferito meo de corpore membrum,

Pectus

Pectus & hepation vulnere cassa fine.

Aliter.

266 Pelle moras, strenuusque tubos pete corporis omnes:
Ense tamen renes, pectora ne ferias.

Aliter.

267 Si finis (ah) finito quæ sunt præcordia chara,
Sed tubulos reliqui corporis ice mei.

Aliter.

268 Si tandem parcas ullis de corpore membris,
Parce Cupido meis renibus, & jecori.

Aliter.

269 Parcis? parce meo jecori, mea pectora serva,
Non rogo pro reliquo corpore (cæce puer.)

Aliter.

270 Cæcus sis si quando tuas in pectora pennas
Mittere vis: alias lumina clara sient.

Aliter.

271 Sint infixa aliis tua spicula partibus, hepar
Incolume esto meum, pectus & incolume.

Aliter.

272 Lædis? læde alios artus: absconde sagittas
Queis mihi nec pectus, nec violato jecur.

Aliter.

273 Non jecur est jaculis, non sunt penetranda sagittis
Pectora? sunt alibi tela locanda tibi.

Aliter.

274 Cætera sunt telis loca corporis apta Cupido
Figere avebis Amor corda ferire cave.

Aliter.

275 Altera conveniunt jaculis loca corporis, ense
Nonnè pudet pectus contaminare meum.

Aliter.

276 Sunt universa tuis subjecta Cupido sagittis
Membra, finis pectus, si finis hepation.

Aliter.

277 Nec premitor pectus jaculis, nec perditor hepar,
In reliquos artus ensis adactus erit.

Aliter.

278 Mucro Cupidineus per cætera membra vagator,
Si non in tenerum pectus adactus erit.

Aliter.

279 Hue enſis properet per languida membra Cupido,
In cor molliculum non properato tamen.

Aliter.

280 Heus haurito enſis mea viſcera ſævus Amoris,
Non tamen haurito pectora, vel jecora.

Aliter.

281 Si te nulla mei tangit miſeratio cordis,
Relliqua membra potens perdere, ſævus eris.

Aliter.

282 Si te non jecoris tangit miſeratio noſtri
Cætera membra petens, trux, & amarus eris.

Aliter.

283 Si non demoveas à noſtro corpore ferrum
Cætera membra valens figere, durus eris.

Aliter.

284 Trux eris, & durus lædendo corvè, jecurvè,
Lædere membra valens omnia præterea.

Aliter.

285 Vtere (Amor) feritate tua mihi cætera membra
Lædendo: validum ſed mihi redde jecur.

Aliter.

286 Sit validum mihi cor, & ſint firmi quoque renes:
Membra licet fuerint cætera ſana minus.

Aliter.

287 Sanguinis es ſitibundus (Amor) ne ſanguine cordis
Te ſatia, aut jecoris, cætera membra rape.

Aliter.

288 Nec jecur arrodas, nec dentibus arripe pectus,
Compages reliqui corporis arripito.

Aliter.

289 Spicula ſi verſas, in cor ne ſpicula verſes,
Aut jecur, aſt alio ſpicula fige loco.

Aliter.

290 Sanguinolenta patris per cor ne trajice tela:

Ne

Nec jecur, aſt alio conjice tela precor.

Aliter.

291 Vtere (Amor) feritate tua per cætera membra
Graſſando: pectus demito, deme jecur.

Aliter.

292 Corda manent ſi ſalva mihi, nil cætera curo
Membra ſuis armis ſi violavit Amor.

Aliter.

293 Corporis in cunctos irrumpe Cupido meatus,
Pectoris in ſedes ne penetra, aut jecoris.

Aliter.

294 Tolle Cupido manus noſtro de corpore ſævas,
Barbarus in partes eſto Cupido alias.

Aliter.

295 Hepar nec feriat, feriat nec pectora ferrum,
Enſis per reliquum corpus adactus erit.

Aliter.

296 Vade age per reliquum corpus, pete viſcera ferro,
Ne penetres pectus molle Cupido mihi.

Aliter.

297 Vade, ſubi (ô) enſis languentia membra penetra,
Nec mihi triſte jecur, nec mihi pectus adi

Aliter.

298 Vulnifice enſis Amoris eas per cætera membra
Non adeas pectus, non adeaſvè jecur.

Aliter.

299 Strage queas magna reliquas proſternere partes
Illæſo tandem pectore cum jecore.

Aliter.

300 Si properans properas ad cætera membra Cupido,
Ad jecur, aut pectus ne properans propera.

Aliter.

301 Atra lues alios invadat corporis artus,
Nulla lues violet pectora cum jecore.

Aliter.

302 Toxica ſentiſcant mihi cætera membra Cupido,
Sed jecori, aut cordi toxica nulla dabis.

Aliter.

303 Lurida terribilis miſceto aconito cuique
Membro, ſed mihi cor eximе cum jecore.

Aliter

304 Terra venena aliis miſceto in corpore membris
Cor non inficias, non jecur inficias.

Aliter

305 Sunt aliis adhibenda tibi fera toxica membris,
Toxica nulla ferant pectora, nulla jecur.

Aliter.

306 Dira venena aliis de corpore præbibe membris,
Nulla dabis levibus toxica pectoribus.

Aliter

307 Non rogo pro reliquis membris, rogo parcere tantum
Digneris jecori, pectoribuſqqe meis.

Aliter.

308 Cor demas, demaſque jecur, queis parcier opto,
Corporis aſt alios tange Cupido tubos.

Aliter.

309 Tangere ſi cupias, tange omnia membra Cupido,
Nec tangas pectus, tangito nec jecora.

Aliter.

310 Cur jecur, aut renes ferias mihi ſæve Cupido?
Omnes in reliquo corpore lige tubos.

Aliter.

311 Succumbunt telis vexata procacibus ulla
Membra, jecur præter, cordaque præter, Amor.

Aliter.

312 Membra ſolo proſtrata cadant alia omnia: firma
Si maneant jecora, & pectora firma mihi.

Aliter.

313 Læta ſinas mihi corda virere, virere jecurque
Triſte, cadant reliqui corporis articuli.

Aliter.

314 Corporis (heu) alias dum ſternis amor mihi partes,
Erigito mihi cor, erige (quæſo) jecur.

Aliter.

315 Proſtratis aliis de corpore partibus, eia

Nec cor proſternes, ſternito nec jecora.

Aliter.

316 Si tubulos reliqui proſtetnis corporis, ictus
Pectora, corda, jecur non patiantur Amor.

Aliter.

317 Inſtaurato jecur, pectuſque vireſcat, Amoris
Ira ruat reliquos corporis articulos.

Aliter.

318 Deficiant mihi membra ſuo jam robore: robur
Contineat pectus, contineatque jecur.

Aliter.

319 Sit jecori, & cordi facies ſua priſtina: triſtis
Corporis aſt aliis partibus eſſe licet.

Aliter.

320 Mortua ſint quæcunque meo de corpore membra,
Sit jecur aſt vivum, pectora viva tamen.

Aliter.

321 Exhauri reliquos artus, ſit priſtina cordi
Forma tamen, jecori, ſit quoque formâ prior.

Aliter.

322 Marceſcant aliæ partes, ſine pectora tandem
Aſt ſuperinfuſo læta virere mero.

Aliter

323 Si cupis, age alios proſternito corporis artus,
At ſinito infuſo corda virere mero.

324 Dejice languentes reliquo de corpore partes,
Sed jecur erigito, pectus & erigito.

Aliter.

325 Proſtratis aliis compagibus, erige pectus,
Erige languidulum (cæce Cupido) jecur.

Aliter.

326 Hoſtiles adhibeto manus membra omnia contra,
Ne contra admoveas, corda, jecurque manus.

Aliter.

327 Corpus humi ſternas reliquum (nil hoc moror) hepar
Et cor intactum dummodo ſtare ſinas.

Aliter.

328 Si dabis enſe neci mea relliqua membra Cupido,
Non dabis enſe neci pectora, corda, jecur.

Aliter.

329 Invidus in reliquos furioſus & eſto Cupido
Artus, in pectus non ſit at ira gravis.

Aliter.

330 Ira gravis reliquos artus mihi perdat Amoris,
Non jecur, aut pectus perdat at ira gravis.

Aliter.

331 Enervant alias læthæo vulnere partes,
Icta cadant nullo vulnere, corda, jecur.

Aliter

332 Dilacerato alios mihi corporis unguibus artus:
Vngues in pectus mittito, nec jecora.

Aliter.

333 Gaudes torquendo tua ſpicula? mittito tela
In reliquum corpus, corque jecurque ſine.

Aliter.

334 Si tua dum jactas lætaris tela Cupido
In pectus non ſit mittere tela jocus.

Aliter.

335 Mittendis telis lætaris? mitte Cupido
Tela aliò, cordi parce nocere meo.

Aliter.

336 Non decus eſt hepar, non gloria figere pectus,
Cætera ſi liceat figere membra tibi.

Aliter.

337 Hepatio prohibe, prohibe quoq; pectore tela,
Si mittis, mittas tela Cupido alio.

Aliter.

338 Areſcant reliquæ partes, ſed pectora florem
Primum habeant, vivum florcat uſque jecur.

Aliter.

339 Detrudas alios artus, liceat tibi, ad Orcum:
Non eſt trudendi copia danda jecur.

Aliter.

340 Noviſti reliquos artus detrudere ad Orcum:

Non

Non licet aſt orco tradere corda tibi.

Aliter.

341 Mittito corda, jecur, quoque mittito pectora, quævis
Præterea toto corpore membra pete.

Aliter.

342 Complures artus demitte Cupido ſub Orcum,
Cæſſa ſed pectus mittere, corda, jecur.

Aliter.

343 Plurima Plutoni mittatur portio noſtri
Corporis, aſt habeat pectora, nec jecora.

Aliter.

344 Corporis en alias ſub triſtia tartara partes
Mittito: ſed cordi tu mala nulla dabis.

Aliter.

345 Cætera ſi mittas inferno membra potenter,
Peſtiferas cordi noli adhibere manus.

Aliter.

346 Artus vel gladio, rigido vel denique ferro
Detrunca reliquos: corda, jecurque fine.

Aliter.

347 Artus perde alios, dempto cum pectore corde
Queis parci cupio, ſunt quia chara mihi.

Aliter

348 In reliquos artus flammantia conjice tela,
Nec ſis in lumbos, vel mea corda procax.

Aliter.

349 Tela cruenta ferant exta omnia, viſcera cuncta,
Præterito hepatio, pectore præterito.

Aliter

350 Membrorum peſtis reliquorum (ſæve Cupido)
Flammea cur cordi mittere tela paras?

Aliter

351 Lætaris, pulchrumque putas, ſi ſpicula verſas?
Sub juga ne veniant pectora noſtra tua.

Aliter.

352 Spicula ſi reliqui non vitant corporis artus,
Spicula fac vitent corque jecurque tua.

Aliter.

Aliter

353 Sterne alios artus: ſapienter temnere leges
Præduras pectus diſcito (quæſo tuas.)

Aliter

354 Horreſcunt ſtrepitum telorum corque jecurque
Cætera non ſtrepitum membra Cupido timent.

Aliter

355 Confodias ferro languentes corporis artus,
Pectoribus ſinito tela remota procul.

Aliter

356 Non licet in tremulum tranſmittere ſpicula pectus,
In reliquos artus ſpicula cuncta ruant.

Aliter

357 Læthales morſus reliquis infligito membris,
Morſu læthali pectora ne pereant.

Aliter

358 Læthetur reliquum corpus tua tela ferendo:
Nulla ferat pectus verbera, nulla jecur.

Aliter.

359 Figis Amor? liceat dum cætera figere membra,
Cur figis pectus? cur petis hepation?

Aliter.

360 Enſe feris reliquos ſi noſtri corporis artus,
Cur dedignaris linquere corda, jecur?

Aliter.

361 Omnia de fragili cædantur corpore membra:
Cor mihi linquito Amor, linque Cupido jecur.

Aliter.

362 Portio nulla meo ſit corpore libera telis,
Libera ſi maneant corque jecurque mihi.

Aliter.

363 Libera ſi maneant mihi corque jecurque ſagittis,
Membra petas jaculis, cuncta Cupido tuis.

Aliter.

364 Deſine corda tuis, pectuſvè ferire ſagittis,
Non fugiunt ictus relliqua membra tuos.

Aliter

365 Si cor non tangat, nec tangat pectora, partes

Quaslibet in reliquo corpore figat Amor.

Aliter.

366 Viscera viscеribus divellito (sæve Cupido)
Dummodo non violes corvè, jecurvè meum.

Aliter.

367 Ah pudeat, pudeat (truculente) ferire lienem,
Corpore sed reliquo sis licet usque ferox.

Aliter.

368 Si petis, ah ferias quæ sunt ferienda, relinque
Illæsum pectus, nec violato jecur.

Aliter.

369 Qui ruis in reliquos sævus mihi corporis artus,
In jecur, & pectus mitior esse potes.

Aliter.

370 Copia sit reliquos feriendi corporis artus,
Ne ferias telis pectora nostra tuis.

Aliter.

371 Si vis in reliquum corpus tua tela Cupido
Mittere: ne mittas in mea corda faces.

Aliter.

372 Mittito per reliquum corpus tua tela Cupido
Tangendi pectus copia nulla datur.

Aliter.

373 Exoptas reliquos nostro de corpore partes
Figere? cor linquas; mitte Cupido jecur.

Aliter.

474 Esto ferox cunctos in nostri corporis artus:
Lenem te cordi si geris, & jecori.

Aliter.

375 Nec mihi cor, nec fige jecur, si figere certas
Omnia de reliquo corpore membra pete.

Aliter.

376 Qui potes impune reliquas configere partes
Corporis, in pectus spicula nulla jace.

Aliter.

377 Qui potes impune reliquas configere partes
Corporis, (ah) pectus parce ferire meum.

Aliter.

Aliter.

378 Qui potes impune reliquas configere partes
Corporis (ô) jecori parcere disce meo.

Aliter.

379 Qui potes impune reliquas configere partes
Corporis, in pectus cur tua tela jacis?

Aliter.

380 Qui potes impune reliquas configere partes
Corporis (ah) pectus linquito cum jecore.

Aliter.

381 Qui potes impune reliquas configere partes
Corporis, illæsum linque Cupido jecur.

Aliter.

382 Qui potes impune reliquas configere partes
Corporis, à tenero comprime corde manus.

Aliter.

383 Cur sibi tantus amor feriendi pectora, corpus
Si reliquum semper figere possit Amor?

Aliter.

384 Si te tantus amor teneat scelerate Cupido
Figendi, figas ne mihi corda precor.

Aliter.

385 Cætera qui semper poteris transfigere membra
Ne violes telis pectora nostra tuis.

Aliter.

386 Abstineas à corde precor, nec in hepate tela
Figito: si figis, cætera membra cape.

Aliter.

387 Quæ sit, quod cordi, jecori quod parcere nolis
Hæc præter, cunctis figito tela locis.

Aliter.

388 Siveris in reliquo si corpore pectora salva
Cuncta licet telis figere membra tuis.

Aliter.

389 Mittere si cupias, alio tua tela Cupido
Mittito, nec pectus, nec mihi læde jecur.

Aliter.

390 Sunt alio mittenda tibi tua tela Cupido

Non

Non debes telis figere corda tuis.

Aliter.

391 Hepar ceſſato, pectus ceſſato ſagittis
Lædere: de reliquo corpore cura minor.

Aliter.

392 Et jecur, atque meum ſinito cor, mittere ſi vis
Corporis in reliqui mittito membra faces.

Aliter.

393 Exoptas levibus corpus violare ſagittis?
Sint ſalva à telis pectora noſtra tuis.

Aliter.

394 An tibi cum reliquis non ſufficit (improbe membris)
Concertare meis? Ne mihi fige jecur.

Aliter.

395 Enſe petas alios noſtri ſi corporis artus,
Cur cuperes jaculis corda ferire tuis?

Aliter.

396 Mittere ſi cupias, à pectore tela Cupido
Repprime, ſed reliquum corpus Amor petito.

Aliter.

397 Vitato pectus, renes vitato Cupido,
His parcens reliquis partibus eſto ferox.

Aliter.

398 Si finis intactos renes, ſi pectora ſalva.
Omnia de reliquo corpore membra rape.

Aliter.

399 Eſto tibi reliquos feriendi corporis artus
Copia, ſi pectus liqueris incolume.

Aliter.

400 Si cupis (en) reliqui cunctos pete corporis artus:
Sunt linquenda tibi pectora, linque jecur.

Aliter.

401 Linque jecur, cordi, ſi pareas, mitte Cupido
In reliquum corpus fortia tela meum.

Aliter.

402 Eſto immune tuis mihi corque jecurque ſagittis:
Pervia ſint telis cætera membra tuis.

Aliter.

Aliter.

403 Sæva licet reliquo defigas corpore tela,
Infigas jecori ſpicula nulla meo.

Aliter.

404 Ne violes levibus mihi corque, jecurque ſagittis:
De reliquis membris cuncta ferire licet.

Aliter.

405 Perdite, quid teneros violas mihi pectoris artus?
Omnia cum pateant, his ſine, membra tibi.

Aliter.

406 Cætera cum liceat tuto tibi figere membra,
Cur figis tenerum corque jecurque meum?

Aliter.

407 Mollia ne duris violes mihi corda ſagittis,
Per corpus reliquum trajice tela meum.

Aliter.

408 Molle meum levibus pectus ne læde ſagittis,
Cætera ſunt telis membra petenda tuis.

Aliter.

409 Tela per integrum tua corpus mitte Cupido,
Pectus per tenerum mittito nulla meum.

Aliter.

410 Quaſlibet in duro transfigas corpore partes,
Si ſinis intactum pectus habere meum.

Aliter.

411 Ne lædas pectus, nec cor violato Cupido,
De reliquo non eſt corpore cura mihi.

Aliter.

412 Corporis eſt reliqui tibi copia (ſæve Cupido)
Sed datur in tenerum copia nulla jecur.

Aliter.

413 Sit ſatis in reliquum corpus ſævire Cupido,
Integra fac ſerves pectora cum jecore.

Aliter.

414 Nil moror in reliquos ſi ſtringas corporis artus
Spicula, ſi linquas pectora ſalva mihi.

Aliter.

415 Eſto favens jecori, cordique faveto Cupido,

In reliquum corpus sis truculentus Amor.

Aliter.

416 Quid petis (ah) cordis, jecorisve Cupido recessus?
In reliquum corpus fortia tela jace.

Aliter.

417 Desine vulnifico pectus transfigere ferro,
Dum pateant jaculis cætera membra tuis.

Aliter.

418 Quis furor in jecoris teneros sævire Cupido,
In reliquos artus cum licet esse ferox?

Aliter.

419 Est satis in torum corpus sævire Cupido,
In jecur & pectus ne (præcor) esto ferox.

Aliter.

420 Si pateris, poteris jecori parcisse Cupido,
Sævior in reliquos corporis esto locos.

Aliter.

421 Corporis ulla mei ne sit tibi clausa potestas,
Si non in pectus sis ferus, atque jecur.

Aliter.

422 Pars non ulla tibi, mihi corporis esto recluſa,
Ne timeant tristes pectora nostra faces.

Aliter.

423 Cætera de nostro transfigito corpore membra,
In pectus jacias spicula nulla meum.

Aliter.

424 Cætera sunt lædenda tibi de corpore membra,
Non licet in tenerum mittere tela jecur.

Aliter.

425 Mollia præduro ne figas pectora ferro:
Sunt figenda alio spicula sæva loco.

Aliter.

426 In mea ne dirum configito pectora ferrum,
Cum licet in reliquo corpore tela pati.

Aliter.

427 Corporis in reliquas liceat si mittere partes,
Spicula, cur pectus? cur petis hepation?

Aliter.

Aliter.

428 Omnia membra tuis præter jecur (ecce) sagittis
Cum pateant, jecori parcito (sæve puer.)

Aliter.

429 Sentiat ut reliquum corpus tua vulnera, cessa
Per jecur, & pectus mittere tela precor.

Aliter.

430 Si modo salva manent mihi corque jecurque sagittis
Omnia de reliquo corpore membra pete.

Aliter.

431 Illæsum pectus, tutum servato lienem,
Cætera sint telis saucia membra tuis.

Aliter.

432 Mitte Cupido alios in nostri corporis artus
Tela, sinas salvum corque jecurque meum.

Aliter.

433 Tela alio vertenda tibi, sine pectora salva,
A jaculis levibus sit jecur incolume.

Aliter.

434 Sunt aliis figenda locis tua tela Cupido:
Ne ferias jaculis corvè, jecurvè tuis.

Aliter.

435 Illæsum præstato jecur, salvumque lienem,
De reliquo non sum corpore sollicitus.

Aliter.

436 Quodlibet in reliquo transfigas corpore membrum,
Si modo cum jecore pectora prætereas.

Aliter.

437 Quæ tibi cunque libet de toto corpore membra
Percute, ne tangas corvè, jecurve mihi.

Aliter.

438 Quas tu cunque velis nostro de corpore partes
Trajice, non læso pectore cum jecore.

Aliter.

439 Sævior in reliquos nostri sis corporis artus:
In jecur, & pectus mitior esse velis.

Aliter.

440 Non ego quin reliquos gigas mihi corporis artus,

Deneg

Denego, si linquas corque jecurque meum.

Aliter.

441 Cur jacis in tenerum pectus flammantia tela,
In reliquum corpus si licet esse ferox.

Aliter.

442 Flammea si reliquis infigas spicula membris,
Ne pigeat salvo pectore abisse precor.

Aliter.

443 Si cupis in reliquum corpus sævire Cupido
Fac modo ne fueris in mea corda ferox.

Aliter.

444 Esto favens jecori, cordi (precor) esto benignus,
In reliquis membris si potes esse ferus.

Aliter.

445 Si potes esse ferox reliquis in corpore membris.
In jecur, & pectus blandior esse velis.

Aliter.

446 Quæ cupis in reliquo transfigere corpore membra
Pergito, si linquas cor mihi cum jecore.

Aliter.

447 Quæ rabies jecori, cordique immittere ferrum,
Cætera membra tuis trajicito jaculis.

Aliter.

448 Sæviat (indomitum) per cætera membra Cupido,
Si velit in tenerum mitior esse jecur.

Aliter.

449 Fac mittas aliò crispantia tela Cupido,
Talibus (ah) parcas corda ferire modis.

Aliter.

450 Quasvis per totum corpus transfigito partes,
Illæso semper pectore cum jecore.

Hîc etiam ſubiungere libuit ſententiam Pauli ad Romanos, cap. 14. *Si vivimus, domino vivimus; ſi morimur, domino morimur*; quam quidem dum ego, triginta plus minus abhinc annis, pene puer agerem Heidelbergæ, & *in bonarum literarum ſtudijs alebar ſub Frederico Comite Palatino* ad Rhenum, ejus nominis ultimo, principe nunquam ſatis laudato, *legi plus mille modis à varijs varie variatã*, quibus etiam tunc temporis has ipſe interpretationes *inſuper centum ſequentes dedi.*

S I 1 SEu perago ætatem, Stygias ſeu vado per undas,
I In vitæ, atque necis tempore Chriſtus adeſt.

Aliter.

V I 2 Vſura vitæ dum fungor, dumque ſuprema,
Imminet hora, Dei munere tutus ero.

Aliter,

V O 3 Ventus, & aura ſumus, domino dum vivimus, omnes
Obſtricti: domino mortua membra cadunt.

Aliter.

D O 4 Dulci ſeu fruimur vita, ſumus Aſtripotentis,
Obruta ſeu fuerint corpora noſtra nece.

Aliter.

M I 5 Mors mea Chriſte tuo fulcitur numine, vitam
Infirmam valida protegis ipſe manu.

Aliter.

N O 6 Nullus in hac vita gelidus tremor occupet artus:
Omnipotens vivos curat, amatque nexus.

Aliter.

V I 7 Vota Deo fundam, cujus pia dextera vivos,
Impoſitoſque rogis jam fine fine regit.

Aliter.

V O 8 Vita Deo debetur, ei mors invida paret,
Omnia, qui ſolus ſub pede colla premit.

Aliter.

S I 9 Summe parens, vitæ tu nobis tempora caræ
Indulges, mortis tempora, tuque regis.

Aliter.

Aliter.

M 10 Munera ſunt cenſenda Dei dulciſſima vita, &
O Omnia, quæ celeri mors rapit atra manu.

Aliter.

R 11 Reddere ſeu cogor vitam, ſeu tempora multa
I Incolumis degam, ſpes mea Chriſtus erit.

Aliter.

O 12 Occido, ſeu teneræ producat tempora vitæ,
R Rara Dei virtus, arx mea Chriſte manes.

Aliter.

D 13 Dat vitam miſeris Chriſtus mortalibus, idem
O Omnibus aſcribit tempora certa neeis.

Aliter.

M 14 Mors mea divino ſuſtenta eſt numine, vita
I Illius ſemper ſubjacet imperio.

Aliter.

N 15 Nulla dies dominum poterit ſubducere vivis,
O Omni cum tumulis tempore Chriſtus agit.

Aliter.

M 16 Magna Dei bonitas cunctis largitur amenum
O Ortum, dum morimur, mors cadit ipſa Deo.

Aliter.

R 17 Reddo ſeu vitam Domino, ſeu tempore multo
I In terris maneo, vivo, cadoque Deo.

Aliter.

18 Optimus eſt vivi dominus protector, & ejus
Regno poſt vitam mors inimica ſubeſt.

Aliter.

19 Me vivente Dei, me ſervat dextera ſancta,
Me moriente Dei dextera ſancta regit.

Aliter.

20 Sive fruar vita, rapido ſeu turbine mortis
Eripiar: dominus me fovet, atque juvat.

Aliter.

21 Si ſpiro: vitæ ſi rumpant ſtamina Parcæ,
Altiſoni ſemper ſum, maneoque Dei.

Aliter.

22 Splendida cælati contemptor ſidera cœli,

Vel morior, domino ſteque cadoque meo.

Aliter.

23 Me vivum Chriſtus curat, me morte peremptum,
Pro bonitate tua ptotegis alme Deus.

Aliter.

24 Vivo, ſum domini, fœdo ſum carcere mortis
Detentus, domini tunc quoque dicar ego.

Aliter.

25 Cujus ſacra manus vivum me dirigit, ejus
Me morte ereptum ſuſtinet alta manus.

Aliter.

26 Vixero, ſeu moriar, qui ſolus cuncta gubernat,
Is mihi ſemper adeſt, me regit atque fovet.

Aliter.

27 Luce fruens, vel luce carens, ſum cura potentis,
Omnia perſpicui qui tenet aſtra poli.

Aliter.

28 Sive ſuperſtes ero, fatis ſeu ceſſero iniquis,
Tu Deus es miſeri ſpeſque ſaluſque mei.

Aliter.

29 Eſt meus in vita Chriſtus protector Ieſus,
Mors mea divino nititur auxilio.

Aliter.

30 Seu me vita tenet, gelidum ſeu tendero ad Orcum,
Tu mihi perpetuo Chriſte benignus ades.

Aliter

31 Te dominumque deumq; meum pater optime dicam,
Luce fruar, vel me tollat acerba dies.

Aliter.

32 Inter mortales dum verſor, me Deus armat,
Dumque obeo, omnipotens eſt memor uſque mei.

Aliter

33 Manſero cum vivis, vel me mors improba tollet,
Te (Deus) agnoſco: Numen adoro tuum.

Aliter

34 Lumina ſeu claudam, longum ſeu vixero iu ævum,
Eſt mea vita Dei, mors quoque ſæva Dei.

Aliter.

Aliter.

35 Morte mea domini fulgebit ſumma poteſtas,
Inque manu illius vita caduca manet.

Aliter.

36 Si mea fata vocent, vel ſi ſupereſſe licebit,
Altiſoni prorſus me fore ſpero Dei.

Aliter.

37 Candida lanificæ ſi vitæ fila puellæ
Frangant, ſum domini, vivus & ejus ero.

Aliter.

38 Si mihi fœlices dominus conceſſerit annos,
Vel ſubito morior, me ſibi ſolus habet.

Aliter.

39 Languida dum foveat vitalis ſpiritus oſſa,
Deſero vel terras, me tibi trado (Deus)

Aliter.

40 Si me terra capit, Barathri ſeu janua nigri,
Vitæ, tumque necis tu Deus author eris.

Aliter.

41 Me regit omnipotens vivum, pariterque ſepultum,
Cujus præſidium diſſipat omne malum.

Aliter.

42 In vitam tenet imperium Deus optimus, idem
Horrendam mortem comprimit imperio.

Aliter.

43 Cujus in hac vita verè me credo futurum,
Funera poſt ejus me quoque credo fore.

Aliter.

44 Nunquid in hac vita cujus ſum quæris amice?
Sum domini, & moriens ſidera clara petam.

Aliter.

45 Imperium vitæ, atque necis Deus unus habebit:
Cujus ab imperio cuncta creata timent.

Aliter.

46 Qui mare, qui terras, qui lucida ſidera cœli
Formavit, vitam ſuſtinet, atque necem.

Aliter.

47 Eſt pater altiſonans miſeræ ſpes unica vitæ,

Ille simul mortis vincla timenda regit.

Aliter.

48 Me vivum qui cuncta regit, qui cuncta gubernat,
Curat, post obitum me quoque spero suum.

Aliter.

49 A domino vitæ dependit regula nostræ
In cujus manibus mors quoque nostra sita est.

Aliter.

50 Tempora seu fuerint nostræ longissima vitæ,
Seu cita mors veniat Christe manebo tuus.

Aliter.

51 Agnosco dominum vitæ, mortisque potentem;
Ejus ero vivens, mortuus ejus ero.

Aliter.

52 Me seu terra tegat, seu spiritus astra revisat,
Sum Christi famulus, qui mihi semper adest.

Aliter.

53 Dat Deus astritenens vitam, mortisque severæ
Tempus in illius credimus esse manu.

Aliter.

54 Donec ero vivax totum me debeo Christo,
Cumque venit celeri mors miseranda pede.

Aliter.

55 Dum vivo, tibi vivo Deus, dum morte recumbo,
Est mea mors summo tunc referenda Deo.

Aliter.

56 En tibi sancte parens vitam committo caducam,
Atque meum lethum do tibi sancte parens.

Aliter.

57 Tu mihi largiris vitam salvator Jesu:
Tuque meæ statuis tempora parva necis.

Aliter.

58 Acceptam domino vitam fero, funera nostra
Illius semper dextera certa regit.

Aliter.

59 Horrida ludiferi seu fugero spicula lethi,
Seu me transfodiant, sub duce dego Deo.

Aliter.

Aliter.

60 Sive inter vivos numeror, seu tristia fata
Me pascant, Christus fert mihi semper opem.

Aliter.

61 Parcarum si sævitiam non sensero, seu me
Tollant, astrigero sub duce salvus ago.

Aliter.

62 Nestoreos annos seu vixero, sive repente
Emorior, spiro me retinente Deo.

Aliter.

63 Viventis curam summi moderator Olympi
Suscipit, atque necis fortia tela premit.

Aliter.

64 Vivis fert clementer opem mediator Iësus:
Tempore nec mortis deserit ille suos.

Aliter.

65 Vivos sustentat domini sapientia cunctos,
Atque regit rapidis corpora danda rogis.

Aliter.

66 A vivis nullo discedit tempore Christus,
Illiusque manus fœda sepulchra timent.

Aliter.

67 Seu mea vita brevis fuerit, seu Nestoris annos
Vixero, divina sum recreatus ope.

Aliter.

68 Vel functus vita fuero breviore, vel annos
Egero permultos, est mea vita Deus.

Aliter.

69 Te dominumque patremque colunt viventia semper
Pectora, tuque Deus mortua membra foves.

Aliter.

70 A domino mea vita venit, mortisque cruentæ
Est manibus sanctus hora reposta suis.

Aliter.

71 Gaudia si vitæ carpo, si spiritus exit,
Est domini mea mors, est mea vita Dei.

Aliter.

72 Sum Christi famulus tenues dilapsus in auras,

Sum Christi famulus, dum calor ossa fovet.

Aliter.

73 Christus alit vivos, quos tristia fata severæ
Mortis diripiant, tu quoque Christe foves.

Aliter.

74 Seu necis immunis fuero, vel fudero vitam,
Mors, & vita Dei munera larga manent.

Aliter.

75 Christus me teneris semper servabit ab annis,
Cum tumulatus ero, prospicietque mihi.

Aliter.

76 Pone metum, curasque graves, me namque tuetur
Christus dum vivo, dumque recondor humo.

Aliter.

77 Imperat omnipotens spirantibus, imperat idem
Illis è medio quos tulit atra dies.

Aliter.

78 Parcarum seu vito manum, seu mittor ad umbras,
Imperium vitæ Christe, necisque tenes.

Aliter.

79 In domino vitam peragens superabo, supremis
Ignibus impositus me tibi Christe dabo.

Aliter.

80 Vivere si mihi fata dabunt, seu liquero terras,
Conservas famulum Christe benigne tuum.

Aliter.

81 Visere seu cœlum liceat, vitamvè reposcant
Fata, Deus servum protegit usque suum.

Aliter.

82 Chara Dei soboles, vita durante manebo,
Filius & summi mortuus exto Dei.

Aliter.

83 Seu detur vidisse diem, me credo tonanti,
Seu veniat tacito mors odiosa pede.

Aliter.

84 Infantes, pueros, juvenesque virosque senesque
Vivos vel cassos lumine Christe regis.

Aliter.

Aliter.

85 Auricomi ſive aſpiciam radiantia ſolis
Lumina, ſeu veniat mors mihi, Chriſtus adeſt.

Aliter.

86 In partem lethi ſi venero, ſive videre
Lucem contigerit, me juvat ipſe Deus.

Aliter.

87 Languida ſi fuerint terra mea membra ſepulta,
Poſt mortem tenuis ſpiritus aſtra petet.

Aliter.

88 Horrida ſeu laceret mors viſcera noſtra, vel auras
Duxero, poſt, regnum Chriſte videbo tuum.

Aliter.

89 Labimur in cineres, liceat ſeu tangere vitæ
Metam, diſcipulos dirige Chriſte tuos.

Aliter.

90 Grata pij mors eſſe Deo ſolet, iſque terentes
Tempora, divino pneumate ſemper alit.

Aliter.

91 Clara Dei virtus vivis dominatur, & illos
Cuſtodit dira qui occidere nece.

Aliter.

I 92 In nobis dum vita manet, quandoque ſepulchro
O Obruor, excelſi me tegit umbra Dei.

Aliter.

H 93 Hæc ſeu vita diu maneant, ſeu luminis ictu
A Abripiar forti me rege Chriſte manu.

Aliter.

N 94 Nutrit, alit, ſervatque Deus me luce fruentem,
N Nec mihi defuncto Chriſte negabis opem.

Aliter.

E 95 Efferor ad tumulum, dulci ſeu perfruor ævo,
S Sum toto ſemper pectore Chriſte tuus.

Aliter.

S 96 Stat dominus de parte mea, vel videro lucem
T Tartara vel ſubeant nigra jubente Deo.

Aliter.

O 97 Occubo, ſeu fragilis producat tempora vitæ

Cœlitenens

C Cœlitenens, totus ſervio Chriſte tibi.

Aliter.

K 98 Κλωθω ſive dies diſcindat, ſeu dare longum
W Vult ævum dominus ſub duce vivo Deo.

Aliter.

O 99 Oſſa recondat humus, ſeu ſpiritus aſtra reviſat,
D Do vitam Chriſto, trado ſepulchra Deo.

Aliter.

V 100 Vltima declarant talem mea carmina ſenſum:
S Sum vivens domini, ſum morienſque Dei.

*Sequens præterea carmen in eodem libro, in quo ſu-*periorem ſententiam toties variatam vidi, erat additum, *quod ſanè pluribus quàm fere eſt credibile modis expreſſum legi,* ſervatis in unoquoq; carmine omnibus & ſingulis ſemper verbis, ſed tranſpoſitis tantũ, quod & ego tunc quoq; *centies præterea (ut hîc vides) mutatum tranſpoſui, cujus licet nulla ferè ſit utilitas, temporis tamen fallendi gratia, potius* quàm otio & deſidio torpere, non pœnitebit ſtudioſam juventutem illud idem ad eundem modum varie tranſ-*mutare & tranſponere.*

ESt mea ſpes Chriſtus ſolus, qui de cruce pendet.

Aliter.

1 Eſt Chriſtus ſolus mea ſpes, qui de cruce pendet.

Aliter.

2 Eſt ſolus Chriſtus mea ſpes, qui de cruce pendet.

Aliter.

3 Solus de cruce qui pendet ſpes eſt mea Chriſtus.

Aliter.

4 Qui cruce de pendet Chriſtus ſpes eſt mea ſolus.

Aliter.

5 De cruce pendet qui Chriſtus ſolus mea ſpes eſt.

Aliter.

6 Pendet de cruce qui ſolus ſpes eſt mea Chriſtus.

Aliter.

7 Chriſtus de cruce qui pendet ſpes eſt mea ſolus.

Aliter.

Aliter.

8 Spes eſt de cruce qui Chriſtus pendet mea ſolus.

Aliter.

9 Eſt ſolus mea ſpes qui Chriſtus de cruce pendet.

Aliter.

10 Pendet de Chriſtus cruce qui ſpes eſt mea ſolus.

Aliter.

11 Chriſtus qui ſolus mea ſpes eſt de cruce pendet.

Aliter.

12 De mea qui Chriſtus pendet ſpes eſt cruce ſolus.

Aliter.

13 De ſolus Chriſtus mea ſpes eſt qui cruce pendet.

Aliter.

14 Eſt mea qui pendet ſpes Chriſtus de cruce ſolus.

Aliter.

15 De mea qui pendet ſolus Chriſtus cruce ſpes eſt.

Aliter.

16 Solus de Chriſtus pendet cruce, qui mea ſpes eſt.

Aliter.

17 De cruce qui ſolus pendet ſpes eſt mea Chriſtus.

Aliter

18 Chriſtus, qui pendet ſolus cruce de mea ſpes eſt.

Aliter,

19 De mea ſpes eſt qui Chriſtus pendet cruce ſolus.

Aliter.

20 De cruce, qui ſpes eſt ſolus Chriſtus mea pendet.

Aliter.

21 Eſt cruce de ſolus pendet qui ſpes mea Chriſtus.

Aliter.

22 Chriſtus de ſolus cruce pendet, qui mea ſpes eſt.

Aliter.

23 De cruce qui Chriſtus ſpes eſt pendet mea ſolus.

Aliter.

24 Spes eſt, qui ſolus mea pendet de cruce Chriſtus.

Aliter.

25 De cruce pendet qui ſolus Chriſtus mea ſpes eſt.

Aliter

26 Pendet qui ſolus mea ſpes eſt de cruce Chriſtus.

Aliter.

Aliter.

27 Spes eſt de Chriſtus mea ſolus qui cruce pendet.

Aliter.

28 Qui cruce de ſolus Chriſtus pendet mea ſpes eſt.

Aliter.

29 Eſt mea qui ſolus de Chriſtus ſpes cruce pendet.

Aliter.

30 Chriſtus de cruce pendet ſolus qui mea ſpes eſt.

Aliter.

31 Spes eſt qui mea pendet ſolus de cruce Chriſtus.

Aliter.

32 Solus pendet de mea qui ſpes eſt cruce Chriſtus.

Aliter

33 Qui ſpes eſt cruce Chriſtus pendet de mea ſolus.

Aliter

34 De ſolus mea ſpes eſt Chriſtus qui cruce pendet.

Aliter

35 Eſt pendet cruce qui de Chriſtus ſpes mea ſolus.

Aliter

36 Eſt pendet Chriſtus de qui cruce ſpes mea ſolus.

Aliter

37 Solus de cruce qui Chriſtus ſpes eſt mea pendet.

Aliter

38 Eſt Chriſtus ſolus mea ſpes pendet cruce de qui.

Aliter.

39 Qui mea de ſpes eſt Chriſtus pendet cruce ſolus.

Aliter.

40 Solus pendet qui mea de Chhriſtus cruce ſpes eſt.

Aliter.

41 Spes eſt de Chriſtus cruce qui pendet mea ſolus.

Aiiter.

42 Solus de mea pendet Chriſtus qui cruce ſpes eſt.

Aliter.

43 Eſt ſpes qui cruce Chriſtus pendet de mea ſolus.

Aliter.

44 Solus de mea pendet Chriſtus qui cruce ſpes eſt.

Aliter.

45 Eſt ſpes qui cruce Chriſtus pendet de mea ſolus.

Aliter

Aliter.

46 Eſt mea de Chriſtus qui ſpes ſolus cruce pendet.

Aliter.

47 Pendet qui ſpes eſt mea Chriſtus de cruce ſolus.

Aliter.

48 Eſt de qui Chriſtus mea ſpes ſolus cruce pendet.

Aliter.

49 Qui Chriſtus mea ſpes eſt pendet de cruce ſolus.

Aliter.

50. Eſt pendet ſolus cruce de qui ſpes mea Chriſtus.

Aliter.

51 Solus de ſpes eſt mea Chriſtus qui cruce pendet.

Aliter.

52 De ſolus ſpes eſt mea pendet qui cruce Chriſtus.

Aliter.

53 Qui pendet ſpes eſt Chriſtus mea de cruce ſolus.

Aliter.

54 De cruce ſpes eſt ſolus Chriſtus qui mea pendet.

Aliter.

55 Chriſtus qui mea pendet ſpes eſt de cruce ſolus.

Aliter

56 Chriſtus de cruce qui pendet ſolus mea ſpes eſt.

Aliter,

57 Eſt ſpes pendet de cruce ſolus qui mea Chriſtus.

Aliter.

58 Spes eſt de pendet cruce qui Chriſtus mea ſolus.

Aliter.

59 De ſolus mea qui pendet Chriſtus cruce ſpes eſt.

Aliter.

60 Pendet qui ſpes eſt mea Chriſtus de cruce ſolus.

Aliter.

61 Qui ſpes eſt mea Chriſtus pendet de cruce ſolus.

Aliter.

62 Spes eſt qui mea Chriſtus pendet de cruce ſolus.

Aliter.

63 Qui mea ſpes eſt Chriſtus pendet de cruce ſolus.

Aliter

64 Solus de cruce pendet Chriſtus qui mea ſpes eſt.

Aliter.

Aliter.

65 De cruce pendet ſolus Chriſtus qui mea ſpes eſt.

Aliter.

66 Pendet ſolus Chriſtus de cruce qui mea ſpes eſt.

Aliter.

67 Solus pendet de cruce Chriſtus qui mea ſpes eſt.

Aliter.

68 Pendet Chriſtus de mea ſpes eſt qui cruce ſolus.

Aliter.

69 Solus qui cruce Chriſtus pendet de mea ſpes eſt.

Aliter.

70 Eſt ſolus cruce pendet Chriſtus qui mea ſpes de.

Aliter

71 De ſpes eſt ſolus cruce qui pendet mea Chriſtus.

Aliter

72 Chriſtus qui ſpes eſt mea ſolus de cruce pendet.

Aliter

73 Qui pendet cruce de ſolus Chriſtus mea ſpes eſt.

Aliter

74 Spes eſt de Chriſtus mea pendet qui cruce ſolus.

Aliter

75 Solus qui cruce pendet Chriſtus de mea ſpes eſt.

Aliter

76 Spes eſt de mea Chriſtus pendet qui cruce ſolus.

Aliter.

77 Qui cruce ſolus pendet Chriſtus de mea ſpes eſt.

Aliter.

78 Spes eſt pendet de mea Chhriſtus qui cruce ſolus.

Aliter.

79 De Chriſtus ſolus cruce qui pendet mea ſpes eſt.

Aiiter.

80 Qui pendet mea ſpes eſt Chriſtus de cruce ſolus.

Aliter.

81 Solus de crure pendet ſpes eſt qui mea Chriſtus.

Aliter.

82 Eſt mea de ſpes qui pendet Chriſtus cruce ſolus.

Aliter.

83 Qui pendet Chriſtus cruce ſolus de mea ſpes eſt.

Aliter.

Aliter.

87 De ſpes eſt ſolus mea Chriſtus qui cruce pendet.

Aliter.

85 De ſolus pendet cruce qui Chriſtus mea ſpes eſt.

Aliter.

86 Chriſtus qui cruce de pendet ſolus mea ſpes eſt.

Aliter.

87 Solus pendet de cruce qui Chrihus mea ſpes eſt.

Aliter.

88 Pendet de cruce qui ſolus Chriſtus mea ſpes eſt.

Aliter.

89 Eſt cruce pendet de qui Chriſtus ſpes mea ſolus.

Aliter.

90 Eſt cruce de ſolus qui Chriſtus ſpes mea pendet.

Aliter.

91 Eſt pendet ſolus mea qui Chriſtus cruce de ſpes.

Aliter.

92 Eſt ſpes qui cruce de pendet ſolus mea Chriſtus.

Aliter.

93 Qui cruce de ſolus pendet ſpes eſt mea Chriſtus.

Aliter.

94 De ſpes eſt cruce ſolus pendet qui mea Chriſtus.

Aliter.

95 Qui pendet ſolus cruce de ſpes eſt mea Chriſtus.

Aliter

96 De ſolus ſpes eſt mea Chriſtus qui cruce pendet.

Aliter.

97 Chriſtus qui mea ſpes eſt pendet de cruce ſolus.

Aliter

98 Eſt ſpes qui mea Chriſtus ſolus de cruce pendet.

Aliter

99 Pendet de ſolus cruce qui ſpes eſt mea Chriſtus.

Aliter.

104 Eſt qui ſolus de cruce pendet ſpes mea Chriſtus.

HENRICI STEPHANI ANnotationes in quosdam Epigrammatum præcedentium locos.

PAg. 1. V. Κειναι) Vocem τεχναιτης malui simpliciter de arte utentibus intelligere, quàm de iis qui fraude seu dolo utuntur: quòd meminissem alius epigrammatis in quo Aristodamas (cujus in eo fit mentio) itidē τεχνῃ opponit πλατεῖ σωματος, ut videre potes pag. 208. hujus libri: ubi habes hunc pentametrum, ἀ πλατεῖ νικων σωματος, ἀλλα τεχνᾳ. Quum alioqui admitteret hic versus aliam vocem quæ magis propriè significaret fraudem, sive dolū. Poterat enim claudi ita, ἀλλα δολῳ: vel, ἀλλ' απατῃ. Quinetiam Plut. neutra istarum, nec alia eis simili, sed illa ipsa τεχνῃ appellatione usus est, eadē de re loquēs in Lacon. Apophth. τοις παλαιοις παιδοτριβας ουκ εφιεσαν οἱ Λακεδαιμονιοι, ἱνα μη τεχνῃ ἀλλ' ἀρετῃ ἡ φιλοτιμια γινηται. Quinctiam schol. Aristophanis, docens ατεχνως esse ἁπλως, δυνῃ τεχνῃ, addit sumptam esse ab athletis metaphoram, qui non vincunt τεχνῃ, sed δυναμει.

Pag. 8. V. Αλληλοις) Hæc verba εις ἐλεον in interpretatione ad verbum, reddidi Ad misericordiam, ut Græca sonant. Nec tamen assentior iis qui significari putant Ad movendā misericordiam spectantibus seu commiserationem: sed esse istius versus sensum suspicor, Alterum alteri in præstando misericordiæ officio tribuere quod ipsi deerat. Vel, Sibi vicissim suum damnum rependere misericordia: id est, officio quod à misericordia proficiscebatur. Meritò tamen videri possit aut aliter debuisse loqui autor epigrammatis ad illud signifitandum, aut alius ex his ejus verbis sensus esse eliciendus. Sed nihil aliud in præsentia se offert: nisi velimus εις ἐλεον accipere pro ἐλ' ἐλεον, aut ἐπ' ἐλεῳ, sive ἐλεῳ. Quòd si versus admitteret ὁλον pro ἐλεον, cum parva quapiam mutatione, faceret pro hac lectione versus ultimus epigrammatis quod tertium est ab hoc, in volumine Græco; ut idē esset ἐρριπσαν ἀλληλοις τὰλλοτρια εις ὁλον, atque μεριμναν ἀλληλοις τὰλλοτρια εις ὁλον.

Pag.

Pag. 13. V. Μη μι) Quintus hujus epigrammatis verſus cum primo conſentire non videtur: quum primus prohibeat fieri quod quintus à nemine fieri poſſe dicit. Hinc accidit ut quidam primo verſui ſubeſſe ironiam crediderint: Nonnulli, Ne me attollas è terra, putarint accipi pro Ne conaris me attollere è terra. Nec defuerunt qui μη με ανοχμασειας crediderint poſſe accipi pro κε δη με δυοχμασειας, id eſt, κε δη δυναμαι με δυοχμασαι. Sed hoc fuerit particulæ μη vim afferre, meo quidem judicio. Supereſt igitur ut aut viatorem hunc ex eorum numero excipi dicamus quorum poſtea fit mentio: aut δυοχμασαι poſſe accipi ſimpliciter pro Contrectare: quod fide apud me caret. Cæterum quod ad λευγαλεης attinet in ſexto verſu, ei lubenter dederim interpretationem quæ nova quidem videri poſſit, ſed Heſychij tamen authoritate confirmari: nimirum λευγαλεης interpretando Vilis, id eſt, ευτελης. ut Heſych. λευγαλεω exponit ευτελει. Tunc autem convenient inter ſe γενεα λευγαλεη & δυσηρες υπεδεκοτο.

Pag. 70. V. Ωσει) Vocabulum τυραννοφονος vel pro τον τυραννον φονευσαντα, vel pro τον τυραννον φονευσας (ut alibi paſſim) accipi poſſe videtur: ut videlicet cum τυραννοφονος ſubaudiatur vel χθονομβρος vel χθομβρος. Veriſimile eſt certè tyrannum arcem habitaſſe, ſibi timentem à ſuis: ideoque exponere τυραννοφονος χθονομβρος videtur rationi conſentaneum. Si tamen quis malit τυραννοφονος χθομβρος, intelligetur hunc patrata cæde arcem conſcendiſſe, tanquam ſibi perfugium futuram. Et tunc in loco hujus verſus, Qui ſcanſa occidit Clitonymus arce tyrannum, ſubſtituendus fuerit iſte, Conſcenſa occiſo Clitonymus arce tyranno.

Pag. 75. V. Δειμαν) Quidam Μοβοῖν tradunt eſſe mariti nomen: quibus aſſentiri non poſſum, quum ſequentia repugnent, niſi dicamus φευγουσαν referri non ſolùm ad προς τροζηνα Κυνορτα, ſed etiam ad Μοβοῖν. Sed quî hoc fieri poſſit non video. Exiſtimo igitur, Μοβοῖν puellæ à canibus diſcerptæ eſſe nomen: at Γεταλλω, (quo illam nomine quidam dictam putarunt) eſſe matris ejus nomen ideoque genitivo πηγαμι talem dari debere interpretationem qualem dedi. Cæterum ut hîc habemus, — ην δε γυναιξι Ελπις ιδειν, αφνως εχομεν νιφαδουν: ita lib. 3. clauditur his verbis quoddã epigramma,

.. ὁτ σε κομιζων Εις γαμον, ητε κομιν ηγαγον, ητε τεκνων.

Pag. 80. V. Ελπιδα) Quidam ευνας esse putant nominativum singularem, ego accus. pluralem. ideoque ευνας στυξα reddidi Propitias effeci. Siquidem nec de hoc verbo στυξα illis assentior, interpretantibus Posui. Collocavi: cujus significationis exemplum desidero.

Pag. 91. V. Εκ δουπε) Solet εκ δουπε reddi post pastum; sive Post pascua. Quidam verò interpr. etiam Propter pastum. At ego præpositionem εκ pro Ex hîc, ut passim, accipi existimo, & dici hanc capellam ex cibo suo seu ex victu lucem oculorum esse consequutam, quòd illud ipsum quo vescebatur, ejus pupillam pupugerit.

Pag. 124 V. Χερι.) Videtur διεφθε παγος hîc significare eam partem saxi quæ madida erat, videlicet imam, ideoque verti, Qua lapis extabat aquis.

Pag. 131. V. Αλλα) Post πλεον interrogationis notam posui, nequis putaret hæc verba, τι δε το πλεον, eam significationem habere quam plerique illis tribuunt, propter sequentem particulam ει. ex quibus sunt ij qui interpretãtur Quid interest? &, Quid refert? Neque enim τι πλεον sive τι το πλεον, id sonat, sed quod Gallicè diceremus (& quidem reddendo aptissimè) *Quel avantage ay-je en cela?* Latinè, Quid hoc mihi prodest? vel Quid commodi hinc percipio? Accipio autem ει το φυλαχθεν, &c. tanquam separata: ut videlicet non dicamus τι το πλεον ει το φυλαχθεν εστιν, sed post το πλεον subaudiamus ex præcedentibus το εφρουειν αυτον λυκους. Hoc sensu, Quid mihi prodest illum arcere lupos, & ita servare gregẽ, si eum servatum ipsemet postea vorat? Alioqui jungendo τι το πλεον cum ει, ea significatione quam dixi his vocibus tribui, ita vertissem, *--nónne perinde est Seu custos sibi edat credita, sive lupus?* Sed certè etiamsi jungeremus hæc verba cũ ει. ac minimè subaudiremus illum infinitivum, sonarent potius, In utro horum plus est commodi, sive, &c.

Pag. 132. V. Εστιν) Participio διαφθειρων gratiam affert ambigua significatio: propter quam additur particula καὶ. Sed illa ambiguitas minimè animadversa fuisse videtur. Ego in mea ad verbum interpretatione retinui quidem particulam illã, sed quomodo *Lucillius* judicet in voce διαφθειρων, minimè declaravi:

declaravi: ac certè haud scio an ullum invenire quis posset vocabulum Latinum quod in eadē ambiguitate ei respondeat. Dicitur enim διεγειραι non solum qui excitat mortuum sed & qui ægrotum è lecto excitat, sive suscitat, si ita loqui licet: quum alioqui dicatur potius, Excitare somno, sive è somno, aut Suscitare. Passiva quidē vox διεγερθαι de ægroto dicta, reddi potest Relevari: ex hoc Nasonis versu, Non est in medico semper relevetur ut æger. quo planè modo dicimus Gallicè Releve de maladie. Huc autem pertinet & quod dicunt Latini, Assurgere è morbo. Ita .n. & *Livius* & *Tacitus* loquuti sunt. At cum verbo Excitari magis convenit διεγειραζ, quum de ægroto & ipsum usurpatur: ut p. 221. Ψηφιζον δ' ὁμιλεῖτο πόσον ὄμβρος διεγερθεις ὑδατος μιδης. pro quo διεγερθεις statim post dicit ὑω ὄμβρου.

Pag. 143. V. Τηλοθι) Possit fortasse βαρυζωνος referri & ad κεραυνος. ut ita ita interpungatur, τηλοθι γαρ λιθος εις σι, βαρυζωνος ὑπο κεραυνος. Videmus certè & θαλασσαν appellari βαρυζωνον, tribuique illi ζωνας, ut pag. 397.

Pag. 144. V. Ου θρίωω) In mea ad verbum interpretatione lectionem sequutus sum quam hîc habes, admonens tamen & de altera: at in meo carmine ab ea discessi, meamq; conjecturā sequi malui, id est lectionem ab ea profectā quippe quæ cum levi mutatione sententiam exhibeat multo magis rationi consentaneā. Adde quòd particula επει ita trajecta, exēplo non caret Deniq; pro Ου θρίωω σε λεγων, τον ευαζηφα τεκουσαν Βακχην. επει Σεμελη και συ πεπονθατ' ισα, persuasum habeo legendū esse, Ου θρίωω σε λεγων τον ευαζηφα τεκουσαν Βακχην επει Σεμελη και συ πεπονθατ' ισα. Quos versus his Latinis expressi, pene verbum verbo reddens, Chara lagena ego te non lugeo. nam parienti Sors Bromium Semelæ, sors eademque tibi. Vide tamen an ita malis. Chara lagena ego te non lugeo. quod tibi namque contigit, & matri contigit id Promij.

Pag. 145. V. Χηρην.) De hoc vocabulo variis conjecturis disceptatum fuit. Quidam enim in χηρην mutarunt, ut eo significaretur Privans. (sed & illud ipsum χηρην, habens accentum in priore, quidam ita posse accipi putarunt, haud scio quidnā cogitantes) Alij χειρην aut χειρων, aut etiā χηρον,

significans Parcarum, pro eo posse reponi existimarunt. Sed χειρων parum placet: at cum χειρων non video quæ structura orationis esse queat, nisi forte qui ita legi crediderunt, cum παντ τη jungi voluerunt. At vero legendo χειρων, exposuerũt quidam, Deterior, Antagora videlicet. Ego in illa mea sententia permanco, (& permanebo, donec aliqua conjectura ad aures pervenerit, quæ mihi magis quam superiores, arrideat) sive χειρων germana sit scriptura, sive alia reponi debeat, autorem epigrammatis hîc posuisse nomen alicujus quem hoc epigrammate compellat.

Pag. 153. V. Ὀλκαδα) Legerim lubentius ειγε, quod proximè præcedat τη. Fuerit autem ει pro επει, ut sæpe. Hanc porro lectionem sequendo, reponi in meo carmine poterit Si pro Quam, absque alia mutatione: hoc modo, *--pelagi si sæva procella Prosequitur terra non minus ac pelago.*

Pag. 155. V. Me carinam) Ita reddendo αρτι πηγνυμενην, conveniet cum αρτιπαγη, quod habes initio epigrammatis, pag. 152. Sed fortasse rectius interpretabimur, Quæ adhuc compingebar. Quam interpretationem potius sequutus sum in meo carmine, quum dixi, Me fabri è manibus rapuere. Talem certè usum particulæ αρτι habes infra pag. 166. ὡσπερ τυφης αρτι κυλιομενον.

Pag. 156. V. Τιπτε) Vocem ἁλωσιμων non debemus existimare hîc usum habere quem terminatio præ se fert, ut videlicet significet Expugnabilem: sed potius sonare Expugnatam. Id enim significare ostendunt sequentia, βορεης μ' εδιωξεν εν χθονι. Ac certè iste usus nominis hanc terminationem habentis non omnino mihi novus est: quippe qui ejus exemplum aut in hoc ipso aut in simili vocabulo alicui mihi occurrisse meminerim. Videmus tamen cæteros ita reddidisse ac si vulgarem usum haberet. Quidam enim Expugnabilis, alius Superabilis, alius Vincibilis est interpretatus. Sic verò in prosa redditum fuit etiam, Quæ expugnari poterat, item Captu facilem. Ego in meo carmine rediam quondam interpretationis viam tenui: quæ enim dicit se adeò ventis esse obnoxiam, potest intelligi non solùm expugnabilis esse, sed & jam expugnata fuisse. Poteris tamen, si malis, ita mutare illum versum, Cur ego, quam venti

jam

jam expugnavere furentes.

Pag. 158. V. χερσῳ) Verri ἐλπίδα timorem: & in carmine Quod timui: tum quòd extet & alibi hic usus hujus nominis ἔλπις, ut docui in meo Græcæ linguæ Thesauro, (sic certè Virgilius non semel Sperare pro Timere dixit) tum quòd aptissimus ex hac interpretatione eliciatur sensus: nimirū hic, Exprobrans terræ eum casum sive eam calamitatem quam à mari timui. Vel, Accusans terram de ea calamitate &c. Quod enim fuit illi non à terra sed à mari timendum, passa est contra non à mari, sed à terra. Brodæus tamen, vir magno judicio magnaque doctrina præditus, alium sensum affert, nullam hujus mentionem faciens: ut videlicet πλὼ πλαγιους ἐλπίδα μεμφομένη dicat, quòd à mari defensa non sit, ut sperabat. Tunc autem χερσῳ significavit Apud terrā: hoc modo, Conquerens apud terram de spe maris, quòd videlicet ea me frustrata sit. Fuerit porrò intelligenda spes aquarum maris, quæ extincturæ essent ignem quo correpta erat. Ita certè Brodæum intellexisse arbitror: pro quo videri possunt facere ultimi sequentium epigrammatum versus, sive potius eorum clausulæ. Sed & alia expositio mihi in mentē venit, quæ accusativo ἐλπίδα vulgarem significationem relinquet: hoc modo, Apud terram conquerens de spe maris: id est, conquerendo exposcens auxilium id quod mihi à mari sperandum fuisset, si in eo me corripi contigisset. Atque hanc etiam expositionem sequendo, accusativus ἐλπίδα significabit quod vocat alius autor postea ὕδατων σημαχίαν. Sed talem participij μεμφομένη expositionem nonnihil violentiæ videri habere fateor: quum accipiendo ἐλπίδα pro timore, nulla omninò vis significationi ejus afferatur.

Pag. 165. V. Αλλων) Hoc dicit respiciens ad ebrios, qui titubant, Ideoque multo etiam minus quàm in illo proximè præcedente loco, Brodæum sequi velim: qui exponit, Aliis arboribus eversis, aut certè se inclinantibus. Itidemque Obsopœus ante illum exposuerat: quem locum hunc non intellexisse, minus miror. Illud verò Ὀλλυμένη δ' ἔζωσα, malui reddere Mors vitam dedit hæc, quàm uti participio præt. Mortua: quum ὀλλυμένη sit præsens. Perinde enim est ac si diceret, Inter moriendum vitam consequuta sum, sive, dum

morerer. Ideoq; simulãda sit illa mea interpretatio, & omninò verbũ verbo reddendũ, non dixerim Mortua, sed Moriens: hoc modo. Sic moriens vixi. Perinde certè est ac si diceret, Perieram nisi periissem: ut Themistoclem de se & filiis dixisse legimus, Perieramus nisi periissemus.

Pag. 171. V. Ἄμμωνες) In carmine quo hæc interpretor, singulas propositiones (ut ita dicam) interrogativè extuli: quo certè modo Græcè legere malim, utpote addente aliquid gratiæ interrogatione: sic videlicet. Ἄμμωνες ἱερὸν φυσεις χαμαι; ἀλλ' ἀθάνατοι, &c. Itidẽ λέξεις Ἀντιγόνῳ ὁσίῃ; Eodemq; pacto in sequentibus. Hoc quoque silentio non prætereundũ censui, videri mihi scribendum ἀθάνατος, ut videlicet conveniat hujus responsionis forma cum proximè sequente, quæ nõ per accusativũ effertur, tanquã repetendũ sit verbũ) sed per nominativũ. Habetur .n. ἀλλα κρείσσονες μακρῳτατοι, non autẽ κρείσσονας μακρωτατους. quũ tamen facile poruerit autor epigrãmatis pro accus. μακρωτατους uti alio qui versum ingressus fuisset: si accusativo uti libuisset. Porrò ut subauditur ἐσχον cum κρείσσονες μακρωτατοι, & ἐσχετο cum Ἀθάνατος θνητων: sic cum ἀθάνατος cõmodissimè subaudiemus hoc ipsum ἐσχεν.

Pag. 198. V. Ζητεις) Malui reddere ad verbũ hunc versum, quàm addere substantivũ Pretio cũ Quo, ut cæteri omnes addiderunt: quum tamen in Græco τιμης, nec aliud addatur. At profectò major gratia videtur subesse illi τινος sine adjectione. Non ignoro tamen videri posse, vel ex sequẽte verbo τιμησεμεν, relinqui subaudiendũ illud substãtivũ cũ τινος.

Pag. 197. V. Οὐδ') Animadvertenda est vis particulæ οὐδ hoc loco. quam qui non considerarunt, ita reddiderunt ac si legeretur καὶ. Ego certè ad eam exprimendã usus sum particula Vel: ita reddens hunc versum, Haud similẽ vel in his exprimit effigiẽ. Sonat enim, ad verbum Ne in filiis quidem quicquam simile habet. Perinde est autẽ acsi diceret, Non solum nihil simile habent imagines quas pingit. eosq; vultus non representant quos ille sua arte effingit, sed ne in liberis quidẽ effigiem suam representare potest. Atque ut hic legis ὁμοιον, ita pag. 194. ὁμοιοτατῳ, in eadem re, πλεω τε μυσσοτε παση ὁμοιοτατῳ, videlicet εικονα.

Pag. 204. V. Ζωλω) Pro ἀντ' ἐκεινης dixi in carmine, Dum negat

gat auditum: at in interpretatione quæ est ad verbum, dixi, Loco auditus. Quod si impropriè dicitur, idem certè & de Græcis verbis judicare possit aliquis, quæ sonāt Pro auditu. quum significetur, ut rependeret siue pensaret dānum quo ille afficiebatur in eo quòd auditu carebat. Malim igitur ita epigrāma meum claudere, -- *sed ævi (Pensat ut hoc damnum) prorogat illa dies.* Cæterum quòd quidam ἀφελεσοτηριω ζωλω putant posse significare Vitam potiorem, auditu videlicet, in eo illis nullo pacto assentior. Quum enim dicat reliquos mortuos fuisse, ipso manente superstite, manifestum est intelligi ζωλω ἀφελεσοτηριω, vitam longiorem quàm illis.

Pag. 214. V. Γιατε) Quidam πιστην & ἀπιστοτηριω interpr. passivè, ut significetur, ei cui fortasse servata fides fuisset à mari, non fuisse servatam à terra. Sed non video cur ab altero vulgari usu horum vocabulorum nobis hîc discedendum sit, quum valde idoneam ex iis sententiam & loco valde cōvenientem elicere possimus. Navis enim quæ perit, fidem non servat vectoribus, qui se ejus fidei commiserunt, seu crediderunt (ut dicit *Flaccus*, navim compellans, '- quæ tibi creditum Debes *Virgilium:* finibus Atticis Reddas incolumem precor) Sed quomodo γαῃ ἀπιστοτηριω? quia frustrando spem eorum qui ipsam in terra fabricabantur ad navigationis usum, fidem quodammodo datam fefellit.

Pag. 27. V. Μυριμβοε) Pro πελαστων putet quis fortasse reponendum hîc διαστων, ex illo versu qui habetur paulo antè, -- αυτη λυκαμβιων Nunc mea cui diastes ingens subjacuere. Sed utraque lectio intacta relinqui debet, quum uterque numerus suos authores habeat. Licet *Horatius* unius filiæ duntaxat meminerit: scribens, *Nec socerum quærit quem versibus oblinat atris, Nec sponsæ laqueum famoso carmine nectit.*

Pag. 229. V. Βδυτις) Licet reponere ausus non sim βδυτ' ις pro βδυτις, non dubito tamen quin gemina sit hæc lectio. Multo enim tolerabilior esse videtur defectus copulativæ particulæ inter βδυτα & ἐμβασεμβρον, quàm defectus præpositionis inter βδυτα & accusativum. Ideò lectionem illam in utraque interpretatione sequi minime dubitavi.

Pag. 345. V. Αυλειν) Scripsi πεπυμβην pro πεπεμβην:

quòd itidem habeamus supra, Γηρᾳ καὶ πενίᾳ τετρυμένος. In secundo autem versu legendum est Αλκων potius quàm ἰλκων: quum alioqui desit nominativus verbo ἠγαγε.

Pag. 359. V. Χειρὸς.) Ex hac lectione nullam elici posse sensum existimo. At legendo χειρὸς αἰχμὰς τὰς δι, manifestus est, & loco aptus, meo quidem judicio. Extant certè hujus lectionis reliquiæ in accusativo τὰς δι, quod quum non animadverteret Brodæus mutandum censuit in genitivum τὰς δι, ut videlicet convenire posset cum χειρὸς & αἰχμὰς.

Pag. 372. V. Τμῆχυ.) Hæc verba γενεὴν δ' ἔτι τις, ἔτι τινος, videntur per parenthesin posita esse, & ejus nota debere includi: ut videlicet perinde sit ac si diceretur, taceo de patre: quippe qui omnino ignoretur. Addit autem ἔτι τινος, quòd solerent, quum dixissent quis esset aliquis, statim addere cujus esset filius. At Vrsinus Velius quomodo hæc verba intellexerit, non facile quis dixerit: ita enim interpretatur, --genitor nemo, nec alterius?

Pag. 388. V. Ἐν πε.) Ita scribendum est, non ἰν. Iungitur enim ἰν cum χεῖτο & fit ἐγχεῖτο.

Pag. 391. V. Ἥ ε αὖ) Mendosam esse hanc lectionem, manifestissimum cuivis esse potest. An autem reponi debeat ἢ αὖ, ut reposui, aliorum esto judicium convenire certè videtur hæc lectio. Cæterum videndum est annon verbum ἰσκω accipi possit pro Pulo, sicut ὀπτάομαι apud Herodotum hac in significatione memini me legere.

Loci quidam animadversione digni in præcedentibus diversorum interpretationibus, præsertim quod ad quantitatem syllabarum attinet.

PAg. 29. In versione *Vidonis Baldi*. Semianimis miles transfixus undique telis, videtur deesse (&) post transfixus.

Pag. 41. Perpensis hæc ritè duobus, pro (hæc legendũ (his.)

Pag. 140. *Obsopæus*, primam syllabam in (crebro) corripuit, quum sit longa naturâ.

Pag. 149. Idem produxit ultimam in (ita)

Pag. 174. *Greg. Gyraldus* ultimam in (nisi) potuit absque elisione, sequente vocali.

Pag.

Pag. 182. *Morus & Luſcinius* corripuerunt primam ſyllabã in (pulices) contra veterum autoritatem: moti (ut arbitror) illo carmine, cujus initium, Parve pulex, &c.

Pag. 189 *Cornarius* corripuit priorem ſyllabam in (lina) ſequutus Græcæ vocis quantitatem.

Pag. 202. Verſus & alter quæ habet. *Soterus* falsò credidit verſum poſſe admittere (quæ) licet alioqui orationis ſtructura id poſtulet. Idem alia multa minimè ferenda ſibi permittit.

Pag. 206. Idem *Soterus* ultimam in (fruſtra) corripuit.

Pag. 229. *Cornarius* primam in (dedecus) corripuit. Ibidem *Obſopæus* primam corripuit in (nequaquam,)

Pag. 238. In *Cornarij* verſione (audet Achivus) ſupple (inquã)

Pag. 255. *Obſopæus* priorem in (linum) corripuit, ut & *Cornarius*, ſequutus Græci vocabuli quantitatem.

Pag. 363. In verſione *Luſcinij* (Nigra licet ſit uſque) deeſt ſyllaba inter (ſit) & (uſque)

Pag. 382. *Morus* ultimam in (ferè) corripuit.

Quædam à P. S. Meliſſo mutata in epigrammatis à ſe verſis.

Pag. 7. Oribus infectis, pro (infectis) poteſt & legi (aſtrictis)

Pag. 12. Diſtichum, Offendis geminos, &c. dele, & repone,

Ambobus gravis es, Phœbo Ditique: quòd illum
Cernis adhuc, & ab hoc quòd diuturnus abes.

Pag. 13. Diſtichum hoc cujus initium (Occidit natum) ſic mutare libuit,

Ipſa parens natum nixus oblita peremit,
Cæſis qui ſociis liquerat arma fugax.

Pag. 29. V. Rapta) Si cui minus placet Συνεκδοσις illa in dictione (aciei) pro (vexilla) legat (ſigna)

Pag. 58. Pentametrum (Qui quamvis &c.) unà cum diſticho ſequente dele, & ſcribe,

Spirabat tacitas mutus at ille minas.
Nam ſimul os tetigit, ſimul oſſe reſultat. & ultor
Autori jactus lumen utrumque fodit.

Pag. 64. ſic diſtingue. Miſer ô miſer, omnes Dicere:

Pag. 66. Quum niger) pro (ætherio) lege (illuſtri)

Pag. 76. Pro (zonæ) legi poteſt (ceſti)

Pag.

Pag.78. lege (Queis bene res cedunt, his cuncta est perbrevis ætas) (pomum.

Pag.100. Pro (Obque volubile malum) repone (ob fataleq;

P.104. V. Hinnulus) pro (immedicabile) scribe (exitiabile)

Pag. 124. Pro (servat) pone (exaudit) Idem in pentametro pro (sed quoque sæpe) lege (salvat & ipsa)

Pag.201. Pro (Quare grãmatico) lege (Ad quod grãmatico)

Pag.227. Pro (Imbellis timidis insident) lege (Insident timidis imbellis turba)

Pag.129. Pro (rediisti) lege (fugisti)

Ejusdem Paul. Sched. Melissi epigramma, ad Henr. Stephanum.

VErtimus è florum Græcis epigrammata libris
Censuram, Stephane, en jussa subire tuam.
Si mentem, si verba minus, quàm mente ferebam,
Expressi dextrè, mens mihi verba dedit.
Adde quòd insolitus hæc curritur ærea mannis:
Errato venia est danda benigna meo.
Tangitur haud semper certa scopus ipse sagitta,
Frustrat & Eleos meta cursulis equos.

Alij loci emendandi in Epigrammatis *Latinè redditis.*

Pag.102. V. Munere) Lege (nunc rapit uber ei) vel ita versus ordinem præcedentis muta,

-- rapiente mamilla
Vitam quam ventris munere nuper habet.

Aut totum distichum in huuc modum,

Contigit Hinnuleo mors ego vicaria: quodque
Venter ei dederat, sæpe mamilla rapit.

Pag.116. V. Aetus) Repone (Æetus)

Pag.133. V. Tu) Legendum est (σὺ, σοφώτατε.)

Pag.160. Duobus primis versibus subjunge istos,

Hinc nata, hinc pereo: nunc summo littore prona
Insinuio terræ quos dabat unda metus.

Pag.220. V. Sed) Ita scribe hunc versum (Sed pheretri plorans quidque minas pretium.

Pag.242. V. Dard.) Repone (Grajugenûm soboli)

Pag.271. V. Ex agro) Si quem offendat quæ sit hoc in versu

συνίζησις,

συνίζησις, (quam exēplo non carens) eum ita mutare poterit,

Me pelagi ad campos Eteoclem traxis ab arvis.

Vel hoc modo,

Me maris ad fluctus Eteoclem illexit agrestem.

Vel ita,

Ex agro ad salsas Eteoclea me trahit undas.

Vel sic utrumque versum mutando

Me rure æquoreas Eteoclea traxit ad undas,
Merce peregrina spes mihi facta lucri.

Vel sic,

Me Triton ab agris Eteoclem traxit ad æquor,
Dum volo mercator lucra marina sequi.

Index Titulorum Anthologiæ ex quibus excerpta fuerunt Epigrammata.

EX LIBRO I.

Titulo.	*Folio.*
Εἰς ἀγῶνας, id est, In certamina.	1
Εἰς ἄμπελον, i. In vitem.	3
Εἰς ἀκρωτῆρας, i. In mutilatos.	8
Εἰς ἀνδρείαν καὶ ἀνδρείους, i. In fortitudines & fortes viros.	11
Εἰς ἀσεβεῖς, i. In impios.	35
Εἰς ἀσώτους, i. In prodigos.	36
Εἰς αὐταρκείαν, i. In virtutem qua fit ut rebus, nostris contenti simus, vel, iis quæ frugalitati satis esse possūt.	40
Εἰς γάμους, i. In nuptias.	42
Εἰς γήρας, i. In senectutem.	49
Εἰς δένδρα, i. In arbores.	51
Εἰς δίκην, i. In ultionem divinam.	55
Εἰς δυσπραγίαν, i. In infœlicitatem.	72
Εἰς ἐλπίδα, i. In spem.	80
Εἰς ἔρωτα, i. In amorem.	81
Εἰς εὐσέβειαν, i. In pietatem.	88
Εἰς εὐτυχίαν, i. In felicitatem.	91
Εἰς εὐχαρίστους, καὶ ἀχαρίστους, i. In gratos & ingratos.	92
Εἰς εὐχάς, i. In preces, seu vota.	100
Εἰς ζῶα, i. In animantia.	101

Tit. Fol.

Εις θαλασσαν, i. In mare. 124
Εις θανατον, i. In mortem. 126
Εις θεους, i. In deos. 129
Εις ιατρους, i. In medicos. 132
Εις κολακας, i. In adulatores. 138
Εις μετριοτητα, i. In mediocritatem. 141
Εις μυστηριον, i. In arcanum. 142
Εις ναυαγιον, i. In naufragium. 143
Εις ναυτιλιαν, i. In navigationem. 147
Εις ναυς, i. In naves. 150
Εις οινον, i. In vinum. 164
Εις πηγας, i. In fontes. 168
Εις πολεις, i. In urbes. 171
Εις τυχην, i. In fortunam. 173
Εις φιλαργυρους, i. In avaros. 176
Εις φιλιαν, i. in amicitiam. 178
Εις φρονησιν, i. In prudentiam 179

EX LIBRO II.

Εις ανοητους, id eſt, In ſtultos. 182
Εις γραμματικους, i. In grammaticos. 182
Εις δεισιδαιμονας, i. In meticuloſos. 185
Εις δυσειδεις, i. in deformes. 187
Εις δυσωδεις, i. In malè olentes. 193
Εις ζωγραφους, i. In pictores. 194
Εις ιατρους, i. In medicos. 198
Εις κιθαρωδους, i. In citharœdos. 203
Εις κουρεας, i. In tonſores. 206
Εις λεπτους, i. In graciles. 237
Εις οκνηρους, i. In pigros. 209
Εις ποιητας, i. In poëtas. 212
Εις πλοια, i. In navigia. 214
Εις πονηρους, i. in improbos. 216
Εις φειδωλους, i. In parcos. 317
Εις φθονερους, i. In invidos. 224

EX LIBRO III.

Εις ανδρειους. i. in viros fortes. 225
Εις ανδρας ουκ επιφανεις, i. in viros non inſignes. 230

Εις

Tit. Fol.

Εις γεροντας, i. In ſenes. 233
Εις Ἡρωας, i. In heroas. 237
Εις ναυαγησαντας, i. In eos qui naufragium paſsi ſunt. 243
Εις νεους και νεας, i. In juvenes. 271
Εις ποιητας, i. In poëtas. 274
Εις φιλοσοφους, i. In philoſophos. 281

EX LIBRO IV.

Εις αγαλματα ζωων, i. In ſimnlachra animantium. 284
Εις εικονας αρχαιων και ἡρωων τινων, i. In imagines veterum, & heroum quorundam. 303
Εις ἡρωιδας, i. In heroidas, ſive heroinas. 305
Εις θεων και θεαινων αγαλματα, i. In deorum & dearum ſimulachra. 310
Εις λουτρον, i. In lavacrum ſeu balneum. 324
Εις οικους, i. in domos. 331
Εις ποιητας, i. in poëtas. 333
Εις φιλοσοφους, i. in philoſophos. 336

EX LIBRO VI.

Εις τα απο αλιεων αναθηματα, i. in donaria à piſcatoribus data. 337
Απο γεροντων, i. A ſenibus. 341
Απο γεωργων, i. Ab Agricolis. 344
Απο γυναικων, i. A mulieribus. 346
Θηρων, i. Ferarum. id eſt, In donaria ex ferarũ exuviis. 351
Απο κιθαρωδων, i. A citharœdis. 356
Απο ναυτων, i. A nautis. 357
Απο ποιμενων, i. A paſtoribus,

At Lib. 7. in varios titulos non dividitur, utpote unum & idem ſit argumentum, idque ex unoquoq; Epigrammate ſatis manifeſtum.

Quæ autem his ſubjuncta ſunt epigrammata, ſuis ſingula titulis inſerenda, ea, magna ex parte, ſunt extra ſelectorum epigrammatum numerum, & ex meo libello excerpta qui carmina Lyricorum habet.

FINIS.

Errata præcipua sic corrigenda.

Pag.3. Lin.23.24. Eberiados, *lege* Iberiados. p.6. l.15,16. neisomenos, *lege* nois. p.18. l.10. sit, *lege* stat. p.28. l.11. *Kalipsamenõn*, lege *Kalipsolemõn*: eodemq; modo corrige in scholiis ad marginem appositis. Omittitur etiam hoc loco inflexio ultimi distichi. p.37. l.32. *post* Theroni, *adde* præter spẽ. p.48. l.17. ulla, *lege* ulta, & ita deinceps in omnibus hujus epigrammatis versionibus. p.52. l.19. mela, *lege* meta. p.43. l.2. missibus, *lege* missilibus. lin.13. mela, *lege* meta p.62. l.15,16. *epistẽmai*, lege *epistẽnai*. p.73. l.32. gerendi, *lege* petendi. p.74. l.11. in, *lege* cui. p.84. l.1. perpetrat, *lege* perpetrati. p.94. l.27. *anankezei*, lege *anagkezei*: & ita semper deinceps cum in Græcis gamma ponitur ante gamma. pag.102. lin.30. voxque, *lege* moxque. pag.105. l.18,19. *hoi*, lege *ou*. p.140. l.7. novi, *lege* nobis. & lin.18. utra *lege* ultra. p.141. l.7,8. *cholos*, lege *cholẽ*. p.153. l.7,8. *ru lege ru*. p.159. l.28. nato *lege* nata. p.165. l.30. Austro. p.167. l.31. lotus. p.178. l.7,8. *epistamenõ*. p.209. l.5. deformes, *lege* pigros. p.238. l.23. In *lege* En. p.250. l.16, 17. *thanõn*. p.252. l.1,2. *Ksanara*. p.254. l.2. tetra *lege* terra. p. 255. in *lege* cui. p.319. l.16. tanta *lege* lauta. p.337. l.19, 20. *nẽon* lege *nẽou*: & lin.24. *tvoiuon*. p.342. l.8. sive, *lege* sicut: & l. 14. Amorum *lege* Annorum. p.343. l.9. *post* Id est, *adde*, In domaria ex ferarum exuviis: p.369. l.13. est *lege* et: & l.15. non *lege* nam: *paulo post*, cantus, *lege* eautus: & ibid. infra, Helionoram, *lege* ran: p.375. l.5. peremptis, *lege* pereuntis. 376. 11. videas, *lege* videns: 378.19. ceperit, *lege* deperit: & lin.27,28. *kenon*, lege *kenou*: 380.8. tentata: & l.13. indomiti: 406.6. contemtos. 407.11. se enim *lege* senium: 411.32. diva, 420. 14. arripe: 422.12. Tela: 424.23. poteris: 427.12. reliquos: 428.20. læseris: & l.21. cæce: 431.30. ostendas: 418.28. figas. 451. lin. *uls*. contemplor: 454.37. luctiferi.